

2006

Krvavé oleje

2006
Můj přítel vrah

2006

Jana Lorencová Jiří Večeř

Copyright © Jana Lorencová a Jiří Večeř 2006 ISBN

80-239-7050-X

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenesena, ani reprodukována bez předchozího písemně vyjádřeného souhlasu majitele autorských práv.

Vydalo nakladatelství: Jan Krystek Brno, Vrchlického sad 2 Tisk a vazba: Knih tiskárna STROJIL Přerov Editor: Irena Zitková a Irena Válová Korektury: Irena Zitková

Obálka: Ing. Pavel Náplava - COLOR Studio, kresba Jiří Janulík ©
Fotografie na obálce: Česká televize Praha Kavčí Hory © Foto:
Vladislav Galgonek

Krvavé oleje

Venku sněží. Za chvíli bude půlnoc. Pořád dokola, možná popa- desáté, si pouštím na videu záběry ze soudní síně. Pořád znovu listuji poznámkami z průběhu procesu a připomínám si jednotlivé postavy. Zastavuji a vracím ovladačem záběry: příchod obžalovaných do soudní síně, lemované špalírem těžkooděnců s krátkými zbraněmi, kteří je oddělují od davu novinářů, reportérů, příbuzných, známých a přátel, se odehrává potichu. Ve vzduchu je cítit napětí. Jsou slyšet jen kroky a občas cinknou pouta.

Znovu si připomínám průběh jednání, zkoumám tváře, detaily. Výraz očí jednoho z obžalovaných, pokorné pootočení hlavy dalšího směrem k soudci. Údiv jiného, zdvižené obočí a záběr na ruce, nervozita a další sklopená hlava. A téměř nehybná postava posledního. Jednomu z nich se chystám napsat dopis. Jen si ještě pořád nejsem jistá, jestli ten, kterého jsem vybrala jako adresáta, je ten správný. Jeho výběr byl ovlivněn vším, co o něm do této chvíle vím, ale i zněním rozsudku, kterým byl poslán na dlouhá léta do vězení.

V počítači před sebou mám více než tři tisíce stránek informací. Je to sumář nasbíraný za léta práce na této kauze. Zákony a jejich novely. Čísla cisteren a jména firem. Rozhovory s olejáři, právníky nebo ministerskými úředníky. Objemově kvanta dokumentace, část jsem získala od policistů. Jiné na desítkách nádraží, která jsem navštívila. Některé od celníků. Každý z nich má obrovskou cenu, možná nejen pro mne. Kdybych je neměla, nikdy bych nepochopila, čeho jsem byla svědkem. Nikdy bych neuvěřila, že se vůbec něco podobného mohlo odehrát.

Vím už pár týdnů, co mi tolik chybí. Prožitky někoho, kdo držel v rukou aspoň část z miliard, o které v kauze LTO šlo. Prožitky někoho, kdo „viděl a cítil“ první krev, když se tam objevila. Ale hlavně někoho, kdo nebude lhát o tom, čeho byl součástí.

Otevírám dokořán okno a pouštím do místnosti studený vzduch. Znovu vracím pracovní kazetu na začátek. Jména i tváře některých obžalovaných znám z dřívějšíka. Milan Šišma. Menší pohublý muž s knírkem. Má skoro pořád sklopenou hlavu. Radek Jašek, Pavel Straka, Roman Malý. Jejich jména s oleji nemají nic společného.

Vratislav Kutal. Menší, podsaditý. Působí sebevědomě, klidně a vyrovnaně. Vladimír Jílek, stejně jako Kutal bývalý policista. Otakar Habich, původně řezník, dnes bez zaměstnání.

Krvavé oleje

Každý z těch, kteří se znovu a znovu objevují přede mnou na obrazovce, má co ztratit. Každý z nich hraje svoji vlastní hru, se kterou pravda má jen málo co společného. Hrají o léta, která možná v budoucnu stráví za mřížemi. Hrají o rodiny, o které možná přijdou. Někteří z nich hrají o majetek, který nebudou možná moci užívat. Každý hraje sám za sebe. Všichni mají ale něco společného. Všechny spojuje nenávisť k muži, který - viděno jejich očima zavini, že se ocitli na lavici obžalovaných. Jiří Večeř. Jediný nemá co ztratit, protože už o všechno přišel. Jiří Večeř. Žádné emoce. I vsedě je poznat, že je nadprůměrně vysoký.

Motivy k tomuto kroku neznám a nebyly specifikovány ani během soudního jednání. Jak vyplývá z textu obžaloby, popsal svoji roli v kauze LTO i svoji účast na vraždách. Vypověděl o roli, kterou v této kauze sehrál on i ostatní, kteří společně s ním sedí v soudní síni na lavici obžalovaných. Více než půl roku ověřovala policie, jestli je to, co vypověděl, pravda.

Z toho, co zaznívá u soudu, vyplývá, že Jiří Večeř se 12. listopadu 1999 odpoledne dostavil na Policii České republiky v Brně. Musel vědět, že v péči orgánů činných v trestním řízení zůstane hodně dlouho. Docela jistě věděl, že bude odsouzen. Určitě by bylo zajímavé znát myšlenky, které se mu honily hlavou, když naposledy bral zvenčí za kliku brněnské policejní služebny.

Zastavuji poslední záběr. Je na něm profil Jiřího Večeře. Asketická tvář, vlasy do půli zad stažené do culíku, nezúčastněný pohled. Pod oblečením se rýsují obrysy neprůstřelné vesty. Zpravodajským štábům povolil soud přítomnost pouze na záhájení a na několik dalších minut, veřejnost ale vyloučena není. Stěny soudní síně jsou obstoupeny muži v černých maskáčích s nápisy Policie ČR a Vězeňská služba. Všichni jsou v kuklách, se samopaly připravenými k zásahu.

V pravidelných intervalech se střídají. Podle státního zástupce je důvodem pro jejich přítomnost ochrana Jiřího Večeře, který je sice před soudem jako obžalovaný, ale především jako korunní svědek, na jehož život byla vypsána odměna padesát milionů korun. Dopis, který zítra odešlu, má svého adresáta. V duchu mu začínám psát první řádky.

Vypínám počítač i video a odkládám poznámky ze soudního projednávání vraždy obchodníka s LTO, Lubomíra Holého, přípravy vraždy novináře

Krvavé oleje

Stanislava Čecha a výbuchů, které měly odvést pozornost policie od lidí, kteří obchodovali s nezdaněnou naftou.

Venku už přestalo sněžit, jen občas spadne ojedinělá vločka. Je dávno po půlnoci. Dívám se z okna a zhluboka dýchám. Víím, že teď se mi už konečně podaří usnout. Potahuji naposled z cigarety a zavírám okno. Hodiny na protější věži odbíjejí třetí nad ránem. Je 1. února 2002. Zítra ráno začnu psát dopis Jiřímu Večeřovi a už teď víím, jak bude začínat. Jestli jsem adresáta vybrala správně, ukáže budoucnost.

V Ostravě...

Pane Večeři,

jsem autorkou několika desítek reportáží novinových a řady reportáží odvysílaných na ČT 1 o obchodech s nezdaněnou motorovou naftou. Nepochybně jste některé z nich četl nebo viděl. Moje názory na obchody s LTO - motorovou naftou se v průběhu let samozřejmě vyvíjely. Této tematice se věnuji od poloviny roku 1993.

Nechci Vám namlouvat, že chápu Vaše pohnutky, pokud jde o ty záležitosti, které pak obchody provázely. Existuje ale řada věcí, které bych pochopit chtěla. Přesto, že toho víím poměrně hodně (bez přehánění z novinářů docela jistě nejvíc), je toho ještě příliš málo pro uskutečnění mého záměru napsat o tom všem knihu.

Rozhodla jsem se oslovit právě Vás, protože jste mi u soudu připadal jako jediný schopný získat, možná teprve s časem, odstup a později možná i náhled nad událostmi těch let.

Na Mírově jsem byla před několika lety a tak víím, že to nebudete mít lehké. Moje nabídka Vám možná pomůže utřídit myšlenky a najít odpovědi na otázky, které se před Vámi možná už objevily, a pokud ne, tak se docela jistě časem vynoří

Pokud uznáte za vhodné, pošlete mi pozvání k návštěvě a pokyny, co všechno bych měla vyřídit, aby mne tam za Vámi pustili. Nenaléhám. Budu respektovat, že logicky mají přednost Vaši blízcí.

Zvažte prosím tuto moji nabídku, možná je to způsob, který Vám pomůže tu dobu tam nějak přečkat. Na papír se dají myšlenky řadit lépe, dá se snadněji zpřehlednit sled událostí, role jednotlivých postav, a hlavně do těch událostí nějak zařadit sám sebe. Konec

Krvavé oleje

konců daň, kterou platíte, rozhodně není zanedbatelná. Taky doba, v níž se to všechno odehrálo, si docela jistě zaslouží, aby ji někdo zachytil. S Vaší pomocí by se to mohlo podařit.

Moje nabídka není limitována časem. Platí dnes, stejně jako bude platit za půl roku. Já na té knize budu pracovat každopádně.

Zdravím Vás, a teď jaksi nevím, co Vám mám přát. Asi to, co je pro Vás teď nejdůležitější, aby Vám tam čas rychle ubíhal

Jana Lorencová

Během dnů, kdy čekám na odpověď Jiřího Večeře, pořádám svůj archiv. Je obsáhlý a jeho zpřehlednění mi zabere ještě hodně času. Probírám se policejními analýzami, dodacími listy a novinovými články z té doby. Pořádám poznámky ze setkání s policisty a celníky.

Pracovala jsem tenkrát, v roce 1993, v redakci deníku Telegraf a připravovala jsem článek pro titulní stranu. Nějak se mi nedařilo. Všechno, co jsem na téma, dohodnuté se šéfredaktorem, napsala, mi připadalo bezútěšně slabé, špatné a nepřesvědčivě formulované. Mělo to být několikáté pokračování série reportáží o podvodech s kalifornskými žížalami na principu letadla. Nakonec jsem se rozhodla, že to risknu a zkusím najít jiné téma. Zalistovala jsem v telefonním seznamu a hledala nějakou, jakoukoli instituci nebo firmu, kde bych se mohla něco zajímavého dozvědět. Zastavila jsem prstem na názvu Oblastní celní úřad, náměstí Svatopluka Čecha. Náhoda? Možná. Ale každopádně to byl asi právě tento okamžik, který rozhodl o obsahu mnoha desítek reportáží se společným jmenovatelem. Dovozy nezdaněné nafty, označené jako lehký topný olej.

Vytočila jsem číslo a za necelou hodinu jsem seděla v prostorné kanceláři a pilně zapisovala poznámky o dalších kamionech cigaret, které severomoravští celníci zadrželi a o tom, kolik se dá vydělat na každé krabičce, když není přihlášená k proclení. Nic moc, říkala jsem si v duchu, ale pořád to je lepší než žížaly.

Do kanceláře vstoupil po chvíli další celník. Poznámkový blok si položil na stůl v čele místnosti. Představil se a poslouchal závěr rozhovoru o cigaretách. Když jsme skončili, chtěla jsem se rozloučit a odejít. Muž se ale pohledem domluvil se svým šéfem. Ten se omluvil neodkladným jednáním na jiném pracovišti a odešel. Zároveň s ním odešli dva celníci, kteří mi poskytli

Krvavé oleje

informace o zátahu na kamiony s cigaretami. Zůstala jsem v kanceláři s mužem, který tam přišel jako poslední.

„Musím se vám omluvit, že jsem vás zastavil na odchodu. Asi spěcháte zpět do redakce. A vlastně ani nevím, jak mám začít,“ prohlásil.

„Píšete občas dost drsné věci. Máte strach?“

„Strach? Ne, proč a čeho bych se měla bát? Kdybych měla strach, tak ty věci asi nedělám,“ odpověděla jsem tenkrát s nechápavým úsměvem.

„No, já jsem četl pár vašich věcí a musím říct, že odvalu asi máte.“

„Co na to mám říct?“ běželo mi hlavou.

„Víte, já bych vám chtěl povyprávět něco, co vás asi trochu vyvede z míry. I přes to, co už o různých finančních skandálech víte,“ pokračoval celník, „tohle se asi vymyká všemu, na co jste kdy narazila.“

Uvědomila jsem si v té chvíli, že ten celník se něčeho bojí, protože mluvil téměř šeptem.

„Víte, tady jde o obchod, při kterém stát přichází o miliardy, možná dokonce o desítky miliard.“

Nevěřila jsem. Dokonce jsem si na chvíli myslela, že se ten muž naproti mně zbláznil.

„A jak k tomu dochází?“ zvolila jsem taktiku zdvořilého a trpělivého posluchače. Bylo ale jasné, že mne okamžitě prokoukl.

Už mne nezdržoval. Vstal a řekl něco jako „No, to je škoda. I vaše, možná. Ale na druhou stranu, třeba vás to rozhodnutí zachrání. Já jsem na vás ale spoléhal. Zdálo se mi, že právě vás to zaujme okamžitě. Jde o dovoz velmi zajímavého zboží. Mají se z něho vybírat daně do státní pokladny, ale nevybírají.“

„No dobře, a státní orgány s tím nic nedělají?“

„Ne. Naopak, všechny instituce, které by to mohly zastavit, to kryjí.“

„Proboha a proč?“

„Protože státní instituce, to je jen pojem, barák, úřad, ale v tom úřadě sedí lidé a ti lidé, aspoň většina z nich, mají rádi peníze, hodně peněz.“

„A jaký je princip?“

„Mám to brát tak, že vás to zajímá? Jestli ne, tak to zastavte, protože pak bude pro vás lepší, když budete vědět co nejmíň. To opravdu není žádná pohádka, i když to tak možná bude znít!“

„Tak dobře. O co jde? Kolik mi zabere času zpracování?“

Krvavé oleje

„No o tom bych zatím raději moc nemluvil. Rámcově snad měsíce. Jestli z toho neutečete. A nechci strašit, ale taky jestli ve zdraví přežijete, a jestli přežiji já. Zapálíme si?“

Celník mi nabídl cigaretu. Už ze zvyku jsem sjela pohledem krabičku, jestli je okolkovaná.

„Takže jdete do toho? Objednám kávu, nejspíš pořádný kotel a velký popelník, tohle povídání nebude na půl hodiny“

Když jsem opouštěla budovu celní správy, byl večer. Šla jsem noční Ostravou jako ve snu. První, co jsem si uvědomila, bylo, že celníkův strach má opodstatnění. Druhý pocit byla nezřízená radost. Jestli se to všechno, co jsem se právě dozvěděla, potvrdí, a v této chvíli už jsem nepochybovala, že ano, pak je to případ, který potká jednoho novináře z tisíců a jenom jednou za život.

V duchu jsem třídila myšlenky a přemýšlela, co budu s tím vším dělat. Bylo mi jasné, že především musím ještě teď večer dát na papír přehled toho, co jsem se právě dozvěděla. Popravdě řečeno, nebyla jsem z toho moc moudrá. Celní sazebník a čísla v něm, položky a podpoložky, vysvětlivky a dodatky k vysvětlivkám, to bylo pro mne tenkrát něco jako jazyk obyvatel cizí planety. Přitom to byla alfa a omega všeho, o čem jsme celé ty hodiny mluvili.

Mnohem později mi došlo, co všechno ten muž tenkrát, někdy v polovině roku 1993, riskoval.

Co riskuju já, mi došlo už za pár dnů.

Mám v hlavě spoustu informací a nevím, co s nimi. Nejlogičtější se mi zdá navštívit policii a zjistit, jestli se dovozy, o kterých se mnou celník hovořil, vyšetřují. A taky někde zjistit, jaké zákony v této oblasti vlastně fungují. Vůbec nic o tom nevím. Trvá to pár hodin než se s policisty domluví na návštěvě. Nakonec vstupuji do budovy Krajské správy policie v Ostravě. V místnosti přeplněné papíry a nejrůznějším nábytkem na mě čekají tři muži. Schůzka trvá asi čtyři hodiny. Před sebou mám položený magnetofon, který je mi ale úplně k ničemu, protože všechno, co v místnosti zazní, je vysloveno šepem. Šepot je vůbec nejcharakterističtější projev všech, kteří přišli tenkrát s nezdaněnou motorovou naftou neboli LTO do styku a hovořili se mnou o tom. Vlastně šeptali. Všichni. I policisté. Chvillemi mám pocit, že musím prolomit spikleneckou atmosféru, která v

Krvavé oleje

místnosti vládne. Nedaří se mi to. Během rozhovoru, který byl z mého pohledu o ničem, vstupuje do místnosti ředitel KS PČR Jan Varga. Zjišťuje, o co se zajímám a jednoho z policistů odvádí s sebou pryč. Když se policista asi po čtvrt hodině vrací, je jasné, že moje návštěva brzy skončí. Začíná přerovnávat papíry a dělat pořádek na stole. Ostatním dává najevo, že bychom měli končit.

Opouštím místnost o nic moudřejší než jsem do ní vstoupila. Hledám vysvětlení pro to, proč všichni pořád šeptají. Napadá mě jenom, že se asi taky něčeho bojí. Z útržků zachycených na magnetofonu si později ověřuji, že toho ale věděli minimum. Anebo věděli, ale neřekli. Vycházím z budovy krajské správy a chci namířit ke svému autu, které mám zaparkované na protější straně ulice. Ze zvyku se podívám nejprve doleva, jestli něco nejede. Ve vzdálenosti několika desítek metrů stojí švestkově modrý favorit. Nový lak svítí na dálku. Sedí v něm tři muži. Vstupuji do vozovky bez nejmenšího pocitu ohrožení. Udělám tři, čtyři kroky a když otočím hlavu vlevo, vidím, jak se na mě řítí. První, co mně bleskne hlavou, je pro mne neuvěřitelná rychlost, kterou to auto během několika vteřin vyvinulo. To mě ještě pořád nenapadlo, že skončím pod jeho koly. Vzápětí přichází náraz. Chvilí mám pocit, že letím vzduchem. Náraz mě otočil a pod zadními koly favoritu skončila moje pravá noha, naštěstí obutá ve volné zimní botě, kterou zadní kolo favorita stáhlo z nohy. Ležím na zemi a dívám se nevěřícně za ním. Řidič ani na vteřinu nezpomalil. Naopak. Ze všech stran se ke mně sbíhají lidé a zapisují číslo auta. Já si je několikrát opakuji nahlas. Někdo mezitím běží do budovy krajské správy policie zavolat sanitku a nahlásit policii, co se stalo. Sanitka mne odváží do nemocnice. Na chirurgii v nemocnici konstatují silnou zhmožděninu a výron. Dostávám sádra a berle s ujištěním, že nejméně šest týdnů budu imobilní. Sanitka mě odváží domů. A já v duchu zuřím. Sádra, kterou mi dali, je takzvaně „chodící“, s podpatkem a já večer zjišťuji, že to možná s tou imobilitou nebude taková hrůza.

Druhý den odpoledne je sádra suchá a já sedám do auta a jedu se podívat na první z tisíců cisteren, které od té doby ještě uvidím. Mošnov. Chci se dostat k vlečce a zůstávám stát před branou. Chvilí přede mnou tam vjela nákladní cisterna zcela bez kontroly a bez problémů. Když ji chci následovat, vyběhne ze strážnice muž, který zastavuje moje auto a chce vidět doklady. Když zjistí, že jsem novinářka, nekompromisně mě vykazuje ven. Jenomže se v té chvíli

Krvavé oleje

blíží cisterna, evidentně naplněná, která potřebuje vyjet ven, tak jí jde zvednout závoru. Sádra na noze ještě zlobí. Připadám si strašně nemotorná. Pedály auta vlastně ovládám jenom prsty na pravé noze, ale ve stejnou vteřinu, kdy vyjíždí cisterna z toho objektu, já do něho vjíždím. V první chvíli mě napadá, jestli za mnou ten vrátný nebude střílet. Ve zpětném zrcátku ho vidím, jak rozhazuje rukama a jak potom utíká zpátky do strážní budky. To jsem ale už klidná, protože stáčiště pohonných hmot v objektu mošnovského letiště mám kousek před sebou.

Na kolejišti vidím několik cisteren a vedle jedné z nich i tu, která mě před chvílí předjela. Když se dostávám až do prostoru stáčiště, rozběhnou se všichni tři muži od cisteren směrem ke mně. Na žádnou z otázek, které jsem si v duchu připravila, nedostávám odpověď. Jen když chci vědět, jestli se tady stáčí lehký topný olej nebo nafta, dostávám od jednoho z mužů suverénní odpověď: jaké LTO? Tady se stáčí nafta, nic jiného! V té chvíli si uvědomuji, že kolem mne v prostoru letiště je celá soustava podzemních nádrží. Napadá mě, kolik z nich je asi naplněno tím, co sem po kolejích na vlečku Mošnov přijelo. Nezbyvá mi než poslechnout muže. Odjíždím směrem, odkud přijely cisterny. Není to problém, cesta je celkem sjízdná a vede prakticky rovnoběžně s kolejištěm. Chvilku se od něho vzdaluje víc a pak se zase přibližuje. Po dvou, možná třech kilometrech se dostávám na nádraží s nápisem Sedlnice. A poprvé vidím několik odstavených vlakových souprav s cisternami.

Nemotorně a strašně obtížně vystupuji z auta. Nádraží mi připadá v tu chvíli stejně opuštěné, jako by bylo na Marsu. Nikde ani živáčka. Ani cestující. Ani personál. Opírám se o berle a pomalu se sunu k nástupišti. Pořád mě ještě nikdo nezaregistroval, tak vstupuji do kolejiště. Mířím k cisternám. Než k nim dojdu, musím přejít asi čtverý koleje. Naštěstí je vidět na obě strany, takže přijíždějící vlak bych určitě zaregistrovala včas. Než se dostanu k první cisterně, kde hledám označení zboží, které obsahuje, vynoří se za soupravou železničář a nevěřicně zírám, kde jsem se tam nabrala. „Co tady děláte? To nevíte, že do kolejiště je vstup zakázán?“ Je vidět, že je to řadový nádražák a já se s ním dávám do řeči. „To tady odsud všechno jezdí na letiště?“ „Všechno ne. Něco jde taky do Ostravy na vlečku Ostrama. Ale Mošnov, ten toho odsud bere hodně.“ „To sem vždycky jezdilo tolik cisteren?“ ptám se nádražáka. „No, poslední dva roky čím dál víc,“ odpovídá.

Krvavé oleje

„A co v nich je? Je to benzín, nafta?“ Jak kdy,“ odpovídá. Jednou přijede LTO, jindy je tam napsáno plynový olej nebo taky Gasól.“

Vyndávám vizitku a podávám ji nádražákovi. Nechápavě se na ni dívá. „Co s tím mám dělat?“ říká.

„No, když si budete myslet, že bych měla něco vědět, něco, co by mě mohlo zajímat, tak mi zavolejte. A zajímat mě bude všechno, co se těch cisteren týká. Množství, označení, a hlavně komu jsou určeny.“

„No dobře, já to řeknu ženským v dispečinku. Možná vám některá zavolá.“

Později si uvědomuji, že jsem během jedné hodiny s tou sádrou na noze „odhalila“ v podstatě celý princip obchodů s nezdaněnou naftou. Na nádraží přijede LTO, ale na stáčíšti v Mošnově, přibližně o tři kilometry dál, odkud jsem já právě přijížděla, už to byla nafta.

Nádražák po chvíli odchází a nechá mě, abych si přečetla jakési průvodky ke zboží, které jsou na cisternách připevněny za kovovou mřížkou. Když se pokusím mřížku nadzvednout, podaří se a já třímám v ruce svůj první „poklad“ z této kauzy: nálepku s nápisem LTO, stanice určení: železniční stanice Sedlnice.

Nějak ještě nevím, co v té chvíli dělat dál. Strkám papír do kapsy a pak mě už nenapadá nic jiného, než počítat cisterny. Napočítala jsem jich jednapadesát. Chtěla bych to jít někomu ohlásit, ale nevím komu. Pomalu se belhám zpátky k autu. Ze dveří označených jako dispečink vychází žena a na parkoviště před nádražím přijíždí luxusní auto. Než dojdu ke svému vozu, přijíždí další dva bouráky. Nikdo si mě nevšímá a tak chvilku sleduji divadlo před sebou. Muži téměř v klusu opouští svá auta a dávají se do řeči s dispečerkou. Je vidět spoustu gest, nevěřící kroucení hlavami. Pak se jeden otočí a sáhne do auta pro diplomatický kufřík. Otevře ho a něco vyndává. Jsou to evidentně peníze. Jenomže na tu dálku nerozeznám, o jaké bankovky se jedná.

Pomalou a opatrně se rozjíždím. Když projíždím kolem skupinky s kufříky, všichni se po mně ohlídnou. Mám silný pocit, že jednoho z nich jsem poznala.

Doma ukládám jako první relikvii samolepku strženou z cisterny. Je to jeden z prvních dokumentů, kterých se mi v dalších letech nashromáždí stovky. V té chvíli sama vlastně ještě nerozumím tomu, co mi ta samolepka říká. Jedno je mi ale jasné: na nádraží v Sedlnicích jsem nebyla naposled a určitě ne zbytečně.

Krvavé oleje

Telefon zvoní hned ten večer. Jestli si chcete popovídat o těch cisternách, tak přijďte. Dneska je tu celkem klid, cisterny už jsou z větší části vyexpedované a kolejiště je plné prázdných."

„Samozřejmě, přijedu. V kolik hodin se vám to bude hodit?"

„Kolem deváté?"

„Fajn, v devět tam budu."

Už před devátou jsem na nádraží v Sedlnicích znovu. Rozhovor trvá více než dvě hodiny a já si prohlížím záznamy, ze kterých pro mne vyplývá jedině: na nádraží přijíždí cisterny s LTO. Některé jsou vyexpedované z nádraží Zábřehu na Moravě, z Havlíčkova Brodu, ale i Ostravy nebo České Třebové. Na nádraží jsou i prázdné cisterny. Tenkrát mne nenapadlo, jak důležitý údaj obsahují průvodky k nim. Pro jistotu si je ale také opisuji. Místo, do kterého se prázdné cisterny vrací, je v Německu. Voburg. Doma v mapě si zjišťuji, že je to jedno z nádraží a také jedna z rafinérií v Ingolstadtu. A prázdné cisterny tam posílá ing. Otto Fassman. Průvodek k prázdným cisternám jsou desítky. Podaří se mi přesvědčit dispečerku, že si jich několik můžu ofotit. Dispečerka mi vypráví, jaký poprask mezi olejáři vzbudilo během odpoledne, když jsem byla v Sedlnicích poprvé, zjištění, že místo LTO přijely do stanice cisterny s označením Gasöl. V první chvíli to vypadalo, že to všechno pošlou zpátky. Pak jeden z nich mobilem někam zavola a nechal si to přeložit. Po zjištění, že je to plynový olej, se všichni uklidnili a proběhla standardní transakce.

„Tu hru s kuffíky jsem už znala nazpaměť", rozpovídala se dispečerka. Dívám se na ně tady z toho okna. Nejdřív se vždycky snažili, aby nebylo vidět, jak počítají peníze. V poslední době už je jim to jedno. Taký si pamatuju ty dva elegány ve fialových sáčcích, co jste je viděla odpoledne přijet v audinách, když sem přijeli poprvé oba v jedné staré škodovce. A ten další, co přijel mazdou, ten měl dokonce trabanta. Všichni dneska dělají, jako by jim patřil svět. A on jim asi patří."

Jak je možné, že průvodky k cisternám, které opouštějí nádraží, už nejsou označeny LTO?" ptám se.

Paní rozhořčeně hledá mezi papíry v šuplíku a pak vytahuje jeden se slovy: „Tohle nařízení nám přišlo před pár týdny. Je to tak, že podle toho papíru musíme poslechnout pokyny majitelů toho zboží. Bez ohledu na to, že přijede cisterna, o které všichni víme, že sice přijela cisterna s nálepkou LTO,

Krvavé oleje

ale je v ní nafta. Když nám řekne majitel zboží, že odsud v té samé cisterně odjede mouka nebo máslo, tak ho musíme poslechnout. Prý jsme jenom přepravci a nikoho nemá zajímat obsah nákladu, to že je věcí jeho majitele."

Během večera si ještě opisují čísla dalších cisteren. Později, na cestě do Ingolstadtu, si v České Kubici taky opisují čísla cisteren. Jsou totožná s těmi, na které jsem narazila v Sedlnicích. Vezou k nám další várku LTO z Německa.

Ten Ingolstadt mě samozřejmě zajímá. Jenomže to ještě nevím, že k nám odsud proudí jen zlomek toho, co k nám přijíždí z východu.

Můj přítel vrah

Muž, jehož příběh je součástí této knihy, se jmenuje Jiří Večeř. Byl odsouzen za zprostředkování vraždy obchodníka s LTO Lubomíra Holého a zprostředkování neuskutečněné vraždy novináře, který na obchody s LTO narazil v blízkosti Šumperka. Dvanáctiletý trest si odpykává v nejtěžší skupině ve věznici Mírov. Ve výkonu tohoto trestu je proti němu a dvěma dalším mužům vedeno trestní stíhání za zprostředkování další vraždy, opět podnikatele s LTO, Marka Lehkého ze Zlína. Od roku 1992 se pohyboval v miliardových obchodech s nezdaněnou naftou, ale také v prostředí násilí, vražd, způsobů a metod, na něž jsme do té doby nebyli zvyklí.

Dnes okna jeho cely vedou do kraje, z něhož pochází a kde se později také odehrála velká část jeho příběhu.

Jiří Večeř se narodil v Zábřehu na Moravě. Vzorný syn, vzorný student, později vzorný otec rodiny. Vyznavač východních filozofií a bojových umění, do roku 1991 voják z povolání. Pak na pár měsíců zaměstnanec pekárny svého přítele s příjmem kolem šesti tisíc. Od poloviny roku 1992 téměř ze dne na den milionář, podnikatel a zaměstnanec obchodníků s LTO, neboli s nezdaněnou motorovou naftou. Podíl svojí viny nezmenšuje.

Obsah dopisu, který mi později napíše v cele na Mírově, se možná bude zdát zvláštní. Stejně jako celá dlouhá cesta jeho paměti, která předcházela i následovala.

„...a tak loupu svoji paměť jako cibuli. Slupku po slupce. Pokaždé, když některá odpadne, děsím se toho, co najdu pod tou další. Nevím, jestli Ti za to mám být vděčný, nebo Tě nenávidět. Zatím je to směs obojího. Věřím tomu, že až ty svoje cibulové slupečky paměti oloupu všechny, budu moct sám sobě odpovědět, jak daleko mě moje svědomí pustilo.“ A o pár řádků dál: *„...dávej na sebe pozor. O těch obchodech s LTO toho víš sice hodně, ale zdaleka netušíš, čeho všeho jsou ti lidé schopni, když se cítí být ohroženi. Já vím, o čem píšu. Byl jsem jedním z nich. LTO, to je jeden dlouhý krvavý příběh.“*

Motorová nafta označená jako LTO k nám proudila z okolních států v obrovských kvantech několik let. Lehký topný olej byl podle tehdejších zákonů zatížen minimální daní, přestože složení bylo identické s motorovou naftou. Prodejní cena z rafinerií byla 3 až 4,30 Kč, ceny nafty se průběžně měnily, ale co se pamatuji, tak už tenkrát stála nafta kolem 14 korun. Ten

Můj přítel vrah

rozdíl mezi tím, to byly daně, které měl vybírat stát a nikdy je nevybíral, takže ty zůstaly olejářům. Tyto peníze končily v kapsách obchodníků s nezdaněnou motorovou naftou. Velmi rychle se u nás tak vytvořila vrstva mnohonásobných milionářů.

Téměř všechna nákladová nádraží na železnici byla několik let přeplněna soupravami, které k nám naftu označovanou jako LTO dovážely. Platby byly prováděny vesměs v hotovosti, kufříky či igelitky s desítkami milionů se předávaly na nádražích nebo v různých restauracích či firmách.*

Obchodovaly velké firmy, ale i fyzické osoby. Mezi nimi nebyli výjimkou holiči, zaměstnanci bezpečnostních agentur či pekaři. Výše částky, o kterou tak stát během několika let přišel, nebyla nikdy přesně vyčíslena a patrně už nikdy nebude. Hrubý odhad, který vychází ze statistiky, je 60 miliard v letech 1993 až 1995. Tato částka však není zdaleka konečná, neboť docházelo průběžně i k fiktivním vývozům nafty, na které byly ze státní pokladny odčerpávány miliardové sumy za vrácenou DPH a za spotřební daň vývozcům. Navíc nejsou zohledněna léta 1990-1992. K úpravě zákona došlo teprve v roce 1996, a to prokazatelně vzdor vůli vedení tehdejšího Ministerstva financí ČR, ale ani tato úprava daňové úniky úplně nezastavila. Ministerstvu financí ČR, které je hlavním správcem našich daní, tyto peníze nechyběly!

Postupně se do obchodů zapojilo přes dva tisíce osob a několik stovek firem. Až na výjimky byl největším dovozcem nezdaněné motorové nafty Chemapol. Z Chemapolu se prodávaly oleje prostřednictvím partnerských firem přibližně pěti obchodním větvím. K nejsilnějším větvím patřila větev na Šumpersku, která fungovala už v roce 1991. Jejimi představiteli tehdy byli

Vratislav Kotal, v té době policista v aktivní službě, a Milan Šišma, bývalý svazácký funkcionář a v roce 1991 vedoucí stavebnin v Zábřehu na Moravě.

Už v roce 1992 se ukazovalo, že ne všichni partneři v obchodech s LTO mají stejně dobrou platební kázeň. Potřeba občas některým „připomenout“, že jsou v prodlení s platbami, byla patrně důvodem, proč se Kotal se Šišmou začali rozhlížet po člověku vhodném pro takovou práci. Volba padla na Jiřího Večeře.

Můj přítel vrah

Jiří Večeř v té době skončil u vojska a nastoupil jako dělník u svého kamaráda v pekárně. Současně ale byl rozhodnut podnikat, a hlavně vydělat pokud možno velké peníze. On sám říká, že neví, zda si ho vybrali Kutal se Šišmou, nebo zda to byla náhoda. Zpětně, když hodnotí situaci, přiklání se k názoru, že si ho vytipovali oni. Faktem je, že se účastnil menšího, ne úplně čistého obchodu s cigaretami. Tenkrát se prvně setkal s Vratislavem Kutalem. To ovšem nevěděl, o koho jde. Sám olejáře nevyhledal. To bylo v polovině roku 1992.

Když byl obchod s cigaretami u konce, zprostředkovaně bylo Jiřímu Večeřovi nabídnuto, aby pro oba pány začal pracovat. Pokud si ho Kutal se Šišmou vybrali záměrně, potom mu, zcela neznámému člověku s platem šest tisíc, svěřili v obchodu s cigaretami do rukou sedm milionů korun v hotovosti. Pakatel pro obchodníky s LTO, neboť stovky milionů se v této sféře pohybovaly běžně. Jestli si takto Večeře chtěli otypovat, pak jako návnada to byla suma, kterou mohli případně postrádat. Současně obrovská a lákavá částka pro člověka, který peníze chtěl a neměl.

Kutal byl v té době aktivní policista a opatřit si informace o komkoli, tedy i o Večeřovi, nebyl pro něj žádný problém. Sám Večeř ho na jeho pracovišti u okresní správy PČR na oddělení hospodářské kriminálky v Šumperku několikrát navštívil. Touto zkouškou, pokud to zkouška byla, prošel Jiří Večeř bez problémů. Nechyběla ani koruna. Stejně tak později, když mu procházely rukama miliardy

Z Jiřího Večeře se nejprve stal člověk, který měl na starosti zajistit včasné platby a zároveň hotovosti svážet na dohodnuté místo. Podle jeho slov se běžně jednalo o desítky milionů, ale stalo se také, že vezl najednou čtvrt miliardy. Poté, co peníze měl u sebe, kontaktoval Kutala a Šišmu a dostal pokyn, kam má peníze odevzdat. Většinou to byl pokyn, aby je odvezl Lubomírovi Holému do Prahy v hotovosti, nebo aby je vložil na „jeho“ firemní účet u ČOB. Část daně z účtu podle pokynů zůstávala také v Šumperku. Účetní Holého soudu vypověděla, že denní tržba Holého firmy představovala v průměru 25 milionů korun. Jiří Večeř a někteří další Holého partneři jsou přesvědčeni, že to bylo nejméně třikrát víc.

Můj přítel vrah

Téměř od samého začátku věděl Jiří Večeř, o jaké obchody jde, stejně jako to věděli všichni, kdo se jich účastnili. Bylo skutečně jen otázkou času, kdy se někdo opozdí s platbou více, než si olejáři přáli, nebo se jim někdo prostě a jednoduše znelíbí. Dojde k prvním vraždám. Doslova obludné množství peněz, které jejich rukama procházelo, jim dávalo do rukou obrovskou moc.

Stýkali se běžně s vrcholnými politiky, kteří se kolem olejářů pohybovali. Bez jejich spolupráce například při formulování návrhů zákonů, které tuto oblast obchodování ošetřovaly, by ty obchody prostě nemohly fungovat.

V prosinci 1994 byl Jiří Večeř požádán Milanem Šišmou o odstranění Lubomíra Holého. K vykonání vraždy najal svého kamaráda Pavla Straku. Ten se ale na vraždu patrně necítil dost silný, a tak požádal dalšího muže, Radka Jaška, aby Holého zavraždil.

Lubomír Holý byl zavražděn 15. ledna 1995, a to ranou z pistole přes polštář, který si sám, na výzvu svého vraha, položil na hlavu. Holý prosil o smilování, a tak mu jeho vrah řekl, aby si lehl na gauč, přikryl si hlavu polštářem a on že odejde z bytu, aniž by mu ublížil. Místo toho ho však přes polštář zastřelil.

Důvodem k vydání pokynu odstranit Holého byla kromě jiného skutečnost, že to byl nejbližší obchodní partner Kutala a Šišmy. Ti od něho průběžně stahovali desítky milionů, obraceli je v obchodech a o zisky se všichni tři dělili. V okamžiku, kdy měli staženo téměř sto milionů, došlo k jeho odstranění. Pozůstalost po multimilionáři Holém vypořádával Kutal se svými právníky. Navrhl to vdově po Holém na jeho pohřbu a ta na nabídku přistoupila. Když byla likvidace pozůstalosti u konce, zbylo na účtech Holého pouhých dvanáct tisíc korun (!).

V polovině roku 1993 byl Večeř svými chlebedárci, jmenovitě Vratislavem Kutalem, požádán o odstranění novináře Čecha z redakce Blesku. Čech si začal všimnout konkrétních cisteren, které patřily firmám Kutala a Šišmy, a napsal o tom dva nebo tři články. Na tuto vraždu najal Večeř člověka z Ostravy a vyplatil mu jako zálohu půl milionu, kterou dostal od Kutala. Celkem měla věc stát milion korun. K vraždě nedošlo, neboť se najatý vykonavatel nakonec polekal a stáhl se. Peníze nevrátil, ale protože novinář Čech přestal psát, měly být údajně použity na dotaci dětských sportovišť. To

Můj přítel vrah

aspoň tvrdil před soudem, kde byl vyslýchán jako svědek, najatý muž. Podle Jiřího Večeře si peníze ponechal jako zálohu pro případ, že by mělo dojít k odstranění někoho jiného.

Marek Lehký se dostal do obchodů s nezdaněnou naftou (LTO) prostřednictvím Večeře. V olejích fungovaly tyto vazby tak, že když byl přiveden někdo nový, jedno do jaké úrovně, zda jako fakturant, kůň nebo obchodník, přebíral za jeho hodnověrnost garanci vždy ten, kdo ho přivedl. V tomto případě to byl Jiří Večeř.

Marek Lehký se z peněz, které najednou měl v rukou, obrazně řečeno zbláznil. Ostatně stejně jako většina těch, co přišli do styku s LTO. K jeho neznámějším kouskům patří donáška piva z hotelu Garni ve Zlíně do hotelu Moskva. Důvod? V Garni měli mladší číšníky a jeden z nich byl Markův kamarád. Svým přátelům, především z řad známých hudebníků, například ze skupiny Premiér, dokázal platit „ubytování“ v délce několika týdnů ve veřejných domech, především ve Zlíně, v „Růžovce“. Skupina Premiér, známá také skladbou Hrobař, natočila klip pod stejným názvem právě za peníze z nezdaněné nafty. Další známá story Marka Lehkého bylo vyhození hodinek v ceně 150.000 korun z posledního patra hotelu Moskva. V rádiu hlásili přesný čas, a ten se údajně s jeho hodinkami rozcházel o čtyři vteřiny.

Tímto stylem života přivedl Marek Lehký záhy sám sebe do dluhů. Večeř za Marka několikrát jeho dluhy uhradil, vždy šlo o milionové částky, a netrval na jejich vrácení. Přesto se Lehký znovu a znovu dostával do těžkých finančních problémů. Měl kolem sebe „stádo pijavic“ v podobě nových kamarádů, kterým stačilo říct: Marku, seš skvělej kámoš, já mám takovej obchodní nápad a potřeboval bych trochu založit, ať to můžu rozjet... Ve Zlíně se tomuto typu přátel říká „pučmidráti“. Výsledek byl vždycky stejný. Nový kámoš odcházel o pár set tisíc, někdy i milionů bohatší.

Marek Lehký byl rozmetán výbušninou v březnu 1995 na břehu řeky Moravy nedaleko obce Kvasice, a to tak dokonale, že jeho totožnost byla stanovena teprve po několika týdnech na základě rozboru DNA. Obžaloba Milana Šišmy, Jiřího Večeře a Jana Marcinka za tuto vraždu byla projednána

Můj přítel vrah

u KS v Brně. Vinu na smrti Marka Lehkého se prokázat nepodařilo. Všichni tři obžalovaní byli zproštěni viny.

V květnu roku 1995 požádali Šišma a Kutal Jiřího Večeře, aby opustil republiku, protože podle nich policie měla mít informace, které jednoznačně vedly směrem k Večeřovi a tudíž i k oběma mužům. Urychleně, především na pokyn Vratislava Kutala, opustil republiku a odjel nejprve do Slovinska a později do Itálie. V cizině žil až do roku 1999.

Z důvodů, které on sám nechce přesně specifikovat, se začátkem roku 1999 vrátil do republiky. Navázal kontakt policií a začal intenzivně spolupracovat na rozkrytí násilí v této kauze.

Jiří Večeř se dostavil na policejní služebnu v Brně 12. listopadu 1999. Předem byl informován, že dojde k jeho zatčení.

Při rozsáhlé policejní akci, která se odehrála za pomoci odposlechové techniky, vrtulníků, prostřednictvím speciálních skupin, byli zatčeni Radek Jašek, Pavel Straka, Milan Šišma a Vratislav Kutal.

Všichni byli vzati do vazby, z níž byli ale dva ze zatčených propuštěni: Vratislav Kutal a Milan Šišma. A to několik měsíců po výroku soudu v první instanci, který je uznal vinnými z účasti na vraždách.

Výkon trestu v rozmezí deset až dvanáct let nastoupili pouze Radek Jašek, Jiří Večeř a Pavel Straka.

Vratislav Kutal a Milan Šišma po propuštění z vazby, než došlo k dalšímu soudnímu projednávání jejich případu, pobývali na svobodě více než rok. Městský soud v Praze dne 24. 7. 2002 potvrdil opět tresty v plném rozsahu. Oba se znovu odvolali. Jejich trest byl opět potvrzen. Žádný z nich však výkon trestu nenastoupil. Milan Šišma byl později zatčen v místě svého trvalého bydliště v Leštině na Šumpersku a Vratislav Kutal byl zatčen po roce a půl na Slovensku. Do té doby se pohyboval v luxusně vybaveném karavanu Evropou. Logicky oba mohli ovlivňovat svědky pro případ obnovy řízení, o které oba dodnes usilují. A bylo by naivní předpokládat, že se o kontakt s případnými svědky alespoň nepokusili.

Můj přítel vrah

Za život Jiřího Večeře byla vypsána mnohamilionová odměna. Po celou dobu, co oba olejářští magnáti pobývali na svobodě, byla vedena intenzivní kampaň, jejímž prostřednictvím mělo dojít ke zne- věrohodnění Jiřího Večeře. Do hry byl dokonce zapojen i spolek na ochranu spravedlnosti Šalamoun, který do svých řad přijal jako svoji členku paní Adoltovou, v té době předsedkyni oblastního sdružení ODS v Šumperku. Po propuštění Vratislava Kutala z vazby založil známý lobista Václav Prokúpek dokonce spolek „Hnutí za spravedlnost“. Prokúpek tvrdí, že nitky této kauzy vedou k nej- vyšším politicko-mocenským kruhům v ČR a že zájem na uvěznění Vratislav Kutala mají tři nejsilnější politické strany, a to ODS, ČSSD a KSČM. Podle Prokúpeka by Vratislav Kutal mohl odhalit zákulisí financování české politiky a politiků. Prokúpek tvrdí, že Kutal neoficiálně sponzoroval konkrétní osoby z těchto stran, a to jak na úrovni celostátní, tak regionální. Prokúpek novinářům sdělil, že kdyby Kutal promluvil v době, kdy byl stíhán vazebně, mohlo by se stát, že by vazbu už nikdy neopustil. Podle něho existuje účelová snaha dosadit Kutala do vrcholu pyramidy obchodů s LTO místo osob, které jsou napojeny na ruskou mafii.

V roce 2003, v červnu odstoupila z funkce šéfka oblastního sdružení ODS v Šumperku paní Adoltová. Oficiálně to bylo z osobních důvodů. Ale odstoupení předcházela kritika ze strany členů oblastního sdružení ODS. Jedním z nejvíce vytýkaných kroků paní Adoltové bylo právě její angažmá ve sdružení Šalamoun a především to, že se veřejně zastávala podnikatelů Vratislava Kutala a Milana Šišmy. Podle některých členů to zavánělo vměšováním ODS do této kauzy. Na schůzi oblastního sdružení ODS padlo podezření na osobní zájmy paní Adoltové v kauze Kutal, neboť šéfuje bezpečnostní agentuře, která hlídá objekty spjaté s Kutalovým podnikáním. Na její obranu velmi aktivně vystupoval poslanec parlamentu Ivan Langer (ODS).

Během vazebního stíhání byly používány služby soukromých psychologů a psychiatrů, kteří vypracovávali jakési kontraposudky na Jiřího Večeře, dokonce aniž by ho kdy tito psychiatři a psychologové viděli, aniž by mu položili jedinou otázku. Teprve když se odvolací soud odmítl těmito posudky vypracovanými na zakázku Vratislava Kutala a jeho právníků zabývat, došlo k pokusu o jeho vyšetření přímo na Mírově. Opět skupinou

Můj přítel vrah

psychologů, placenou v té době obžalovanými Kutalem a Šišmou. Městský soud žádný z nich nevzal v úvahu, Večeře považuje za svědka zcela věrohodného. Pro aktuálnost ohrožení jeho života se Jiří Večeř dostavoval k soudu pod ochranou speciálního policejního komanda v maskáčích, ozbrojeného samopaly s krátkými hlavněmi, on sám v neprůstředné vestě.

Jiřího Večeře jsem před časem oslovila. Napsala jsem mu dopis, v němž jsem ho požádala, aby se mnou spolupracoval při shromažďování informací. Jiří Večeř mi odpověděl, že souhlasí. Znáím tedy další podrobnosti jeho příběhu.

Do zahraničí, kde čtyři roky pobýval, mu Kotal se Šišmou posílali finanční prostředky. Už po relativně krátké době v zahraničí došlo k pokusu o jeho odstranění.

Při svém pobytu ve Španělsku, kam Jiří Večeř odjel na pokyn Vratislava Kutala, zjistil že má být tajně převezen na Kanárské ostrovy. Z obavy, že by mohl „zmizet“ definitivně, nerespektoval přání Kutala, aby čekal na další dispozice, utajeně opustil hotel a přesunul se do Chorvatska.

Další pokus o zavraždění Večeře ztroskotal, když zálohu na jeho vraždu zinkasoval jeho kamarád, který za ním kvůli tomu přijel do Itálie. Že přijal zakázku na tuto „práci“ od Kutala a Šišmy, se nakonec Večeřovi sám přiznal. Za likvidaci Večeře měl slíbeno patnáct milionů korun. U soudu to všechno popřel, protože teď pro změnu nemůže Večeřovi zapomenout, že vinou jeho svědectví ve věci vraždy Lubomíra Holého, je ve vězení.

Pátrala jsem po tom, co přimělo Jiřího Večeře, aby se přihlásil policii a vypovídal. V jednom z dopisů píše, že pokud by to neudělal, žil by s vědomím, že ho prostě jednoho dne stejně najdou a zabijí. A pokud by pro ně dál pracoval, bylo by z něj časem, jak píše, monstrum.

Nechala jsem vypracovat horoskop Jiřího Večeře. Vychází z něj jako člověk, v němž je velmi silně zastoupeno dobro i zlo. Od jeho příbuzných vím, že se v mládí zabýval myšlenkou stát se knězem. Charakteristické pro jeho povahu je, že potřebuje pevný řád, jednoznačně stanovená pravidla a s největší pravděpodobností i autority, k nimž může vzhlížet a respektovat je,

Můj přítel vrah

ale musí je sám uznat a ocenit. Domnívám se, že informace, které získal od muže najatého na jeho odstranění, a zjištění, že to jsou Kotal se Šišmou, kdo ho hodlají odstranit, jím otráslo tak hluboce, že sled dalších událostí se odehrál v důsledku tohoto zjištění.

Svým přátelům Jiří Večeř rozdával auta, byty a jiné nákladné dary. Říká, že se tenkrát vlastně všichni bez výjimky z množství peněz, které najednou měli v rukou, doslova a do písmene pomátli. Každý jinak, každý po svém, každý podle svých dispozic. Někdo rozdával dary, jiní vraždili nebo mržčili bývalé přátele nebo obchodní partnery. Další si hráli na bohy, kteří nemusí vraždit osobně, protože od toho mají jiné. Stačí jim ukázat prstem a je rozhodnuto, jak dlouho bude dotyčný ještě žít.

Když jsem si s Jiřím Večeřem začala psát, bylo podle jeho názoru všechno jen otázkou nabídky a poptávky. Všechno bylo, a mnohé podle jeho mínění dodnes je, ke koupě, záleží jen na výši nabídnuté částky. O svědomí tenkrát říkal, že je to slovo o sedmi písmenech. A zatím že se s ním „nechce potkat“. Bojí se té konfrontace možná víc než dalšího soudu, který měl v době, kdy mi o tom psal, před sebou. Chtěl zůstat tvrdý, má před sebou soud za zprostředkování vraždy svého kamaráda Marka Lehkého.

Zadavatelé vražd byli dlouho, na rozdíl od Jiřího Večeře, na svobodě a využili bezesporu a logicky všech možností, aby organizovali svoji obranu. Což by nemuseli, kdyby Jiří Večeř nežil. V našem právním řádu není doposud zakotven institut běžný v zahraničí, kde člověk, který pomůže policii rozkrýt zločinecké struktury, jichž byl sám členem, má dokonce zajištěnu beztrestnost, novou identitu a ochranu své rodiny. Bez toho že se Jiří Večeř sám přihlásil a vydal, nebyla by žádná z vražd v kauze LTO dodnes objasněna. Přiznávají to sami policisté, kteří na nich pracovali. Zdaleka přitom není vyloučeno, že toho ví Jiří Večeř mnohem více, než zatím vypověděl.

Jiří Večeř bere v úvahu všechny možnosti. Také tu, že nepřežije. Možná někde, v něčích spolehlivých rukou je pro tento případ uložena daleko obsáhlejší a podrobnější výpověď než ta, kterou doposud učinil.

Můj přítel vrah

Záznam o kontaktech policie s Jiřím Večeřem

Policie ČR Správa JmK, 1. odbor Služba kriminální policie (zvláštní tým Brno) ze dne 19. 11. 1999 (*kráceno*)

Na žádost vyšetřovatele Úřadu vyšetřování hl. m. Prahy mjr. Mareše byl zpracován záznam o postupném styku s Jiřím Večeřem ve věci poskytování informací k vraždě Lubomíra Holého, k níž došlo v Praze 15. ledna 1995. Jiří Večeř dobrovolně uvedl, že má vědomost o této vraždě a je schopen ji rozkrýt i se jmény těch, kdo vraždu provedli a kdo za vraždou stojí. Poté byl dohodnut s Jiřím Večeřem termín další schůzky. Zároveň bylo provedeno šetření za účelem ověření hodnověrnosti získané informace.

Při další schůzce v dubnu 1999 Jiří Večeř mimo jiné sdělil, že za vraždou stojí Vratislav Kutal a Milan Šišma s tím, že si vraždou Lubomíra Holého vyřešili svoje dluhy vůči němu. Uvedl věci Holého, které na pokyn Milana Šišmy spálil u jeho bratra.

Byl vyžádán spisový materiál k případu vraždy Lubomíra Holého za účelem porovnání seznamu odcizených věcí k porovnání s informací poskytnutou Jiřím Večeřem. V měsíci květnu 1999 J. Večeř opět dobrovolně přiznal svoji účast na vraždě L. Holého a zároveň znovu potvrdil, že k vraždě došlo na objednávku V. Kutala a M. Šišmy a s případem že dále souvisí Pavel Straka a Radek Jašek ze Zábřehu na Moravě. Sdělil, kdo jakou roli v případě vraždy Holého zastával a také jakou roli v případě Holého hrál on, kdy údajně na žádost Kutala a Šišmy objednal jeho vraždu u Pavla Straky. Uvedl rovněž podrobnosti k vražedné zbrani a upřesnil, jak s ní bylo naloženo.

Jiří Večeř byl následně upozorněn, že pokud se jím uvedené informace potvrdí jako pravdivé, bude mu s největší pravděpodobností sděleno obvinění z organizování vraždy a že mu v tomto případě hrozí trest odnětí svobody ve výši 10 až 15 let. J. Večeř sdělil, že si je plně vědom svého protiprávního jednání a je ochoten za ně nést následky.

Můj přítel vrah

V následujících měsících téhož roku bylo vyvoláno jednání s pracovníky Úřadu vyšetřování hl. m. Prahy pplk. JUDr. Smékalem a mjr. Marešem, kteří po seznámení se situací sdělili, že je třeba s J. Večeřem dohodnout, aby se dobrovolně dostavil na policii, kde si jej převezme vyšetřovatel ÚV hl. m. Prahy, který ho zadrží.

Dne 1. 11. 1999 vyšetřovatel ÚV hl. m. Prahy oznámil, že státní zástupce dal souhlas, aby byly zadrženy osoby Jiří Večeř, Radek Jašek a Pavel Straka, přičemž požádal s ohledem na to, že místo pobytu J. Večeře nebylo v té době známo, aby Krajská správa policie Brno zajistila, aby se J. Večeř dne 12.11.1999 dostavil do budovy Krajské správy policie v Brně.

Následně byl J. Večeř telefonicky kontaktován a vyzván, aby se dne 12.11.1999 v 09.00 ráno dostavil do budovy Policie ČR Správy Jihomoravského kraje, což jmenovaný učinil.

Na začátku devadesátých let minulého století se objevily nové termíny. Jsou to léta, která možná jednou vejdou do historie jako doba „tunelů“, nástupu „bílých koní“, privatizace, špinavých peněz a LTO.

Právě tenkrát se objevily první informace o tom, že do tehdejšího Československa je dovážena motorová nafta, která je deklarovaná jako lehký topný olej (LTO). Pak byla nafta s označením topný olej přes několik dalších firem „přeprodána“ a z názvu LTO se znovu změnila na motorovou naftu. Prodávána byla za cenu zdaněného výrobku (až do konce roku 1992 platila daň z obrátu). Daně však do státní pokladny odváděny nebyly. Alarmujícím způsobem poklesla výroba a dovoz motorové nafty a zvedl se dovoz a také výroba lehkých topných olejů v našich rafineriích. Podle mých informací došlo tehdy postupně k poklesu spotřeby zdaněné motorové nafty téměř na nulu.

Musím ale zdůraznit, že v době, kdy jsem začala po Ministerstvu financí České republiky (konec roku 1993 až 1995) požadovat informace o tom, kolik bylo odvedeno do státní pokladny peněz jako daň z motorové nafty, nebylo mi nikdy vyhověno. Na tyto informace bylo uvaleno, zjednodušeně řečeno, embargo. Nepodařilo se je získat ani na Statistickém úřadě, kde by měly být běžně dostupné.

Krvavé oleje

Teprve po odchodu ministra Ivana Kočárníka a jeho náměstka Jana Klaka mi někdo anonymně z čísla Ministerstva financí ČR zaslal informace, že za rok 1993 bylo vybráno několik milionů, rok 1994 je úplně bez přehledu a v roce 1995 se vybralo něco přes dvě miliardy. Přitom podle průměrné spotřeby v roce 1990 by se daně z motorové nafty měly pohybovat cca kolem 20 miliard korun ročně, a to pouze za silniční dopravu. Na nezdaněnou naftu však jezdila nejméně po dobu pěti let kompletně celá železniční doprava, užívalo ji vojsko, autobusy atd... Dá se říci, že v uvedených letech přibližně 94 až 96 procent z toho, co se používá jako motorová nafta, nebyla do státní pokladny odvedena příslušná daň, případně clo a další povinné dávky a že naopak daně při vývozu LTO označeného jako motorová nafta byly ze státní pokladny obchodujícím firmám vypláceny. S rozpadem federace a přijetím nové daňové soustavy (podle avíza ing. Jana Klaka) mělo dojít k okamžitému zastavení daňových úniků na benzinech a motorové naftě. Znění příslušných zákonů však naopak daňové úniky na pohonných hmotách legalizovala.

Zákon o spotřební dani a DPH patří k nejčastěji novelizovaným zákonům, avšak až do začátku roku 1996 nebylo ani jedno z přijatých opatření natolik účinné, aby obchodům s nezdaněnou motorovou naftou zabránilo. Sazba daně za naftu v roce 1993 byla 8250,- Kč za tunu, LTO vůbec nebylo předmětem žádné daně. Jediný rozdíl mezi motorovou naftou a LTO byl v názvu výrobku. V praxi nebylo možno dodanit nikoho, kdo zakoupený LTO použil jako pohonnou hmotu.

První novela Zákona o spotřební dani s účinností od 1. 8. 1993, jejíž návrh rovněž vydalo ministerstvo financí, odbor, kterému šéfoval Jan Klak, umožňovala paradoxně správcům daně dodanit konečného spotřebitele, tedy motoristu. A to bez ohledu na to, že motorista již daň u benzinové čerpací stanice zaplatil. V té době byla dokonce finanční ředitelství vybavena testery, z nichž většina zůstala nepoužita, přestože byly pořízeny za desítky milionů. Další novela se týkala barvení a značkování. Platila od 1. 7. 1994. Odborníci se shodují na tom, že s tak děravým zákonem s tak dokonale zapracovanými „výjimkami“, které ho umožnily obházet, se setkali málokdy. Od 1. 1. 1995 byla do zákona zapracována povinnost odvádět z LTO částku 2200,- Kč za jednu tunu. Rozdíl mezi daní u obou komodit byl

Krvavé oleje

neustále příliš zajímavý, než aby obchody zastavil. Pro obchodníky zůstávala prakticky stejná suma jako na začátku let devadesátých.

Teprve v polovině roku 1996 byl LTO zatížen stejnou sazbou spotřební daně jako motorová nafta. Ani toto opatření však daňové úniky z motorové nafty nevyřešilo. Výrobci motorové nafty (MN) dodávali tuzemským odběratelům produkty odpovídající sice svou povahou složení MN, jenom je nazývali jinak. V souvislosti s deklarovaným účelem použití se tyto výrobky nemusely barvit ani značkovat. Bez výraznějších změn tento stav trval až do konce roku 2004.

V této souvislosti podotýkám, že se dovážel i benzin takto „ošetřený“, avšak nebyla mu věnována pozornost. Možná také díky tomu, že jsem byla v té době z novinářů jediná, kdo se těmito obchody zabýval a zaměřila jsem se výhradně na motorovou naftu.

Zcela proti logice vydávalo Ministerstvo financí ČR své vlastní výklady k zákonům, které samo navrhovalo a obesílalo jimi jednak celní pracoviště, dále Policii ČR, když se domáhala výkladů zákonů, které jí neumožňovaly obchodníky s nezdaněnou naftou stíhat, a také finanční úřady. Několik „výkladů“ MF ČR mám k dispozici. Podle jednoho z nich (připravoval ing. Denstejn, podepsán Jan Klak), by měl například doplácet daně konečný spotřebitel u benzinové čerpací stanice, třebaže motorovou naftu koupil již za cenu včetně daně a o podvodech tenkrát nic netušil.

Podle dalších výkladů odboru 18 Ministerstva financí ČR jsou za neodvedené daně odpovědni ti, kdo koupili lehký topný olej a pojmenovali ho naftou (fakturanti). Paradoxně v intencích pokynů náměstka ministra financí Jana Klaka bylo pojmenování výrobku shodné s jeho výrobou. Přitom v souladu s definicí zákona je stanoveno cca 14 podmínek, které musejí být splněny, než lze cokoli označit za výrobek. Pokud se však na tento výklad přistoupilo a podle něho byli pak „koně“ trestně stíháni (pokud nebyli odstraněni), pohlíželo se na věc tak, jakoby ten, kdo koupí zápalky a prodá je se ziskem pod názvem sirky, tyto také vyrobil.

Krvavé oleje

Prakticky bez povšimnutí všech orgánů činných v trestním řízení, ale také celníků, zůstalo, že prvním, kdo přejmenoval výrobek, a to z motorové nafty na lehký topný olej, byli deklaranti Chemapolu v okamžiku, kdy cisterny překročily naše hranice.

Nezájem státu na vybírání daní z motorové nafty lze dokumentovat na všem, co z dílny příslušných odborů tehdejšího Ministerstva financí ČR v této oblasti vycházelo. Počínaje návrhy zákonů, usurpováním práva tyto zákony následně vykládat a dokonce dávat pokyny Policii ČR, jak má postupovat nebo lépe řečeno „nepostupovat“ při stíhání obchodníků s motorovou naftou. Například Celní sazebník pro rok 1993 sice položku pro zdanění motorové nafty obsahuje, avšak v tzv. Poznámkách (vysvětlivkách) pro celníky, jak mají v konkrétních případech postupovat, je složení motorové nafty stejné jako složení lehkého topného oleje, přičemž LTO je zařazen jako položka nepodléhající spotřební dani a podléhající jen minimální DPH. Jde o položku CS 93 27100059.

O rok později sazebník pro rok 1994, na jehož tvorbě se paradoxně nepodíleli zástupci celníků ale zástupci Chemapolu (sic!), už položku pro zdanění motorové nafty pro jistotu neobsahoval vůbec. Jedno vydání tohoto paskvilu mi obchodníci s nezdaněnou naftou přišli věnovat až domů. Uchovávám je jako relikvii.

Bylo to někdy na začátku roku 1994, kdy mě navštívili. Bylo jich pět, uvařila jsem kávu a jejich vysvětlení bylo následující: Paní Lorencová, atakujete nás za to, že neodvádíme daně do státní pokladny. My se ale chováme jako normální obchodníci. Teď sedíme u kávy a všichni máme před sebou stejné šálky, podšálky i kávové lžičky. Představte si situaci, že jsou naše a my vám je nabídneme k prodeji. Všechny jsou stejné, všechny jsou bez vady. Je mezi nimi ale jeden zásadní rozdíl. Ty čtyři, které vám nabídnu já, si ohodnotím na dvacet korun za sadu, a ty, co vám tady nabízí Roman, ty dva zbývající, mají podle něho cenu sto padesát, a to je to jediné, v čem se liší. Které si koupíte? My kupujeme ty za těch dvacet korun. A za kolik je prodáváme, je už jenom naše věc. Chápete, co po nás chcete? Ty daně přece nikdo jiný nechce, chcete je akorát vy. A dejme tomu, že budeme natolik morální a že si řekneme: Stát je v začátcích, teprve se rodí demokracie, my ty

Krvavé oleje

daně do státní pokladny odvedeme, řekněte nám ale jak? On to ten stát opravdu nechce.

Přede mnou na stole se objevil Celní sazebník pro rok 1994. Nevěřila jsem svým očím. Položku, pod kterou by nafta měla být zdaněna, prostě neobsahoval. Návštěva se rozloučila s úsměvem a se slovy: Nechcete koupit cisternu topného oleje? Nebo pět?

Teprve poté, co jsem v tisku začala atakovat příslušná místa, se interním pokynem z konce září 1994 objevil jakýsi faxem rozeslaný cár papíru na jednotlivá celní pracoviště s pokynem tehdejšího ředitele Generálního ředitelství cel Kárníka, aby si celníci Celní sazebník „dodělali“ sami a přidali do něho položku pro zdanění motorové nafty.

Opatření ve formě barvení nafty bylo jen formální, nikdy se závazně nebarvilo, barvení bylo nesmyslně vázáno na název výrobku, nikoli na jeho použití.

Za hlavního garanta dovozů nezdaněné motorové nafty lze považovat Chemapol. Jeho tehdejší ředitel Junek byl, podle dostupných informací, spolupracovníkem KGB. Další osoby napojené na tyto obchody se vyskytují na seznamech 1. správy (rozvědky), která byla řízena bývalou KGB a měla úzké vazby na StB. To odpovídá organizační struktuře a řízení celého obchodu s LTO - motorové nafty (MN). V těchto obchodech byly perfektně využity informace a znalost celého palivo-energetického komplexu. Jejich rozpracování a později zapracování do příslušných zákonů a vyhlášek odpovídá možnostem StB. Jde o přesnou znalost počtu a kapacit stáčecích a skladovacích zařízení na pohonné hmoty a dokonalou znalost a operativní schopnost využití distribuční sítě v celé ČR - dříve také celé ČSFR.

Pozoruhodná je i značně vysoká koncentrace bývalých pracovníků StB, SNB a ČSLA ve firmách, zabývajících se těmito obchody. Viz Sette Vlašim, manželé Kuklíkovi (oba pracovníci bývalé STB) a jejich partneři nebo Kutal a jeho partneři, vesměs bývalí policisté. Zřejmá je návaznost na bývalé nomenklaturní kádry, osobní vazby na Vasila Mohoritu, dále stojí za pozornost například firma IBIS Litvínov ve složení Hojer, bývalý ředitel Chemopetrolu a ministr hospodářství za doby federace, a Pátek, bývalý

Krvavé oleje

předseda KNV v Ústí nad Labem, Švestka a Brožík, funkcionáři KV KSČ a ÚV SSM. Dceřiné společnosti firmy IBIS sponzorovaly Rallye Paris-Dakar, spolupracovaly s firmou Charouz a sponzorovaly závodní činnost bývalého federálního ministra vnitra Petra Čermáka.

Jak vlastně tento monstrózní podvod fungoval? Produkt, motorová nafta, označená jako topný olej, je dovezen do vylívací stanice, kde jej „projednává“ příjemce zboží, zmocněný dovozcem (kterým je v drtivé většině Chemapol), nebo je projednáván přímo na hranicích dovozcem či jím zmocněným deklarantem. Z vylívacích stanic je cisterna změnou „podeje“, nebo tzv. novým podejem pře- disponována do další železniční stanice. V první fázi podvodů v letech 1990-1993 na jméno „neexistující firmy“ nebo bez vědomí firmy uváděné jako příjemce zboží.

Nový podej je vlastně terminus technikus užívaný na železnici a je to formální změna v dokladech. Zboží, které přijelo do železniční stanice, například jako mléko, mohlo odtud odjet s doklady, podle kterých odjelo maggi. Železničáři tenkrát dostali z nadřízeného orgánu pokyn, aby přistoupili na tzv. nové podeje bez kontroly, zda odpovídají skutečnosti. Jinými slovy: do stanice přijela cisterna s LTO a díky „novému podeji“ odjela cisterna s nákladem motorové nafty, případně naopak, a nikoho to nesmělo zajímat. Tyto nové podeje uskutečňovali pěšáci, kteří dle instrukcí a potřebných materiálů (razítka a plné moci) předisponovali cisterny jménem fiktivní nebo existující firmy, ale bez jejího vědomí (například na zcizené či nalezené průkazy totožnosti). Za nové podeje bylo placeno v hotovosti, a to přímo na železničních stanicích. Za jeden vlak činily částky za podej okolo 300 000 korun.

Stejný postup byl praktikován původně i při obchodních operacích. Produkt je pouze na papíře (fakturou) prodán jako LTO přes několik malých firem až k firmě, která nakoupí LTO a prodá ho jako MN velké distribuční firmě. (IBIS, za devět měsíců roku 1993 obrat tři a půl miliardy korun, KAME, PETROL, ENTRA, SETTE, SE- TESA, BENA a další.) Za prodanou motorovou naftu inkasují lidé, kteří nemají s firmou nic společného, ale přesto distribuční firmy vypisují šeky na jejich plné moci. Ti si nechají proplatit předložený šek a peníze odnesou neznámo kam.

Krvavé oleje

Celý popsaný mechanismus je řízen a spravován perfektně fungující organizací. Ta pomocí několika nových podejů a převodem plateb celý problém zneprůhledňuje tak, aby nemohla být patrná osa mezi dovozcem a distribuční firmou a způsob finančního vyrovnání mezi nimi. V praxi to vypadalo tak, že zatímco cesta cisterny díky novým podejům probíhala od firmy C přes firmu D až k firmě F, fakturační cesta byla - A-B-C-D-E-F.

Organizace se dokázala velmi rychle přizpůsobovat jakýmkoli změnám v zákonech a vyhláškách. A je zřejmé, že ve státních orgánech měla (a možná má dodnes) dostatek svých vlastních lidí, kteří včas dokáží reagovat na případné nebezpečí, spočívající v přijetí zákonů či vyhlášek, jimiž by se dalo daňovým únikům zabránit.

Jedním z opatření Chemapolu bylo „postavení“ firmy TREHOL (Trepáč, Holý) a právníků z Kotalových firem mezi Chemapol a další odběratele. Holý byl zavražděn v lednu 1995 a Trepáč, který však v ČR s Holým s LTO nepodnikal, zůstal na Slovensku.

Na začátku devadesátých let, někdy v roce 1992, se začala policie o dění zajímat a sepisovala jména „neexistujících firem“, které byly k obchodům rovněž použity. Na to celá organizace zareagovala tím, že si opatřovala doklady firem existujících, a to odkupováním živnostenských listů, razítek a podpisových vzorů především od osob, které se živily drobnými krádežemi či byly ve finanční tísní. Nabízená částka od deseti do sta tisíců byla pro obě strany velmi výhodná.

Po použití takových dokladů byla situace následující: státní orgány (policie, finanční úřad, celní správa, příp. další) honily malé zloděje, na jejichž doklady se uskutečňovaly tyto obchody, a „koně“, kteří o transakcích nic nevěděli, neboť ani nebylo účelem, aby do jejich průběhu byli jakkoli zasvěceni. Dodnes jsou zavíráni převážně tito „obchodníci“ a žádný z organizátorů. Nikomu z těch, kteří se tohoto monstrózního „podvodu“ posvěceného státem zúčastnili, nebyl nikdy zabaven majetek. Podle vedení tehdejšího ministerstva financí byly daňové úniky obchodníkům s LTO doměřeny, a to v celkové výši přibližně tři čtvrtě miliardy (daňové úniky v té době představovaly několik desítek miliard!). Vybrána však nebyla ani koruna.

Krvavé oleje

Když zastavili celníci v Břeclavi v roce 1993 soupravu devatenácti cisteren a odstavili ji na vedlejší kolej s tím, že deklarovaný LTO je ve skutečnosti nafta, dostalo se jim rozhodnutí správního orgánu, podle kterého je to LTO i motorová nafta zároveň, a tudíž je to to, co prohlašuje Chemapol, že dovezl. A Chemapol prohlásil, že je to LTO. Tato konkrétní souprava je zdokumentována až na místo, kde skončila. Bylo to v jedné z firem Vratislava Kutala, na nádraží v Zábřehu na Moravě. Za Chemapol proti břeclavským celníkům jednal Kutalův právník JUDr. Jan Fojt ze Šumperka, který „shodou okolností“ jednal i za firmy a osoby vystupující v této kauze jako například za později zavražděného Lubomíra Holého z firmy Tre-hol a Miroslava Kovaříka ze Zlína. Někteří celníci, kteří se pokusili 0 tento ve své době hrdinský čin, od Celní správy odešli. Patrně shodou stejných „náhod“ zastupoval JUDr. Jan Fojt Břetislava Plíška a firmu Hermann Cotton z Bystřičky u Vsetína, když mne žalovali za poškození dobrého jména jejich firmy a požadovali odškodnění ve výši 72 milionů korun. Soud rozhodl, že nemají nárok na žádné odškodnění, ba dokonce ani na náklady spojené se zastoupením JUDr. J. Fojta.

Důsledkem špatných zákonů byly nejenom miliardy, o které jsme přišli jako občané. Následovaly vraždy a dodnes existuje řada nezvěstných, především v řadách nájemných koní.

Na železnici v uvedených letech neexistovala snad ani jediná tzv. vlečka (definice: vlečka je dráha, která slouží vlastní potřebě provozovatele nebo jiného podnikatele a je zaústěna do dráhy celostátní, regionální nebo do jiné vlečky) koleje „do nikam“, na kterou by nebyly dopravovány stovky cisteren s motorovou naftou, označenou jako LTO. Postupně těmto obchodům začali ministerští úředníci

1 policisté říkat „legální daňové úniky“.

2 větší části došlo k zastavení tohoto monstrózního podvodu, garantovaného státem, vzdor tehdejšímu vedení Ministerstva financí ČR v čele s tehdejším ministrem Ivanem Kočárníkem a jeho náměstkem Janem Klakem teprve přijetím novely zákona, platné od poloviny roku 1996. Podle ní je produkt zdaněn stejně, ať se jmenuje LTO, nebo MN (zákon byl přijat z iniciativy poslanecké sněmovny). Teprve ten, kdo prokáže, že ho protopil v kotli, dostane vrácenou daň. Proti této úpravě vehementně do poslední chvíle vystupoval ministr Kočárník, který v době, kdy téměř z žádné nafty

Krvavé oleje

nebyla daň vybírána, tvrdil, že přijetím takového zákona bude odstartována vlna daňových úniků.

Je toho ještě strašně moc, co už jsem skoro zapoměla a co „oprašuji“. Když se dívám zpět na tu dobu, sama žasnu nad tím, kde jsem brala tu vytrvalost, když přede mnou beze studu všude bouchali dveřmi, nebo mi mezi ně přivírali nohu. Bylo ale pár slušných policistů i celníků a taky úředníků na finančních úřadech. Ti někdy riskovali propuštění.

Rekapituluji výsledky jedné z návštěv týmu Výbuchy. Došlo k ní někdy v červnu 1995.

Místnost, do které mne tehdy zavedli, byla nepříjemně strohá. Uprostřed dlouhý stůl, kolem spousta židlí. Stěna proti oknům je nelogicky zakrytá závěsem. Policista přináší popelník a kávu. Ví, co chci slyšet. Pak, jako by se rozhodl k něčemu důležitému, rozmáchlým gestem rozhrne závěs.

Objevuje se pavouk. Kresba, kterou jsem v nejrůznějších variantách viděla od té doby možná stokrát. Ale pavouk, který se ukázal na stěně, má přímo obhludné rozměry. Nejméně deset metrů na délku a ke stropu je vysoký určitě tři metry. Jsou na něm stovky jmen. V centru pavouka si všímám jmen hodně vysoce postavených politiků.

Já sama mám v počítači kolem 2000 jmen fyzických osob a názvů firem, které se podílely na obchodech s nezdaněnou naftou, nazývanou LTO. Už také vím, že jsem se dopustila fatálního pochybení, když jsem přistoupila na toto označení. V budoucnu se potvrdí, že jsem vlastně nahrála olejářům, když jsem naftu nazvala LTO jen proto, že se pod tímto názvem dovážela ze zahraničí a kupovala z českých rafinerií.

Vstávám ze židle a přistupuji ke stěně s obrovitým pavoukem. Pak se vracím ke stolu pro poznámkový blok. Jenomže opisování je zakázáno. Smím si pouze prohlídnout obří rozměry policejní práce a odnést s sebou jen to, co si zapamatuji. Soustředím se především na vazby zavražděných Marka Lehkého, Miroslava Kovaříka a Lubomíra Holého. Lehký a Kovařík jsou ze Zlína, Lubomír Holý žil v Praze. Všichni obchodovali s nezdaněnou naftou. Všichni tři jsou mrtví a byli krátce před svou smrtí u policejního výslechu.

Krvavé oleje

Mnoho jmen jsem si zapamatovala. Část jich pochází evidentně z databank mrtvých mužů. Červeně jsou zakresleny linky mezi obchodníky s naftou a muži z vlády, parlamentu a různých ministerstev, s nimiž byli v osobním či telefonickém spojení. Černě jsou vyznačeny obchody mezi jednotlivými firmami a osobami. Zeleně jsou vyznačeny finanční toky. Zdají se mi naprosto nelogické, protože zelené linky vedou úplně jiným směrem, než linky vyznačující pohyb zboží. Potrvá ještě pár měsíců, než pochopím důvody.

Představení končí po několika minutách. Závěs je opět zatažen a já jsem odvedena do jiné místnosti.

Samostatnou pozornost si zaslouží tzv. zpětný vývoz. I tady se jedná především o Chemapol. Ten koupil z našich rafinerií LTO, který složením odpovídá MN (nákup cca 3 až 4 Kč za kg), případně motorovou naftu dovezenou původně pod označením LTO, tedy bez daní, který poté papírově označil za MN a tu vyvezl do zahraničí. Ze státní pokladny přitom zpátky inkasoval na základě prohlášení o vývozu spotřební daň a DPH. Teoreticky se tento vlak mohl vrátit do České republiky jako LTO. Přitom v případě spolupracujících firem v Německu či Rakousku se nedá vyloučit na stejných cisternách daňový únik ani v těchto zemích. K takovému vývozu Chemapolem došlo nejméně v šedesáti případech.

Propojení na mezinárodní organizovanou síť těchto obchodů prohlubuje podezření, že šlo o obchody připravené a kryté KGB či sesterskými organizacemi. Existuje dokumentace (část mám k dispozici), že šlo o zboží z řady zemí: Ruska, Ukrajiny, Maďarska, Německa, Rakouska, Turkménie a Běloruska.

Maďarská společnost MOL, která byla jedním z obchodních partnerů Chemapolu v těchto obchodech, je dnes většinovým vlastníkem Slovnaftu a zajímá se o české rafinerie. Podle maďarských médií bylo v Maďarsku v souvislosti s těmito obchody zavražděno nebo je nezvěstných dvaadvadesát osob, z toho dva ministři tehdejší vlády.

Krvavé oleje

Tak a teď se mne zeptejte, jak se mi spí, když tohle je jen zlomeček toho, co všechno o těchto obchodech a dalších věcech kolem nich vím.

Můj přítel vrah

Na Mírově...

Dobrý den, paní Lorencová.

Hned jak jsem dostal do ruky Váš dopis a přečetl si na obálce odesílatele, věděl jsem, o koho jde. Vaši novinářskou práci znám. Sledoval jsem ji dost pozorně, což asi chápete. A četl jsem Vaše články se zaujetím. Jste jedním z mála lidí, kteří si můžou dovolit, a také dovolili na téma „oleje“ napsat víc než běžnou novinářskou vatu. Vy sama jste mi napsala, že z novinářů toho o LTO víte nejvíc. S tím můžu určitě souhlasit. Ale taky můžu říct, že toho určitě není tolik, abyste mohla říct, že víte všechno, nebo skoro všechno.

Je toho ještě strašně moc, co nosím v hlavě a co se dá pořád přirovnat k hadímu jedu. Možná se Vám bude zdát, že přeháním, nebo také ne, záleží jen na Vás, jak daleko až budete chtít zajít. Z těch pár vět, které jsem Vám zatím napsal, jste asi pochopila, že odpověď na Vaši nabídku je ano. Souhlasím s tím, že je to materiál hodně zajímavý, ale zapoměla jste dodat, že i nebezpečný. Váš dopis byl asi zatím taková sonda, jak budu reagovat. Vůbec nepochybuji, že jste sledovala průběh soudu a poznala jste, že jsem se vydal na cestu, po které už můžu jít jenom dopředu. Že už nemůžu nikdy couvnout. Sám nevím, jak to všechno dopadne, ale věřte mi, žč bych někdy, třeba pro článek v novinách ke zkratce LTO dopsal „K“. Krvavé LTO. Rozumíte mi?

Chci Vás už teď upozornit na to, že to, co možná získáte, bude nejenom hodně zajímavé, ale také hodně žhavé.

A ještě jednu věc, kterou Vám musím napsat. Jsem lump. Darebák. Prostě zločinec. A nechci si hrát na neviňátko. Nedělal jsem to během vyšetřování ani před soudem. Prostě nechci nic zkreslovat. Nechci Vás odradit, ale chci pouze vyjádřit to, že jsem vinen. Je to konstatování. Budu se snažit o věcnost i v dalších dopisech a pokud se to tak dá nazvat, i o konstruktivnost. Pokud jde o Vaši případnou návštěvu, musím zjistit, co by k tomu bylo všechno potřeba.

Uvědomil jsem si, že máte velkou pravdu v tom, že moje účast nebo spolupráce na připravované knize by mohla pomoci i mně, vnitřně. Někdy se cítím jak přetopený kotel a hledám ventil. Možná právě tato věc bude to pravé.

Paní Lorencová, děkuji Vám za to, že jste mi napsala.

Můj přítel vrah

S upřímným pozdravem

Jiří Večeř

P.S. Krátce předtím, než jsem byl zatčen, jsem začal dávat dohromady některé texty a úvahy o tom, co mě do olejů přivedlo, a říkal jsem si, že možná někoho bude zajímat, jak to tenkrát všechno bylo. Věděl jsem taky, že v kriminále strávím léta a svým způsobem jsem to začal psát proto, abych si to byl schopen i po pár letech znovu připomenout. Mám dobrou paměť. Ale čas opravdu dokáže setřít intenzitu momentálního prožitku a po létech emoce, které ten okamžik provázely, člověk vyvolává jen velmi obtížně. Zkuste se na to podívat.

Jsem v kontaktu s policií už pár měsíců. Víím, že se blíží den D, který změní můj život. Úplně od základu a na léta. Budou to léta, která strávím v kriminále. O důvodech, které mne přivedly k rozhodnutí přihlásit se policii, zatím mluvit nebudu. Kdybych ale ten krok neudělal, bylo by ze mne časem chodící monstrum. Nic víc a nic míň.

Do kriminálu půjdou na dlouho s největší pravděpodobností i ti, kteří se, stejně jako tenkrát já, pasovali do rolí polobohů. Na rozdíl ode mne o tom, co je čeká, zatím nevědí. Byl jsem, stejně jako stovky dalších, součástí asi nejmonstróznějšího podvodu. Obchodů, které provázely miliardové zisky pro některé a jiné stály život.

Vratislav Kutal a Milan Šišma. Než se objevily vraždy, byli pro mne bohy. Přání jsem jim téměř odečítal z tváří, ještě než je vyslovili. Pro mne byli jako jeden. Nebylo nic, co bych pro ně neudělal. Musel jsem si stát za každým svým slovem.

Vlastně teprve v okamžiku, kdy jsem se dostal do kontaktu s policií, jsem udělal samostatný krok, který mne od té závislosti na nich osvobodil. Paradoxně to bylo po několika letech moje první úplně svobodné rozhodnutí. Rozhodnutí, pro které jsem nepotřeboval jejich požehnání. Proč jsem se tak rozhodl? K tomu se ještě dostanu.

Tahle vazba s lidmi kolem olejů bude až do konce života, z toho se nedá utéct. Já jsem spadl pod severomoravskou větev. O existenci ostatních větví jsem samozřejmě věděl a znal jsem taky řadu lidí, kteří v nich existovali.

Můj přítel vrah

Centrem větve, pro kterou jsem pracoval, byli Vratislav Kutal a Milan Šišma. Když mi nabídli účast na obchodech s LTO, netušil jsem, co mne čeká. Viděl jsem peníze. Stejně jako stovky dalších, kteří s tím obchodem přišli do styku. Ti měli štěstí. Na rozdíl ode mne si je ti nad nimi nevybrali jako prostředníky pro vybírání peněz a později také jako prostředníky k odstraňování nepohodlných lidí. Ti „nade mnou“ si vybrali mne. A já jsem se nebránil. A někde v sobě jsem musel mít dispozice k tomu, co jsem potom dělal. Nelíbí se mi to, ale někde tam byly.

Nevím, kde se to ve mně vzalo. Mně to připadá jako bych od třiceti let začal žít život někoho jiného. Začal jsem jinak přemýšlet, začal jsem vyznávat jiné hodnoty. To, co bylo dřív, ne že bych úplně zahodil, ale někam jsem to zasunul. Rodinu jsem odsunul, děti jsem odsunul. Přišlo to postupně a bylo to o penězích. O tom, jaký vliv peníze na mne měly. Tak, jak jsem měl víc a víc peněz, byl jsem schopen a ochoten jít do větších a větších ničemností. Prostě až do určitého momentu mně nevadilo, co jsem dělal. Dokázal jsem to dokonale vytěsnit ze svého myšlení. Oddělit od všeho ostatního.

Když dnes o tom přemýšlím, určitě to ovlivnilo vědomí, že jedině olejáři byli ze všech zločineckých skupin v této zemi kasta sama pro sebe. Olejáři byli chráněni zákony. Ty jim umožňovaly, aby z nafty nemuseli odvádět daně jen proto, že jí říkali lehký topný olej. Ničeho se nemuseli bát. Vlaky, auta, autobusy, zemědělská technika, to všechno bude dnes a denně potřebovat pohonné hmoty.

Byl to ten nejrychlejší a nejbohatší kšeft, který se už nikdy nebude opakovat. Podle mých zkušeností a informací to umožnil stát na určitou dobu, aby „se vydělaly peníze a aby se dostaly jen do některých rukou“. Konec konců právě tenkrát běžely v televizi všechny ty seriály *Dynastie*, *Dallas* se stovkami pokračování. Všechny byly o multimilionářích, všechny byly o naftě. A pokud budou natočené, jako že budou, další filmy z prostředí hodně bohatých lidí, určitě z nich hodně velká část bude z prostředí, kde peníze byly získány z nafty.

Kdybych ukázal na lidi, kteří ty obchody s naftou dělali, lidi, kteří dnes chodí v dokonale ušitých oblecích, sněhobílých košilích a ukazují, jak čisté

Můj přítel vrah

ruce mají, bylo by všem, kteří o topných olejích nic netušili, na zvracení. Chtějí zapomenout na minulost. Už podnikají v jiných sférách a strašně chtějí zapomenout na to, že tyhle prachy byly vydělány také krví, takže ta krev se může kdykoli objevit znovu. Jednoho dne v tom novém podnikání se jim někdo postaví do cesty, třeba za dalších pět let. A oni se rozhodnou ho odstranit jenom proto, že ten člověk ví, jak přišli k prvním penězům. A v té nové branži, ve které právě podnikají, se budou cítit ohroženi. Můžou se otevřít případy, které spaly třeba deset let. Těch neobjasněných vražd v olejích je ještě hodně. Vražda je nepromlčitelná, jak mi před časem zdůraznil Kutal, když mi vysvětloval, proč se nemůžu vrátit ze zahraničí domů. A zase budou v ohrožení další lidé. Vlastně to může spustit řetězovou reakci. Vím, že to nikdy neskončí. Z olejů se se zdravou kůží vystoupit nedá.

Ti, co jsou teď u moci, se nějak dostali k penězům, a žádný z nich nechce, aby se vědělo jak. Ale navzájem to o sobě většinou vědí. Vědí taky, jak se dostali k penězům ti před nimi. A vědí, že když nepotopí ty, kteří byli před nimi, tak oni jim dají pokoj a klid na to, aby se teďka zase napakovali ti noví. Je to divadlo, je to divadlo pro lidi. Tenkrát se tady objevily miliony přenášené v igelitkách. Nikomu to nevadilo. Naopak. Byl to zvláštní fenomén té doby. Igelitka a v ní třeba deset milionů. Ty miliony v igelitkách se dávaly třeba za to, že někdo přimhouřil oko. Na tom obchodě se ten člověk nemusel přímo podílet, ale stačilo, že věděl. A věděl taky, že když bude tiše, někdo mu přihraje třeba zajímavou privatizaci. Pochybuji o tom, že by některý z nich promluvil. Je to všechno tak provázané, že by se museli utopit navzájem, a to neudělají. Důkazy na to, o čem mluvím, existují, jen by je musel chtít někdo najít.

Já jsem nebyl v té době tak naivní, aby se mi rozklepala kolena, když uvidím manželku některého z ministrů. Viděl jsem, co peníze dokážou udělat i s nimi. Setkával jsem se s nimi a miliony v igelitkách nosily i ony. Pro mne, jestli má manžela ministra, nebylo podstatné. Podstatné bylo, že dokázala prodat zboží a zaplatit za ně. Pan ministr by to určitě dělal sám a rád, ale nemohl, bylo by ho vidět. On tam musel místo sebe někoho nastrčit. Byl by přece blázen, když viděl, že se tenhle obchod odehrává za dveřmi, za které není vidět, a věděl, kolik se tam točí peněz, aby se na tom nepřiživil. Jaký mohl mít zájem na tom, aby se ty obchody zastavily!? Myslím si, že žádný, spíš naopak. Takže bylo třeba odkládat ve vládě nebo v parlamentu

Můj přítel vrah

návrhy, kterými by se to mělo zdanit, barvit nebo ošetřit jinak, zkrátka to zastavit. Díky tomu byly ty zákony takové, jaké byly, až do poloviny roku 1996. Už nějakou dobu předtím se hovořilo, že je na čase obchody utlumit. Postupně si olejáři řekli, že jdou od toho pryč, „po nás potopa“, a z těch větví, které byly jako chobotnice roztaženy přes celou republiku, se začali stahovat. Tělem té chobotnice byl Chemapol.

Každá z těch větví byla sama za sebe, ale když bylo potřeba, tak mezi sebou spolupracovaly. Pokud se v jedné větvi nashromáždilo víc nafty, než na kterou byl odbyt, pokud nebyl někdo, kdo by mohl okamžitě zaplatit, tak jiná větev to vzala. Anebo když zboží chybělo, druhá větev dala svoje. Takhle si ty větve pomáhaly.

Do téhle branže se normální člověk nedostal. To musel mít velmi dobré doporučení nebo hodně velké známosti. V roce 1993, možná 1994, se začalo o olejích psát. A začalo být jasné, že se ten „kšeft století“ chýlí ke konci. V obchodech s nezdaněnou naftou nejela jen spousta vysoce postavených lidí, totéž se dá říct i o některých složkách anebo aspoň o lidech, kteří do nich patřili - policie, finanční úřady (například zaměstnanci FÚ pracovali pro olejáře jako účetní), celníci, nádražáci, tehdejší ČSAD...

Když jsem začal tohle dělat v devadesátém druhém roce, nevěděl jsem, jak daleko to půjde, ale tohle se bude se mnou táhnout do té doby, než umřu, jestli to bude sešlostí věkem nebo nějak jinak, to už je jedno. Pořád to bude ve mně. Já jsem udělal to, že jsem vypovídal proti lidem, kteří mi to nikdy nezapomenou. Svým způsobem jsou stejní jako já. Taky bych jim to nikdy neodpustil, být na jejich místě. A v těch lidech to je. Z jakéhokoliv pohledu. Byla by to pěkná knížka, ale tohle je realita, tvrdá realita.

Mám před sebou posledních pár měsíců na svobodě, možná už taky jen týdnů. Kterýkoli z těch dnů, kdy ještě budu venku, budu v obrovském pokušení nechat to všechno za sebou a zmizet někam na druhý konec světa. Já jsem si ale slíbil, že všechno dotáhnu až do konce. A dodržím to.

V Ostravě...

Můj přítel vrah

Srdečně Vás zdravím, pane Večeři, a děkuji Vám za odpověď. Právě dokončuji dvě reportáže pro Klekánici a Vy jste mi dodal ti- tulek k jedné z nich - „Krvavé oleje Výstižnější titulek snad moje reportáže nikdy neměly. Takže děkuji. Vaše úvaha, která začíná slovy „Šok. Šok. Šok pro mě.“ je přesně to, co od Vás očekávám. Skoro Vám závidím vyjadřovací schopnosti.

Psal jste o nebezpečí, které provází tuto kauzu. Jsem si toho vědoma od samotného začátku. Bylo v tom příliš mnoho peněz, než aby to bylo jinak. Ale o mých zkušenostech v tomto směru už něco víte. A podrobněji v některém z příštích dopisů. Jestli teď poněkud zmateně reaguji na některé Vaše myšlenky, tak si to zkuste už nějak vytrít sám. Je mi jasné, že Cesta zpět pro Vás neexistuje, že v určité fázi musel nastat zlom, kdy jste si uvědomil, že jsou hranice, za které nemůžete a nepůjdete. Jenomže co bylo to, co Vás přimělo dojít až tam, kam jste došel? Možná právě to je otázka, na kterou byste se měl pokusit odpovědět především sám sobě. Čím to všechno začalo.

Já o Vás vím, o tom, že existujete, už někdy od konce roku 1995. Jenomže to kolo se už v té době točilo příliš rychle. Tenkrát jsem Vás hledala, marně. Sám sebe jste ohodnotil jako lumpa, darebáka a zločince. Já nejsem soudce ani policajt, takže si myslím, že naše korespondence by Vám mohla posloužit taky tak trochu jako prádelna. Možná uvidíte, že věci na papíře najednou dostanou jiný rozměr a začnou se vynořovat a nabízet souvislosti, které Vás do té doby nenapadly.

Popisujte svoje pocity, postřehy. Nevyhýbejte se charakteristice osob, které se objevily ve Vaší blízkosti. Zkrátka pište, jak půjdou myšlenky, co se Vám vybaví. Zajímá mě všechno: fakta, pocity, dohody, lidé, situace.

V neděli večer jsem se vrátila z Německa, z Ingolstadtu, který jsem navštívila už podruhé. Když jsem tam byla poprvé, psal se rok 1994. A já jsem tenkrát přivezla šokující informaci, že k nám není dovážen LTO, respektive, že LTO, které se k nám dovážejí, je úplně to samé co nafta. Tenkrát i teď jsem tam pátrala znovu po firmě MTB Kontor a taky po jistém Rudolfu Guckovi. Zároveň mapuji dovozy prostřednictvím AWT Vídeň a dalších dodavatelů pro Chemapol. Narážím při tom na jména Zdeněk Kupsa, Jaromír Kupsa, Libor

Můj přítel vrah

Pařízek, Václav Sedmidubský, Otto Reckziegel a desítky dalších. V „pavoucích“ procházím větev směrem na Zábřeh, Zlín, Brno, Blansko, Děčín, a asi se z toho zblázním, protože je toho strašně moc. Znáám firmy Reana, Lyric, Renaissance, ale to Vám určitě nemusím psát, to víte sám. Na Milana Šišmu v Zábřehu jsem narazila už v době, kdy na zdejší nádraží dojížděl na kole vyrábět nové „podeje“.

Nevím, jak dalece pro Vás budou zajímavé některé moje postřehy, ale myslím si, že byste si tak mohl ledasco připomenout.

Ještě se vrátím k tomu, že jste ze sebe nedělal neviňátko. Toho, co by budilo sympatie ke komukoli z účastníků kauzy LTO a všeho co ji provázelo, je pramálo. Ale právě to, že ze sebe neviňátko neděláte ani přede mnou ani před soudem, je sympatické. Prostě je fajn, že nic nenalháváte sobě ani mně. A jestli souhlasíte, oslovujte mne křestním jménem.

Zdravím Vás a těším se na odpověď.

Jana Lorencová

Šok. Sok. Sok pro mě. Ne pro toho člověka, co mi to podává.

Dvě stě tisíc korun. Pro mě závratná suma. Hned si v hlavě přepočítávám, že je to asi dvacet mých hrubých platů u pece. Pořád jsem pekař. A teď mám jet koupit cigarety. Vlastně, složit jen zálohu. Toto je zatím jen záloha. Dělán, že to se mnou nic nedělá, ale ty papírky přitahují. Nepřepočítávám to. Tomu člověku věřím. Říká dvě stě tisíc, tak to tak je. Nepochybuju o tom, co říká. Ani teď. A ani v budoucnu. V ten okamžik jsem nevěděl, že s tím mužem bude můj osud tak silně propleten.

Teď mohu s klidem konstatovat, že až do konce života. Co o něm vím? Nic. Co ví on o mně? Nevím. Ale asi víc, než tuším. Jen tak by mi ty peníze nesvěřil. Žádný papír, žádné mluvení. Jen tak. Ruka a v ní dva balíčky.

Už před tímto okamžikem jsem se snažil vydělat pár stokorun navíc.... Rok 1992 a dělá to každý. A teď tohle. Prý se dá poznat na první pohled láska. Tomu věřím. Dá se na první pohled poznat okamžik, ten moment, kdy život začne s novým klubkem niti? V knihách, ve filmech - to ano. Nevím jak, cítil jsem, že toto setkání je to, čemu se říká mezník života. Pár informací a odešel jsem od něj. Věděl jsem, co mám přesně dělat. A stačilo pár jeho slov. Žádné opakování, kdy se člověk cítí jako blbec, když se ho někdo ptá, jestli rozumí tomu, co mu právě řekl. Vem si to, jeď, vyřiď, vrať se, informuj. Potom ti

Můj přítel vrah

řeknu, co dál. Jasně, vykání. Pořád. Tehdy, v budoucnu, možná i v příštím životě. Ani jsem se ho nezeptal na jméno. Proč taky. Znali ho lidé, co mě k němu přivedli. Stačilo mi to.

S odstupem času toho člověka obdivuju pořád. Nic na tom nezmění ani to, co se odehrálo, než píšu tyto řádky. Pan Kutal. Můj budoucí šéf. Nikdy jsem mu neřekl šéfe. K němu se toto oslovení totiž vůbec nehodilo. Nehodí. Pro mě byl absolutní autorita i bez toho titulu. Proč? Nevím, opravdu nevím. Sám od sebe jsem se uvolil, že ho budu respektovat. On pro to neudělal nic. Stačilo, že tam stál a podal mi dvě stě tisíc.

Takže můj první obchod. S velkým O. Proběhl ke spokojenosti všech stran. Já na tom získal nejvíc. Dostal jsem se do jedoucího proudu olejů. Nic mi to neříkalo. Za první měsíc už ano. Měsíc, dva. Kam jsem se to dostal? Do světa, kde peníze nebyly jen bankovky, ale bankovky v balíčcích. Všechno začalo být jinak. Jinak v tom, že... člověka začaly formovat čísla. A nuly. Počet nul za poslední číslicí. Někdo si neumí představit, jak vypadá milion v tisícovkách.

Váží to v ruce tolik a tolik. Byla to váha, ne hodnota. Neumím to vysvětlit. A k tomu všemu jsem poznal dalšího člověka. A ten mě dokázal šokovat ještě víc.

Šok, šok pro mě. Ne pro toho člověka, co mi to podává. Igelitku a v ní miliony. Nepočítám to. Řekl mi, že to tam je a já mu věřím. Tím končí první obchod s cigaretama. Toto byl doplatek za kamion, který začal zálohou, dvě stě tisíce od pana Kutala a končí miliony - předává mi je můj další šéf, Šišma. Dva lidé, každý jiný, ale pro mě jeden (jak reklama na prací prášek). V té době dva lidé, jejichž slovo bylo pro mě zákonem. Ne že by chtěli oni. Sám v sobě jsem si tento zákon stanovil. Nejde to popsat a osvětlit. Minulost se možná dá popsat, ale pochopit těžko. A proč taky?

Na Mírově...

Dobrý den, Jani.

Položila jste mi v minulém dopise otázku, jak mi bylo a co jsem vnitřně prožíval „potom“. Myslela jste tím to zadržení, nebo když se lidem stala ta smrtelná „neštěstí“? Ale předpokládám, že Vás asi bude zajímat oboje. V italských knihách se píše, že osoba dostala vždy nabídku, kterou nemohla odmítnout (Kmotr). Víte, i když nejsem novinář, taky jsem sběratel informací. Většinou jsem je ale asi

Můj přítel vrah

používal jinak, než je používáte vy. Já jsem je využíval k přesvědčování lidí. Někdy. Vlastně dost často. Katal byl můj velký učitel. Tady v tom i v dalších věcech. Kdysi mně řekl větičku, kterou si pamatuju dodnes - žák předčil mistra. Tehdy jsem to bral jako pochvalu. Byl jsem blb. Teď už jsem sice menší, ale pořád blb.

Představte si finanční úřad v městečku Zábřeh, tenkrát se mu také říkalo Šišmov, které je situováno v klimatickém pásmu, kde se zrovna moc subtropických živočichů nevyskytuje. Po schodech si to najednou ťapká armáda škorpiónů nebo štírů. Kde se tam vzali a proč? Daňové přiznání se dává v trvalém místě pobytu vždy na konci zdaňovacího období. A co teď? Na obchod se dá cedulka inventura, ale co finanční úřad? Prostě nefungoval. Taky nikdo neví, nebo nepozná na první pohled, jestli ty potvůrkystím bojovým ocáskem nejsou jedovaté, že jo? Pro úspěch to bylo za dva roky zopakováno. A potom stejná otázka, odpověď - kdo to zadal a kdo to provedl. Ale toto je spíš takové úsměvné proti těm zvěrstvům, co se dělaly potom a taky mezi tím.

Před pár lety jste měla za sebou stín. Svým způsobem jsou ty oleje tak velký propletenec, že tam už hodně let patříte i Vy. Ale vždyť Vy to sakra moc dobře víte!

S upřímným pozdravem Jiří

Na Pankráci...

Dobrý den, Jani.

Mám období, kdy se v duchu hodně toulám minulostí a občas, když se ráno vzbudím, sám se divím, že ještě dechám. Víte, kdo pečce chleba z mouky smrti, musí být připraven ho i sníst. Píšu to naprosto věcně. A proto, abyste pochopila, že když Vám napíšu, abyste na sebe dávala pozor, myslím to naprosto vážně. Sám vím nejlíp, čeho jsou ti lidi schopní. Byl jsem přece jedním z nich, tak to musím vědět.

Asi by každý dopis měl mít správně odstavce, že se zase píše o něčem jiném, ale dělat to nebudu. To by byl samej odstavec. A když budu skákat z věci na věc, určitě si to zařadíte.

Položila jste mi otázku, jestli jsem toho kroku, co jsem udělal, někdy nelitoval. Když jsem v přítomnosti, tak ne. Když se začnu toulat ve svých vzpomínkách, tak strašně. Ale pořád ve mně pře-

Můj přítel vrah

važuje to, že jsem udělal správný krok. Víte, v lidech je strašně moc zla, a nejradyji mají, když to, co je v nich, můžou přenést na někoho jiného, kdo to udělá za ně. Sami si natáhnou rukavičky a prstem ukazují na jiného. Píšu asi moc emotivně? Ale do těch pár slov jsem schoval to „monstrum“ které snad někdy ve mně bylo. Není to těžké pochopit, vidíte?

Tady v té díře je všechno zabetonované a přišroubované. Stoleček jak z pohádky pro trpaslíka. Proto píšu vsedě na posteli. Ale snažím se. Pokud pojedete do Šumperka, tak v žádném případě nikomu neříkejte, že píšeme knihu, a nikomu neodkrývejte zkrátka karty. Víte, Šumperku se říká jinak Kutalov a Zábřehu Šišmov. Je to jedna velká provázaná rodina.

Mohl bych Vám dát spoustu tipů, za kým jít, ale nejde to psát do dopisu. Lidí tam znám spoustu. Vždyť jsem Šumperk musel kontrolovat kvůli bezpečnosti. Mohu Vám k ubytování doporučit hotel Štot. Je to tam slušné, ale „hadídíra“. Vlastně tam není nic, co by nemělo vazbu tím „správným“ směrem. Mimochodem, víte, že barák za tím hotelem vyhořel těsně před dražbou toho hotelu? V Šumperku se odehrávaly vůbec moc zajímavé dražby. Myslím okolních, třeba rekreačních objektů. Ono by vlastně vůbec nebylo na škodu, kdybyste si v počítači hodila na prohledávání v internetu ta správná jména. Vyjela by pěkná, moc pěkná řádka firem. Ta šumperská pavučina je opravdu obrovská. Na ty dražby mě občas s Milošem Koubkem posílali, a nejen tam. Koubek měl kancelář na stejném patře jako pan Holý. Takže, Vaše otázka, jestli znám Koubka - odpověď ano. A víc, než by si on přál. Mám v hlavě takový paměťový šuplíček. Je jich tam moc a moc. Vytáhnu zásuvku - Koubek, a vida, divil by se, co všechno si pamatuji. Víte, občas, vlastně dost často, jsem musel prověřovat lidi, co s nimi K. nebo Š. něco chtěli mít nebo měli. Buďto obchodně, nebo jako budoucí „spolupracovníci“ nebo partneři. Každý člověk má svoji Pandořinu skříňku. Otvíral jsem je a obsah jsem postupoval dál. Mám to víc rozebírat? Určitě, ale nejde to v dopise. Prostě nejde. Pořád je moc očí, co tyto řádky budou číst před Vámi.

Jiří

Krvavé oleje

O tom „stínu“ jsem věděla. Byla to doba, kdy jsem měla pocit, že bych měla mít oči i vzadu na hlavě. Takový ten zvláštní dojem, že za vámi někdo jde, že vás někdo sleduje, ale když se otočíte, zahlédnete tak nejvyšší stín někoho, kdo zrovna uskočí za roh anebo se zastaví u výkladní skříně. Nikdy nešlo jít za tím člověkem, o kterém jsem tušila, že mě sleduje, a říct mu: pane, co chcete? Každý by se mi logicky vysmál.

V té době jsem pátrala na vlastní pěst. Objížděla jsem desítky nádraží, odkud mi volali zaměstnanci železnice, že tam dorazily cisterny s nákladem LTO. Vyjížděla jsem ráno, odpoledne i v noci, podle potřeby. Dispečeri nákladových nádraží stejně jako já věděli, že se děje něco, co je špatně. Přestože se báli o svou práci, řada z nich přede mne přisunula otevřenou knihu se zápisy čísel cisteren, adresami odesílatelů i příjemců LTO.

V té době už jsem věděla, že svá pátrání vedou i policisté, s nimiž jsem byla ve styku, a také celníci. Ani řadoví policisté, ani celníci tenkrát nechápali, stejně jako já, jak je možné, že přes výsledky pátrání, které byly k dispozici už například v červnu 1993, nikdo z odpovědných míst neudělal nejmenší pokus daňové úniky prostřednictvím změny názvu nafty za LTO zastavit.

Na Mírově...

Ahojjani.

První věc, kterou teď musím udělat, je to, že budu reagovat na poslední stránku dopisu, co jsem dostal v pátek. A to je tykání. Velmi si Vaší nabídky vážím, z celého srdce. Takže z mé strany, všemi deseti - ano. Budu rád, když si budeme tykat. Tento dopis ale ještě napíšu s oslovováním „Vy“. Počkám na dopis, kde mi budete tykat jako první. A určitě se mi bude vyjadřovat volněji. Svým způsobem je to i kamínek do mozaiky našeho vztahu. Když se nad tím zamyslím, tak jednoho z nejabsurdnějších, ke kterým mohlo dojít. Někdy mě napadá přirovnání, že stojíme každý na jednom břehu řeky plné LTO. Ani jednoho z nás by ještě před pár lety nenapadlo, že si budeme psát, a už vůbec ne, že přes ni budeme k sobě stavět most. Vy mě svým způsobem znáte jako případ, já Vás zase jako novinářku.

Psala jste mi, že si myslíte, že mi chybí něco jako spontánnost. Někde toho v sobě mám spoustu. Ale ať chci nebo ne, posledních pár let mě hodně zmrazilo. Až moc. Těžko popisuje člověk sám sebe.

Můj přítel vrah

Protože ať chce nebo ne, každý se vidí lepší, než jaký je ve skutečnosti. A to není ze mě, to je obecně ověřená pravda.

Dost často mám pocit (a oprávněný), že když chci vyjádřit něco důležitého, tlačím hodně kostrbaté věty. Ale myslím si, že jste se je už naučila číst. Mokrát jste chtěla vědět, jaké jsem měl pocity a prožitky u věcí, co jsem dělal. Dost děsivé je to, že se pořád nemůžu oprostít od „toho“ a nazývám to neustále „práce“. Sám hledám jiné slovo, ale nic tak výstižně morbidně nezní, než právě slovo „práce“. Už jsem mokrát zkoušel najít v sobě to, co jsem tehdy prožíval, jako bych to hledal u jiného člověka. Snažil jsem se na sebe podívat jakoby cizíma očima, nezaujatě, ale dost těžko to jde. Tedy jde to, ale blbě. Někdy mi to připadá tak těžké, jako bych se snažil popsat barvu vzduchu. Vzduch může modrat, zrcadlit se, chvět a různě jinak, ale pořád tam není ta barva. Tím se snažím vyjádřit, že ty moje pocity při tehdejší práci jsou něco jako ta barva vzduchu, těžko popsitelná. A přitom, když na to všechno vzpomínám, vím, jaké to bylo. Ale neumím to popsat tak, jak to cítím.

Celá léta jsem měl před sebou malou momentku Marka Lehkého. Potom jsem ji zničil. Bylo to měsíc předtím, než jsem se přihlásil policii. Vidím ho prostě pořád. Pořád ho mám před sebou.

Musím víc vnitřně ztvrdnout. Ne vůči Vám. To dělám všechno proto, aby těch ledových kapek z ledovce bylo co nejvíc. Proti ostatním kolem sebe. Musím na sebe naplácat co nejtlustšíplát toho, co do mě nic nepustí. Možná nechápete, jak to teď myslím. Budu se to snažit vysvětlit, ale je to jen příklad. Jen příklad. Neodvratný chod času. Ten jde jen dopředu. Moji rodiče. Budou tu ještě hodně let, ale může se stát, že zemřou oni a já budu pořád ještě tady. Proto potřebuji ztvrdnout ještě víc. Nebo další neodvratná skutečnost, co mě k tomu vede. Ať chci nebo ne, za několik let budu znova stát před svou minulostí. Teď myslím množství lidí, co kolem mě pracovali. To jsou okamžiky, co jsou prostě neodvratné. Snažil jsem se to vyjádřit tak, jak to cítím.

Moc mě přitahuje jedno místo. Je to kousek za Zábřehem, vesnička se jmenuje Pivonín. A tam, na kopečku to je. Neumím si to vysvětlit, ale to místo mě magicky přitahuje. Pořád. Má takovou hrůzně

Můj přítel vrah

pohádkovou atmosféru, když je tam ticho. Ale svým způsobem to zas tak moc ujeté není. Dost lidí chodí na hřbitov jako na procházku.

Včera jsem dočetl knížku „Hřbitov zvířátek“ od S. Kinga. Líbila se mi. Ani nevím, jestli takovou literaturu čtete. Mně se horrory občas líbí. Ale musí být dobře napsané nebo nafilmované.

S upřímným pozdravem Jiří

V Ostravě...

Jiří,

píšeš o kostrbatých větvích. Já je ale nikde nevidím. Spíš mám občas mindrák z toho, že dovedeš perfektně formulovat a několika slovy vyjádřit to, nač já potřebuji půl stránky.

Minulý týden úplně celý a ještě část tohoto zabraly povodně, bylo to hrozné. Hlavně to, jak bezmocně ti lidé tam přihlíželi, jak se zvedá voda a některým bere doslova všechno. Mluvila jsem s člověkem, kterému odnesla voda doklady, majetek, na který pracoval manuálně celý život, pojistnou smlouvu a já nevím co všechno ještě. Zajímavé bylo, že pořád dokola opakoval, že mu voda vzala všechny fotky. Nějak mi došlo, právě přes ty fotky, jak strašně ho to zasáhlo, jak je najednou bez kořenů, jako by jeho minulý život někdo vymazal, jako by ani nikdy nebyl. Vlastně přerostlé dítě. Ale dítě má křestní list, rodiče, a hlavně budoucnost. On nemá nic. Jen svoje stáří. Bylo mu přes osmdesát let. Třásl se mu ruce, nedíval se na mne, ale skrz mne.

Dostal jsi noviny s mými články?

Je to k vzteku. Já po Tobě pořád chci, aby ses vracel v myšlenkách do minulosti, sahal sis na rány a přemýšlel o těch, které jsi rozdal, i o tom, co mohlo být jinak a jestli a co bylo správné. Přitom přesně chápu, a v tom jsem asi i já podobného ražení, když píšeš o tom krunýři. Takže se v žádném případě k ničemu nenuť. Piš jenom to, co uznáš sám za vhodné a nenech se odvádět ani mými ataky od toho, co je teď důležité a podstatné.

Dnes jsem nenapsala spoustu věcí, které jsem chtěla ještě napsat. Tak příště.

Jana

Můj přítel vrah

O djela jsi a z celého našeho rozhovoru mně nejvíc utkvělo v hlavě, kdy se „to“ ve mně odstartovalo a co byl ten spouštěcí mechanismus, který mne tak změnil. Pořád o tom přemýšlím. Taky dneska ráno. Tak ti tu svoji úvahu o tom posílám.

Kolikrát se musí ráno člověk vzbudit, aby si připadal dost starý na to, ohlédnout se za svým prožitým životem? Nepátrat, co bylo včera, před týdnem, ale před lety. Co ho občas nutí, aby si sám pro sebe přiznal, že zlomové okamžiky života kolem něj prošly, a on to ani nepostřehl. Někdy si ty okamžiky pamatuje přesně, otisknou se mu v duši i v paměti a nikdy je už odtud nedostane. Nějakou formou se vždycky promítnou do toho, co přijde později. Ale zpravidla život plyne jako voda, co jen ohlazuje oblázky v potoce. Ani ona si nepamatuje, kdy a který pohladila. Život si žijeme každý sám za sebe, a proto ani lidé, co žijí spolu nebo vedle sebe, nebudou mít tyto životní linky v paměti vryty stejně hluboce.

Co musí člověka potkat, aby si mohl říct, tehdy jsem žil normálním životem, a teď žiju jinak. Nejdůležitější asi je sám v sobě definovat, co je ještě život normální a potom ten ostatní. Ten, co se druhým může jevit z jejich pohledu za nenormální. Když sám sobě položím tuhle záludnou otázku, dokdy jsem žil normálním životem a kdy jsem vykročil na cestu nenormálního, neumím si odpovědět. Asi to bylo změnou vyznávání životních hodnot. Ty se mění. A je jen málo železných zásad, co by člověk vydržel ustát pod jakýmkoli tlakem. Jsou. Ještě že jsou. Ctít své rodiče, partnerky a milovat svoje děti. To není ani tak zásada, to má člověk v sobě. Spíš myslím zásady, které jsme ochotni porušit za odměnu něčeho, reálnou podobu svých snů? Kolik je nezlomných charakterů, které by se zanic nedaly koupit? Neporušily by zanic to, co jim umožňuje žít jejich normální život, pro kolik neexistuje cena, za kterou by se nedali zlomit! Snad jen jeden, který odolal nejvyšší nabídce, a ten skončil na kříži.

Teď se moc používá věta, že je to den, od kterého už nebude nic jako dřív. Sám nevím, jestli mám takový den. Spíš to zkusím jinak. Žiju ve státě, teď, který si okamžiky dělí na před revolucí a po revoluci. Sametová nesametová. Prostě rok 89. Co jsem byl před tím? Snad normální člověk. Měl jsem práci, rodinu, zájmy, zásady, prostě normální život. Byl jsem voják. A za pár měsíců už ne. Ten rok 1989 mne posunul, abych odešel z armády. Možná bych časem stejně odešel. Ale kdo ví? Uniforma skončila ve skříni a já ještě

Můj přítel vrah

pořád jako normální jsem začal chodit do normální práce. Rok kovář, rok pekař. Pořád normální život, normální zaměstnání. Jenomže už tady bylo něco, co jsem dřív neviděl. Nebo spíš co jsem necítil.

Bylo to kolem mne. A cítit to asi museli všichni. Peníze. Začaly být vidět. Najednou dostávaly reálnou podobu. Uniformita mizela z ulic stejně rychle jako sníh toho jara. Už tady nebyly pro všechny stejné škodovky, které se lišily jen barvou, skoro stejné oblečení a stejně zařízené byty. Ten měl navíc to, jiný zase něco jiného. Ten měl něco navíc, něco o čem jsem já zatím jen snil. Ale snili o tom vlastně skoro všichni. A já jsem nechtěl jen snít. Chtěl jsem to „víc“ mít taky. Chtěl jsem to moc. A pak to přišlo. Můj život se změnil. Už nebyl „normální“.

Nepotkal jsem okamžik, ten vždycky něco nebo někoho jen provází. Potkal jsem člověka a pro mne asi v ten zlomový okamžik.

Protože potom už nic nebylo stejné jako dřív. Vlastně, abych byl přesný, potkal jsem dva muže. Dva lidi. Každý jiný. Pro mne ale vždycky jeden. Dva lidé, jejichž slovo pro mne bylo zákonem. Ne, že by to tak chtěli oni, i když asi ano, ale bylo to první z mnoha nepsaných pravidel, na které jsem později přistoupil. Nedá se to popsat a vysvětlit. Minulost se asi popsat dá, ale těžko tak, aby ji ve všech směrech a ve všech souvislostech pochopil někdo jiný. Někdo, kdo o tom všem vůbec nic neví. Zvláště, když to nedokážu pochopit ani já sám.

„Jo, vidíš, to jsem dřív nedělal, s něčím si hrát, je to tím, že jsem se vrátil do té doby. Že jsem si to všechno v duchu promítl a uvědomil jsem si, že kdyby mně snad tenkrát řekli, abych zastřelil někoho tam, přímo na místě, tak bych to udělal. Tenkrát asi ano. Ale já si přiznám až teď, že jsem byl idiot, bezmozek. Prachy a oddanost. Oddanost za prachy? Já nevím. Ti polobozi mě dostali. Pořád si připomínám Balzaca, že za každým velkým majetkem je zločin. Má pravdu pan Balzac. Pro ty dva, pro Šišmu a Kutala by byl největší trest, kdyby přišli o majetky. Jenomže o majetek oni nepřišli. A navíc, když poznáš moc peněz, zůstane to poznání v tobě už navždycky.“

To, co se líbí mně, nemusí se líbit jiným lidem. Moje zážitky mohou být zkreslený.

Představ si situaci, že nevíš nic o tom, do čeho jdeš. Dostaneš milion korun, musíš si založit firmu a dostaneš základní vybavení, základní

Můj přítel vrah

informaci. Ve chvíli, kdy mi ten milion nabídli, to byly pro mě nevýslovně velké prachy. Okamžitě jsem na všechno kývl. Bylo ale potřeba respektovat pravidla, a ta ti někdo jednoznačně stanovil. Já jsem se v té situaci octnul.

Jaká pravidla to byla?

Když to řeknu hodně vulgárně, tak dělat, co se řekne, a držet hubu. Nemluvit s nikým o ničem, čeho se ta moje práce bude týkat. Do té doby jsem měl svůj život jako tisíce jiných. Normální práce, výplata, byt v paneláku, takové ty obyčejné starosti i radosti, jak se říká, jako všichni kolem. Bydlel jsem na vojenském sídlišti. Každý tam znal každého. Pak se ale něco změnilo.

Bylo to prakticky ze dne na den. Před paneláky najednou stála luxusní auta. Chodil jsem kolem nich do práce. Logicky tě napadne: Kde na to ti lidi vzali peníze? A chceš je taky. Byly cítit najednou všude kolem. Jako by ležely na cestě a stačilo se pro ně jen ohnout. Nesvádím to na dobu, tak to ale bylo.

Našli si tě olejáři, nebo jsi vyhledal tyje? Co o tobě věděli, když ti svěřili ty obrovské sumy peněz?

Nikdy jsem o tom tak neuvažoval, kdo si koho našel. Jestli si olejáři vytipovali mne, nevím. Podle mne to byla souhra okolností. Začal jsem menší obchod s cigaretama a náhoda mě dovedla k člověku, který patřil do větve olejářů. Nevím, kdo si koho našel, ale asi to bylo někde dáno, abychom se setkali. V té době jsem potkal pana Kutala, ale to jsem zdaleka ještě netušil, že pro něho budu pracovat. Prostě olejáře jsem nehledal.

Co jsi v té době dělal?

Jako bývalý lampasák jsem nejdřív nastoupil do Rostexu, do kovárny. Tam jsem vydržel rok a potom mě přetáhl kamarád, taky stejně jako já bejvalej voják z povolání, k sobě do pekárny. Tam jsem dělal taky necelý rok. Pak jsem si začal hrát s cigaretama. To bylo takový období, že všude lítaly kamiony, nikdo je neviděl. Koupil jsem pár mástrů mildesortek ještě s jedním kamarádem. A myslel jsem si, kolik jsem na tom nevydělal. A přitom šlo o pár tisícovek.

Potom se nám naskytla možnost udělat kšeft za dvě stě tisíc korun pro čtyři lidi. Nekoupili jsme Marlboro, koupili jsme HB. Nekoupili jsme celý kamion, byla to jenom půlka kamionu. Ale bylo to za takový peníze, že jsem zatím

Můj přítel vrah

tolik v ruce nikdy nedržel. Byli jsme na to čtyři, takže pro každého z toho bylo padesát tisíc. Vezmi si ten skok: z deseti tisíc normální výplaty jsem v ruce najednou držel padesát.

S jídlem roste chuť, chtěl jsem další peníze. Viděl jsem, že to jde, vypadalo to tenkrát tak jednoduše, že se stačí jen shýbnout, zvednout je a strčit do kapsy. Chtělo to jen potkat ty správný lidi. A já jsem potkal pana Kutala. V té době a pro ten účel to byl ten správný člověk.

Dobře, ale to pořád ještě nebyly oleje.

Oleje ale přišly hned potom. Krátce po tom obchodě s cigaretama mně nabídli lidé z okolí pánů Kutala a Šišmy, abych pro ně začal pracovat. Nic zvláštního jsem na tom tenkrát neviděl. Alespoň na té nabídce ne. Zvláštní bylo něco jiného. Já jsem poprvé v životě držel v ruce sedm milionů korun. Pro mne tenkrát neuvěřitelnou částku. Svěřili ji člověku, kterého v podstatě neznali. To jsem si myslel tenkrát. Dneska si už tím, že o mě nic nevěděli, nejsem tak docela jistý. Asi těžko svěříš sedm milionů někomu, o kom nic nevíš. Možná si mne tenkrát tou částkou testovali. To mne ale napadlo až mnohem později, teprve když jsem viděl, že to vlastně pro ně byla částka, kterou mohli snadno postrádat. Nesmíš taky zapomínat, že Kutal byl v té době policajt, takže dostat se k informacím o lidech, o komkoli, podle mne nebyl pro něho vůbec žádný problém.

Uvědomil sis, že to asi nebude úplně čisté a bez rizika?

A kdy tě to napadlo?

Těžko říct. Možná už tenkrát, když jsem jel poprvé vybírat peníze za LTO. Vlastně jsem zpočátku vůbec netušil, o jak velké objemy peněz v těch obchodech jde. To mi všechno docházelo postupně. Stejně postupně jsem se ale stával součástí něčeho, o čem jsem do té doby nevěděl, že existuje. Dnes přemýšlí člověk, jak co nejlevněji koupit video, a za pár dní si jen tak koupí za hotové luxusní zahraniční auto. To video ovšem už má doma. A nejenom video. Události se tenkrát řítily strašně rychle a já bych lhal, kdybych řekl, že se mi to nelíbilo.

První miliony za topné oleje jsi držel v ruce za jak dlouho?

Můj přítel vrah

Když to přeženu, tak už měsíc po známosti s panem Kutalem jsem držel v ruce miliony, i když nepatřily mně. Ale vraťme se ještě k těm cigaretám. Když jsem prodal ty HB, zkontaktoval mě člověk, jestli bych dokázal pro někoho dalšího sehnat větší množství cigaret. Byl to taky policajt, stejný jako pan Kutal, a asi je dodnes. Řekl mi, že zná někoho, kdo by chtěl koupit větší množství cigaret, a jestli bych byl schopen je sehnat. To nebyl problém. V té době tady bylo hejno dealerů, kteří prodávali Marlboru, prostě fyzicky ty cigarety existovaly, ale nikomu neprocházely přes účetnictví. Nikdo z nich neodváděl daně.

S tím policajtem jsme později dělali taky oleje, ale to až časem. Byl to právě on, kdo mně tenkrát řekl, že bych se měl rozhlídnout v Havířově. Že jsou tam cigarety a že by neměl být problém je odsud sehnat. Byla tam ale podmínka složit zálohu dvě stě tisíc, no a ty já jsem neměl. A jednou večer, nevěděl jsem, o koho jde, mně pán v mém věku, přes čtyřicet let, dal do ruky dvě stě tisíc jako zálohu na ty cigarety. Nepředstavil se, jen mi řekl, ať ty cigarety pro něj koupím.

To šlo o ty cigarety, co chtěl Kutal se Šišmou?

Ano. Tak jsem ty cigarety objednal a složil zálohu. Vrátil jsem se na druhý den a řekl jsem tomu pánovi, a byl to Kutal, jak jsem se dozvěděl později, že cigarety jsou zálohované. No a prodělal jsem jeden z prvních šoků. On mi totiž řekl, že tu zálohu mám nechat propadnout. Vůbec jsem nechápal proč, rostla mi z toho hlava, nechat propadnout dvě stě tisíc!?

Potom mně to už připadlo směšný, protože to byly drobný v těch objemech, co se dělaly. Ale v tu chvíli to pro mě byly tak obrovský peníze, že jsem si to neuměl srovnat v hlavě. No, ale byly jeho, tak jsem sedl do auta a jel jsem říct těm lidem do Havířova, majitelům těch cigaret, že je nemůžu koupit, protože nemám na zbytek prachy, ale těch dvě stě tisíc, že chápu, že ta záloha jim zůstane. Vrátil jsem se do Šumperka a tam jsem prodělal další šok. Dostal jsem do kufříku čtyři miliony korun a pokyn, abych ty cigarety koupil.

Kamion na nás čekal u motorestu ve Starém Jičíně. Pak byl odvezen k motorestu do Zábřehu. Zkus si to představit. Jel kamion s cigaretama, za ním auto, ve kterém jsem seděl já úplně tumpachový z toho, že jsem držel v ruce miliony, za mnou jelo další auto, kde seděl Luděk Havránek, a za námi

Můj přítel vrah

další dvě auta s lidma, kterým ty cigarety patřily. Každý na tom chtěl vydělat provizi. Ale k zaplacení toho nákladu chyběly tři miliony, které měl na to parkoviště k motorestu někdo přivést. Nevěděl jsem kdo, a měl jsem obavu, jestli tam bude ten člověk čekat a bude mít zbytek peněz, abych ten kamion mohl vyplatit.

A byl tam?

Stálo tam autíčko. Otevřely se dveře a někdo mi podal igelitku se slovy: běžte to doplatit. Nikdy předtím jsem ho neviděl. Zeptal jsem se toho člověka, který mě předtím seznámil s panem Kutalem a který tam byl teď se mnou, co je to za osobu. Pak jsme si asi podali ruce, ale on sám se mi pořád nepředstavil. Ten člověk, co tam byl se mnou, mi odpověděl, že je to společník pana Kutala, Milan Šišma. Vzal jsem od něho igelitku tak, jak byla. On řekl, jsou tam tři miliony. Nepřepočítával jsem to. Dal jsem lidem za ty cigarety peníze v té igelitce a oni odjeli.

Kutal byl v té době policajt, nebo se pletu? Dokonce měl daňové úniky vyšetřovat

Jistě. Byl jsem několikrát u něho na pracovišti. V kanceláři Okresní správy Policie České republiky v Šumperku. Netvářil se na tu moji návštěvu nadšeně a rychle se mě snažil zbavit. Asi si moc nepřál, aby nás jeho kolegové viděli pohromadě.

V té době, když jely ve velkém LTO, i kdyby šel někdo na policii, třeba do Šumperka, tak tam narazil na policajty, co dělali v LTO, co v tom podnikali. A nebyl to jenom pan Kutal. Když jsem ho tenkrát potkal, tak to byl činný policajt z oddělení hospodářské kriminálky. Takže měl možnosti, o kterých se normálnímu člověku ani nezdá. Když k tomu připočítáš peníze, které měl, a to, že každé se dal tehdy koupit, tak z mého pohledu nic nebylo nemožné.

Takže kdybych já tenkrát chtěla ohlásit miliardové podvody s LTO a že se velká část těch obchodů odehrává právě v okolí Šumperka, musela bych zaklepat u Kutala na dveře. Je to tak?

Ano.

Jak to skutečně fungovalo? V čem byl princip těch olejů?
Princip spočíval v tom, že se našel člověk, který byl schopen a ochoten LTO

Můj přítel vrah

dodat. Pokud takovej člověk nebyl, tak se uměle vyrobil. Cisterny s olejem byly, ale musel existovat někdo, přes koho se obchodovalo. Takže se najednou objevil velkej podnikatel, ktorej disponoval cisternama s LTO. Mezi dodavatelem a odběratelem musel být mezičlánek. Byl to fakturant. Proto to fungovalo tak, že dodavatel prodal existujícímu nebo neexistujícímu člověku papírově olej. Ten fakturant ho papírově přeměnil na naftu.

Od začátku až do konce se jednalo jenom o naftu, nikdy nešlo o topný olej. To, co bylo dováženo jako LTO, byla vždycky nafta/Tvrdit, že to někdo nevěděl, nebo že si někdy myslel, že je to skutečně LTO, to je nesmysl. Nádražáci věděli, že je to nafta, olejáři věděli, čerpadláři věděli, že je to nafta, celníci věděli, že je to nafta, policajti věděli, že je to nafta, všichni to věděli.

Tak jak je možné, že se o to nikdo nezajímal? Že to nikdo nestíhal?

Vždyť o tom mluvím. Nikdo to stíhat nechtěl. A navíc ti od začátku říkám, že každej se dal koupit. Potřebovali jsme získat vysoce postaveného policistu v Brně, tak se zmapovalo, kam a kdy jezdí autem, na kterou křižovatku vjíždí, a to auto se mu prostě nabouralo. Jako náhradu dostal několikanásobně dražší auták. Ten člověk najednou viděl, že to funguje, namlsal se a podřídil. Každě se dal uplatit, všichni se dali koupit a navíc, s policajtama se bezvadně podniká. Sám jsem měl v Prostějově firmu, kde jsem měl jako společníky policajty a mimochodem v Ostravě byl jeden z policejních šéfů na výplatnici olejářské firmy.

Ve firmě jsi měl policisty v činné službě?

Jistě. Rozumíš, to kouzlo? Ve firmě jsem měl jako společníky policisty. Co jiného si můžeš přát!? Byl jsem žák, který měl dobrého učitele, což pan Kutal bezesporu byl, a já jsem-nebyl zase tak úplně neschopný žák. Ještě než jsem si založil svoji firmu s policajtama, tak mně řekl Kutal, abych pro něj sledoval člověka, který pracoval pro BIS. Sledoval jsem ho, mapoval jsem každý jeho krok. On v závěru prostě opustil BIS a šel do firmy k panu Kutalovi. Jmenoval se Vybíral, najdeš ho vedle Kutala v řadě firem, když si je vyjedeš na Internetu.

Můj přítel vrah

Prostě takovým způsobem to fungovalo. Ono tehdy opravdu neexistovalo nic, co by se nedalo koupit, přesvědčoval jsem se o tom dnes a denně. Zvláště když peněz bylo dost a nikdo se neptal na jejich původ.

Můj přítel vrah

Byly jen peníze. A asi takový byl postoj všech těch politiků a poslanců, kteří rozhodovali tak, že oleje nakonec fungovaly tak dlouho. Každý z toho něco měl. Buď osobně nebo přes příbuzné, nebo jeho politická strana.

Skutečně jste si byli tak jistí, že podle tehdejších zákonů nikoho nešlo stíhat a že nikomu dodnes nejde zabavit majetek?

Hrát si teď na to, že to byl legální obchod, to je nesmysl. Už jsem říkal, že do těch obchodů byli „stavěni“ lidé, kterým se říkalo fakturanti. Nakoupil se topný olej a jim se fakturovala nafta. Kdyby to bylo všechno legální, nebylo by potřeba, aby se tam dával článek navíc. Právě tihle fakturanti z toho dělali legální obchod. Byl obrovský rozdíl ve spotřební dani, ale i v DPH mezi topným olejem a naftou. Už tenkrát byla jen spotřební daň na každém litru nafty osm korun a k tomu si připočítej DPH. Právě ten rozdíl v dani byl zisk pro olejáře, protože jim ty peníze zůstávaly, místo aby je vybírala státní pokladna. Platila se z toho sice reže, cena za oleje, ale pořád tam zůstávalo obrovské kvantum peněz.

Fakturantje nějaké nové slovo. Jak jste je do toho dostali?

Vytipoval se člověk. Zároveň jsi musela vědět, jak moc se ti vyplatí ho „postavit“. Pak se mu nabídl, dejme tomu, milion, dva, tři s podmínkou, že ti dá živnostenský list a zároveň plnou moc. Další podmínkou bylo, že se nebude starat, jak se ty doklady použijí. Musí potvrdit, že je mu to jedno. Tenkrát bylo strašně moc lidí, kteří přišli a sami se jako fakturanti nabízeli. Z nich se vybíralo. Roli hrálo i to, jak byli oblečení, jak byli chytří, jak vypadali.

Takže si mohl někdo fakturanta, jako konkrétního člověka od jiného člověka nebo Jirmy koupit?

Jejich cena byla většinou milion korun. A ten, kdo fakturanta prodal, krom toho milionu dostával přibližně padesátník z každého kila, které ten fakturant přeměnil z LTO na naftu. Kolik dostane fakturant, to záleželo na dohodě mezi tím, kdo ho prodal, a fakturantem samotným. To už olejáře nezajímalo. Olejáři prostě koupili hotového fakturanta a jestli ten, kdo ho prodal, si z každého kila ten padesátník nechal sám pro sebe nebo jestli mu z toho něco dal, byla jejich věc.

Můj přítel vrah

Zákon to neřešil. Podle zákona to jednu chvíli dokonce vypadalo, že by daně měl zaplatit ještě jednou člověk, který si naftu natankoval u čerpačky do nádrže svého auta a jindy ten, kdo LTO přejmenoval na naftu. Postupně bylo zveřejněno ještě pár dalších výkladů, už si všechny nepamatuju. Pocházely z ministerstva financí a jeden vedle druhého byly k smíchu. Rozhodně obchody s LTO neovlivnily.

Zkusme vzít jako příklad Tóroka, byl to fakturant nebo kůň?

Z toho, co o něm vím, byl typický fakturant. Dostal zapláceno a skončil. Já ho neznám osobně, viděl jsem ho až u soudu. Nebyl nebezpečnej, neposílal se ven na dobu, kdy měly být jeho papíry použity. Jsou totiž ještě fakturanti, kteří se nejprve poslali do zahraničí, a teprve když byli venku, tak se jejich živnostenské listy použily. Typický je třeba Šafránek nebo Málek. Odjeli a po několika měsících se vrátili. Málka používal Fassmann z Rožnova, Štěpán a tato odnož severomoravské větve.

Je to všechno neuvěřitelný. Všechno potvrzuje tu obludnost. Já jsem byla u soudu, kam proti Málkovi a Havránkovi chodil svědčit právě Fassmann. Málek dostal tuším osm let a Havránek dokonce deset. Fassmann si pobyl nějakou dobu ve vazbě a to je všechno. Miliony zůstaly jemu a potrestaný nikdy nebyl.

No o tom to přece celou dobu bylo. Proto ty předpisy, proto ty zákony, aby ve výsledku peníze zůstaly lidem jako je Fassmann a další, a místo nich šli do kriminálu nastrčené figurky. Jako na šachovnici. Nastrčíš figurku, abys zachránila krále.

Můj přítel vrah

Takže ti řekli, abys pro ně dělal fakturanta? Ne, nikdo mi nikdy neřekl, abych dělal fakturanta. Kutal mi řekl něco jiného. Řekl mi, založte si firmu, já vám na to dám milion a budete dělat pro nás to a to. Takže jsem založil firmu, přes kterou dělali LTO a já jsem se na tom podílel.

To je ta firma, co měla životnost tři měsíce? Dva.

Co bylo dál, vycouval jsi z toho nebo oni řekli už dost? Prošel jsem.

Co to znamená? Mluv se mnou česky.

To je jednoduchý. Nejsu blbej, abych si myslel, že je to nějaká hra. Sice jsem nevěděl úplně přesně, o co jde, ale tušil jsem to. Kdybych v té době měl pro ně fungovat jako kůň nebo fakturant, nezasvětili by mě do ničeho dál a nedávali by mi informace o dalších firmách, nevozil bych jim peníze, nezakládal bych účty. Taky si myslím, a vlastně už tenkrát mě to napadlo, že tu firmu, přes kterou se pro- lívaly oleje, jsem měl založit proto, že kdybych se postavil na zadní a chtěl z toho všeho vycouvat, nikdy bych nezaplatil daně, který bych tenkrát zaplatit musel. Prostě by mě v tom nechali vykoupat. To bylo úplně jednoduchý. Takže ani fakturant, ani kůň. Jak bych svoje tehdejší postavení nazval? Nevím. Asi nejvýstižnější by bylo „jejich člověk“.

Vždyť je to absurdní. Před soud byli postaveni právě koně a fakturanti a k soudu proti nim chodili svědčit ti, kteří je tzv. pásli.

No vždyť se ti to snažím celou dobu vysvětlit. To byl přece hlavní důvod pro jejich existenci. Jinak si to „přejmenovávání“ mohli přece olejáři dělat sami.

To bylo opravdu promyšleno až do takových detailů, že smysl postavení fakturantů a koní byl hlavně v tom, že v případě, že se tím bude policie někdy zabývat, oni budou ti, kteří půjdou do kriminálu? Jako například Tórók a desítky dalších?

Především si musíš uvědomit, že to byli fakturanti a koně, kteří důkladně mlžili cestu těch obchodů. Přitom ani fakturanti ani koně s těmi částkami, o

Můj přítel vrah

keré v olejích šlo, nikdy nepřišli do fyzického kontaktu. Myslím si, že nebudu přehánět, když řeknu, že většinou ani neviděli cisterny s LTO nebo vlastně naftou. Smysl toho, že tam byli? Někdo to důkladně vymyslel, aby ty obchody fungovaly. No a vymyslel to tak, že bez koní a fakturantů by obchody tak hladce a tak dlouho nemohly fungovat. A kdo půjde do kriminálu? Jestli vůbec ještě někdo do kriminálu půjde, a teď mluvím o obchodech a ne o násilí, tak to budou právě oni.

Vždyť je to opravdu strašně absurdní. Proti nim chodí k soudu svědčit ti, kteří na nich vydělávali. Ti, kterým ty miliony zůstaly.

Celá ta kauza je šíleně pokřivená. Většina těch koní byla předem vytipovaná z lidí, co neměli vůbec nic, akorát dluhy. Někteří jsou dneska mrtví, jiní neznámí, ale ti, co žijí, jsou rádi, že přežili.

Byl fakturantem například Havránek z Litomyšle? Mimo chodem, mluvila jsem s ním a říkal mi, že ti vděčí za záchranu života.

Ano, byl to fakturant. Aspoň po určitou dobu. Pak jel chvíli na vlastní triko. Když jsem ho poznal já, byl to docela normální chlap. Dost pil, ale nic jiného než balantinku, a stačil někdy udělat i flašku za den. To bylo v době, kdy jsem ho znal tady a na začátku. Když jsem byl potom venku, tak za mnou přijeli jeho známí a vyprávěli mi, že Havránek už tři roky pije. V kuse. Ze strachu. On věděl, čeho se bojí.

Čeho se bál a jak se dozvěděl, že mu něco hrozí? On si určitě pamatuje, jak mně jednou dovedl malého pejska. To si bude pamatovat určitě napořád. A já vlastně taky. Tenkrát chtěl někam zmizet. To bylo někdy v roce devadesát tři. Někde se zmiňuje o tom, že jsem se k němu zachoval jako kamarád, i když byly proti mně za to tvrdý sankce. To má pravdu. Byly. Já jsem ho totiž upozornil, že někdo má zájem, aby nežil. Přijel a vypustil u nás v kuchyni malý štěně. Asi mi tím chtěl dát najevo, že ví, co jsem pro něho udělal.

Té jeho návštěvě předcházela schůzka v Elektře tady v Mohelnici. Účastnilo se jí pár lidí, všechny je znáš, byl tam i pan Kutal se Šišmou a pár lidí ze severní Moravy. Na té schůzce se jednalo o tom, že je potřeba

Můj přítel vrah

odstranit Havránka. Potom ho chtěli sundat ještě jednou. To bylo ale až později, když byl už zavřenej. Bylo to přání jednoho olejáře z Ostravy. Můžu říct zcela jednoznačně, že Havránkovi tenkrát opravdu šlo o život. Docela se divím tomu, že to zatím nikdy nikde nepoužil. Ani na policii ani u soudu.

Proč ale měl Havránek zemřít? A proč se o tom jednalo v Mohelnici?

Havránek byl trochu netypickej fakturant a původně měl fungovat jen tři měsíce. Vlastně to bylo ještě trochu jinak. Původně měl vrátit dluh, peníze, které si vypůjčil, a měl na to měsíc. Potom se mu ta lhůta prodloužila na tři měsíce. A po těch třech měsících, kdy byl dluh zaplacen, mu v hlavě asi přeskočilo. Já jsem byl v Moravské Třebové u toho, když mu dávali Kutal se Šišmou peníze. To se tenkrát uzavřel obchod, Havránek z toho zaplatil dluh, a Kutal se Šišmou mu dali u stolu prachy, které si tenkrát „vydělal“. Neošídili ho. To nedělali, aspoň tenkrát ne.

Takže podvedli Havránka nebo ne?

Využili ho, to jistě. To bylo tak, on jim dlužil za cigarety dva a půl milionu. A nebyl schopný jim je v termínu vrátit. Každý měsíc mu za zpoždění naskakovalo sto tisíc. Od jednoho člověka z Rakouska si vypůjčil nějaké marky, poměrně dost marek. Když začal dělat v olejích, první měsíc se mu nevyplácel žádný zisk. Všechno se stahovalo jenom na ten dluh, on vlastně ani nevěděl, kolik vydělal. A za tři měsíce skutečně vydělal hodně peněz, myslím, že to bylo asi čtyřicet milionů, možná víc. Po těch třech měsících jeho kšeft skončil, měl zaplacený dluhy a oni mu vyplatili nějaký zisk.

Takže spokojenost mohla být na všech stranách, ne?

Luděk Havránek vzal peníze, koupil si mercedes, poslední model, a za tři dni ho otočil na střechu. Zbytek někde rozházel, neměl nic a zase byl tam, kde byl na začátku. Víím, že s těma olejema chtěl tenkrát přestat, jenomže, a jsme zase u toho, peníze byly silnější. Vzal s sebou Berana, to byl chlap, který vedl obchod s cigaretama, a zajel za Holým do Prahy s tím, že pojede oleje dál. Holý mu to zboží dal. Formálně nebral Havránek, bral to Beran. Šišmovi a Kutalovi bylo jasné, že se někdo dostal k Holému bez jejich vědomí a souhlasu. A tím, že se v olejích objevil Beran, bylo jasné, že se k Holému dostal ještě někdo další. A to se nesmělo. Tím byl Luděk odepsanej.

Můj přítel vrah

To stačilo na to, aby se rozhodlo, že nebude žít?

Mělo to vypadat jako nešťastná náhoda. No a já jsem dva dni před tím, než se mu to mělo stát, zajel za ním domů. A řekl jsem mu to a taky jsem mu řekl, ať to nějak vyřeší. No a že já těm dvěma, Kutalovi a Šišmovi, řeknu, že jsem ho nenašel. A on se potom objevil s tím jezevčíkem u mě doma. Mělo to být vlastně jako poděkování za to, že jsem mu všechno řekl. Mimochodem, pejsek ještě pořád žije a dělá radost. Já jsem zajel za Kutalem a Šišmou, řekl jsem jim, že je to celé nesmysl, prostě orodoval jsem za něho. Nakonec jsem je přesvědčil. Od likvidace Havránka se upustilo a oni vzali na vědomí, že Havránek dělá oleje. A pustili ho do té naší větve, pustili ho mezi sebe a k Holému.

Vzpomínám si ale, jak na mě řvali, když jsem jim rozmlouval Luďkovu smrt. Kutalovi to bylo vcelku jedno, jestli bude nebo nebude. Šišma ale na tom verdiktu dost dlouho trval. Mimo jiné taky proto, že ho Havránek něčím urazil. Už si nepamatuju přesně, ale asi to bylo hodně silné, protože to vytočilo tenkrát i Kutala. Kutal nikdy nevyhrožoval tak otevřeně jako tenkrát. Štvalo mě to. Strašně mě to štvalo, protože jsem věděl, že oni vyhrožují, ale po mně budou chtít, abych to zařídil.

Na Mírově...

Ahojjani.

Moc díky za články, co jsi mi poslala. Zítřka se jim budu věnovat. Klobouk dolů, na tu dobu jsi získala velmi kvalitní informace. A věř, že v tom není ani špetka ironie. Kdysi jsi mi napsala otázku, jak bych na Tebe reagoval jako na novinářku, v té době. Vzpomínáš? Asi by náš rozhovor probíhal přátelsky. Potom bych pochopitelně obsah našeho setkání tlumočil oběma mým tehdejším šéfům. Dál už pochopitelně nic rozvádět nebudu.

Ale to jsem se vrátil do roku 1994. Jani, ta doba mně hodně dala, ještě víc než dala, mě naučila. Ale nejvíc ze všeho mi vzala. A to, co mě naučila, musí ve mně pomalu odtát. Po kouscích, po kapkách, jako ledovec. Víš, v té době jsem se na lidi začal dívat zvráceně. Asi jako kdyby měl každý na zádech cenovku. Rozumíš mi, jak to myslím? Asi těžko, protože já už dneska sám nechápu, jak jsem tenkrát žil.

Můj přítel vrah

Poprvé venku, v cizině, mě dokázalo něco nastartovat jinam. Poprvé jsem si nenormálnost toho pohledu uvědomil, když jsem byl ve Slovinsku. Až tam někdy pojedíš, mám k Tobě prosbu. Udělej si čas na to Peklo, namalovaný na stěně kostela v Bledu, co jsem Ti popisoval. Často mi píšeš, abych Tvým dopisům věnoval pozornost a odpovídal na otázky. Ale už jsi asi poznala, že odpovědi píšu, ale na přeskáčku. V žádném případě ty telefonáty nepodceňuj. Já sice nejsem venku, ale i tak vím, že se podle mobilů dá lokalizovat člověk. Když tak přemýšlím, málokdy jsem se cítil být v něčem omezený tím, že bych se bál. Už mi hodně lidí řeklo, že nemám fnoc dobrý pud sebezáchovy. Prostě buď moc opatrná. Sama dobře víš, že za tu dobu, co se LTO věnuješ, máš takové informace, že by z toho spoustu lidí mohla bolet hlava. A pokud už bolí, taky dobře.

Vážím si Tě.

S upřímným pozdravem fiří

Krvavé oleje

Nevím, jestli se už někdo zamyslel nad tím, kolik metrů používá česká justice. Za sebe musím říct, že si to uvědomím vždycky znovu, když padne nějaký rozsudek v souvislosti s LTO.

(Květy 2004)

Na jméno Vratislava Kutala jsem narazila poprvé v roce 1993, když jsem přijela na nádraží do Zábřehu na Moravě, kde jsem opisovala čísla stovek cisteren s nákladem LTO. Téměř všechny patřily firmám, v nichž se objevilo jméno Vratislav Kutal.

Ve stejné době jsem poprvé slyšela také jméno Petr Hanák. Uplynulo deset let a já jsem měla možnost se s oběma setkat. S V. Kutalem a jeho právníkem v restauraci s kvalitní obsluhou na Národní třídě v Praze. S P. Hanákem v centru Ukrajiny v restauraci, kde bylo třeba občas odhánět všudypřítomné šváby.

Dva příběhy. Každý z nich má svého hrdinu. Oba muži pocházejí ze sousedních okresů a ve svých rodištích prožili téměř celý svůj dosavadní život. Podobných příběhů, jako jsou ty jejich, jsou možná v naší malé republice desítky. Jejich společným jmenovatelem jsou obchody s naftou, z níž stát nevybral daně v řádu desítek miliard jen proto, že ji zákony dovolily označit jako LTO.

Příběh první - Policista Vratislav Kutal

Vratislav Kutal byl odsouzen na deset let vězení za přípravu vraždy novináře a organizování výbuchů před olomouckým soudem a dalších výbuchů, které měly odvrátit pozornost policie od vyšetřování LTO. Výkon trestu nenastoupil. A bylo po něm vyhlášeno mezinárodní pátrání.

Vratislav Kutal pochází z okresu Šumperk. Léta zde působil jako policista, ve svém okolí má tu nejlepší pověst. Řady policie opustil dobrovolně v říjnu **1993**. Na den přesně po dvaceti letech služby. Podle platných zákonů mu bylo přiznáno tzv. „výslužné“, což v praxi znamená, že dostal pětinasobek platu a až do smrti mu bude Ministerstvo vnitra ČR (z peněz daňových poplatníků) vyplácet částku určenou zákonem (valorizovaná může vzhledem k hodnotě dosahovat dnes až 15.000Kč měsíčně, ale i více).

Krvavé oleje

S naftou označenou jako LTO začal Vratislav Kutal obchodovat už v roce 1990 a obchodoval s ní přibližně čtyři roky. Právě v těchto čtyřech letech pracoval na oddělení hospodářské kriminality OS PČR v Šumperku. Z titulu své funkce měl vyšetřovat hospodářské delikty. Takže každý, kdo by před deseti lety chtěl v okrese Šumperk nahlásit, že zde dochází k obchodům s nezdaněnou motorovou naftou, by musel s největší pravděpodobností zaklepat právě na dveře policisty Kutala.

Byla to doba, kdy na různá místa v republice přijížděly denně stovky cisteren s nákladem nafty označené LTO. Část z nich patřila firmám V. Kutala a denní tržby v nich se pohybovaly v milionových částkách. Muž, který svážel peníze pro tuto větev olejářů, se jmenuje Jiří Večeř (odpykává si dvanáctiletý trest za zprostředkování vraždy L. Holého): „Vzpomínám si, že jsem taky vezl během jediného dne z Ostravska do Šumperka ke Kutalovi skoro 250 milionů.“

Třebaže se nedá říct, že pouze Kutalovi zůstávaly každý den desítky milionů, jedno je jisté. Byl hlavní součástí nejsilnějšího obchodního řetězce s nezdaněnou naftou pod názvem LTO. Původně měl jen několik firem, ale stačilo to. Konta v zahraničí, například ve Švýcarsku nebo v Itálii, pro něho zakládali jeho dva partneři Jiří Večeř a Petr Janda. O tom, kolik milionů na ně bylo uloženo, se dá jenom spekulovat.

V Šumperku byl Kutal dokonce předsedou okresní Hospodářské komory. Jeho jméno se ve druhé polovině devadesátých let objevilo téměř v osmdesáti firmách. Ve většině z nich byl buď významným akcionářem, nebo výhradním vlastníkem, případně jednatelem. Šumperku se začalo říkat Kutalov, město dokonce ručilo za půjčku jeho firmě u zahraniční banky svým majetkem.

Za zmínku stojí alespoň některá jména, s nimiž přišel V. Kutal do styku ať už osobního, nebo prostřednictvím svých firem. Vedle už notoricky známého výletu na Kilimandžáro a „náhodného setkání“ s poslancem Parlamentu ČR Ivanem Langrem (ODS) je to například dnešní poslanec za Šumperk - v devadesátých letech starosta Městského úřadu v Šumperku Petr Krill (ODS). Patří k nim také JUDr. Petr Široký, bývalý ředitel Cabel Plus Ostrava (původně příslušník SNB), nyní majitel řady prosperujících firem, například firmy Zámek Bezdrůžice s.r.o., ale i Viktorie Hradská (významná postava v obchodech se zbraněmi, bývalá předsedkyně RDP Grup, sdružující obchodníky se zbraněmi), jejichž jména vedle V. Kutala najdeme ve firmách

Krvavé oleje

Acta a.s. a Lenox a.s. V další firmě Selené se jeho jméno nachází v blízkosti Miroslava Macka (bývalý poslanec Parlamentu ČR za ODS, místopředseda federální vlády ve druhé polovině roku 1992). Pro Kotalovu firmu pracoval ještě nedávno bývalý děkan právnické fakulty UK a poslanec bývalé České národní rady prof. JUDr. Josef Meči, CSc., který je také Kotalovým obhájcem.

Někteří obchodní partneři Vratislava Kutala už nežijí. Petr Jan- Oa, který zakládal pro Kutala konta v zahraničí a byl jeho společníkem v řadě firem, by mohl objasnit mnohé kolem pohybu peněz z obchodů s nezdaněnou naftou. Neobjasní. Loni zjara byl podle policejních zdrojů dopraven domů ze Španělska v cínové rakvi. Firmy Vratislava Kutala braly LTO, jehož dovozcem byl Chemapol. Objednávky shromažďoval a dodávky nafty, označené jako LTO, v Chemapolu zajišťoval ing. Jaroslav Havránek. V roce 1995 zahynul při podivné autonehodě. Řada osob z jeho blízkosti, ale i někteří policisté si myslí, že nehoda byla inscenovaná. Část zboží z firem V. Kutala a jeho společníků byla stáčena na vlečce Vápenky Vitošov. Náměstek, který rozhodl o ukončení smlouvy na používání vlečky, Radoslav Poprach, zemřel krátce nato. Spáchal údajně sebevraždu. Podivnou. Přiložil si nálož trhaviny na tělo a odpálil. Firmu Reana, která obchodovala ve velkém s LTO, opustil V. Kotal ve stejný den, kdy se v ní objevil Marek Lehký. Marek Lehký byl rozmetán výbušninou připevněnou na těle v březnu 1995 mezi obcemi Kvasice a Tlumačov na Zlínsku. Zavražděn ranou z pistole přes polštář byl také společník Vratislava Kutala ve firmě Gitt a hlavní prostředník dodávek LTO mezi Chemapolem a Kotalovými firmami Lubomír Holý. Kotalovu účast na vraždě soud neprokázal. Za návod a organizování této vraždy si odpykává patnáctiletý trest Kotalův nejbližší obchodní partner a společník Milan Šišma. Pozůstalost po „rychle vykvašeném“ multimilionáři Holém vyřizovali právníci Vratislava Kutala. Před soudem v kauze vraždy Lubomíra Holého zazněla suma 2 miliardy ročního obrátu za LTO ve firmě Trehol a tři milarady obrátu ve firmě GITT. Byly to firmy Lubomíra Holého. Je to asi pětina částky, která by musela být přiznána, pokud by byla zdaněna motorová nafta, což ve skutečnosti LTO byl. Když právníci skončili, zůstala na kontech Holého suma dvanáct tisíc korun! Dodnes se zmizením stovek milionů a dalšího movitého i nemovitého majetku po Holém nikdo nezabývá.

Krvavé oleje

V malebné vesničce pod Vsetínskými vrchy Mikulůvka, si nechal postavit ing. Jaroslav Havránek (zahynul při podivné autonehodě) vilu, později patřila Lubomíru Holému a byla součástí jeho pozůstalosti. Dnes v ní bydlí další muž, který obchodoval s LTO, Roman Zubík ze Vsetína. Do LTO přijel „v odrbané škodovce“. Po několika týdnech už jezdil v mercedesu.

Závěr: Vratislav Kutal

Zisky na naftě označené LTO ve stovkách milionů, ale spíše miliard. Nikdy mu nebyl zabaven žádný majetek.

S naftou (LTO) obchodoval jako policista v činné službě. Nebyl za to kázeňsky, ani jinak potrestán.

Od PČR, oddělení hospodářské kriminality OS Šumperk odešel s „výslužným“, které mu bude stát vyplácet nadosmrti.

Nikdy nebyl za obchody s nezdaněnou naftou (LTO) odsouzen, ba ani vyšetřován nebo trestně stíhán.

Po zatčení v souvislosti s přípravou vraždy novináře a výbuchy v Olomouci v listopadu 1999 mu PČR ponechala všechny cestovní doklady.

Během odvolacího řízení rozhodnutím Vrchního soudu v Praze propuštěn z vazby.

Po propuštění převedl svoje firmy a veškerý další majetek, který vlastnil v ČR, na blízké osoby. Především na svoji sestru, v té době starostku obce Dubicko.

Bývalému prezidentu Havlovi byla doručena žádost o milost pro Vratislava Kutala, doporučená ke kladnému vyřízení Spolkem Šalamoun.

Výkon trestu za objednávku vraždy novináře a výbuchy u soudu v Olomouci Vratislav Kutal nenastoupil. Od června 2003 se zdržoval na neznámém místě. Před časem po něm bylo vyhlášeno mezinárodní pátrání. Byl zadržen na jižním Slovensku a předán po roce a půl volného pohybu Evropou k výkonu trestu do ČR.

Příběh druhý - „podnikatel“ Petr Hanák

S fotografiemi a krátkým doprovodným textem přinesl na jaře před dvěma lety bulvární tisk přehled deseti nej- hledanějších

Krvavé oleje

českých zločinců. Marně by čtenář mezi nimi hledal jméno Viktora Koženého či dalších významných českých tunelářů.

Na šestém místě v tomto přehledu figuruje dlouhovýlasý dvacetiletý mladík s kulatým slovanským obličejem a dobrosrdečným úsměvem. Z průvodního textu vyplývá, že jde o mezinárodně hledaného zločince Petra Hanáka z Vrbna pod Pradědem, po kterém policie bezvysledně, v té době už osmý rok, pátrá. Petr Hanák iněl způsobit českému státu daňový únik ve výši kolem sedmdesáti milionů korun.

Kdo je Petr Hanák?

Na konci osmdesátých let obyčejný kluk. Občas s problémy, občas s pocitem křivdy vůči dospělým. Na tehdejší MNV ve Vrbně pod Pradědem mají možná dodnes v souvislosti s ním záznamy o vybitých oknech a několika rvačkách. Na přelomu osmdesátých a devadesátých let ukončil svoje vzdělání a získal výuční list na potravinářském učilišti.

Městečko, ve kterém žil, mu moc možností nedávalo. S kamarádem se rozhodli využít šanci pro svobodné podnikání a v roce 1993 to chtěli zkusit s prodejem plastového nábytku. Zaregistrovali se na Živnostenském úřadě, a protože i plastový nábytek něco váží, musí se někde dovézt a někde skladovat, uvědomili si, že to nepůjde bez auta a skladovacích prostor. Jako z udělání narazili na výhodnou možnost, koupit auto na splátky. Zálohu ve výši 30 000 korun se jim s pomocí známých a příbuzných podařilo nějak dát dohromady a auto, které mělo mít hodnotu 60 000 Kč, si odvezli. Měsíční splátku pět tisíc zaplatili jenom jednou. Skladovací prostory, které si pronajali ve Valašském Meziříčí, zůstaly prázdné a z podnikání sešlo. To už byla druhá polovina roku 1993.

Nedaleko prázdného skladu Petra Hanáka a jeho přítele, pro něž byla v té době částka 30 000 korun, kterou dlužili za auto, sumou doslova závratnou, měla sídlo jiná, daleko úspěšnější firma. Patřila podnikatelům Ottovi Fassmanovi a Miroslavu Pavelovi z Rožnova pod Radhoštěm. Oba pánové dojížděli do své firmy v luxusních autech a bylo veřejným tajemstvím, že obchodují s motorovou naftou, označenou jako lehký topný olej. Nikdo sice tenkrát ještě netušil o jaký druh podnikání jde, zato ale každému bylo jasné, že jde

Krvavé oleje

O podnikání více než výnosné.

Někdy na začátku října roku 1993 si oba mladíci z Vrbna pod Pradědem uvědomili, že jsou na dně a že jim nezbývá, než „podnik“ zabalit. A právě tehdy se objevila fantastická nabídka. Tři ostravští podnikatelé jim nabídli, že nejenom doplatí peníze za auto, ale navíc že Petra zaměstnají a slušně zaplatí. Podmínkou byl živnostenský list a nutnost být kdykoli pánům Novotnému, Jiroutkovi a Schmidovi k dispozici.

Kancelář byla v centru Ostravy, v bytě jednoho z podnikatelů. Auto bylo zapláceno a Petr dostával pět tisíc týdně. Zpočátku to považoval za zázrak. Nikdo po něm nic nechtěl, občas mu dali k podpisu dodací list, jindy fakturu. Někdy na LTO, jindy na naftu. Bylo mu sice divné, že dostává peníze prakticky za to, co si, podle jeho mínění, mohli pánové klidně udělat sami a ušetřili by. Divné bylo

to, že dodavatel je většinou firma pana Fassmanna, která dodává LTO, zatímco dodací listy pro pány Schmida, Jiroutku a Novotného jsou na naftu. Raději se ale příliš nevyptával. A podepisoval, neboť, jak mu pánové řekli, to je jeho pracovní náplň. Ani zboží, ani peníze nikdy neviděl.

Pracoval pro ně necelý měsíc, když si uvědomil, že to nemusí dopadnout pro něho dobře. A protože v kriminále skončit nechtěl, rozhodl se vrátit do Vrbna a poněkud svérázně tento „pracovní poměr“ ukončit. Schoval se u svojí přítelkyně. Už za pár hodin si sem pro něho jeho chlebedárci přijeli a vysvětlili mu, že takhle se „z pracoviště“ neodchází.

Klapky na očích, poslušný biče svého pána, šlape kůň...

Jako klasický kůň sloužil svým pánům jednadvacetiletý Petr Hanák dva a půl měsíce. Jednoho dne na přelomu roku 1993 a 1994 mu jeho chlebedárci oznámili, že je třeba, aby na čas zmizel. Že hodlají rozjet podnikání na Ukrajině a on tam má připravit podmínky pro obchod s uhlím. Tak aby se přichystal, protože za pár hodin se odjíždí.

Petr Hanák se mi ozval téměř před třemi lety. Na Ukrajině jsem ho navštívila. Pracně se rozpomínal na české výrazy. Kazetu s jeho podrobnou výpovědí a s udáním místa pobytu a popis toho, že pro olejářskou mafii dva a půl měsíce dělal „koně“, aniž by tušil, o jak velké peníze se jedná, jsem s jeho

Krvavé oleje

souhlasem předala PČR ihned po svém návratu. Nic se nedělo. Nakonec jsem mu pomohla zorganizovat návrat domů.

Z vyprávění Petra Hanáka:

Od prvního okamžiku jsem se bál. Už když jsem viděl ty lidi, se kterými jsem na Ukrajinu měl jet. Nakonec jsem dosáhl aspoň toho, že se mnou poslali i mého kamaráda. Vzpomínám si, že mi nedovolili ani zabalit nejnnutnější věci. Koupil jsem si tenkrát novou koženou bundu, strašně se mi líbila, ale ani tu jsem si nemohl vzít. Říkali, že si všechno koupím nové až na místě. Nechtěl jsem odjet, všechno to bylo podezřelé. Když jsem to řekl nahlas, uslyšel jsem větu, na kterou nikdy nezapomenu: „Drž hubu a buď rád, že žiješ, víš, kolik už je kolem nafty mrtvých? A nezapomeň, že všechno jsi podepisoval ty.“

Město, do kterého nás zavezli, bylo až na východní hranici Ukrajiny. Krasnodar. Po cestě jsme měli jedinou zastávku v Ivano-Frankovsku u nějakého podnikatele, který měl obchody i v Čechách.

Hned po příjezdu do Krasnodaru nám ukradli všechny naše věci. Zůstali jsme tam úplně bez prostředků. Později jsem zjistil, že se sem báli jezdit i Ukrajinci z jiných částí země. Podmínky hrozné. Bydleli jsme u příbuzných jednoho z mužů, kteří mne a kamaráda na Ukrajinu doprovázeli. Voda se nosila v kýblech, teplá voda byla sen, všude švábi. A navíc ani chvíle bez dozoru, žádné telefonování. Žádná možnost kontaktovat někoho doma. Když jsem chtěl něco vědět o tom slibovaném podnikání s uhlím, které jsme tam měli rozjet, smáli se nám.

Všichni pořád pili, většinou samohonku, vlastně se jim ani moc nedivím, jak jinak by se tam dalo přežít? Ale nutili pít i mne a mého kamaráda. Já jsem věděl, že bych to dlouho nevydržel.

Asi po dvou měsících se nám podařilo utéct. Bez peněz, bez osobních věcí. Obrátili jsme se na lidi, u kterých jsme se tenkrát stavili cestou do Krasnodaru. Pomohli nám. Dokonce mi umožnili zavolat svým zaměstnavatelům. Chtěli jsme se za každou cenu vrátit domů. Telefonicky mi hlavně Schmid a Jirotko tvrdili, že se vracet nemám, že jsem brán jako hlava severomoravské větve olejářů. Bránil jsem se, říkal jsem jim, já jsem ty peníze přece nikdy nedostal, to je ale vůbec nezajímalo. Ubíhaly měsíce a platnost mého pasu propadla. Takže vlastně už po půl roce jsem byl na

Krvavé oleje

Ukrajíně načerno, byla to hrozná situace. Kdybych chtěl vycestovat domů i bez jejich souhlasu, a já bych to tenkrát určitě udělal, tak by mě na hranicích chytili a zavřeli.

Mezitím jsem se seznámil s Natálií a začal s ní žít. Nějakou dobu nás drželi nad vodou její rodiče. Byt, ve kterém jsme bydleli, byl v paneláku. Zase všudypřítomní švábi. Vůbec si nepamatuju, že by někdy na chodbě svítila žárovka. Teplá voda jen občas, vždycky jsme se těšili, že přijde léto a my se budeme moci umývat v řece. Pak se nám narodila dcera a porodnice v tom městě byl další šílený zážitek. Když měla родit, musel jsem s sebou přinést dva kýble s vodou. A nejenom já, návštěvy k rodičkám to prostě dělaly běžně. Ta nemocnice na tom byla podobně jako naše domácnost - jednou voda tekla, jednou netekla.

Celou dobu mi tam hodně pomáhal člověk, kterého můžu nazvat svým přítelem. Jmenoval se Saša. Ten mi jednoho dne řekl, že ho navštívil někdo z Česka a požádal ho, aby zprostředkoval naši vraždu. Aby zkrátka mne a mého kamaráda nechal zavraždit. Já jsem tomu nechtěl věřit, bylo to tak absurdní. Jenomže Saša nás vzal s sebou do jednoho domu v centru Ivano-Frankovska, zavřel nás do jedné místnosti a my jsme taky byli svědky toho, jak se domlouvala naše vražda. Přivezli s sebou i peníze. Za to, aby nás nechal zavraždit a aby měl peníze pro ty, kteří ty vraždy vykonají, zaplatili celých osm tisíc dolarů. Saša ty peníze vzal, protože věděl, že kdyby to odmítl, najdou okamžitě někoho jiného, kdo to bez problémů udělá. Podle mne by tam v té době za ty peníze zavraždili deset lidí, nejenom nás dva.

Do telefonu jsem řekl svým bývalým zaměstnavatelům, že vím, co na mě chystali. Nikdy mi to přesvědčivě nevyvrátili a vlastně jak, když jsem to všechno na vlastní uši slyšel. Několikrát jsem volal na policii do Ostravy. Chtěl jsem, ať mě někdo tady zatkne a vyvezou mně zpátky. Z domova chodily jen poplašné zprávy, že jsem ukradl 70 nebo 100 milionů. Proboha, říkal jsme si, to se tam už všichni zbláznili? To bych ty peníze jel utrácet na Ukrajinu? Do těch podmínek, ve kterých jsem potom celá ta léta žil? Ale z Česka, ze strany policie, nebyl vůbec žádný zájem, abych se vrátil. Dnes si myslím, že to bylo ovlivněno mými bývalými zaměstnavateli, protože všichni věděli, kde jsem, jak zaměstnavatelé, tak policie. Kdykoli mě mohli kontaktovat. Ale já jsem se jim „nehodil do krámu“. Když jsem byl venku,

Krvavé oleje

tak ty miliony mohli klidně hodit na mě. A domů jsem se vrátit nemohl, pořád jsem neměl platný pas.

Petr Hanák a jeho kamarád přežili díky Ukrajinci Sašovi. Část jeho výpovědi odvysílala Česká televize v pořadu Klekánice. Další léta na Ukrajině popisuje Petr Hanák jako zlý sen. Zpočátku se bál vrátit domů, protože ti, kteří zaplatili za jeho vraždu, mu mohli znovu usilovat o život. Z domova dostával zprávy o vraždách v kauze LTO. Existují výpisy jeho telefonátů, které prokazují, že se snažil kontaktovat českou policii. Postupně dospěl k závěru, že doma nikdo, ani policie o jeho návrat nestojí. Bez platných dokladů, stále v obavách o život a v hrůze z možnosti, že by skončil ve vězení na Ukrajině, tam v otřesných podmínkách prožil téměř deset let. Jeho kamarád se dávno vrátil do ČR na falešný pas. Petrovi a Natálii pomáhali přežít její rodiče.

S Petrem Hanákem jsem byla v telefonickém i e-mailovém kontaktu. S jeho vědomím jsem znovu o místě jeho pobytu a o jeho snaze vrátit se domů informovala policii. Toto je jeden z desítek e-mailů, které mi Petr Hanák z Ukrajiny poslal. Je datován 11. srpna 2003.

„Zdravím Vás, paní Lorencová. Měl jsem pár dní problémy na netu, takže jsem se nemohl ozvat. Ale setkal jsem se v Kyjevě s tím člověkem na naší ambasádě, a dohodli jsme se na určitém postupu. Dělán teď všechno pro to, abych byl do konce srpna v Česku. Myslel jsem, že to bude o něco jednodušší, ale nedá se nic dělat. Za pár dní budu vědět víc, možná něco konkrétněji, tak se zase ozvu. Zatím nashle. Petr.“

Paradoxně byl Petr Hanák zatčen ukrajinskou policií na letišti v Kyjevě při pokusu o návrat domů. Krátce předtím několikrát navštívil naši tamější ambasádu. Pár hodin před odletem mi poslal do ČR tento e-mail:

„Zdravím Vás, paní Lorencová. Konečně jsme došli do úspěšného konce. Já nevím, nakolik jste o tom všem informovaná, takže vám to stručně popíšu. Ale nejdůležitější je to, že v pondělí odlétám do České republiky. Jestli nebudu mít žádné problémy, tak budu v pondělí v Česku. Tady na konzulátě se ke mně dost dobře postavili a jak jsme začli konkrétně spolupracovat, šlo to všechno dost rychle. Já ani

Krvavé oleje

*nevím, jestli tomu pánovi z konzulátu budu moct aspoň poděkovat, protože on je v nemocnici, takže ho asi neuvidím, ale doufám, že se najde způsob. Jinak se na to dívám tak, že by mělo být vše v pořádku. Jedu do Česka a cítím, že to bude dobré. S Vámi se, doufám, také uvidím, bez Vás bych se nikdy asi neodhodlal k návratu domů a teď cítím, jak moc domů jet chci. Tohle pochopí jenom ten, kdo to zažil. Já odjíždím **v neděli ve 20.00**. Jestli chcete ještě se mnou něco probrat, dneska v noci budu ještě na Internetu. Takže se těším na brzkou shledanou."*

S tím, že ho v Praze při příjezdu zatkne naše policie, počítal.

V podstatě to bylo domluveno a domlouvala jsem to já. S televizním štábem jsem na jeho přilet čekala na Ruzyni. Petr Hanák ale z letadla nevystoupil. Po telefonátu s člověkem ze speciální složky, který jeho návrat zajišťoval, jsem zjistila, že byl při pokusu o návrat zatčen ukrajinskou policií v Kyjevě na letišti. Do Prahy přiletěl po dalších dvou měsících a po intervenci pořadu ČT Klekánice. O jeho dlouhodobé snaze vydat se do rukou českých orgánů činných v trestním řízení i o místě jeho pobytu byla naše policie několik let průběžně informována. Pokud by nešlo v tomto případě o léta, která dnes tráví za mřížemi, byl by jeho příběh nevěrohodný, nebo by spíš připomínal frašku. Hlavní roli by v ní hrál český stát a jeho úřady a úředníci. Po zatčení Petra Hanáka v Praze oznámila totiž Policie ČR médiím, že po desetiletém intenzivním pátrání „dopadla mezinárodně hledaného zločince Petra Hanáka“.

Závěr: Petr Hanák

Na začátku devadesátých let věk 20 let. Povolání: vyučen v potravinářském oboru „maso a uzeniny“ jako prodavač.

V obchodech s LTO „podnikal“ tři měsíce.

Celkový zisk na obchodech s LTO cca 40 až 50 tisíc korun. Po třech měsících práce pro olejáře 9. ledna 1994 vyvezen na Ukrajinu.

Na Ukrajině objednána jeho likvidace a zapláceno za ni osm tisíc USD, což potvrdil člověk, u kterého byla likvidace P. Hanáka objednána.

Na konci srpna 2003 při pokusu o návrat do ČR zatčen ukrajinskou policií.

Krvavé oleje

Po dvou měsících vydán českým orgánům, zatčen a vazebně stíhán.

Svědci obžaloby jsou krom jiných obchodníci s nezdaněnou naftou: Fassman, Pavela, Novotný, Šmíd, Jiroutka a další.

Odsouzen podle paragrafu 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. za trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby s trestní sazbou osm až dvanáct let.

Průběh soudního líčení jsem sledovala (předseda senátu JUDr. Tomáš Tkačík, státní zástupce JUDr. Jaroslav Lukašík). Petr Hanák v něm byl průběžně zesměšňován, urážen. I za to, že se obtížně rozpomínal na české výrazy. Jeho rodiče, kteří přijeli k ostravskému soudu z Vrbna pod Pradědem a vstoupili do jednacích místností několik minut po zahájení, byli z jednacích místností vykázáni, protože údajně svým příchodem rušili průběh jednání. Já sama jsem nabídla svoje svědectví, v němž jsem poukázala na snahu Petra Hanáka vrátit se do republiky a vydat se dobrovolně do rukou orgánů činných v trestním řízení, neboť jsem kontakt s českou stranou zprostředkovala. Rovněž jsem soudu nabídla důkazy o tom, že Petr Hanák „podnikal“ pouze jako „kúň“, a to jenom tři měsíce, nikdy neměl z této činnosti žádný prospěch. Ostatně pokud by skutečně připravil stát byt o jeden ze stamilionů, které jsou mu kladeny za vinu, těžko by si je jel užívat na východní Ukrajinu do šváby zamořeného bytu, bez možnosti se umýt v teplé vodě. Těžko by v těchto podmínkách přežíval celých deset let.

Navíc jsem měla k dispozici korespondenci s Petrem Hanákem, v té době trvající více než rok, z níž jeho snaha o návrat vyplývala. Korespondence obsahovala popis kontaktu Petra Hanáka s českou ambasádou a z jeho dopisů vyplývalo, že mu tam byla poskytnuta částka 1500 USD na to, aby si opatřil pas. Nic z toho soud nebral v úvahu. Nic z toho nebylo ověřeno, pokud by totiž bylo, prokázala by se pravdivost tvrzení Petra Hanáka.

Rozsudek nad Petrem Hanákem považuji za ostudu a jednu z nej- větších absurdit v historii českého soudnictví.

Petr Hanák byl dne 21. 4. 2004 odsouzen k trestu odnětí svobody v délce osmi let nepodmíněně. Odvolací soud dne 10.5.2004 rozsudek prvního stupně potvrdil.

Můj přítel vrah

Tváře. Zástupy nových tváří. Všechno lidé, co mají něco společného. Asi tak jako kreslený strýček Skrblík z kačerů. Ten, když zavřel oči, viděl znak amerického dolaru. Spěch. A honba za penězi. K výplatě, na kterou jsem byl zvyklý, se mi najednou přidala sama od sebe nula. A číslice, představující ještě před pár týdny pro mě nepochopitelné sumy, začaly dostávat najednou váhu. Doslova. Už to nebyla jen nula za sedmičkou. Miliony v tisícikorunách opravdu něco váží. Ještěže vytiskli pětitisícovky. Bylo to skladnější.

No a tak nějak to možná začalo. Třeba to bude znít jako nesmysl, ale život mi začal dalším rozměrem, možná čtvrtým. Najednou se mezníky v něm staly cisterny, slova jako oleje a ropa vůbec. Pokud jsem do té doby měl jen matnou představu o tom, co je to krakování ropy, a o dalších zákonitostech těch procesů, než se rozjedete na naftu, začal jsem se učit. A taky co jsou to spotřební daně, daně z přidané hodnoty a daně vůbec. Začal jsem se učit, co slovíčko „daně“ obnáší a jak se s ním dá čarovat. Takové abrakadabra v olejích. V topných olejích. V lehkých topných olejích. Najednou se mi nějakým zázračným způsobem prodloužil den. Proč spát osm hodin, když stačí jen pět, čtyři a nakonec tři.

Poznal jsem taky nádraží z druhé strany. Většina lidí čeká na nádraží na svůj spoj. Nasednou do vlaku a jedou. Fascinovalo mě, jak se uá sledovat vlak s cisternami pu celé republice. Potom byla stanice, kde se vlak dostal do pohybu. A bez toho, aby zastavil, vezl najednou naftu, přestože z předchozí stanice vyjel s nákladem LTO. Jak? Změnou podejového listu. Propustka účinnější než rafinerie! To, co tam prochází chemickými procesy, jsme provedli, a vydělali škrtem pera. Jednoduché. Účelné. A báječně výnosné. Rychle jsem se učil.

Kutal a Šišma. Fascinovali mě. S odstupem času přemýšlím, proč jsem je tak respektoval. Asi na to nikdy nenajdu odpověď. Každý z nich byl úplně jiný, a přitom byli stejní. Možná se mi aspoň časem podaří přijít na to proč. Tehdy jsem o nich nepochyboval. V různé době se člověk na různé věci a lidi dívá jinak. Vzpomínám si na svoje první auto v olejích. Koupil mi je Kutal. Renault automat s počítačem a mluvilo na mě německy! Vzpomínám si taky na první cestu za dlužníkem pro peníze. Tím autem. Ale i na to, jak uprostřed narozenin mé dcery jsem se po krátkém telefonátu bez řečí zvedl a odjel do Pardubic dělat nové podeje na nové cisterny: Říkal jsem si tenkrát, je malá a zapomene na to. A ona si to teď, po těch letech, pořád pamatuje.

Můj přítel vrah

Cestování dvě stě kilometrů na schůzku, která trvala pět, deset minut, to bylo normální.

Život každého člověka má určitě své zákonitosti. Opravdu se nic asi neděje jen tak náhodou. A každý má vždycky volbu v rozhodování. Na rozdíl od zvířat. Je mi jedno, jak to zní, ale my patříme mezi zvířata. Ale během života nevedeme boj o přežití, jako v tom jejich světě, je to spíš boj o urvání většího žvance, majetku, postavení, moci. Když jsou peníze, hodně peněz, a člověk ztratí nejistotu z toho, co přinese zítřek, a získá jistotu, že i zítra bude mít víc než ti kolem něho, přesune se sám v sobě do jakési vyšší kategorie. Navenek bude mít řeči, že ne, ale v duchu to cítí. A animální instinkty v něm se obrátí proti ostatním. Má svoji smečku. A tu je ochoten bránit a přežít v ní. Takovou smečkou sama pro sebe byla skupina lidí, kteří patřili k LTO.

Kdy jsem potkal to, co mě předurčilo, abych se dostal k LTO, to nevím. Ale vím, co mě tam drželo. Peníze. Založil jsem si firmu a na ní jsem se měsíc učil, jak to funguje. Pod dohledem učitelů. Už ani ty dva nemusím jmenovat. Potáhnou se mým životem jako červená nit až do smrti. Červenou nebo jinou barvou nitě nebo vlákna si dřív anglická koruna značila lodní lana. Po celé své délce bylo propleteno lano barevně a každý poznal, že takové lano patří anglickému námořnictvu. V olejích měla každá cisterna své číslo. Podle něho se dala poznat příslušnost k firmě. Taky taková nitka.

Krvavé oleje

Nahrávka výpovědi Luďka Havránka, pořízená v létě 2002 v lesích poblíž Kolína

V roce 1992 jsem obchodoval jako zástupce pro jednu olomouckou firmu. V té době jsem se setkal s panem Večeřem. Bylo to v Havířově, kde byl jeden náš sklad, a on tam přijel nakoupit pro Šišmu a Kutala kamion cigaret.

Kamion si koupili, ale bohužel neměli takový odběratele, aby to dokázali rychle prodat. Takže pan Večeř přijel pro mě do Hradce Králové, kde byl druhý sklad, jestli bych zbytek cigaret, cirká půl kamionu, nemohl prodat. To jsem udělal a pan Večeř odvezl peníze.

Ve stejném roce jsem se rozhodl, že se od nich trhnu. Půjčil jsem si od Kutala a Šišmy dva a půl milionu, o který jsem ale přišel. Část nákladu s těma cigaretama mi někdo ukradl. Dneska si myslím, že bych dokázal říct, kdo byl zloděj. Ale najednou jsem byl zavázán těm lidem, kteří mi poskytli tu půjčku. Samozřejmě že v té době to byl na mě obrovský klacek. A měli pravdu, že toho dokázali patřičně využít.

Pan Kutal mně vyhrožoval, že jestli nezaplatím, tak mi prostřelí obě kolena a budu do smrti jezdit na vozejku. Nebudu zapírat, že jsem byl hodně vyděšený. No a vzápětí mi nabídli, abych se zapojil do obchodu, ze kterého ten dluh budu moct zaplatit. A nejenom to, že si přijdu na velký peníze i já sám. To byl obchod s LTO. Do té doby jsem o LTO nic nevěděl.

Pan Večeř mi vysvětlil, co budu dělat. Jakým způsobem, za jaké peníze, komu budu peníze odvádět. Když jsem s panem Šišmou seděl ve Svitavách v hotelu Slavie, jednali jsme o topných olejích, zeptal jsem se, co mě to bude stát. Tak mně řekl, že v průběhu tří měsíců z každého kila, které projde přes moji firmu, chce jednu korunu. V průběhu těch tří měsíců jsem mu odvedl něco přes 40 milionů. To byl vlastně můj vstup do LTO, který jsem si tak sám zaplatil.

Tam jsem zjistil, jak člověk, kterej je v dlužích, je použitelný de facto pro cokoliv. Pokud je dobře zmanipulován, pokud je dobře „ošetřen“, jak tomu říkali.

Někdy na začátku roku 1993 jsem se seznámil s panem Holým v Praze, kde bylo vše připraveno. Začal jsem s pěti sty tunami LTO během jednoho měsíce. Byl jsem seznámen postupně se všemi odběrateli jak na Moravě, tak i v Čechách, takže jsem měl velice dobrý přehled o odběrech v celém

Krvavé oleje

odbytišti. Během dvou až tří měsíců jsem začal dělat patnáct až sedmáct tisíc tun měsíčně.

Poznal jsem, jak ta organizace funguje. Fungovala velice dobře. Neustále jsem v té době byl na cestách za odběrateli. Kontakt na ně jsem dostal vždy buď od pana Šišmy nebo od pana Večeře. Takhle jsem měl taky několikrát možnost vidět například pana Šišmu se dvěma ministry tehdejší vlády, aniž by věděli, že tam sedím já. Od pana Šišmy jsem věděl, že to byly sice nepravdivé, ale předem dohodnuté schůzky, které sjednával i on.

Ještě v průběhu roku 1993 jsem se s panem Večeřem natolik skamarádil, že jsme si věřili na sto padesát procent. Myslím, že to dokázal i tím, jak se zachoval, když po něm chtěli moji fyzickou likvidaci jako nepohodlného svědka. Samozřejmě že jsem měl obavy o svůj život, a nejenom o svůj. V té době jsem byl ženatý, měl jsem tři děti, prostě měl jsem strach o rodinu.

De facto mně bylo v té době naznačeno panem Šišmou v přítomnosti pana Kutala, že bych měl opustit republiku v rámci svého bezpečí. Jelikož se tenkrát připravoval zákon o barvení, dohodl jsem se s pány Kutalem a Šišmou, že v roce 1993 ukončím svoji činnost a nebudu se dál o ně zajímat.

V roce 1993 nebo 1994 jsem ukončil tuto obchodní činnost, tak jak mě Kutal se Šišmou požádali. Ale protože jsem zjistil, jak lukrativní obchod to je, pokoušel jsem se rozjet něco sám. Předtím jsem byl něco jako zástupce Chemapolu na odbavování po celé republice, tak jsem dostal plnou moc k jednání s celními úřady a podobně. A brzo jsem zjistil, jak si „přivlastnit“ nějaké to promile obchodu s naftou v této republice.

Začátkem roku 1994 jsem byl vyšetřován v kauze cigarety a koncem roku 1994, kdy jsem se prvně vrátil z Běloruska, jsem byl vzat do vazby do Hradce Králové. Na kauci jsem byl propuštěn. V té době už jsem měl rozjetý vlastní obchod s ropnými produkty.

Pak začalo vyšetřování v kauze LTO. Koncem roku 1995 mezi vánočními svátky jsem byl vzat do vazby v Brně. Měl jsem dostatek peněz, abych si zařídil vazbu takovou, jakou jsem měl. Za drobný úplaty, ale i za to, že naše cela byla klidná, jsem měl určité služby ze stran strážných.

A pak jsem dostal avízo od velitele směny, že se ke mně na celu chce dostat mermocí jeden člověk. A že údajně prohlásil někomu ze spoluvězňů, že má za úkol mě zlikvidovat. Za úplatu dost velickou. Když jsem se tehdy velitele směny ptal, kdo to je, tak mi to nechtěl říct. Asi sám měl strach, co by mohlo vzniknout vůči jeho osobě.

Krvavé oleje

Tak jsem si s ním dohod, že během týdne si vezmu k sobě lidi, kteří mi de facto budou dělat ochranku. Bez nich jsem nešel k ra- portu. Nebo na vycházku jsem nešel jinak, než v doprovodu těch lidí, protože jsem si je zaplatil. Ano, byli to lidi, kteří měli za sebou násilný trestný činy. Ale za to, že měli cigarety a určitý standard v té vazební věznici, kde neměli peníze, a já jsem je měl, tak dělali všechno, že i kdyby se tehdy ten člověk dostal do mé blízkosti, neměl by šanci.

Naštěstí se ten člověk ke mně nedostal. Avízo už jsem měl a věřím, že od nikoho jiného to nemohlo vzniknout, než od pana Šiš- my. Protože nikoho jiného jsem tak neohrožoval jako jeho a Kutala. Pan Kutal řekl při výslechu v Praze, bylo to i v novinách, že se mu mstím za obchody v LTO, nebo něco takového. Není to pravda.

Nebylo komu věřit. Proto jsem se rozhod odejít za hranice. Zůstat tam minimálně rok dva, než tady všechno utichne. Měl jsem kontakt s určitými lidmi tady v republice, ale ne s panem Šišmou a Kutalem, s těma vůbec ne.

Na začátku roku 1995 mi někdo zavolal, abych se do republiky nevracel, že zabili Holého. Byl to pro mě šok, i když jsem věděl, že Holý je nastrčená figurka, že jeho firma je stejně zase jen v područí. Když jsem měl jakýkoliv problém s tímto pánem, stačilo zavolat panu Šišmovi, protože on sám prohlásil: Holý bude šlapat tak, jak chci já.

Když jsem byl pak z republiky venku, snažil jsem se svoje obchody dát do pořádku jak venku, tak uvnitř republiky, de facto jsem ale nemoh, protože tady byla tak horká půda, že jsem nevěděl, komu vůbec věřit. V té době byla policie úplatná a myslím, že je úplatná dodneška. Orgány činný v trestním řízení nefungovaly a zákony se vykládaly, jak kdo chtěl.

Když pak byl Holý po smrti, to už jim nestál nikdo v cestě. Když jsem se vrátil do republiky, obratem jsem se dozvěděl, že byl zabit Marek Lehký. Toho jsem znal. Ten by neublížil ani mouše. Ale jak jsem později zjistil, byl v několika firmách zapsán jako jednatel nebo společník pana Kutala. Takže vím, proč Marka oddělali, a taky vím, za jakou cenu to bylo. Marek si něco takového nezasloužil.

Pana Večeře jsem potkal naposledy v roce 1995. Byl v hrozném psychickým stavu. Od té doby jsem ho neviděl ani neslyšel.

V té době jsem byl už rozvedený. Přišel jsem o rodinu a o děti hned po prvním půlroce vazby. Takže jsem neměl co ztratit. Setkal jsem se pouze se

Krvavé oleje

synem, který věděl, co jsem dělal. No a snažil jsem se z toho dostat, protože jsem byl bez prostředků. O rodinu mě připravila vazba a o existenci mí společníci, kteří mě vytunelovali. Takže jsem byl na mizině. Ale když budu upřímný sám k sobě, hodně jsem si toho zavinil sám.

Dneska jsem odsouzen k šesti letům výkonu trestu za daňový únik na cigaretách. Pokud jsem ho spáchal, tak ve spoluvinně s ostatními obžalovanými. Jenomže odsouzen byl jediný obžalovaný, a to jsem byl já. Přitom všichni ostatní na tom byli stejně, pokud jde o výsledky vyšetřování.

Žádný z dalších obviněných odsouzen ale nebyl. Soudkyně se netajila tím, že mě za daňový únik na cigaretách odsuzuje kvůli obchodům s LTO, na které tenkrát zákony nepamatovaly.

Pro Kutala a Šišmu jsem byl dobrou materií. Měli firmu, která neměla předtím žádné problémy kromě finančních. Prostě neměla problémy se zákonem, byla to „čistá firma“.

Kdybych měl dopodrobna popsat vazby Šišmy a Kutala na špičky tehdejší politické garnitury, tak není o čem pochybovat. Byly evidentní a nejednou jsem viděl pana Šišmu nebo Kutala při jednáních s lidmi z vlády. Je pravdou, že všechny jejich aktivity, o kterých vím i od pana Večeře, se odehrávaly v pražské kanceláři.

Nejzajímavější na těchto případech LTO jsou politické špičky, které jsou pořád činné v politice, a to na dost vysokých funkcích.

Všechno přikryla banka, všechno přikryl Chemapol, vypadalo to naprosto legálně. Všichni z toho měli zisk a prospěch. Kdyby to bylo čisté, tak se nevráždili lidi. Za jakých okolností bych byl ochoten říct veřejně jména? Mám obavu z toho, že z věznice bych se už nikdy nemusel dostat.

Jsou okolnosti, za kterých bych byl ochoten vystoupit jako jeden z hlavních svědků v kauze LTO. Jenomže by tady musel být někdo, kdo by ji měl zájem vyšetřit a kdo by mi a mé rodině taky zajistil bezpečnost. V době, kdy jsem měl nastoupit trest za ty cigarety, tak jsem měl taky vypovídat u soudu. Nemluvil jsem, protože jsem měl strach. Obratem se ke mně začínaly dostávat hrozby. Prý: neměl by ses rozšiřovat o LTO, neměl bys mluvit o panu Kutalovi, panu Kutalovi se říkalo starej pán, že, o starém pánovi bys neměl mluvit, ani o Šišmovi, mohlo by to špatně dopadnout. Taková hrozba je daleko horší, než když se vysloví napřímo, pokud budete v psychickým

Krvavé oleje

stavu, v jakým jsem byl já. Najednou je tady po letech kauza LTO a vraždy a teď si vás zase začnou přetahovat.

Něco z toho, o čem teď mluvím, jsem si dovolil říct před vyšetřovatelem. Jenomže bývalý vysoce postavený policista, v době vyšetřování vraždy pana Holého advokát pana Šišmy, tak tento člověk si mi před vyšetřovatelem dovolí říct, ať si dobře rozmyslím, co říkám, tak kde to jsme?

Ani policie ani pan Kutal a Šišma nevědí, kde jsem. Přerušil jsem veškeré kontakty v této republice. Pouze jsem občas v kontaktu se svojí nynější manželkou.

Nechci, aby někdo kontaktoval mě, protože si myslím, že lidé, kteří se budou cítit ohroženi, mě zabijí.

Luděk Havránek se po rozhovoru rozhodl přihlásit jako svědek u Městského soudu v Praze. Zatčen byl na cestě ze svého úkrytu. Nyní si třetím rokem odpykává svůj trest. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě byl v roce 1994 odsouzen k deseti letům nepodmíněně za obchody s LTO. Svědčit proti němu chodili jeho obchodní partneři, kromě jiných také pan Kutal, Šišma a řada dalších. Žádnému z nich nebyl nikdy zabaven majetek a žádný z nich nebyl odsouzen za obchody s LTO.

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v hlavním líčení v roce 1997 a 1998 rozsudkem ze dne 19.6.1998 o vině Josefa Tóroka. Vzal za prokázané, že po předchozí dohodě s dalšími osobami za odměnu a v úmyslu nezaplatit daň z přidané hodnoty v souvislosti s administrativní záměnou mezi motorovou naftou a LTO poskytl svoji firmu, živnostenský list a další doklady, včetně osvědčení plátce daně z přidané hodnoty a spotřební daně a razítka, a zaměnil komoditu označenou jako lehký topný olej na komoditu, kterou označil jako motorovou naftu. Podepsal hospodářskou smlouvu s dodatky o dodávkách lehkých topných olejů se společností GITT spol. s r.o. Praha pro svoji firmu a s firmou SETTE, obchodní společností Vladimíra Kuklíková, Vlašim, smlouvy o odběru a dodávkách motorové nafty od své firmy.

Podle soudu Josef Tórok zplnomocnil Marka Lehkého a Petra Dvořáčka, aby ho v celém rozsahu zastupovali při nákupech lehkých topných olejů a jejich následném prodeji jako motorové nafty a zplnomocnil i Zdeňka

Krvavé oleje

Markvarta a Martina Vaščáka k některým úkonům spojeným s opatřováním dodávek lehkých topných olejů, jejich přepravou a následnými dodávkami jako motorové nafty, dalším kupujícím. Provedl záměnu nejméně 23 578,24 tun média, označeného jako LTO, na médium označené jako motorová nafta a připravil Českou republiku o daň z přidané hodnoty, nejméně o 24 723 425 Kč.

Soud se zabýval také účastí Josefa Tóroka na obchodech s tuzemským rumem, zabýval se i používáním falešných faktur, JCD, atd. a vzal za prokázané, že se Josef Tórok pokusil vylákat od FÚ v Liberci vrácení spotřební daně a nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, což se mu v několika případech podařilo.

Soud vycházel ze skutečnosti že Tórok postavil svoji firmu do situace, kdy nebylo možno Zkontrolovat finanční prostředky a do účetnictví těchto firem zaváděl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje o příjmech a výdajích, případně je neuváděl vůbec.

Podle rozhodnutí soudu spáchal tak trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné dávky podle § 148 odst. 1) odst) 3 tr. zákona, s přihlédnutím k § 8 odst. 1) tr. zákona, trestný čin zkreslování údajů hospodářské a obchodní evidence podle § 125 odst. 1) odst. 2) písm. b) tr. zákona a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1) písm. e) tr. zákona. Soud Josefa Tóroka odsoudil k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání devíti let a podle § 229 odst. 1) tr. řádu se Česká republika, zastoupená ministerstvem financí odkazuje s celým svým nárokem na řízení ve věcech správních.

V rozsudku se hovoří o tom, že Tórok stejně jako řada dalších osob se zapojil pod jménem své firmy, jejíž doklady a razítka poskytl, za příslušnou odměnu z objemu zboží do obchodu s ropným médiem, zvaným lehké topné oleje (dále jen LTO). Smyslem obchodu bylo prodávat již dovezenou motorovou naftu a využít toho, že zákon o spotřební dani LTO nezdaňoval, kdežto motorovou naftu ano.

Protože nemohl obžalovaný sám realizovat řadu těchto obchodů i pro jejich časový a územní rozsah, tak zplnomocnil plnou mocí, vyhotovenou i JUDr. Stránskou, další osoby, aby za něho jménem jeho firmy

Krvavé oleje

jednaly, a to Marka Lehkého a Petra Dvořáčka k jednání v plném rozsahu a k některým úkonům i Zdeňka Markvarta a Martina Vaščíka. Tyto aktivity, k nimž došlo na okrese Liberec a jinde na území republiky do pol. roku 1994, se týkaly celkem 23 587 240 kp (celkem 484 žel. cisteren) média, a to:

- / 88 cisteren (4 051 060 kp) - od firmy GITT pro firmu Tórák do žst. Beroun,
- / 122 cisteren (5 694 960 kp) - od firmy GITT pro fu Tórák do žst. Beroun,
- / 197 cisteren (9 936 290 kp) - od firmy GITT přes fu Stanley pro fu Tórák do žst. Přerov,
- / 20 cisteren (1 049 030 kp) - od fy RAMO, když změna opět provedena fou Tórák,
- / 44 cisteren (2 179 430 kp) - od fy Romiko pro fu Tórák do žst. Přerov,
- / 13 cisteren (667 470 kp) - od fy ROMIKO přes firmu Nova pro firmu Tórák do žst. Přerov.

Josef Tórák však celou dobu tvrdil, že někdo jiný obchodoval na jeho doklady, které mu někdo zcizil.

Obžalovaného však krom jiných usvědčují také výpovědi Ing. Kovaříka a Marka Lehkého. Oba jmenovaní zemřeli násilnou smrtí a jejich výpovědi mohl soud pouze přečíst.

Svědčce Dušková, která u hlavního líčení prohlašovala, že si již na nic nepamatuje, byla u firmy GITT přítomna sepisování smluv a zde poznala obžalovaného. Její výpověď u hlavního líčení byla soudem hodnocena jako zcela účelová, a to nejen z toho důvodu, že se po dobu asi půl roku vyhýbala jakémukoliv kontaktu se soudem.

Svědce Kuklík od firmy SETTE, který v přípravném řízení bezpečně poznal obžalovaného Tóráka, u hlavního líčení tuto svou výpověď poněkud zpochybnil, avšak po předstření své výpovědi uvedl, že nebyl nikterak nucen k výpovědi a to, co uvedl před vyšetřovatelem, odpovídá pravdě. Tento svědek současně tvrdí, že ve věci obchodoval i Markvart.

Svědce Mališka, stejně jako svědek Klimeš, v podstatě shodně uvádějí, že Marek Lehký vystupoval zásadně jako zástupce firmy Tórák, nikoliv za sebe

Krvavé oleje

a jednalo se vždy o naftu, nikoliv LTO. Taktéž svědek Slouk potvrzuje toto postavení Lehkého, svědek JUDr. Svoboda sepisoval pro různé firmy, m.j. i pro firmu Tórok různé doklady a smlouvy, a to ohledně ropných derivátů. On sám své klienty nesháněl, v tomto směru byl aktivní i Radl a myslí si, že to byl právě Radl, který mu představil firmu Tórok. Radl však znalost obžalovaného popírá.

Vedle těchto svědeckých výpovědí, když z mnohých vyplynulo, že se jednalo o naftu, nikoliv o LTO a jimiž bylo ověřeno, že nové podeje na železničních stanicích prováděla výhradně fa Tórok (z LTO na motorovou naftu), měl jako plně usvědčující soud k dispozici i plné moci, k nimž se vyjadřovala i JUDR. Stránská, dále poznámky svědka Radla a doklady o nákupech a prodeích LTO a nafty, včetně podejů, ze kterých je zjištěno, že fa Tórok na nových podejích označila médium, do té doby označené jako LTO, jako naftu, aniž došlo k sebemenšímu zásahu do podstaty média.

Proti výši trestu se Josef Tórok odvolal. Avšak Vrchní soud v Praze jeho odvolání usnesením ze dne 1.12.1998 zamítl jako nedůvodné s odvoláním na § 256 tr.ř.

V době přípravy této knihy byl Josef Tórok bez trvalého pobytu a bez finančních prostředků. Ve výše uvedené kauze posloužil evidentně jako „kůň“ jiným osobám, které na jeho nelegální činnosti patrně legálně profitovali. Vladimíra Kuklíková, firma Sette, a další uvedené v rozsudku většinou dále podnikají v oblasti ropných produktů. Nikomu nebyl zabaven majetek, po žádné z firem nevymáhá stát zaplacení daní z obchodů s motorovou naftou označenou jako LTO.

Můj přítel vrah

„Prostě tak, jak se na olejáře nabalovaly peníze, miliony, miliardy, nabalovala se na ně i popularita, kterou oni nechtěli. Byly prostě vidět ty peníze, někde musely být vidět. Chytily se toho novináři a prvním impulzem, aby se tomu zamezilo, byla zakázka na likvidaci novináře. To byla první zakázka na přímou likvidaci člověka. Měla to být poprava, mělo to být vidět. Zadávalji Kutal a taky zaplatil zálohu, kterou jsem předal konkrétnímu člověku z Ostravy.“

Jak často jsi byl v kontaktu s Kutalem? Jak se to odehrávalo?

Když jsem byl tady, když jsem pro něj pracoval, tak můžu říct zodpovědně, že každé ráno jsem se mu hlásil telefonem. Nebo jsem našel na záznamníku vzkaz, přijďte tam a tam. Skoro každý den jsem se s ním viděl. Když to bylo moc našlapaný, tak i víckrát za den, někdy ale třeba jednou za týden, někdy řekl, ať vysadím, že mě nebude potřebovat třeba čtrnáct dní. Jenomže on mě sice nepotřeboval, ale potřeboval mě Šišma. S ním jsem trávil hodně času. Měl takový stavy, třeba se potřeboval jenom pochlubit, že má nový parůžky. To bylo podle něho tak důležitý, že jsem za ním musel přijet z Prahy a podívat se na parůžky. Byl totiž vášnivý nimrod.

Za jak dlouho po setkání s Kutalem jsi už jel v LTQ?

S Kutalem jsem se potkal v říjnu a v listopadu už jsem se motal kolem cisteren. Dělal jsem podeje, svážel jsem peníze. Ne za nějakého půl roku, ale do měsíce jsem se dostal k cisternám. Pak už to bylo řádově v jiných objemech. Svážel jsem jim tržby a byly to desítky, někdy stovky milionů.

Fungovalo to tak, že jsem jednak zabezpečoval, aby všichni odběratelé včas zaplatili, a ty peníze jsem vybíral a svážel. Platby probíhaly různě, většinou ale v hotovosti. Stalo se, že jsem taky během jednoho dne svezl i dvě stě padesát milionů, čtvrt miliardy. Neřeknu ti už, pro koho ty peníze byly. Já jsem je předal v Šumperku většinou Kutalovi nebo v pokladně v jeho firmě a dostal jsem pokyn, kolik komu z toho mám předat. Část těch peněz šla k panu Holému.

Během dne jsem objel dvě nebo tři firmy, pro mě to ani nebyly firmy, byli to konkrétní lidé, od kterých jsem ty peníze přebíral. Vybral jsem od nich tržby a když jsem to měl pohromadě, zavolaal jsem pánům Kutalovi a Šišmovi, kolik u sebe mám peněz, a oni mi dali pokyn, kam ty peníze mám

Můj přítel vrah

zavézt. Někdy k nim do firmy, jindy to bylo do Prahy, do firmy k panu Holému, ale i jinam. Bylo to různě.

Jak dlouho jste si mysleli, že to bude fungovat? Jak dlouho podle olej arů měl ten obchod mít zelenou?

Rozhodně se vědělo, že to nebude fungovat donekonečna. Věděli jsme, že v určitém okamžiku to skončí. Ty obchody se postupně rozrostly a rozšířily po republice tak, že olejáři začali být viditelní. Viditelní v majetku, ve vlivu, v moci, ze dne na den tady byla vrstva ohromně bohatých lidí. Ten obchod se začal vymykat z kontroly. Ve světě olejářů se musela dodržovat nepsaná pravidla. Termíny plateb, nemluvit o tom, s kým a s čím se obchoduje a tak dál. To ale už potom nešlo, protože se nabalovali další lidé, další firmy a firmičky...

Věděli všichni, co je ve hře? Pánové Kutal a Šišma podali na Českou televizi žalobu za to, že odvysílala v souvislosti s nimi informaci, že obchodovali s LTO. Sice ji vzápětí stáhli, ale nelíbilo se jim to.

Jistěže to věděli. V tom obchodě nebyl tenkrát nikdo, kdo by to nevěděl. Každý, kdo se kolem olejů „protáhl“, přece musel vědět, o co jde. Kromě olejářů nebo lidí, kteří s oleji obchodovali, existovala spousta dalších, kteří to věděli. O to mi připadá úsměvnější, když třeba pan Kutal dnes tvrdí, že s oleji neobchodoval. Víím to, poznal jsem to sám na sobě, na jeho pokyn jsem jezdil do firem, které od jeho firem odebíraly LTO, svážel jsem od těchto firem peníze, které jsem mu předával. Z řady firem pana Kutala, které obchodovaly s LTO, můžu jmenovat Akcept Jeseník, Lyric, Akcept Mohelnice, Reana, Akcept Vyškov Ta poslední byla mimochodem moje.

Do jaké míry to všechno ovlivňoval Chemapol?

Chemapol mohl existovat jenom na základě toho - a mohl bohatnout - když budou odběratelé. Na co by mu bylo zboží, kdyby neměl komu prodávat. Nejdřív musíš mít nachystaný zázemí, aby ten obchod mohl proběhnout, to znamená nachystaný firmy, někoho, kdo to koupí, to byla celá velká pavučina, to byla moc rozvětvená chobotnička. Chemapol mohl dovážet oficiálně, pár drobných firem to nějak táhlo bokem. Ty braly hlavně z Ingolstadtu. Chemapol mohl oficiálně, protože věděl, komu to střelit. K tomu účelu byl „postaven“ Holý. Ten vlastně od Chemapolu bral skoro

Můj přítel vrah

všechny LTO. A Holého mezi sebe a Chemapol, ale i mezi další firmy a Chemapol, přivedli Kutal se Šišmou.

Počítali jste s tím, že to stát kryje? Věděl jsi o tom?

Věděl jsem to, věděl jsem, že je to krytý přímo z ministerstev. Věděl to každej, kdo se pohyboval na určitý úrovni v olejích, že by oleje nemohly fungovat bez podpory státu. Stát je sice mocenská organizace, ale to je jen prázdný slovo, když za to slovo nejsou dosazení lidé. Bez lidí, co stát tenkrát zastupovali a měli moc, aby tohle umožnili, by to nikdy nemohlo fungovat. Kdyby chtěl někdo v té době oleje zastavit, tak to zastavil. Naprosto bez problémů by se daly zastavit, ale kdo by to dělal, proč. Z toho byly tak obrovský příjmy, že proč by to kdo dělal, proč by to měl zastavit. Policie neslyšela, neviděla, ministerstva neviděla, neslyšela ani vláda.

A co další firmy?

Těch přece byly desítky. Vlastně stovky. Já bych teď mohl sedět a jmenovat jednu za druhou celé hodiny. Ale to by asi nemělo smysl. Například Kovo Hrádek, Kovo Děčín a desítky dalších firem se pokusily obchodovat přímo s Chemapolem. Chemapol je ale odkázal na Holýho. Takže přivezl to Chemapol, prodal jako Holému a těm firmám to už prodával Holý. Chemapol věděl moc dobře, že to smrdí, proto ten topný olej nebo naftu, říkej tomu jak chceš, neprodávali přímo. Spoustu firem si přebral Holý. Kutal se Šišmou byli zástupci nejsilnější větve a zároveň kontrolovali ty podvětvičky.

Nevím, jestli ti to vysvětlím dobře, ale byla třeba firma, kterou do řetězu postavili Kutal se Šišmou. Například firma Tórák. Ta odebírala od Holýho, to byla firma, která patřila přímo jim. Potom byl Havránek. Havránek taky bral přímo od Holýho. Nožička z Ploučnice nad Lužnicí taky, ten Holému mimochodem dlužil spoustu peněz. Ti všichni brali od Holého, ale bylo jich mnohem, mnohem víc.

Jak vypadala taková olejářská větev?

V republice fungovalo asi sedm silných olejářských větví. Nepočítám do toho takový ty malinký olejářský firmy, co kupovaly pět, šest vagonů. Ty do toho nepočítám. Počítám jenom ty silnější větve. Já budu mluvit o větvi, budu říkat o naší větvi, Kutal, Šišma, Holý, Chemapol. Silnejch větví bylo

Můj přítel vrah

šest, ty všechny lidi jsem znal, i těch pár menších firem, co byly, ale tuhle naši větev jsem znal dokonale. Když to přeženu, tak jsem se o ni svým způsobem staral. Aby fungovala, co se týče zboží a plateb.

Museli jsme včas zaplatit, to znamená zaplatit Chemapolu. Respektive my jsme zaplatili Holému a ten zaplatil Chemapolu. Všechno samozřejmě za lehký topný olej.

Nejnižší cena, kterou já jsem tehdy zaznamenal, byla tři koruny padesát za kilo. Topný olej se prodával na kila, ne na litry. Ve výsledku potom u čerpacích stanic stála nafta nějakých třináct, čtrnáct a potom patnáct korun. To, co měl stát dostat, ty daně, zůstalo olejářům.

Přemýšlel jsi někdy o tom, co muselo dát práce toto všechno vymyslet?

Ne, proč, nezajímalo mě to. Přišel jsem k něčemu, co fungovalo naprosto bezchybně. Kdo to vymyslel? Kdybych měl z vlastních zkušeností tipovat, kdo to vymyslel, rozhodně to nevymyslel Kutal, nevymyslel to Holý. Museli to vymyslet zákonodárci. Nebýt politiků, nebyly by přece takové zákony.

Mezi olejáři se tenkrát hovořilo o lobistické skupině asi pětadvaceti až třiceti poslanců dokonale zasvěcených do věci a připravených a schopných ovlivnit potřebnou část zbývajících kolegů ze svých politických stran.

Dá se všechno, co říkáš, dokázat?

Co já vím? Já prostě vím, že takhle to bylo. A důkazy pro to se měly hledat tenkrát, ne dneska. Možná bych taky v tom případě nesešel dneska tady. Kdyby si někdo položil otázku „proč stát neuspěl“, bylo to proto, že když za mnou přijel třeba policajt, teď to беру obrazně, tak přijel ve favoritu, měl v kapse dvacet korun na kafe, z druhé kapsy vytáhl notýsek a tužku a to bylo všechno. Já jsem přijel v přepychovém autě s perfektní výbavou, balík peněz, zkrátka se vším, co on neměl. Ten policajt to viděl. On vnímal hlavně ty peníze, které byly „za tím“. Než jsme se rozešli, udělal „ty, ty, ty lumpe, já tě zavřu!“. Anebo něco z toho koláče taky chtěl mít. Devadesát procent těch, se kterými jsem se setkal, chtělo peníze. Nemůžu dokázat všechno, co kdo kde má, ale například jedna babička z Humpolce, která měla tenkrát 92 let, měla na sebe zaregistrovaný BMW. Chudák ženská, asi ani neví, co to BMW je, ale je majitelkou techničáku a superluxusního auta. Její vnuk byl policajt. Podobných případů bych mohl z fleku vyjmenovat desítky.

Můj přítel vrah

Měl jsi vůbec čas spát? Co sis myslel o roli vlády a parlamentu, když zákony byly přijímány v takové podobě, že to všechno mohlo fungovat?

V novinách, v Mladé frontě, byl rozhovor s nějakým Rakušanem. Ten dělal v rafinerce a pozastavoval se nad tím, proč česká vláda chce, aby se jejich nafta deklarovala jako topný olej. Ten článek existuje, když se podíváš do jejich sjetin, ten článek tam být musí. Nebýt požehnutí, nemohly být oleje. Já jsem se dostal třeba přímo k tomu, když se pan Kutal potkával s panem Kočárníkem. Když byl ministrem financí, tak jsem hlídal, no, byl jsem panu Kutalovi k ruce nahoře v Kotvě, když tam ta schůzka probíhala. Byli politici, kteří nemohli v té době podnikat, podnikaly jejich manželky. Nesměly se ale opozdit v placení. Jestli to byla paní ministrová, nám bylo úplně jedno. Někdy žádaly odklad a těžily z toho, že mají muže tam a tam. To se stalo jednou. Pak dostala tři hodiny. Přinesla peníze v igelitce, moc dobře věděla, jak má peníze donést.

Jednou jsem se z toho všeho sesypal, protože jsem asi rok nebo dýl strašně málo spal. Spal jsem denně asi tři čtyři hodiny, všechno jsem si musel pořád kontrolovat. Ne, že by mč někdo nutil. Chtěl jsem, aby všechno klapalo, protože jsem zaštiťoval určitou větev, tam to muselo fungovat. Prostě kontroloval jsem pořád všechno, aby nedocházelo k prostojům, aby dodavatelé měli co dodávat, aby odběratelé měli co prodávat, aby peníze byly na správných účtech v těch bankách, kde měly být, aby peníze, které se vydělaly bokem, skončily u těch správných příjemců. Peníze šly hodně vysoko. Osobně jsem dával peníze lidem, které jsem viděl v televizi a měli třeba politickou imunitu.

Kdo to byl?

Nerozvádějme to. Mám k tomu svoje osobní důvody, už jenom tím, co jsem řekl o těch politicích. Ti vědí, o kom mluvím.

Dobře. Třeba se k tomu ještě dostaneme. Kdy tě prvně napadlo, že se objeví krev?

Kdy mě napadlo, že poteče krev? Myslíš konkrétně, kdy budou první mrtví? Mě to nenapadlo, já jsem se s tím setkal v okamžiku, kdy po mě pan Kutal chtěl první likvidaci člověka. To bylo v roce 1993. Šlo o likvidaci novináře, který „měl tu drzost“, že psal o cisternách, které nám patřily. Já

Můj přítel vrah

jsem nikdy toho člověka neviděl. Znal jsem ho pouze podle jména a přečetl jsem si jeden nebo dva články, které o těch cisternách napsal. Když budu mluvit o sobě, tak já jsem na vlastní uši o tom slyšel poprvé v roce 1993.

Hodně z toho, co mi říkáš, se mi nechce věřit. Nechce se mi věřit ani to, že jsi byl schopen tak uvažovat.

To, jak přemýšlejí oni, nebo jak jsem uvažoval já, jak uvažuju, to ti nebudu umět asi nikdy vysvětlit. Neumím vysvětlit, čeho všeho je člověk schopen, čeho jsem byl schopen já, kam až se dá zajít. Vím jen, že takovejch lidí je spousta. Což podle mě nemůžeš pochopit, protože jsi v tom nebyla. Stejně neuvěříš, že by taková hrůza a zlo mohly vůbec existovat. Existují. A existují ti lidé. Já jsem jeden z nich a některé další celkem dobře znáš. Majitel jedné ole- jářské firmy ze severní Moravy. Docela příjemný člověk. Viděla jsi ho, mluvila jsi s ním, víš, o koho jde. Umíš si představit situaci, jak tento člověk vážně projednává, že Havránek bude odstraněn? Zkus si ho představit. Možná s ním příště na kafe nepůjdeš. Mluvila jsi s Kutalem. Umíš si představit, jak třeba on zadává tyhle věci?

Teď už od tebe vím hodně. Předtím bych si to asi úplně představit nedovedla. Nebo bych tomu fakt nechtěla věřit.

No, vidíš to. V jednom dopise jsi se mě před časem ptala, jak Kutal tyhle věci zadával. Neodpověděl jsem ti, tak se k tomu vrátíme dneska. Po schůzce s ním jsi připustila, že na tebe zapůsobil. Že má charisma. Já to musím potvrdit. Kutal je charismatický člověk. Na rozdíl od tebe si ale umím představit, jak takové věci projednával. Nejenom představit, mně jenom stačí si na to vzpomenout a jsem v těch situacích znovu. Znovu to všechno prožívám. Kutal nezměnil tón řeči, pokračoval stejným hlasem, jako když jsme projednávali třeba obchody. Vždycky jen naznačil. Nikdy neřekl „potřebuji“ nebo „chci“. Vždycky „je potřeba“ nebo „mělo by se“. My dva jsme vypadali jako Pat a Patachon. Tak si nás představ, jak chodíme po náměstí v Mohelnici a on jak mě takovým zvláštním přesvědčovacím monologem říká, že je potřeba, aby ten novinář z Blesku zemřel. Nebo někdo jiný. Umíš si to představit?

Zprostředkování vraždy a zaplacení zálohy zadal tobě?

Můj přítel vrah

Pokyn, abych to zařídil, jsem dostal já. Vražda se ale neuskutečnila. To, že k ní nedošlo, ovlivnil člověk, který to měl zařídít. Neměl na to žaludek, ucukl z toho, neudělal to. Pro toho novináře to skončilo dobře. Zůstal naživu. Přestal psát o olejích. Možná to byla shoda náhod, možná ne, svým způsobem mu zachránilo život, že o olejích přestal psát. Potom byli i další novináři, byly i novinářky, týkalo se to například tebe, kteří měli být určitým způsobem zastaveni. V té době to šlo do zastrašování, nátlaku. Přímé likvidace účastníků obchodů s nezdaněnou naftou začaly asi až o půl roku, o rok později.

Vražda novináře má logiku, ale co bylo nakonec důvodem vraždy Holého?

Panu Kutalovi i Šišmovi šla na nervy jeho upovídánost, ješitnost a velikášství. Moc se tím netajili. Holý třeba chodil hrát kulečnick do jedné pražské restaurace, dost se tam vytahoval v době, kdy měli všichni olejáři velký zájem na tom, aby se o nich vědělo co nejméně. A určitě tam hrálo roli i to, že od něho měli vypůjčené peníze. A hodně peněz. Mezi nimi, tedy pány Kutalem a Šišmou na jedné straně a Holým na druhé, existovala nějaká dohoda. On jim z peněz, co přišly k němu do trezoru, půjčoval velké sumy a oni je zhodnocovali. Investovali je do něčeho dalšího a vydělávali. O zisk se pak dělili. Ten člověk jim v určité chvíli přestal vyhovovat.

Jaká byla přesná pozice Holého ve vztahu k Chemapolu? Pan Holý byl napojený přímo na Chemapol. Byl něco jako prodloužená ruka Chemapolu a zároveň spojka mezi Chemapolem a dalšími větvemi. Z mého pohledu to byla správně dosazená figurka. Chemapol koupil naftu, jejich deklarant ji na hranicích pojmenoval LTO nebo plynový olej nebo podobně, a většinou „prodal“ celý ten objem firmě Trehol nebo Gitt pana Holého. A ta už se postarala o další pohyb zboží a dokladů. U pana Holého dokonce pracovala účetní, kterou zaměstnával Chemapol. Všichni měli stejné právníky. Prostě Holý byl dosazený člověk, který fungoval v té době tak, jak měl fungovat. Pak začal vadit. Vlastně to, co dělal on, mohl dělat kdokoli.

Pan Holý musel mít opravdu spousty peněz i potom, co zaplatil Chemapolu. Víš, kolik po něm zůstalo na účtech,

Můj přítel vrah

když se zlikvidovala jeho pozůstalost? A taky, kdo tu pozůstalost po něm likvidoval?

Já jsem se tenkrát o to vůbec nestaral, ale byl jsem u soudu, když to tam zaznělo. Nějakých dvanáct tisíc korun, jestli si dobře vzpomínám, a nějaký drobný, nějaký šilinky. Pozůstalost po panu Holém vyřizovali právníci pana Kutala, například JUDr. Fojt a pár dalších. Pravda je, že peníze najednou prostě nebyly.

Jako účetní u pana Holého pracovala paní Dušková. Já si s ní občas telefonuju a vždycky znovu mě přesvědčuje, abych dala ruce od olejů pryč, že si zahrávám, že vůbec nechápu, jak je to pořád ještě strašně nebezpečný. Vždycky zdůrazní, že ona ví, o čem mluví, takže se nechce se mnou setkat.

Protože paní Dušková přesně ví, o čem je řeč. Ona ví, o čem mluví. Ví přesně, jak obrovské peníze byly tenkrát ve hře a hlavně ví, že se nevypařily, že je pořád ještě někdo má. Paní Dušková věděla, kdo jsou olejáři a co se dá od nich čekat. I dnes.

Docela by mě zajímalo, jak vypadalo jejich daňové přiznání.

Dneska už to zní neuvěřitelně, ale například, když jsme u toho Ak- ceptu Jeseník, tam pracovala ve firmě účetní, která byla zároveň zaměstnaná na tamějším finančním úřadě. Já sám jsem tam na pokyn pana Kutala jezdil dávno po termínech daňového přiznání měnit doklady. Paní účetní mi ukazovala, co mám za co vyměnit, který papír je ten, který mám odstranit a tak podobně. V jiném městě jsme potřebovali zavřít finanční úřad. V našem zeměpisném pásmu se asi zrovna moc škorpiónů nevyskytuje, že? Něco se nestihlo do termínu a už nevím, kdo tenkrát přišel s nápadem, aby se v chodbách toho finančního úřadu vypustili štíři. Ten finanční úřad skutečně tenkrát uzavřeli, protože to museli deratizovat. O rok později se to pro velký úspěch zopakovalo.

Je jasné, že kolem tebe a kolem vašich rodin se pohybovaly neuvěřitelné peníze. Co to s vámi udělalo? Možná to bude znít jako nadsázka, když řeknu, že jsme se tenkrát všichni z těch peněz zbláznili. Všichni, bez výjimky. Každý možná trochu jinak, ale v nějaké formě to postihlo každého. Kdyby mi někdo chtěl tvrdit, že ho peníze nezmění, že

Můj přítel vrah

peníze nezmění charakter člověka, musím říct, že to je nesmysl. Změní každého. Jednu dobu jsem se zbláznil i já.

Najednou jsem měl něco, co jsem nikdy předtím neměl. Nevěděl jsem, za co je mám utratit. Možná ten, kdo s penězi nikdy v životě neměl problém, se chová jinak. Ale ten, komu chyběly, jako by měl podvědomou obavu, že mu je vzápětí někdo vezme, a tak je raději utrácí. Přímo zběsile. Takových lidí kolem mě byla spousta. Pochopitelně se to odrazilo na rodinách lidí, kteří s olejema dělali a k těm pohádkovým penězům se dostali.

Za co jsi je utrácel? A za co ostatní?

Tenkrát jsem o tom vůbec nepřemýšlel. Prosté peníze se utrácely, investovaly se, kolikrát se dnes musím smát, když si vzpomenu, jaké částky jsem vyhazoval za vyložené blbiny. Já jsem miloval rychlá auta, to asi každý chlap, ale já jsem si prostě dokázal koupit jiné auto za čtrnáct dní, protože mne to první omrzelo. To, které mne omrzelo, jsem někomu prostě dal. Jen tak. Hodně mých bývalých kamarádů by to mohlo potvrdit, kdyby chtělo. Někteří v nich možná jezdí dodnes.

Nebo jiný příklad. Normálně člověk když pozve kamarády na bečku piva, tak je pozve někam na zahradu, sejde se nějaká parta, kytara, děvčata... Měl jsem kamaráda, který považoval za bečku piva pro přátele, když z jednoho hotelu do druhého číšník na tácku nosil pivo. Číšník za jedno pivo, které donesl z hotelu na hotel, od něho dostal tisícovku nebo dvě. Jak kdy.

Jak vypadaly večírky nebo zábavy olejářů?

Tehdy jsem postavil diskotéku. 2 ní jsem si udělal blickači kancelář za několik milionů. Nechodil jsem na večírky. Nechodil jsem na mejdany. Nebavil jsem se tak, jak si spousta lidí představuje. Neměl jsem na to čas a ani jsem nechtěl. Udělat úlet někde na mejdanu a nevědět, kdo tam je na mne „nastrčenej“, a on by tam určitě někdo byl, by znamenalo, že ten někdo by pak na mě mohl něco mít a klidně by to kdykoli proti mně použil. Při tom, co jsem dělal, jsem musel být čistej, nikdo na mě nesměl nic vytáhnout. Ani jsem nechtěl, aby to někdo mohl udělat.

A co ostatní olejáři? Třeba v Relaxu?

Tím, že jsem po těchto zábavách nechodil, těžko ti je můžu popisovat. A vyprávět ti něco z doslechu, i když vím, že se to opravdu dělo, se mi moc nechce. Člověk se dokáže bavit ať peníze má nebo ne, nebo i když jich nemá

Můj přítel vrah

moc. Někdo se jde pobavit tak, že to potřebuje jako vnitřní ventil. Někdo proto, že se chce ukazovat. Na Relaxu se občas objevili hosté, co jsou dodnes vidět v televizi, jako sportovci, televizní moderátoři, nebo

lidi ze show byznysu. A jestli někdo zvrací, tak rozdíl mezi tím, kdo peníze má a kdo je nemá, není opravdu žádný.

Zlatá anténa na autě nikomu nevadila, protože to nikdo nepoznal a nikoho nenapadlo, že by někdo mohl být až takový blázen. Vadily výstřední a rychlý sportovní auta, ty byly moc vidět. Vadilo třeba Mitsubishi CT 3000, v té době jich v republice bylo málo. Takovýchle věci vadily, ale komu by vadilo, kdo by si třeba všiml, že na autě je zlatá anténa, koho by to napadlo. Ten člověk by přece musel být cvok, kdyby tam měl zlatou anténu. A ten člověk cvok skutečně byl. Asi jo. Já jsem tu zlatou anténu na autě měl.

Jako každé, kdo se do toho dostal, jsem byl střelenej. Nemohl jsem být normální. Nemohl jsem normálně ani přemýšlet. Nemohl jsem mít normální hodnoty, protože jsem se na všechno díval přes peníze. Prachy kazí člověka. Pořád to platí.

Takhle ale přece nelze uvažovat. Jsou tady lidi, kteří re-stituovali majetek, stavěli Jirmy z ničeho, vydělali peníze, když neřeknu třeba čestným způsobem, tak při tom aspoň nevraždili.

Těch tak moc zase není. Zbohatlíků je mnohem víc. Proč bych nemohl takhle uvažovat? Koukám tady v kriminále na televizi, čtu noviny. Změnily se snad nějak peníze? Změnila se nějak hodnota peněz? Je míň úplatků? Chovají se lidi slušněji? Jsou lepší, když mají hromadu prachů? Proč všechny ty populární osobnosti dávají peníze na charitu? Hlavně proto, že se o tom píše. Proč to nedělají potichu? Proč dávají peníze za pozvání na večírky? Protože si jich tam někdo možná všimne. Oni přece všichni strašně rádi ukazují, že ty prachy mají. Je to jenom o penězích, o ničem jiném to není. Já jsem možná v tomto směru zvrácenej. Ale tak zvrácenej je skoro každé. Jsem jinej jen v tom, že nejsem pokrytec a přiznávám to. Podle mě jsou lidé zvrácení zlem. Oni zlo chtějí.

Vrátím se k pocitům. Posledně to bylo kolem smrti. Píšu to proto, abych ani já nezapomněl, v čem jsem žil a co jsem dělal. Ke smrti naprosto

Můj přítel vrah

neodmyslitelně patří strach. Následuje možná lítost a spousta dalších pocitů,
pro které se hůř hledá označení.

Ale asi nejvíc je tam strachu. I když by se slovo strach dalo nahradit jiným - bázeň, obavy, pochybnosti, děs, hrůza, je to pořád jen a jen forma strachu. Záleží asi na konkrétním člověku a na konkrétní situaci. A taky na tom, jestli je to strach z něčeho, někoho, o něco, o někoho. Ta škála je obrovská.

Největší strach, s jakým jsem se já kdy setkal, byl strach z fyzické bolesti. Ne strach z bolesti, kterou působí třeba nemoc. Ale z bolesti, kterou působí člověk člověku zcela vědomě, s cílem bolest působit. Ten strach není jen vidět, ale i cítit. A to doslova. Nosem. Takový strach smrdí. Něco jako ryba v rozkladu. Načichne jím všechno kolem, celá atmosféra, situace, doslova zhoustne vzduch. Když se přidá trocha představitivosti, dá se říct, že se ten strach dá vzít do ruky. Pouštět ho mezi prsty, hladit ho, hrát si s ním. To proto, že ten strach nemám já, ale někdo, v kom ho vyvolávám. I k tomu patří pocit nadřazenosti, o kterém jsem ti už psal. Ne nad člověkem, který se bojí, ale nad strachem. Proč? Je to jednoduché. Tam, kde existuje strach jednoho, je na druhé straně pomyslná odvaha druhého ten strach působit.

Jen člověk s úchylkou dokáže působit druhému fyzickou bolest, hrát se utrpením, které působí. A kdo by chtěl být úchyl? V těch tzv. pracovních případech má zpočátku strach ten, kdo má odvést „práci“. Možná jsou to pochybnosti z toho, co by se mohlo stát, kdyby ten objekt jeho pozornosti dostal najednou odvahu a vzepřel se tomu, co je ve vzduchu, tomu, o čem přesně ví, že musí přijít. A fiktivně by položil na záda toho, kdo je tam v roli vykonavatele.

V té chvíli se začíná stavět pyramida zla. Její vrcholek je v nedohlednu. Je příliš vysoko, než aby k němu člověk dohlédl, příliš vysoko, aby zlo, které působí, byl schopen vidět. Možná v těch základních kamenech mohou ještě být známky něčeho podobného ohleduplnosti (blbé slovo, ale jiné mne nenapadá), rychle ale mizí, nastupuje otupělost, otrlost a pak se najednou vynoří „slovo“! Slovo s velkým písmenem na začátku : Práce! Je to asi to nejhorší, kam se může člověk dostat. Sám sobě začne lhát. Omlouvá sám sebe před sebou a všechno to špatné schová za slovo „práce“. Je to slabost. Slabost toho, kdo jde působit bolest, a přitom ví, že se z toho, co dělá, bude

Můj přítel vrah

zodpovídat pravděpodobně jen a jen sám sobě. Strach, to je vlastně ta první nitka z klubíčka špatných vlastností, klubíčka, které se postupně rozmotává.

Kočka a klubíčko, nebo jiná asociace - kočka a myš. Ta roztomilá šelmička předoucí, mazlivá, někdy pohladí, jindy sekne drápkem. Když je na lovu, je to něco neuvěřitelného, co dělá s kořistí. Prvně si s ní pohraje, potrápí, někdy jí dokonce popřeje, aby se nadechla ještě trochu svobody, než ji zabije. Anebo ji taky pustí. Zabije kočka proto, že musí, nebo proto, že chce?

A člověk? Proto, že chce, nebo proto, že musí? Nebo taky proto, že může?

Člověk je krvelačná šelma, ovládaná nejvíc svým strachem z možnosti, že se najde druhá, ještě horší šelma, která zboří jeho ochrannou hráz proti jeho strachu. A tak proto, že se bojí, nakonec bezhlavě ubližuje. V tomto směru je lidská povaha nezvykle tvárná. Člověk může mít pevné životní hodnoty, cíle, hranice, za které by, podle sebe, nikdy nezašel. Sám si to aspoň nepřipouští. Najednou ale pozná něco, co je mezi strachem a vlastní hypnózou hrůzy, a udělá to, co mu ještě před chvílí bylo naprosto cizí. Odporné. Ale udělá to. V jeho genech je totiž zakódován ten největší z možných strachů, nebo spíš jakási variace strachu, který nám mohla příroda dát. Pud sebezáchovy. A někdy nám tato tři písmenka „pud“ poskytnou omluvenku před sebou samými. V okamžiku, kdy je člověk schopen znovu racionálně myslet, nevěřícně zírá na to, čeho byl před chvílí schopen.

Může následovat lítost, nebo třeba i radost. Podle toho, co se stalo. V každém případě je to ale uvolnění. Ten stav, který mnoho lidí popisuje jako „roztřásla se mi kolena“. Ta se netřese, to se třese něco v nás. Takové vnitřní váhy, kdy se z jedné strany duše nebo mozku převalují kuličky na stranu druhou.

Ty kuličky jsou moje vlastnosti. Znáám je jen a jen já. Mám je schované uvnitř sebe. A tím, jak padají, rachotí, vibrují, to je ten třes kolen. Celé je to asi o tom, že na náš strach vlastně nejsme dost dobře připraveni. Je to reakce na situaci, kterou jsme ještě nezažili. Chce to jen čas a ty ostré hroty strachu se otupí a najednou jsem přesvědčen, že jsem pánem svého strachu. Dostal jsem se do stadia, kdy jsem schopen sám sobě nalhat, že nade mne už víc není. Už není nic, co by mne mohlo překvapit, co by mne mohlo zaskočit, není nic ze sféry strachu, co bych neznal. Když tato vnitřní slupka v člověku

Můj přítel vrah

správně zatvrdne, může začít dělat to, co se od něho očekává. Může odvádět dobrou „práci“.

Teprve s odstupem času pozná, že název „práce“ pro to, co dělá, je ta nejhorší varianta hnusu. Ale už nic nemůže změnit na tom, že navždycky v něm slovo práce bude evokovat vzpomínky na strach, který z něho měli ti druzí. A opět sám sobě lže, že tento pocit je u něho slabší než u těch ostatních.

Jsem jenom já takový slaboch, že se snažím ten svůj strach zahnat? Nebo to patří ke každému? Ten strach, který by měl povinně absolvovat každý, strach z toho druhého!? A ten druhý z dalšího. Je to vlastně jako kulečnicková koule. Náraz a letí jiným směrem, náraz a letí zase jinam. A znova. V té hře přibývají body. Jenomže to je hra. V životě je to jinak. Strachu je mezi námi tolik, že vrchovatě stačí na každého z nás. A my to dokážeme tak dobře rozehrát, že ho zbude i na ty, kteří se teprve na návštěvu tohoto světa chystají. Chystáme jim dědictví. Různá. Ale ta kulečnicková koule je určitě časem taky zasáhne.

Když už jsem v těch úvahách, tak ještě jedna jednoduchá. Život a smrt. Zjednodušeně - život končí smrtí. Smrt je tady proto, aby ukončila život. Co je mezi tím? Dětství, dospívání, dospělost, stárnutí, stáří. Základní etapy lidského života. A vlastně nejen lidského. Všeho, co žije. Takže i života zvířecího. Bráno lidskými měřítky. Ta podoba tam je. A člověk toho dovede využívat a využívá. Neříká „jíš jako člověk“, ne, říká „žereš jako prase“. Jsi blbý jako člověk? Určitě ne. Ale jsi osel nebo vůl. Nekradeš jako člověk, ale kradeš jako straka. Asi tím chce zdůraznit odlišnost od zvířat. Nebo se jim přiblížit?

Zvířata se neumějí smát. Neumějí spoustu jiných věcí, které člověk zvládá velmi obratně. Zvířata neumějí zabít třeba pro majetek. Člověk to umí, umí se smát, umí pro majetek zabít. Člověk se umí smát, když zabíjí pro majetek. Zvířata svůj život žijí pudově. Bojují o zachování svého rodu a druhu. Dělalí to proto, že jim to velí jejich pud. Zjednodušeně řečeno, mají to od přírody. Jenomže to znamená, že když se člověk chová jako zvíře,

Můj přítel vrah

může za to vlastně příroda. Zabij. Já? Ne, tak to chce příroda, to jsou přece její zákony!

Jak by to bylo jednoduché! Možná to tak fungovalo nějakých dvacet, třicet tisíc let zpátky. Pra pra pra prapředeček chtěl jídlo a chtěl teplo. Potřeboval komfortní jeskyni? Ne. Místo vodovodu měl potok. Tehdy zabil proto, že ho něco ohrožovalo. Třeba tím, že mu sousední kmen ukradl oheň a on věděl, že bez ohně nepřežije. A tak zabil. Jeho mozek mu zavelel, jde o tvé přežití, zabij.

Proč jsem ale zabil já? Řekl mi můj mozek, zabij, jde o tvé přežití? Schovám se za to a řeknu, ano. Sotva to dořeknu, dostávám pohlavek. A ještě jeden. Rozhlížím se, kdo to je, kdo mne kárá, když přece jde o mé přežití! Teď to cítím, klesám na kolena, svésím hlavu. Nesmím lhát. A on to ví. Ne ten na kříži. Lidstvo má mnohem většího a silnějšího Boha. Od toho si musím nechat nafackovat a plným právem. Jmenuje se Mamon, ten Bůh. Ano, Mamon je ten, kdo je mnohem silnější než tabulka na dřevěném trámu I.N.R.I. Pod jeho všeobjímajícím dechem teď získáváme jídlo, teplo a své jeskyně. Pokušitel, rádce, vládce nás všech. Vládce všech nás, pokrytců. Jídlo dostanu v restauraci, teplo mi zajistí kožíšek ze zvířete a z jeskyně, té mojí, mne zaveze do restaurace drahý auták. Mamon to vymyslel geniálně. Nemodlíme se k němu o „rajský život“ po smrti. Modlíme se k němu o „rajský život“ před smrtí. Duše, ta ať si užívá „potom“, já ale chci žít teď. Toto moje hmotné tělo. A Mamon mně ochotně podá ruku, vede mne do pozemského rajskeho života jako otec, když učí malé dítě chodit. Krkavčí otec;

Mamon není jen majetek a bohatství. Je to i touha. Toužím, strašně silně po tobě toužím, zbožňuji tě, patřím do tvého vojska, Mamone. No a co, že tvým jménem zabij. Vždyť ty jsi silnější, jsi nejsilnější. Ty mi vyplňuješ to prázdno mezi životem a smrtí. Nejsi pro mne ani před tím ani potom. Teď. Nejsilněji mi vibruješ do uší. Teď. A já ti dokonale rozumím. Dal jsi nám všem společnou řeč. Peníze. Všichni jí rozumíme. Máš ty nejlepší žáky. Celé lidstvo. Kolik tříd má tvoje škola? Přece má lidský život! A tvé rady sajeme jako houby. Nikdy jich není dost. A podlehneme, a rádi, i té iluzi, že znamenáš dokonce víc než tvá nevlastní sestra smrt. Jen jedno nám zatajíš,

Můj přítel vrah

proč?! Že ona nás uvítá jen s prázdnýma rukama. Je tak upracovaná, tak vytížená, nebo jsme my tak znaveni službou tobě, Mamone, že nám při našem setkání nedovolí nic vzít s sebou. A ty se tomu směješ. Chechtáš se. Máš totiž nesmrtelnou jistotu, že ti z tvého království, které lidem propůjčíš jen dočasně, nikdo nic nikam nikdy neodnese. Chechtáš se. Ale já tě přece jen využiji, i proti tvé vůli (aspoň si to myslím!). Zabiji svého bližního. A mám už druhou výmluvu. První je příroda a druhá jsi ty. A další výmluva? Zabiji znova a díky tobě, díky tomu, že jsi, najdu přece i další důvody. A tuto „úvahu" potom jen přepíšu

Krvavé oleje

Rozhovor se členem speciálního týmu Daně mjr. ing. Pavlem Vydrářem

Kdy získala policie první informace o obchodech s nezdaněnou naftou pod názvem LTO?

Bylo to na začátku roku 1993, kdy získala od Českých drah první informace. Jenomže součástí těch informací bylo, že se tyto obchody uskutečňují nejméně od roku 1992, kdy už byly do ČR v nezvykle velkém rozsahu v celých vlacích dopravovány ropné produkty pod různými názvy (od r. 1993 převážně jako lehké topné nebo plynové oleje). Ty byly postupně různými po- dejci adresovány do různých míst v republice a po několika po- dejích bylo někdy podejcem ještě na železnici změněno i jejich původní označení na označení odpovídající standardnímu názvu pohonné hmoty vznětových (tj. dieselových) motorů - v ČR „motorová nafta“.

Jak reagovala policie?

Policisté nejdříve předpokládali, že může jít o poškozování spotřebitele šizením na jakosti. Spotřebitelé si ale nestěžovali a odběry vzorků a jejich analýzy potvrzovaly, že kvalitativní, vzhledové i užitné vlastnosti těchto výrobků se nelišily od standardních pohonných hmot pro dieselové motory.

Dobře, ale na to přece měla policie reagovat. Reagovala?

Ono je to trochu složitější. Dováženy byly statisíce tun těchto výrobků. Jezdili toho celé vlakové soupravy, dokonce několik souprav za den. Charakteristické bylo, že dovozci u těchto výrobků deklarovali zařazení pod čísla celního sazebníku, která nebyla spojena s nutností v celním řízení přiznat a uhradit spotřební daň. Postupně jsme zjistili, že tyto výrobky jsou po delším cestování po republice nazvány (jednou z firem v řetězci firem kupujících a následně prodávajících zpravidla za hotové) standardním názvem pohonné hmoty, dopraveny do čerpacích stanic pohonných hmot a nezdaněné prodávány a spotřebovány jako pohonná hmota diesel motorů, která jinak podléhá spotřební dani.

Jak bylo zjištěno později, celkový rozsah dovozů těchto výrobků v letech 1992 až 1994 přesahoval oficiálně nejméně 1,5 mil. tun. Pro porovnání: spotřeba motorové nafty v ČR v r. 1990 byla cca 2,3 mil. tun. Největším dovozcem byla firma Chemapol a.s., od srpna 1993 firma Chemapol Group

Krvavé oleje

a.s. Teprve později se ukázalo, že v neobvykle velkém množství se topné oleje začaly prodávat i z českých rafinerií, kde na druhé straně silně poklesl prodej zdaněné motorové nafty.

Tím, že byla na trhu ve velkém nahrazována zdaněná motorová nafta nezdaněnými ropnými produkty, docházelo k úniku daně spotřební a daně z přidané hodnoty. Správci daně dodnes rozsah těchto úniků přesvědčivě nevyhodnotili.

Ukázalo se, že produkty prodávané jako topné oleje mají většinou stejné parametry jako motorová nafta a jsou tudíž zaměnitelné s motorovou naftou i co do jakosti. Pachatelé vydělávali na tom, že tržní cena je rozhodujícím způsobem předurčena daňovou přírážkou, kterou oni státu neodvádějí. Policisté začali dokumentovat tuto činnost jako trestný čin krácení daně, poplatku a jiné dávky podle § 148 tr.z. Jeho skutková podstata i její výklad soudní praxí označuje za krácení daně jednání každého, kdo úmyslně způsobil, že daň nebyla ve větším rozsahu vyměřena a vybrána.

Takže proč nebyly zabaveny majetky těm, kdo daně neodvedli?

Policisté tuto skutkovou podstatu díky výkladům ministerstva financí nemohli použít. Nejvyšší orgán správce daně, ministerstvo financí, by se podle jeho vyjádření cítil poškozen, jen kdyby bylo možno daň stanovit plátcí a od něj ji vybrat. Plátcem spotřební daně byl podle zákona výrobce nebo dovozce. Ten sice dovážel naftu, ale označil ji jako LTO.

Podle ministerstva (nikoliv podle zákona, ten tuto situaci nijak nerozebírá) by při dovozu mohl být plátcem jen ten dovozce, který při dovozu prokazatelně ví, že jím dovezený produkt bude použit jako pohonná hmota. Dovožci si ale dali velmi záležet na tom, aby při celním řízení (které je při dovozu současně daňovým řízením) označili své výrobky podpoložkou celního sazebníku, doplňkovým kódem i názvem, které se nevztahovaly na zdanitelné výrobky. Těmi byly podle zákona jen výrobky nazvané „motorová nafta“. Svým odběratelům dávali na faktury razítko s textem „Zboží nesmí být použito jako pohonná hmota do spalovacích motorů“. Protože nebyl znám dovozce, kterému bylo možno dokázat, že věděl, že zboží skončí jako pohonná hmota - podle ministerstva financí nešlo ani o krácení daně. Jde o „legální daňové úniky" - říkali, takové neplacení daně

Krvavé oleje

špatný zákon, bohužel, umožňoval. Proto v daném případě prý také nemůže jít o trestný čin.

Jenomže v té době přece už všichni věděli, a věděl to především dovozce, že jde ve skutečnosti o pohonnou hmotu, takže se znovu ptám, proč policie nezakročila? Podle mého názoru se policisté již v té době měli začít pokoušet dokazovat, že dovozci „věděli“, a to velmi dobře, že jimi dovážené produkty skončí jako pohonná hmota. Tato cesta se ale v té době nezdála být nadějná. Neexistovala dostatečně silná víra, že předpokládanou obhajobu dovozců: „vznikla poptávka po topných olejích, obrátili se na nás, my jsme topné oleje zajistili ze zahraničí“ bude možno vyvrátit.

Policisté se ale přesto pokoušeli kvalifikovat prodej zboží pod jiným jménem jako podvod. Opět tu ale nebyl nikdo, kdo by se cítil být poškozeným. Jediným poškozeným totiž v této kauze je stát, neboli občané. Stát by v tomto musel být reprezentován ministerstvem financí, které tudíž mělo povinnost požádat soud o výklad zákona. Jenomže ty ministerstvo financí vyhotovovalo samo. Je to absurdní, neboť poskytovalo výklady k zákonům, které samo připravovalo a které obchody s nezdaněnou naftou umožnily.

Výklad ministerstva financí byl skutečně absurdní, a nebyl jen jeden. Jak se projeví další?

Od 1. 8. 1993 označila novela zákona za plátce spotřební daně i toho, kdo použil nezdaněný produkt jako pohonnou hmotu. Policisté se domnívali, že plátce se najde mezi těmi, kdo topný olej prodávají jako pohonnou hmotu - i její prodej je přece použitelný. Nikdo nebude topit produktem za cenu pohonné hmoty, když by jej pro tyto účely získal za třetinovou cenu. Podle dalších výkladů uvedené novely zákona ministerstvem financí v zákoně uvedený pojem „použije“ ale znamenal jenom „spotřebuje“, t.j., že plátcem je až spotřebitel produktu v podobě pohonné hmoty. Ten zřejmě měl být hledán mezi řidiči, kteří si načerpali motorovou naftu u čerpacích stanic, které koupily přejmenovaný ropný produkt bez daně, nebo i u větších spotřebitelů (např. u zemědělských družstev, autodopravců a p., kteří mají podnikové čerpací stanice), kde by se ale muselo spotřebování produktu nakoupeného bez daně prokazovat také. Nakonec na praktické uplatnění těchto představ nedošlo a novela jako by nebyla.

Krvavé oleje

Hospodářské kriminálky téměř po celém území republiky dovozy stále mapovaly, ale jejich bezradnost přetrvávala.

Z této bezradnosti se začalo hledat řešení např. v možnosti kvalifikování skutku jako trestného činu podle ustanovení § 127 tr.z. porušování závazných pravidel hospodářského styku. Bylo stavěno na podezření, že se při obchodech nedodržuje ustanovení o přiměřeném zisku (cena topných olejů byla předmětem regulace cen tzv. věcným usměrňováním). Účastníci obchodů ale vytvářením řad fiktivních prodejů, při nichž se cena produktu zvyšovala postupně, tuto možnost postihu znemožnili.

Mezitím se případ dostal do sdělovacích prostředků. Ty se podivovaly nad neschopností státní správ/ i policie, ale v podstatě opakovaly tvrzení, že jde o legislativní problém. Teprve od začátku roku 1994 se začala častěji objevovat i podezření směřovaná do okruhu správců daní.

Kdy se objevilo první podezření směřované do řad pracovníků ministerstva financí?

V březnu 1994 se najednou náměstkovi ministra financí Ing. Janu Klakovi „rozsvítilo v hlavě“ a vydal stanovisko, podle něhož „...se na prodejce, který získá ropné produkty za ceny bez spotřební daně a prodává je deklarované jako motorovou naftu, pohlíží z hlediska zákona o spotřebních daních stejně, jako na výrobce motorové nafty. To znamená, že takovému prodejci vzniká okamžikem prodeje zmíněných ropných produktů daňová povinnost“. Tedy: ten, kdo výrobek přejmenuje, je výrobcem nové nazvaného produktu, a protože i výrobce je plátce, i toho, kdo přejmenuje, je nutno považovat za plátce. A dokonce od samého vzniku tohoto problému. Přestože byl tento výklad v přímém rozporu s předchozími výklady náměstkova odboru, měl platit - podle Klaka - od samého počátku dovozů.

Nechápu, jak se mohlo stát, že se policie s tímto výkladem smířila. Podle obchodního zákoníku přece výroba zahrnuje přibližně čtrnáct podmínek, aby mohla být za výrobu uznána. Pojmenování výrobku je jenom jednou z nich. Připadá mi to stejně absurdní, jako kdyby prodejce papíru přejmenoval archy, které prodává, na listy a měl být za to potrestán.

Jak se ukázalo později, soudy tento názor sice uznávaly jen někdy, ale od června 1994 byl potvrzen i další novelou Zákona o spotřebních daních a pro

Krvavé oleje

policii to znamenalo průlom. Ochota finančních orgánů ke spolupráci, zejména ochota uznat, že se jedná nikoliv o legální daňové úniky, ale o krácení daní, a ochota vyčíslit velikost škod z krácení daní se od dubna 1994 výrazně zvýšila.

V květnu 1994 byl rozkazem policejního prezidenta vytvořen na policejním prezidiu tým PRODUKTY. Podobné, na něj navazující týmy byly následně vytvořeny i na správách krajů. Specialisté byli jmenováni i na hospodářských kriminálkách okresních ředitelství policie. V rámci ČR tak na této problematice intenzivně pracovalo cca 120-130 kriminalistů.

Já jsem přesvědčena, že stejně jako v jiných kauzách i v této rozdělení na okresní ředitelství bylo špatně. Naopak od začátku měl pracovat speciální tým s přihlédnutím k tomu, že jde o přinejmenším celostátní síť. Ve spolupráci s Českými drahami

byla počítačově zpracována evidence pohybu železničních cisteren s ropnými produkty v r. 1993 a 1994, z nichž mohla být zjišťována podání přepravců, při nichž docházelo ke změně názvu na motorovou naftu v přepravních dokladech. Schéma přepravců, jejichž řada byla často dost dlouhá, se většinou lišilo od schématu těch, kteří produkty v cisternách kupovali. Dokumentována musela být dopravní i fakturační cesta. Tato práce byla ale nutná, aby se prokázalo, že výrobek odebraný z dané cisterny k prodeji nebo ke spotřebě jako pohonná hmota opravdu nebyl zdaněn.

Policie prověřila 1200 firem a fyzických osob, které se na uvedených transakcích zúčastnily. Odborníci provedli expertízy odebraných vzorků ropných výrobků, pravosti podpisů na fakturách a smlouvách, a tyto činnosti byly doplněny dalšími operativními šetřeními s využitím všech prostředků a oprávnění, které službě kriminální policie poskytuje zákon. Tým PRODUKTY skončil svou činnost v roce 1996.

A výsledek?

V průběhu let 1994-1997 zahájila policie trestní stíhání vůči 121 podezřelým, z nich byly do konce roku 2001 pravomocně odsouzeny k trestu odnětí svobody dvě osoby, a to ještě pouze za krácení DPH v jiných souvislostech.

Krvavé oleje

	Celkový součet
Vyčíslená škoda	4 734 452 377 Kč
Počet pachatelů	133
Počet obviněných	121
Počet obviněných s návrhem na podání obžaloby	84
Počet obviněných s podáním obžaloby	66
Počet obviněných s rozsudkem	12
Počet pravomocně odsouzených k trestu odnětí svobody	2

Později byly vyneseny pravomocné rozsudky trestů odnětí svobody ještě vůči několika dalším osobám.

Většinu stíhaných tvořili tzv. „bílé koně“. Jednalo se o osoby pracující za úplatu, někdy s padělanými nebo cizími osobními doklady, někdy jen vystupující pod jinými jmény, reprezentující někdy fiktivní (neexistující, nevedené v podnikovém rejstříku), někdy od jejich jednání se distancující firmy, někdy reprezentující skutečné firmy, jejichž původní majitel doklady prostě někomu prodal. Takže naděje na dodatečné vybrání daně od těchto osob byla od začátku nulová a autoři návrhů zákonů, tedy MF ČR, o tom od začátku museli vědět.

Celkem zvláštní postavení v tom zaujímá případ majitelů firmy Madokar z Děčína.

Ano. Menšinu stíhaných tvořili odběratelé od dovozce nebo od jeho přímého odběratele, kteří měnili název nezdaněného produktu na název pohonné hmoty bez většího zastírání. Nej- známějším případem je případ majitelů firmy Madokar z Děčína. Ti dokonce v situaci, kdy dostali od

Krvavé oleje

dovozců nabídku, se byli zeptat příslušného úředníka z odboru nepřímých daní ministerstva financí, zda jim může být daň po přejmenování doměřena a zda mohou být trestně stíháni. Poté, když byli ujištěni, že nikoliv, své podnikání rozběhli a připravili státní pokladnu o cca 143 mil. Kč. Sami na tom ale vydělali cca pětinu, protože výrobky kupovali již poměrně drahé a museli je relativně levně prodávat - konkurence byla veliká. Doměřenou daň splatit samozřejmě nemohli.

Do problémů se dostali až po vydání zmíněného stanoviska náměstka ministra financí. Soudem v první instanci byli odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na osm let, ale odvolací soud rozsudek soudu první instance zrušil. Vrchní soud v Praze se sice ztotožnil s názorem náměstka ministra financí, že plátcem daně může být ten, kdo výrobek přejmenuje, ale považoval za nutné zjistit, kdo tak učinil poprvé. Vrátil věc k prověření, zda do ČR byl skutečně dovážen výrobek s parametry motorové nafty a zda to nebyl již dovozce, který jej nazval plynovým olejem pro jiné účely. V tom případě by měl být plátcem daně a snad i tím, kdo byl pachatelem trestného činu krácení daně, dovozce.

Přestože některé podklady k tomuto problému poskytl krajskému státnímu zástupci i tým DANĚ, zřejmě nebyly vzaty v úvahu - v roce 2004 byli oba majitelé fy Madokar Krajským soudem v Ústí nad Labem odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let. Ze zkrácených daní nebylo zatím vybráno nic.

Váš přínos k objasnění této kauzy rozhodně není zanedbatelný. Přitom to vypadá, jako by se vám „zainteresovaní“ vysmívali.

Za svůj specifický přínos k této kauze považuji, že jsem se velmi brzy orientoval na úlohu dovozců, zejména Chemapolu, a na působení správců daní. I když to nebyla zrovna role příslušná policii, již od počátku jsem se snažil pomoci tomu, aby nevybírání daní především nepokračovalo, a aby daně nepřiznané dovozci byly doměřeny a vybrány. Případné trestní stíhání dovozců jsem zpočátku považoval za druhotné. Teprve později, po nárůstu indicií, že dovozci museli vědět, jaké zboží od svých dodavatelů objednávají, jaká je skutečná poptávka po nezdanitelných výrobcích, které deklarují, a jak nakládají s názvy dodaných výrobků, jsem je začal považovat za

Krvavé oleje

účastníky, ne-li iniciátory, případně organizátory celého projektu, kteří se dělí s dalšími účastníky o zisky.

Dospěl jsem k názoru, že by tato kauza vůbec nevznikla, kdyby tady nebyla podpora z míst, která mají na starosti správu daní. Prostě, kdyby po zjištění, že dovážené ropné výrobky nezdaněné při dovozu spotřební daní, deklarované např. jako oleje pro jiné účely než pro pohon vznětových motorů, jsou následně používány jako motorová nafta, byly daně za toto použití doměřeny dovozcům. Projekt daňového podvodu by byl nadále neuskutečnitelný a dovozy by se zastavily.

Byla tam podle vás možnost přesně vytypovat, kdo měl být plátcem daně?

Zákon o spotřebních daních v původním znění stanovil, že předmětem spotřební daně jsou (m.j.) ropné destiláty používané jako pohonná hmota a že plátcí spotřební daně jsou pouze jejich dovozci nebo výrobci. V případě dovážených vybraných výrobků (předmětu spotřební daně) museli být plátcí daně dovozci. Žádné ustanovení zákona neříkalo, že se dovozci musí prokázat, že v době dovozu věděl, že výrobky, které deklaruje (u nichž žádá o propuštění do volného oběhu), jsou výrobky, které nemají být použity jako pohonná hmota.

Vycházel jsem ze skutečnosti, že veřejné právo není právem soukromým, podle něhož „co není zakázáno, je dovoleno“. Daňové právo je tvrdé a například ustanovení § 127 celního zákona, který byl mimo jiné převzat ze zákonodárství EU, říká, že pokud celníci při následné kontrole po propuštění zboží zjistí, že dovozce uváděl při deklarování nepravdivé údaje, učiní celní orgán opatření nezbytná k nápravě a tedy i včetně doměření daně.

Tato možnost byla původním zněním zákona o spotřebních daních dána jednoznačně. Pokud byly vyslovovány námitky, že dovozce nemůže odpovídat za změnu původně udávaného použití některým z řady svých odběratelů, argumentoval jsem tím, že dovozce má možnost chránit se před důsledky případného doměření nepřiznaných daní např. smluvní pokutou stanovenou svému odběrateli pro tento případ (a totéž si může stanovit i tento odběratel v roli dodavatele) a zpochybněním skutečnosti, že důsledky zdanitelného použití nezdaněného výrobku musí při daném znění zákona nést stát.

Krvavé oleje

Ta kauza je opravdu absurdní\ Věděli všichni, a nikdo nekonal. A pokud konal, tak ve prospěch dovozců nezdaněného zboží.

Celní orgány, správci spotřební daně při dovozu, možnosti doměření ale nevyužívaly. Totéž platí i o ministerstvu financí. Místo toho, aby usměrňovalo Generální ředitelství cel k využívání platných zákonů, navrhovalo novely zákona, které rozšiřovaly okruh plátců na nesolventní pomocníky hlavních pachatelů a které nemohly mít efekt ve vybrání zkrácených daní.

V r. 1996 jsme prostřednictvím policejního prezidia navrhli Generálnímu ředitelství cel, aby ke konkrétnímu dovozu motorové nafty, deklarované v červnu 1993 jako plynový olej pro jiné účely, u něhož jsme jeho nezdaněný prodej pod názvem motorová nafta dokumentovali, využilo našich zjištění, provedlo následnou kontrolu a doměřilo dovozci, který nepravdivě uvedl, že výrobek takto použit nebude, spotřební daň. Po půldruhém roce a několika ur- gencích jsme dostali odpověď, že tento postup by byl nezákonný.

Nejvyšší orgán správce spotřební daně, jímž je Ministerstvo financí ČR, nechtěl tuto možnost nechat prověřit případným odvolacím řízením před soudem, jehož názor by byl pro výklad zákona rozhodující, a raději vykládal zákon sám, v neprospěch státu, který zastupoval.

Verzi, že bez podivných výkladů zákona představiteli ministerstva financí a Generálního ředitelství cel nemohly aktivity osob v případech lehkých topných olejů a dalších kauz vést k tak rozsáhlým škodám na příjmech státu, jsme dostali možnost prověřovat až po r. 1999.

A co akce čisté ruce?

ro nástupu vlády, jejíž strana šla uo voleb mimo jiné s programem „akce čisté ruce“, se podařilo prostřednictvím usnesení vlády prosadit i vytvoření policejního týmu DANĚ, který měl odhalit, usvědčit a umožnit potrestání těch, kdo věci typu „lehké oleje“ a dalších analogických kauz organizovali, vytvářeli k nim podmínky a měli z nich největší prospěch. Já jsem byl jmenován jeho vedoucím a tým zahájil činnost v lednu 2000.

V týmu nás bylo jenom několik (v roce 2000 čtyři až šest policistů-kriminalistů, v roce 2001 jsme zbyli jen tři, a od září 2001 jen dva). Ve věci LTO se jednalo prakticky o historii, která mohla být dokumentována především vyhledáváním listinných důkazů v archivech, a zejména

Krvavé oleje

prokazování subjektivní stránky jednání podezřelých osob bylo velmi obtížné. Týmu nebyl proti zvyklostem (a v rozporu s usnesením vlády) přidělen kompetentní vyšetřovatel a předjednaná součinnost s Úřadem vyšetřování pro ČR. Aktivity delegovaného vyšetřovatele jsme pociťovali jako sabotáž naší činnosti. (Poznámka autorů: Stejný vyšetřovatel rozhodujícím způsobem ovlivňoval výsledky šetření kauz jako byl nezdaněný líh, nadhodnocené kameny a další, které téměř bez výjimky skončily odložením.)

Ve věci LTO jsem vycházel z výsledků týmu PRODUKTY a z navazujících šetření vyšetřovatelů v krajích s tím, že se soustředíme na vyhodnocení skutečností již zjištěných ve vztahu k jednání dovozců a správců daní a pokusíme se získat relevantní informace i ze zahraničí, odkud byly příslušné ropné produkty dováženy.

Chemapol ve všech svých podobách je někdy už od roku 1996 v konkurzu. Jeho archivy asi není snadné zajistit? I když přibližně od r. 1996, resp. 1997 byly firmy Chemapol a.s. a Chemapol Group a.s. v konkurzních řízeních a jejich archivy k dané věci byly následně prakticky zlikvidovány, podařilo se týmu zajistit řadu dokumentů, které mohly sloužit např. k dokumentaci skutečnosti, že pokud Chemapoly nakupovaly od zahraničních dodavatelů ropné výrobky samy, nakupovaly motorovou naftu. Skutečnost, že tak činily i zahraniční firmy, které v zahraničí (v Maďarsku, Rusku, Švýcarsku) nakupovaly ropné produkty pro Chemapoly, byla doložena i vyžádanými vyjádřeními těchto firem i další dokumentací získanou od maďarské celní správy.

Pomohla vašemu týmu nějakou formou výpověď Jiřího Večeře, případně dalších osob propojených na obchody s nezdaněnou naftou? K dispozici jste ale měli i výsledky šetření jiných specializovaných týmů, například týmu VÝBUCHY.

Možnost opřít se o šetření týmu VÝBUCHY, který již od r. 1995 šetřil okolnosti případů vražd spojených s dovozy LTO, byla omezena přáním jeho pracovníků, aby informace a svědectví získaná od pachatelů těchto vražd, nebyla až do doby, kdy nabudou právní moci rozsudky nad nimi, vyžadována ve věci krácení daní. Až v samotném závěru činnosti týmu (ten

Krvavé oleje

byl zrušen v březnu 2002, vyhodnocení bylo odevzdáno v květnu 2002) byly získány informace o možnosti dokumentovat organizátorskou roli dvojice Vratislav Kutal a Milan Šišma, a byla otevřena i možnost získání výpovědí Jiřího Večeře, event. Luďka Havránka a dalších účastníků uvedených transakcí k roli Chemapolu i ve věci krácení daní.

Zrušením týmu se, přes upozornění na nadějně možnosti dokončení objasnění této kauzy, případ krácení spotřebních daní při dovozech ropných výrobků v letech 1992 až 1994 úplně uzavřel. Já jsem na jaře 2003 od policie odešel. Na skutečnost, že po týmu zůstalo několik skříní nevyužité dokumentace a na to, že možnost tento případ úspěšně ukončit nebyla využita, jsem ještě upozornil ministra vnitra, poté co byl zájem o kauzu oživen televizním pořadem „Můj přítel vrah“ Jany Lorencové, ale jeho příslib, že mi policie ještě dá možnost podat k tomu informace, nebyl naplněn. K 1.1.2006 byla případná možnost stíhat zástupce Chemapolů a úředníků správců daní v této věci prakticky promlčena.

Můj přítel vrah

„Bylo v tom něco zvráceného. Něco jako „psí oddanost“. Olejáři, to byla taková rodina. Zahrnovala odběratele, dodavatele, dlužníky, platiče, nádražáky, byla to jedna rodina, byly i nějaké neposlušné „děti“. Ty neposlušné „děti“, se musely kárat. Já jsem tam fungoval jako takový karatel. A ta psí oddanost nebyla jenom ke Kutalovi nebo k Šišmovi, ta oddanost pramenila z toho, že jsem cítil stejně jako oni, že když „rupne“ pár článků, tak se celá „rodina“ rozsype. Slovo rodina zní trochu mafiánsky, ale jiný přirovnání mě teď momentálně nenapadá.“

Jaké jsi měl dětství?

Celý svoje dětství bych shrnul do pár vět. Kdyby byla nějaká vyšší síla, která by dokázala, že bych se mohl vrátit do úplně stejného prostředí, měl stejný kamarády, kdybych se mohl vrátit do stejných prožitků, chtěl bych to všechno nazpátek. Chtěl bych prožít svoje dětství znovu naprosto stejně. Mám na ně jenom dobré vzpomínky, nevybavím si žádný špatný okamžiky. Prostě svoje dětství bych chtěl prožít znovu.

Takže všechno v pohodě?

Dělal jsem lehkou atletiku, hrál jsem fotbal. V Opavě na stavební průmyslovce jsem dělal košíkovou. U armády jsem se začal zajímat o bojový sporty a vůbec cvičení. Nebaví mě ležet.

Chceš se zeptat, jak je možné, že třicet let tady žil celkem normální chlap? Otec, který jezdil s dětmi na výlety, navštěvoval s nimi hrady a zámky, zoologické zahrady, kolotoče a chodil s nimi do lesa? V kině jsem s nimi byl jen jednou. Ten film se jmenoval Táta lump.

A pak se v tobě něco zlomí a najednou se z tebe stane něco úplně jiného. Prošel jsem i přes psychology, ale určitě, kdy tohle období nastalo, se dá těžko. Já si myslím, že „do olejů“ jsem měl naprosto normální život. Předtím zážitky jako normální dospívající kluk. Nevím, co se stalo, kde se to zlomilo, neznám ani ten impuls, který to spustil, co nastartovalo ty temné stránky mé osobnosti. Trauma z dětství to prostě ale nebylo. Možná to ale někde objevíme.

Jaké jsi dostával jako kluk kapesné?

Můj přítel vrah

Když jsem jezdil na internát, do padesáti, do sta korun. Na týden. Když je ti nějakých osmnáct, máš jiné starosti. Studoval jsem a stačilo mi to. Ale možná to, že jsem musel, obrazně řečeno, počítat každou korunu, bylo příčinou opojení, které jsem najednou cítil, když jsem držel v ruce miliony. Všechno bylo na dosah, nic nebylo nemožné.

Kradl jsi někdy jako dítě? A jak vlastně vypadal tvůj život před oleji?

Nikdy jsem neobdivoval zločince. Naopak. Hledal jsem kladné hrdiny. Jednou v pionýrském oddílu jsem ukrad propisky. Asi čtyři. A přiznal jsem se. Jinak jsem nekradl.

Nenáviděl jsem napovídání ve škole. Když jsem něco nevěděl, tak jsem řekl učiteli, že to nevím. Třeba jsem našel hodinky, šel jsem a vrátil jsem je, to mně bylo čtrnáct let. Mohl jsem si je nechat, ale já jsem šel na národní výbor v Zábřehu a vrátil jsem je.

Pochválili tě za to?

To už nevím, prostě jsem je vrátil. Nikdy jsem neslyšel doma, aby mě k něčemu naváděli. Otec dělal v zelenině, doma jsme měli vždycky plno ovoce. Nikdy jsem od něho neslyšel, že by si něco zadarmo vzal. Vždycky řekl: koupil jsem to. A já jsem věděl, že je to pravda.

No, ale když jsme u těch krádeží, tak přece si na jednu vzpomínám. Jednou, jako děcko, jsem byl v samošce a dal jsem do košíku mléko, které jsem nezaplatil. Máti mi dávala peníze přesně a poznala, že mám peníze navíc. Tak jsem se pochlubil, že jsem to mléko vzal. Naši mě pak donutili to mléko vrátit. Hrozná ostuda! Mne se třeba i teď přičí, že bych měl někoho okrást. Okrást je ostuda. Okrást není chlapský. Neumím ti to vysvětlit, ale kdybych si musel vybrat, asi radši někomu zlomím ruku, než bych mu něco vzal.

Kdy nastal zlom, kdy jsi začal chtít ty velké peníze? Já vím, že ti to musí jít na nervy. Ptám se tě na to pořád dokola a ještě se asi ptát budu. Takže kdy ten zlom nastal?

Já neznám člověka, který by nechtěl vydělat velké peníze. Ten náš dnešní rozhovor zní, jako by to všechno bylo jen a jen o penězích. Ale je to pravda. O penězích to skutečně je. Neberu jenom lidi kolem LTO. Lidi peníze chtějí, všechno je o penězích. Někde jsem slyšel správnou větu: Já peníze

Můj přítel vrah

nepotřebuji, ale všude je po mně chtějí." Já jsem si to připustil, když jsem odešel od armády, někdy v tom roce devadesát, devadesát jedna. Ležely na cestě a všichni kolem mne se pro ně ohýbali. Mně to trvalo trochu dýl.

Když jsem začal dělat oleje, dlouho jsem si nepřipouštěl, k jakým koncům se to řítí. Signály sice už byly, jenomže když jsem si jich všiml, jel rychlík s LTO už takovou rychlostí, že vyskočit z něj se rovnalo sebevraždě.

Kdybys teď mohl změnit něco z toho, čím jsi prošel, co by to bylo?

Bavíme se teď o jednom slovíčku, které bytostně nesnáším, bavíme se o slovíčku kdyby. Kdybych to byl býval věděl, tak bysem tam nechodil. Knoflíková válka, moc pěkný film. Smysluplně se na to nedá odpovědět.

U soudu bylo vidět, že ani Kutal ani Šišma nepochybovali o tom, že jim odvádíš všechny peníze.

Kdybych v jisté době chtěl, tak bych je mohl okrást o spoustu peněz. Ty objemy byly tak vysoký a byl v tom tak neskutečný chaos, že by na to nepřišli. Třeba měsíc jsem svázel peníze, ale oni se mě neptali odkud, za co, kdo to dal. Věděli, že bych je neokradl. Věděli, že bych to neudělal. Jenom jako perličku ti musím říct, že jsem si sice vydělával obrovský peníze, ale přesto jsem byl zaměstnancem firmy, kde ti píšou léta, nevím, jak se jmenuje ten papír. Dostával jsem tam několik tisíc každý měsíc. Ta firma patřila, myslím, JUDr. Berkové.

Čím si tě ti dva, Kutal se Šišmou, tak získali?

Já přesto všechno dodneška беру Kutala jako inteligentního a charismatického člověka. Šišmu ne, toho tak neberu. Jako člověk na mě Kutal dost působil, uznával jsem ho jako autoritu, byl jsem ochoten ho akceptovat. Jinak autority nesnáším, nesnáším autoritativní blbce. Nesnáším lidi, co si myslí, že mají moc a tím pádem mají autoritu. Autorita vychází z člověka, to je tak i u armády, nevychází z hodnosti. Vychází z člověka, z toho, jaký ten člověk v uniformě je. Může být třeba plukovníkem, a přesto nebude mít takovou autoritu jako obyčejný desátník. Autorita je daná lidmi, autorita se dá vycítit.

Pro mě je to něco nepochopitelného. Připadá mi, jako kdybys neměl vlastní názory a přebíral jenom to, co chtěli

Můj přítel vrah

Kutal a Šišma.

Já jsem opravdu v té době bral jako svůj nejvyšší cíl, jako metu, ochranu Šišmy a Kutala. Pro ně jsem byl ochoten udělat cokoli, uchránit je úplně od všeho. Odstranit od nich všechny překážky. Někdy si myslím, že už tomu rozumím. Najednou mě znovu přepadne pocit, že to nedokážu asi nikdy pochopit.

No jistě, bylo v tom něco zvráceného. Něco jako „psí oddanost“. Olejáři, to byla taková rodina. Zahrnovala odběratele, dodavatele, dlužníky, platiče, nádražáky, byla to jedna rodina, kde byly i nějaký neposlušný „dětí“. Ty neposlušný „dětí“ se musely kárat. Já jsem tam fungoval jako takový karatel. A ta psí oddanost nebyla jenom ke Kutálovi nebo k Šišrnovi, ta oddanost pramenila z toho, že jsem cítil stejně jako oni, že když „rupne“ pár článků, tak se celá „rodina“ rozsype. Slovo rodina zní trochu mafiánsky, ale jiný přirovnání mě teď momentálně nenapadá.

Kdyby někdo neposlechl, ohrozil by chod toho uzavřeného společenství, klanu nebo jak by se to nazývalo, a kdyby někdo byl moc neposlušný, tak by nastoupily sankce. Důkazem je třeba to, že zemřel Holý. Jenomže mrtví nebyli jen v olejích. Mrtvejch je hromada v drogách, hodně mrtvejch je ve zbraních. Mrtví jsou u každého velkého obchodu. Rozdíl je jenom v tom, že vraždy v olejích byly viditelný popravu. Vraždy byly signály určený dalším olejářům, aby si dali pozor. To byl jeden z mála kšeftů, kde se takto demonstrovala síla.

Můj přítel vrah **S**

Ty jsi použil slovo rodina, copak to bylo něco jiného než mafie?

Já jsem si ve slovníku našel slovo mafie, každý si ho vysvětluje jinak. Podle toho, co jsem se dočetl, je slovo mafie arabského původu a vyjadřuje něco jako zátoku, azyl, klid, takhle se taky dá chápat slovo mafie. Jenomže už je hodně zprofanovaný.

Kdybys mohl vrátit čas nebo kdyby ses mohl svobodně rozhodnout, co chceš dělat, co bys řekl?

Po příchodu na Mírov má tady vždycky každý pohovor s pedagogem. On se mě ptal, co bych chtěl dělat, mám to napsané v kartě. Já jsem říkal, že bych měl zájem o samostudium práva, a pokud by mi nepovolili práva, že bych chtěl vysokou školu ekonomickou. Studovat práva, to by mě bavilo. Já vím, že se to očekává, protože jsem v kriminále, ale kdybych byl venku, tak bych je chtěl studovat taky. A kdyby to nešlo, šel bych nazpátek k armádě. Zajímavý život, žádnéj bordel, prostě jasný pravidla.

„Musí tě provázet pověst, že za prachy jsi schopná udělat naprosto všechno. Ne je jenom mít, to nejde. Když budeš mít hodně peněz, tak se někdo najde, kdo ti je vezme. Musíš mít navíc takovou pověst, že si nikdo nedovolí na ty prachy sáhnout. To je všechno. Já vím, že je to nereálné, ale někdy bych chtěl všechno nazpátek. Teď bych to potřeboval, teď, konkrétně teď\ v poslední době bych potřeboval nazpátek nejenom prachy, ale hlavně svoji tehdejší nečitelnost, ledovost. To jsem všechno měl. To všechno bych teď potřeboval zpátky. A to všechno bych chtěl teď v sobě probudit. To všechno bych potřeboval na to, co vím, že mě čeká, čím ještě budu muset projít.“

Já vím, že na účet Marka Lehkého žila kapela Premiér celé měsíce ve známém zlínském veřejném domě Růžovka. Tenkrát někdy nahráli tu známou skladbu Hrobař. To chtěli olejáři být tak nápadní?

V té době opravdu nebyl problém nastěhovat do bordelu komplet celou kapelu a ubytovat ji tam na čtrnáct dnů nebo na měsíc. Se vším všudy, se všemi službami, co takové zařízení poskytuje. Stálo to neuvěřitelný prachy. Jenomže olejáři, ti hodně navrchu, chtěli, aby se o nich nevědělo. Toto bylo

Můj přítel vrah S

proti jejich zájmům. Když Marek pozval do toho bordelu ve Zlíně, a to ne jednou a ne na jeden den, celou kapelu Premiér, tak prostě chtěl, aby všichni věděli, že k olejářům patří a že olejáři „na tohle“ mají. Myslím, že tohle se „vrchnosti“ hodně nelíbilo. Máš pravdu, tehdy vznikla ta skladba Hrobař. Mimochodem, pro muziku by Marek udělal cokoli na světě.

Vraťme se ale k dluhům, které z toho vznikaly, a k tomu, jaká byla „technologie“ jejich vymáhání. Berme to jako fikci. Člověk, který dlužil třicet milionů korun, věděl dobře, komu ty peníze dluží. Dlužil je olejářům. A pochopitelně musel počítat s tím, že nastanou sankce, když nedodrží termín. Každá olejářská větev měla někoho, kdo zabezpečoval „domluvu“ dlužníkům. Ten někdo si o dlužníkovi zjistil naprosto všechno: jakou má rodinu, kde bydlí, jaký má slabosti, jestli má milenku nebo jestli má jeho manželka milence. Prostě všechno. Našla se jeho slabina.

V první fázi byl pozván na schůzku. Dostal nabídku, aby peníze vrátil v nějakým dalším termínu. Pokud je nevrátil, následovala velmi rychle druhá schůzka. Tam se mu naznačilo, že ho to bude stát úroky. Pokud peníze ani potom nevrátil, následovaly sankce. Příímý a tvrdý. Ten člověk se například svezl v autě, aniž by chtěl. Mohl být spoutaný v kufru. A to nebylo zdaleka to nejhorší.

Takže se to vždy odehrávalo v několika fázích?

Ano, jak už jsem říkal. V první fázi se používala psychika. Žádné týrání. Jednalo se tak, aby si ten člověk uvědomil, co je jeho povinnost, aby pochopil, v jaké je situaci. Pokud to nepomohlo, následovaly tvrdé metody. Fyzický sankce. Nedělali to jenom olejáři. Byla to v té době taková praxe. Každý, kdo do těch obchodů šel, věděl, co mu hrozí, když nebude dodržovat pravidla.

Takhle to fungovalo všude?

Já ještě jednou zdůrazňuju, že to nedělali jenom olejáři. Možná kdyby se rozkrylo pozadí, co se odehrává například v obchodu se zbraněma nebo s drogama, bylo by to ještě horší. Ale zůstaňme u LTO. V té době neexistovalo město ani městečko, kde by nebyl nějaký olejář. To byli většinou ti první bohatí, co je bylo vidět, a nikdo nechápal, jak je možné, že se z řadového

Můj přítel vrah S

policejta, pekaře nebo bezpečnostního technika stal přes noc mnohonásobný milionář.

Ale když mluvíme o tom množství lidí, kteří o tom věděli: co třeba nádraží? Vždyť o tom musely vědět stovky železničářů, že se tam dováží LTO a že je to vlastně nafta...?

Jak je možný, že měli najednou zavřené oči? Z těch stovek nádraží vezmu třeba jenom Přerov. Tam se dělalo strašně moc olejů. Přednosta stanice šel tak daleko, že mu přijeli borci vyplácet peníze, a současně přijeli policejti. On ty olejáře zavřel do vedlejší místnosti a nechal pootevřené dveře, aby slyšeli, o čem se bude mluvit. A když přišli policejti, tak nadával na ty, co otáčejí naftu, a policejti byli spokojení. Netušili, že kdyby otevřeli dveře, mají za nimi jednu třetinu celé olejářské větve.

Tenkrát tam byl schovanej taky Marek. Strachy se tam málem zbláznil. Vyprávěl mi o tom. Strachy proto, že si myslel, že policejti hrají divadlo, že o olejářích, o tom, že tam jsou někde schovaní, ve skutečnosti vědí. Nevěděli a asi ani nechtěli vědět.

Co se tykalo nádraží a železničářů, těm mohlo být naprosto jedno, co v těch cisternách je. Protože dostali zapláceno za „nové podeje“. Jim bylo jedno, jestli je v těch cisternách uhlí nebo něco jiného. Oni dostali zapláceno za použití drah a v některých případech i za použití cisterny. Ale samozřejmě věděli, co tam je. Protože musí chodit kolem těch cisteren a na těch cisternách bylo napsáno LTO.

To, že „neviděli a neslyšeli“ bylo proto, že olejáři jim byli schopni jako úplatek dát jednorázově tolik, kolik si vydělali za půl roku nebo za celý rok. Byli ale taky železničáři, kteří dělali jen to, co jim řekli nadřízení, aniž by dostali desátek. Tím lip byli zapláceni jejich nadřízení. Navíc pro ně vyšla nějaká vnitřní vyhláška, pokyn, podle kterého museli napsat při odbavování, že v cisterně je třeba mouka nebo máslo, když jim to řekl ten, kdo vyřizoval nový podej.

Ty jsi zažil nějaká jednání na těch nádražích?

Jistě, na desítkách nádraží a mnohokrát. Když ale ještě zůstaneme v Přerově, tak tam jsme přednostu požádali, aby nám, až přijedou cisterny, dal vždycky včas avízo. Striktně odmítl. Když jsme před něho položili balíček stokorun, pořád říkal ne. Ale když jsme ten balíček vyměnili za balíček

Můj přítel vrah S

tisícovek, tak už se jenom ptal, s jakým předstihem a jak si to představujeme v praxi.

A tak jak šli nahoru olejáři s vydělanýma penězma, tak pochopitelně šly nahoru i požadavky železničářů. Úplně na začátku stačil karton cigaret a nádražák byl spokojenej. Ale jak se dostalo do povědomí, že oleje jsou lukrativní, už jim to zdaleka nestačilo.

Na kterých dalších nádražích byla taková praxe?

Já ti je nebudu umět vyjmenovat. Bylo jich strašně moc. Zjednodušeně řečeno, skoro na všech. V Děčíně, Berouně, Přerově, Olomouci, v Havlíčkově Brodě, Pardubicích, Ústí nad Labem, Liberci... Bylo by daleko jednodušší vyjmenovat, kde se to nedělo. Provozovalo se to tak všude, kde se dělaly nově podeje, a ty se dělaly skoro na všech železničních křižovatkách v republice. Nebylo nádraží, kde by se nenašel člověk, který by tohle dělat nechtěl. To byly jistý peníze, nikdo o nich nevěděl. Musel je ale používat rozumně. Tak, aby si třeba z platu nádražáka, tenkrát pět šest tisíc nebo kolik, nekoupil další týden novou mazdu.

A co novináři?

Odpovím takhle: každý člověk má rád peníze. Lidi chodí do práce, aby si vydělali. Nechodí tam z nudy. Bohužel, jen málo lidí má to štěstí, že dělá zrovna svůj koníček jako práci. Já jsem sice novináře nikdy neuplácel, ale proč by oni měli být výjimkou?

Mluvíš o těch obchodech s LTO neustále jako o „práci“. Zní to dost morbidně.

Máš pravdu, dneska mě to taky „tahá za uši“, ale z tehdejšího pohledu to svým způsobem opravdu byla „práce“. Byla to prostě činnost, které jsme tenkrát všichni denně věnovali spoustu času. Mnoho hodin denně, takže ano, byla to práce a vydělávaly se tím peníze. Já jsem si nenamlouval, že jsou to čistý peníze. Já jsem sám sebe neobelhával, že to byl čistej obchod.

Nebylo to čisté, ale bylo to s posvěcením zákonodárců. Zákony to dovolovaly, tak proč na tom nevydělat. Kdybych to nebyl já, byl by to někdo jinej. To, co jsem dělal já se vším všudy, jsem bral jako práci. Ztotožnil jsem se s tím. Dokázal jsem se odosobnit. V okamžiku, když půjdu vymáhat peníze a ten člověk nechce platit, tak veškerý emoce, osobní pocity musí jít

Můj přítel vrah S

stranou. Důležitý bylo, aby vrátil ty peníze, komu je vrátit měl. A aby dostal možnost je vrátit.

Říkal jsi, že jsi přišel do kontaktu také s manželkami některých vysoce postavených lidí. Chceš je jmenovat?

Měl jsem „to štěstí“ poznat manželky některých politiků osobně. V té době byly oleje tak lukrativní pro lidi, kteří byli na velkých postech, na vládních postech, a aby se nemohli „propálit“, když použiju tohle slovo, tak podnikaly jejich manželky. Se dvěma man-želkami politiků jsem se setkal tenkrát jako s olejářkama. A jmenovat je, tak to nebudu. Já tady sedím za zprostředkování vraždy. Ale sebevrah nejsem. Jim ty peníze zůstaly a dneska jich mají ještě mnohem víc než tenkrát. A na mém názoru, že za peníze se dá zařídit skoro všechno, se zatím nic nezměnilo. Občas si to potvrzuju pohledem na televizní obrazovku.

Jak platily? Včas?

Musela tam občas být určitá domluva. Proto jsem se s nimi potkal. Snažily se platit, ale nebylo to ve stanoveném termínu. Od těch lidí, právě kvůli jejich postavení, by se očekávalo, že zaplatí hned. V té době jsem fungoval jako bič na neplatíče za LTO. Celorepublikově. I ony zaplatily, v igelitce přinesly peníze, ale zkoušely to, protože si myslely, že když jsou manželkami politiků, olejářská pravidla se na ně nevztahují. Jenže tak to nebylo. Platit včas musel každý.

Vraťme se ještě na chvíli do Šumperka, do Zábřehu, Mohelnice a taky do Vyškova a do Prostějova. Jak tam prožívali lidé ty peníze, co jste najednou měli? Měli k vám větší úctu?

Lidi se báli lidí, kteří disponovali těmito obrovskými sumami. To nebyla úcta k lidem samotným, ale spíše úcta k těm penězům a strach z lidí, kteří je měli. Možná to bude znít jako fráze, ale úctu nezískáš tím, že máš hodně peněz. Získáš jen moc nad lidmi, vliv na ně.

Tak to fungovalo, prostě tak to bylo. Tam byla obrovská nečitelnost vůči ostatním lidem a ty prachy tě nějak „povýší“ nad ostatní. Jak myslíš, že se chovají ostatní lidi, když mají prachy? Takový ty sentimentální kecy jsou jen v televizi. Jako že dělají charitu, že přijedou a potřebným něco dají. A tak to bylo, je a tak to bude. A tam, kde je strašně moc peněz, tam úcta k lidskému

Můj přítel vrah **S**

životu prakticky neexistuje. Tam není. Za tu dobu, co jsem na světě, mám takovou zkušenost.

Uznáváš vůbec nějaké autority?

Nezapomeň, že od té doby uplynulo pár let. A já na tebe teď mluvím z doby, ve které jsem to prožil. Z doby, kdy tady byla fůra zkorumpovaných policajtů. Ti měli nejvíc nataženou ruku. Tím nechci říct, že dneska je to jinak. Že policajti jsou jiní. Jenom já tam v tom jejich světě nejsem, tak to nemůžu vědět. Já jsem policajty kupoval. To pro mne byly jen uniformy. A co byli politici? Když si vezmeš, že jsem jezdil za jejich manželkama pro peníze za LTO, tak copak pro mne mohli představovat nějakou autoritu? Tenkrát neexistovala vnější autorita. Autoritou byla jen hierarchie olejářů. Oligarchie „nadlidí“, což myslím samozřejmě ironicky. Co byl tenkrát Kočárník? Ministr. Ty zákony se připravovaly na jeho ministerstvu. A připravoval je odbor, kterému šéfoval nějaký Klak. A o tom, proč se připravovaly tak, aby to takhle fungovalo, si já můžu myslet, co chci. Teď jsem ztratil nit. Tak mě vrať zase zpátky do nějakýho roku, kde jako jsem.

Nevím, jestli to dokážu, ale zkusím to jinak. Cítil jsi v poslední době k někomu nenávist? Opravdovou a hlubokou nenávist?

Nenávidět se dá někdo nebo něco, k tomu „něco“ je toho celkem dost, co nenávidím. Na to ses ale neptala. Spíš tě asi zajímá nenávist k lidem. Jednu dobu, před deseti lety, jsem strašně nenáviděl sám sebe. Za svoji slabost. Potom se to na čas otupilo, ale teď to někdy ve mně ožívá. Pokud jde o ty dva, Kutala a Šišmu, tak to si nejsem úplně jistý, jestli jde o nenávist v pravém slova smyslu. Spíš je to asi odpor. Taky mě napadlo, že nenávidět může člověk i to, čeho se bojí. Nebo někoho. Ale nenávist oslabuje. Čeho se bojíš, na to si sáhni. To mi říkal občas táta. Funguje to.

Umíš si představit, kde bys byl teď, kdyby se nic z toho, co vyprávíš, nestalo?

Než jsem poznal ty peníze, tak kdyby mně dal někdo pistoli do ruky a řekl mi: běž a zabij, tak se z toho pozvracím. Už jenom z té představy, že bych měl jít někoho zabít. Ale jestli chceš namítnout, že zprostředkování vraždy je něco jiného než její provedení, tak tě z toho musím vyvést. Není to jiné.

Můj přítel vrah **S**

Vír těch peněz to v tobě strašně otočí. Je to strašný motor. Dneska mám punc vraha. Už napořád.

Představ si takovou věc. Máš třináct milionů v pětistovkách. Co bys dělala? Dáš si je do tašky, tašku si dáš někam sem. Budeš se se mnou bavit, ale zároveň se budeš na ty peníze dívat, jestli tam jsou. Jsou tvoje a nechceš o ně přijít. Máš k nim vztah. Hlídáš si je. A já v té době měl dlouhý kožený kabát, třináct milionů v pětistovkách nastrkaných po kapsách v tom kabátě. Kabát jsem vzal a hodil jsem ho na věšák a bylo mně úplně jedno, kde leží. Skončila schůzka někde v hospodě, já jsem si ho vzal a oblík. Ani mě nenapadlo přepočítávat, jestli tó tam mám nebo nemám.

Svážel jsem tržby a nechal jsem jeden z kufrů s penězi omylem v autě. V odemčeném autě před barákem. Ale to už jsem ti, myslím, říkal.

Neřikal.

Občas jsem měl u sebe do rána kufry s tržbama. A jednou ráno mně něco chybělo u postele. Jak jsem tam ty kufry měl naskládané, prostě mně jeden chyběl. Myslíš, že jsem se u toho zpotil? Ježíši- kriste, kde je ten kufr? Bylo v něm jedenáct milionů. Ne. Prostě není tady. Někde jsem ho nechal. Kde jsem ho mohl nechat: podíval jsem se do auta, byl v autě. Peníze neznamenaly nic. Takhle jsem v té době uvažoval. A z těch peněz ti plyne i ta následná moc. Plyne z toho, dejme tomu, i ta prestiž okolo tebe.

Jak stály určitý dvě auta v Prostějově před Relaxem, každý věděl, komu auto patří, naprosto přesně. Jedno bylo moje a druhé patřilo mojí ženě. Ona měla ve zvyku, že jak vystoupila z auta, vytáhla peněženku, položila si ji na střechu. Auto zamkla a šla. A tu peněženku tam jednou nechala. Ta peněženka tam ležela celou dobu. Kolik tam prošlo lidí, ale nikdo na ni ani nesáh, protože to patřilo jí. Auto jí patřilo a předpokládalo se, že i ta peněženka je její. Nikdo si to nedovolil. Prostě ty prachy kolem tebe vytvoří takovou pavučinu.

Nedotknutelnosti?

Třeba. Ale musí jich být tolik, aby nikdo nevěděl, kolik jich vlastně máš. Musí tě provázet pověst, že za peníze jsi schopná udělat naprosto všechno. Ne je jenom mít, to nejde. Když budeš mít hodně peněz, tak se někdo najde, kdo ti je vezme. Musíš mít navíc takovou pověst, že si nikdo nedovolí na ty peníze sáhnout. To je všechno.

Můj přítel vrah **S**

Vypadá to, jako byste neznali strop. Jako byste nevěděli, kdy přestat. Jak je to dneska?

Dneska strop mám. A není tak moc vysoko. Tenkrát to ale všechno připomínalo sněhovou kouli. Nabalovalo se to na sebe jako sněhová koule. Už jenom tím, že člověk patřil k olejářům, vydělával. Už jenom tím, že se zmínil, že doporučil, aby se někdo dostal k olejům, už za to bylo „všimný“. „Všimný“, to nebyly tisícovky, to byly miliony, někdy hodně milionů. Za milion se v té době dalo koupit mnohem víc než dneska. Peníze v té době měly pro olejáře hodnotu listů na stromech. Neznamenal nic věci, neznamenali nic lidí, všechno se prostě dalo koupit. Vím to. Řadu lidí jsem uplácel, o dalších, kteří upláceli, jsem věděl.

Když budu mluvit za sebe, jen za sebe, tak podle mých zkušeností jsem mohl koupit, uplatit, koho jsem chtěl. Mohl jsem uplatit policajty, taky jsem policajty uplácel, mohl jsem uplatit úředníky a taky jsem je uplácel. Nebyl nikdo, kdo by odolal. Pochopitelně mě to poznamenalo, poznamenalo to můj způsob myšlení.

Kde jste vzali právo popravovat lidi?

Na to se ptám pořád dokola. A někdy si říkám, že už tu odpověď mám, a pak si řeknu, to je blbost, takhle to být nemohlo. Ale fakt je, že jsme představovali společenství. Jakousi mocenskou organizaci. Olejáři. Nebo jsme si aspoň mysleli, že takoví jsme. Vymysleli jsme si to a podle toho jednali. Výsledkem byli i ti mrtví. Když jednou na tebe někdo vytáhne pistoli, musíš vědět, že je také schopen vystřelit.

Kolik vás bylo v republice takových „výběrčích prostě lidí jako jsi byl ty?

Nevím. Desítky? My jsme byli totiž pro své šéfy nepostradatelní. Když to vezmu v té větvi Kutal a Šišma, tak si nepamatuju ani jediný případ, kdy by jim dlužník po mojí návštěvě nezaplatil. Taky, když někdo zavolal třeba z jiné větve a potřeboval získat zpátky peníze, které mu někdo dlužil, tak mě Kutal se Šišmou těm lidem půjčili. Věřitel, který si mě přes Kutala a Šišmu najal, měl ve mně velkou devizu. Rozkřiklo se, že dlužník nakonec zaplatil a že zaplatil po mojí návštěvě. Málokdy se stalo, že by tomu věřiteli potom ještě někdo nechtěl vrátit jeho peníze.

Můj přítel vrah **S**

A teď ti já, Jiří, povyprávím příběh, na který jsem narazila na cestách za cisternami s LTO. Jejich víc, ale tenhle se mi zdá zajímavý a myslím si, že bys o něm možná mohl něco vědět. Jednou z jirem, která se od samého začátku objevuje v mém pátrání, je Jirma Bena a jméno Vomela. Občas obchodoval s benzinem a naftou, to hlavně. Vomela potkal dalšího olejáře, ten se jmenoval Hrda. No a tomu dlužil pár peněz. Pan Hrda chtěl peníze zpátky po panu Vomelovi a tak si najal vymahače. Pan Hrda pana Vomelu upozornil, co se na něj připravuje a také koho si na tuto „práci“ najal. Jednoho dne pan Vomela dostal pozvání na vlastní pohřeb, něco jako úmrtní oznámení s dovětkem, že pohřeb se nebude konat, pokud zaplatí panu Hrdovi. To pozvání mu poslala pohřební služba.

Po několika dnech dostal pan Vomela další obálku a v ní fotografie z jednoho hřbitova s čerstvě vykopaným hrobem a nádherným mramorovým náhrobkem, kde bylo ve zlatě vytesáno jeho jméno a datum narození a místo data úmrtí pár otazníků. Jak to všechno skončilo, nevím, ale myslím si, že pan Vomela zaplatil. Firma Bena pana Vomely odebírala zboží od firmy Letex a já bych se moc divila, kdybys o tom nic nevěděl. Mimochodem, dneska patří pan Vomela k nejbohatším lidem v republice a jeho jméno úzce souvisí s aférou nedávno propíranou tiskem, tzv. M 5. Ale mě spíš zajímá, jestli něco nevíš o tom, jak se z pana Vomely tenkrát dostávaly peníze pro pana Hrdu. Já jsem totiž navíc slyšela, že pan Hrda si ten náhrobek nechal přivést k sobě domů na zahradu, protože ho vlastně zaplatil a tak byl jeho.

Pan Hrda z Blanska? Toho znám velmi dobře. A co se týká příběhu, na každém šprochu, pravdy trochu, já jsem o tom už taky slyšel.

Já jenom pořád nechápu, jak jsi při tom všem mohl vést normální život

Dokázal jsem se odosobnit. Netrpím schizofrenií, nejsem nějak rozpolcenej, že bych byl doktor Jekyll nebo Hyde. Když jsem byl doma, měl jsem děcka, byl jsem naprosto normální. Ale v momentě, kdy někdo

Můj přítel vrah **S**

zazvonil, držel jsem v ruce pistoli samozřejmě tak, aby to rodina neviděla. Když jsem šel vysypat smetí dvacet metrů, měl jsem u sebe kvér. Věděl jsem, že to, co dělám já, může udělat někdo mně. Celou tu dobu jsem s tímhle žil.

Já se tě ale chci taky na něco zeptat. Proč tě ty oleje tak žerou? Věnuješ tomu spoustu času. Mně se snažíš vysvětlit, abych jim nedaroval ani den ze svého života, abych svůj život vyplnil něčím jiným než přemýšlením o tom, co bude, jestli se s nimi někdy venku ještě setkám. Takže radit umíš, ale jaký máš život ty, workoholiku?

Já tu práci mám prostě ráda.

Ale něco tě musí hnát hodně rychle dopředu. Co to je? Tohle patří také k té knížce, jedno souvisí s druhým. I to, jak mě vnímáš. Jaký skutečně jsem, co mám za sebou, co mě ještě čeká, i jaký jsem byl, jaké „věci“ jsem to vlastně dělal.

Chci ti říct ještě jednu story, tentokrát spíš o baráku než o olejích. Ten dům nebo vila stojí v malebné vesničce v podhůří Vsetínských vrchů. Vesnička se jmenuje Mikulůvka a nějak magicky přitahovala olejáře. Ty z těch vyšších sfér. Jedna z vil tam patří Teturům, nedaleko odtud podniká Plíšek, další měl ing. Jaroslav Havránek, který v Chemapolu přijímal objednávky na LTO a rozhodoval o tom, společně s panem Krejzou a paní Duškovou, kolik kdo dostane. Když zemřel, údajně při dopravní nehodě, o které sami policisté tvrdí, že byla jednou z nejhůře vyšetřených dopravních nehod, získal vilu Lubomír Holý. Ten byl v lednu 1995 zavražděn a hádej, Jiří, kdo bydlí v té vile dnes?

Já ti pomůžu. Pan Roman Zubík s rodinou. Jak se k ní dostal, nevím, protože pozůstalost po panu Holém vyřizoval pan Kutal se svými právníky, ale fakt je, že dřívější majitel vsetínského hokeje, přítel pana Masného i pana Duckého (mimořádně i ten byl zavražděn) tuto vilu dodnes obývá. Já jsem při svých cestách po republice zjistila, že Zubík se do olejů dostal taky, a když to zjednoduším, ze žigulíka do luxusního mercedesu přestoupil už měsíc nato. Víš o tom něco?

Můj přítel vrah S

Máš pravdu, tak nějak to bylo. Jestli si dobře pamatuju, tak v tom mercedesu byl dokonce u mne na Relaxu.

Vyprávěl jsem ti už o Tomášovi. Stejně jako já má spousty zážitků z toho, jak probíhalo vymáhání peněz. Ty lidi, kterých se to týkalo, jsem všechny moc dobře znal. Takže mě jeho vyprávění zaujalo a já si je pamatuju skoro přesně. Tomáš přede mnou neměl tajnosti. Byl jsem jeho kámoš a myslím, že stejně jako já na vymáhačky nikdy nezapomene. Svým způsobem to jsou nejhorší zážitky nejenom pro vymáhané.

Seděl v autě a čekal. Byl ve správném městě, na správné adrese. Čekal na člověka, o kterém rozhodl jiný člověk. Kámošův šéf. Ve hře bylo čtyři sra tisíc korun. Nic moc. Na probíhající obchody pakatel. Ten člověk, na kterého čekal, udělal chybu. Myslel si, že když zná kámošova šéfa, může si dovolit víc než ostatní. Spolužáci ze školy Kamarádi. Kdyby věděl, jak toto je málo, aby to účinkovalo na city kámošova šéfa, rozhodně by klidně nespál. Už dvakrát ten člověk posunul zaplacení těch 400.000 šefovi. Tomu se zdálo, že o odklad prosil málo uctivě. Šéf měl jednu zajímavou vlastnost, vlastně jich měl víc, ale - komu půjčil peníze, toho považoval za podčlověka. Z jeho vlastností kámoš znal nejvíc ty špatné. Proto ho ani nepřekvapilo, co má udělat krom toho, že od toho člověka převezme dlužnou částku.

Tomáš seděl a čekal. Přemýšlel. Proč zrovna u tohoto člověka chce šéf kromě peněz i „trest“. Nemusel přemýšlet ani moc dlouho, aby mu to bylo jasné. Byl to šéfův rajon a šéf bral každý náznak odporu velmi osobně. Pro ostatní chtěl být jen „tvrďák“. Kámoš však věděl, že jeho šéf je ve skutečnosti šnek. Někdo se mu dotkne tykadélka, on se schová do ulity a místo sebe vystrčí někoho jiného, většinou kámoše.

Šéf měl ale taky strach. Měl strach z toho, aby lidé kolem něho tohle nepoznali. A aby to nepoznali, na to měl kámoše, který představoval jeho tvrdost. Kámoš věděl, že za tím šefovým strachem se skrývá obrovské nebezpečí. Jeho strach nesměl ven, ani kámoš nesměl dát najevo, že ví. Zvykl si na to, že o jeho strachu ví. Teď jestli se dá zvyknout na to, že šéf s oblibou lidi trestá. Vždycky když kámoš něco podobného měl udělat tak jako dnes, svoje svědomí pečlivě schoval. Věděl sice, že to pořádně nejde, nic

Můj přítel vrah S

před svým svědomím nikdo neschová, ale aspoň na ten okamžik ho otupí. Až bude potom, nějak se s ním vyrovná.

Konečně se dočkal. Na správné adrese zastavilo auto a vystoupil člověk, na kterého čekal. Zároveň vystoupil kámoš. Nemohl dovolit, aby člověk zašel do svého domu. Kámoš velmi slušně pozdravil. Vždycky navenek vystupoval slušně. Vždycky si říkal, že i darebák může mít slušné chování. Člověk kámoše znal. Věděl, pro koho pracuje. Pár zdvořilostních frází. Ukázalo se, že člověk má to, pro co Tomáš přijel, nachystané.

Předání z ruky do ruky. Kdyby se někdo díval zpovzdálí, tak se potkali dva lidé, co se znají, prohodí pár slov a každý vykročí dál svou cestou. Kámoš věděl, že tak to dnes pro toho člověka neskončí. Požádal ho, ať nasedne do svého auta, jede před svoji garáž a on že pojedje za ním. Člověk ho znal. Ználo ho víc lidí, a tak se vědělo, že tam, kde by někdo jiný řval, vyhrožoval, kámoš ztiší hlas. Nikdy nekřičel. Proč taky. To, co lidé měli slyšet, když chtěl, slyšeli i potichu. Přijeli před garáž. Kámoš viděl, že ve vzduchu je strach. Ten člověk se moc bál a Tomáš přesně věděl, co teď udělá. To, co po něm chtěl šéf. Říkal tomu „sankce“, a aby to byl schopen udělat, zvykl si stejně jako já o tom přemýšlet jako o své „práci“.

Zkontroloval, jestli člověk, co zůstal ležet na zemi a sténal, má po ruce telefon a jestli telefon funguje. Velmi opatrně ho zvedl ze země a posadil ho do auta. Kámoš věděl, že může v klidu odjet. Věděl, že lidem, co přijedou, řekne něco, cokoli, ale každopádně to bude mít hodně daleko k tomu, co se před chvílí odehrálo, a to, co řekne, se vůbec nebude týkat kámoše. Tohle věděl Tomáš moc dobře. A ten člověk taky. Potom se Tomáš rozloučil, sedl do auta a odjel.

Během jízdy zvedl telefon a zavolal svému šéfovi, že má u sebe peníze, které měl zinkasovat, a že u člověka zůstal šéfův vzkaz v podobě trestu. Šéf řekl kámošovi, kdy má být u něho doma. Věděl, že se tam bude vyptávat na podrobnosti průběhu trestu. Ne na to, co se tomu člověku stalo, ale na podrobnosti. Bude chtít slyšet detaily. Proč by se měl šéf vlastně kámoše ptát na to, co se stalo. Sám mu přece řekl, jak má trest vypadat. Výslovně si přál, aby zlomená kost neprošla kůží ven.

Můj přítel vrah **S**

Šéfa teď bude zajímat, jak moc ten člověk křičel, jak moc se bál. Jaký měl strach. Do toho se šéf dokázal vžít. V tu chvíli na tom místě, kde proběhla sankce, nebyl kámoš, ale šéf. Tohle měl šéf rád. Byl to přece on, koho se lidé báli, a on se bál toho, až se ho lidé přestanou bát. Proto musel přes Tomáše dělat všechno, aby se ho lidé báli co nejvíc. Tomáš od šéfa odjel a po cestě na malou chvíli uslyšel svoje svědomí. Začal s ním smlouvat, začal se s ním smiřovat. Se svědomím. Jak, to nikomu neříkal. Bylo to jeho tajemství.

Krvavé oleje J

Červenec 1993

Na začátku roku 1993 zjistili celníci na některých hraničních přechodech, že se do České republiky dováží motorová nafta deklarovaná jako lehký topný olej (LTO). Že tento topný olej byl poté prodán přes několik nastrčených firem za cenu motorové nafty včetně spotřební daně, která však nebyla odvedena do státní pokladny.

Podle informací GR cel, že je do ČR dovážen LTO, který je prodáván jako motorová nafta, zahájili celníci šetření. Dne 27. července 1993 provedli kontrolu nákladních listů u všech zásilek do firmy Renesance. Zjistili, že zboží je zařazováno na nákladních listech do položek drážní nomenklatury pod čísly: z Maďarska odcházely pod číslem 34215 jako palivo pro diesellové motory - neboli nafta, a ze Slovenska k nám už pod číslem 34413 (paliva z ropy lehká a střední), neboli topné oleje.

První zásilky byly určeny pro firmu JIHOFRUKT, Malšice 1081 - Tábor, majitel ing. Zdeněk Boháč, CSc. Na nákladních listech byla vždy jako místo určení uvedena stanice Chabařovice. K vykládce zboží v Chabařovicích však nedošlo, protože na zásilku byla podána změna místa určení (tak zvaný nový podej) firmy Letex s.r.o. se sídlem na adrese Nad Ondřejovem 12, Praha 4. Firma Letex měla k této operaci plnou moc od firmy JIHOFRUKT.

Další zásilky byly určeny pro firmu Renesance se sídlem ve Vodičkově ulici č.9, Praha 1. Místo určení u těchto zásilek byla opět železniční stanice Chabařovice. Také u těchto zásilek byla podána změna místa určení, a to znovu na firmu Letex, která měla zmocnění v těchto případech od firmy Renesance.

Zásilky motorové nafty označené jako LTO byly ve všech případech (jde o stovky cisteren) předisponovány do těchto míst:

- / Brniště, vlečka Diamo - S 6 spol. s.r.o. Stráž pod Ralskem firma Ibis
- / Počeradý. Vlečky Bylany - Domes, Štolfa, TIS
- / Dívčice - Arex zemědělské družstvo, vlečka MAPE Charvát
- / Ústí nad Labem, sever - Tonaso Hájek

Krvavé oleje J

/ Sušice, vlečka ACHD - ACHP Sušice
/ Domažlice agropodnik
/ Husinec - Jihospol - Lesy Prachatice
/ Pelhřimov, vlečka ZN - Charvát
/ Miroslav, vlečka Gražluby - Bašr, Bártl
/ Skrochovice, vlečka Skrochovice - Transilnys
/ Česká Lípa - Ibis Litvínov
/ Slavonice, vlečka Lisy - ROPING Slavonice
/ Nymburk - PROBOTRANS
/ Litomyšl - Vlk
/ Vodňany - Charvát, vlečka č. 737627 / Kutná Hora, vlečka
Jopo-lokodepo, Hájek / Pořín - zemědělské družstvo Pojbuty / Hradec
Králové - ČKD Hájek / Rybník - Statek Dolní Dvořiště / Příbram, vlečka
SRVP DAS Příbram
/ Mimoň - MORAVA s.r.o. Brno (Renesance dává dispozici přímo)
/ Halenkov - Vojenský útvar Halenkov MMC energie Zlín / Chabařovice -
palivový kombinát / Praha-Krč - Enimix Turnov, Pavel Špic / Nebanice -
ASTOR
/ Trmice, vlečka PKU - PKU Ústí nad Labem / Tábor - Lokomotivní depo,
firma Argo / Středokluky, Česká správa letišť firma KIZZ a firma JIMI /
Staré Město u Uherského Hradiště - Letex Praha / Praha-Hostivař - Ibis,
Barvy a laky / Třeboň - Resi, Šimeček / Březno u Chomutova - Doly
Nástup / Bílina - Doly Litvínov / Lhotka nad Bečvou - DEZA Trans coop /
Ostrava-Kunčice - Vítkovické stavby, závod 6 / Modřice, vlečka ACHP,
firma Vest
/ Hořovice, vlečka ČKD, firma Bena
/ Chomutov, vlečka VTCH, firma Ibis

Prověrka příjemce Tonaso majitele Hájka na železniční stanici v Ústí nad Labem proběhla celními pátrači v polovině roku 1993. Celníci zde zjistili, že krom výše uvedených zásilek LTO na tuto železniční stanici přišly také zásilky motorové nafty z Mariánských Lázní, jako odesílatel byla v těchto případech uvedena firma Rama - výroba, obchod se sídlem na ulici Školní 548, Teplá. U dalších zásilek to byla firma Agentura Sklave v.o.s., U stadionu 1, poštovní přihrádka 121, Cheb.

Krvavé oleje J

Tato místa celníci navštívili osobně a zjistili, že pan Hájek má pronajaty prostory ve zdejší průmyslové zóně, a to od firmy a.s. Tonaso, a že zde přečerpává obsah cisteren do pevných nádrží. Podle výpovědí zaměstnanců, které celníci na místě vyslechli, padly ze strany pana Hájka nabídky řediteli a.s. Tonaso na prodej levné motorové nafty. Celníci zde rovněž zjistili, že z pevných nádrží, do kterých byly stáčeny obsahy cisteren z vlakových souprav, čerpají průběžně automobilové cisterny, které naftu rozvázejí.

Celníci pokračovali v šetření i v dalších dnech. Už třetího srpna zjistili a sledovali cisterny, které zde načerpaly motorovou naftu s označením LTO pro PKAZ v Ústí nad Labem. Ve firmě PKAZ bylo ihned zjištěno, že produkt označený jako LTO, a tudíž s minimální daní, byl bezprostředně po vyskladnění do firmy Ibis Litvínov prodán jako motorová nafta za cenu včetně daně. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že cena za LTO se pohybovala v horizontu cca 3 až 4 Kč za kilogram, přičemž cena za naftu přibližně 14 až 16 korun.

Následujícího dne prověřili celníci příjezd cisteren, které byly odeslány ze železniční stanice Chabařovice do stanice Brniště. Tady zjistili, že do stanice Brniště byl dodán pokyn, aby byly cisterny přesměrovány na vlečku Uranového průmyslu, a to pro firmu 5 6, která je majitelem stáčecího zařízení a tankovacích nádrží.

Zároveň zjistili, že v této železniční stanici má rovněž sídlo firma KOVO S+P, která se zabývá přepravou LTO. Celníci později vypátrali, že právě z této železniční stanice pochází jeden z dealerů firmy KOVO S+P Jiří Houfek a také to, že jde o bývalého přednostu této železniční stanice, který má rovněž svoji spediční firmu DOPA v České Lípě. Houfek se v té době pohyboval v bílém Mitsubishi 3000 GT. Tento vůz patřil původně Bednářovi z České Lípy, který byl společně s Procházkou rovněž z České Lípy obviněn z ovlivňování průběhu aukcí a rovněž z vydírání. Auto bylo Houfkovi dovezeno spolu s několika dalšími luxusními vozidly pány Václavem Sedmidubským a Ottou Reckzieglem.

Firmy KOVO S+P a Dopa si pronajaly cisterny od ČSD už na začátku roku 1992. Všechny cisterny nechaly důkladně vyčistit, což zařídil tehdejší přednosta stanice Houfek.

Krvavé oleje J

Podle výpovědí zaměstnance firmy, který pracoval jako dispečer rozvozu motorové nafty cisternami po železnici (výpověď se týkala dovozu LTO a deklarace za firmou RAVI-IMPEX) fungovalo u této firmy několik desítek takovýchto dispečerů. Starali se o to, aby cisterna vždy dojela na místo, které jim určil dealer.

Spolumajitel firmy KOVO S+P Otta Reckziegel (ve svých 21 letech vlastnil rovněž firmy RSV MOTORS, EUROPEN MAGIC GLASS, TUAREG RACING), byl na prahu své vily 12. dubna 1994 zastřelen. Pachatel vraždy nebyl odhalen dodnes.

Celníci dále zjistili, že firma KOVO S+P sponzoruje závody soutěžních automobilů (údajně závodí i Sedmidubský!). Dále, že sponzoruje Rallye Paříž-Dakar a velmi úzce spolupracuje rovněž s firmou Ford Charouz. Obě firmy se pak podílely na sponzorování a servisu závodní činnosti bývalého federálního ministra vnitra a místopředsedy ODS Petra Čermáka.

U firmy S 6 se zjistilo, že motorová nafta v cisternách sem byla dodána firmou Ibis. Později se ukázalo, že firma S 6 je jednou z mnoha dceřiných společností firmy Ibis. Bylo to už 6. srpna 1993, když celníci firmu Ibis navštívili, aby zde provedli kontrolu toho, co se odehrává se zbožím po propuštění do oběhu. Za firmu Ibis s nimi jednal pan Hojer. Jednání byl přítomen také pan Brožík. Ten byl velmi nervózní a zdůrazňoval přítomným celníkům, že není jejich věcí, aby firmu kontrolovali. Neustále znovu se domáhal informace, kým byli do firmy vysláni. Pan Hojer si opakovaně nechával předložit jejich služební průkazy.

Kontrolu dokladů provázel komentářem o tom, že si jména celníků bude velmi dobře pamatovat. Při této kontrole si celníci vyžádali faktury, z nichž vyplývalo, že firma Ibis nakupuje motorovou naftu krom jiných především od firmy Letex, dále od firmy Verbný a Richter. Společníky ve firmě Ibis byli bývalý ministr národního hospodářství ČR z přelomu devadesátých let, bývalý ředitel Chemopetrolu, bývalý ředitel Chemapolu a agent StB ing. Petr Hojer, CSc., dále Miroslav Brožík, za totality vysoký svazácký funkcionář, Václav Švestka a místopředseda KNV v Ústí nad Labem do roku 1990 ing. Jan Pátek. Tito pánové vlastnili krom jiných také firmy:

Krvavé oleje J

/ PIS TIS s.r.o.
/ KERPO s.r.o.
✓ S 6 s.r.o.
/ S 7 s.r.o.
/ BENA s.r.o.
/ NOWA s.r.o.
/ TM s.r.o.
/ LEADRS s.r.o.
/ TANBO s.r.o.
/ 1. EKOLOGICKÁ s.r.o.
/ SEVEROČESKÁ EKOLOGICKÁ SPOLEČNOST YKAR s.r.o.
/ N - GLOB s.r.o.
/ NAREZ s.r.o.
/ LEŠENÍ s.r.o.

Většina těchto firem podle zjištění celních pátračů fungovala jako distributoři motorové nafty nebo jako její koneční příjemci. Později se ukázalo, že počet firem kontrolovaných uvedenými osobami byl daleko větší.

Po kontrole ve firmě IBIS se zaměřili celníci na doklady firmy Letex a zjistili, že se firma vykazuje falzifikátem Osvědčení o registraci daně z přidané hodnoty. Později byl stejný padělek zajištěn také u firmy Relax. Díky těmto falzifikátům neplatily firmy DPH ani spotřební daň a dříve ani daň z příjmu. Majitelem firmy měl být Ali Gulleren, který byl ve výkonu trestu za podvody a daňové úniky.

O několik dní později navštívili celníci firmu RENESANCE Praha, ředitelem této společnosti byl pan Miketa. Jednání byl přítomen také jeho právní zástupce. Společně předali celníkům kupní smlouvy, z nichž vyplývalo, že firma RENESANCE nakupuje LTO od firmy C.O.S. Praha a prodává stále ještě pod označením LTO především firmě Letex. Právník celníkům sdělil, že se podílel na vypracování oponentury k celnímu zákonu, který připravovalo Ministerstvo financí ČR. Po celou dobu jednání se pokoušel zjistit, jaké jsou poznatky o daňových únicích při dovozu cigaret. Při příchodu byli celníci osloveni jmény ještě dříve, než se panu Miketovi

Krvavé oleje J

stačili vůbec představit. Pan Miketa jim vysvětlil, že je informován o jejich práci od samotného počátku.

Přibližně o týden později přišla na řadu firma C.O.S. (C.O.S., jak se ukázalo, je právním nástupcem hospodářského zařízení C.O.S.- -kooperace služby obchod IČO 41186079 se sídlem v Opletalově ulici 41, Prahal) a firma Jrehol. Obě firmy, tedy C.O.S. a Trehol, sídlily v té době ve společných sklepních prostorách na adrese Zborovská 35.

Při příchodu celníků ve firmě Trehol probíhalo právě jednání s několika důstojníky České armády. Za firmu Trehol jednal pan Lubomír Holý, ale především JUDr. Jan Fojt. Když bylo jednání u konce, požádali celníci zástupce obou firem, aby jim předali kupní smlouvy a faktury. Vyplývalo z nich i pro celníky neuvěřitelné zjištění. Firma C.O.S. nakupovala LTO od firmy Trehol. Dovozcem tohoto LTO byl ve všech případech Chemapol.

První články o obchodech s nezdaněnou motorovou naftou označenou jako LTO jsem uveřejnila v deníku Postor a poěději v Denním Telegrafu. A čekala jsem na reakci ministerstva průmyslu, ministerstva průmyslu a obchodu a ministerstva financí, kterých se obchody bezprostředně týkaly. Čekala jsem s napětím, které ministerstvo mne, případně vydavatele, zažaluje. Přestože jsem měla podklady v rukou, přestože jsem měla kvalifikované informace opřené

0 výsledky mého vlastního pátrání, ale i práce policistů, celníků

1 pracovníků finančních úřadů, měla jsem obavy, jak bych to v případě soudního sporu ustála. Jenomže se nic nedělo. Ozval se pouze pan Vomela z firmy BENA a nabídl mi „exkurzi“ ve svojí firmě. Jeho pozvání jsem nepřijala. Krátce nato se ozvali majitelé firem, které jsem hned v prvním článku uvedla jako obchodníky s nezdaněnou naftou, a chtěli odškodnění, řádově v desítkách milionů.

Ani jeden soud, kterými byli v pozdějších letech, kdy jsem se kauze věnovala, poctění moji zaměstnavatelé, jsem jim neprohrála. Všechno, co jsem na téma těchto obchodů zveřejnila, bylo vždy prokázáno. Velké riziko nesl především Český týdeník a jeho majitel Josef Kudláček, díky němuž jsem měla prostor, kde jsem mohla své články zveřejňovat.

Krvavé oleje J

Telegraf i Prostor, ve kterých vycházely první články, měly v té době náklad přibližně 30-40 tisíc výtisků, což bylo poměrně málo. Rozhodně málo na to, aby informace, které jsem zveřejnila, měly masivní odezvu. Můj tehdejší šéfredaktor souhlasil s tím, abych začala spolupracovat s novinářem Martinem Mrnkou, kterého jsem znala z redakce deníku Prostor, kde jsme spolu pracovali. Martin Mrnka v té době působil v televizi Nova. Společně se šéfredaktorem jsme ho navštívili a musím říct, že už po 10 minutách pochopil, o čem je řeč, a dohodli jsme se na spolupráci. V první fázi jsem mu vysvětlila, co je ve hře, a ve druhé jsem mu dávala tipy, kam mají štáby vyjet.

m

Krvavé oleje /

Takže v okamžiku, kdy se objevil poprvé a potom ještě mnohokrát před cisternami s LTO Martin Mrnka, jsem stála za kameramanem a průběžně vysvětlovala, o co se jedná. V rámci objektivitu je třeba říct, že po několika měsících už probíhala spolupráce tak, že informace, k nimž jsme se dostávali nezávisle na sobě, jsme si vzájemně vyměňovali. V té době jsme už oba věděli, jaká je role Chemapolu a ministerstva financí v této kauze.

Srpen 1993

Ukázalo se, že tělem pavouka s mnoha chapadly je společnost Chemapol. Ta dovážela největší množství topných olejů respektive motorové nafty označené jako nezdaněný výrobek. Bylo to 17. srpna 1993, když se na vedení Chemapolu dostavili celní pát- rači. Tady se dozvěděli, že to, co se odehrává, je důsledek jakéhosi „nesouladu“ v Celním sazebníku. Za ten nesoulad že oni nemohou a že veškerý dovážený topný olej obratem prodávají firmě Trehol. Připustili, že Trehol je vlastně jejich prodlouženou rukou.

Poté, co se zmínili o chybě v Celním sazebníku, zjistili celníci, že poznámky, které se týkají sazebního čísla 27100059 jsou skutečně špatně formulované, což jim potvrdili vzápětí rovněž pracovníci z laboratoře Kaučuku Kralupy. (Poznámky znamenají výklad čísla sazebníku a jsou jakýmsi návodem či „kuchařkou“, jak mají celníci na hraničních přechodech při dovozech postupovat.)

Toto zjištění celníci 27. září 1993 nahlásili na Generálním ředitelství cel. Úkolu se ujal náměstek ředitele oblastního celního úřadu. Avšak ke změně, která mohla dát naději, že budou dovozy nezdaněné nafty zastaveny nebo alespoň omezeny, došlo teprve s vydáním nového Celního sazebníku, který nabyl účinnosti 1. ledna 1994. (Později se ale ukázalo, že šlo o planou naději. Naprosto absurdně byly v novém Celním sazebníku položky, podle nichž mělo docházet ke zdanění nafty, z Celního sazebníku vypuštěny úplně.) Zároveň celníci, což je velmi důležité, upozornili už v září 1993 na podivnou působnost Zákona č. 587/1992 Sb. O spotřební dani. Tento zákon měl být schválen v podobě, která by zabránila daňovým únikům. Přijetím Zákona č. 136/1992 Sb. O barvení a značkování některých uhlovodíkových paliv a maziv se zdálo, že tehdejší vláda a příslušná ministerstva mají skutečně

Krvavé oleje J

zájem daňové uniky, spočívající v záměně označení nafty za LTO, zastavit. (Docházelo k nim totiž už od samého začátku devadesátých let, takže času měli více než dost.) Avšak i tento zákon byl zformulován tak, aby daňové úniky nezastavil.

Celníkům se podařilo kontrolami, které provedli v terénu, a také tím, že šli po ose prodeje, zmapovat skutečný pohyb zboží od dovozce přes překupníky ke konečnému uživateli. Osa prodeje fungovala takto: dovozce (cca 92 % Chemapol) - překupníci - další překupníci - firma měnící název produktu - překupník motorové nafty - distributor - konečný uživatel. Vše bylo zanalyzováno a jejich další kroky vycházely přímo z této počáteční analýzy. Dá se bez nadsázky říct, že už v té době měli celníci přehled o způsobu, kterým dochází k daňovým únikům v této oblasti.

Zjistili, že nejslabším článkem celého obchodu s motorovou naftou označovanou jako LTO je pohyb peněz, takže se dál zaměřili na to, jakým způsobem dochází k placení a jaké jsou platební operace. Při sledování obchodních transakcí zjistili, že Chemapol veškerou motorovou naftu označenou jako LTO prodává firmě Trehol. U této firmy dochází k rozdělení prodeje do několika větví. Vzhledem k nepřehlednosti a rozsáhlosti těchto obchodních transakcí se zaměřili na jednu z větví:

CHEMAPOL - TREHOL - C.O.S. - RENESANCE - LETEX - IBIS - KONEČNÍ PŘÍJEMCI

Jedna z kontrol se zaměřila na distribuční firmu IBIS. Tady bylo zjištěno, že tato firma nakupuje a prodává paliva do spalovacích motorů, především však motorovou naftu dováženou s označením LTO. Tuto naftu nakupovala firma IBIS od firmy Letex, Verbny, Sklave, Efekt a patrně ještě mnoha dalších. Mimochodem, sídlo firmy Ibis od Chemopetrolu v Litvínově dělil pouze drátěný plot. Platby za motorovou naftu platila firma IBIS šeky, které byly kryty z prostředků jejího vlastního účtu. Kontrolou bankovního účtu firmy IBIS u KB v Mostě a zpracováním veškerých dostupných údajů zjistili celníci, že firma vykazuje obrat za období cca 9 měsíců přes 3 miliardy: / na šecích bylo vyplaceno 761 500 000 Kč / vklad pokladnou v hotovosti činil 107 640 000 Kč / výběry pokladnou v hotovosti 31 126 000 Kč

Krvavé oleje J

Poté, co celníci vyhodnotili tyto údaje, zaměřili se již jen na pohyb šeků, neboť jimi byl odváděn veškerý zisk za prodanou motorovou naftu. Posléze zjistili, že šeky byly propláceny ve čtyřech pobočkách Komerční banky, a to na Praze 2, Praze 4, Praze 7, v Liberci a v Chebu. Tyto banky byly požádány o poskytnutí informací o tom, na jaký účet jsou peníze ze šeků převáděny, případně, kdo výplaty šeků přijímá u přepážky.

U Komerční banky na Praze 2 byl šek realizován celkem 7x, ve všech případech hotovost vybral Ladislav Gallo. U KB v Praze 7 došlo k výběru hotovosti po předložení šeků ve 23 případech. Hotovost vybral J. Berežný, dále J. Huml a opět L. Gallo.

U Komerční banky v Liberci byly ve 26 případech propláceny šeky v hotovosti, šeky zde předložil a hotovost vybíral T. Radl, F. Zuska J. Hofman a L. Bufka.

U Komerční banky v Chebu byl v jednom případě proveden bezhotovostní převod ze šeku na účet, šek předložil a hotovost převedl na svůj účet František Boháček. U tohoto účtu zjistili celníci několik bezhotovostních převodů peněz z obchodů s motorovou naftou, částka se pohybuje přibližně okolo 160 milionů korun. Ve všech případech mělo jít o platby firmy Seteza /Seta za motorovou naftu firmě Rama. Účet pana Boháčka prověřili a zjistili, že všechny peníze z účtu vybral a v hotovosti je odnesl na neznámé místo.

V souvislosti s firmou Seteza/Seta zjistili také převody šeků na jméno ing. R. Tonev do Komerční banky Liberec, přičemž R. Tonev se rovněž zabýval prodejem motorové nafty dovezené s označením LTO. Ing. Tonev je bývalý pracovník uranového průmyslu. Podivné je, že v jednom případě zastupoval při jednání firmu Letex. K jednání došlo v kanceláři Velkého kina v České Lípě a jednala zde firma Letex s firmou Alex. Když firma Alex zakoupila motorovou naftu, vyvezla ji na Slovensko, kde má firmu Bimex ing. Tonev. Zjistilo se rovněž úzké propojení na majitele firmy Schade, MUDr. Škodu. Z různých výpovědí zjistili celníci, že bankovní operace většinou osoby, na které narazili, nedělaly pouze ve svůj vlastní prospěch a většinou také ne ve prospěch firmy, za kterou jednaly, jako například Radl za firmu Verbny, Gallo za firmu Letex... Podle celníků jednaly ve prospěch zatím neznámé osoby nebo osob. Peníze, které jim byly vypláceny za šeky, odnášely z bank

Krvavé oleje J

v hotovosti a s největší pravděpodobností je postupně uložily na několik dalších účtů tak, aby bylo znemožněno vysledování toku peněz.

Data proplacených šeků vystavených pro firmu Letex se však shodují s daty hotovostních vkladů firmy C.O.S. na pokladnu ČSOB ve prospěch účtu 400 - 0200034053 firmy Trehol, kde má dispoziční právo k tomuto účtu Holý, Kouřil a Dušková. Toto zjištění je však mnohem zajímavější v souvislosti s tím, že firma C.O.S. stejně jako firma Trehol sídlila v té době na stejné adrese, na Zborovské ulici v Praze, ve sklepních prostorách v jedné místnosti. Prověřen byl účet firmy Trehol a celníci zjistili, že firma má několik účtů, z nichž platila kromě Chemapolu za LTO přes 2 miliardy korun také dalším firmám, a to:

Lyric se sídlem Praha 4 - účet u banky Austria, dispoziční právo k účtu Kutal, Koubek, Koubková.

Firma C.O.S., Praha 4 - účet u ČSOB Praha - dispoziční právo k účtu Kraus, Šlezar, Stejskal, Dašek.

Lyric, Kolín 2 - účet u KB Kolín, dispoziční právo k účtu Janík, Večeř.

Reana Praha 3 - účet u KB Olomouc - dispoziční právo k účtu Berková, Kutal, Lehký.

Společnost přátel národů východu - účet u KB Praha 1 - dispoziční právo k účtu Šlezar, Lukavský, Tipová, Hanusová, Nevečeřalová.

Všechny tyto firmy kromě Společnosti přátel národů východu kupovaly od firmy Trehol LTO. Z pohledu normálního občana nemá platba od firmy Trehol těmto firmám naprosto žádnou logiku. Skutečný důvod vyplynul na povrch o něco později. Především to, že se jednalo o platby v desítkách až stovkách milionů, budilo dojem, že by mohlo jít o placené služby, což je svým způsobem pravda.

Současně s vyšetřováním pohybu peněz prováděli celníci kontrolu osob, které se dostavovaly na železniční stanice a zařizovaly zde změny přepravních smluv (tzv. nové podeje). Přestože v té době již bylo jasné, že k fyzickému pohybu zboží dochází na všech větších železničních stanicích, zaměřili se na stanice Pardubice, Ústí nad Labem - západ, Beroun a Havlíčkův Brod.

Krvavé oleje J

V Pardubicích prováděl za firmu TIRI změny přepravních smluv J. Prokop, za firmu Havránek majitel firmy Havránek, později K. Skákal, za firmu Kašpar majitel firmy Kašpar, za firmu Petrolcam zástupce firmy Říha, za firmu Kotláš zástupce K. Skákal a u firmy Richtr se nepodařilo osobu ztotožnit. V Ústí nad Labem - západ za firmu Koliandr zajišťovala nový podej A. Skrežinová, v Berouně za firmu Verbný D. Rektorys a za firmu Richtr D. Rektorys a Matoušek. V Havlíčkově Brodě za firmu Novel pánové Mazanec a Špiler, za firmu Sklave Špiler, další neztotožněná osoba za firmu Jihofrukt a firmu Garancia, za firmu Mawe ing. R. Martinec, za firmu ZaM její majitel ing. Zápotočný. Přes tuto firmu šly cisterny z Ernstgardenu pro firmu Lukoz Luhačovice.

Pracovníci železničních stanic poté, co dojely soupravy cisteren do konkrétní železniční stanice, podávali avízo majitelům zboží, případně jimi pověřeným osobám. Většinou šlo o číslo Eurotelu, které bylo v té době velmi špatně zjištělné a s nemožným odposlechem, případně šlo o kontaktní adresy v hotelích a pronajatých kancelářích, které byly často a pružně měněny.

Za vyhotovení nového podeje se platilo hotově a částky se pohybovaly kolem 300 až 500 tisíc korun za jednu soupravu.

Září-říjen 1993

Dalším šetřením zjistili celníci souvislosti mezi firmou Letex a zneužitím její plné moci. Šlo o dovozy cigaret pro firmu Letex, které se za záhadných okolností ztratily z hlídaného parkoviště v Praze-Stodůlkách, kam byly převezeny poté, co je zajistil Celní úřad Praha-Stodůlky. U tohoto případu figuroval Verbný, který potvrzoval razítkem firmy Letex celní prohlášení na dovoz cigaret u Celního úřadu Stodůlky. Od koho měl razítko, celníci nezjistili.

V době, kdy probíhala celní kontrola, byl M. Verbný ve výkonu trestu za podvody, které páchal jako člen organizované skupiny. V této skupině byl mimo jiné také Hájek přezdívaný Háček, jehož jméno se vyskytuje rovněž v dovozech LTO - motorová nafta, a to s firmou H + H - Hájek a syn.

Ve vazbě je v současné době také další člověk, který používal doklady firmy Letex a Koliandr.

Krvavé oleje J

Plnou moc obdržel Rektorys od P. Richtra, majitele firmy Richtr.

V únoru 1994 skončil ve vazbě Miroslav Kotlář za krádež. Policii vypověděl, že ho kontaktoval Rektorys, který od něho koupil doklady jeho firmy, podpisový vzor a plnou moc k zastupování, to vše za sto tisíc Kč. Razítkem firmy Kotlář potom potvrzoval přepravní doklady v nákladní pokladně železniční stanice Pardubice K. Skákal, který byl spolu s L. Havránkem mimo jiné podezřelý z nezákonného dovozu a následné distribuce cigaret jako člen organizované skupiny.

Rektorys založil v Agrobance Pardubice účet na jméno Kotlář, u kterého měl dispoziční právo Rektorys a Večeř, později místo Večeře L. Havránek. Přímoú vazbu na Rektoryse měl i Radl, Hofman a Zuska, kteří spolu tvořili oficiálně nikdy neregistrované sdružení HRZ company. Radl a Zuska založili firmu Agros petrol, která obchoduje s LTO - motorovou naftou.

Jedním z největších dodavatelů motorové nafty je Bufka. Zuska je přitom také podezřelý z nezákonného vývozu zbraní. Potvrdila se také jeho přímá vazba na firmu Mega company, kde se objevilo podezření na nezákonný dovoz cigaret, a nevylučuje se ani obchod s drogami z Makedonie. Havránek a Skákal u Komerční banky v Pardubicích založili účet na jméno Jaroslav Málek, ke kterému měli dispoziční právo jen oni dva.

V dubnu a květnu 1997 obchodovala s LTO také firma Tórok. Vzhledem k tomu, že ze všech analýz a dedukcí vyplývá, že garantem celého dovozu LTO - motorové nafty je Chemapol, zjišťovali celníci všechny dostupné informace k této firmě, a to společně s Finančním úřadem Praha 10, který je správcem daně Chemapolu. Zjistili, že Chemapol a.s. má zahraniční zastoupení v Rakousku, Dánsku, Finsku, Francii, Německu, Velké Británii, Itálii, Belgii, Polsku, Singapuru, Slovensku, Španělsku, Švédsku, Švýcarsku, USA, Bulharsku, Maďarsku, Íránu, Rusku a Ukrajině. Dále že má větší podíly ve firmách Lachema a.s. - výroba farmaceutického zboží, Koramo - výrobky z ropy a Paramo - zpracování vyjetých olejů, výrobky z ropy. Dále že Chemapol je sponzorem fotbalového týmu Petra Drnovice, mezinárodního golfového turnaje Chemapol tour a některých českých filmů (například Akumulátor 1). Chemapol měl navíc zájem o privatizaci petrochemického průmyslu, zejména se zajímal o rafinerie Kaučuk Kralupy a Chemopetrol Litvínov tzv. českou cestou. Podle vlastního vyjádření chtěl

Krvavé oleje J

část privatizované petrochemie financovat z českých zdrojů, přibližně 27 miliard Kč.

Podle veřejně dostupných zdrojů bylo zjištěno, že v užším vedení a.s. Chemapol se vyskytují agenti StB, přičemž generální ředitel Junek byl 11 let agentem první správy, která měla úzké napojení na bývalou sovětskou KGB. Toto zjištění by mohlo potvrzovat řízení celého obchodu s LTO - motorovou naftou i organizační strukturu.

Byly zde totiž využity znalosti z celého palivoenergetického komplexu tak, jak je s největší pravděpodobností rozpracovávala StB. Jde o přesnou znalost počtu a kapacit stáčecích a skladovacích zařízení na pohonné hmoty, údaje o průměrné spotřebě motorové nafty v celé republice, stejně tak znalost celé distribuční sítě v ČR. Napovídá tomu rovněž velká koncentrace bývalých pracovníků StB, SNB a ČSLA v této síti.

Kromě Chemopolu, který dovážel hlavně motorovou naftu označenou jako LTO z Ruska, zde byli i jiní dovozci, kteří dováželi motorovou naftu označenou jako LTO z Německa a Rakouska. Byly to především firmy Lukoz Luhačovice a Jihofrukt Malšice. Obě firmy dovážely LTO - motorovou naftu vyrobenou v rafinerii Ingolstadt a zakoupenou od firmy MTB Benzinkontor, přičemž ji ve všech případech deklarovaly jako topný olej, zařazený podle sazebníku pod číslem 27100074, který rovněž nepodléhá spotřební dani a má jen 5% sazbu DPH.

Analýza dovozů a následného pohybu motorové nafty označené jako LTO podle celních orgánů

Produkt je dovezen do vysílací stanice, kde jej „projednává“ příjemce - deklarant zmocněný dovozcem. Z vysílací stanice jsou cisterny po změně znění přepravní smlouvy, kterou provádí dovozce nebo jeho zástupce, předisponovány do další železniční stanice. Zde se znovu vyhotoví další přepravní smlouva, je změněn název přepravované komodity z LTO na motorovou naftu, která je odeslána další firmě, případně konečnému příjemci.

Stejný postup je uplatňován i při obchodních operacích, a to tak, že produkt je dovozcem vycelen jako LTO a prodán jako LTO. Následně je LTO

Krvavé oleje J

prodáván přes několik dalších firem až k firmě X, která nakoupí motorovou naftu označenou jako LTO a dále ji již prodává jako motorovou naftu dalším firmám, nejlépe velké distribuční firmě, která motorovou naftu prodává konečným uživatelům.

Firmě X, která zboží přejmenovává, je za ně placeno šeky nebo hotově. Hotovost nebo hotově proplacené šeky jsou odneseny na předem určené místo, přerozděleny, zkontrolovány a odeslány na několik účtů firem, které jsou kontrolovány garantem celé obchodní operace. Majitelé nebo společníci firmy X jsou osoby většinou kriminálně závadové, s nižším stupněm vzdělání a dnes jsou někteří nezvěstní.

Za firmu X provádějí obchodní a přepravní operace osoby „koně“, kteří od ní odkoupí plnou moc, živnostenský list, razítko a podpisové vzory Pěšáci poté provádějí dle pokynů a ve prospěch v té době neznámých osob přepravní a obchodní operace. Je nutno zdůraznit, že firma X z výše uvedených důvodů neodvádí státu na daních ani korunu, neboť se tváří, že o prováděných obchodech na své jméno neví.

Celý popsaný mechanismus je řízen a spravován perfektně fungující organizací, ta, za pomoci několika „nových podejů“, několika prodejů a převodem zisku na momentálně nezjistitelné účty, zneprůhledňuje celý problém tak, aby nemohla být patrna a zjištěna osa mezi dovozcem a distribuční firmou ani způsob, jakým dochází k finančnímu vyrovnání mezi nimi. Několik osob, které tuto činnost provádějí, bylo již v minulosti spojeno s podezřením z pašování cigaret a alkoholu, u jiných z nich se ukazuje vazba na pašování a prodej zbraní a drog.

Závěr od samého začátku šetření LTO - motorové nafty zdůrazňovali celníci na společných poradách s Policií ČR, že se jedná o organizovanou trestnou činnost a že je bezpodmínečně nutné nasazení a využití operativních prostředků tak, aby se dalo zjistit, kdo celou organizaci řídí, a především kam jdou peníze získané z obchodů s LTO - motorovou naftou.

Výsledky prováděného šetření toku peněz totiž nelze využít bez intenzivní spolupráce s orgány Policie ČR a bez použití operativních prostředků, které má policie k dispozici. Podle celníků vedení Policie ČR na

Krvavé oleje J

jejich šetření odmítalo spolupracovat, neboť se to celníků údajně netýkalo. Policie pouze využívala výsledky celního pátrání pro své vlastní potřeby, které však nevedou ke zjištění skutečných viníků, protože i přes všechna dosavadní zjištění neshledala policie uvedenou činnost jako organizovanou trestnou činnost.

Středem zájmu celních pátračů se už tenkrát staly tyto osoby a firmy:
ALEX - s.d., Brechtova 780, Praha 4, společníci: Patera, Dbalý, Homola, Lamač
AREX, s.r.o., Rudolfská 67, České Budějovice, IČ 48207870, společníci: ing. Chmel, Šťastný
AGROS PETROL, s.r.o., Železná 10, Liberec, IČ 49098756
Bednářová Alice, Purkyšova 243, Chrástava
Berežný Juraj, Pod zvonáčkou 4, Praha 2
Berková Jiřina, Závlačí 44, Leština
Ing. Boháč Zdeněk, CSc., Malšice 181
Boháček František, Nerudovo náměstí 612, Litvínov
Brožík Miroslav, Studentská 548, Litvínov
fa BUFKA, Ruprechtická 1225/2C, Liberec, IČ 42465656
Bufka Ladislav, Ruprechtická 1225/2C, Liberec
fa C.O.S., V závětří 4, Praha 7, IČ 45803081
Česká koordinační rada společnosti přátel národů SNS, JUDr. Krýl CSc., dr. Šlezar CSc., ing. Kraus CSc.
Čejka Jan, Revoluční 106, Hrádek nad Nisou
Ing. Čermák Pavel, Příbram VII/459
Firma DAS a.s., Příbram VI-539, IČ 45147663, společníci: ing. Ladislav Lener, ing. Pavel Čermák, Karel Hájek,
Firma DOPA, Havlíčkova 2263, Česká Lípa, IČ 42167868, majitel Jiří Houfek
Dušková Gabriela
fa EFEKT s.r.o., Trávnice 902, Turnov, IČ 15043304, společník M. Švambers
fa EUROPAN MAGIC GLASS, Ralsko - Kuřivody, Česká Lípa, IČ 41691008, jednatel Reckziegel, společník KOVO S+P Gallo Ladislav, Přístavní 36, Praha 7

Krvavé oleje J

Gorban Vitalij, Lermontovova 7, Oktjabrskij, Rusko, firma Promo Gúlleren
Ali, Letex Ledermoden GMBH, Norimberk, Německo H a H, Březová
194/279, Děčín III Hájek Karel, Příbram VIII/88 Hanusová Anna
Havránek Luděk, Nádražní 406, Litomyšl Hofman Jaroslav, Na pískovně
648, Liberec Hoffmann Josef, K závěrce 19, Praha 5
Ing. Hojer Petr CSc., Mezibořská 678, Litvínov
Holý Lubomír, K. Adlitzer Str. 40/1/21/5, Mollensdorf, Rakousko
Houfek Jiří, Havlíčkova 2263, Česká Lípa
Huml Jiří
IBIS, Rooseveltova 296, Litvínov, IČ 414324200, společníci ing. Petr
Hojer CSc., Miroslav Brožík, ing. Jan Pátek, Václav Švestka Ing. Janík
Petr, Riegrova 598, Kolín 2 Ing. Jelínek Radmil, Nevanova 37, Praha 6
JIHOFRUKT, Malšice 184, okres Tábor, jediný společník ing. Boháč
Zdeněk CSc. Kakrda Josef, Hluboká 9, Jablonec nad Nisou Kašpar Petr,
Botanická 14, Brno Klármán Vladimír, Jedličkova 1155, Litvínov Kloz
Josef, Bezdíčková 1546, Pardubice Kodrle Čestmír, Masarykova 232, Ústí
nad Labem Kočí Tomáš, Michalská 10, Litoměřice Ing. Kolev Stanislav,
Zámecká 2009, Litvínov Koliandr, Jablonec nad Nisou (nezvěstný od
začátku roku 1993) fa Kotlář, Rumunská ul, Liberec Koubek Jan, J.
Mártího 2/407, Praha 6 Ing. Koubek Miloš, Na sádce 1749, Praha 4
Koubková Eva, Na sádce 1749, Praha 4 Kouřil Josef
fa KOVO S+P Hrádek nad Nisou 180, IČ 41329066, společníci
Sedmidubský, Podzimek, ing. Pleva, Čejka, Bednářová, Reckziegel
Ing. Kraus Petr CSc., K lipinám 8, Praha 4
Krupička Milan, Vachkova 828, Hradec Králové
JUDR. Krýl Pavel CSc, Juranova 617, Praha 4
Kutal Vratislav (pracovník odd. hospodářské kriminálky PČR,
okresní správa Šumperk)
Lehký Marek
LETEX, Nad Ondřejovem 12, Praha 4 (fiktivní adresa), IČ 44266103,
společníci Herbert Heckmann, LETEX Ledermoden GMBH (Gülle-
ren Ali), Hofmann Josef Ing. Lener Jaroslav, Příbram VII/425
fa LYRIC, Na sádce 1749, Praha 4, Riegrova 580, Kolín, IČ 48535745,
společníci Koubková, Koubek, Janík Lukavský Tomáš
Mandík Ladislav, E. Destinové 600, Litvínov

Krvavé oleje J

Markvart Zdeněk, Vinohradská 707-86, Praha 3
fa MAWE, Na spravedlnosti, Havlíčkův Brod, společník ing. Radek
Martinec
fa Mazanec
fa MEGA COMPANY, Praha 6, společníci Zorán Petrovič, Bronislav
Novakovič, Makedonie
Ing. Miketa Arnošt, Protivova 1373, Praha 4
Ing. Miketa Dalibor, Černokostelecká 1473/117, Praha 10
Mitro Ján, M. Horákové 76, Praha 7 (číšník!)
fa MMC - energie, s.r.o., Lorencova 9, Zlín, společníci JUDr. Rozsypal P.,
ing. Pavlík J., ing. Duchťík A, ing. Vrážek R. fa Morava, s.d., Veleslavínova
10, Brno, IČ 00486795, statutární zástupci Vavřík P., Šup J.
Ing. Moravec Josef, Staré Čivice 196, Pardubice Ing. Navrátil Dalibor CSc.,
Na větrově 47, Praha 4 Ing. Navrátil Petr CSc., Na větrově 47, Praha 4 fa
NOVEL, Jihlavská 945, Havlíčkův Brod Nevečeřalová Ilona
Ondrová Marie, Studentská 2092, Litvínov Ing. Pátek Jan, Mládežnická 74,
Meziboří fa PETROLCAMP, Rooseveltova 261, Chlumec nad Cidlinou
Pipová Zdeňka
Ing. Pleva Oldřich, Pražská 2922, Česká Lípa
Podzimek Petr, Donín 170, Hrádek nad Nisou
fa PROBOTRANS, s.r.o. Pod výtopnou 10, Praha 8, IČ 18630715,
společníci ing. Procházka Zdeněk, ing. Born František
Prokop Jan, Jungmannova 1615, Nový Bydžov
fa PROMO, s.r.o, Palackého 88, Dvůr Králové nad Labem, IČ
48150886, společníci ing. Čáp J, ing. Hampl J, Gorban V.
Radl Tomáš, Jiráskova 303, Liberec
fa RAMA, Teplá, majitel Bohuslav Rada, Havlíčkova ul. 600, Teplá RAVI -
IMPEX, s.r.o, Liběšická 1709, Praha 5, IČ 47118636, společník ing. Jelínek
Radmil
Reckziegel Otto, Loučná 303, Hrádek nad Nisou Rektorys Dalibor,
Turistická 20, Jablonec nad Nisou fa RELAX s.r.o. Nuselská 124, Praha 4 IČ
42650453, společníci Thiem Eberhard, Richtřmoc Pavel
fa Renaissance, Vodičkova 9, Praha 1, IČ 45795304, společníci ing. Mi-
keta A, ing. Miketa D, ing. Navrátil D. CSc, ing. Navrátil P, CSc.
fa Ričtr, Josefino údolí 10, Liberec, majitel Peter Richtř
Richtřmoc Pavel, Sokolovská 52, Praha 8

Krvavé oleje J

Ing. Rinn Pavel, Pod zámečkem, Hradec Králové
fa ROPING s.r.o, Jindřichův Hradec 66/11, IČ 46679961, společníci
ing. Bednář, Bártů, JUDr. Tunkl, Jirků
fa RSV MOTORS s.r.o, Doubská 242, Liberec, společníci Reckziegel Vojtěch,
ing. Salaqarda (fa dováží a dodává náhradní díly pro Peugeot - cup)
Ing. Salaqarda Igor, Rasova 835, Praha 4
Sedmidubský Václav, Jasná 81, Děčín, majitel firmy KOVO S+P a firmy 7D
fa SETA s.r.o. Moskevská 1, Most, IČ 47310189, společníci Ondrová,
Mandík, Wojtovicz, ing. Kolev, Klármán, Šemík, Kodrle, Novák fa SETESA
Most, (od června 1994 rozdělena na divize SETA s.r.o., SETA QUARDO,
SETA KOMANOV) fa SCHADE EXPORT - IMPORT s.r.o, Kořenovská
1080, Liberec 10, IČ 43222901, společník MUDr. Škoda fa SKLAVE, U
stadionu, Cheb, majitel Arnošt Panenka Skákal Karel, P. Jilemnického 253,
Hradec Králové Skrežinová Alena, Mariánské Lázně Staňková Miloslava, Na
Švárové 1231, Nový Bydžov Stavební společnost Semtín, Nová 306,
Pardubice, IČ 00486451, společníci ing. Torhan, ing. Rinn, Kloz, ing.
Moravec, VCHZ Syntesia
Šemík Pavel, V oblouku 578/1, Ústí nad Labem Dr. Škoda Věroslav,
Kořenovská 1080, Liberec 30 Dr. Šlezár Jaroslav CSc, Bojasova 1252/121,
Praha 8 Špiler Luděk
Šup Jiří, Květnická 1616, Tišnov
Švambera Miroslav, Diamantová 1908, Trutnov
Švestka Václav, Čapkova 2029, Litvínov
fa TREHOL s.r.o, Zborovská 35, Praha 5, IČ 48028096, společníci ing.
Trepáč Igor, Holý Lubomír
fa TUAREG RACING s.r.o. Hluboká 9, Jablonec nad Nisou, IČ 49096214,
společníci Kakrda, Sedmidubský, Reckziegel Thiem Eberhard,
Georgenmauer 12, Naumburg am Szale fa TIRI Tanvald, majitel Tihomir
Rizov
Ing. Tonef Roman, Jáchymovská, Liberec, majitel firmy BIMEX
Ing. Torhan Petr, Legionářská 539, Pardubice
fa TÓRÓK Josef, Polní 563/25, Liberec
Vavřík Petr, Tyršova 12, Brno
Večeř Jiří, Vyškov
fa Verbný, Norská 44, Liberec 1, IČ 4607750 Verbný Milan, Norská
44, Liberec 1 Vojtěch Tomáš, Vyhliďková 557, Liberec Wojtovicz Karel,

Krvavé oleje J

Vysoká pec 207 fa ZaM, Šmolovy 159, majitel ing. Zápotočný Zuska
František, J. Schillera 284/20, Liberec

Finanční úřady i celníci při šetření zaměřeném na distribuci LTO - motorové nafty mapovali pohyb cisteren od okamžiku jejich propuštění do režimu volného oběhu až ke konečnému příjemci včetně nových podejů, změn přepravních dispozic atp. Sledovali i pohyb finančních prostředků použitých k úhradě zboží. V této souvislosti je zajímavé jako dodavatelé ropných derivátů především tyto firmy, třebaže věděli, že v republice jich už je v té době mnohem víc:

Záluský Jiří, N. Frýda 5, České Budějovice
O+M, Pivovarská 29, Rožnov pod Radhoštěm, IČ 42086353
Novák Jan, Export- Import, Bělehradská 1532, Pardubice
Hájek, obchodní firma Březová 194/279, Děčín 3
Stankovič František, Přibice 94, IČ 10559663
Jan Zemánek, obchodní činnost, Pasohlávky 141, IČ 45633533
Dastych Josef, Kunětická 106, Pardubice
Václav Singler, Brno, Losova 42
Zdeněk Navrátil, SPCM 53, Krnov
Roman Krška, Zbožov 7
PHB Uhřetínovice s.r.o, Voděrady, IČ 46507680
ERAS s.r.o. Okružní 223, České Budějovice, IČ 56448204

V průběhu let 1994 až 1997 jsem na téma daňových úniků prostřednictvím označení motorové nafty za LTO napsala kolem stovky celostránkových reportáží a článků. V každém z nich bylo podrobně rozebráno, co se děje. Moje články, jak mne informovali policisté a celníci, sloužily pro mnohé jejich začínající kolegy jako „kuchařka“, ze které čerpali informace, aby pochopili, o čem je řeč. A velmi brzy jsem začala točit i reportáže pro pořady ČT Klekánice a Nadoraz. Asi nebudu přehánět, když řeknu, že jich bylo možná čtyřicet, možná víc.

Kdybych měla brát vážně, že je povinností orgánů činných v trestním řízení zahájit vyšetřování po zjištění, že v tisku byly zveřejněny informace, které nasvědčují tomu, že by se mohlo jednat o závažnou trestnou činnost, tak musím konstatovat jejich fatální selhání, buď nikdo z nich neumí číst,

Krvavé oleje J

nebo se obloukem informacím na toto téma všichni vyhnuli. Existuje ovšem ještě další možnost, že číst umějí, věděli, ale konat nesměli.

Ingolstadt - motorová nafta a LTO je totéž

Od chvíle, kdy jsem zjistila první informace o tom, jak funguje obchod s nezdaněnou motorovou naftou, uplynuly sotva dva měsíce. Stejně jako většina republiky, jsem žila v přesvědčení, že pokud dochází k prodeji komodity pod názvem LTO, která je pouze přejmenovaná na naftu, dojde v krátké době ke skandálnímu odhalení. Myslela jsem si totiž, že u čerpacích stanic je místo nafty skutečně prodáván LTO, a že se co nejdřív začnou zadírat motory aut a techniky, která na něj jezdí. Jenomže se nic takového nedělo.

Od celníků jsem získala adresy některých firem, které k nám ze zahraničí LTO, případně plynový olej, vozí. Protože se jednalo o jednu z malých větví, která končila v Luhačovicích, nebylo nesnadné vypátrat, že hlavními zahraničními dodavateli jsou rafinerie Voburg Ingolstadt prostřednictvím firmy Benzin - Kontor GMBH z Mnichova. Pracovala jsem v redakci Denního Telegrafu a tehdejší jeho vedení mi umožnilo do Německa vycestovat.

Jela jsem do Mnichova přes Českou Kubici. Ještě před tím, než jsem překročila hranice do Německa, navštívila jsem nákladové nádraží v České Kubici. Tenkrát pro mne bylo překvapením zjištění, kolik vlakových souprav tudy s nákladem LTO z Německa projíždí. Později jsem zjistila, že je to jen zlomek toho, co se k nám dováží ze Slovenska, Maďarska a Ukrajiny. Soupravy z Ingolstadtu směřovaly vesměs do jižních Čech, především do Tábora - Malšic k ing. doc. Zdeňkovi Boháčovi, firma Jihofrukt Malšice, dále do firmy K+Z s.r.o. Znojmo, část pak odtud do firmy Lukoz Luhačovice, Pozlovice (Vrba, Procházka) a další část například do firmy Sette Vlašim. Okresní soud v Táboře se případem firmy Jihofrukt zabýval, odsoudil však pouze tzv. koně, kteří komoditu přejmenovávali. U této větve byly zisky koňů vyšší než u větví jiných. Ing. Boháč, který nezdaněnou naftu dovážel a nechával deklarovat jako LTO nikdy nebyl odsouzen a nebyl mu zabaven žádný majetek.

Krvavé oleje J

Z Mnichova jsem hned druhý den odjela do asi 70 kilometrů vzdáleného Ingolstadtu. Celkem ochotní pracovníci na vstupu do rafinerií mi zorganizovali kontakt na oddělení, které se stará o vývoz. Člověk, který se za chvíli objevil u brány, byl velmi přívětivý a přistoupil na setkání po pracovní době. Informace, které jsem na této schůzce získala, znamenaly tenkrát zásadní obrat v mém myšlení.

Až do té chvíle jsem totiž byla přesvědčena, že se v ČR opravdu prodává LTO a tvrdošjně jsem odmítala připustit, že by se ve skutečnosti mohlo jednat o dovoz motorové nafty. Nakonec jsem ale zjistila, že moje představy o zadřených motorech jsou ty nejméně pravděpodobné. Ten muž mi totiž vysvětlil, že topný olej, který někdy upřesňoval jako heizól, jindy jako heizól leicht, který je k nám distribuován z Ingolstadtu, má úplně stejné složení jako motorová nafta (diesel). Trvalo mu to téměř hodinu, než jsem připustila, že je něco takového možné a bylo to vlastně poprvé, co se ukázala v plné šíři obľudnost této kauzy. Ale ještě ani tenkrát mi nedocházelo, že celý ten podvod na občanech má tak jednoduchý princip. Že spočívá jen a jen v pojmenování. To mi došlo až o něco později.

Tenkrát, na začátku roku 1994, jsem i ve Voburgu obíhala nádraží, zjišťovala, kdy bude vypraven další vlak s cisternami LTO a sháněla podklady o tom, kdo si komoditu objednal. V Bavorsku jsem pobyla několik dní, během nichž jsem z nejrůznějších zdrojů zjistila a důkladně si ověřila zajímavé informace. Spočívaly v tom, že lehký topný olej a motorová nafta v rafineriích Ingolstadt je zcela totožný výrobek.

2 rafinerií komodita putuje do státních daňových nádrží. Obrazně řečeno tyto nádrže mají tři výstupní kohouty. Také v Německu je motorová nafta zdaněna podstatně vyšší sazbou daně než topný olej. Cena topného oleje v Ingolstadtu byla v té době 0,25 DM. Cena motorové nafty 1,20 až 1,30 DM. Protože v Německu nesmí být topný olej používán jako pohonná hmota pod hrozbou vysokých pokut, a protože je to zájem státu, aby daně opravdu vybíral, je u dvou ze tří výstupů z nádrží barven na červenou a na modro. Červený výstup podléhá vysoké dani, protože je to motorová nafta a daně z ní jsou nekompromisně vybírány. Druhý výstup ze stejné nádrže je barven na modro, znamená to, že podléhá nižší dani a že to je topný olej. Když jsem

Krvavé oleje J

se ptala tamějších řidičů, zda je někdy napadlo jezdit na LTO, odpovědi mi byly udivené pohledy.

Od muže, který měl přehled o vývozech, jsem se dozvěděla, že do března 1993 byly komodity na dodacích listech pro ČR označovány jako „diesel“. Souviselo to se zavedením nové daňové soustavy u nás. Při té, která platila do té doby, nebylo třeba v označení cokoli měnit, fungovala daň z příjmu a odběratel v ČR sám určoval, co mu přišlo. A přišlo mu vždycky LTO, aspoň pro daňové příznání. Od března 1993 byly dodací listy přepracovány na topný olej. Tento muž dobře věděl, co říká. Věděl také, že do ČR se při dovozu nafty musí komodita zatížit příslušnou daní. Ale věděl také, že se to neděje. Věděl, že firmy z ČR tuto naftu zatěžují jako topný olej s vědomím, že v závěru se to vždy prodá jako zdaněná motorová nafta. Jediná jeho starost byla, jestli nejsem na výzvědech od konkurence. Když se potvrdilo, že jsem novinářka, byl velmi vstřícný. Ochotu se mnou komunikovat vysvětloval sympatiemi k Čechům.

Na moji otázku, kdo z České republiky zprostředkovává tyto obchody, tvrdil, že konkrétní firmy nezná a v podstatě ho ani nezajímají. Z vlastní iniciativy ještě uvedl, že ten „obchod“ měl skončit v lednu 1994, údajně kvůli barvení, které se mělo v České republice zavádět. Věděl ale také, že to bude pokračovat, že půjde ve skutečnosti o formální barvení a že ještě poměrně dlouho z těchto rafinerií bude zásobován český trh.

Další firmou, kterou jsem v Německu navštívila, byla Benzin - Kontor GMBH München. Muž, který se mi zde představil jako pan Mayer, odmítl poskytnout jakékoli informace s tím, že nevidí důvod, aby se zabýval přemýšlením o krácení daní řádově v miliardách, ke kterému v Čechách dochází. Role této firmy se ukázala až později. Formálně je to právě firma Benzin - Kontor GMBH München, která nakupuje od Ingolstadtu pro firmy v ČR LTO a zajišťuje hladký průběh distribuce a celého obchodu.

Domů jsem se vracela jako v tranzu. Zjištění, že jde ve skutečnosti o kvalitní motorovou naftu, mě nemohlo nechat na pochybách, že vše je kryto státními orgány. Postupně mi docházelo, že pouze znění zákona umožnilo, aby z motorové nafty, o které všichni věděli, že to motorová nafta je, stát

Krvavé oleje J

nevybíral peníze a přitom každého z občanů přinutil, aby je platil do kapes skupiny „vyvolených“ z olejářské mafie.

Moje redakce tehdy sídlila v Praze. Asi týden po návratu jsem si do ní jela vyřídít cesták. Vracela jsem se domů v noci a v protisměru jsem potkávala kolony cisteren. Začala jsem je počítat asi po deseti minutách jízdy po dálnici směrem na Brno. Jely jedna za druhou a než jsem dojela do Brna, napočítala jsem jich asi 170. Od olejářů jsem se později dozvěděla, že tyto manévry byly způsobeny šířením informace o tom, že se pohonné hmoty začnou barvit. Barvit se sice začalo, ale bylo to přesně tak, jak říkal ten člověk z Ingolstadtu - některé pohonné hmoty se barvily, jiné ne, podle toho, jak se jim říkalo. Připomínalo to spíš frašku než skutečně funkční opatření.

Uplynulo několik měsíců a já jsem připravovala další reportáž. Vracela jsem se ze střížny na Kavčích horách. Ještě před odjezdem jsem s několika lidmi hovořila telefonem o tom, že se nevracím do Ostravy přímo, že se zastavím ve Znojmě, kde na mne čekal manžel. Byla to doba, kdy jsem někdy měla pocit, že mne sleduje ne jeden ale hned několik párů očí. Neskrytě mě několikrát provázela auta, většinou luxusních značek, cestou z Ostravy do Prahy, nebo naopak. Někdy to bylo až tak okaté skledování, že jsem na to asi dvakrát upozornila policii. Také anonymních telefonátů tenkrát bylo pár, a žádný z nich neměl vlídný obsah. Nepokryté vyhrožování, otázky typu: Už si kopete hrob nebo vám ho máme připravit sami? Pravda je, že jsem to brala dost na lehkou váhu. Do telefonu jsem se bavila běžně o všem, co bylo třeba projednat. Také ten den, kdy jsem odjížděla z Prahy, jsem s několika lidmi mluvila o tom, kdy a kde se ten den budu nacházet.

Cesta do Znojma proběhla bez problémů. Bylo asi půl jedné v noci, když jsme vyjžděli směrem na Brno a dál na Ostravu. Kousek od Znojma se musí projet přes obec Lechovice. Ke klášteru, který je dominantou obce a je na nepřelíš vysokém kopci, jsem projela několika serpentinami. Na hlavní cestu ústí několik bočních, téměř by se dalo říct lesních nebo polních cest. Na jedné z nich bylo vidět, že stojí auto na parkovacích světlech. Když jsem se přiblížila asi na nějakých 15 - 20 metrů, vystartovalo auto přede mne a vyjelo na hlavní silnici.

Krvavé oleje J

Problesklo mi hlavou, že někdo se vrací z vinného sklípku notně opilý a předvádí své řídicí umění ne právě bezpečným způsobem. Zpomalila jsem a přizpůsobila jsem se tempu auta přede mnou, které najednou jelo už jen krokem. Když jsem se rozhodla auto předejet, vyhodila jsem blinkr a zabočila do levého pruhu.

Auto přede mnou udělalo tentýž manévr, evidentně proto, abych je předjet nemohla. Tak jsem se vrátila na svoji polovinu, a auto přede mnou udělalo totéž. Znovu jsem se pokusila je předejet, ještě asi dvakrát, ale všechno se opakovalo. To už jsme byli nahoře na kopci v Lechovicích, kde je přece jenom táhlejší rovinka, a mně se to nakonec podařilo.

Na autě, které jsem teď měla za sebou, se objevil maják, zapnula se jakási přídatná světla a auto použilo sirénu, kterou používá policie. Manžel, který jel se mnou, byl přesvědčen, že se skutečně jedná o policii, a chtěl, abych zastavila. V té chvíli nás auto právě předjíždělo. Když jsem se podívala na spolujezdce v něm, viděla jsem ruku, která míří na mně, jako by držela pistoli. Jestli ji opravdu držela, nevím. Rozhodně mně to však přinutilo spíše k tomu, abych šlápla na plyn. Následovalo něco jako honička z akčního filmu.

Auto přidalo na rychlosti a předjelo mě. V té době byla silnice mezi Znojmem a Brnem úplně bez provozu. Když se konečně v dálce objevilo světlo protijedoucího auta, začala jsem světly vysílat signál SOS. Jenomže ve stejnou vteřinu, kdy se ta světla objevila, zmlkla houkačka a maják na autě, které mne pronásledovalo, zhasnul. Všechno se opakovalo další dlouhé kilometry. Jenomže auto na mne začalo najíždět. Střídavě mě tlačilo z cesty, jindy mě předjelo a těsně přede mnou duplo na brzdy. Všechno to provázal zvuk policejní houkačky a světla majáku a přídatná světla, která mě oslňovala. Chvillemi jsme jeli rychlostí kolem 140km/h, což v zatáčkami protkané krajině nebylo právě bezpečné. Celkem to trvalo přibližně 15 km, je to neobydlený úsek cesty mezi Lechovi- cemi a Miroslaví.

První světla, která jsem uviděla, byl non-stop motorest kousek před Miroslaví. Vjela jsem na parkoviště a očekávala jsem, že auto projede dál směrem na Brno. Jenomže vjelo za mnou a postavilo se za mne tak, abych nemohla z parkoviště vyjet. Z auta vystoupili dva muži v civilu, zamávali odznaky, jeden z nich řekl: Policie, ukažte mi doklady. Požádala jsem

Krvavé oleje J

manžela, aby šel do motorestu a zavolal pomoc. V okamžiku, kdy jsem vyslovila větu: Volej policii! skočili muži do auta a odjeli. Samozřejmě jsme měli poznamenané číslo auta a na policejní služebnu asi pět kilometrů vzdálenou jsme jeli podat výpověď.

Zhruba měsíc po incidentu mi policie ze Znojma oznámila, že pachatelé „dopravního přestupku“ byli identifikováni a že jim byla udělena pořádková pokuta ve výši 1.500 Kč za „bránění v plynulosti silničního provozu“.

Můj přítel vrah **S**

„...pár lidí vědělo, že se to stane, ještě než byl mrtvěj. Při každým zazvonění telefonu jsem čekal, že uslyším heslo „hory jsou zařízený“. Takže takhle nějak vypadá zprostředkování nájemné vraždy dopředu.

Tady v kriminále chodí kluci k farářovi a tvrdí, že věří Vidím kluka, jak se modlí a tvrdí, že věří v Boha, že žije podle Boha a příkázání. Vždycky mám jednoduchou otázku. Vyjmenuj mi deset příkázání. Nikdo z nich to tady nedokáže.“

Spousta lidí přemýšlí tak, že ten, kdo vraždu vykonává, je horší než ten, kdo ji objedná. Já o tom nejsem přesvědčen. Já jsem přesvědčen, že lidi, co zadávají vraždy, jsou ještě daleko horší než vykonavatelé, protože jsou slabí na to, aby to udělali sami. A kolikrát jsou jejich představy, jak by se měla vražda vykonat, strašný zvěrstva. Neskutečný zvěrstva. Jak si představuješ nájemného vraha? S kuklou na hlavě? V ruce pistoli s tlumičem? Cožpak Radek chodil v nějaké kukle? Takhle to tedy fakt není. To je televize, to jsou ty akční filmy. Byla bys zděšená při představě, že jsi na ulici právě potkala nájemného vraha? Asi ne, protože ty bys to na něm asi nepoznala.

Kolik lidí vědělo, že Holý zemře?

No pár lidí vědělo, že se to stane, ještě než byl mrtvěj. Při každým zazvonění telefonu jsem čekal, že uslyším heslo „hory jsou zařízený“. Takhle nějak vypadá zprostředkování nájemné vraždy dopředu.

Jak ses cítil?

Jak jsem se asi mohl cítit? Já jsem měl Marka opravdu rád. Kompenzoval jsem si svoje svědomí tím, že jsem ho takhle neúčinně varoval. Sám sebe jsem omlouval před sebou. Stejný to bylo s Holým. K Holému jsem jezdil, vozil jsem mu peníze. Chodil jsem s ním na biliár, a přitom jsem věděl, že až odjedu do Prostějova, bude kolem něj někdo šmejdit a já už budu jen čekat na telefon. Na to heslo, že „hory jsou zařízený“. Tehdy už někteří lidi byli mrtví, i když ještě žili.

Co Marek dělal předtím, než jste začali obchodovat?

Marek měl nepopsatelné charisma. On nepřítáhl jenom mě, jeho si oblíbila spousta lidí. On byl takový přerostlý děcko. Měl rád život, rád se smál, prostě

Můj přítel vrah S

bral to, jak to je, nemyslel na den dopředu, žil jen ten den, konkrétně ten den a chtěl všechno, všechno chtěl stihnout.

Vyučil se na nějakém učilišti, ale co dělal přesně, nevím, on totiž nerad o sobě mluvil, někdy říkal, že je nalezenec, ale přitom svoji adoptivní maminku měl hodně rád, to vím podle toho, jak o ní mluvil. Ale stejně, když ti někdo takhle odpoví, tak už se neptáš, odsune tě do určitých mezí. Dělal všechno, ten člověk měl rád muziku, to v každém případě. Muzikou byl úplně posedlej. To ho táhlo tak, že měl dokonce firmu, kde prodával kytary. Je zajímavé, že mluvil o tom, kolik prodal trsátek, ale ne kolik prodal kytar. Měl rád zbraně, ale kterež chlap nemá rád zbraně.

O Markovi mluvíš málo, proč?

Jedním z těch, co jsou obviněni, že způsobili Markovu smrt, jsem taky já. A rozsudek dosud nepadl. I kdybych chtěl, a já bych o Markovi mluvit chtěl a hodně, tak nemůžu. Mohlo by se to brát jako pokus o ovlivňování svědků, a to určitě nechci. Takže o Markovi ano, ale později. Třeba v knize Krvavé oleje 2.

Když Marek začal dlužit miliony, věděl jsem, že je zle. Několikrát jsem za něho dluhy zaplatil, protože mi nic jiného nezbývalo. Jenomže to nepomohlo. Lidi, kterými se obklopil, ho doslova vysávali. A Marek se k penězům choval jako ženská k šatům, které vyšly z módy. A tak jsem se dostal do situace, že si můžu vybrat: buď zařídím, aby zemřel Marek, nebo zemřu já. Já jsem ho totiž do těch olejů přivedl. Třetí možnost neexistovala. Tak to tenkrát prostě fungovalo.

Byl to tvůj přítel. Dá se s tím vůbec žít?

Co ti na to můžu říct? Říkat můžu jen slova. Tisíce slov. A stejně nebude žádné to pravé. Jedno ale vím určitě: toho, co mám v sobě, mě nikdy nezbaví žádný soud. Bude to ve mně už napořád, je to mojí součástí. Všechno, co přišlo „potom“, jsem vždycky viděl už jenom přes závoj toho, co se stalo Markovi. O tom, jak zemřel, vím jen zprostředkovaně. Nebyl jsem u toho. Moje auto stálo v ty době v Prostějově a taky já jsem byl lidmi doslova obklopen.

Neodpověděl jsi mi na otázku, jestli se s tím dá vůbec žít?

Můj přítel vrah S

Když kvůli tobě zemře někdo, koho jsi znala, a nemusí to být zrovna kamarád, dojde ti časem, že zemřelo něco v tobě. Že už nikdy nebude nic stejné jako bylo „předtím“. A jestli se s tím dá žít? Žiju.

To, co se stalo Markovi, mi dochází postupně. Dřív jsem to prostě bral jako fakt. Stalo se to, stát se to nemělo, ale fakt je, že Marek je mrtvý a já s tím musím nějak žít. Teprve od chvíle, co jsem o tom začal mluvit s tebou, tak mi nějak dochází celá ta hrůza. Já jsem ho obětoval. Byl jsem tak slabý, že jsem ho obětoval. Neumím ti to lip říct, ale to je to, co mne mrzí nejvíc. Mrzí mě to, možná je to nepoměr, mrzí mě, že jsem o Marka víc nebojoval.

Prý jsi vyznavač východní filozofie.

Východní filozofie je velmi zajímavá. Ale nedá se u nás podle ní žít. Člověka, který by ji vyznával celou, by tady měli za blázna. Východní filozofie, ať se vezme z jakékoliv stránky, je postavená na jedné silné věci, a to je čest. Hlavně k sobě samému. Z východní filozofie se dá přebrat jen to, co každému jednotlivě vyhovuje. Nevěřím například, že to, co má přijít, přijde a nedá se změnit. Pokud člověk chce, dokáže změnit i část svého osudu. Východní filozofie nemá jeden, ale několik směrů. Ale co tam platí neoddiskutovatelně, a co platí pro každého, je, že pokud by nebyl pláč, nevíme, co je radost. Kdyby nebyla radost, nevíme, co je pláč.

Co teď právě čteš?

Četla jsi knížku od Frýbové Polda? Určitě ano. Zapomněl jsem se tě zeptat, co si o tom myslíš. Četl jsem to až teď. Píše tam taky o olejích. Olejářích. Když jsem si to přečetl, tak jsem měl pocit, jako kdyby ji (Frýbovou) sponzoroval někdo z olejářů. Vlastně z toho udělala spíš parodický román. Prostě, moc to učesala, hodila do roviny laciné akce, neumím to pořádně ani popsat. Vůbec nechápu, jak té knížce mohla dát podtext o olejích. Možná jsem moc kritický. Ale připadalo mi, jako by tam o těch mrtvých psala pouze jako o odpisových položkách. Někdy si připadám jako čachtická paní. Všude vidím samou krev.

Myslíš, že seznámení s Kutalem bylo pro tebe osudové? Že by se tohle nestalo, kdybyste se nepotkali?

Co bys chtěla slyšet? Očekáváš nějaký šťastnej konec? Mě jako napravenýho lumpa, který si uvědomil všechno, co udělal, a chtěl by svůj

Můj přítel vrah **S**

život vrátit a nepotkat Kutala? Já se na to dívám jinak. Mně bylo asi souzený, abych Kutala potkal. Když ne tehdy, tak bych ho potkal třeba za rok, za dva roky. Ale určitě bych ho potkal. No vidíš to, před chvílí jsem tvrdil, že nevěřím na osud, takže všechno je vlastně relativní, i některé moje závěry.

To je pořád samý kdyby. Každýho okamžitě napadne, že by změnil to, co ho momentálně nejvíc bolí, co ho nejvíc tíží, ne to, s čím se pomalu vyrovnává. Proč bych se měl vracet?

Protože pokud chceš změnit svůj osud, tak musíš přiznat pravdu nejdřív sám sobě.

Myslíš svědomí a lítost? Musím ti hodně nerad přiznat, že se to ve mně probouzí. Teď hlavně v posledních měsících. Bují to ve mně jako rakovina. I když je to možná nepochopitelný, tak teď toho mám v sobě hodně. V sobě. Toho vyloženě špatného, černého, hnusného svědomí mám teď v sobě strašně moc. Teprve teď to na mě přichází.

Proč ses vlastně rozhodl spojit s policií a vypovídat?

To byl jeden malinkej blesk, impulz, vteřina, a to mě roztrhalo úplně na hadry. Já vím, že by možná pěkně znělo, kdybych řekl, že mě k tomu donutilo svědomí. Ale nebylo to svědomí. To až ty teď jsi to ve mně otevřela. Předtím jsem dokázal tak zmačkat svoje svědomí, zlikvidovat je a zamknout na sto západů, jako bych je už nikdy neměl potřebovat.

Když se bavím s tebou, tak se tolik nekontroluju. Ale když se bavím s někým jiným, nebo když někomu jinému než tobě píšu, kontroluju se, moc. Neskrývám před tebou až tak emoce, před jinými ano. Neumíš si představit, jak je pro mě dobře, že jsem to udělal, i když teď trávím spoustu let v kriminále. Ale vevnitř v sobě to cítím jako obrovskou úlevu. Víím, že tak to mělo být.

Uvažoval jsi někdy o jiném řešení?

Ano, uvažoval. Těch řešení mohlo být několik, jenomže když jsem se rozhodl pro něco jako je tlustá černá čára za minulostí, žádné z těch, které se nabízely, už nepřicházelo v úvahu. Když teďka přeskočím nějakou dobu a dostanu se do chvíle, kdy ve mně doznělo rozhodnutí, že celý ten můj exilový pobyt nějak skončuju, zůstala mi vlastně jediná možnost. Přihlásit se.

Můj přítel vrah S

Bylo to rozhodnutí, který mě stálo hodně šedivejch vlasů. Byl to definitivní zlom v mém životě. Určitě mnohem významnější než ten, když jsem potkal Kutala se Šišmou. Vyhledal jsem policajty, sám jsem je vyhledal. Došlo ke schůzce. Ty schůzky proběhly tradičně u benzinové čerpačky. Zrovna tuto čerpací stanici jsem znal důvěrně, několikrát jsem se tam předtím setkal taky s Kutalem a se Šišmou. Seděl jsem naproti dvěma policajtům z Brna. A přiznal jsem se jim. Oni mi nevěřili, mysleli si, že jim lžu. Nevěřili, že bych zrovna já mohl mluvit a že bych promluvil, že bych zrovna já mohl mluvit proti Kutalovi, že bych mluvil proti Šišmovi. Když se na to dneska dívám zpátky, myslím si, že jsem se to bál pojmenovat. Jako by to byla pravda teprve v okamžiku, kdy to dostane tvar slova, podobu věty.

Byla to jenom jedna schůzka s policisty, nebo jich bylo víc? Kdo všechno o tom věděl?

Jak jsme se sešli, tak jsme se rozešli. Oni odjeli s tím, že si musí prověřit, jestli je pravda, co jim říkám. Těch schůzek pak bylo ještě několik. Já jsem přitom celou dobu pracoval dál pro Kutala a pro Šišmu. A zároveň jsem zjišťoval, že u nás mi začali připisovat věci, který jsem neudělal. Začaly se mě připisovat věci, který bych nikdy neudělal. O tom, že jsem se přihlásil policajtům, nikdo nevěděl. Jenom já a ti policajti. Věděl jsem, že mám odposlouchávány telefony. Věděl jsem, že mapují každý můj krok, ale taky jsem věděl, že ten krok byl definitivní a že už nikdy ho nemůžu vzít zpátky. Nemusel jsem to udělat, věděl jsem, že když nepromluví, žádná z těch vražd nebude objasněná. To se ostatně potvrdilo i během vyšetřování i potom u soudu. Když ale pominu ty impulzy, které nechci rozebírat a kterých bylo víc, byla to každopádně snaha udělat za tou minulostí tlustou čáru. Dneska vidím, že ta snaha byla naivní. Protože nic z toho, co se stalo, se nedá smazat, ani tím, že ten trest někdy skončí a já bych si teoreticky mohl říct, že už ta část mého života, která souvisela s LTO, skončila. Jenomže to není pravda. Vždycky tam budu patřit. Je to něco jako Kainovo znamení.

Dneska je součástí obhajoby Kutala a Šišmy, že se jim tím, co vypovídáš, vlastně mstíš...

Oni vědí, stejně dobře jako já, že to je blbost. Kdybych se jim chtěl pomstít, tak si nepůjdu přece sednout na léta do kriminálu! To, co jsem udělal, není forma msty, určitě by to vypadalo jinak. Není to ani to, čemu se říká „kající

Můj přítel vrah **S**

doznání". Když mně advokát radil, abych projevil účinnou lítost, neudělal jsem to. Já na tohle nevěřím. To, co se v člověku v takové chvíli odehrává, je jen a jen uvnitř něho. To může vědět jen ten, kdo se k něčemu přiznává. Když se toho začne u soudu dovolávat, stane se z toho houska na pultě pekařství. To si aspoň myslím já.

Jaké impulzy to byly?

Nebudu teď říkat, proč jsem udělal ten krok, že jsem se přihlásil, ani co se ve mně tenkrát pohnulo, co se ve mně odehrávalo. Prostě stalo se to, že se něco ve mně zlomilo a šel jsem do toho i za cenu, že si odsedím léta v kriminále. Těch impulzů, pro které jsem se nakonec přihlásil, bylo víc. Ale myslíš, že je tak důležité, jaké impulzy to byly? Nestačí, že jsem prostě šel a přihlásil se?

Mohl jsem na všechno úplně zapomenout a volit jinou cestu. Oni by ale asi nikdy nenechali venku běhat chlapa s takovýma informa- cema, jaké jsem měl v hlavě já. To je realita. Oni by to věděli, já taky. Moc jsem o tom v té době přemýšlel.

Představ si, že naprosto reálně víš, že Šišma tě chce zabít a že za to už i zaplatil, a že Pavel za to dostal peníze, zálohu. Začal jsem být opatrný a dávat si pozor. Pavel mi později říkal, že jsem byl maniak v tom, jaký jsem měl o sebe strach. Ano, sypal jsem lupínky na zem v hotelu. Nic tě totiž nevzbudí v noci rychleji, než když někdo šlápne na bramborový lupínky. To jsem skutečně dělal. A maniak jsem nebyl. Byla to jen obyčejná opatrnost.

Věříš v Boha?

Tady v kriminále chodí kluci k faráři a tvrdí, že věří. Vidím kluka, jak se modlí a tvrdí, že věří v Boha, že žije podle Boha a přikázání. Vždycky mám jednoduchou otázku. Vyjmenuj mi deset přikázání. Nikdo z nich to tady nedokáže.

Neodpověděl jsi mi na otázku, jestli věříš v Boha.

Já vím, ale zatím na to nedokážu odpovědět ani sám sobě.

Na Mírově...

Janí,

Můj přítel vrah **S**

ptala ses mně, jaký je to pocit, když člověk ví, že někdo zemře, protože to zprostředkoval. Vyvolal něco a na konci toho je něčí smrt. Je to zvláštní pocit, protože jeho oči má v té chvíli druhý. Ten, co to vyvolal, prožívá ty okamžiky jen zprostředkovaně. A možná, i o to víc. Ptá se v duchu: jaké to tam teď právě asi je? V hlavě mu probíhá ten nejdivočejší jilm, jaký nikdy nedokáže nikdo natočit. Smrt o smrti. Bude to znít možná hrozně, ale dostavují se pocity, kde v tu chvíli není místo pro vinu. Postupně je to až nelidská nadřazenost, co v něm převládne. Nadřazenost nad osudem. Nad tím, že je vlastně ten druhý okamžik silnější, než zákon přírody. Nadřazen v tom, že jeho pokyn, rozkaz, urychlil ukončení cyklu života lidského jedince.

Nikdy jsem si nechtěl připustit ten pocit nadřazenosti nahlas. Nebo tu hru na poloboha. Ale něco na tom je. Až moc hmatatelného. Protože, když se vrátím do minulosti, tak kroky Boha moc vidět tenkrát nebyly. Kdežto kroky „polobohů“ byly vidět, byly cítit, byly hmatatelné. A jsou nevratné. Nevím, jaké jsou pocity člověka, který bere drogy. Neznám to. Jen jsem o tom četl, nebo slyšel. Možná je výsledek rozhodnutí, aby někdo nežil, ten pocit nadřazenosti, silnější než droga.

Je to stav, ve kterém je zastoupeno úplně všechno. Nejvíce pocit uvědomění si moci. Vlady nad tím, kdo to bude teď. Potom plíží - vě nastupuje strach. Pomalu. Strach z toho, kdo je nadřazen zase nad ním. Ale ten strach nemá dlouhé trvání. Začne převládat vědomí, že může sáhnout na ty, co jsou zase nadřazeni jemu. V ten okamžik je strach pryč.

Existuje mnoho znaků, které může vyslat těm, co jsou nad ním, že může o nich rozhodnout, jako by byl nad nimi, jako by byl nadřazen jim. V ten okamžik se kruh uzavře a v něm jsou uzavřeni všichni zúčastnění.

Svým způsobem má každý strach vzít do ruky něco, čím část imaginárního kruhu smaže a vystoupí z něho ven. Má totiž jistotu, že nadřazenost a podřízenost je setřena. Svým způsobem se uvnitř něho cítí osvobozen od svého strachu.

Mimo tu pomyslnou čáru tu jistotu už nemá. Ne, že by tam bylo bezcitné prostředí. Ale čeká tam na něho něco, co sám v sobě maže.

Můj přítel vrah **S**

Čeká- jí tam na něho oči, co už se nikdy nemůžou otevřít. Ale jsou tam.

A potom je další důvod, možná ještě silnější než ten, co jsem popsal teď. A to je nedejnovatelný pocit bezpečí uvnitř kruhu. Vlastně lip by možná znělo pocit sounáležitosti s někým, s kým si navzájem může bezpečí poskytnout. Možná ani slovo bezpečí nevystihuje podstatu. Nevím. Je to vlastně taková sbírka pocitů lidí, co v tom kruhu jsou.

Dalším v řadě může být pocit nedotknutelnosti. Pocit, že je součástí kasty. A další, že ten „náš“ kruh, je v tom republikovém olejovém království dost vysoko a má pod sebou menší kroužky dalších olejářů.

V té době stačilo naznačit, že je člověk „funkcionář“ v LTO a okamžitě cítil odstup. A taky trochu strach.

V olejích, dá se říct, bylo všechno. Moc, vliv kontaktů a vědomí těch ostatních, že olejáři mají kolem sebe lidi, kteří od nich zahánějí problémy, možné ohrožení a že ti lidé neužívají právě nejvybranější způsoby. Vlastně už představitost lidí, čeho jsou olejáři schopni, dávala tomu našemu kruhu nejsilnější pocit soudržnosti.

Píšu pořád kruh. Ale spíš by bylo výstižnější to popsat jako malou sněhovou kuličku, co je puštěná se svahu. Když se koulí a je větší a větší, buďto na sebe další sněh nabaluje, nalepuje. A to, co nejde nalepit, tak pomačká. A to, co se po cestě odlomí, tak se zase rozpustí. Na jednu stranu podivné a na druhou stranu snad i pochopitelné zjištění.

Velká řada lidí chtěla být součástí této koule a svým způsobem pro to byli ochotni řadu věcí udělat. Vlastně všechno. Tím nejsilnějším stimulem, tou vábničkou, byly peníze. Když viděli, co ty papírky dokázaly s osudy lidí tenkrát, tak je chtěli taky, a chtěli je strašně moc.

Někdy se mi píše docela volně, někdy se do toho musím nutit. Ani ne tak do psaní, jako spíš do toho ukazovat po pravdě, jací jsme doopravdy byli. Nebo možná pořád ještě jsme? Ta nálepka LTO je jak tetování. Buďto se dá sedřít i s kůží, nebo se dá překrýt něčím jiným. Třeba naházet lidem do očí hrsti soli. Udělat ze sebe poctivého obchodníčka a tak se o to snažit, až přesvědčí sám sebe, že tím

Můj přítel vrah **S**

poctivým obchodníčkem je. Teď ale nepíšu sám o sobě. Nikdy mi takový punc neseděl.

Mělo to tak trochu i půvab uzavřené společnosti. Hrát si na něco, co tam vůbec nebylo. Na lidskost, že tím, že se založí něco legálního, co dá jiným lidem práci, vědomí, že to možná bude působit jako oplatek - hostie u zpovědi. Proč píšu půvab? Protože to byla tak do očí bijící lež, kterou všichni vnímali tak, že to jinak být nemůže a že tuto iluzi musí chránit. Zase další proč? Všem to dávalo to, čím ta doba byla prostoupená. Peníze. Zkusím dát příklad. Budoval jsem diskotéku. Byla v domě, kde nad nížili nájemníci. Stěžovali si na hluk. Neustále, pořád. Musel jsem se rozhodnout co udělám. Mezi tou rodinou a diskotékou byla, když to možná trochu přeženu, nenávisť přímo vražedná. Žili v bytě, kde sprcha byla na chodbě, topili v jedné místnosti, která ohřívala celý byt.

Věděl jsem, že bych jim dokázal udělat ze života peklo tak, že by se sami rádi odstěhovali. Ale udělal jsem to jinak. Nechal jsem se pozvat k nim na kávu. Zeptal jsem se jich, co by chtěli za to, aby byli rozumní. Jejich odpověď byla, že nic na světě. Položil jsem před ně čtyři sta tisíc. V pětistovkách, aby to vypadalo jako moc. A přitom jsem jim řekl, že když to vezmou, bude to ode mně dárek k Vánocům, bez jakéhokoli papíru. Že si za to budou moct koupit třeba byt. Tím, že vůbec nemluvili, jen fascinovaně hleděli, věděl jsem, zeje mám.

Potom jsem k tomu položil dalších dvě stě tisíc s tím, že kdyby teoreticky za těch prvních čtyři sta tisíc koupili byt, patří těchto dvě stě k tomu, aby si koupili nábytek. Leželo to na stole, oni se na to dívali.

Řekl jsem jim, že si jdu na chodbu zakouřit a oni tři ať se zatím poradí. A pokud se vrátím a nic na stole nebude, budu rád. Nemusel jsem jít ani na chodbu. Hned, jak jsem domluvil, byly na stole tři ruče. Za dva dny měli byt.

Spali asi týden na nafukovačkách v novém, protože se nemohli domluvit, jaký si koupí nábytek. Co jsem z toho měl? Ta paní o mně od toho okamžiku mluvila jako o uznaném člověku. Všechno, co prý předtím o mně vykládali, že nebyla pravda, že si to všechno vymysleli Ty řeči, které o mně potom vedla, to nebylo její

Můj přítel vrah **S**

přesvědčení. Ale bylo to její rozhodnutí. Prostě za peníze se dá koupit i úcta.

Je to fraška, co? A takových příběhů si pamatuju řadu. Skoro všechno je to o tom, že lidi se dají koupit. A když ne lidi jako celek, tak jejich touhy. A to je vlastně skoro stejné. Možná to všechno na první pohled vypadá, že je to jen o penězích. A ne o lidech. Ale na druhý pohled, ten bližší, je to asi opravdu jen o penězích. O tom, co s lidmi dokážou. Nejenom s hlavními aktéry. I s těmi, co jsou kolem nich, s jejich blízkými, s rodinami. Všichni jsou tou dobou poznamenáni natolik, že moc často vzpomínají na to, jaké to bylo. V té určité době. A mnoho snů bývá i o tom, jaké to možná jednou zase bude.

Opatruj se.

Jiří

Na Mírově...

Ahojjani.

Tady na Mírově jsou slyšet po ránu ptáci. Ale vždyť jsi to tu projížděla, tak víš, že okolo je samá zeleň. A lesy, to je moje. Další moje záliba. Chodit ráno do lesa. Když jsem byl mladší, byl ze mě táta na prášky, když jsem ho ve čtyři ráno na chatě budil, že houbičky už volají. Vlastně celou naší rodinou se ohromně prolíná láska k přírodě.

A teď k návštěvě psychologů, co mi tady dělali „posudek“. Ty uvozovky tam dávám záměrně. Kdybych chtěl napsat o tom, jak to vyšetření probíhalo, musel bych spíš napsat, jak neprobíhalo. Nabídli mi cigaretu. Řekl jsem jim, že i přestože jsem silný kuřák, tak si nezapálím a ani nesednu, abych jim nedal sebemenší možnost popisovat moje pohyby a mimiku. Zcela otevřeně jsem jim řekl, že i gesto, jak držím cigaretu, můžou popsát jinak než skutečnost. Navíc, neviděl jsem, že by něco nahrávali, a už vůbec nic nepsali. Je to jenom o tom, co si zapamatovali.

V tom jejich „posudku“ chybí třeba, že jsem psycholožce řekl, že v tom, jak mi dává otázky, cítím, jak je proti mně zaujatá. Tvrдила mi, že to cítit nemůžu, ale když jsem řekl, proč je tak zrudlá, dělala vzteklé grimasy. Musel to zahrát do autu ten její kolega, který říkal,

Můj přítel vrah S

že je to asi tím, že za nimi vidím Kutala. Což jsem jim řekl, že je pravda.

Navíc, vůbec jsem nereagoval útočně na některé otázky, protože jsem kontroloval i intonaci řeči. A je pravdou, že jsem jim věnoval úsměv, ale pouze jeden, a to když odcházeli, protože mi řekli, že z toho, co viděli a slyšeli, nemůžou vycházet, poněvadž nemají z čeho. Socha že se popisovat nedá.

Řekli mně otevřeně, že jsou zmatení, že budou muset použít pouze materiály, co mají k dispozici. V duchu jsme se musel zasmát - došlo mi totiž, že chtějí dodatečně dát punc legálnosti tomu, co už udělali předtím - vypracování posudku bez toho, že by mě kdy viděli a mluvili se mnou. No a co z toho vylezlo, to jsi mohla číst sama. Každý normální člověk, když si to přečte, musí pochopit, že opravdu neměli co zpracovávat. Je to pouze uvařené, jak se říká, z vody. Pro mě jsou to dva lidi - Jančušková a Borecký, co by dokázali zpracovat posudek - jaké má emoce třeba krabička od sirek.

U soudu jsi sama viděla, jak lidi, které jsem považoval za opravdové přátele, dokáží otočit. Mezi ně ale nepatří Janík. Od něho jsem nic jiného, než co u soudu říkal, nečekal. Vůbec neexistuje, aby to byl můj přítel. Nikdy nebyl a ani se tak nemůže cítit. A pracoval pro Kutala. Ne pro mě.

Teď jsem si znovu vzpomněl na něco, co mě fascinuje. A mockrát se mi to v myšlenkách vrací. Ve Slovinsku, v městečku Bled, je na kopci nad jezerem kostel. Strašně rád procházím kostely. A mám rád varhanní hudbu.

V tom kostele je na zdi namalovaná freska. Ruka. Vlastně satanský pařát. Ale obrovská. Na celou zeď. A do té ruky padají lidi. Ten pařát je zachycený v okamžiku těsně před tím, než se sevře a rozdrtí je. Obrovské utrpení. Ta ruka znázorňuje peklo. Ale opravdu fantasticky. Když se na to podíváš, úplně cítíš, jak to rve vnitřností. Prostě taková malba, co dokáže člověka zasáhnout. Dokázal jsem se tam pořád vracet. Asi jsem už tenkrát cítil, že i mě ta ruka stejně jednou rozdrtí.

Jani, moc lidí hledá odpověď na otázku, proč jsem začal vlastně mluvit. Proč jsem v sobě potlačil pud sebezáchovy. Může to být

Můj přítel vrah **S**

malý, nepatrný zážitek, co dokáže člověka vnitřně rozcupovat na kousky jako motorová pila. Zjišťuju, že začínám dávat na papír věci, které by měly zůstat jen ve mně. Pro dnešek už končím, za chvíli nám zhasnou. V pondělí večer Ti napíšu další.

Spřáním všeho dobrého Jiří

Krvavé oleje J

Záznam názoru soudce Městského soudu v Praze Luboše Vlasáka

Případ byl pro mne osobně zvláštní především tím, že jsem se málokdy setkal v tak závažné trestné činnosti, jako jsou nájemné vraždy, s úplným doznáním obžalovaného. Většinou se naopak setkávám s popíráním žaloby.

Výpověď pana Jiřího Večeře byla jedním z rozhodujících důkazů. Tím nechci tvrdit, že všechno, co pan Večeř říkal, byla stoprocentní pravda. V úvahu se musí brát i čas, který mezitím uplynul. Faktem ale zůstává, že jeho tvrzení, která se týkala spáchané trestné činnosti včetně jeho doznání, jsme prověřili ostatními důkazy včetně motivace jeho jednání a všechno se potvrdilo.

Za dobu co soudím, jsem neobdržel tolik námitek proti mé údajné podjatosti jako v tomto případě. Já v tom ale nevidím žádný problém, je to právem každého z obžalovaných, pokud se domnívá, že jsme já nebo členové mého senátu podjatí, podat námitku. Vrchní soud v Praze opakovaně rozhodnutí o tom, že nikdo z členů senátu není podjatý, potvrdil.

Výsledkem celého trestního řízení bylo, že jak pan Večeř, tak pánové Šišma a Kutal a samozřejmě i další lidé spojení s obžalovanými, kteří byli shledáni vinni ze spáchaní méně závažné trestné činnosti, byli pravomocně odsouzeni. Soud - a já jsem se tím nikdy netajil, v rozsudku vzal v úvahu plné doznání pana Večeře i fakt, že díky jeho spolupráci s orgány činnými v trestním řízení došlo k rozkrytí celé té skupiny a zejména pak k objasnění tak závažné trestné činnosti.

Když se podíváme do doby, kdy byl zavražděn pan Holý, a uvědomíme si, že uplynuly čtyři roky do sdělení obvinění, je otázkou, zda bez pana Večeře by se orgánům činným v trestním řízení podařilo vrahy pana Holého vůbec vypátrat.

A pokud jde o případ přípravy vraždy novináře, tak vzhledem k tomu, že došlo jen k přípravě trestného činu, kdyby pan Večeř nepromluvil, nemuselo by se na to přijít opravdu nikdy.

Chtěl bych i přesto říci jednu podstatnou věc. I přes doznání pana Večeře zde rozhodně není nic, pro co by se pan Večeř měl stát předmětem obdivu. Na druhou stranu faktem zůstává, že jeho rozhodnutí vyjít z této skupiny, vrátit se ze zahraničí a vydat se do rukou orgánům činným v trestním řízení na území České republiky bezpochyby svědčí o jeho statečnosti.

Krvavé oleje J

Otázka je jeho motivace, proč se tak rozhodl. Možná je pravdivé jeho tvrzení, že už tak dál nechtěl žít, že se chtěl rozloučit s okruhem těchto osob. Jestli se obával svých bývalých společníků, to je věc jiná a pro soud ani nebyla rozhodující.

Povinností soudu je nejen zjistit skutkový děj, popřípadě zda byl spáchán trestný čin, kdo jej spáchal, kdo je za trestný čin odpovědný, ale zjistit motivaci jednání pachatelů. V tomto případě byly spojovacím prvkem všech osob, které se dopouštěly násilné trestné činnosti, obchody s LTO. Takže bylo povinností soudu se zabývat i touto problematikou.

A samozřejmě zatímco pan Večeř něco tvrdil a ostatní obžalovaní tvrdili něco jiného, bylo povinností soudu zjistit, kdo hovoří pravdu. Což lze dokázat buď svědeckými výpověďmi, nebo listinnými důkazy. Stále se zkoumaly vazby mezi osobami, které se znaly právě z obchodů s LTO.

Pan Večeř v průběhu přípravného řízení, na to si vzpomínám, vždycky jednoznačně hovořil o tom, že s těmito osobami, proti kterým bylo vedeno trestní stíhání, se seznámil a potom jim pomáhal v těchto obchodech.

Do jaké míry se tedy podařilo zjistit, zda mluví pravdu nebo ne? Dokazování bylo zaměřeno právě k prokázání či vyvrácení toho, co tvrdila obžaloba. V případě pana Holého, ale i dalších, kteří stanuli před soudem, vzal soud za prokázané, že obchodovali s LTO. Dále se zkoumalo propojení Jiřího Večeře s Lubomírem Holým, propojení Vratislava Kutala, Milana Šišmy a podobně.

Víte, ten spis byl svým způsobem specifický. Většinou to bývá tak, že orgány činné v přípravném řízení, tedy především policie, shromáždí důkazy, které předloží státnímu zástupci k podání obžaloby. Tyto důkazy jsou u soudu zopakovány, případně mohou být doplněny o důkazy další. Tady však bylo zajímavé, že rozsah doplnění o další důkazy a zejména svědecké výpovědi, ale i písemné důkazy před soudem, byl enormní proti tomu, co bylo shromážděno v přípravném řízení. Což si vyžádal závěr původního usnesení Vrchního soudu v Praze, který to nepřímo Městskému soudu v Praze uložil. Totiž že je nutné, aby se zabýval obchody, na kterých se tyto osoby podílely. A byly to právě obchody s LTO.

Takže, abychom vyhověli požadavkům Vrchního soudu v Praze, soud v tomto případě enormně doplňoval dokazování, a to jak o výsledky svědků, kteří nebyli slyšeni vyšetřovatelem, tak opatřil řadu důkazů ve smyslu písemných listin, písemných dokladů, dokumentů, faktur a vůbec listin,

Krvavé oleje J

keré do té doby nebyly známy orgánům činným v trestním řízení. Vzpomínám si, že jeden z odsouzených rozhodně nesouhlasil, že se provádí doplňování dokazování takto do hloubky. A naopak další řádné prošetření obchodů požadoval.

Předseda senátu Městského soudu v Praze Luboš Vlasák vynesl v lednu 2001 první rozsudek. Soud udělil pět trestů odnětí svobody v rozmezí od deseti do třinácti a půl roku obviněným z vraždy obchodníka s lehkými topnými oleji Lubomíra Holého a z další trestné činnosti v kauze LTO. Nepodmíněné tresty uložil soudní senát celkem pěti z osmi mužů. Zavražděný Holý, Milan Šišma, Vratislav Kutal a Jiří Večeř podnikali s LTO. Vraždu Holého si objednal Milan Šišma. Soud ho poslal do vězení na 13,5 roku a udělil mu pokutu 4,5 milionu. V případě, že nebude pokuta uhrazena, zvyšuje se jeho trest o 1,5 roku. Milan Šišma pokutu nezaplátil, je tedy odsouzen na 15 let. Holého zastřelil v lednu 1995 Radek Jašek. Radek Jašek dostal trest 13 let odnětí svobody. Jiří Večeř byl odsouzen k dvanácti letům vězení. Soud řešil také objednávku vraždy novináře Stanislava Čecha, který se v devadesátých letech zajímal o obchody s LTO. Jeho vraždu si objednal severomoravský podnikatel Vratislav Kutal, který byl odsouzen k deseti letům vězení. Novináře Stanislava Čecha před smrtí zachránilo to, že ze zdravotních důvodů přestal psát.

Vrchní soud v Praze dne 23.10.2001 rozhodl v neveřejném zasedání o odvolání Vratislava Kutala a Milana Šišmy a částečně zrušil rozsudek Městského soudu v Praze v jejich věci. Věc vrátil Městskému soudu v Praze, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Oba, v té době nepravomocně odsouzení, propustil z vazby.

Zavázal městský soud, aby podrobněji zkoumal časové souvislosti a také námitky předložené Vratislavem Kutaleni a Milanem Šišmou.

Městský soud v Praze dne 24.7.2002 rozhodl, že Vratislav Kutal a Milan Šišma jsou vinni vším, co jim bylo kladeno za vinu ve

Krvavé oleje J

výroku prvního rozsudku z ledna 2001 a potvrdil výši trestu u obou odsouzených.

Nad rámec požadavku odvolacího soudu vyslechl navíc přibližně 30 dalších svědků.

Rozsudek ze dne 16. ledna 2001 je přílohou této knihy.

Můj přítel vrah **S**

„ Úplně popravdě řeknu jednu věc. Směřuješ někam, kde se mně vůbec nelíbí. Jdeš moc vysoko, chceš vědět moc. Chceš vědět tolik, že tě to může stát krk. A ty to pořád podceňuješ. Bereš to pořád jako řeč se mluví, voda teče, ale já ti ručím za to, že se tě někdo bude snažit zastavit. "

Podívej se, ty se mě třeba ptáš, proč - když vím o těch politicích - proč po nich nejdu. Proč toho nevyužije Kutal, když má známý? On je používal a využíval, zná je mnohem lip než já. Já jsem ho většinou jen na ty schůzky doprovázel. A taky mně napadlo, že Kutal je možná nepoužil doteď, protože se bojí. Zatím nejmenoval, o koho jde, zatímco já už jsem o ledaskom mluvil.

O celé té kauze, když už tomu říkáš kauza, se dá hovořit z mnoha pohledů. Vozily to sem firmy ze zahraničí, třeba z Rakouska firma AWT Vídeň. Ty daňové systémy jsou nastaveny tak, že je v podstatě vždycky na české straně, nebo ještě lip na straně, na kterou se zboží doveze, jak si to zdaní.

Rakušany nebo Němce ani Maďary nemuselo zajímat, pod jakým označením tu naftu vyvázejí na naše území. Složení odpovídalo jak naftě, tak LTO a bylo na naší straně, jaká daň se na to uvalí, jestli za naftu nebo za olej. A jak říkám, všichni věděli, že snad ani litr z toho nevyletěl komínem, že to všechno byla nafta, a přesto naše strana svým způsobem vlastně zajistila, že to bude zdaňováno jako LTO.

Kdyby to tak nebylo, tak by si tady mohli čeští olejáři dělat bábovičky z něčeho úplně jiného.

Dobře, když to ale věděli Rakušané proč na to českou stranu neupozornili?

Jednou Mladá fronta zveřejnila opis z rakouských novin z deva- desátého čtvrtého roku. Byl to rozhovor s pracovníkem tehdejší rakouské vlády, kde je položena řečnická otázka, proč si česká strana kupuje naftu a nechává ji deklarovat jako topný olej. Jestli si dobře pamatuju, byla tam odvolávka na německý Ingolstadt.

Muselo to být někdy na začátku roku 1995. Tenkrát jsem ještě převážel Holýmu z Česka do Rakouska a z Rakouska do Česka peníze. Holý měl jako oficiální bydliště Vídeň a já jsem vždycky dostal příkaz stůj v tolik a v tolik u silnice pod cedulí Vídeň. Na výjezdu tam a tam. A tak jsem tam stál. Buďto

Můj přítel vrah S

jsem si přilepil na sebe tašku se šilinkama nebo jsem to schoval někam do auta.

Většinou se to odehrávalo před Vídní. U značek Vídeň. Při prvních dvou jízdách jsem byl zasvěcen do toho, jak se to bude praktikovat dál.

Pořád toho máš v hlavě ještě spoustu, o čem nikdo neví. Dokud to tak bude, pořád bude důvod, aby tě někdo umlčel. Myslíš? Zatím je kolem mě klid. Nikdo mne nekontaktuje a jak to vypadá, spoustu věcí si pro sebe nechává i Kutal. Tam jsou skutečně dvě vysvětlení. Buďto ještě nenastal čas, anebo to druhý, bojí se. A podle mě vyhrává to druhý, že se bojí. Kdo by se za něj teďka postavil? Je odsouzený za vraždu. Kdo by si pro něho páčil prsty? A myslím si, že má i strach z toho, že by ho taky někdo mohl nechat zabít. Je si toho vědom. Navíc, on toho ví hodně ještě i z jiných sfér, než o kterých mluvíme my dva spolu. Šišma, ten toho moc využít nemůže, on ty lidi zná, ale on vždycky jenom seděl a poslouchal.

Úplně popravdě řeknu jednu věc. Směřuješ někam, kde se mně vůbec nelíbí. Jdeš moc vysoko, chceš vědět moc. Chceš vědět tolik, že tě to může stát krk. A ty to pořád podceňuješ. Bereš to pořád jako řeč se mluví, voda teče, ale já ti ručím za to, že se tě někdo bude snažit zastavit. A i když budeme ve formulacích sebeopatrnější, pamatuj si, že nás za to, co v té knížce uvedeme, stejně zažalují. A možná nejenom oni. A možná nejenom zažalují

„Oni“ mě zažalovali už několikrát. Někdy mi jenom vyhrožovali žalobou, třeba když jsem zveřejnila roli paní Blanky Dybové v dceřiné společnosti AWT Vídeň - 1. moravský zemědělský investiční fond a.s. v Brně. Paní Dybová totiž ve firmě AWT Vídeň s další pobočkou v Praze vystupovala jako starší právní poradce a v brněnské pobočce jako statutární orgán. Po paní Blance Dybové ve stejné společnosti v květnu 1994 se jako zmocněný zástupce AWT Vídeň - 1. moravský zemědělský investiční fond objevuje Vladimír Uhde. Pokud by byly šetřeny mezinárodní souvislosti, například mezi firmou AWT Vídeň a firmou Mineralkontor Zürich, zjistila by se vazba na Maďarsko.

Můj přítel vrah **S**

Myslíš si, že ty oleje byly absolutně největší „kšeft“, pokud jde o vydělané peníze?

Rum, pakatel. Cigarety? Pakatel. Úplně jednoduše, začala revoluce, začala privatizace a na privatizaci byly třeba prachy. A až se všechno zprivatizovalo a začala velká privatizace, tak se začaly prachy legalizovat přes banky a aby se to všechno zašmírovalo, tak banky začaly krachovat. Cigarety podle mě byly spíš jenom takový odklon, aby se mělo o čem mluvit. Ty největší prachy byly v olejích. To bylo gro a to ostatní byla jenom taková omáčka, aby ti zbohatlíci byli vidět taky z něčeho jiného, třeba z cigaret. .

Je to divné. Opravdu to vypadá tak, že ty oleje měly zůstat v klidu a pod pokličkou napořád.

Oleje a olejáři byly celou dobu v klidu, vlastně jsou až dodnes. Nikdy se nepralo do olejů tak silně jak třeba do cigaret nebo jak do rumu, nikdy to nešlo tak daleko, aby se skutečně začalo kolem olejů vyšetřovat.

Co je pravdy na tom, že měl Kutal něco společného s vrtulníkama, které se měly pašovat do Chorvatska? Narazila jsem na to, když jsem dělala nadhodnocené kameny ve firmě Ikona v severních Čechách.

No, něco o tom vím. Byl tam problém se zaplacením. Ta firma dělala snad úplně všechno, například obchody s koženejma bundama, a připomeň mi, abychom se taky někdy vrátili k obrazům, i tam měla Ikona své zájmy. Upřímně řečeno, tenkrát mi bylo srdečně jedno, co dělají. Já jsem tam nejezdil kvůli kšeftu, já jsem tam jezdil jako vymahač.

Ty kameny dělal taky Petkov a pár dalších lidí, o kterých jsem točila. Je tam vazba na knižní velkoobchod.

Já znám jediného Petková. Nevím, odkud jsou, bylo to společenství třinácti lidí, kteří si brali úvěry. Existuje nějaký člověk Marsianov. Je to původem Bulhar, dostal jsem na něj kontakt už dřív, ani nevím od koho. Marsianov šutry maskoval tím, že prodával zvířátka z křišťálu. Já jsem držel v ruce hrst normálních diamantů, sice byly kazový, ale normální, byly v pytlíčku. Nevím, odkud byly. A pak jsem držel v ruce kufr plný diamantů a každý diamant byl zvlášť. S tímto jsem přišel do styku. Přišel jsem do styku i s

Můj přítel vrah S

průmyslovýma diamantama, s prachem diamantovým, deset kilo toho bylo. Viděl jsem pytlík, jakej třeba používáš na malbyt, a to bylo plný diamantovýho prachu. Nevím, na co to bylo, mně to dávali jako garanci do banky.

Jak jsi na ty obchody chodil oblečený a jak ti, co chodili s tebou? Jak jste vypadali?

Asi jsem v tom vypadal jako gestapák. Někde doma to moje oblečení určitě existuje. Kabát, nádherný, kožený, dlouhý kabát šitej na míru, ze tří druhů kůže. Na přední části byl pevněj, tvrdá kůže, na rukávech úplně jemňoučkej jako látka, abych měl ohebný ruce. Dostal jsem ho k narozeninám od Daga.

Šli jsme s Dagem a Hodžou po Prostějově a Dago říká, hele, pojď na zmrzlinu, tak jsem šel na zmrzlinu a najednou jsem je ztratil. Tak mně to udělali asi třikrát za to odpoledne. Na druhý den jsem měl narozeniny a on mně donesl tenhle kabát jako dárek. S Hodžou přinutili krejčího, který za mnou běhal a přeměřoval si mě od oka, když jsem chodil po těch zmrzlinovejch stáncích. Dovedeš si to představit, on to ušil do rána, seděli s ním, aby to ušil, abych to měl jako dárek.

Když bylo teplo, tak jsem nosil koženou bundu, koženou vestičku, vždycky nějakou tmavou mikinu, někdy džisku, a vždycky koně.

U mě v botníku nenajdeš nic než ty vysoký španělský boty. Já jsem nenosil nic jinýho, měl jsem rád riflový košile. Ale do Sotheby's, když jsme šli nabízet obrazy v Praze, tam jsem šel oblečenej jak největší šupák, to nejhorší oblečení, co jsem měl, a Dago taky. 2 recese.

Můj přítel vrah 10

Cítil jsi mezi lidma závist?

Já jsem o tom moc nepřemýšlel. V Prostějově, zrovna jsem svezl platbu, to bylo v pátek odpoledne a potkal jsem souseda, kterýho jsem neměl rád, protože parkoval vždycky na místě, kde jsem měl auto. Potkali jsme se v bance a on si zakládal účet. Vkládal tam 80 tisíc, to chvíli trvá, založení účtu. Já jsem měl v autě deset milionů korun z platby, byl jsem v kratasech, orvaná košile a byl jsem ově- šenej zlatem. Měl jsem zlato rád, jenom abych ho naštvál, tak jsem vytáhl tašku a šel jsem si vedle něj k přepážce založit účet a tam jsem celou tu sumu vložil. To bylo před pátou hodinou. Když se mě zeptala paní za přepážkou, co bych chtěl, já říkám založit účet, ten soused se usmíval! Měl s sebou osmdesát tisíc a myslel si, bůh ví co nemá. Já jsem vytáhl tašku, celou jsem ji tam vysypal. V ten moment jsem chtěl naštvat toho souseda, abych mu znechutil založení účtu.

Jaký ještě chceš pocity? Není to dobrý pocit, dělat lidem schválnosti penězma? Tenkrát to bylo fajn. Ale teď se musím smát spíš tomu, jak mě tenkrát ty peníze dokázaly zblbnout.

Kdybych já ty prachy mela, tak by byla jedna z věcí útulek pro zvířata.

Vidíš to, zvířata! Já je mám taky rád. Dagovi jsem jednou dal peníze, at koupí holce, co ji měl rád, dárek. On šel a koupil jí koně. Dago si nikdy neudělal řidičák, a přitom má rád rychlou jízdu. Ale neumí řídit. Já jsem ho nedostal za volant. Je to zvláštní, potápět se bude do třiceti metrů, skákat na gumě, ale řídit auto ne.

Vy jste byli s Dagem dost kamarádi, že?

Jo, asi jsme byli kamarádi, ale to je opravdu čas minulý. Jednou jsem si koupil perskou šavli a pověsil jsem si ji na zeď. On věděl, že mám takový věcičky rád. Měl jsem tam ještě bambitku a on k narozeninám s klukama, co jsem měl s nimi založenou firmu, koupil meč. Nebyl nabroušenej, koupili mně ho, abych si ho dal dobrousit. Byl docela drahý a já jsem chtěl vědět, jakou má cenu. Jeden známý mně říkal, že zná člověka, kterej nikdy nelže a že by mně jej mohl ocenit. Tak říkám, pozvěte ho na návštěvu, když se na to podívá, takmu dám desettisíczaznaleckejposudekna tuhle šavličku. Já jsem fakt vyhazoval strašný peníze. Ale tohle se ti asi bude líbit. Přišel ten znalec a

Můj přítel vrah 10

řekl, že je to replika, má to trochu zakřivenou špičku a tak dál. Žádný posudek mi samozřejmě nedal, ale deset tisíc dostal.

Jak jsi přesvědčil Daga, aby pro tebe pracoval?

No, jednoduše. Zeptal jsem se ho, jestli chce pro mě pracovat. A on řekl ne, vždyť dělám u policajtů. Tak mu říkám, mně to nevádí, můj šéf je taky policajt! Dago byl u městské, myslel si, že si z něj dělám srandu. Ale já jsem mu řekl: Dagu, jestli chceš zítra začít, tak nechod' do práce, potřebuju do Prahy ochranku. A můžeš s sebou vzít i šéfa policie, já vám dám sto tisíc korun. Šel pryč a za chvíli přišel, jestli to myslím vážně. Já říkám jo, myslím. V šest hodin buďte u baráku, jedem do Prahy. Oni si říkali, co když je to pravda, a tak tam ráno v šest fakt čekali. Jeli jsme do Prahy, prošli se po Karláku, dal jsem každému sto litrů a jeli jsme zpátky. No a tak jsem si získal Daga. Možná tím, že jsem mu nekecal.

Tak tím to určitě nebylo a psycholog určitě nejsi.

Vraťme se do současnosti. Teď nenosíš koženou vestu a nekupuješ si lidi. Teď jsi v kriminále. Kolik je vás na cimře a jak se ti tam žije ?

To se hrozně těžko popisuje. Teď jsem přechodně na jiném oddíle, ale tam, kam jinak patřím, to vypadá tak, že je cimra dlouhá pár metrů, tady je postel a možná stejně široká, o půl metru širší, chodbička. Navíc je tam záchod, malá sprcha, nás je tam osmnáct. Skladba je taková, že já jsem nejstarší, pak je tam chlap 36 let, ten už sedí 12 let, a pak jsou tam kluci od 24 níž. A teď si s nimi povídej! O čem? Oni ten život venku znají tak do těch sedmnácti, osmnácti let, přitom je tenkrát zajímalo jen cinkání automatu, to je asi tak všechno. Navíc je tam cítit velký generační rozdíl v názorech na život.

Cítíš se nešťastný?

Moment, já nejsem nešťastný. To je o něčem jiným než být nebo nebýt nešťastný. Taky se už na mně podepisuje doba, co jsem tady. S tím prostě nic nenadělám. Dřív jsem dokázal všechno utlumit, teď už ne. Ale ptáš se, jestli jsem tady nešťastný nebo jestli se tady cítím špatně, já to prostě beru jako nějaký vojenský tábor. Já třeba beru bachaře, mají svoji práci, mají úkoly, to jsem ochoten respektovat, berou za to prachy, proč se budu proti tomu stavět, to nezměním, proti tomu se nebudu škubat. Tak je to i na vojně. Prostě přijal jsem tu skutečnost, že jsem tady.

Můj přítel vrah 10

Takže autoritu uznáváš?

Co se týká bachařů a ostatního personálu tady, to je autorita, kterou musím uznat. Nemám jinou volbu. U armády je to zase něco jiného, zase jiný druh autority. Venku jsem ochoten akceptovat silného člověka, který mě může něco dát. Těm dvěma, Kutalovi a Šišmovi, jsem věřil a něco mě na nich opravdu fascinovalo.

Podívej, musíme si ujasnit jednu věc, jestli jsem do té autority zahrnul i Šišmu, tak to bylo proto, že byl neoddělitelnou součástí Kutala. Takže pokud jsem cítil něčí autoritu, tak to byla Kutalova, Šišma byl jen doplněk, bez Kutala by to bylo o ničem. Nevím, kdyby to všechno proběhlo obráceně, všechno by probíhalo úplně jinak.

Možná potom, až si to všechno přečteš v tom posledním dopise, pochopíš, proč Kutala jako autoritu uznávám. Pořád si toho člověka nějakým způsobem, možná zvráceným, vážím. Pořád. On v sobě má obrovský organizační talent, má charisma, které je těžko definovatelné. Je inteligentní, dokáže vynikajícím způsobem manipulovat s lidmi, tohle všechno on umí. To jsou všechno vlastnosti, které se nedají naučit, to člověk v sobě buď má, nebo nemá. Já jsem od něj spoustu věcí převzal. Asi ne těch nejlepších.

Ty mi pořád utíkáš od těch prožitků...

Já vím, časem se k nim dostaneme. O Kutalovi se můžu bavit všeobecně, jak ho vnímají ostatní lidi, nebo ho popsat, jak ho vnímám já a jak ho nikdo jiný nezná. Tenkrát mě Kutal prostě fascinoval.

Mně připadá, jako bys byl nějaké médium. Jako bys jen nasával jejich způsob myšlení.

Když jsem byl s ním, s Kutalem, tak jsem se cítil jistý v kramfle- cích. Byl to zvláštní pocit, že se mi prostě nemůže nic stát, ať se děje co chce. Věděl jsem, že by mě dokázal zaštitit, věřil jsem mu. Já se ti to snažím vysvětlit, jak nejlíp umím, ale nevím, jestli odpovídám skutečně na to, na co se mě ptáš. Chápal jsem to tak, že co dělám pro Kutala, dělám pro společnou věc. Musíš se na to dívat z toho jiného pohledu, tady je rozdíl deseti let, který mezitím uplynuly. Já jsem tenkrát opravdu rozlišoval jen tak, že svět je rozdělený na dobrý a špatný lidi.

Můj přítel vrah 10

Kam se řadíš ty?

Já si přece nemůžu namlouvat, že patřím mezi ty dobré. Vím, kam patřím. Lidi mě znají takového, jaký jsem byl předtím jako voják, znají mě takového, jaký jsem byl potom, když jsem se dostal k penězům.

Tys mě poznala, jaký jsem teď. Ale to, co se stalo mezi tím, je pořád někde ve mně a určitě by se našel impulz, který by to dokázal otevřít. Tady v tom prostředí vůbec nebudu přemýšlet, když někdo zvedne židli, jestli mě chce uhodit nebo ne. Pochop, že v tom prostředí nebudu analyzovat, co s tou židlí chce udělat. Musí mi stačit, že ji zvedl. To se ti snažím vysvětlit. Tady je mezi lidma obrovská agresivita, kterou nemají kde vybit. Je to jak lavina, a tu můžeš zastavit zase jen silou. Ono se to asi těžko poslouchá a ještě hůř vysvětluje.

Autorita a respekt, to k sobě má hodně blízko. Čím si vysvětluješ, že jsi ke Kutalovi cítil respekt, aniž by tě kdokoli nutil? Přece vždycky existuje možnost volby.

Vůči Kutalovi jsem měl respekt nejen tenkrát, ale ještě hodně dlouho. Když jsem byl venku, tak jsem tady pro něho organizoval pálení té benzínky a další věci jako třeba ty výbuchy v Olomouci, prostě Kutal řekl, že to takhle chce a já jsem to respektoval. Furt byl pro mě tento člověk autorita. Prostě jsem mu bezmezně věřil.

A to byla vlastně doba, kdy jsem do republiky jenom dojížděl a kdy jsem byl přesvědčený, že organizuje všechno tak, abych se v klidu mohl vrátit. Největší šok pro mě byl, když jsem zjistil, že to není pravda, že si asi dělá srandu, že mě v zahraničí drží naprosto cíleně.

Ono se to skládalo všechno postupně. Já jsem tenkrát pochopil, že se začali bát toho, co všechno vím. Nemohli mě už tak kontrolovat jako dřív. To byl jeden z důvodů, proč mě poslali ven. Ale postupně mi došlo, že ten hlavní důvod byl, že mohli začít říkat: „To on utekl, takže to on je vinen. My jsme neutekli, jsme tady a nemáme co skrývat.“ Představ si, že jsi šéf nějaké organizace, máš člověka, kterému zadáš úkoly, úkoly jsou perfektně plněny, jak potřebuješ. Ten člověk nikdy nepřenášel svoje problémy na svého šéfa, jak to má udělat, jak to zařídit, nikdy.

Chtěl po tobě Šišma něco, o čem Kutal nesměl vědět?

Můj přítel vrah 10

Obrovské rozdíly mezi Kutalem a Šišmou, pro mě naprosto zásadní, byl v tom, že když mi nějakou „práci“ zadával Šišma, tak jsem se ho vždycky ptal, jestli o tom ví Kotal. Hrozně nerad jsem dělal věci, o kterých říkal, aby zůstaly mezi náma. Byly takové věci, ale hrozně nerad jsem je dělal, protože to byly vyložené věci spíš osobního charakteru.

Proč jsem to dělal? Podívej, v té době kdyby to po mně chtěl Kotal, a teď to přeženu, ale je v tom hodně pravdy, šli bychom po Praze a on by ukázal na někoho, že ho mám položit, vím dneska, že bych nepřemýšlel. Až tak jsem v něm ctil jakousi zvrácenou autoritu.

A hledal jsi už někdy odpověď na otázku proč?

Tu odpověď jsem hledat nemusel, protože jsem ji někde v sobě dávno znal. Ale upřímně řečeno, jsem ji hledal. Prvotní impulz byly peníze. To byl ten obrovský hnací motor. Dobře, měl jsem si stanovit hranici, jenomže najdi někoho, kdo by to dokázal. Já jsem nechtěl jakýkoli peníze. Já jsem chtěl velký peníze. Tady ten pocit neumím pořádně vysvětlit, co to je vládnout tím, čím jsem vládnul. Milion neznamenal nic.

Mě by v té době žádný kšeft za sto tisíc vůbec nezajímal. To bych bral jako nějaký kapesný, to bych nebral jako peníze, proto ti říkám, že je třeba říct, kde je hranice těch peněz a kde to začínají být „peníze“. Dával jsem Pavlovi první výplatu, abych si ho zavázal, a bylo to pět tisíc, potom deset tisíc, potom jsem dával dvacet, třicet měsíčně a občas taky dost vysoké „prémie“. A on se vyjadřoval, že jsou to drobný, už v té době to byly pro něho drobný, to nebyly peníze. A teď ti to chci vysvětlit. Pro něj sto padesát tisíc byly drobný. Milion ho už zajímal, to byly pro něj peníze. Pro mě milion v té době neznamenal vůbec nic.

Kam jsi byl v té době schop až jít?

To je těžký posoudit. Stačí, kam jsem až došel. Víím s jistotou, že bych nesáhl nikdy na ženskou, nikdy bych neublížil dětem. To víím na tisíc procent. To ostatní si můžu jenom myslet nebo přát, ale byly tam brzdy. Nikdy ses mě neptala, jestli jsem za to dostával peníze. A kdyby ses mě zeptala, tak bych ti musel odpovědět, ne, nedostával.

Když jsi byl na vazbě, tak jsi celou dobu byl sám?

Můj přítel vrah 10

Ano. Jediný, co mi tam vadilo, bylo příšerný horko v létě, protože to bylo pod střechem. Někdy jsem se musel polívat vodou, abych to vedro vydržel.

Na Mírově...

Jani,

vyprávění o mně už tě musí nudit. Tak to zkusím o dalším kamarádovi.

Martin seděl v autě, automapu rozloženou na klíně. Nezapálenou cigaretou jel po lince, která vyznačovala silnici druhé třídy. Název vesničky, kterou hledal, mu nic neříkal. Přitom to bylo sotva třicet kilometrů od jeho domu. Konečně. Dvakrát si v duchu projel trasu, složil automapu a zapálil si cigaretu. Zhluboka z ní potáhl. Zároveň s požitkem z cigarety se dostavil důvěrně známý pocit lovce. Lovce neplatičů. Bylo mu jedno, o jakou částku se zrovna jednalo. Deset tisíc nebo deset milionů. Ten pocit byl vždycky stejný, stejný byl i scénář. Najít jemu úplně cizí lidi, proniknout na jejich teritorium a vzít to, co měli ti lidé zaplatit, a nezaplatili.

Dneska šlo o zanedbatelnou částku, necelých dvacet tisíc. Byl to pakatel, který by jeho šéf dopravci, co ho měl Martin najít, mávnutím ruky prominul. Stačilo málo. Dopravce mohl vytočit číslo šéfovy sekretářky, slušně se omluvit a požádat o splátkový kalendář, položit telefon a možná deset minut počkat, než mu sekretářka zavolá zpět, jestli je takové řešení pro šéfa přijatelné. Pokud by měl štěstí, slyšel by to přímo od šéfa. Musel by ale mít dobrou náladu.

*Vlastně šéf měl vždycky dobrou náladu, když mohl dát pocítit přehlížející nadřazenost. Dopravce měl zavolat a měl by klid. Je-
nomže to neudělala vysloužil si tím Martinovu návštěvu. Martin byl rád, že nedostal konkrétní instrukce. Pouze ono laxní „postupovat podle situace“. Občas, vlastně dost často bylo s Martinovou návštěvou a šéfovým požadavkem, podle kterého měl postupovat v té které situaci, spojeno utrpení. Podobnými myšlenkami si Martin krátil čas při hledání vesničky.*

Zpomalil silné auto u cedule s označením názvu obce a ujistil se, že je stejné jako na mapě i na lístku, na kterém měl základní údaje o dopravci. Jako obvykle jen jméno, adresa a výše dluhu. Víc nepotřeboval.

Můj přítel vrah 10

Vesnička byla situovaná v poměrně rovné krajině, orientační bod, věž zdejšího kostela, viděl už na vjezdu. Skoro všechna městečka, která znal, si byla něčím podobná. Blízko kostela hospoda, pošta, obecní úřad, obchod. Někde tady najde lidi, kteří dopravce znají

Zvláštní povaha, člověk, napadlo ho. Většinou přeje jeden druhému to nejhorší. Ale asi to patří k lidskému rodu, pomyslel si. O biblické lásce bližního k bližnímu si dávno nedělal nejmenší iluze. Příliš často byl svědkem toho, že podaná ruka se objeví, až když je po všem. A navíc s omluvou v očích „dřív jsem přece nevěděl“. Jsme prostě všichni asi takové malé hyeny.

Náměstíčko, nebo spíš náves, vypadalo, jak předpokládal. Auto zaparkoval blízko pošty. Jako vždycky tak, aby mohl co nejdříve z místa odjet a aby měl dost prostoru pro případ, že by mu chtěl v odjezdu někdo bránit. Jednou na to, že zaparkování nevěnoval dost pozornosti, málem doplatil a nechtěl stejnou chybu už nikdy opakovat

Za poštovní přepážkou pokyvovala hlavou postarší žena. Typ, který uvítá jakéhokoli zákazníka, jen když jí zkrátí nudu v čekání na polední přestávku. Sotva paní poštmistrovou pozdravil, otevřely se dveře znovu a Martin zaregistroval, že do místnosti vstoupila mladá žena. Byl překvapen, když po vyslovení otázky na dopravcovu bydliště se mladá žena ozvala: „Vy hledáte mého manžela?“ S úsměvem se na ni otočil

„Pokud tady žije jen jeden člověk toho jména, tak asi ano, mladá paní.“ Neraď jednal s manželkami svých klientů. Věděl, že nastoupí vždycky emoce. Manželky měly vždycky snahu manžela chránit před vetřelcem. Občas se tomu divil. Kde se jen v těch ženských bere tak silný ochranný pud? Mladá žena odpověděla na nevyslovenou otázku slabým přikývnutím. Ví Bůh, co jí běželo hlavou. Dvoumetrový chlap v černém, dokonalepadnoucím kabátě, studený úsměv. Rychle mrkající oči ženy prozrazovaly strach: „Nebude vám vadit, když si promluvíme venku?“ Martin pronesl tato slova velmi zdvořile, ale způsob, kterým přidržel mladé ženě otevřené dveře, dával jasný signál: neodporovat!

Můj přítel vrah

Panípoštmistrová uslyšela dvojhlasné nashledanou a byla opět sama. Martin ani na chvíli nepochyboval, že pro zvědavost zapomene i na oběd. Ale u rozhovorů, jako byl ten, co ho čekal venku, neměl svědky rád.

Sotva za sebou zavřel dveře, zaútočil na něho tenký hlásek otázkou, kterou více méně čekal. „Kdo jste, co chcete mému manželovi, proč ho hledáte?“ Martin věděl, že když se přestane usmívat, odradí ji výraz jeho tváře od dalších otázek. Nespletl se. Z bezmála čtyřicetimetrového výškového rozdílu viděl, jak žena před jeho pohledem uhnula očima, pootevřela ústa, jako by chtěla pokračovat, a místo toho jen dlouze vydechla. Čekala, co bude dál. Zkřížila ruce na prsou a stáhla se do obranného postoje. Dvě vteřiny ticha přerušil Martin. „Váš manžel, mladá paní, dluží mému zaměstnavateli peníze a já bych s ním rád o tom mluvil. Pokud budete tak hodná a řeknete mi, kde ho najdu, ušetříme si vzájemně spoustu času.“ „Je v práci,“ odpověděla. Hlas už byl o poznání tišší a obsahoval rezignaci.

„A vrátí se?“

„To nevím.“ Martin to čekal. Jistě jsem vás vyrušil z toho, co jste původně chtěla na poště vyřídit, pokud vám to nevadí, počkám tady na vás, než budete hotová. Potom mi ukážete, kde bydlíte a já na vašeho muže počkám v autě před domem.“

Asi to řekl trochu tvrději, než sám chtěl, protože u ženy teď viděl oči zakalené slzami. Kruci, jak nerad o tom mluvil se ženskými. K druhému pohlaví měl úctu, ale to by té před sebou asi teď těžko vysvětlil. Jako malá školačka ukázala rukou někam za Martina a řekla. „Tam bydlíme.“ Martin se otočil. „Ten modrý plot, je odsud vidět. Musím rychle domů, mám tam dvě děti, hlídá je babička.“ Pak Martina mlčky obešla a šla směrem, který mu ukázala. Po čtyřech krocích se otočila. Jako by chtěla zkontrolovat, jestli ten chlap náhodou za ní nejde. „Paní Vlachová,“ poprvé ji oslovil příjmením, „mohla byste manželovi zatelefonovat, aby na okamžik přijel z práce domů? Pokud je to možné?“

„Nemám na manžela telefon.“ To byla poslední slova, a jak odcházela, pochopil, že víc se s ním bavit nebude.

Můj přítel vrah 10

Tak jo, čekání, to znal Patřilo to k jeho práci. Jen doufám, že nebude kamionem někde na druhém konci republiky nebo na Slovensku! S tou myšlenkou došel ke svému autu, nastartoval a pomalu dojel k jednopatrovému domku s modrým plotem.

Zaparkoval tak, aby ho z domu bylo vidět, pohodlně se usadil a uvolnil Aby to na první pohled vypadalo tak, že má tolik času, aby ho prodával Při vší povrchní uvolněnosti byl ale ve střehu. Pečlivě kontroloval ve zpětných zrcátkách auta, co se mu děje za zády. Zase jedna zažitá věc. Zaznamenal v domku pohyb. Odhrnuly se záclony a tam, kde asi byl parapet, vykoukly dvě dětské hlavičky. Ještě chybí babička! I když je neviděl, věděl nebo cítil, že se na něj z domu přes záclonu dívají další čtyři oči. Martin počítal s nějakou reakcí. Cizí auto, navíc tak velké a silné, budí pozornost. Nejvíc u sousedů. Že by přišli policajti na něčí zavolání, se vůbec nebál Asi třikrát mu v minulosti dlužník tohle provedl, zavolał je, ale všechno skončilo jen kontrolou dokladů. Ale i to dělali jen ti nerozumní.

Zahodil staženým okénkem už druhou, nedokouřenou cigaretu, protože v otevřených dveřích uviděl stát paní Vlachovou. Pořád stejně oblečená jako na poště. Pár metrů a stála u branky plotu. Zvedla pravou ruku a nechala ji poklesnout. Gesto, které mohlo znamenat „jed' pryč, auto!“ nebo „pojd'te dál!“

Martin spustil okénko u spolujezdce a naklonil se přes jeho sedadlo. „Manžel přijede do půlhodiny. Volala jsem mu do práce.“ Všechno. Otáčí se a tím chce vyjádřit, že to pro ni skončilo. Ani na ni ironicky nezavolał, jak je možné, že už manželovo číslo do práce zná. Chápal, přirozená reakce. Vytáhl okénko zpět. Půl hodiny? Dobrá! To byl termín. Pokud tady během půlhodiny nebude, vystoupí z auta a zazvoní. Uvidí další reakci. Toto byla jeho práce. Bezva.

Pokud v té škodovce, co za ním právě zaparkovala, sedí Vlach, tak má patnáct minut k dobru. Nechal ho vystoupit z auta, jako by ho ve zpětném zrcátku neviděl Ani hlasité křápnutí zavíraných dveří škodovky Martina nepřinutilo, aby se pohnul Čekal na reakci příchozího. Zatím nevěděl, kdo to je. „To vy otravujete moji manželku?“ Mělo to znít výhrůžné. Ale jak brát výhrůžné obličej

Můj přítel vrah 10

pohublého mladíka, kde je zatím víc uhrů než vousů a je na něm vidět, jak moc chce vypadat mužně. „Vlach?“ Bylo to štěknutí. Martin ho chtěl okamžitě slovněpacifikovat. Neměl rád výhrůžky. Nerad je přijímal a taky nerad hrozil. Chtěl mladíka zastavit dřív, než ten řekne něco, na co by Martin musel tvrdě reagovat. „Vlach?“ Opakoval znovu. Kývnutí. Martin vystupoval z auta. Zcela úmyslně tak, aby mladík viděl, že pod rozhaleným koženým kabátem má v pouzdře pistoli. Jeho těkající oči to zaznamenaly. Martin s tím počítal. Jsem Martin, mám s vámi vyřídit pohledávku osmnácti tisíc, splatnou před čtyřmi měsíci firmě ze Šumperka. Jistě víte komu. Rozumíte tomu, co jsem vám teď řekl?”

Vlach nemusel ani odpovídat. Poskakující ohryzek svědčil jasně o tom, že chce něco říct, nemůže a hlava mu klínká, jako že ano. „Pojďte, prosím, dál,“ pozval Martina. „Víte, nechci tady na ulici...“ „Rozumím,“ odpověděl Martin. Byl pozván, nedalo se to považovat za vniknutí do soukromého majetku. Ovšem, kdyby bylo nutné, Martin takové maličkosti nerespektoval. Při své práci pošlapal soukromí lidí už mockrát.

Martin Vlacha následoval ke dveřím do domku. Mávnutím ruky mu naznačil, že dál už nepůjde. Od silnice a uší sousedů jsou už daleko. Otevřely se vstupní dveře.

„Pojďte dál,“ zvala je Vlachová a ustoupila, aby oba muži mohli vejít.

Vlach se prosebně podíval na Martina, ten slabě přikývl a jako poslední vešel dovnitř. Musel hodně sehnout hlavu. Ti lidé tady musí mít podprůměrnou míru.

„Je tó přestavované,“ zazněla věta paní Vlachové. Když měla blízko svého manžela, usmívala se. Asi z pocitu ochrany, který jí muž dodával. Prchavá ochrana. I ona musela vidět, že fyzickou převahu má několikanásobně Martin. A tak vzala manžela za ruku a oba k němu vzhlíželi s nuceným úsměvem. Martin čekal. Věděl, že jeden z nich promluví první. Stočil pohled na Vlacha, ale mluvit začala Vlachová. Věty, které slyšel mockrát. Tak moc známé věty. Manžel si ty peníze půjčil, ale parták, co s ním jezdí kamionem, ho podvedl. Sebral zisky, ukradl auto, manžel teď už pracuje jenom na statku. Starají se o dvě děti a nemají to prostě z čeho vrátit.

Můj přítel vrah 10

„Chybí ještě slzy.“ Těmi slovy utal Martin její monolog a ona se rozbrečela. Slzy. Ženské slzy. Tak nerad jednal před ženskými! A ten si tu, Vlach jeden, stojí jako pařez a snad počítá dlaždice. Ani jednou nezvedl oči.

„Bylo to sice moc dojemný; ale jestli nemáte peníze, vezmu do zástavy tu škodovku, možná tu cenu má. “Než mohla přijít odpověď, z vedlejšího pokoje vyběhly dvě děti. Mohly mít tak pět a sedm let. Musela je poslat babička. Moc průhledné. Obě si stouply za mámu, jako by tím chtěly ukázat, čí křídla jsou v rodině nejbezpečnější.

„Zkusil bych si půjčit od bratra.“ Vlach mluvil tak tiše, že Vlachová musela na děti syknout, aby ho bylo slyšet.

Martin cítil, že i přes tu dojemnou scénu musí zachovat aspoň zdánlivou tvrdost.

„Do kdy tady budete spenězi zpět?“

„Nevím, možná tak za dvě hodiny, jestli mi je půjčí.“

„Dobře, počkám venku v autě.“

Martin se otočil a chtěl odejít. Neměl tu co dělat. Aspoň další dvě hodiny ne.

„Tatínku, musíš se naobědvat, maminka vařila.“ To promluvílo to menší. Naprosto bezprostředně. Tohle nebylo nahrané.

„Máte na to dvě hodiny.“ Víc Martin neřekl. Odešel do auta. Než si zapálil cigaretu, nastoupil Vlach do škodovky a když ho míjel, kývl na Martina hlavou.

Martin dokouřil, vystoupil z auta a zamkl je. Musel do hospody, nebo jak se tomu tady říká. To, že tu nechá auto, bude psychologický tah. Vlach manželce bude určitě odněkud volat, aby zjistil, jestli tu ještě je. Měl žízeň, to by se dalo vydržet, ale ozýval se i močový měchýř. A navíc, v hospodě jsou lidi.

Půl hodiny předtím, než se měl vrátit Vlach, seděl už Martin zase v autě. Přehrával si v duchu, co mu řekli chlapi v hospodě. Stálo ho to čtyři piva a získal víc informací než v obchodním rejstříku. Mladí Vlachovi tady byli považováni za vzornou rodinu. Vlachův společník byl prevít, který podrazil mladého Vlacha, právě když začínal podnikat v dopravě. Mladý teď honí každou korunu. Na půjčku, na barák, stará se o tchyni a mladá Vlachová ještě dálkově

Můj přítel vrah 10

studuje. Přerušila školu kvůli dětem. Mladej a podrazák? Na to je moc poctívej a hlavně blbej. Dříč.

Dvě hodiny pryč. Vlach nikde. Další půlhodina. Teď vidí ve zpětném zrcátku parkovat škodovku. O pár vteřin později ho Vlach žádá, aby šli znovu dovnitř. „Sousedí, znáte to.“ Oba opět vcházejí do domku, kde jim neviditelná ruka paní Vlachové otevírá dveře.

„Můžeme jít do obýváku, zouvat se nemusíte.“ To taky Martin v žádném případě nemínil udělat. Musel se tomu v duchu usmát.

„Dáte si kávu?“ Věta spíš pro uvolnění.

„Bylo by lepší mít to za sebou.“ Oba manželé teď sedí proti Martinovi. Vlach polkne, vytáhne deset tisícovek a oba na ně doslova civí.

„Brácha víc neměl. Mohl byste počkat s tím zbytkem měsíc?“ Z hlasu zněla úpěnlivá prosba.

„Máte papír? Napíšeme smluvní dohodu. Propisku mám svoji.“ Za pár okamžiků před Martinem leží čistý školní sešit. Vytrhne z něho jeden papír; sešitem ho podloží a vezme propisku. Asi po třech minutách položí na stůl, co napsala rukou shrábne peníze. Složí je a dá do levé kapsy košile. Oba manželé vidí pistoli. Teď už to bylo zbytečné gesto. Aspoň tak to Martin cítí. Obličeje obou vyjadřují rezignaci a hlavně ortel, do kdy budou muset zaplatit zbytek.

Už v autě měl Martin řešení několika variant\ které mohly nastat. Šéf mu řekl, aby jednal podle situace. On tu situaci vidí takto a šéfovi je vlastně jedno, od koho peníze dostane.

„To, co teď udělám, zůstane mezi námi,“ řekne Martin a odmlčí se. Jen Vlachová mu urputně kouká do očí. Teď tam vidí trochu vzteku, asi za mimovolnéponížení manžela.

„Na tom papíru máte napsáno, že jsem převzal dluh v plné výši. To znamená, že další peníze už nemusíte vracet. A nikdo je po vás chtít nebude.“ Zároveň vytáhne z kapsy složený list papíru.

„Tady vrátím dlužní úpis, který jste podepsal, když jste si v Šumperku bral půjčku.“ Oba na Martina nevěřičně hledí. Martin se zvedne a v tom okamžiku stojí i oba manželé. Martin moc dobře ví, že je to hlavně ze strachu. Znovu schová ruku pod kabát a když ji vytáhne, drží v ruce svazek cizích bankovek. „Tři a tři.“ S těmito

Můj přítel vrah 10

slovy podává Vlachové šest stomarkových bankovek. „Dejte si to do punčochy pro děti.“

„Nashledanou.“ Už tu nemá co dělat. Odchází sám. Letmo se otočí a vidí, že Vlachová stojí pořád stejně strnule s penězi v jedné ruce a druhou položenou na prsa. Vlach má v obličeji výraz, jako by tam ani nebyl. Možná čekal tvrdost od toho chlapa, možná i facky, ale toto ne.

Martin odjíždí spokojen. Udělal dobrý skutek sám pro sebe. Doufá, že ten nahoře to vidí a zanesení do počítače svých oveček.

Tak to je taky příběh ze života vymahačů peněz. Jeden z mála, kdy se při vzpomínce na vymáhání neotřeseš hnusem. Těch je, bohužel víc.

Krvavé oleje

Doslovný přepis části magnetofonového záznamu výpovědi významného konkurenčního distributora pohonných hmot.

Rozhovor z konce června 1995 je opatřen poznámkami vyšetřovatele (*).

Potřebujeme klid na práci, nepotřebujeme, aby se nám tu objevovalo zboží, které ne svou konkurenceschopností, ale díky daňovému podvodu dělá problém na trhu a snižuje uměle cenu těchto produktů. Nás to neustále nutí hledat nějaké kompromisy a řešení, jak na tom trhu přežívat. Je zajímavé, proč legislativně to nejde tak rychle dopředu.

Je jedno, jestli je to motorová nafta nebo topný olej. Topné oleje si vždycky ty rafinerie držely cenově o něco výš, protože na to nebyla taková daň. Tak to prodávali draž a realizovali si tam mimořádný zisk.

Toho se využívalo, když si ta organizace 1*) objednala motorovou naftu a nechala si ji deklarovat jako topný olej. Využila tuto cenovou politiku*2), ale těch 60-70 dolarů *3) si okamžitě transferovala, jakoby z té spotřební daně venku. To znamená, že jestliže dovezli 20 tis. tun měsíčně, tak 1,2-1,5 mil. dolarů už z toho bylo venku schovaných bez jakéhokoliv rizika a nebezpečí.*4)

Pak to zboží přišlo sem a aby ta organizace tady byla čistá, tak to LTO *5) museli dát taky jako LTO. Samozřejmě, dala to další firmě, která byla dopředu určená, ta to přenechala ještě jako LTO další firmě a tam bylo to ústředí.

Tam existoval takový člověk, který toto ovládal. Který měl tu síť. To znamená, že on byl napojený na toho, kdo z LTO udělal motorovou naftu, a na toho, kdo zodpovídal za to, aby se tahle motorová nafta mohla rozdistribuovat. A taky byl zodpovědný za ten tok peněz. Pro tyto lidi je to jednoznačně nejdůležitější, těm nejde o zboží, ale o peníze, o tok peněz. Ten systém byl takový, že takovýto člověk každého toho soukromníčka po 700 tisících až milionu Kč napřed zkasíroval; a až ty peníze měl, tak teprve mu dal zboží.

Oni museli mít takového vysoce postaveného člověka, který jim ty peníze pohlídá. A který také udělá to, že v tom mezičlánku vznikl ten zisk další, za tu spotřební daň a DPH. On musel od těch lidí*6) stáhnout ty peníze za tu dodávku.*?) To, co musel ten fakturant dostat, tak dostal, jednorázově třeba

Krvavé oleje

3 miliony a potom ho odsunuli*8). Ale ten zbytek se musel zajistit, že se těm lidem do toho sídla firmy*9) vrátí. A samozřejmě, on už zase prošel čistícími kanály, aby se mohly vrátit čisté, ty peníze.* 10)

Ty peníze šly* 11) ze dvou stran, jedny ze zahraničí, rozdílem té ceny* 12) a druhé tady z toho centra. To byla ta ústřední postava, to byl vždycky ten uzul, kolem kterého se to točilo, který napřed zkasíroval od těch konečných uživatelů* 13) peníze, vyplatil jim to zboží * 14), vyplatil vlastně ty figurky na té šachovnici, které pročistily to zboží a tu hlavní sumu prostě odevzdal* 15) a část si nechal za tu svoji práci, že jo.

Tak v podstatě fungoval ten základní tok zboží, když vezmeme tu první fázi, která tady šla do republiky.

To, že to fungovalo až do dnešních dnů, jsme zjistili. Oni se teď orientovali na průmyslově slabší kraje republiky. Už to nechodilo po vlakových soupravách, ale po jednotlivých vagonech, tak dva, tři, pět vagonů. Házeli to spíš na Českomoravskou vysočinu nebo do jižních Čech, tak aby to nebudilo v těch velkých aglomeracích pozornost. Šlo to pořád, jak jsme zjistili.

Dokonce ani údajné barvení nebyl vůbec žádný problém. Tady tato organizace disponuje lidmi, kteří celním orgánům přikáží, co mají na určitých nádražích dělat. Ta nádraží jsou přesně stanovená, vybraná, a to prostě funguje. Nás to zajímá, o která nádraží se jedná, my to zjistíme. My jsme na pátrání podle podacích listů, podařilo se nám jich pár sehnat. My pořád máme problémy s aglomeracemi, kde se ta nafta vyskytuje třeba po 13,50 Kč za litr. Úplně malý soukromníček to prodává za 14,10 Kč. U mně, kdyby to dostal za 14,- Kč, tak to za těch 10 haléřů nebude prodávat, takhle on těch 60 haléřů nebo korunu má. Tam se nemůžeme dostat. To byl ten první způsob.

Druhý způsob samozřejmě byl s daňovým odpočtem. Zboží lze točit vlastně pořád dokola. * 16) . Při dnešním systému, který je běžný všude v Evropě, je to hrozně jednoduché. Organizace se sídlem v Praze, která má dceřiné společnosti v celé Evropě,* 17) to zboží může posílat stále dokola. V podstatě každá spedice má takovou službu na hranicích, že pokud za to zaplatíte 300 šilinků nebo 80 marek, tak vám vymění papíry na zboží komplet. V Německu to pustí do režimu tranzitu a na jiných hranicích to zase změní. Oni využívají toho systému, kterým se normálně bráníte, aby se

Krvavé oleje

váš dodavatel nedozvěděl, kdo jsou vaši zákazníci. Tahle organizace toho zneužívá.

Dám vám příklad: odebírám zboží ze Slovnaftu, dávám to do Rakouska a nechci, aby se Slovnaft dozvěděl, kam to do toho Rakouska dávám. Tak si vezmu ze Slovnaftu papíry jenom na hranici a na hranici zaplatím speditérovi, on ty papíry ze Slovnaftu vezme a ty mně pošle obálkou na firmu. Vystaví nové papíry na zákazníka XY, třeba v Salcburku, a toto zboží už jde třebas s jinou cenou i s jiným označením do Salcburku. To se dělá kvůli konkurenci.

Tato služba existuje na každé hranici. A toho bylo zneužito v tomto případě, tady oni pustili toto zboží v režimu tranzitu. Ono je to poměrně nákladné, ale ve vztahu k tomu zisku to nákladné není. Protože když to zboží přejde tranzitem třeba přes tři země, tak se zaplatí třeba 100 dolarů, což je cca 2 600,- Kč/t, za přepravu. Nicméně to vrácení za daň je 11.000,- Kč na tunu, takže ten zisk je nějakých 8.500,- Kč/t, takže když ta vlaková souprava má 1 100 tun, je nějakých deset milionů Kč zisk na jedné přepravě. A takových souprav koluje kolik.

Takhle se dá získávat taky a je to nesmírně elegantní proto, že když ta vlaková souprava to objedná, tak oni to dostanou zpátky jako odpočet při vývozu a pak si to koupí zpátky pro určitou organizaci jako topný olej. Ale přitom mají ten zisk dopředu od Finančního úřadu jistý.* 17)

Nejhorsí na tom je, že to dělá organizace, která svojí povahou dovážela do dřívějšího Československa strategické suroviny, a tam kdo chtěl pracovat, tam muselo být StB. Já je znám, ty lidi, oni dnes jsou odborníci na ty věci, oni mají ty lidi v těch strukturách kriminální policie, bezpečnosti atd.. A oni jsou odborníci na diverzi, i na informační diverzi a na všechno, protože oni v tomhle byli cvičeni. Takže z toho důvodu je tak těžké s nimi bojovat.

Ona to nemohla dělat vlastní struktura StB, to museli dělat obchodníci, kteří v tom byli. Tato struktura byla jediná. Po revoluci neměla žádné peníze, téměř zkrachovala, a teď má mnohamiliardové neskutečné majetky, za pět let. A de facto se ani nikdo neptá, odkud se berou. Já si myslím, že toto je vlastně ta podstata.

Já jsem byl po revoluci taky tak strašně naivní. My, když jsme takhle po té revoluci s nimi soupeřili a získali jsme i to právo dovážet ropu a všechno, já jsem si myslel, že ta organizace končí. Že je vyřízená. Protože ona neměla,

Krvavé oleje

ona nemá žádný smysl. Rozumíte, když se zeptáte nějakého odborníka v této oblasti, prosím tě, porad' mi, co oni mají za smysl, každý se nad tím zarazí a řekne, sakra, ale proč je vlastně oni nechali, protože oni nemají žádný smysl. Protože všude ve světě petrochemické podniky, rafinerie, si dovážejí ropu samy. Což už si i ten Chemopetrol dělá, dělá si to sám Sloznaft. Distribuují si výrobky sami.

Tady se jedná o strategické výrobky a ty nikdo, žádná rafinerie, nepustí z ruky. Ty tradingové firmy nechá dělat jen ty maličké věci. Klasickým případem je třeba rakouské AVANTI. Oni si drží 80% nebo 90% toho trhu. Pak tam mají další distributory, aby stáli na více nohou. Protože tam zákazník, každý, nechce kupovat jen tam, kde je Shell nebo Aral. Každý má svou oblíbenou značku a rafinerie drží jakousi svou strukturu odběratelů.

Chemapol, ten působí v řadě oblastí. Ale každému uchází smysl, proč zrovna on by měl organizovat privatizaci petrochemie. Proč by tam měl být on, jako nějaká obchodní organizace, která nic netvoří. Která, aby to tak blbě nevypadalo, když se jich zeptá někdo v parlamentu, založila rychle tu PETRU a postavila jí rychle 5 čerpacích stanic, nějaký hotel a takové věci. To je prostě směšné, privatizovat by to měli ti výrobci.

O té privatizaci jsem sám diskutoval s tím Budínským, to bylo ještě předtím, než se rozhodlo, jestli to bude Chemapol, ta česká cesta nebo ta zahraniční pětka. My jsme diskusí o tom strávili strašně dlouhou dobu, protože oni se báli, jestli udělají správný krok. Já myslím, že to je lepší krok* 18). Ale myslím, že všude ve světě, Shell nebo British Petroleum, Volkswagen, jsou akciové státní společnosti. Každý občan si akcie může koupit na burze. Já si myslím, že tak obrovské celky, jako tyto rafinerie, by získaly úvěry i samostatně. Dnes už to víme.

Ono je strašně nebezpečné se spojit s takovými vlky, jako je Shell nebo Agip a podobně. Protože oni by to mohli dovést do takové podoby, že by se ty rafinerie zavřely, nebo že budou skákat tak, jak oni budou pískat, to lze zařídit určitým způsobem.

Šlo udělat také to, že by se postupovalo klasickou cestou privatizace, nabídkou akcií na burze. Já vám garantuju, že kdyby se nabídly v plném množství, tak jak se teď čile obchodují, tak by se obchodovaly všechny. Takže by se to rozdělilo. Za další: tyhle subjekty jsou na tom dnes tak dobře a nesou takový zisk, že by byly vhodným partnerem pro banky a že by získaly

Krvavé oleje

ty peníze na obnovu a modernizaci i samy. Tady ta pětka, když to zprivatizuje, je to pomocné.

Oni mají strašně moc peněz, tak je tam prostě důvod. Protože jsou sami výrobci, oni tam něco přináší a taky budou něco brát. Ale Chemapol, to je prostě absurdní. To je subjekt, který se vlastně drží na českém trhu díky své politické minulosti a svému postavení. Nic netvoří a nic nepřináší. Dobře, jestli chce dělat distribuci, bude mít společnost PETRA a dělat službu pro zákazníky, dobře, to беру. Ale z ekonomického hlediska je to nesmysl a z politického i lidského hlediska tupl, aby obchodní organizace, která nic netvoří, zprivatizovala naši nejvýznamnější výrobní kapacitu.

Distributor ten Chemapol nepotřebuje na nic. Ten se může obrátit přímo na rafinerii. Víte, to je struktura, která byla vytvořena, když existoval monopol zahraničního obchodu, za socialismu. Tedy z hlediska tehdejšího režimu mohl mít svoje opodstatnění. Ale dnes ho ztratil.

Já to nechápu, to přece musely vidět státní orgány, když Chemapol tady měsíčně dováží 20 tisíc tun topného oleje, že ta republika ho přece nemůže spálit. Kde by ho spálila. Vždyť to každému muselo být jasné, že to je motorová nafta. Od začátku. A oni měli dodnes takové pozice, že to ustáli.

Um, co se dělalo s tím dovozem nebo s tím daňovým odpočtem a zpětným dovozem, to je výsměch. Tyto struktury, tak jak v jiných oblastech, se měly prostě zlikvidovat a neudělaly by žádnou škodu. Takhle udělaly škody miliardové. To, co tato organizace zorganizovala, stát by ani nemusel uvažovat, jestli tu privatizaci svěří té velké pětce nebo někomu - za ty miliardy, co by získal od spotřebitelů za pohonné hmoty, by si mohl zmodernizovat sám ty rafinerie. O tom dnes každý v branži ví. Je otázka, komu to přineslo efekt a kdo vlastně chce ty rafinerie zprivatizovat.

Dnes je důležité, to se podceňuje, ale já bych to nepodceňoval, že Chemapolu odklepli to PARAMO Pardubice. Že ho zprivatizuje, což je velká kapacita na výrobu nafty. O tom se moc nemluví a je snaha to pokud možno co nejvíce ututlat, že Chemapol bude postupně privatizovat Paramo a tak se dostane k výrobní kapacitě. To je skandál, na jedné straně se odsunou české strany a na druhé, aby se moc ne., to, se jim potichu podstrkuje Paramo.

Jo, psalo se o tom v novinách.* 19) Já to měl z parlamentu, protože tam to přišlo několikrát na přetřes.

Krvavé oleje

Ale rozumíte, oni musí mít mezi novináři silnou pozici, protože se hned přestane mluvit. O tom Paramu už to bylo taky v tisku a bylo to i v parlamentu a za 14 dní byl klid.

) Zřejmě míněn Chemapol

- *2) Asi ochoty rafinerií prodat motorovou naftu s názvem LTO, t.j. za vyšší cenu, než za jakou prodávali motorovou naftu.*
- *3) Mohlo by se jednat o částku, odpovídající vrácené německé (ale i naší) spotřební dani za vývoz 11 motorové nafty minus náklady za nákup LTO od (německé nebo naší) rafinerie. V BRD byla prý v té době spotřební daň cca 0.30 - 0.40DM/l, t.j. asi $(1000/0.85 * 17.5 \text{Kč}/\text{DM} * (0.3 \text{ až } 0.4) =) 6176 \text{ až } 8235 \text{Kč}/\text{t}$, t.j. asi $(: 26 \text{Kč}/\text{\$} =) 237 \text{ \$ až } 316 \text{ \$}/\text{t}$). Jestliže měli vývozci na lt vydělat cca 60 až 70 $\text{\$}$ ($* 26 \text{Kč}/\text{\$} = 1560 \text{ až } 1820 \text{Kč}$), museli by nakupovat od (německé nebo naší) rafinerie LTO za cca $(6176 \text{ až } 8235 - 1560 \text{ až } 1820 = 4616 \text{ až } 6415 \text{Kč}/\text{t}$, t.j. za cca $(\text{cca } 17.5 \text{Kč}/\text{DM}) 264 \text{ až } 366 \text{DM}/\text{t}$, což bylo možné (rozhodně u nás).*
- *4) Tvrzení v tomto odstavci rozumím tak, že Chemapol žádal v zemi nákupu (v Německu nebo u nás) o vrácení spotřební daně při vývozu. Ale to by znamenalo, že by musel na hranici při vývozu deklarovat totéž zboží jako motorovou naftu a žádat berníák země, z níž vyváží, o vrácení daně. X. možná naznačuje, že rafinerie daly Chemapolu i dvoje doklady - jedny na LTO, druhé na MN. Zatímco něco takového tušíme při vývozu od nás, daňový podvod Chemapolu na BRD, případně na Rakousko jsme zatím nepředpokládali. Tyto státy by v tom případě mohly být při usvědčování Chemapolu žádány o spolupráci.*
- *5) Na naší straně samozřejmě museli deklarovat ropný produkt jako LTO - t.j. asi původním dokladem z rafinerie nebo zaměněným dokladem odjinud (viz dále - od spediční firmy např. v Rakousku po vývozu nafty z BRD, nebo v Německu po vývozu nafty od nás) nebo využít jiného tamějšího názvu pro naftu (viz dále Maďarsko - „gásolaj“).*
- *6) Od kterých lidí? Podle mého názoru od distributorů, kteří mají důvod k přesvědčení, že mohou LTO transformované na naftu distribuovat v dobré víře, že nafta je zdaněná.*

Krvavé oleje

- *7) Pan X. tady říká, že manažer nejdřív odkoupí LTO od firem, které jej koupí od dovozce.*
- *8) Tzn., že zaplatí toho, kdo kryje přeměnu LTO na naftu.*
- *9) Chemapolu ?*
- *10) Pan X. zřejmě za čištění považuje prodej deklarovaných LTO již pod názvem motorová nafta, a to asi prvním prodejcem, který má pocit, že tak může činit v dobré víře, že nafta je zdaněná, tedy tím, kdo platí nákup od prvních kupců od dovozce.*
- *11) Zřejmě Chemapolu.*
- *12) Asi tím, který údajně dostali vrácením daně za vývoz motorové nafty do ČR, od níž snad byly odečteny vícenáklady za vyšší cenu LTO v Německu.*
- *13) Tedy těch, kdo Jednali v dobré víře", že kupují zdaněnou motorovou naftu.*
- *14) Asi míněno „předal jim to zboží“.*
- *15) Chemapolu?*
- * 16) Jde zřejmě o vývoz nezdaněného ropného produktu deklarovaného jako zdaněný, toto lze teoreticky dělat v každém státěpřes nějž transport přeje. Příklad: u nás se nakoupí LTO, na našich hranicích se deklaruje jako motorová nafta a náš FÚ se žádá o vrácení daně, při vjezdu do BRD se deklaruje jako LTO dovozené bez daně, odtud se (přes mezisklad ?) vyváží do Rakouska jako motorová nafta a v BRD se žádá o vrácení daně, v Rakousku se předeklaruje na LTO. Přes Rakousko se projede tranzitem, LTO se doveze do Maďarska, odtud se (přes mezisklad ?) vyváží do ČR jako gásolaj (což je maďarsky motorová nafta, ale česky plynový olej) o vrácení daně se žádá v Maďarsku, a u nás se deklaruje jako nezdaněný LTO. Toto je pak možné zopakovat i vícekrát s tímtež zbožím. Nějaké náklady sice s dopravou a s přejmenováním naběhnou, ale co vývoz motorové nafty, to mnohem větší zisk v podobě vrácené spotřební daně. Skončí se s tím klasicky u nás - záměnou LTO za MN. U nás se zatím mluví jen o tom.*
- *17) Tím, že popsal trik se spedičními firmami, vysvětlil, jak před vjezdem do druhého státu zaměnit doklady na nezdaňovaný produkt. Aby nemuseli motorovou naftu zdaňovat při dovozu do*

Krvavé oleje

BRD od nás, musí se ale v BRD ohánět doklady o tom, že dováží LTO. K tomu zřejmě musí mít dvoje doklady, jedny na naftu (buď tajné od našeho výrobce, nebo padělané, nebo od „koně“ - zprostředkovatele), druhé na LTO (originál od našeho výrobce). Doklad od spediční firmy tedy zřejmě slouží jen k tomu, aby se z produktu, který je převážen přes jednu zemi tranzitem pod zdanitelným názvem, stal produkt nezdaněný po překročení hranic země, kam má být dovezen a v níž má být název změněn na zdanitelný při dalším vývozu nebo při prodeji bez daně. Při vývozu z Maďarska k nám přes SR to nebylo nutné - maďarský název nafty i číslo podpoložky celního sazebníku odlišné od naší motorové nafty tomu napomohly.

**18) Zřejmě mluví o rozhodnutí privatizovat petrochemii se zahraničními firmami.*

** 19) Např. článek Incestem k politické moci, autoři Lékó, Plesl, LN.z listopadu 1994. Uvádí se tam m.j.y že „se souhlasem vlády koupí 52 % základního jmění Koramo za 950 mil. Kč akciová společnost Chemapol.“ (nikoliv Paramo).*

Můj přítel vrah 10

V Bledu jsem do kostela chodil a proseděl jsem tam dlouhé hodiny sám. To místo mělo pro mě tak zvláštní atmosféru, že ji neumím vyjádřit slovy. Jako by všude venku číhalo jen nebezpečí a toto bylo jediné místo, jediný pevný bod, kde mi nic nehrozí. Kde se nemusím ohlížet přes rameno, kdo mě sleduje, dívat se do zpětného zrcátka, jaké auto se za mnou drží.

Nevím, kde jsem zrovna byl, ale volala mě bývalá manželka, že mám okamžitě přijet domů. Že tam na mě čeká Šišmův brácha, že je to strašně důležité. Vzal jsem si ho k telefonu. Řekl mi, ať okamžitě přijedu. To se stalo někdy v květnu 1995, asi čtyři dny předtím, než jsem definitivně odjel do zahraničí.

A tak začala tvoje další životní kapitola?

Přijel jsem domů a seděl tam Honza, brácha Milana Šišmy. Vytáhl mě ven a řekl mi, ať si vezmu nejnnutnější věci a auto a jedu do hotelu Voroněž do Brna. Tam jsem se měl ubytovat, že si mě tam někdo vyzvedne, protože po mně jdou policajti. Že budu muset okamžitě zmizet z republiky, že mně to vzkazuje jeho brácha. Na to jsem říkal, že to asi takhle nepůjde, že to chci slyšet přímo od Milana, a rozjel jsem se za ním. Už jsem ti říkal, že byl ujetý do zbraní, tenkrát se na mě díval přes hledí kulovnice, ale pak mě pozval dál. Potvrdil mi, že opravdu musím zmizet. Hned. Ten večer už prý nesmím být doma, ani přespat, že už mám být v Brně ve Voroněži. Odmítal jsem tomu věřit a ptal jsem se, kde je Kutal. Kutal hrál v Mohelnici mariáš. Zajel jsem tam za ním. A potvrdil mi to i on.

Dobře. Jak to bylo dál? Šla po tobě policie, měl jsi zmizet, jel jsi za Kutalem...

Jo, zajel jsem za ním do Sportu. To je hospůdka v Mohelnici, kam chodil Kutal hrát mariáš. Tenkrát tam taky byl. Vytáhl jsem ho ven. Řekl jsem mu, co mně říkal Šišma, že musím okamžitě zmizet. On odpověděl, že to není až zas tak akutní, že nemusím zmizet ještě ten večer, a dal mi adresu jedné svojí přítelkyně z Olomouce. Ještě přede mnou jí zavolal. Byla to taky jeho právnická.

Jednou z Kutalových právniček byla Šimoníková, ta byla z Olomouce. Je to ona ?

Můj přítel vrah 10

Jo, je to ona. Šimoníková byla právnická a zároveň i něco víc. To jsem věděl. Čekala na mne na kraji Olomouce. Ještě ten večer jsem vyměnil auto, sedana za normální mazdu a trochu jsem se posbíral. Pak jsem odjel do Prostějova, vzal jsem si nějaké peníze. Do toho bytu v Olomouci jsem se vrátil někdy nad ránem.

Ráno přijel Kutal a řekl mi, že mě hledá komplet celá republika. Potom řekl: vydržíte tady ještě tři dny a pak vás přetáhnu ven. Pak řekl, zajed'te ke mně do kanceláře, já vám dám ještě nějaký marky na cestu. Jel jsem za ním do Šumperka, tam mně dal asi patnáct tisíc marek. Tenkrát jsem ale měl i dost svých peněz. A pak jsem zase čekal u Šimoníkové v bytě.

Kutal mně řekl, abych se tam choval jako doma. Jí řekl, že mně má vařit a že se má o mě starat. Díval jsem se na televizi, vedle sebe nataženou pistoli. Další noc jsem zajel znovu do Prostějova. To už kroužili kolem baráku policajti. Tu noc jsem zajel za Pavlem Strakou a rozloučil jsem se s ním. Řekl jsem, že mě nějakou dobu neuvidí, neřekl jsem nikomu, kam jedu a odjel jsem. Nikdo netušil kam, nikdo nevěděl, kde jsem.

Mluvili jste někdy před tím o tom, že se vystěhujete za hranice? Připravovali jste se na to, že budete muset utíkat?

Už někdy v roce 1993, když jely oleje ve velkém, mi Kutal řekl, že může dojít k situaci, kdy budu muset opustit republiku. Že to může být třeba na tři týdny, ale i na dýl. Potom jednou vyrukoval s tím, že když půjde do tuhého, může mně zařídit, abych dostal papíry že jsem nespolečensky odpovědný. On ty možnosti opravdu měl a ty papíry by opravdu zařídit dokázal. A potom měl další variantu - dokonce myslím, že mám pořád v databance kontakt na firmu, která by za dvacet tisíc dolarů byla schopna zajistit v Emirátech, že bych prostě zmizel z evidence živých. Že bych byl jako mrtvý. Netvař se, že tě to tak šokuje. Přece víš, že se dá zařídit úplně všechno!

Jak by se to dalo udělat, abys zmizel ze seznamu živých?

Jednoduše. Vystavili by pitevní zprávu, pitevní protokol. Dokázali by cokoli, ani moje nová identita by pro ně nebyl problém. To všechno bylo za těch dvacet tisíc dolarů. Byli to Arabové, kteří tohle mohli udělat. Předtím, než vůbec došlo k situaci, že bych měl vyjet ven jen já, tak mě Kutal říkal, že taky se může stát, že my tři, Kutal, já a Šiš- ma se vystěhujeme na nějakou dobu ven. Takže dříve jsme o tom mluvili a teď to nastalo. Tehdy jsem ještě věřil tomu, že je to jenom dočasný řešení a že je to v mém zájmu. A zbytek už znáš.

Můj přítel vrah 10

Kolik zemí jsi pak procestoval?

Prakticky celou Evropu. Ale nejvíc jsem se zdržoval v Itálii, v Chorvatsku a ve Slovinsku.

Jak jsi tam žil? Líbilo se ti někde?

Ve Slovinsku. Možná je ve mně někde kus romantika. Jestli máš ráda krajinu, jestli tě dokáže chytout za srdce, potom bych chtěl, abys do Slovinska jela. A taky proto, abys viděla, z čeho jsem nakonec odešel, co jsem dokázal opustit a vrátit se a sedět tady v kriminále. Takovou krásu jsem nikde jinde neviděl. Ještě den předtím, než jsem se tady dostavil na policii toho dvanáctého listopadu, jsem se tam byl s tím vším rozloučit.

Slovinsko je skutečně krásný. Jedním centrem je Bled a je to nej- krásnější oblast Slovinska. Bled je lázeňské město. Uprostřed Bledu je nádherné obrovské jezero. Je to vlastně jedno údolí, které končí italskou hranicí. Když přijede člověk na konec údolí, má pocit, že se už dál nedostane, že narazí do skály. A ono to vlastně tak nějak je. Pokud nepoužije vleky nebo horské stezky, musí se obrátit a jet několik kilometrů na křižovatku, odkud může pokračovat dál.

I v létě jsou tam vidět zasněžené vrcholky Triglavu a na druhém břehu toho jezera je starobylý kostel. Vždycky mám pocit, že to musím nějak vysvětlit, když řeknu, že mám ovzduší kostela rád. Jako by to ke mně nepatřilo. V Bledu jsem do kostela chodil a proseděl jsem tam dlouhé hodiny sám. To místo mělo pro mě tak zvláštní atmosféru, že ji neumím vyjádřit slovy. Jako by všude venku číhalo jen nebezpečí a toto bylo jediné místo, jediný pevný bod, kde mi nic nehrozí. Kde se nemusím ohlížet přes rameno, kdo mě sleduje, dívat se do zpětného zrcátka, jaké auto se za mnou drží.

Překvapuješ mne. Už tenkrát jsi takhle přemýšlel? Čím jsi se jinak zabýval? Měli Kutal se Šišmou přehled o tom, kde se v kterou chvíli zdržuješ? Dostával jsi od nich pokyny?

Už ne tolik. Vlastně kromě dvou lidí, co pro mě tady v republice pracovali, než jsem odjel, nevěděl dost dlouho nikdo úplně přesně, kde jsem. Když se Kutal chtěl se mnou potkat venku, zprostředkovala to sekretářka. Tak jsme si domlouvali schůzky. Nevím, proč jsem to dělal. Proč jsem měnil místa a střídal hotely, hlavně v první době po odjezdu. Tehdy mi to připadalo docela normální, protože jsem neutíkal před Kutalem nebo před Šišmou. Utíkal

Můj přítel vrah 10

jsem přece proto, že mi Kutal řekl, že mě hledají policajti, a o něco později to rozšířil na Interpol.

Jak jsi financoval svůj pobyt venku? Z čeho jsi žil?

Ze tří stran. Vymáhal jsem dál svoje dlužníky, nebo přesněji moji lidé vymáhali peníze pro mě. Vložil jsem do toho i peníze, které jsem ještě měl, a také mě oba dva, Kutal a Šišma, venku financovali. Částka, kterou jsem dostával jako apanáž, byla v podstatě takový kapesný. Nedá se k tomu nic víc říct, prostě to fungovalo. Fungovalo to celou dobu až do roku 1998 s pauzou asi půl roku, možná o něco víc.

Kdy ses dozvěděl, že tě nechají zabít?

To souvisí s tou pauzou. Původně jsem měl být v cizině pár dnů nebo týdnů. Pak to byl rok, dva a já jsem pořád ještě věřil Kutalovi, že zájem policie o mě nepolevil, ale že to je v souvislosti s vraždami. Pokud jde o obchody s LTO, tak že bych se mohl kdykoli vrátit, ty že vyšetřovány nejsou. A nebudou. Ale pořád dokola mi říkali, že se vracet nemám, že mám zůstat venku.

To byla ta doba, kdy za mnou přijel Pavel Straka a řekl mi, že mu Kutal se Šišmou nabídli patnáct milionů, když mě zavraždí. To byl jeden z největších šoků v mém životě, najednou se celé moje myšlení začalo ubírat jiným směrem. A pomalu mi začaly docházet i další věci.

Pavel za mnou přijel v době, kdy mě přestali vyplácet. Bral jsem ho jako velmi blízkého člověka. Přijel za mnou do Itálie, aby mi řekl, že mě má zabít. Řekl mi, že důkazem toho, že to udělal, měly být moje hodinky, prsten nebo řetěz. Zkrátka něco z toho, co jsem nosil. Prostě takový věci, který jsem měl jenom já a který bych nikdy nedal dobrovolně z ruky. Třeba osobní věci dělaný na zakázku.

A to pro tebe byl šok? Vždyť jsi dost dobře věděl, jak to chodí?

Jenomže mně tenkrát došlo, co se vlastně stalo, tím, že jsem odjel. Předtím mně to jaksi nedocházelo. Teprve když mi Pavel řekl, na co si ho najali a že už mu dali na ruku dvě stě tisíc zálohu, uvědomil jsem si, jaké nebezpečí pro ně představuje můj návrat. Dokud jsem byl venku, mohli být klidní, ale kdybych se chtěl vrátit s tím vším, co jsem měl v hlavě, znamenal bych pro

Můj přítel vrah 10

ně smrtelné nebezpečí. Do té doby mohli říkat: my jsme neutekli, my jsme čisti. My jsme tady byli, ale on utekl, on měl důvod zmizet.

Uvědomil jsem si, že opravdu mají zájem na tom, abych byl ticho už napořád. Bylo to jedno s druhým. Začal jsem si skládat střípky z věcí, kterým jsem předtím nepřikládal váhu. Nebo jsem to nebezpečí snad někde v podvědomí cítil, ale nepřipouštěl jsem si, že by to mohla být pravda. Já jsem jim opravdu byl absolutně oddaný a oni to věděli.

Zabíjení bez konce? Bylo to myšleno vážně?

Jo, mysleli to vážně. A taky věděli, že aby se to povedlo, tak by to musel udělat někdo mně blízký. A to byl Pavel. Cizího bych do své blízkosti nepustil. Proto poslali Pavla. Kdyby zakázku na mě zadali někomu cizímu, tak ten člověk by mě musel začít mapovat. Jak se pohybuju, v čem jezdím, jaký mám známý a tak dál. To nejde jen tak jít a někoho zastřelit. To je blbost, to by muselo být sakra dobře provedený

Já jsem se v té době hlídal, takže oni museli zvolit takovou cestu, abych si toho nevšiml, abych nepojal podezření. Musel mě udělat někdo, kdo byl blízko mne, koho jsem znal a komu jsem věřil. Tak to muselo být. Takže na to, aby mě zlikvidoval, už Pavlovi dali zálohu dvě stě tisíc korun.

Dalí?

Byl to Šišma, kdo to vyplácel. Já jsem věděl, že musím udělat opatření, aby do toho Pavel nepadl, protože nesplnil úkol, který od nich dostal. On se v tu chvíli dostal do role nájemného vraha, který ale vraždit nechtěl.

Dodnes si neumím vysvětlit, proč vzal tu zálohu. S celou tou záležitostí se tehdy svěřil i mojí bývalé manželce. Ta mu řekla, aby udělal to, co mu dovolí jeho svědomí. Ale když jsem se s ním o tom bavil potom venku, řekl mi trochu jiný důvod. Prý pochopil, že kdyby mě zabil, byl by na řadě on. Nenechali by ho žít, protože by byl svědkem, nebo vlastně pachatelem vraždy, kterou si u něho objednali.

Takže co jsi udělal? Jak jsi na to reagoval?

Pavel si chtěl pojistit, že přežije i přesto, že ten úkol nesplní. Já jsem ale sáhl k radikálnímu řešení. Toho člověka, který Pavlovi zaplatil zálohu a slíbil mu patnáct milionů za to, že mě zabije, jsem přinutil, aby přijel do Rakouska. Na benzínce u Vídně probíhal čtyřhodinový rozhovor. Pokládal jsem tomu

Můj přítel vrah 10

člověku pořád dokola jednu otázku. Čtyři hodiny v kuse: Chtěl jste mě zabít z osobních důvodů, nebo kvůli byznysu? Nic jiného jsem mu neříkal, než tohle. On nakonec přiznal, že to bylo ze strachu kvůli tomu, co všechno vím.

Dělo se něco dál? Další pokusy zbavit se tě jednou provždy?

Měla být cesta do Španělska. Měl jsem tam na pokyn Kutala vycestovat, naprosto nikdo neměl vědět, kde jsem. Byla to jedna z cest, na kterou jsem si nesměl vzít svoje vlastní auto. Být někde v zahraničí, nemít s sebou vlastní auto, nikomu nedat na sebe žádné spojení. Bylo to moc divný. Aspoň já jsem to tak vnímal. Navíc jsem měl falešnej pas a změnil jsem i vizáž. Já vím, při mojí výšce mluvit o změně vizáže je trochu úsměvný, ale přesto. Ze Španělska jsem měl odjet na Kanáry. Myslím si, že bych se tam někde asi „ztratil“ doslova. Raději jsem odsud odjel bez jejich vědomí sám.

Mohl mít ještě někdo kromě Kutala a Šišmy zájem na tvou smrti?

Asi mohl. Když jsem vymáhal peníze, shodil jsem řadě lidí jejich sebevědomí. Poznal jsem je v situacích, kdy se chovali podlézavě, doprošovali se, prostě sebral jsem jim důstojnost jenom proto, že dlužili peníze. Spousta lidí si možná myslí, že mně má co vrátet za to, jak jsem se k nim choval.

Do těch míst, kde jsi žil ve Slovinsku, jeli potom také Kutalovi a Šišmovi advokáti shánět o tobě informace, že? Ano, jeli tam zjišťovat, jestli jsem hrál v kasinu, jestli jsem pil nebo bral drogy a ví bůh, co všechno ještě. A možná tam taky jeli vysvětlit některým lidem, jak mají mluvit.

A co přivezli?

Já nevím, co přivezli, ani mě to nezajímá. Drogy jsem nikdy nebral, pokud nebudeš za drogu považovat cigarety. A alkohol jde taky mimo mě.

Vraťme se do přítomnosti. Prý na tebe bylo vypsáno padesát milionů. Na to, aby tě tady někdo zabil, proto, aby ses nemohl dostavovat k soudu.

Můj přítel vrah 10

Já jsem se o těch padesáti milionech i tom, že na mě byla vypsána ta cena, že mám pro někoho takovou cenu, dozvěděl teprve v soudní síni. Samotného mne překvapilo, že mám pro ně až takovou cenu. Respektive že někomu stojím za to, aby zaplatil tolik peněz, abych nežil. Prý to opravdu bylo proto, abych nemohl přijít k soudu a vypovídat. Ale jak říkám, dozvěděl jsem se to až od státního zástupce v soudní síni a později z médií.

Nenapadlo tě někdy, že by některý z vězňů, co jsou kolem tebe, mohl dostat na tu sumu zápusk?

Tady na to nebyla negativní odezva. Nikdo mi zatím nevyhrožoval, že mě sundá, ale určitě jsou překvapeni tak vysokou částkou. Taky se mě na to dost vězňů ptalo, jestli opravdu existují lidi, kteří tak obrovské peníze mají. Jestli je někdo schopen takovou sumu dát vůbec dohromady. Já si to nevysvětluji a na důvody by ses měla zeptat těch, kteří tu sumu nabídli.

Víš něco o tom, že mezi Šišmou a Jaškem se pohyboval Raul Kohner?

Jistěže vím, ale zprostředkovaně.

To jsou asi ty záhady mezi nebem a zemí, ke kterým občas dochází. Šišma s Kohnerem byli na jedné cele. Odtud Kohner docestoval do cely k Jaškovi na Pankrác, pak se znovu vrátil k Šišmovi do Českých Budějovic a zpátky na Pankrác do cely k Jaškovi. Výsledek byl ten, že Jašek změnil kompletně výpověď. Všechno, co přiznal předtím, najednou nebyla pravda. No ale potom to u soudu zase přiznal. Co je na tom spíše divného, jsou ty přesuny. No a taky potom ta advokátka, co jezdila za Šišmou a celá republika se bavila tím, že mu tam vlastně poskytovala sexuální služby. No, vždyť to říkáš sama, to jsou ty věci mezi nebem a zemí.

✓
Stověk, každý člověk, potřebuje někoho, komu může důvěřovat. Nemusím psát, kdo je to pro mne. Je to hned v těch prvních slovech. Je úplně jedno, tedy pro mne, k čemu to, co píšu, bude. Jestli to poslouží užitečné věci jako je kniha, nebo zůstane jen někde v šupletí. Pro mě, v této chvíli, je důležité, že tím, co Ti píšu, vlastně trochu hledám sám sebe. Uvnitř sebe. Občas nechápu, proč se tolik

Můj přítel vrah 10

věcí stalo, tak jak se stalo, a proč jsem nenašel (tehdy) odvahu postavit se tomu, jak jinak to nazvat, než zlu. Ať už mělo jakoukoli podobu. Někdy se zlo nedá poznat hned. Tehdy však ano.

Nejhorší na tom je, že mi to nevadilo. Schovávat se za to, že si uvnitř sebe řeknu, nebýt to já, dělal to a využil to někdo jiný, je opravdu až moc jednoduché. Snad nejhorší slovo, co lidé používají, je - kdyby. A to jsou chyby. Za ty roky, co chodím tady po zemi, jsem poznal, že jediná jistota člověka je jeho smrt. Zní to morbidně a možná nadneseně. Ale opravdově. Smrt jsem rozdával. Jaký je to pocit? Pocit vědět, že někdo blízko tebe zemře, a to tvým přičiněním?

Drtivá většina lidí, když čte o skonu někoho v novinách, vidí v televizi, tak to v mozku zaregistruje, otřepe se hnusem, pohorší se. Poznal jsem, že smrt člověka, kterou zavíní, má neskutečný dopad na psychiku. A to je pouze slovo „zavíní“. Třeba. Úplně něco jiného je dát někoho zabít. V ten okamžik se člověk pasuje na nadčlověka. Myslet si, že ostatní lidi (pochopitelně ne všechny) zadržuje od zabíjení nějaká morálka, etika, nebo něco jiného v tomto duchu, je blbost. Dát lidem možnost beztrestnosti na pár dnů, zaručit jim, že nebudou potrestáni, když si vyrovnají účty se svým bližním tím, že ho zabijí, tak nás tu na světě zbude možná polovina. Přeháním, ale asi je to z největší míry trest, co lidi brzdí.

Zpět do reality. Je moc těžké zbavovat se sebeklamu. Aby člověk mohl úspěšně klamat druhé, musí nejdřív oklamat sám sebe. A každý si pro to, co dělá, najde pro sebe přijatelnou omluvu, vysvětlení, aby jeho dušička měla pokoj. Tady, v kriminále, jsem na vlastní oči a uši zažil něco, o čem jsem zatím četl jen v knihách. Poznat to sám, toho se bojím. Ale stejně si říkám, kdy to potká mne. Lidí tady ve spánku dusí jejich svědomí. Cikáni to nazývají mulou. Jsou to duše mrtvých, kteří zemřeli jejich přičiněním, co si to s nimi přišli vyřídit.

Člověk na posteli nejdřív řve, prosí o odpuštění, slibuje, oddělavá ruce, co ho pomyslně škrtí, skřípe zuby. Když ho vzbudíš, má vytřeštěný výraz z poznání smrti. Věřím tomu, že existuje špatné svědomí, ale toho se člověk nikdy už nezbaví, byť si odsedí spoustu let tady. Může ho ze svého vědomí vytěsnit, ale vrátí se mu. Tím, že píšu tyto řádky, musím to svoje svědomí nejdřív poznat. Ať je

Můj přítel vrah 10

jakékoli, poznat ho musím. Není vůbec nic zvláštního, že lidská paměť funguje na základě intenzivních emočních prožitků. Pokud se ke vzpomínce přidruží emoce, zůstane v nás. Můj život za posledních pár let musel být dost emoční. I když jsem si to nikdy nepřipustil. Jak je možné, že si tohle všechno pamatuju, to zlé, a dobré vzpomínky musím úporně hledat. Jsou tam. Určitě je tam víc dobrých vzpomínek, ale ty zlé je překrývají.

...a tak loupu svoji paměť jako cibuli. Slupku po slupce. Pokaždé, když některá odpadne, děsím se toho, co najdu pod tou další. Nevím, jestli Ti za to mám být vděčný, nebo Tě nenávidět. Zatím je to směs obojího. Věřím tomu, že až ty „svoje cibulové slupečky paměti“ oloupu všechny, budu moct sám sobě odpovédět, jak daleko mě moje svědomí pustilo.

Moc Tě zdravím. Jiří

V Ostravě...

Jiří! taky Tě moc zdravím. Právě jsem otevřela ví Bůh kolikátý blok, do kterého Ti píšu dopisy. Posledních pár dní jsem měla těžkou depresi. Dokonce tak moc, že jsem začala vážně přemýšlet, co by se stalo s tím vším, co jsem od roku 1993 shromáždila. Možná je něco poznat ještě z mého písma, i když to už skoro odeznělo. Asi nějaká špatná konstelace. A podepsalo se na tom víc okolností. Ale teď už o něčem jiném. Strašněmoc bych si přála, abych Ti vždycky přivezla dobrou náladu nebo aspoň trochu úlevného vydechnutí. Asi se to moc nedaří. Jinak by ses asi neptal, jestli mne to unavuje nebo jestli toho není moc, případně jestli si myslím, že vím už všechno. Věděl bys totiž, že to není důležité, jestli vím nebo ne. Na to, abych psala. A jestli Ty chceš něco nechat v sobě, pak je to Tvá volba a já tady budu i za dva nebo více let, až se rozhodneš, pokud něco takového existuje. To není o mně. To je o Tobě. Zdůrazňuješ, že mi věříš. Tak proč mám pocit, že mne zkoumáš, co za tím mým zájmem o Tvé nitro vězí. Nemůžu Tě přesvědčovat slovy, že nic jiného, než to, co víš. V ničem Ti nelžu, nic Ti nepředstírám, všechno, co si myslím, že je pro Tebe důležité, Ti buď píšu nebo říkám. Už dřív jsem Ti psala, že moje myšlení je poměrně přímočaré a jednoduché. To, co zatím od Tebe mám, jsou kapky toho tajícího ledovce v Tobě.

Můj přítel vrah 10

Jsi silná osobnost a všechno, co budeš chtít zvládnout, zvládneš. Já si o sobě nemyslím, že bych byla slabá, určitě nejsem, ale to, jak čekám na Tvé reakce, je do značné míry ovlivněno i tím, že bych nic z toho, co jsi udělal, já nedokázala. Ani to, co máš za sebou v posledních letech, ale upřímně řečeno, asi ani ne to, že ses přihlásil. Ptal ses, jak bych to vyřešila já. Těžko se to dá představit bez toho, co tomu předcházelo, tedy bez osobního prožitku, bez přímé účasti v nějaké formě. Jestli mám být ale upřímná, asi bych si zvolila variantu, o které jsi v nějaké fázi přemýšlel taky. Říkal jsi mi, že jsi zvolil jednu ze tří možných? Musím o tom ještě hodně přemýšlet, ale myslím, že frjc/z zvolila tu druhou. Kdyby jich opravdu víc nebylo. Mám puštěné rádio a někdo tam právě říká, že by si každý měl dát občas šanci přesvědčit sám sebe, že je dobrý člověk. A mít sám sebe rád se vším, co k němu patří. Zlé se dá, Jiří, odčinit. Určitě, jenomže to asi bolí víc, než dát průchod zlému v nás.

Tak teď jsem se podívala na předchozí stránky a jak to vypadá, z té deprese jsem se vypsala. Jezdím za Tebou na Mírov, procházím branou, vidím dozorce, nádherné psy, spousty zámků a mříží, vězně a zase znovu, ale stejně je to jen povrchní pohled. Na skutečný život tam uvnitř; na to, abych pochopila, co všechno obnáší, to zdaleka nestačí. Čtou naše dopisy. Je to blbé, ale dá se na to nějak zvyknout. Blbéje to možná i těm, co je čtou, nemyslíš? Jenom to patří k jejich práci.

Říkáš, že je Tvojí součástí Tvá minulost, o tom přece vím. Jenomže jsem Tě poznala až potom a co bylo, znám jen z Tvého vyprávění. Posledně mě konečně taky jednu chvíli napadlo, že bych se Tě tenkrát mohla bát. Asi víš, kterou chvíli mám na mysli. To ses asi právě podíval sám na sebe, jaký jsi byl. Ne jaký jsi. Jaký jsi býval. Od - do. Ne před tím a ne po tom.

Úplně přestaly ty noční telefonáty, doufám, že to nezakřiknu. Posledně jsem měla dojem, že máš obavy, jak ta kniha vyzní. Nemůžu Tě nijak o ničem přesvědčovat. Slovy? K čemu by to bylo? Jestli o něčem pochybuješ, je to, bohužel, Tvůj problém a nezbyvá Ti nic jiného, než čekat, jak se to vyrbí. Jestli ne, a je to způsobeno nějakými vnějšími vlivy, tak je to někdo, kdo na Tebe má větší vliv

Můj přítel vrah 10

než já. A já jen můžu říct, že je mi to líto, ale stejně všechno může ukázat jen čas. Ale škoda toho času, v němž Ty pochybuješ a já přemýšlím proč. Někdy si myslím, že Tě znám snad líp než sebe. A potom je najednou všechno jinak. A jestli se někdy ptáš, jestli mne něco neštve, tak ano a pořádně. To, že se vysilujeme oba přemýšlením o něčem, co jsme si řekli už dávno, o naprostých samozřejmostech. Štvou mne Tvoje pochybnosti, zkoumavé otázky a pohledy. Stojí nás oba nejenom čas, ale právě tohle vyčerpání. Pokud jde o mne, díky tomu se cítím někdy jako spráskaný pes. Přitom dělám, co můžu a nesouvisí to jenom s knihou, ale i s Tebou, s člověkem, který chodí, dýchá, přemýšlí a nějak se mu podařilo, že mne „oslovil“ (obrazně). Ty to všechno musíš zvážít, nikdo jiný, ani já, to nerozhodne. Někdy mám tisíc chutí Tě za to poslat ke všem čertům. A s velkou chutí. Jenomže pak si říkám, že je možné, že Ti křivdím. A s tím bych se vypořádávala hůř, než s čímkoli jiným.

Počítala jsem naše dopisy. Víš kolik jsme si jich už vyměnili? Každý z nás jich napsal už víc než čtyři sta. Věřil bys tomu? Když v nich teď listuju, říkám si, že asi neexistuje lepší způsob jak toho druhého poznat. Je to vlastně koncentrát myšlenek, který jeden druhému posílá.

Jana

Na Mírově...

Dobrý den Jani,

dala jsi na papír myšlenku, co by bylo, nebo jak by se věci vyvíjely, kdyby se oleje zastavily už v roce 1993- To moc dobře nešlo. Kapsy, hlavně ty správné kapsy, si přece museli naplnit i ti, co byli úplně nejvyšší. A navíc, z čeho by se investovalo do privatizace!? V té době to byla obrovská provázanost. Určitě si vzpomínáš, že ministerstvo financí nechtělo vůbec nijak reagovat. Vlastně jo, nevidím, neslyším. Zkus se podívat na cestu tehdejšího ministra financí. To mluví za vše. A co se týká Chemapolu, tak to je jako neosvětlená autobusová zastávka. Taje sice vidět, ale lidi, co se do ní schovají před deštěm, ti už vidět nejsou. Možná blbě přirovnání, ale lepší mě zrovna nenapadlo.

Můj přítel vrah 10

Teď si nemůžu vzpomenout, jestli jsem Ti to už psal, ale u soudu se objevil psychoposudek od nějakého Boreckého, Janouškové a ještě kohosi, kteří mě nikdy neviděli. Ty posudky zaplatil a objednal Kutal, asi i se Šišmou. A sepsuli mě tam dost neskutečně.

Jani, naprosto bez obav se mě můžeš zeptat, na co chceš. Ptala ses mě, mimo jiné, na moje pocity, tady a teď za mřížemi. Něco málo jsem Ti už napsal. Těžko se to popisuje. Rozhodně jsem udělal něco, co moc vězňů nedokáže. Zahnal jsem všechny a všechno a rozhodl se daný stav přijmout jako fakt. Prostě něco, co žádná klička nespraví. Ani náhodou jsem se nesmířil s tím, že jsem tady. To ne. Ale беру to jako holou skutečnost; neblbnu si hlavu představami amnestie a podobnými nesmysly. Pořád, asi naštěstí, je ve mně kus vojáka. A navíc, lidi tady jsou hodně čitelní. Jak vězni, tak bachaři. Deprese a jiné takové věci nemám.

Psala jsi mi, že Tě východní kultura moc neoslovila. Ale když člověk ví, co v ní má hledat, tak dokáže hodně pomoci a uvolnit vnitřní napětí. Ale tím Tě nebudu unavovat. Abych psal, co se uvnitř mě děje, to asi nechceš, nebo jo? Teď, Jani, tu byl jeden psycholog a položil mi otázku. Hodně ho překvapila odpověď. Bylo to téma soud a pravda a ostatní věci. Řekl jsem mu, že moji nejvyšší soudci jsou a budou moje děti. A tak to taky vnitřně cítím. Žádný člověk se nedá zredukovat na nějaký soubor elementů, co jdou zařadit do tabulek.

Ale jednu věckriminál umí- udělat z člověka Časovou konzervu. Čas tu běží jinak než venku, A taky myšlení lidí se trochu otočí.

Hodně jsem přemýšlel o té knize. Všimla sis toho, že když je někde v novinách popsána nějaká brutalita nebo surovost, tak jsou tím lidi úplně posedlí? To stejné třeba s hororama. Někdy ovšem realita dokáže předčít i ten nejhorší hororový scénář.

Když Ti píšu, mám kolikrát pocit, jako bys mi seděla v hlavě a tam jsme si spolu povídali. Nevím, jak Ti to mám líp popsat. A blázen rozhodně nejsem.

*Velmi si Tě vážím. Spřáním všeho dobrého
Jiří*

*V Ostravě...
Jiří, moc Tě zdravím.*

Můj přítel vrah 10

už jsem Ti jednou naznačila, že zdaleka ne všechny informace, které se k Tobě mohou dostávat, jsou hodnověrné. Zvaž, jestli některé nemohou být vypouštěny účelově.

Zpočátku se mi zdálo, že to se svojí nedůvěřivostí a opatrností trochu přeháníš. Od té doby jsem Ti ale už několikrát v duchu dala za pravdu. Přitom bych Tě ráda přesvědčovala, že se většině lidí dá věřit. Ale asi nedá. V Brně se mi stala taková věc, kterou Ti raději napíšu, i když moc nerada.

Když jsem tam domlouvala natáčení, tak ten člověk měl během naší schůzky důvěrný telefonát a poprosil mne, abych ho nechala v kanceláři samotného. Ten telefonát byl poměrně dlouhý a celou dobu v té kanceláři byla moje aktovka, v níž jsem měla krom jiných papírů zcela jiného původu i dva Tvoje dopisy. Od té doby se nemohu zbavit obav. No snad se pletu a snad by si nic podobného, jako prohledávat moji tašku, nedovolil!

Byla bych moc ráda, aby Tišila, soustředění a všechno ostatní, co jsi v sobě měl, kdyžjsi vypovídal, vydrželo. I kdyby se věci vyvíjely dál tak, jak se vyvíjely, strašně by mne zajímalo, v jaké pozici bych se vůči Tobě ocitla, kdybychom se tenkrát setkali. Já se svojí naivní jistotou, že vím všechno o těch obchodech s naftou, které jste říkali LTO, co je možné o tom všem vědět na jedné straně a na druhé straně Ty, který jsi opravdu věděl. Myslím teď, jak bychom asi na sebe reagovali, mluvil bys se mnou, nebo jsi byl tak moc součástí toho Tvého a jejich světa, že bych pro Tebe znamenala asi tolik, co obtížná moucha bzučící kolem ucha? A co já, myslíš, že bych byla schopna alespoň částečně Tě „přečíst“? Pořád nevím nic o tom, co se odehrávalo a odehrává ve Tvém nitru, někde hluboko uvnitř. Co dáváš najevo během vyšetřování i co je u soudu, je jen obrovská vnitřní kázeň, odhodlání dotáhnout věci do konce, přehlídka výkonu dokonalé paměti (znovu Ti musím říct, že tu Ti tedy závidím!), ale kde jsi v tom všem Ty?

Mám před sebou schůzku, která by ve výsledku měla vést k podání už třetího oznámení pro/obchody s LTO. Dávám dohromady podklady, a když to procházím, pořád znovu se divím, že to ještě všechno mám. Musela jsem to teď vyzvednout, ale je toho strašně moc, než abych všechno nechávala ofotit. Zase jsem měla několik

Můj přítel vrah 10

nočních telefonátů, mám sice u některých opsaná čísla, ale většina je bez identifikace. Občas na mne mluví rusky a někdy to zní jako albánština.

S odesláním tohoto dopisu počkám na doručení Tvého, do té doby budu pokračovat.

Už jsi dočetl Sofiiinu volbu? Napiš mi, jak moc Tě to zaujalo. To je jedna z věcí, které o Tobě netuším, jaký druh literatury rád čteš?

Jana

Už jsi dočetl tu knížku od Milana Kundery?

Já už jsem v mládí strašně moc četl. Vlastně odjakživa. Přečetl jsem spousty knih a když to zjednoduším, každá kniha mi má co říct. Dokonce i ty, které se mi moc nelíbí a se kterými nemusím souhlasit.

Asi třikrát jsem začal číst Milana Kunderu, Nesnesitelnou lehkost bytí. Ten mne totálně rozhodil, ale přivedl mne na dobrou věc. Já si vůbec nemyslím, že ženský jsou pitomý slepice, to v žádném případě. Ženský jsou těžký protivníci. Naučil jsem se jednu věc, že ženský jsou daleko těžší a taky silnější protivníci než chlapi. Chlapi jsou čitelný, chlapi si dají přes hubu a je to vyčištěný. Mohou spolu klidně jít na pivo. Ženská ne, ta si sedne, lakuje si nehty a přemýšlí, do kterých zad je zatne, až uschnou. Obrazně.

No ale vraťme se ke knihám.

Tady na Mírově kdysi byl uvězněný páter Lautner z Kladiva na čarodějnice, už jsem si na něho párkrát vzpomněl. Hlavně v souvislosti s tím, jakým magnetem pro lidi je zlo.

Zlo lidi přitahuje. Neskutečně. Jakýkoli násilí. V televizi to je jako magnet. Lidi přitahovaly odjakživa katastrofy. Proč byly veřej- ný popravy? Proč se lidi chodili dívat, když se pálily čarodějnice? Ve Francii gilotiny, vždyť to bylo divadlo pro lidi! Nikdy to nemělo žádný odstrašující účinek. Nic takového. Bylo to proto, že to lidi přitahuje. Protože je přitahují vraždy, krev a prachy. Ty věříš na dobro v lidech, já ne. Já jsem viděl za tu krátkou dobu v olejích, co dokážou peníze s lidma udělat. Jak je dokážou změnit.

Krvavé oleje

YVONA LEGIERSKÁ

V letech 1991-2001 mimo jiné vedoucí oddělení nepřímých daní Finančního ředitelství v Ostravě, vedoucí oddělení daní a dotací od dubna 2001 náměstkyně ministra financí ČR.

Právě jsem dočetla rukopis knihy Jany Lorencové a Jiřího Večeře. Vzpomínky na dobu, kdy jsem „hájila“ státní kasu, se vracejí. Většina jmen uvedených v knize se mi vybavuje v paměti. Od počátku devadesátých let jsem pracovala v daňové správě v oblasti nepřímých daní.

Vzpomínám si, že ostravské finanční ředitelství jako jedno z prvních signalizovalo tehdy ministerstvu financí rozsáhlé úniky spotřebních daní u uhlovodíkových paliv a maziv. Patřilo to k našim povinnostem. Na ministerstvu však v té době chybělo kontaktní místo, které by hromadně vyhodnotilo situaci a snažilo se ji nějak, alespoň z pohledu daňového řízení, řešit.

Naše zjištění byla zlehčována, ba co víc: podceňována a zesměšňována. Mnohdy jsme si kladli otázku, zda vůbec ti nahoře chtějí, abychom vybírali daně. Již v průběhu roku 1993 jsme požadovali zdanit lehké topné oleje (LTO) stejnou sazbou jako motorovou naftu (MN) a daň za prokazatelně protopené LTO žadatelům vracet.

Legislativa se však „vylepšovala“ liknavě, ale teprve v dubnu 1996 bylo poslaneckým pozměňovacím návrhem dosaženo našeho návrhu řešení.

Posuďte sami postup ministerských odborníků. Na jejich obranu ale musím říci, že snad radikálnější řešení chtěli připravit již dříve, ale nebylo jim to „dovoleno“. Hádejte proč? Co nejrychlejší privatizace a diferenciací ve společnosti i za cenu nerozeznávání čistých a špinavých peněz měla přednost.

/ Nový zákon o spotřebních daních (ZSD) platný od 1.1.1993 uvolnil možnosti k razantnímu nástupu podvodů s LTO. Podstata spočívala v tom, že jediný rozdíl mezi MN a LTO byl v názvu výrobku. Kdo nakoupil LTO a prodal jej jako MN, byl ze zákona nepostižitelný. Sazba daně v roce 1993 byla 8.250 Kč na tunu. LTO vůbec nebyl předmětem daně.

V praxi nebylo možno dodanit nikoho. / První novela ZSD byla účinná od 1.8.1993 a umožňovala dodanit pouze motoristu, který nezdaněnou MN použil jako pohonnou hmotu.

Krvavé oleje

Toto nelogické legislativní řešení skončilo tak, že několik berních úředníků bylo fyzicky při kontrolách obsahu nádrže aut řidiči napadeno. Navíc neměli ani statut veřejného činitele. Další kontroly byly proto z úrovně finančního ředitelství zastaveny.

/ Od 1.7.1994 nabyl účinnosti zákon o barvení a značkování některých uhlovodíkových paliv a maziv. Ten umožňoval uložení pokuty až do výše 50.000.000,- Kč podnikateli, který použije barvený LTO jako pohonnou hmotu.

Zákon byl značně děravý a zapracované výjimky ho umožnily obcházet.

/ Novelou ZSD se s účinností od 1.1.1995 začal částkou 2.200 Kč na tunu danit LTO.

„Vydělávat“ na rozdílu sazeb bylo stále velmi lukrativní. / **Novelou od 1.1.1996 byla do ZSD zapracována možnost uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z LTO prokazatelně použitého k vytápění.**

Nic to neřešilo.

/ Od 26.4.1996 novelou zákona o spotřebních daních byl LTO zatížen stejnou sazbou SD, tj. 8.340 Kč na tunu, jako MN.

Konečně! V tomto roce skokově poklesl dovoz LTO. Asi jej najednou nikdo nepotřeboval. Vracením spotřební daně za protopené LTO se ukázalo, jak tento způsob vytápění není v České republice rozšířen.

Pokud si dobře vzpomínám, pár ojedinělých případů bylo dodáno, ale nikdy nebylo uhrazeno. Byli to měnič LTO - MN. Vědělo se, že to jsou bílí koně a dodané částky nikdy nevlastnili. Bylo to však díky účelově děravé legislativě jediné řešení, jak vtáhnout do trestního řízení osoby před tímto koněm a po něm. Jen na osobu, které byla doměřena daň, bylo možné podat oznámení orgánům činným v trestním řízení podle § 148 tr. zákona. Navíc tím bylo dosaženo i prolomení mlčenlivosti správců daně vůči policii.

Ustanovení § 24 zákona o správě daní a poplatků ukládal správcům daně pod sankcí půl milionu korun mlčet o všech zjištěních v rámci daňového řízení. Ani s celní správou jsme nemohli spolupracovat, byť byli také správcem daně, avšak pouze při dovozu. S odhalováním dalších řetězců a v té souvislosti s přibýváním vražd podnikatelů nám bylo jasné, že bez nejužší spolupráce s policií a celní správou nic nezmůžeme. Tyto složky jsou alespoň ozbrojenými sbory, berňáci mají holé ruce a sedmdesátiprocentní feminizaci.

Krvavé oleje

Janu Lorencovou jako odvážnou novinářku jsem vnímala od roku 1994. Její znalost problematiky LTO - MN mě ohromila. Její články byly pro nás - správce daně - velkou vzpruhou. Objevil se konečně někdo, kdo to chápal stejně jako my. Našli jsme tak větší odvahu v tlaku na ministerstvo a nepřímo i na politiky, aby s tím něco dělali.

Co dodat závěrem k problematice LTO - MN? Vyšetřování skončilo, zapomeňte!

Trestní oznámení FŘ v Ostravě na firmu Akcept Jeseník

Výsledkem jednoho z mnoha šetření, které proběhly na popud Finančního ředitelství v Ostravě, bylo oznámení o podezření z trestných činů poté, co byla uzavřena kontrola firmy Akcept Jeseník. (Ve statutárních orgánech firmy byli Vratislav Kutal, ing. Radomír Paclík, ing. Jiří Blahna, v dozorčí radě Milan Šišma, Václav Holomíček, JUDr. Věra Nedomová.)

Firma Akcept, s.r.o., Jeseník patří mezi firmy, které od samého začátku devadesátých let obchodovaly s nezdaněnou motorovou naftou označenou jako lehký topný olej.

Při kontrole Finančního ředitelství v Ostravě ve firmě Akcept Jeseník zjistila revizní skupina revizního oddělení Finančního ředitelství v Ostravě řadu závažných skutečností nasvědčujících, že byl spáchán trestný čin podle § 8 odst. 1 trestního řádu. Finanční ředitelství v Ostravě proto už 18. října 1993 tyto skutečnosti oznámilo krajské prokuratuře v Ostravě.

Revizní skupina zjistila rozpory při nákupu a prodeji zboží. Firma Akcept Jeseník podle předložené dokumentace uzavřela smlouvu s firmou Trehol, s.r.o., Bratislava na dodávku lehkých topných olejů. Z mezinárodních přepravních listů typu CIM a JCD, ale také u uzavřených smluv bylo zboží dodáno firmou DUNAI FINOMITÓ z Maďarska pro akciovou společnost Chemapol jako dovozce, od firmy AWT Vídeň. Chemapol pak odprodával komoditu firmě Trehol s.r.o. Bratislava. Smlouvy mezi Chemapolem a firmou Trehol byly uzavřeny na lehký topný olej. Firma Akcept odprodávala komoditu desítkám odběratelů pod názvem LTO.

Šetřením revizní skupiny u konečných odběratelů - spotřebitelů bylo zjištěno, že tyto ropné produkty byly bez výjimky spotřebovány jako motorová nafta.

Krvavé oleje

Dále revizoři zjistili, že tyto ropné produkty byly zařazeny dodavatelem na mezinárodních nákladních listech CIM jako palivo pro dieselové motory (položka zboží v celním sazebníku 34215), ale nazvány jako lehký topný olej. Podle jednotné celní deklarace byly pak tyto ropné produkty procleny jako LTO.

Z atestů na jednotlivé cisterny vyplynulo, že se jedná o ropné produkty se shodnými technickými parametry jako má nafta (obsah síry, cetanové číslo atp.). Zjistilo se rovněž, že firma Akcept Jeseník odebírala prostřednictvím firmy AWT Vídeň (deklarant Chemapol Praha) ze společnosti SNS (Společenství nezávislých států), konkrétně z naftového závodu Drogobyčiči asi 1300 tun ropného produktu K - 4. Také v tomto případě šlo o stejný kontrakt na dodávku LTO s firmou Trehol.

Z nákladních listů je jasné, že zboží bylo z výrobního závodu Drogobyčiči vyvezeno jako ropný produkt K - 4, ačkoliv podle číselníku zboží, které užívají železnice k označení konkrétního druhu převáženého zboží, se jednalo o minerální ropné produkty olejů minerálních jinak nejmenované, číslo 36210 - zbytky po zpracování ropy nebo minerálních olejů a číslo 34140 - motorový benzin.

Z dalších dokladů JCD vyplývá, že došlo k celnímu odbavení zboží označeného jako tryskový petrolej.

Firma Trehol doručila Chemapolu formální potvrzení o tom, že hodlá LTO použít pouze pro topné účely. Firma Trehol (později zavražděný Lubomír Holý) poté uzavřela smlouvu s firmou Akcept Jeseník (Kutal, Berková, Němeček, Kutalová) na dodávku lehkých topných olejů. Revizní skupina došla k závěru, že v označení druhu přepravovaného zboží a na nákladních listech a dokladech JCD jsou rozpory.

Část ropných produktů byla stáčena a skladována ve vápence Vitošov, kde byla míšena údajně s dalšími ropnými produkty, například s lehkými topnými oleji z Parama Pardubice. Z Vitošova odchází komodita stále ještě pod označením lehký topný olej, ale na všech fakturách a na všech prvotních dokladech automobilových dopravců je vždy uváděna přeprava motorové nafty. Dopravci potvrdili, že některá vozidla na těchto dokladech byla po celý rok 1992 používána výhradně pro přepravu nafty.

Další část ropných produktů nebyla ze železničních cisteren vůbec stáčena, ale byla předisponována ve stanici ČSD Zábřeh na Moravě dalším

Krvavé oleje

odběratelům. Tady bylo měněno číslo zboží, a to z čísla 34215 - palivo pro diesellové motory na číslo 34418 - lehký topný olej.

V této stanici byl také vyhotoven na toto zboží tuzemský nákladový list s novým číslem. Vyplývá z toho, že šlo o klasické „nové pode- je“. Revize také zjistila, že ke dni 31. 12. 1992 vykazovala společnost Akcept Jeseník nulový stav zásob zboží. Ale z evidence skladovatele ropných produktů vyplývá, že ve Vitošově bylo k tomuto dni pro firmu Akcept uskladněno 26,13 tun ropných produktů.

Revize se zabývala také personálním propojením jednotlivých subjektů. V důsledku personálního propojení jsou vztahy jednotlivých firem a osob neprůhledné. Mohlo se tak stát, že vagonové zásilky ropných produktů byly směřovány na různé odběratele do jižních a středních Čech (TKL Příbram, Roping J. Hradec, ZNZ Tábor) a fakturovány jiným firmám (Oferta Klepáčov).

Důsledkem všech výše uvedených skutečností bylo podezření z možnosti spáchání hned několika trestných činů, např. tr. činu dle § 121 - Poškození spotřebitele, § 125 - Zkreslování údajů hospodářské a obchodní evidence, § 148 - Zkrácení daně, § 176 - Padělání a pozměňování veřejné listiny, § 250 - Podvod zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona ve znění změn a doplňků.

Finanční ředitelství v Ostravě došlo už na začátku října 1993, poté co byla ukončena revize ve firmě Akcept Jeseník, k závěru, že je třeba podat podle ustanovení § 8 odst. 1 trestního řádu oznámení o podezření ze spáchání trestného činu.

Trestní oznámení bylo doplněno o výsledky revizní zprávy a jednotlivé body byly dokladovány přílohami.

Pokud by se už tenkrát příslušné orgány zabývaly řádným vyšetřením tohoto trestního oznámení, mohly možná alespoň částečně zabránit tomu, k čemu posléze došlo.

Můj přítel vrah 10

Na Mírově...

Ahoj Jani,

posílám Ti zase jedno malé zamyšlení. Třeba se Ti bude líbit. Ptala ses, jestli mě někdy napadlo, že skončím tady na Mírově. Nenapadlo. Stejně jako mě nenapadla spousta jiných věcí.

Ptala ses mě před časem, jak jsem se cítil „po tom Jani, tohle je věc, na kterou jsem neodpověděl zatím nikomu. Psycholog popsal moji výpověď, že je to prostě shrnutí věcných faktů, a ne citových prožitků. Ale já vím, že jednou Ti na to budu umět odpovědět jinak. A taky sám sobě.

Dost často jsi mi psala, abych Ti popisoval vnitřní pocity. Tak to je jedna z věcí, co mi půjde moc špatně. Ale snažit se o to budu.

Kdybych si musel vybrat jiné jméno, asi bych si vybral Martin Zabloudil. Nebo vlastně ne. Ale asi bych si tak nějakou dobu měl říkat. V mém životě bylo hodně lží. Vlastně v posledních létech byl můj život jedna velká lež. Tak co sejde na tom, jestli budu lhát ještě jednou. Taky bych se mohl jmenovat Josef Novák nebo Petr Otřísal Ale líbí se mi Martin Zabloudil.

Tato lež je nejnevinnější z těch, kterých jsem se dopustil. Navíc má svou logiku. I vrazi mají rodiny, i oni mají své blízké, i oni milují své partnerky. I oni mají děti. Ti, kteří mě znají, budou stejně vědět, jak se jmenuji ve skutečnosti a moje rodina si stejně ještě jednou prožije martyrium, kterým si prošla za poslední léta už několikrát. Díky mně.

Někdy si prohlížím pozorně svoje ruce. Je to zvláštní, ale právě pohled na ně mne nejčastěji vrací do let, o kterých budu psát. Do let, kdy jsem šije ušpinil. Od olejů, od krve i od peněz.

Zpočátku obchod jako kterýkoli jiný na začátku devadesátých let. Krátce na to první milion, který patřil jen a jen mně. A také stovky milionů, které mi nepatřily. Ty jsem inkasoval a předával svým bossům. A potom krev. A znovu oleje, peníze a znovu krev.

Tolikrát jsem tu věznicí vídal zvenčí. Tolikrát jsem kolem ní projížděl. Z okresní silnice z Mohelnice do Šumperka je vidět. Majestátné zdi středověkého hradu mne přitahovaly přímo magicky,

Můj přítel vrah 10

jednou jsem málem kvůli tomu pohledu naboural. Zapadalo slunce a obrysy Mírová mne upoutaly natolik, že jsem skončil v oraništi.

Nepídím se po osudech spoluvězňů. Ale stejně si myslím, že bych mezi nimi nenašel ani jediného, který se za zdmi tohoto hradu ocitnul sám, z vlastního rozhodnutí. Po pečlivé přípravě, po pečlivém zvážení všech pro a proti. Ano, byla to moje vlastní volba. Mé rozhodnutí Léta, která zde strávím, mi vyměřil soud, ale mí vyšetřovatelé, státní zástupci i soudci vědí stejně jako já, že bez toho, že jsem se tak rozhodl já sám, by mne nikdy neodsoudili.

O řadě věcí přemýšlím a vnímám je dnes docela jinak než dřív. Řadu z nich bych neudělal nikdy, jiné bych udělal jinak. Ale možná bych udělal ještě jiné, na které předtím prostě jen nedošlo. Kdo ví. Pořád mám v hlavě daleko víc otázek než odpovědí. Na některé najdu možná odpověď při psaní těchto řádků.

Krvavé oleje

Vyšetřovatel Úřadu vyšetřování hl. m. Prahy mjr. Josef Mareš

S panem Jiřím Večeřem jsem se poprvé setkal v Brně v listopadu roku 1999 v souvislosti s vyšetřováním vraždy pana Lubomíra Holého. Tomuto setkání předcházelo rozsáhlé šetření, protože k vraždě pana Holého došlo už v lednu roku 1995 v Praze, ovšem pachatel nebyl znám a případ byl odložen. Vzhledem k tomu, že se objevily nové skutečnosti, byl znovu otevřen. Ve spolupráci s kolegy byla právě na listopad 1999 naplánovaná realizace celého případu, která spočívala v zadržení asi deseti osob.

Jediný pan Večeř nebyl zadržen, ale dostavil se dobrovolně na služebnu vyšetřování Policie Jihomoravského kraje. Z jeho výpovědi jsme se potom odráželi dále. Nevěděli jsme tehdy přesně, kde se pan Večeř pohybuje, a proto s ním kolegové z kriminální služby měli domluveno, že se sám dobrovolně dostaví, což také učinil.

Tento případ byl velice atypický právě díky osobě pana Večeře. Nikdy ve své praxi jsem se nesetkal s ničím takovým, totiž že by se někdo sám o sobě dostavil na policii a přiznal se k tak rozsáhlé trestné činnosti, ve které však figurovalo více lidí.

Celý případ se rozkryl díky výpovědi pana Večeře. Nemohu říci, jak by to bývalo pokračovalo dál, kdyby on nevyprávěl. Nedá se samozřejmě vyloučit, že by se některá z osob, které se trestné činnosti účastnily, dopustila chyby a my bychom tak vraždu Lubomíra Holého vyřešili. To je ovšem spekulace, faktem je, že v době, kdy se přihlásil pan Večeř, jsme se neměli čeho chytit a vše nasvědčuje tomu, že by vražda nebyla nikdy objasněna.

O tom, jestli Jiří Večeř mluví pravdu nebo ne, rozhoduje soud. My prostě shromažďujeme všechny možné důkazy pro to, aby soud mohl rozhodnout. První výpověď trvala dvě hodiny a byla natočena na videozáznam. Za týden proběhla další zadržení a byly plánovány konfrontace.

Z jeho výpovědi vyplynulo, že půjde i o jinou trestnou činnost, než o vraždu Lubomíra Holého. Neexistovaly však jiné důkazy, než jeho výpověď. Pochopitelně obhajoba ostatních obviněných se snažila jeho výpověď znevěrohodnit.

Ovšem potom byly další fáze výpovědi pana Večeře, kterou potvrzovali ostatní svědci. Proto se mohlo začít i se stíháním dalších osob. Obhajoba se

Krvavé oleje

stavěla do role, že vlastně znevěrohodní celou výpověď pana Večeře jako celek, což se myslím nepodařilo ani v přípravném řízení, ani před soudem. Já sám mohu říct, že bych si dovedl představit člověka, který by zalhal a chtěl by na někoho svést vinu a stavěl by se do role pouhého svědka. Kdežto pan Večeř vlastně svou výpovědí obviňoval i sebe.

To byla taková zvláštní situace, že vlastně on sám sebe svojí výpovědí usvědčoval. Aby se pokusil, nebo aby se snažil vypovídat pouze to, o čem je bezpečně přesvědčen, že se tak stalo.

V jeho výpovědi včetně výpovědi o vraždách, které u nás byly realizovány, jsme nenašli rozpory. Je samozřejmé, že některé věci viděl on jinak a jinak je viděli svědci. Ale to byly věci, které byly sedm, osm let zpátky.

Jistě, co se týče vraždy Holého, bylo provedeno ohledání a byl pochopitelně pořízen videozáznam toho místa.

Jak jsem to vnímal osobně? Vyšetřovatel musí s obviněným nějak spolupracovat, protože za to, co udělal, musí následovat soud. Ovšem já v něm musím vidět pořád člověka, který se mi snaží vysvětlit, proč to udělal, jak to udělal, ale to neznamená, že vždy, když sdělím obvinění, musím ho pokládat za vraha. Tím bych vlastně porušil presumpci nevinu.

Ještě bych chtěl k panu Večeřovi říci, že byl několikrát opakovaně vyslýchán, jak k věci Marka Lehkého, tak v vraždě Holého, pak k přípravě vraždy pana Čecha plus k výbuchům v Olomouci. Za celou dobu, co jsem ho vyslýchal já a co jsem měl možnost sledovat soudní líčení, nezměnil nikdy výpověď. Tvrdil pořád totéž.

Obhajoba se snažila jeho výpověď znevěrohodnit, byl vystaven i během přípravného řízení velkému tlaku, palbě otázek. Odpovídal pořád to samé.

Pan Večeř je velice inteligentní a pochybuji, že by se vůbec propůjčil k tomu, aby říkal myšlenky někoho jiného. Navíc už jsem říkal, že by to bylo pravděpodobné v okamžiku, kdyby se on stavěl do role svědka. On však vypovídal v pozici obviněného a vlastně získal důkazy i sám proti sobě.

Co udělal, je druhá věc. To také dlouze vysvětloval. Já jsem to možná pochopil, možná to pochopil někdo další, možná ne. Totiž proč to chtěl sám všechno ukončit. To už je ovšem závěr psychiatrického a psychologického posudku na jeho osobu.

Role pana Večeře nebyla taková, jak ji stavěla obhajoba s tím, že je policejní agent. Na poslední schůzce před zadržením nefiguroval, protože policisté ho přesvědčovali o tom, že spekulace v tomto případě se vyvrátí

Krvavé oleje

lehce, a že kdyby skutečně chtěl objasnit tu vraždu a skoncovat se svým zločineckým životem, musí mluvit pravdu.

On věděl, že jedině pravda ho může přivést ke spravedlivému soudu. To bylo několik dní před tím, než došlo k onomu velkému zadržení. Bylo mu tehdy sděleno, že pokud se prokáže, že on pravdu mluví, půjde do vyšetřovací vazby a bude stíhán pro vraždu, a že mu hrozí vysoký trest. On s tím přesto souhlasil.

A znovu opakuji: od jeho první výpovědi vlastně do konce nezměnil výpověď ani v jediném bodu.

Myslím si, že v tom jednání pana Večeře je i trošku msty. On se svojí výpovědí pomstil za to, co musel všechno dělat.

Výpověď míří hlavně proti Kutalovi a Šišmovi, kteří řídili jeho kroky, a kterým bezmezně věřil, pro které by učinil cokoli, oč by ho požádali. Což potvrdil tím, že zorganizoval vraždu Holého.

PhDr. Slavomil Hubálek, soudní znalec z oboru klinické psychologie a Sexuologie

Tento případ je nesmírně zajímavý a poučný, protože pokud se mluví o prorůstávání komunistických funkcionářů s novou zločineckou mafii, tak toto je vlastně velmi ilustrativní případ.

Jedná se o skupinu vedenou Vratislavem Kutalem, bývalým důstojníkem SNB, později příslušníkem Policie ČR, který měl za úkol hospodářskou kriminalitu vyšetřovat. Ten se ale spojil se skupinou představovanou několika bývalými stranickými funkcionáři. Ti se zkontaktovali s partou mladých darebáků, které použili jako námezdné vrahy.

Dva psychiatři a já jsme posuzovali celou zatčenou skupinu, což bylo velice zajímavé jak v popisu jednotlivých osobností a jejich osudů, tak také v tom, posoudit vztahy mezi nimi a to, čemu říkáme skupinová dynamika. Tam je vždycky několik zákonitostí známých z jiných podobných part, ale vždy i něco zcela specifického. Obecné je, že zadavatel vždy objednáva vraždu přes prostředníka, ten sežene nájemného vraha a zadavatel se s pachatelem, který střílí, vůbec nezná. Tak tomu bylo u všech námezdných vražd, které jsme posuzovali.

Téměř vždy se pak stává, že když je zločinecká struktura pochytna, tak se zadavatel za pomoci svých obhájců snaží prostředníka označit za

Krvavé oleje

nevěrohodného, tzv. „znevěrohodnit“. Proto bylo velmi důležité vypracovat znalecké posudky na všechny. A zde se ptáte na Večeře, takže zejména u něho to bylo velice důležité, protože on celou skupinu udal. Udal v první řadě sebe, myslím si, že ze strachu o život.

Jiří Večeř se sám vydal policii a pomohl celou skupinu odhalit. On sám, možná i ze strachu o svůj život, vlastně celou tu skupinu rozkryl. Proto bylo celkem nabíledni, že ostatní se budou snažit jeho svědectví „znevěrohodnotit“, označit ho za blázna, který si vše vymyslel, a také proto bylo důležité pracovat na jeho znaleckém posudku s pokud možno maximální pečlivostí.

Jiří Večeř je zajímavá osobnost, je to bývalý voják z povolání, sportovec, i pro jeho psychologický profil je důležité to, že je od mládí nepřehlédnutelný, že měří přes dva metry. Je to člověk s nadprůměrným intelektem, který sám popisuje, jak se stal součástí zločinecké struktury, žil způsobem kriminálního, chtěl s tím skončit, věděl, že ho stihne vysoký trest. Ale uvedl, že má život ještě před sebou, že si trest odsedí, že ho přijme, a že by pak chtěl zbytek života prožít jako slušný člověk. To je dneska velmi nezvyklé, protože většina pachatelů v této skupině všechno zapírala.

Od třicátých let v Itálii, od padesátých let ve Spojených státech je člověk, který pomůže rozkrýt zločineckou strukturu veden jako ten, který má zvláštní péči, je k tomu vždycky přihlíženo, protože bez jeho pomoci by se s organizovaným zločinem v podstatě nedalo vůbec nic dělat.

I to, že těmito lidem se vytvoří nová identita a zázemí jinde pod jiným jménem, je vlastně nástroj justice k tomu, aby bylo možno bojovat s organizovaným zločinem. Jsem přesvědčen, že dříve nebo později bude takové zákonné ustanovení nutné přijmout i u nás, protože bez toho se nebude dařit zločinecké struktury rozbít.

Jiří Večeř je sociálně velmi obratný, vystupuje rázným vojenským způsobem. V prostředí, ve kterém žil, byl dominantní, nápadný a byl velice výkonný. Je třeba si uvědomit, že byl na několik let „uklizen“ z republiky, prožil řadu let v zahraničí, ale pak mu došlo, že nad jeho dalším životem je řada otazníků. Když pomínu, co se v něm asi odehrávalo v oblasti svědomí, pak je tady další nezanedbatelná věc - že než by ho dál podporovali a drželi v cizině, dojde spíš k situaci, že mu někdo bude usilovat o život. Podle mého

Krvavé oleje

názoru to byl důvod, proč se sám přihlásil na policii a pomohl tuto zločineckou strukturu rozkrýt.

Většina pachatelů z této skupiny byla přesvědčena, že trestu ujdou, neboť jejich kontakty zasahovaly velmi vysoko. To se jim dařilo a hlavní obviněný byl dlouho na svobodě i po pravomocném odsouzení. Byli přesvědčeni, že síla peněz je velká a nevěřili tomu, že by je naše soudy odsoudily.

Jiří Večeř dovede reagovat velice dominantně, má velitelské chování z doby, kdy byl vojákem z povolání, racionálním, věcným, až obsedantně přesným, precizním způsobem se vyjadřuje, dovede lidi motivovat, řídit, organizovat, dovede vzbuzovat respekt.

Závěr psychologického vyšetření:

Z typologického hlediska je osobností lehce introvertovanou, dosti stabilní, je typ nevyhraněného flegmatika. Je osobností výrazně sthenickou, dynamickou, výraznou, v řadě aspektů nestandardní. V sociálním prostředí často vyniká a působí jako přirozený leader, což je patrně dáno i jeho tělesnou výškou a zjevovou nápadností. Je výkonný, pilný, pracovitý. Mimo to je sociálně velmi obratný, tvořivý, dovede zaujmout, navázat kontakt, vzbudit důvěru, dovede kultivovaně a obratně zvládat i náročné sociální situace. Dovede reagovat i velmi dominantně, má zvnitřněné „velitelské chování“ z doby, kdy byl vojákem z povolání. Racionálním, věcným, rázným způsobem se vyjadřuje, dovede lidi motivovat a produktivně řídit, organizovat, dovede vzbuzovat respekt, dovede upoutat pozornost a rád se předvádí.

Otevřeně přiznává, že byl příslušníkem kriminální subkultury, ale rozhodl se rozejít se s tímto světem, je připraven přijmout trest a po jeho odpykání chce slušně žít. Jeho hodnotová orientace v době vyšetření je produktivní, normální, zdravá, uznává, že za trestné činy je třeba pykat. Vyznává hodnoty rodiny, práce, zodpovědnosti, je schopen emocionálního vztahu.

V situaci svědka je plně schopen podat věrohodnou výpověď a to jak obecně, tak specificky. Psychologickým vyšetřením nebyly zjištěny faktory, které by spolehlivost jeho výpovědi zpochybňovaly, nebyly nalezeny motivy křivého nařčení či svalování viny na jiné. Svoji vinu přiznává, motiv sám označuje jako součást podnikatelských aktivit v rámci obchodů s LTO, tedy primární motiv je z psychologického hlediska zisk.

Krvavé oleje

Za předpokladu dobře fungujícího penitenciárního systému je plně schopen resocializace.

Můj přítel vrah 10

„Každá otázka otvírá další otázku. A minulost se dere ven čím dál tím víc. Sám sebe se snažím brzdit. Můžu mluvit o všem bez zábran. To mi nedělá problém. Ale víc mi dělá problém nějak vnitřně se s tím smířit. Už jsem ti psal, že se na spoustu věcí občas dívám tvýma očima. A to nemůžu.“

Já jsme hodně přemýšlela o tvém vztahu k dětem. Kde je podle tebe hranice, kdy končí dítě a začíná dospělý člověk? A proč vlastně to dělení? Všichni jsme přece něčí děti.

Kdy začíná ten člověk, vůči kterému bych použil „sankce“? Já to zase nemám tak rozdělený.

Kdyby na mě vytáhl patnáctiletý kudlu, je to děcko, tak mu ji vezmu a dám mu pár facek, když na mě vytáhne dvacetiletý kudlu, tak mu ji vezmu a možná mu u toho třeba zlomím ruku, protože z toho bude rvačka. A když to bude tak pětadvacetiletý, tak proti němu půjdu tak, že to bude kdo z koho. Ne, ne, není to jenom tak hle konkrétně rozlišený letama. Je to i ve fyzickém potenciálu toho konkrétního člověka.

Kdo ti dal právo to takhle posuzovat?

Ale jaký právo, vždyť to není o právu. Patnáctiletý chuligán může zabít rybičkou tak jak třicetiletý. Pětadvacetiletý už není děcko, už má mít rozum, ale teď se bavíme o konkrétní situaci, pokud pětadvacetiletý sáhne na bejsbolku, na pistoli, na cokoli, má rozum a musí počítat s tou nejhorší reakcí. V žádném případě nemůžu brát v úvahu věk. Ale postavme to úplně jinak. Je nějaká parta mladstvejků, kteří se nabourali do LTO, hypoteticky, a já ten problém mám vyřešit. Začnu zjišťovat informace kolem nich, proč to dělají, pro koho to dělají. Dejme tomu, že organizaci poškodí o pár milionů, vezmu je a udělám z nich fakturanty, tak jak se stalo už několikrát.

Takže je vlastně ještě necháš vydělat?

Když z nich udělám fakturanty? Neznám bohatého fakturanta, většinou skončili chudí jak kostelní myši. Devadesát procent fakturantů takhle skončilo, neměli vůbec nic. Ty chceš, abych formuloval, kdy bych zabil nebo dal příkaz k zabití. Kdybych já byl napaden a vykalkuloval bych, že mě hrozí nebezpečí, že mě ten člověk chce zabít, nerozmýšlel bych se, i kdyby měl ten člověk sedmnáct.

Můj přítel vrah 10

Tohle se mi strašně přičfí\ už jsem ti říkala, každý z nás, všichni jsme neci de ti, muze ti byt dvacet nebo padesat, to je podle mě špatnej pohled.

Špatnej pohled? Všichni ti pučmidráti ze Zlína byli mladí kluci, dvacet tři, dvacet čtyři, dvacet pět, dělali milionový kšefty, jezdili v milionových kárách. Když do toho vstupovali, měli těsně po vojně, ale přesně věděli, co je čeká. Jaké sankce budou proti nim použity, když nedodrží pravidla, podle kterých se tenkrát oleje dělaly. To podle mě byli zralý lidi. Sami se nabízeli, že do toho půjdou, věděli, do čeho jdou. To už pro mě nebyly děcka. Člověk, který je v tom kšeftu, má pod paží pistoli, byť je mu devatenáct let, ví, co ten kšeft obnáší, ví, co může následovat, v té chvíli pro mě přestává být děckem.

Takže kdy podle tebe končí dětství?

Zkus se na to podívat mýma očima, devatenáctiletý dělá kšeft v olejích, teď registruj, co ti budu říkat. Žil do té doby u rodičů a neměl nic. Najednou má vilu, má garáž na dálkový ovládání, má tam dvě auta, má tam motorky, má bazén, pořádá si tam mejdany, má milionový konta. To už není přece nevinný dítě, který se do toho obchodu dostalo a teď udělalo nějakou pitomost. Dostal se do kolotoče peněz a já se mám na něho dívat z toho pohledu, že je to dítě? A to dítě si dovedlo zařídit takovej barák, takový auta, vyřídit si zbrojní průkaz, nechat někoho zmlátit, to je dítě? Není to dítě. To je dospělej člověk, zodpovědnej sám za sebe.

Asi to je o způsobu myšlení.

Já jsem to nedopověděl. Devatenáct může být z mého pohledu dítě, ale může to být dospělý člověk. Včera jsem poslouchal zprávy. Devatenáctiletý kluk zapíchl do břicha nějakou devítiletou holčičku. Jsou to děti, nebo jsou to dospělí? Jsou to hovada. Je to tak? Spadají do kategorie dětí tady ty lidi? Jsou také něčí děti, jsou to děti svých rodičů, není jim ještě ani dvacet a zabijí malou holčičku, pro mě to teda děti nejsou.

Takže je to pořád o tom hraní si na Stvořitele?

Přemýšlel jsem nad situacema tenkrát, ale z dnešního pohledu. Když přistoupím na tvoji filozofii, kterou se mi snažíš vnutit, že jenom Bůh může rozhodovat o osudu a o životě ostatních lidí, můžeš mít pravdu, nebo máš pravdu v tom, že kategorie lidí jako já svým způsobem si mohla hrát na

Můj přítel vrah 10

stvořitele? Stvořitele situací, ze kterých nebylo úniku. Stvořitele situací pro ostatní lidi. Hodně jsem přemýšlel, jak by bych byl, kdybych nepotkal Kutala a Šišmu v té době, jak by bych byl, kdybych se do toho kšeftu vůbec nedostal. To je zamotané klubíčko. Kdybych srovnal to, co se tenkrát dělo, se hrou v šachy, tak musím říct, že ty jsou proti tomu obyčejné domino. A musím říct, že ani teď, když mám mnohem střízlivější pohled na to všechno, pohled bez pozlátka, tak neznám dokonalejší hru s lidmi než byla tenkrát. Prostě pan Kutal byl dokonalý režisér.

Sháněl jsem kšefty, třeba cigarety nebo cokoli, chtěl jsem prostě prachy. Udělal bych pro ty prachy hodně, jakýkoli obchod. Ale určitě ve mě muselo být „něco“ už v té době, jenže Kutal to „něco“ vy- bičoval, zesílil a vytáhl to ze mě ven. Nevím, jestli jsi mě pochopila úplně přesně. Já to nehážu na Kutala, že by to byla jeho chyba.

Proč se mi svěřuješ? Určitě jsem nebyla jediná, kdo po tobě chtěl, abys mu vyprávěl to, co teď vyprávíš mně.

Čím to je? Ty po mně nic nechceš. Chápeš to, nic po mně nechceš. Za posledních deset let jsi jeden z mála lidí, kdo po mně nic nechce. Není to podmíněný já tobě ty mně, to tam prostě není. Možná je to jeden z těch důvodů.

Ale já po tobě přece chci, chci tvůj příběh.

To je něco jiného, dáváš mi možnost vlastní volby. Dáváš mi možnost rozhodnout se, co ti poskytnu za informace, nepodmiňuješ to tím, jestli mí neřekneš tohle, tak konec. Má to i jiné důvody, ale o těch nebudu mluvit, jsou to moje vnitřní důvody a ty tam zůstanou.

Ty výrazy, které používáš, pustil, koupili, prodali ho, tomu se nedá vůbec normálně rozumět.

Já to neumím jinak vyjádřit, ti lidi se prostě kupovali a prodávali, ti lidi věděli, že jsou koupeni nebo prodáni. To jak ses ptala, jestli Marek zaplatil něco tak, jak měl, když jsem ho přivedl do olejů: tak v té době neexistovalo, aby tam chyběly nějaký peníze. Já jsem mu říkal, jak mě testoval Kutal se Šišmou, a on si to dobře uvědomoval. Raději tam dal ze svého víc, aby tam bylo to, co tam být mělo. Ze začátku. Potom už ne, potom z peněz zblblnul, hodně zblblnul.

Můj přítel vrah 10

Skončili jsme u toho, jak popisovat pocity, aby to mělo smysl

Já nevím, s emocema je to u mě dost těžký. Pořád se budu vracet k těm konkrétním situacím. Skutečně jsme si hráli na polobohy, proto se myšlení lidí, co se dostali k olejům, tolik lišilo od těch ostatních. Zákony neexistovaly, aspoň pro nás ne. Nebo lépe řečeno, my jsme si mysleli, že neexistují.

Ani ne zákon jsem já, ale spíš zákon někde existuje, ale pro někoho jiného. Pro nás ten zákon neplatil. Měl jsem okamžiky, kdy mi bylo jedno, jak některý situace dopadnou. Ležíš na zádech, dýcháš, dostaneš se do takového malého tranzu, díváš se, jak ležíš, díváš se od stropu dolů, a protože máš dost času, tiše žasneš nad tím, co ten, kterého pod sebou vidíš, dokázal.

Nenávidíš se?

To není o nenávisti k sobě, kdybych nenáviděl sám sebe, musel bych se zničit. Když se začnu nenávidět, musím se začít trestat. Je to všechno složitý. Nenávidím se? Trestat jsem se přece začal už tím, že jsem se přihlásil policii. Ale existuje ještě jeden trest - to je to, co mám v sobě a čeho se nikdy nezbavím. Někde jsem četl, že jsou jenom dva druhy lidí, potenciální oběti a potenciální vrazi. A taky jsem slyšel myšlenku, že osudy obětí nejsou zajímavý. Vždycky jsou to osudy vrahů, co je zajímavý. I tebe to zajímá takhle. Pocity Holého naco, pocity Marka naco, ti už tady nejsou. To už je daný, ti jsou mrtví, tím pádem když jsou mrtví, tak pocity tam nejsou. Jejich vrazi jsou živí, ti jsou zajímaví, ti mají pocity.

Je to paradox slyšet ty úvahy od tebe.

Už jsem ti jednou psal, když jsem o tom přemýšlel, že obětem je věnováno moc málo času, oběti jsou pro lidi nezajímavý. Kdyby nebyly oběti, nejsou vrazi, takže oni jsou na úplně stejném hodnotovém žebříku, bavíme se úplně imaginárně, ale vrah i oběť mají stejnou hodnotu, naprosto stejnou hodnotu. Chci ti říct, že v myšlení lidí, když vezmeme jako startovací čáru chvíli smrti oběti, není mezi obětí a vrahem žádný rozdíl. Oběť spadne na zem a vrah zůstane stát. Jenomže pro lidi v té stejné chvíli přestane být oběť zajímavá. Začne je zajímat jen vrah. Nepíše se o obětech, píše se o vrazích, píše se o lidech, kteří způsobili utrpení. Obětem by se mělo věnovat víc pozornosti.

Já neříkám, že to tak je vždycky, ale většinou ano. Možná se zdá, že to nesouvisí, ale nedívala ses na televizi, když ukazovali, jak matka přivezla na pohotovost patnáctiměsíčního kluka? Měl zlomený obě nohy. Soud jí ho vzal

Můj přítel vrah 10

a svěřil ho babičce a dědečkovi, kteří žili ve stejném baráku. Tomu říkám absurdita a komedie, nikdo mi nebude tvrdit, že ti dva staří lidi o tom nevěděli. Věděli, museli to vědět, byli zticha, to je ta komedie.

Vraťme se ještě k hranici, kdy je člověk dítětem, a kdy už není.

Já tu hranici nemám jednoznačně stanovenou, ale máš pravdu, asi to není o věku. Třeba Marek Lehký, když zemřel, bylo mu sedmadvacet let, a bylo to přitom vlastně jenom velký dítě, nikdy jsem ho jinak nevnímal. Kolem něho je spousta příběhů, hodně moc, hodně veselejších, jenom se jim nemůžu od té doby, co zemřel, smát.

Jiří, myslíš si, že se znáš?

Někdy se začínám bát toho, co všechno v sobě objevuju. Ale musím do toho časem proniknout. Musím sám sebe poznat. Musím. Někdy si říkám, že teď jsem tím, jak uvažuju, blíž tomu období, než jsem šel do olejů. Tomu období před tím, ale zároveň se všema špatnostma, co jsem pochytil za těch deset let. Já se snažím být normální, ale to špatné ve mně, to někde je. Když tobě třeba někdo řekne o mrtvolách, o vraždách, zabití, tak se možná vnitřně otřeseš. Ty jsi ale svým způsobem deformovaná svým povoláním, tím, že jsi jako novinářka viděla a slyšela spoustu věcí, ale teď si představ, že bys nebyla novinářka. Pak by tohle tebou otrásl asi víc. Se mnou to nehne. Řekni mi, byl jsem cvok předtím, potom nebo jsem teď? Tak tohle jsou ty moje úvahy.

Jak ti je, když se díváš přes mříže na svoji minulost?

Někde se ty temné stránky mé povahy vzaly. Kde, nevím. Pořád ve mně jsou a zatím neodplavaly. Možná, vlastně určitě, je to tím, že někdy v budoucnu očekávám tvrdý střet. Myslím si, že nikomu zatím moc nedochází, že k tomu střetu dojde. Já jsem jim vlastně vzal úplně všechno. Peníze jim zůstaly, převedli je na rodiny, ale co z toho mají, když sami jsou v kriminále? Já vím, jak strašný je pád z obrovské výšky, na kterou tě vynesou peníze, na dno, kdy se vlastně na svět, který byl tvůj, díváš přes mříže a nemůžeš do něho. Kutal a Šišma? Tohle mi přece nikdy neodpustí. A tak bičuju sám sebe, abych zůstal tvrdý. Když to nebudu potřebovat, tím lip. Ale chci být připraven.

Můj přítel vrah 10

Asi ti rozumím.

Možná rozumíš tomu, co říkám, ale spíš ne. Ty jsi moc slušný člověk a tato forma uvažování je ti asi bytostně cizí. Jenomže říkat ti něco jiného jenom proto, aby to pěkně znělo, tím bych klamal nejen sebe, ale i tebe. A to v žádném případě nechci. Ale tím, že si plně uvědomuju všechno zlé, hnusné, co mám za sebou, že se na to dokážu podívat s odstupem a nevěřičně kroutit hlavou, už i to je snad trošku pozitivní. O mnoha věcech přemýšlím jinak než dřív. Chtěla jsi, abych ti popsal pocity. Snažím se.

Myslíš, že se dneska vnímáš objektivně?

Těžko říct. Vráťím se k tomu zlu. Zkus mi na to odpovědět. Je spousta lidí zlých jenom proto, že se jim líbí být zlý? Dobře, mohl jsem být zlý, že se mně to líbilo, nebo zlo ve mně bylo? Protože kaž- dej člověk, mne nevyjímaje, když se bude hodnotit, bude se dělat lepším. Když budu hodnotit sám sebe, určitě budu mít tendenci dělat se lepším, ale já fakt nevím, jestli to zlo bylo ve mně. Tak mi odpověz, řekni mi to ty. Znáš mě dneska, neznáš mě předtím, vnímáš mě teď, tak to můžeš posoudit úplně objektivně.

No právě že tě znám jenom teď, podle toho jak spolu mluvíme, o čem spolu mluvíme, jak reaguješ. Tenkrát jsem tě neznala a popravdě řečeno, neumím si představit, že mluvím se stejným člověkem, o kterém tady celou dobu hovoříme, s Jiřím Večerem ze začátku devadesátých let. Jedno ale vím úplně jistě, že do toho, kým jsi byl tenkrát, se už nikdy vrátit nemůžeš. Zní to možná naivně, ale na to už dneska, Jiří, nemáš.

Jak prožíváš za těmi mřížemi své dny?

Teď jsem viděl upoutávku na Klekánici. Musím respektovat, co chce v televizi vidět většina. Takže třeba tu Klekánici uvidím až při opakování v pátek. Nikdy bych nechtěl, aby se můj svět omezil na to, co se děje jen tady, uvnitř, mezi zdmi vězení, a aby mi bylo jedno, co se děje venku. Snažím se pořád masírovat mozek různými testy, hádankami a křížovkami. Nechci prostě degradovat pro život v kriminále. Svým způsobem to беру jako období, co mi může taky něco dát. Ovšem převýchova to není, to je blbost. Všechno se tu prostě násobí. A už jsem ti říkal a vysvětloval, že tady mezi

Můj přítel vrah 10

lidmi vládne kult síly víc než kult rozumu. A sám musím někdy dělat i to, co se mi vnitřně příčí. Prostě je tu jiný svět.

Pořád se nedá přemýšlet o tom, co bylo. Ubývá těch vzpomínek, neboje to horší?

Myslíš, jestli přemýšlím o tom, co bylo dřív? O tom, co jsem prožil za doby své „zločinecké kariéry“? Právě naopak. Mám toho v hlavě víc a víc. Každá otázka otvírá další otázku. A ta minulost se dere ven čím dál tím víc. Sám sebe se snažím brzdit.

Charakter člověka je dávno vytvořenej, teď už můžu přijímat jenom životní zkušenosti. Možná se změním, ale budu hodně po- učenej. To, čím jsem prošel, nedá se smazat, to ve mně zůstane. Že jsem některý věci dělal, není film, kterej skončil nápisem „end“, to ve mně pořád je. Nemůžu sám po sobě chtít, abych na tohle všechno zapomněl a začal se chovat jako by se to nestalo. To prostě nejde. To se nedá ze mě vytrhnout.

Máš zábrany o tom mluvit?

Můžu mluvit o všem bez zábran. To mi nedělá problém. Ale víc mi dělá problém nějak se s tím vnitřně smířit. Už jsem ti psal, že se na spoustu věcí občas dívám tvýma očima. A to nemůžu. Tedy úplně u všeho to nejde. Ale když se vrátím do svýho způsobu uvažování, tak mě to žene dopředu v tom, co mě ještě všechno čeká. Nějak těžko se mi to vysvětluje. Ale už spoustu nitek máme společných natolik, že určitě chápeš, co se, mi přitom honí hlavou. Máš jednu vzácnou vlastnost, že umíš velmi pozorně poslouchat a naladit se na stejnou vlnovou délku.

Na Mírově...

Ahojjani.

Jen maličkost ke Kotalovi. Psala jsi mi, že Kotal chce za to, co o něm odeznělo v Klekánici, omluvu. Mimo jiné proto, že nikdy neobchodoval s LTO! Tak to je ale opravdu šaškárna! Vždyť už jenom u soudu se jednalo o řadě jeho firem, které prokazatelně obchodovaly s LTO. Těch firem je kolem něj celá řada. Naprosto nechápu, proč to ten člověk dělá.

Možná je dneska ve fázi, kdy je teď schopen zpochybnit i svoje jméno. Jakože bude tvrdit, že není Kotal, ale někdo jiný. Komediant!

Můj přítel vrah 10

Jak jsi mi ukazovala ty svoje články, jak šly cesty LTO, tak jsem na to koukal a naprosto tvrdě mě to hodilo nazpět do té doby. Pochopitelně v myšlenkách. Ať se na to podíváš, z které strany chceš, tak z toho brutalita jen kape. A navíc, je to nepřeborná sbírka pokřivených osudů a vztahů.

Když se zamyslím nad větou, že od zvířat se lidé liší jen tím, že mají schopnost se smát, tak je to obrovská pravda. Ale smutná. Tady v kriminále máme všichni spoustu času přemýšlet. A závěry mnoha zdejších „obyvatel“: život k nim bylkrutý, a proto oni jsou taky. Jenomže krutost není o životě, ale o lidech.

Ptala ses, jestli mě zajímá historie starého Říma. Ta mě přímo fascinuje. Když jsem tam čtvrt roku byl, každý den mě to přitáhlo ke Koloseu. Díváš se, zavřeš oči a ta atmosféra těch tisíce let Tě prostě prostoupí. Takže moc díky za knížky o starém Římě. S upřímným pozdravem, Jiří

Krvavé oleje

LTO a mrtví - Maďarsko

Jde o dokonale propracovaný obchod s účastí mezinárodního organizovaného zločinu. A všechno nasvědčuje tomu, že právě proto nebudou tyto „obchody“ nikdy úspěšně vyšetřeny. Obchody s motorovou naftou nazývanou lehký topný olej od samotného začátku provázely násilné trestné činy, záhadná zmizení, nehody, nad nimiž se dodnes vznášejí otazníky, a také vraždy.

Velká část nezdaněné motorové nafty k nám byla dovezena z Maďarska, případně přes Maďarsko z jiných zemí. O miliardové sumy přišlo těmito obchody i Maďarsko, kam byla větší část nezdaněné nafty dopravena ze zemí, s nimiž sousedí.

Podle maďarských médií byly kolem olejářů či v souvislosti s touto aférou zavražděny či jinak odstraněny desítky lidí. V Maďarsku se veřejně hovoří o téměř třech stovkách výbuchů a desítkách nezvěstných. Na rozdíl od nás byla v Maďarsku jmenována parlamentní vyšetřovací komise, která se aférou LTO zabývala. Její činnost skončila stejně jako činnost našich komisí.

O tom, že ve hře kolem obchodů s nezdaněnou motorovou naftou je také mezinárodní organizovaný zločin, jsem neměla pochyby už dlouho. Vyplývalo to ze všeho, na co jsem během pátrání narazila. Vyplývalo to také z návštěvy Ingolstadtu a dokumentace, kterou jsem postupně získávala. Patrně nejvíc se blížilo rozsahem, ale i vraždami provázejícími tuto kauzu, našim podmínkám Maďarsko. Zajímavé bylo pro mne i tím, že se někdy kolem roku 2000 v Maďarsku začalo vyšetřovat. Logicky tedy moje cesta vedla právě tam. Z Maďarska se k nám dostala informace o roli, kterou v kauze LTO sehrává solomonská majie, za jejíž hlavu je považován Seva Mogilevič. Neoficiálně je za jeho sídlo z části považována Budapešť. Právě tady se mrtví a nezvěstní spojení s touto kauzou dají počítat na desítky.

Z Maďarska byly ropné produkty jako lehké topné oleje (LTO), motorová nafta, pohonné hmoty do dieselových motorů prostřednictvím rakouských, švýcarských, popřípadě německých firem, ale také prostřednictvím Chemapolu a.s., dováženy do České republiky. Na českém území byly produkty deklarovány jako „plynové oleje“ případně lehké topné oleje

Krvavé oleje

(LTO) bez toho, že by byly zatíženy spotřební daní, přestože následně byla tato komodita spotřebována jako motorová nafta a spotřebiteli prodána za cenu zdaněného výrobku.

Od maďarské firmy MOL (Hungarian National OIL COMPANY, uváděné také ve spojení TISZAI FINOMITÓ TISZAUJVAROS) byl dovážen ropný produkt pod označením „diesel oil“ a „gáz oil“, což je údajně podle platné mezinárodní, ale i maďarské terminologie označení pro motorovou naftu.

Označení jiných ropných produktů než motorová nafta, určených pro účely energetiky by mělo mít označení „domestic heating oil“ (topné palivo pro domácnosti), nebo „light heating oil“ (lehký topný olej).

Ve stejném období, na začátku devadesátých let, byla z ČR do Maďarska (zejména pro firmu KORDAX RTO BUDAPEST) v ještě větším množství motorová nafta - NACÍM deklarovaná jako palivo pro diesellové motory vyvážena! Jak s tímto produktem bylo naloženo na území Maďarska, není známo. Rovněž není známo, jak bylo naloženo s velkým množstvím ropných produktů vyvážených z ČR do Maďarska pod názvem těžký topný olej (heizól schwer).

V té době bylo v Maďarsku vydáno asi tisíc licencí na obchody s ropnými produkty. Vycházelo se z toho, že liberální trh vše vyřeší sám. Jenomže také v Maďarsku došlo k záměně pojmu volnost s povolností.

Pozn. autorů: Nabízí se vysvětlení podle něhož firma, která vyvážela naftu z České republiky, zinkasovala ze státní pokladny daně (spotřební daň a DPH), aby totéž množství bylo z Maďarska vráceno na území ČR, kde ho deklarant Chemapolu označil jako LTO. Poté mohlo být jednak rozprodáno na území ČR jako motorová nafta, případně po přejmenování prostřednictvím jiných firem vráceno do Chemapolu a odtud znovu vyvezeno poté, co byly ze státní pokladny vybrány opět spotřební daň a DPH. Teoreticky mohl takový „imaginární vlak“ cestovat Evropou bez větších omezení. Záleží samozřejmě na tom, jaké daňové zákony pro kterou ze zemí v té době platily.

Stejně jako u nás, také v Maďarsku měli železničáři pokyn, aby nekontrolovali obsah zásilek. Také tam, obrazně řečeno, cisterna, která přivezla nezdaněnou naftu, mohla odjíždět s označením mléko.

K vraždám a další násilné trestné činnosti v souvislosti s touto kauzou začalo v Maďarsku docházet od chvíle, kdy získaly příslušné orgány informace, díky kterým mělo dojít k zastavení obchodů s ropnými produkty.

Krvavé oleje

Jenomže došlo k tomu, že se jedna kapitola organizovaného zločinu uzavřela, a otevřela se další. Překazily se obchody s nezdaněnou naftou, a začaly vraždy. Vyplynulo to z rozhovoru s poslankyní maďarského parlamentu Márií Kóródi.

Rozhovor redaktora bývalého rádia SE Attily Lovasze s poslankyní maďarského parlamentu, místopředsedkyní komise pro vyšetřování LTO Márií Kóródi, srpen 2000

V rozhovoru pro Českou televizi uvedla paní Mária Kóródi, že je přesvědčena o negativní roli, kterou sehrály státní orgány při daňových únicích na ropných produktech. Řekla doslova, že bez této spolupráce by k ničemu podobnému nemohlo dojít. Vyjádřila také svoje přesvědčení, že propojení se státními orgány v této oblasti muselo existovat a že vyšetřování kauzy šlo velmi pomalu.

Paní poslankyně, jakou úlohu podle vás sehrála média při odhalování ropných afér?

Ropné nebo přesněji olejové aféry v Maďarsku vlastně neodhalila policie, ale dostaly je na veřejnost civilní osoby. První z nich byla dcera policisty, okolo jehož údajné sebevraždy se vyskytlo mnoho pochybností. Byla to Valéria Kuzma, která poprvé použila tlaku veřejnosti prostřednictvím médií.

Druhou takovou osobou byl bývalý policista Tibor Karanczi, který se po svém propuštění z řad policie obrátil na média. Ta jim oběma dala obrovský prostor, ale na rozdíl od České republiky, kde se novináři přímo podíleli na „vyšetřování“ těchto afér, jim maďarská média nic jiného než prostor pro zveřejnění informací neposkytla. Zveřejněné informace ovšem byly později užitečné i pro nás, poslance.

Takže maďarská média poskytovala pouze prostor pro zveřejnění informací o některých aférách?

Maďarský tisk se choval přesně, jako se chová tisk kdekoli na světě. Dal prostor skoro všem informacím, o kterých se dozvěděl, ale když vycítil, že v něčem může být jiná aféra čtenářsky zajímavější, tak ji upřednostnil.

Jana Lorencová poskytla všem maďarským respondentům i novinářům, s nimiž se v Maďarsku setkala, informace a

Krvavé oleje

dokumenty s výsledky své dlouhodobé práce na kauze LTO v České republice. Myslíte si, že pro vás byly přínosem? Budete je umět využít?

Setkání s vaší kolegyní bylo pro mne velkým zážitkem a musím říct, že až po setkání s ní jsem si uvědomila, že ropné aféry v Maďarsku nejsou omezeny jeho hranicemi, ale mají mnohem širší souvislosti.

Jsem velmi ráda, že Jana Lorencová mohla předat svoje informace a poznatky maďarským celníkům a policistům, a to především proto, že její pohled na problém může zdomácnět také u nás a že od ní si můžeme převzít právě ten pohled na LTO jako na aféru mezinárodní. Zkrátka, že se můžeme na věc podívat z pohledu nadnárodního.

Možná to bude ode mne kacířská otázka, ale musím se vás zeptat - zarazilo vás něco na informacích, které jste se dozvěděla od kolegyně z České televize?

Možná vás překvapí moje odpověď, ale některé informace a fakta, která jsem se od ní dozvěděla, mě uklidnila. A to v tom smyslu, že zmírnila moje rozhořčení nad tím, že je to právě Maďarsko, které se stalo středem těchto ropných - olejových afér. Teď vidím, že tyto aféry se odehrávaly i jinde.

V žádném případě nejde o sebeuspokojení a nejde ani o prominutí trestných činů, protože trestné činy zůstávají trestnými činy a musí být potrestány. Ale na základě informací od vás jsem se mohla klidněji podívat na rozsah afér v Maďarsku. Uklidnilo mě také, jestli to tak mohu říct, že se dokáží mezinárodně zorganizovat nejenom pachatelé trestné činnosti, ale že jsme se konečně setkali i my, kteří jsme na druhé straně barikády, abychom spolupracovali.

Věděli jste, kolik peněz je ve hře?

To jsme zjistili až mnohem později. Vlastně teprve tehdy, až tady největší část toho zboží už byla zobchodována. A také až později jsme pochopili, že bez angažovanosti státní správy v této oblasti by to opravdu nebylo možné.

Děkuji za rozhovor.

Parlamentní vyšetřovací komise ukončila svou činnost v listopadu 2001, tedy jen pár měsíců po naší návštěvě. Vydala

Krvavé oleje

závěrečnou zprávu, avšak do vyšetřování celé aféry nepřinesla nic nového.

Skandál otrásl v Maďarsku i politickou scénou, o život zde přišlo několik policistů, celníků a armádních důstojníků. Někteří z nich přišli „jen“ o svou práci. Mezi ně patří bývalý vysoký důstojník maďarské policie.

Rozhovor s Tiborem Karanczi, bývalým vyšetřovatelem kauzy LTO v Maďarsku.

„Považuji za svoji morální povinnost ještě před tím, než by mě mohla potkat nějaká „nehoda“, podobná těm, jaké potkaly moje kolegy, vypovědět alespoň část toho, s čím jsem se při práci na svém úseku setkal“

Stejně jako u nás také v Maďarsku provázely obchody s nezdaněnou motorovou naftou brutální vraždy, série násilí a miliardy, o které přišli daňoví poplatníci. Podle některých svědeckých výpovědí byly také u vás do těchto obchodů zapojeny politické špičky. Jaká je naděje, že to bude někdy objasněno?

Na nevyjasněných úmrtích, vraždách a sebevraždách policistů pracuje specializovaná skupina, která se zabývá korupcí v řadách policie. Myslím, že to má jistou naději na úspěch, protože jde o události, které velmi pečlivě sleduje veřejnost a veřejnost se nedá oklamat, alespoň ne natrvalo. Občané vidí, co se v Maďarsku děje.

Dnes skutečně existuje něco, co se dá nazvat společenskou objednávkou na vyšetřování skandálů kolem obchodů s nezdaněnou motorovou naftou. Vidíme kolem sebe různá propojení, zveřejňují to i některá média.

Zjištění, že se v Maďarsku „ušpinili“ i politici a dokonce i vysoce postavení vládní činitelé, rozhodně bylo pro většinu Maďarů šokující. Musím ale zdůraznit, že veřejnost se závěry vyšetřování tak, jak probíhalo ještě nedávno, rozhodně nebyla spokojena. Lidé mají oči, uši a mají také už své zkušenosti. Vezměte třeba jen to, co zaznělo ve výpovědi jednoho z posledních významných svědků této aféry, Szolty Nográdiho. Nográdi potvrdil původní podezření, že na těchto obchodech byli zainteresováni

Krvavé oleje

velmi vlivní činitelé maďarské policie i ekonomické scény. Otec tohoto svědka, mimochodem, už dva roky patří mezi nezvěstné. Pokud je mi známo, předpokládají jeho blízcí, že už nežije. Motivem pro zveřejnění informací o obchodech s LTO v Maďarsku Szoltou Nógradim, bylo právě zmizení jeho otce a snaha pomoci k odhalení toho, co za jeho zmizením bylo.

Vy jste byl policistou, který se dostal do přímého kontaktu i s podivnými sebevraždami svých kolegů. Byla některá vražda či sebevražda objasněna?

Nevyjasněná úmrtí policistů se mě dotkla i osobně. Pplk. Mihál Kuzma byl mým kolegou a byl také župním velitelem skupiny boje proti organizovanému zločinu. Gábor Etenés přišel krátce po Kuzmovi rovněž o život a to také za velmi záhadných okolností. Oba byli mými přáteli a dobrými kolegy. Naše přátelství přitom pramenilo z dobrých pracovních vztahů na úseku boje proti organizovanému zločinu a korupci. Já jsem hluboce přesvědčen, že ani u jednoho z nich nešlo o sebevraždu, ale že šlo ve skutečnosti o dobře zorganizované vraždy.

Dnes, chvíli před tím, než jsem se s vámi setkal, jsem vypovídal na dvaceti stranách na prokuratuře a uvedl jsem tam všechno podstatné z těch informací, které mám k dispozici. Například Mihál Kuzma nemohl být sebevrah, jak se to oficiálně tvrdí.

Ve vyšetřovacích spisech jsou i velké profesionální nedostatky. Nemohu zde uvádět detaily, ale pracoval jsem 16 let v kriminalistice, takže vím, že se tato úmrtí nemohla v žádném případě odehrát tak, jak byla zadokumentována. Vzal jsem v úvahu i to, že na rukou Mihála Kuzmy, který měl údajně spáchat sebevraždu zastřelením, nebyly nalezeny žádné povýstřelové zplodiny, což znamená, že zbraň, z níž vyšla smrtící kulka, nemohl použít sám. Jsem přesvědčen, že zbraň použila jiná ruka a jiná osoba. Už samotné ohledání místa činu a mrtvého bylo plné neprofesionálních úkonů a řady chyb. Stopy nebyly dostatečně ohledány ani zajištěny. A pokud jde o to, zda byla některá z vražd v kauze LTO objasněna, pak musím říct, že ani jedna.

Jaké je vaše současné postavení v této aféře?

Krvavé oleje

Jednoduché. Účelově jsem byl odstraněn z řad policistů. Považuji za svoji morální povinnost ještě před tím, než by mě mohla potkat nějaká „nehoda“, podobná těm, jaké potkaly moje kolegy, vypovědět alespoň část toho, s čím jsem se při práci na svém úseku setkal.

Když jsem vypovídal do médií, tak jsem vlastně ani nehovořil příliš o ropných aférách. Mým záměrem bylo hlavně zveřejnit, jací lidé o mně rozhodovali, jací lidé rozhodovali o mém propuštění od policie. Jsou to lidé spojení s ropnými aférami a jinými nečistými obchody. Například také s alkoholem, kterým to vlastně všechno začalo.

Mne osobně mohou kdykoli zavraždit, i kdybych měl já nevím jak silnou ochranu, jako že ji nemám. Praxe ukazuje, že ani jediná z vražd, která je dávana do souvislosti s touto aférou a vyřizováním účtů kolem ní, nebyla v Maďarsku vyšetřena, dodnes nejsou ani v jednom případě známi pachatelé. Paradoxně nejenom, že nemáme pachatele, ale policisté sami se dostávají do rozporu se zákony.

Připomenu jen mediálně známé případy, kdy pachatelé, v té době policisté, mají na svědomí obchod s drogami, pašování nej- různějšího zboží, jeden z bývalých policejních velitelů ve volném čase přepadával banky. Další z vysokých policejních důstojníků je vyšetřován pro jinou závažnou trestnou činnost. Sumárně to je neúspěch za neúspěchem. Což bezesporu nepřispívá k důvěryhodnosti policie.

Kolik lidí doplatilo na obchody s LTO životem?

Těžko říct, ale vím, že se počítá se třemi stovkami výbuchů, desítkami nezvěstných, několika podivnými sebevraždami a několika veřejnými „popravami“. Uvedl jsem případy mrtvých policistů, ale jsem přesvědčen, že výčet není zdaleka úplný. Že ve skutečnosti je mrtvých daleko víc. Mnoho obětí padlo na oltář organizovaného zločinu a korupce. Svým způsobem jsem jednou z nich i já. Dostal jsem se do neřešitelné situace. Byl jsem účelově zbaven postavení vysokého policejního důstojníka a do velmi svízelné situace se dostala postupně celá moje rodina.

Co vás motivuje k tomu, abyste se mnou hovořil?

Já jsem před časem uvedl také některé informace pro maďarské sdělovací prostředky. Moje motivace je jednoduchá a má svoji logiku. Ještě před tím, než by se mi mohlo stát něco podobného, co potkalo některé z mých kolegů,

Krvavé oleje

jsem se rozhodl zveřejnit alespoň část toho, co vím o organizovaném zločinu a o jeho propojení na obchody s ropnými produkty.

V České republice dokonce v celním sazebníku nebyla v určitém období vůbec položka pro zdanění motorové nafty.

V Maďarsku to udělali tak, že si firmy jednoduše vyžádaly posudky. Kromě toho si firmy vyžádaly i odborné posudky ústavů pracujících s ropou. Zadání pro právníky znělo: naplňuje distribuce, dovoz a skladování takovýchto ropných produktů popřípadě jejich prodej na benzinových stanicích skutkovou podstatu nějakého trestného činu?

Další otázka byla stejně důležitá. Zadavatelé se v ní dotazovali, zda se na ně v případě, že s ropnými produkty nějak nakládají, vztahuje zdaňovací povinnost. Odborníci ve svých analýzách odpověděli, že žádná skutková podstata trestného činu se nenaplní ani dovozem, ani skladováním, ani distribucí olejových produktů. Navíc, že neexistuje žádná zákonná povinnost odvádět z těchto ropných produktů daně, tedy DPH ani spotřební daň. A to proto, že se na tyto produkty nevztahují příslušné zákony, pokud jsou označeny jako „jiné oleje“.

V České republice byl v pozadí obchodů s LTO zcela evidentně nezájem příslušných úřadů, například ministerstva financí, vypracovat takové zákony, které by tomu zabránily. Je tomu u vás jinak.

Když říkám, že za tím musela stát vysoká politika, tak rozhodně nedělám ukvapené závěry. Ale to, že nikdo dodnes není schopen převzít žádnou odpovědnost, považuji za tak trochu maďarskou specialitu. Jeden ukazuje na druhého, politické strany na sebe navzájem, všichni se vzájemně obviňují.

Dostali jsme se už do takového stavu, že v samotné parlamentní komisi se připomínají osoby, poslanci, například největší maďarské politické strany, a ukazuje se na odpovědnost opozičních poslanců. Padají zde konkrétní jména a samozřejmě se to děje i opačně. Bohužel se z toho každý snaží vytěžit svůj vlastní politický kapitál. Avšak ty, kteří jsou za celý skandál odpovědni, nikdo není schopen pojmenovat ani označit. Já jsem vlastně byl propuštěn z řad policistů právě proto, že jsem nebyl ochoten postavit se do řady a se zavřenýma očima a zacpanýma ušima „sledovat“, co se kolem mě děje, a čekat, jak to všechno dopadne.

Krvavé oleje

Narazil jste během svého působení u policie na odbarvová- ní ropných produktů?

V oblasti, ve které jsem pracoval jako šéf, vedoucí týmu vyšetřovatelů, se provádělo odbarvování topných olejů ve velkém. Například přijel vlak těžkého ložiskového oleje ze slovenského Komárna do maďarského Komárna. Olej byl určen pro firmu MOL, která vyvážela ropné produkty i do České republiky. Některé z těchto cisteren se dostaly do jižního Maďarska. Samozřejmě to byla nafta, žádný topný olej. Nafta byla dopravena na jednu z průmyslových kolejí Berkéšské župy.

To byl ale jenom začátek, i když vlastně úplný začátek už byl v roce 1993. A já jsem vlastně celou dobu viděl, že mí policejní nadřízení mají familiární vztahy a úzké kontakty na lidi, kteří se přímo účastnili odbarvování nafty a že jsou s nimi každodenně v přátelském styku.

Takže podle vás se dá vycházet z toho, že jde o organizovaný zločin s mezinárodním přesahem?

Ano, to zcela jistě. Mezinárodně organizované skupiny si uměly velmi dobře zabezpečit krytí pro svoji činnost. I já jsem při vyšetřování přišel na to, že vše je kryto vysoce postavenými policejními důstojníky, kteří jistí, aby „obchody“ nikdy nemohly být vyšetřeny. To však z hlediska procesně právního nebyla moje role. Já jsem pracoval oficiálně na odhalování pozadí trestných činů. Ty patřily a patří do kompetence tak zvané celní policie, s níž jsem udržoval bezprostřední styk. Soustavně jsem jejich vyšetřovatelům poskytoval informace k obchodu s nezdaněnou nebo odbarvovanou naftou. Proti vši logice řadového občana jsem si tak vysloužil nezáviděníhodnou pozici u svých nadřízených, neboť to byli právě oni, kdo měli úzké kontakty na vedení zločineckých skupin, především ropné mafie.

Jaká je odpovědnost maďarského parlamentu a ministerstev v této kauze?

Jejich odpovědnost spočívá v tom, že vzdor tomu, co museli vidět, co řvalo na dálku, tedy díry v legislativě, nesnažili se o jejich odstranění. Nebyly přijaty žádné novely zákonů, které by to zastavily. Poskytli vlastně státní záruku na to, aby tyto zločinecké struktury mohly vydělat miliardy forintů. Tyto skupiny či jejich představitelé se pak ze dne na den stali multimilionáři a vydělávali obrovské peníze.

Krvavé oleje

Z mého pohledu je zajímavé i to, že stáli vlastně „nad zákonem“. Vzhledem k tomu, že získali postupně vliv i v médiích, požívali dokonce ochrany státního aparátu a policejních orgánů. Ty je vlastně obklopovaly, chránily, vytvořily kolem nich nepropustný val a učinily je nedotknutelnými. Takže ano, existuje přímá odpovědnost ministerstva financí, stranických funkcionářů, parlamentu a vlády

Vypovídal jste před parlamentní komisí? Jaký to na vás udělalo dojem?

Ano, v parlamentě jsem před vyšetřovací komisí vypovídal, stejně jako někteří další bývalí kolegové. I mezi členy této komise bylo patrné, že podceňují některá fakta, která se od nás dozvěděli. Nebo se je snaží odsunout na vedlejší kolej právě z důvodů, o kterých spolu nyní hovoříme. Většinou proto, že nechťejí slyšet fakta, která definují jejich odpovědnost.

V souvislosti s tou komisí ale musím dodat, že u většiny jejích členů předpokládám čestné zájmy. Například u pana poslance Pala- ga nemám nejmenší pochybnosti. Tato komise totiž byla ustavena v důsledku společenské objednávky. Bohužel ale musím konstatovat, že práce takovýchto komisí maďarského parlamentu nikdy nebyla korunována úspěchem, nikdy touto cestou nebyla žádná kauza objasněna. Než by k tomu mohlo dojít, tak byla vždy práce komise přerušena a místo aby se něco vyčistilo ve společnosti a pojmenovali se skuteční viníci, udělaly se příslušné závěry, zůstaly odpovědné osoby mimo a na veřejnost se dostaly jen, mírně řečeno, zmatené informace.

Takže po zkušenostech, které mám, neočekávám ani od této komise nic jiného. A víc neočekávám ani od práce vyšetřovacích orgánů a prokuratury. Neočekávám, že by v Maďarsku nastala celospolečenská očista. Nedělám si už vůbec žádné iluze, když vidím, jak někteří účastníci těchto skandálů sledují události ze svých křesel se spokojenými úsměvy, jisti si tím, že spravedlnost na ně nikdy nedosáhne.

Pane Karanczi, děkuji za rozhovor.

Rozhovor se Szoltov Nográdim, který zveřejnila RTL Maďarsko (volný překlad). Kráceno.

„Vždyť někteří lidé z předchozí vlády si nechávali otevřená zadní vrátka, kupovali a prodávali mezi sebou zprivatizovaný majetek.“

Krvavé oleje

Aby měl majetek vyšší cenu, musely se dělat obchody, které by tak nepoškodily zájmy obyčejných lidí. A tak si vybrali LTO."

Szolta Nógradi poskytl soukromé televizní společnosti RTL výpověď, ve které tvrdí, že v bývalé maďarské vládě docházelo ke korupci. Uvedl, že do kauzy lehkých topných olejů (LTO) jsou zapojeni jak politici, tak policisté i celníci. Netvrdí, že všichni vládní činitelé, celníci a police o tom, co se děje, věděli. Jestliže o tom nevěděli, pak je to problém. A jestli věděli a nic nepodnikli, je to také problém. Velký.

Děkujeme vám, že jste přijal naše pozvání. Hned úvodem si vyjasněme jednu věc. V tomto případě jste osobně zangažován.

Skutečně je to osobní záležitost. Poté, co mi zabili otce, jsem se rozhodl, že zveřejním všechno, co o obchodech s nezdaněnou naftou a pozadí celé kauzy vím.

Kdy jste viděl svého otce naposled?

Já si přesné datum nepamatuju, ale můj mladší bratr ho viděl naposled v neděli 25. října 1998.

Proč si myslíte, že byl zavražděn? Jeho tělo se přece nenašlo...

Soukromý podnikatel Ferenc Flais dlužil mému tatínkovi 125 milionů forintů a nechtěl dluh zaplatit. Když na něho otec naléhal, vyhrožoval mu. Potom otec řekl, že se vším vyrukují na veřejnost, že zveřejní všechno, co se týká bývalého ministra vnitra a bývalého policejního prezidenta. Řekl také, že zveřejní všechno, co ví o aktivitách Ference Flaise v oblasti LTO. Ferenc Flais nás navštívil koncem září 1998, otevřeně otci vyhrožoval a řekl mu, že se nedožije Vánoc.

Chcete tím naznačit, že tito dva muži, jejichž jména jste uvedl, stojí za vraždou vašeho otce? Nepřeháníte to trochu? Ne, nepřeháním, protože v říjnu 1998 mně zavolal jistý István Litovský z města Kecser, že také on je zapleten do vraždy mého otce a že chce kvůli výčitkám svědomí spáchat sebevraždu. Policie dnes vyšetřuje, jestli Ferenc Flais je

Krvavé oleje

skutečně iniciátorem vraždy mého otce, anebo zda jednal podle pokynů někoho jiného.

Tvrdíte tedy, že úřady vyšetřují, zda pan Ferenc Flais zabil vašeho otce o své vůli?

Ano.

Máte i jiné důkazy než svoji vlastní výpověď? Od té doby, co jsem vypovídal, je můj telefon s mým vědomím odposloucháván policií. Případem se dnes zabývá asi 35 různých právníků a poradců a ti jsou kontaktováni bývalými policisty, celníky, nebo svědky, kteří jsou nyní uvězněni. Nyní je to ve fázi, kdy se bude předávat trestní oznámení, neboť pokud vím, jsou již všechny materiály pohromadě.

Existují tedy i další důkazy a jiné svědecké výpovědi? Vraťme se ale asi o rok zpět a řekněme si, že se váš otec zabýval obchodem s LTO. Jak jste se k tomu všemu dostal vy?

Otec mi doporučil, abych pracoval v importní společnosti Ference Flaise. V roce 1993 spolupráce s touto firmou smluvně skončila. Pod tlakem mě pak otec přemluvil, abych se v této oblasti angažoval dál samostatně, protože věděli, že jsem spolehlivá osoba.

Věděli jste už v té době, že takové jednání je nezákonné? Ano, věděli jsme to. Ale to propojení mezi policií a celníky a cechem olejářů bylo tak rozšířené, že to bylo všechno naprosto kryté. Z jejich strany existoval pouze jeden jediný požadavek: pokud se zapojí do věci další člověk, musí o tom být informováni, aby pak nenastala situace, že by byli nařčeni, že nevykonávají svoje povinnosti řádně.

Kdo byli ti konkrétní policisté a celníci, kteří věděli o obchodech s LTO?

Byli do toho zapleteni snad úplně všichni. Rozdíl byl jen v ceně, za kterou se nechali koupit.

Jaká je běžná taxa?

Takoví obyčejní místní policisté a celníci - ti haléřoví - dostávali 50 až 100 tisíc forintů. Když dostali zapláceno, tak nám dokonce dávali tipy, kde

Krvavé oleje

můžeme LTO prodávat a dokonce naše stanoviště hlídali. Okresní brali 500 tisíc až jeden milion, a ti s celostátní působností tak od 5 do 50 milionů.

Mohl byste říct nějaké konkrétní jméno takto zkorumpovaného člověka?

Ferenc Flais podplatil tehdejšího policejního prezidenta. Ten pak zařídil, aby celé „podnikání“ fungovalo bez problémů.

Viděl jste ho někdy osobně přebírat peníze?

Jednou k večeru jsme přijeli k Flaisovu zámku. Přijel tam také Sándor Pinter se svými bodygardy pro peníze.

On si pro ně přijel sám? Nebylo to příliš riskantní? Není to příliš pravděpodobné že by si pro ně přijel přímo on.

Jistě, ale nikdo by nikdy nic nezjistil, kdybych tam zrovna tenkrát nebyl já. Flaisovi mi vysvětlili, že peníze jdou na to, aby celý ten podnik mohl fungovat bez problémů.

Kdo u toho byl?

Flais, jeho manželka, István Litovský, Josef Nyúl, můj otec a já.

Politici tedy věděli o tom, co se děje?

Samozřejmě, že o tom věděli, řídili to. Vždyť někteří lidé z předchozí vlády si nechávali otevřená zadní vrátka, kupovali a prodávali mezi sebou zprivatizovaný majetek. Aby měl majetek vyšší cenu, musely se dělat obchody, které by tak nepoškodily zájmy obyčejných lidí. A tak si vybrali LTO. Trpěla tím „jen“ státní pokladna, ale nikdo nikdy nic nereklamoval.

Řekněte nám nějaká jména. Neřeknu vám jejich jména.

Stejně se to dozvíme.

Neřeknu, protože na ně bude podáno trestní oznámení.

Takže jsou to vedoucí činitelé politických stran a strany sociálně demokratické?

Krvavé oleje

Ano, přinejmenším jsou to komplikované, protože o tom věděli. ***A co***

ostatní politické strany?

Ostatní byly tak říkajíc mimo hru. Snad jen někteří jejich členové něco málo věděli.

Určitě si uvědomujete, že by to byl velký přečin, kdyby to, co říkáte, nebyla pravda nebo kdybyste to nemohl dokázat a nedokázalo by to ani probíhající vyšetřování. K vyšetřovatelům přicházejí postupně bývalí policisté a celníci, ale i současní policisté a celníci. Vypovídají. Především vypovídají ti, kteří byli propuštěni, protože se do té věci nechtěli nechat zatáhnout.

Teď se pokusím v průběhu jedné minuty strávit všechno, co jste mi řekl.

Pokračujeme v rozhovoru se Szoltou Nógradim.

Nedá mi to, abych se znovu nezeptal na nějaká konkrétní jména.

O jednom z těch jmen bych se přece jenom zmínil. Je ze strany MDF a je to P. B.. Kdysi to byl ministr vnitra, nyní je náměstkem ministra vnitra.

Promiňte, ale co dělal v těch obchodech s LTO Peter Boros?

Jeho syn byl hlavním odběratelem LTO.

Ale to není bývalý ministr Peter Boros, ale jeho syn.

Ano, jenomže Peter Boros svému synovi zajišťoval klienty. Především vstup do těch společností, kam my jsme se nemohli dostat. Šlo například o společnost MALÉV (letecká společnost), MAHARD (kamionová doprava), dále BKV a všechny státní podniky.

Nějaká další jména?

Například z SDS Ivan Petó.

A co dělal on?

Krvavé oleje

Ten měl za úkol připravovat a postarat se o prosazení zákonů tak, aby olejová mafie mohla pracovat. Taky bych se zmínil o Sándoru Czintalanovi. Ten pracoval ve firmě Kordax Kelemen, která se zabývala prodejem LTO a korumpováním politiků.

S kým teď trávíte svoje dny?

Žiju sám a hlídá mě soukromá ochranka.

Od kdy?

Od té doby, co byl zveřejněn můj spis.

V tom spisu se uvádí, že už jste byl kontaktován lidmi, kteří mají zájem, aby se odhalili všichni zúčastnění v kauze LTO.

Ano, to je pravda, ale oni chtějí zůstat v anonymitě.

Já se neptám na konkrétní jména, jako spíš na jejich funkce nebo práci.

Jsou to lidé, kteří vědí, že soudní systém je postaven tak, že příštích deset let mohou politici v klidu rabovat stát.

Ti, co vás kontaktovali, byli z tajných služeb?

V kontaktu s nimi byl můj otec, mě kontaktovali v říjnu 1999. Byl jsem tenkrát zavřený v Kecskemétu, a když mě pustili, přišli za mnou s tím, že už mají po krk celé té frašky a že je třeba si nalít čistého vína. Řekli mi také, že pokud chci obhájit pravdu, nezbude mi nic jiného, než s nimi spolupracovat.

Pro koho ti lidé pracují? Pro nějakou soukromou nebo státní složku? Pro státní složku.

Co vědí vládní politici o této aktivitě?

Chtějí zveřejnit všechno, co se stalo s mým otcem.

Znamená to, že váš otec nejenom že byl s nimi v kontaktu, ale pracoval pro ně? Na to nebudu odpovídat.

Krvavé oleje

Jejich aktivita je tedy v tom objasnit tu situaci nebo jen prostě plní práci, kterou mají zadanou? Jedno i druhé.

To mi musíte ale vysvětlit, protože oni mají přece v náplni práce informovat ministra vnitra.

Myslím, že nebudou sdělovat informace nikomu, protože nikomu nemohou věřit.

Jak reagují politici, když dnes vědí, že informace se už dostaly ven?

Asi nevědí, jestli se mají přidat na stranu těch zkorumpovaných a vrahů, nebo na stranu těch, kteří zastupují právo. Bojí se ale podle mě všichni, protože každý z nich má co skrývat.

Jak to myslíte?

Dostal se mi do rukou spis, který má 18 000 stran. Tento spis je označen jako přísně tajný. Obsahuje informace o 493 předních činitelích. Asi 130 z nich jsou politici, zbytek je z top managementu. Ale musím říct, že už na 30 až 40 stranách je popsáno, kdo a co v průběhu uplynulých deseti let uloupil.

Jak jste se dostal k tomu spisu? Náhodou.
Usmíváte se u toho, takže „úplně náhodou“ to jistě nebylo.
Řekněme, že je to pojistka na můj další život.

Předpokládám, že ho nemáte s sebou?

Ne, je uschovaný. Je v něm také 40 stran o Sándoru Pintérovi a jeho desetileté činnosti. O jeho podvodech a zločinech. Tajná služba chce dosáhnout vysvětlení, zda je S. P. zodpovědný také za smrt mého otce.

Není mi jasné, proč vás tajná služba informovala a proč vám předala spis o zločinech politiků. Bylo to ze sympatií vůči vám?

Moje kauza je vlastně takový případ kamikadze. Ale je pro mě připravena nová totožnost a země, kde budu žít. Může se totiž stát, že justice nebude mít zájem na vyšetření a zveřejnění celé této kauzy, což by v důsledku pro mne znamenalo, že v Maďarsku nebudu už moci dál žít.

Krvavé oleje

Myslíte si, že existuje místo, kde byste potom žít mohl?

Ano.

Zřejmě nám nesdělíte, kde to je?

Ne.

Ještě jednou: Za jakých okolností byste musel opustit tuto zemi?

Pokud vláda nebude chtít rozplést celé to klubko zločinnosti. Nevím ale, jaké to má politické pozadí. Musím říct, že mě vyhledávají TV reportéři ze zahraničí i pracovníci různých zahraničních médií. Tato vláda si snad uvědomuje, že to může ohrozit vstup Maďarska do EU.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor s maďarským novinářem, reportérem TV RTL, držitelem ceny E. E. Kische Tiborem Csákánym.

V Maďarsku byli zavražděni a zmizeli lidé zejména v období, kdy byla dovážena motorová nafta deklarovaná jako jiný ropný produkt a také v době, kdy bylo povoleno odložení plateb za clo a daně. Z tohoto období má maďarská celní policie v evidenci záhadné zmizení 28 osob („bílí koně“). Jde především o lidi typu bezdomovců a podobné ztracené existence. Byli to ti, kteří zakládali fiktivní firmy. V souvislosti s těmito obchody eviduje maďarská policie asi 250 výbuchů na území celého Maďarska včetně „odpálených ručních granátů. To, že výbuchy souvisejí s ropnými produkty, vím od policistů.

V jakém období zjistila policie, co se kolem nezdaněné nafty odehrává?

Všechno bylo velmi dobře zorganizováno. Zásilky nezdaněné motorové nafty označované jako LTO měly svého času dokonce ozbrojený doprovod. To už ovšem byl ve hře organizovaný zločin. V tomto období přijížděly do Maďarska soupravy s nezdaněnou motorovou naftou po stovkách. Trasy, po kterých byly přepravovány, byly využity na sto procent. Na to, jak obrovský je to byznys, přišla maďarská policie až v roce 1993. Ropné produkty do Maďarska přijížděly především z Ukrajiny. Je ale zajímavé, že k nám ze

Krvavé oleje

Slovenska, ale i z České republiky přijížděly mazivové oleje, neboli těžké topné oleje, ve skutečnosti ovšem opět motorová nafta a to množství, ve kterém do Maďarska od vás jezdily, bylo nepředstavitelně velké.

V Česku došlo k alespoň částečnému zastavení těchto obchodů zhruba v polovině roku 1996. Jak dlouho to trvalo v Maďarsku?

Asi tak ve stejné době to v Maďarsku vypadalo, že díky novým zákonům skončilo definitivně období masivních daňových úniků prostřednictvím záměny v označení motorové nafty. Ve skutečnosti šlo opět pouze o kosmetické úpravy, protože vzápětí bylo za jediný rok dovezeno do Maďarska takové množství nezdaněné motorové nafty, které by, spotřebované jako topné oleje, stačilo pokrýt spotřebu celé střední Evropy zhruba na dvacet let. Maďarští novináři si dali práci a spočítali, že toto množství nezdaněné motorové nafty vypuštěné najednou na území Maďarska, by je pokrylo celé přibližně do výše 70 centimetrů.

Myslíte si, že to bylo čistě maďarské specifikum nebo se na tom podílel mezinárodně organizovaný zločin? O účasti mezinárodně organizovaného zločinu svědčí krom jiného i to, že ve stejnou dobu, kdy k vám z Maďarska v obrovských kvantech proudila motorová nafta deklarovaná u vás jako LTO, z České republiky do Maďarska přibližně ve stejných objemech proudila nezdaněná motorová nafta odesílaná z České republiky jako mazivové, neboli těžké plynové oleje, avšak do Maďarska přijíždí nafta.

Kolika firem v Maďarsku se tyto obchody týkaly a říká vám něco jméno české firmy Chemapol?

Také v Maďarsku se na oficiálních místech hovoří o tom, jakou roli v obchodech s nezdaněnou naftou sehrál Chemapol. Mezi největšími maďarskými firmami, které v té době masivně obchodovaly s nezdaněnou motorovou naftou, je vzpomínána firma MOL a firma KORDAX, existovaly ale desítky dalších.

Mluvili jsme o zavražděných a nezvěstných. Můžete upřesnit počty?

Krvavé oleje

V Maďarsku byli zavražděni a zmizeli lidé zejména v období, kdy byla dovážena motorová nafta deklarovaná jako jiný ropný produkt a také v době, kdy bylo povoleno odložení plateb za clo a daně. Z tohoto období má maďarská celní policie v evidenci záhadné zmizení 28 osob („bílé koně“). Jde především o lidi typu bezdomovců a podobné ztracené existence. Byli to ti, kteří zakládali fiktivní firmy. V souvislosti s těmito obchody eviduje maďarská policie asi 250 výbuchů na území celého Maďarska včetně odpálených ručních granátů. To, že výbuchy souvisejí s ropnými produkty, vím od policistů.

Vaší televizi se přihlásil jako korunní svědek v aféře LTO Szolta Nógradi. Z jeho výpovědi vyplynulo, že i on se cítí být v ohrožení života.

Nógradi je samozřejmě vystaven jistému nebezpečí. Jeho kauza je však sledovaná veřejností a to v Maďarsku hodně znamená. Takže pokud by se mu i přesto něco stalo, byl by to jeden z největších skandálů, jaké kdy Maďarsko zažilo.

Oficiální místa uvádějíže částka, o kterou přišla státní pokladna v Maďarsku, je přibližně 100 miliard forintů.

Odpovídá to podle vás skutečnosti?

Podle mne a podle výsledků mého pátrání jde o několiknásobek této částky. Těch 100 miliard je jen částka oficiálně zdokumentovaná celní správou. Občas to vypadá, že se blíží konec této aféry, jenomže její konec je v nedohlednu. Peníze z ní jsou dnes používány k tzv. privatizaci, ale také k obchodu se zbraněmi, drogami, atd. Všichni, kteří se byznysu s nezdaněnou naftou věnovali, byli na to připraveni. Byli dostatečně drzí a využili možností, které se jim nabídly. Je pravdou, že i v Maďarsku to byl byznys pro relativně úzkou skupinu lidí. Ani tady se řadový občan o možnosti podílet se na těchto obchodech nedozvěděl. Informace byly utajované.

Jestli tomu správně rozumím, tak i v Maďarsku šetří policie hlavně důsledky těchto obchodů, tedy vraždy a záhadná zmizení, ale obchody samotné zůstávají nevyšetřeny. Myslím, že to je trochu jinak. Ale výsledek vyšetřování že je stejný jako v Česku.

Krvavé oleje

Do dnešního dne ani jeden výbuch nebyl vyšetřen, u žádné z vražd ani výbuchů nebylo prokázáno skoro nic a pachatelé nebyli odhaleni.

Děkuji za rozhovor.

Po návratu z natáčení v Maďarsku se objevily informace o tom, že před domem Nógradiho bratra vybuchly ruční granáty. V souvislosti s obchody s nezdaněnou motorovou naftou ve stejné době další čtyři policejní důstojníci spáchali sebevraždu. Nógradi dostal policejní ochranu a skrývá se.

Bývalý ministr vnitra v Maďarsku Sándor Pintér zažaloval poslance László Pallaga za to, že na tiskové konferenci ke kauze LTG uvedl, že do podvodů s LTO byl bývalý ministr vnitra Sándor Pintér zapleten. Podle veřejně dostupných zdrojů se stýkal s mafiány a dostával od nich mnohamilionové úplatky. Pintér Pallaga zažaloval a soudní spor vyhrál. László Pallag byl odsouzen k zaplacení částky 1,25 mil. forintů, v přepočtu asi 250 000 Kč. Poslanec Pallag však po verdiktu oznámil, že na zaplacení odškodného Pinterovi nemá prostředky. Maďarské podsvětí zareagovalo okamžitě. Mafie uspořádala sbírku na odškodnění Pintéra. Podle maďarských sdělovacích prostředků to veřejnost vnímá jako největší možné ponížení bývalého ministra Pintéra.

Poslanec László Pallag se tak paradoxně stal sice šéfem parlamentní komise, která měla vyšetřovat podvody s LTO, avšak zároveň také jediným potrestaným v této kauze.

Vyšetřovací parlamentní komise ukončila svoji činnost v listopadu 2001. Vydala závěrečnou zprávu, avšak do případu LTO nepřinesla nic nového.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Na Mírově...

Ahojjani,

není to tak dlouho, možná rok, co jsem Ti říkal, že to prostředí tady mě nemění. Dneska Ti musím přiznat, že ano.

Dřív, když jsem někoho viděl, jak stojí u okna a má zasněný pohled, zeptal jsem se ho: „ Co tam vidíš?“ Většinou jsme uslyšel odpověď: „Až tady budeš tak dlouho jako já, uvidíš to taky. "A teď stávám u okna já a čumím a čumím... A kdyby ses mě zeptala, co vidím, musel bych Ti říct stejnou odpověď, jakou jsem slýchával já. Ale já Ti řeknu, co tam všichni vidíme. Nic. Díváš se z okna a tím se díváš do sebe. Dovnitř. Tam máš uložený takový vnitřní kalendář; listuješ v něm a počítáš.

Jiří

V Ostravě...

Jiří,

moc Tě zdravím. Už Tě někdy napadlo, že ty mříže mezi námi nám daly šanci poznat jeden druhého tak, jak bychom nikde jinde nemohli? Jedny mříže, které mezi námi jsou, mají konkrétní podobu, jsou studené a modré. Ale kromě nich jsou ještě jedny mříže. Ty, které nezávisle na sobě buduje každý z nás. Tím, co píšeš, tím, co říkáš, tím, jak popisuješ svět, ve kterém jsi žil dřív nebo ten, ve kterém jsi dneska. To jsou mříže, které v sobě cítím já. Ohraničily můj pohled na svět, ve kterém se já pohybuju. Ten svět sice zůstal stejný, jenom mnohé v něm vnímám dneska jinak.

Tebe Jiří znám jenom tak, jak jsi dovolil, abych Tě poznala. To, jak jsi mi odhalil své nitro, a teď nemyslím konkrétní události jako spíš to, jak se s nimi vypořádáváš, co prožíváš.

Nějakým zázrakem se stalo, že jsem Ti vstoupila do života právě ve chvíli, kdy se z Tvého nitra dralo na povrch něco jako Tvoje druhé já. Měla jsem to štěstí, že jsem u toho mohla být. Dal jsi podobu slov tomu, co máš v sobě.

Svoboda - to je stav ducha. Někdo hodně moudrý to řekl dávno přede mnou. Tys mi to nedávno potvrdil v jednom z dopisů. Děkoval jsi mi v něm za knihu, kterou jsem Ti přivezla. Říkala jsem si, že jsi v té chvíli právě to pochopil, že jsi pochopil v čem spočívá vnitřní

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

svoboda každého z nás. Ani u mne nesvoboda nejsou jenom mříže. Vnitřní svoboda, to je taky schopnost vyjádřit pocity slovy, dát jim podobu vět, to je něco, co k té vnitřní svobodě neodmyslitelně patří.

Tenkrát, když jsem Ti napsala první dopis, netušila jsem, že se z nás stanou přátelé. Občas to vypadalo, že spolu mluví obyvatelé různých planet. Dneska vím, že jsem v Tobě našla přítele. Člověka, o kterém nepochybuji a kterému věřím.

Jana

Na Mírově...

Jani,

minule jsi mi řekla, že v poslední době mluvím dost často o duši. O svědomí, jestli si vzpomínáš, jsem Ti kdysi napsal, že je to pro mne sedm písmen. Ale co když je ta lidská duše vlastně svědomí?

Pamatuješ si ještě obsah jednoho z prvních dopisů, ve kterém jsi psala o tom, že mi práce na knize pomůže utřídit myšlenky a najít odpovědi na otázky, které v sobě mám a taky na ty, které se přede mnou ještě časem vynoří? Nedávno jsem ty dopisy znovu četl a uvědomil jsem si, že jsi měla pravdu, že myšlenky dostávají na papíře jiný rozměr.

Napsala jsi mi, že až tomu všemu, co mám za sebou, dám podobu slov a až je dám na papír, bude to možná fungovat tak trochu jako čistírna svědomí. Říkal jsem si, jak Tě to mohlo napadnout, a taky že by to bylo příliš levné takhle snadno si svědomí „vyprat“. Čistírnou bych to zrovna nenazval, ale měla jsi pravdu v tom, že slova a věty, které Ti o tom všem, čím procházím, píšou, mě osvobozují. Opravdu se vynořily souvislosti, do kterých se snažím nějak zařadit sám sebe.

Teprve nedávno jsem pochopil, cojsi tím myslela, teprve nedávno mi došlo, jak je to pro mne důležité. Čtu Tvé dopisy, píšou Ti svoje a nějak se přitom oklikou dostávám do svojí duše a vím, že mi rozumíš. Je to jako otisk. Nebo ještě jinak. Bruslíš na zamrzlém jezeře, kde už bylo víc lidí na bruslích. Jsou tam po nich rýhy, ale jenom já vím, v jakých kruzích jsem po něm jezdil já. Dneska ty moje kruhy znáš i Ty.

Taky občas přemýšlím o tom, co mi přinesly ty poslední roky a o tom, jestli se dá zlo odčinit.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Možná dá. Jenom já nevím jak. Z mého pohledu by to mělo stejnou hodnotu jako hodnota odpustku koupeného v kostele. Moje víra v odčinění zla, to nejsou odpustky. To je o boji, který s ním svádím uvnitř sebe. Jinak to prostě nejde. Jenomže třeba se pletu, co já vím?

Dneska jsem jiný než dřív a tak trochu bezradný z toho, že tady v té kleci mne ta dobrá předsevzetí mohou opustit. Protože není jak a hlavně komu dokázat, že jsem jiný. To je to, s čím žít musíš, ať chceš nebo ne, až do smrti. Strašně nechceš, aby se minulost vrátila a přitom někde hluboko v sobě máš strach z toho, že zdi kolem Tebe Tě nenechají před minulostí utéct, kdyby chtěla zase jednou „přijít na návštěvu“ Musím se s tím nějak srovnat, ale je to těžké. Všechno, co Ti dneska píšu, má společného jmenovatele. Zdi kolem mne. Uděláš dva kroky, a ty zdi Tě o tři vrátí zpátky.

Někdy dřív, třeba ve škole, jsem řešil příklad z matiky nebo něco podobného a nevěděl jsem si s ním rady. Potom, za čas, dělal jsem něco jiného, a cink!, vůbec jsem na ten příklad nemyslel a věděl jsem řešení. Myslím si, že to, co děláme, protože opravdu chceme, ale opravdu moc, to nejsme my, to není ten život, kde dýcháme, pachtíme se, každé ráno vstáváme a večer usneme. Chci tím říct, že něco v nás úporně pracuje i bez nás. Chce to vlastně jen čas k poznání. Je to pár dní, kdy něco ve mně cinklo. Můj život, aniž bych to nějak zvlášť chtěl, mi přinesl řešení. Ať se v myšlenkách trápím čím chci, není to důležité. Důležité je poznání, že mě to někam posouvá. Něco takového byla i ta knížka, co jsi mi poslala. Vidiš, pro mne to bylo to cinknutí. Najednou kolem mne nejsou mříže, protože existuje svět slov. Aspoň na chvíli. Do toho světa slov jsem se vlastně dostal prostřednictvím dopisů, které si spolu vyměňujeme. Ten první, jestli si vzpomínáš, začínal: „Pane Večeři, jsem autorkou několika desítek reportáží...“ Je to už čtyři roky, cos mi poslala. Mám ho právě před sebou a přemýšlím o tom, kam mne těch pár posledních let posunulo.

Co myslíš, kolik knížek ještě napíšem?

Jiří

Od data, kdy jsem hledala adresáta pro svůj první dopis, uplynuly čtyři roky. Je duben. První jarní den už je za námi, ale venku zase sněží.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Dokumentaci k nekonečnému příběhu o lehkých topných olejích neboli nezdaněné motorové naftě ukládám na své místo. Naposledy procházím celní sazebníky, faktury, dodací listy a soupis firem, které se kauzou ve větší či menší míře protáhly. Vracím se k písemnostem z Ukrajiny, k dopisům od Petra Hanáka i k rozhovorům, které jsem pořídila v Budapešti a Ingolstadtu. Nevím sice, jakou formou příslušné orgány v některých státech poznamenaných kauzou LTO - policie, celníci a různé parlamentní komise - postupovaly při šetření. Co ale vím jistě, je to, že nejhůř se v ČR kromě znění zákonů na objasnění kauzy podepsalo rozhodnutí o jejím šetření v rámci okresů a krajů. Místo aby se tyto obchody, které probíhaly jako pavučina napříč celou republikou - dokonce se dá hovořit spíš o evropském měřítku, šetřily jako mezinárodně organizované, rozdrobily se do okresů a krajů a mnohdy je dostali do rukou policisté, kteří vůbec netušili, o co jde. Jejich vyšetřování tak končilo v okamžiku, kdy cisterny opustily rámeček jejich okresu. Vyšetřování této kauzy vůbec je stejně absurdní jako kauza sama. Policisté i celníci totiž velmi rychle museli vědět, že tímto způsobem nikdy skutečné pachatele tohoto zločinu na občanech nedostihnou.

K daňovým únikům v řádech miliard může tak Česká Republika jako „úspěch“ připočítat náklady spojené se zbytečnou prací policie, finančních úřadů, celníků a soudů. Já osobně jsem přesvědčena, že při stavu zákonů platných v té době by každý z těch několika odsouzených uspěl se svojí žalobou u Mezinárodního soudu ve Strassburgu. Nikdo se k tomu neuchýlil, protože každému za nehty přece jenom něco zůstalo. Princip obchodů však má na svědomí někdo, kdo nikdy nebyl a patrně už nikdy nebude potrestán.

Díky zákonům zůstala tato loupež století nepotrestána, pomineme-li koně a pár olejářů, kteří sami přejmenovali LTO na motorovou naftu. Nikomu z těch, kteří majetky v řádech stovek milionů, v některých případech možná miliard, získali, nebyl majetek zabaven. Paradoxně zůstaly v jejich kapsách peníze, za které jsme kupovali u benzinových čerpacích stanic motorovou naftu a platili za ni tenkrát přibližně 15 Kč, i když cena za LTO, za kterou byla pořízena, se pohybovala kolem 4 Kč. Všechno, co bylo navíc, zůstalo v kapsách olejářské mafie.

Stejně tak se už nikdy nedozvíme skutečnou sumu, o kterou byli programově připraveni daňoví poplatníci na dovozech motorové nafty deklarované na vstupu na naše území jako LTO a posléze prodané jako

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

motorová nafta, ani na vývozech LTO koupeného v našich rafineriích deklarovaného pro vývoz jako motorová nafta a díky tomu ze státní pokladny odčerpaných daní v miliardových částkách. Přitom stejný vlak teoreticky mohl projíždět některými státy, aby se do naší republiky znovu vrátil jako motorová nafta, na našich hranicích deklarovaná jako LTO a v závěru cyklu byl prodán za cenu zdaněné motorové nafty, takže se na něm dalo vydělat několikrát.

Stejně tak se nikdy nedozvíme skutečný počet mrtvých, kteří v souvislosti s touto kauzou byli zavražděni. S největší pravděpodobností nebudeme nikdy znát jejich vrahy. Kdyby nebylo dobrovolného přiznání Jiřího Večeře, nebyla by objasněna ani vražda Lubomíra Holého, zatím jediná, jejíž pachatelé byli pravomocně odsouzeni.

Od samého začátku jsem doufala spíš v jednotné pátrání, sestavení silného fundovaného týmu, který bude kauzu sledovat přinejmenším celorepublikově. Později, po návštěvě Ingolstadtu a Vídně, jsem věřila, že kauza bude šetřena z mezinárodního pohledu, že bude vytvořen tým z mezinárodních expertů, protože každému muselo být jasné, že právě tento postup by se každé ze zainteresovaných zemí mnohonásobně vyplatil. Nestalo se tak. Specializované týmy byly postupně zrušeny. Památkem po těchto obchodech jsou kříže na mnoha hřbitovech, nejenom v České republice, na hrobech obětí tohoto zločinu, který se na občanech odehrál s posvěcením státu. Státu, který má jedinou povinnost - zájmy svých občanů chránit. Bagatelizováním výše daňových úniků, ke kterému se střídavě uchýlovali ministři Dlouhý a Kočárník, ale i někteří další tehdejší vládní činitelé, mi jen potvrdilo bezmoc řadového občana ve vztahu k tehdejším vládním garniturám.

Listuji v dopisech od Jiřího Večeře. Mám jich dnes kolem pěti set a vím, že ten, který dnes zakládám, není zdaleka poslední. Je v nich zachycena dlouhá cesta jeho paměti, obsahují spoustu informací o obchodech s LTO, o lidech, kteří se jich účastnili, o lidech, kteří vzájemně ovlivnili svoje životy, a také o těch, s nimiž Jiří Večeř přišel bezprostředně do styku.

Jsou ale hlavně potvrzením důvěry a přátelství, které mezi oběma autory vzniklo, vztahu, který prošel mnoha peripetiemi, okamžiky, kdy se zdálo, že

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

nemůžeme najít společnou řeč, že naše pohledy na události ze začátku devadesátých let jsou tak diametrálně odlišné, že vůbec nepřichází v úvahu, abychom si rozuměli. Přes to všechno se nám podařilo k sobě najít cestu a přes řeku plnou olejů a krve k sobě postavit most. Během té doby, co si s ním píšu, jsem našla přítele.

Opět sedím v soudní síni, do které před chvílí přivedli obžalované. Jiří Večeř, vysoký, štíhlý, pohublý muž, nakrátko ostříhané vlasy. Milan Šišma, pohublý muž s knírkem, nervní, reaguje na každé slovo, které u soudu pronesou svědci. Jan Marcinek se svolením soudu opouští jednací síň a po celou dobu procesu nechává jednat pouze svoji advokátku.

Na obou stranách stojí vězeňská služba s krátkými zbraněmi, v maskáčích a v kuklách. Od zahájení procesu v Praze uplynulo téměř šest let. A od vraždy Marka Lehkého, kterou projednává v těchto dnech Krajský soud v Brně, je to jedenáct let. Většina svědků si na nic nepamatuje, ti, kteří si pamatují, mlží, vypovídají nepřesvědčivě.

K vraždě Marka Lehkého došlo v březnu 1995. Jeho pohřeb zůstal bez povšimnutí všech, kteří se k němu ještě krátce před tím, než zemřel, hlásili. Kamarádů, kteří si k němu chodili pro peníze, 1 kamarádů, kteří ho měli rádi pro jeho bezprostřední a milou povahu. Nepřišel žádný z olejářů, nepřišli ani příbuzní. Na pohřbu byl z blízkých jediný člověk - jeho matka a vedle ní správce hřbitova.

Možná někdy na místo, na němž došlo k výbuchu a jeho usmrcení, položí někdo občas kytku. Třeba se tam objeví kříž nebo něco, co by to místo připomínalo. Za jedenáct let změnila řeka Morava mírně koryto a když se dnes zeptáte lidí z Kvasic nebo Tlumačova, kde to místo přesně je, většinou si je už nepamatují. Byla jsem tam nedávno a cesta alejí, po které naposledy jel, je rozbitá a končí v řece. Určitě je ale řada lidí, kteří si na něho rádi vzpomenou, jenom já o nich nevím.

Vypadá to, že po Marku Lehkém toho moc nezůstane. Jeho urna byla převezena na jiný hřbitov, hrobka rodiny Lehkých ve Zlíně byla zrušena.

Jiří Večeř je ve vězení už sedmý rok. A já vím, že ať soud vynese jakýkoli rozsudek, ten, pro něho největší trest, ponese sám v sobě do konce života.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Žádné fyzické mříže, zdi žádného vězení nemohou být silnější než mříže, které má Jiří Večeř v sobě, než peklo, kterým prošel, a které v sobě ponese do konce svých dnů.

Kdysi mne požádal, abych navštívila jedno místo ve Slovinsku, popsal mi kostel, ve kterém je přes celou stěnu namalovaný obrovský pařát, ruka, do níž padají hříšníci. Ruka ve vteřině těsně před tím, než se sevře úplně a rozdrťí je. Má znázorňovat peklo. Do toho kostela jsem se jela podívat. Sedla jsem si do lavice, kterou mi popsal, a hledala jsem na stěně kostela ono peklo, které na něj udělalo tak obrovský dojem.

Trvalo mi to dlouho. Myslela jsem si, že jsem omylem vešla do jiného kostela a že zde nic takového není. Asi po půl hodině jsem na té obrovské stěně objevila kresbu snad metr a půl velikou. Mezi ostatními obrazy se téměř ztrácela. Nechápala jsem, co se stalo. Napadlo mne, že někdo kostel přemaloval. Vzápětí jsem si ale uvědomila, jaký nesmysl to je. Ruku jsem vyfotila, přivezla zpět a ukázala jsem ji Jiřímu. Díval se na ni nechápavě. Srovnával velikost okolních předmětů, jako by mi nevěřil, že jsem ji nějakým technickým zásahem nezmenšila. Myslím, že dodnes si není úplně jist, co se stalo. Zato já to vím.

Ta ruka dostala obludné rozměry a přehlušila všechno ostatní, co na stěně kostela viděl, silou svého obsahu. Já dnes vím, že nic jiného než tu ruku neviděl a nevnímал, že to byla jeho duše a všechno, čím prošel do té doby, hříchy, kterých se dopustil, které způsobily, že ztvárnění pekla na stěně kostela v Bledu dostalo v jeho paměti tyto obludné rozměry.

Dokumenty dostávají svoje místo a pořadová čísla a já si znovu uvědomuji, že kniha obsahuje jen nepatrný zlomek všeho, co se mi podařilo od roku 1993 shromáždit. Uvědomuji si také, že v době práce na knize se objevila řada nových informací a dokumentace toho, že „příběh LTO“ neskončil v roce 1996. Že se od té doby objevil v několika jiných variantách a že ani současné zákony nezabránily úplně obchodům s nezdaněnými ropnými produkty.

Především si ale uvědomuji, že nic z toho, co obsahují moje pořadače, nic z toho, co obsahují rozsudky o násilí, které tuto kauzu provázelo, se nemuselo stát. Kdyby nebylo lačnosti po penězích, touhy po moci, kterou přinášejí, a opojení tím, kam moc a peníze lidí kolem olejů vynesly.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Největší vinu za to, co se v „olejářské době“ odehrálo, nesou ti, kteří navrhli zákony, které to umožnily a ti, kteří je schválili a poskytovali k nim výklady.



55 P 37
SÜCF
788 0
78MB

TRANSPORT DE:
PRODUCTS
PETROLIERS MORS Gift
DATTACHE: PAWS U
DUPOUC
H * * 3JL

30
1202

ew 73. * C ■ EH5, 1
S 41. 1. 49. 10. 57. 11

22.650 kg
27.0t

F · D
59. 5 L
29

3

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

J 68en

Tr

wv"

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Rozsudek je přepsán a jsou z něj odstraněny zkratky „obž.“ před jmény Radek Jašek, Pavel Straka, Jiří Večeř, Vratislav Kutal, Milan Šišma, Roman Malý, Vladimír Jílek a Otakar Habich, neboť u těchto jmen jde opakovaně o obžalované, odstraněny překlady, data narození obžalovaných a místa bydliště.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

56T 23/2000

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. ledna 2001 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a přísedících Josefa Aksenova a Josefa Fontány t a k t o :

Obžalovaní

1) Radek J a š e k toho času

ve vazbě ve věznici Praha 4 - Pankrác,

2) Pavel S t r a k a toho

času ve vazbě ve věznici Praha 6 - Ruzyně,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

3) Jiří V e č e ř toho času

ve vazbě ve věznici Praha 4 - Pankrác,

4) Vratislav **K u t a l**

toho času ve vazbě ve věznici Plzeň - Bory,

5) Milan **Š i š m a** toho času

ve vazbě ve věznici České Budějovice,

6) Roman M a l ý

7) Vladimír J í l e k

8) Otakar **H a b i c h**

j s o u v i n n i , ž e

I. obžalovaní Radek Jašek, Pavel Straka, Jiří Večeř a Milan Šišma společně

Dne 15. ledna 1995 v dopoledních hodinách usmrtili poškozeného Lubomíra Holého, nar. 9. 8. 1940, a to tím způsobem, že Milan Šišma zkontaktoval v přesně nezjištěnou dobu v prosinci 1994 Jiřího Večeře s požadavkem na usmrcení poškozeného z důvodu se obohatit na majetku poškozeného. Večeř poté najal Pavla Straku k usmrcení poškozeného,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

příčemž mu vedle informací o místě bydliště poškozeného předal i vlastní pistoli ČZ vzor 27, ráže 7.65 mm s tlumičem, Pavel Straka pak k usmrcení poškozeného dne 14. 1. 1995 přemluvil Radka Jaška. Společně pak téhož dne odjeli do bydliště poškozeného v Praze 5 na Barrandově, do ulice Werichova č. 954, kde zaparkovali vozidlo, společně odešli k bytu obžalovaného, obhlédli situaci, přičemž vzhledem k tomu, že poškozený nebyl doma, přespali ve vozidle. Straka zároveň vyzkoušel funkčnost pistole, kterou mu poskytl Večeř a kterou předal Jaškovi.

Druhého dne 15. ledna 1995 pak Straka s Jaškem opětovně vešli do domu, přičemž Straka sdělil Jaškovi, nechť poškozeného usmrtí sám s tím, že na něho počká s vozidlem v Motelu Průhonice.

Jašek pak dne 15. ledna 1995 kolem poledne, opakovaným vyhozením jističe elektrického proudu v chodbě domu přinutil poškozeného Holého otevřít dveře bytu. Když vycházel ven, aby si nahodil jistič, tak jej za pomoci pistole zatlačil zpět do bytu. V bytě přinutil poškozeného vydat nejméně 400.000,- na hotovosti a nejméně jedny zlaté hodinky, dva zlaté řetízky, dva zlaté prsteny, vrtačku, digitální budík, dvě lahve alkoholu a tašku. Prohledal částečně byt, posléze donutil poškozeného lehnout si na postel v ložnici s tím, ať zde zůstane v klidu ležet, že odchází, přikryl mu hlavu polštářem a poté střelil poškozeného přes polštář do hlavy, čímž mu způsobil střelnou ránu hlavy. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku s otokem mozku, přičemž smrt nebylo možno odvrátit ani včasnou lékařskou pomocí.

Poté odjel i s věcmi za Strakou do Průhonic, kde mu předal věci a část peněz a společně odjeli do Prostějova za Jiřím Večeřem, jehož cestou informovali smluveným heslem o usmrcení poškozeného. Večeřovi pak Straka předal věci odcizené v bytě poškozeného Holého s výjimkou odcizených peněz včetně částky 120.000,- Kč, kterou si bez vědomí ostatních ponechal Jašek a Večeř nejprve telefonicky a pak osobně informoval Šišmu o zavraždění poškozeného Holého, který Večeřovi vyplatil částku 400.000, Kč. Následující den ji předal Večeř Strakovi, který si tuto částku ponechal. Rovněž mu předal hodinky a zlato odcizené v bytě poškozeného,

**t e d y : obžalovaný Radek Jašek a obžalovaný Pavel Straka
jiného úmyslně usmrtili v úmyslu získat majetkový prospěch,**

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

obžalovaný Jiří Večeř

zosnoval úmyslné usmrcení jiného,

obžalovaný Milan Šišma

navedl jiného k úmyslnému usmrcení jiného v úmyslu získat majetkový prospěch,

II. obžalování Jiří Večeř a Vratislav Kutal společně

Připravovali usmrcení žurnalisty deníku Blesk Stanislava Čecha, nar. 24. 9. 1941 tím způsobem, že v přesně nezjištěné době, v roce 1993, na přesně nezjištěném místě v okr. Šumperk, si Vratislav Kutal objednal u Jiřího Večeře usmrcení Stanislava Čecha, který se zajímal o obchody s LTO. Za tímto účelem poskytl Kutal Večeřovi zálohu ve výši nejméně 500.000,- Kč a rovněž mu poskytl informace o adrese Stanislava Čecha v Praze. Jiří Večeř pak prostřednictvím svědka Luďka Havránka zkontaktoval svědka Leona Válku, u něhož si objednal usmrcení Stanislava Čecha s tím, že pokud usmrcení provede, bude mu vyplacena odměna 1.000.000,- Kč a rovněž mu předal jako zálohu částku ve výši 400.000,- Kč a informace o pobytu Čecha. K usmrcení Stanislava Čecha nedošlo z toho důvodu, že svědek Leon Válka se tohoto jednání ani dopustit nechtěl,

t e d y : dopustili se jednání pro společnost nebezpečného, které spočívalo v návodu k trestnému činu vraždy dle § 219 odst. 1 tr. zák., přičemž k pokusu ani k dokonání trestného činu nedošlo,

III. obžalování Vratislav Kutal, Jiří Večeř, Radek Jašek, Roman Malý a Otakar Habich společně

V přesně nezjištěný den koncem roku 1996 ve Slovinsku objednal Vratislav Kutal u Jiřího Večeře provedení explozí výbušných systémů jednak u Okresního soudu v Olomouci a jednak v Praze pod libovolným taxikářským vozidlem. Jiří Večeř za tímto účelem najal Romana Malého, který požádal Otakara Habicha o opatření výbušnín. Ten na žádost Malého v přesně nezjištěný den před 29. lednem 1997 koupil na burze v Kroměříži dvě trinitrotoluenové výbušky, včetně zápalnic a tyto předal Radkovi Jaškovi, jemuž předal oba výbušné systémy a odvezl je do Olomouce, kde Jašek v Olomouci na Třídě Svobody před budovou okresního soudu dne 29.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

ledna 1997 kolem 21.45 hodin odpálil jednu z náložek. Téže noci odjel Radek Jašek do Prahy, kde umístil druhý výbušný systém pod dosud neztotožněné vozidlo taxi, tovární značky Seat Toledo bílé barvy, které bylo zaparkované v blíže nezjištěné ulici ústící na Václavském náměstí v Praze 1 a pokusil se náložku odpálit. K výbuchu však nedošlo vzhledem k technické závadě, proto toto zařízení odvezl a předal zpět Romanu Malému,

t e d y : obžalovaní Vratislav Kutal a Jiří Večeř
jiného navedli, aby si opatřil a přechovával výbušninu,

obžalovaní Radek Jašek, Roman Malý a Otakar Habich
si opatřili a přechovávali výbušninu,

IV. obžalovaný Vladimír Jílek sám

V přesně nezjištěné době v lednu 1995 převzal od Jiřího Večeře tlumič pistole, ačkoliv věděl, že tlumič byl použit k zastřelení Lubomíra Holého, tento tlumič přechovával až do 12. listopadu 1999, kdy ho dobrovolně vydal, čímž umožnil pachatelům vraždy poškozeného, aby nebyli trestně stíháni,

t e d y : pachateli trestného činu pomáhal v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání

V. obžalovaný Roman Malý sám

V přesně nezjištěný den v měsíci březnu 1995 v Zábřehu na Moravě se dozvěděl od Radka Jaška, že tento zastřelil dne 15. ledna 1995 pošk. Lubomíra Holého v jeho bytě v Praze 5, dozvěděl se, jakým způsobem se Jašek dostal do bytu a jakým způsobem byl poškozený usmrčen i jaké věci z bytu Jašek odcizil. Přesto toto neoznámil orgánům činným v trestním řízení,

t e d y : hodnověrným způsobem se dozvěděl, že jiný spáchal trestný čin vraždy a takový trestný čin neoznámil bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

čímž spáchali

obžalovaný Radek Jašek

pod bodem I.

- trestný čin vraždy dle § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. účinného od 1. 1. 1994 do 1. 9. 1995,

pod bodem III.

- trestný čin nedovoleného ozbrojování dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák. účinného od 1. 9. 1995,

obžalovaný Pavel Straka

pod bodem I.

- trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. účinného od 1. 1. 1994 do 1. 9. 1995, **obžalovaný Jiří Večeř**

pod bodem I.

- organizátorský trestného činu vraždy dle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zák. k § 219 odst. 1 tr. zák. účinného od 1. 1. 1994 do 1. 1. 1995,

pod bodem II.

- příprava k trestnému činu vraždy podle § 7 odst. 1 tr. zák. k § 219 odst. 1 tr. zák., účinného od 1. 1. 1992 do 1. 1. 1994,

pod bodem III.

- návod k trestnému činu nedovoleného ozbrojování podle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zák. k § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák., účinného od 1. 9. 1995,

obžalovaný Vratislav Kutal

pod bodem II.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

- příprava k trestnému činu vraždy dle § 7 odst. 1 tr. zák. k § 219 odst. 1 tr. zák., účinného od 1. 1. 1992 do 1. 1. 1994,

pod bodem III.

- návod k trestnému činu nedovoleného ozbrojení podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zák. k § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák., účinného od 1. 9. 1995,

obžalovaný Milan Šišma

pod bodem I.

- návod k trestnému činu vraždy dle § 10 odst. 1 písm. b) k § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. účinného od 1. 1. 1994 do 1. 9. 1995,

obžalovaný Roman Malý pod

bodem III.

- trestný čin nedovoleného ozbrojení dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák. účinného od 1.9. 1995,

pod bodem V.

- trestný čin neoznámení trestného činu dle § 168 odst. 1 tr. zák.,

obžalovaný Vladimír Jílek

pod bodem IV.

- trestný čin nadržování dle § 166 odst. 1 tr. zák.,

obžalovaný Otakar Habich

pod bodem III.

- trestný čin nedovolené ozbrojení dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák., účinného do 1. 9. 1995,

a odsuzují se

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

obžalovaný Radek Jašek

podle § 219 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **13 (třinácti) let nepodmíněně.**

Podle § 39 a odst. 2 písm. d) tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Obžalovaný Pavel Straka

Podle § 219 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) let nepodmíněně.**

Podle § 39a odst 3 tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Obžalovaný Jiří Večeř

Podle § 219 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) let nepodmíněně.**

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. se ukládá trest propadnutí 1 ks tlumiče.

Obžalovaný Vratislav Kutal

Podle § 219 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) let nepodmíněně.**

Podle § 39a odst. 3 tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Obžalovaný Milan Šišma

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Podle § 219 odst 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání **13,5 (třináct a půl) let nepodmíněně.**

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Podle § 39a odst. 3 tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 53 odst. 1 tr. zák. se ukládá peněžitý trest ve výši 4.000.000,- Kč.

Podle § 54 odst. 3 tr. zák. se pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, ukládá náhradní trest odnětí svobody v trvání 1,5 (jeden a půl) roku.

Obžalovaný Roman Malý

Podle § 168 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (**tří**) **let.**

Obžalovaný Vladimír Jílek

Podle § 166 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 10 (**deseti**) **měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2, 5 (dva a půl)** **let.**

Obžalovaný Otakar Habich

Podle § 185 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání 6 (**šesti**) **měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. se mu výkon toho- 290

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

to trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 226 písm. c) tr. řádu se

Obžalovaný Vratislav K u t a l,

toho času ve vazbě ve věznici Plzeň - Bory,

zproštuje obžaloby, že

dne 15. ledna 1995 usmrtil poškozeného Lubomíra Holého nar. 9. 8. 1940. Po dohodě s obžalovaným Milanem Šišmou v úmyslu zmocnit se majetku poškozeného v hodnotě nejméně 80.000.000,- Kč kontaktoval Šišmakoncem roku 1994 Jiřího Večeře s požadavkem na usmrcení poškozeného. Večeř poté na počátku roku 1995 najal k usmrcení Lubomíra Holého Pavla Straku, kterému vedle informací o místě bydliště poškozeného předal i vlastní pistoli ČZ vzor 27, ráže 7,65 mm bez výrobního čísla s tlumičem.

Pavel Straka potom k usmrcení poškozeného Holého dne 14. 1. 1995 přemluvil Radka Jaška, kterého téhož dne dovezl do bydliště poškozeného v Praze na Barrandově do ulice Werichova č. 954, kde mu ukázal byt a předal mu pistoli s tlumičem.

Radek Jašek pak dne 15. ledna 1995 kolem poledne vyhozením jističe elektrického proudu v chodbě domu přinutil poškozeného Holého otevřít dveře bytu, kam jej za pomoci namířené pistole zatlačil zpět. Posléze donutil Lubomíra Holého lehnout na postel, kde jej střelil přes polštář do hlavy.

Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku, přičemž smrt nebylo možno odvrátit ani včasnou odbornou lékařskou pomocí. Z bytu potom odcizil cca 400.000,- Kč na hotovosti, zlaté hodinky, dva zlaté řetízky, dva zlaté prsteny, vrtačku, digitální budík, dvě láhve alkoholu a tašku.

Pavel Straka pak dne 16. 1. 1995 převzal od Jiřího Večeře částku 400.000,- Kč, kterou Jiří Večeř za vraždu poškozeného Holého

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

dostal dne 15. 1. 1995 od Milana Šišmy, **č í m ž m ě l**

spáchat

organizátorství k trestnému činu vraždy dle § 10 odst. 1 písm. a) k § 219 odst. 1, 2 písm f) tr. zák., účinného od 1. 1. 1994 do 1. 9. 1995.

Odůvodnění:

V hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový děj:

pokud jde o jednání uvedené pod bodem I., IV., a V., tak spolu spolu bezprostředně souvisí. Obžalovaný Jiří Večeř byl původně důstojníkem z povolání, který v roce 1989 po listopadové revoluci odešel z armády a začal pracovat jako kovář v Rostexu. Později přešel ke svému kamarádovi Jiřímu Rešnerovi, který si otevřel pekařství a v roce 1992 začal drobně podnikat, a to v komoditě cigaret, kdy nakupoval a prodával cigarety.

Prostřednictvím svého kamaráda Radka Cikryta se seznámil obžalovaný Jiří Večeř s obžalovaným Vratislavem Kutalem, který mu nabídl, aby pro něho Večeř pracoval. Večeř se o Kotalovi dozvěděl, že se jedná o policistu, který však podniká. Jiřímu Večeřovi se pak naskytla možnost uskutečnit větší obchod s cigaretami, přičemž však neměl dostatek finančních prostředků a vypomohl mu Vratislav Kotal. Tento obchod se uskutečnil, přičemž pro Večeře to byl první oficiální obchod, který byl řádně zanesen i do účetnictví jeho firmy. Na tomto prvním větším obchodu se podílel i kamarád Večeře, svědek Luděk Havránek. V závěru obchodu s cigaretami se setkal Jiří Večeř s Milanem Šišmou. Za těchto okolností pak došlo k seznámení Jiřího Večeře s Kutalem a s Šišmou, přičemž Večeř začal pro Šišmu a Kutala v podstatě pracovat.

Na žádost Kutala si založil Jiří Večeř svoji firmu, a to na fyzickou osobu s názvem Jiří Večeř - AKCEPT Vyškov. Kotal a Šišma byli napojeni mimo jiné na firmu AKCEPT Jeseník, přičemž Kotal určil Večeřovi název firmy. Firma AKCEPT Jeseník s pobočkou Mohelnice se mimo jiné zabývala nákupem a prodejem LTO. LTO odebírala od poškozeného Lubomíra Holého, jehož dodavatelem byla přímo firma CHEMAPOL. Ta dovážela

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

LTO ze zahraničí. Postupem času se spolupráce Jiřího Večeře s Kutalem a Šišmou stále prohlubovala a Večeř se těšil stále větší důvěře z jejich strany.

Vyvrcholilo to tím, že začal dovážet mimo jiné platby v hotovosti z obchodu s LTO poškozenému Lubomírovi Holému do sídla jeho firem v Praze. Večeřovi byly svěřovány hotovosti řádově v desítkách až stovkách milionů korun. Byl to rovněž Kutal, kdo seznámil Večeře s poškozeným Lubomírem Holým. Pokud jde o poškozeného Lubomíra Holého, patřil mezi největší obchodníky s LTO. Roční obrat jeho firmy, obchodující s LTO, činil 2 miliardy korun.

Poškozený Lubomír Holý dodával tak mimo jiné LTO i tzv. severomoravské větvi, reprezentované v určitém období právě firmou AKCEPT Jeseník, pobočka Mohelnice spojené s osobou Vratislava Kutala a rovněž s osobou Milana Šišmy. Milan Šišma pracoval pro tuto firmu na základě mandátních smluv, přestože měl sám své firmy a podnikal zejména v oboru nákupu a prodeje stavebnin. Postupem času se mezi Večeřem, Kutalem a Šišmou vytvořil vztah, kdy se jeden na druhého mohli naprosto spolehnout, přičemž Šišma a Kutal umožnili Večeřovi získat z tohoto podnikání značné finanční prostředky.

Firma AKCEPT Jeseník s pobočkou v Mohelnici obchodovala s LTO do období na přelomu roku 1992 až 1993- Zároveň se u této firmy soustřeďovaly platby v hotovosti od ostatních odběratelů LTO. Tyto platby v hotovosti byly převáženy poškozenému Lubomíru Holému do Prahy. Na tom se podílel i Jiří Večeř. Princip obchodování s LTO byl založen na tom, že mezi několika firmami byla předávána komodita LTO, aby na určitém článku řetězce došlo k záměně LTO za motorovou naftu, která byla dodávána konečným odběratelům.

Vzhledem k tomu, že docházelo k nezákonnému krácení daní, s určitým zpožděním se začaly o obchody s LTO zajímat rovněž i orgány činné v trestním řízení. Z tohoto důvodu se obchody s LTO staly rizikovějšími, na což reagovala mimo jiné firma AKCEPT Jeseník s pobočkou v Mohelnici, reprezentována Kutalem a Šišmou tak, že přestala oficiálně obchodovat s komoditou LTO. Kutal a Šišma využili toho, že přítel Jiřího Večeře, svědek Luděk Havránek, dlužil Kutalovi a Šišmovi peníze v souvislosti s neuskutečněným obchodem s cigaretami. S komoditou LTO začal obchodovat svědek Luděk Havránek s tím, že z každého kilogramu LTO bude odevzdávat jednu korunu Šišmovi a Kutalovi.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Svědék Luděk Havránek začal obchodovat s LTO v roce 1993, kdy začal odebírat LTO přímo od poškozeného Lubomíra Holého. Šišmovi a Kutalovi odevzdával peníze, tedy jednu korunu z každého kilogramu LTO. Měsíční odběr svědka Havránka od poškozeného Holého dosahoval někdy až 18 tisíc tun, tzn., že Kutalovi a Šišmovi předával svědek Havránek částku 18 milionů Kč. Nutno dodat, že svědek Luděk Havránek měl u Šišmy a Kutala dluh pouze 2.500.000,- Kč. Původně bylo domluveno, že jim bude platit korunu z každého kila LTO po dobu 1 měsíce, avšak peníze jim zaslal po dobu tří měsíců.

Svědék Luděk Havránek byl v podstatě kontrolován a řízen Jiřím Večeřem, který jednal podle instrukcí Šišmy a Kutala. Pokud měl někdy Luděk Havránek problémy při dodávkách LTO od poškozeného Holého, vyřizoval celou záležitost Šišma. K 31. 12. 1993 ukončil Luděk Havránek odběry od poškozeného Holého. Šišma po dohodě s Jiřím Večeřem zapojil do obchodování s komoditou LTO firmu STANLEY COMPANY, která byla sice oficiálně reprezentována svědkem Romanem Sloukem, ale obchody ve skutečnosti prováděl Marek Lehký. Marek Lehký byl kontrolován Jiřím Večeřem, který však jednal podle pokynů Milana Šišmy.

Firma STANLEY COMPANY pokračovala s obchody v LTO v roce 1994. Nutno dodat, že kontakty mezi poškozeným Lubomírem Holým, Vratislavem Kutalem a Milanem Šišmou se stále prohlubovaly. Obchodní vztahy přesáhly i do určitých přátelských vztahů. Poškozený Lubomír Holý byl Čechorakušan. V Praze žil v podstatě sám, manželka za ním dojížděla nepravidelně. A tak Holý navštěvoval jak Vratislava Kutala, tak Milana Šišmu na Moravě. Na Moravě rovněž v jejich přítomnosti oslavoval výročí svého sňatku se svojí manželkou.

Poškozený Holý měl se Šišmou společného koníčka, a to byla myslivost. Kutal a Šišma se rovněž podíleli na zhodnocování peněz poškozeného Lubomíra Holého, který získával z obchodu s LTO obrovské finanční prostředky. Postupem času však v obchodu s LTO ze strany firmy STANLEY COMPANY docházelo k nárůstu dluhů vůči poškozenému Lubomíru Holému. Ten začal činit kroky vedoucí ke splacení tohoto dluhu. Dluh vznikl mimo jiné i tím, že ze strany Marka Lehkého nebyly odváděny řádně platby poškozenému Lubomíru Holému.

Zároveň s poškozeným Lubomírem Holým začal mít mimo jiné Milan Šišma problémy v tom, že pokud se poškozený Lubomír Holý tzv. napil, byl

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

pak upovídaný, a to i pokud jde o obchody s LTO. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem pak Milan Šišma zkontaktoval, v přesně nezjištěnou dobu v prosinci 1994, Jiřího Večeře s požadavkem na usmrcení poškozeného Lubomíra Holého, a to z důvodu obohatit se na majetku poškozeného. Jak sám uvedl Šišma Večeřovi, nebudou muset vrátet poškozenému Lubomírovi Holému peníze, které měli právě Kutal a Šišma zhodnocovat pro poškozeného. Šišma Večeřovi uvedl sumu od 80 do 90 milionů korun.

Dalším motivem jednání Milana Šišmy, který se obrátil s požadavkem na usmrcení poškozeného Holého na Večeře, byla ta skutečnost, že se obával určité upovídanosti Lubomíra Holého.

Dalším motivem jeho jednání bylo i to, že poškozený Lubomír Holý činil kroky k vymožení dluhu od firmy STANLEY COMPANY, jež byla sice oficiálně reprezentována osobou Romana Slouka, kdy obchody prováděl Marek Lehký, ale firma byla řízena Šišmou prostřednictvím Jiřího Večeře.

Jiří Večeř poté najal na usmrcení poškozeného Lubomíra Holého Pavla Straku, který byl jeho přítelem. Pavel Straka byl bez pracovního poměru a ze strany Večeře mu byly poskytovány různé finanční částky, přičemž zároveň Pavel Straka užíval osobní motorová vozidla, které mu předával postupně k užívání Jiří Večeř. Svým okolím byl Pavel Straka vnímán jako osoba, která pracovala pro Jiřího Večeře.

Večeř zároveň Pavlovi Strakovi předal k usmrcení poškozeného svoji vlastní pistoli ČZ vzor 27, ráže 7,65 mm s tlumičem, která však nebyla registrována a kterou zakoupil v období června až října 1994 Jiří Večeř od svědka Petra Velebného.

Zároveň Večeř předal Pavlovi Strakovi informaci o bydlišti poškozeného Lubomíra Holého. Poučil ho, jak může Pavel Straka vylákat poškozeného Lubomíra Holého z bytu, neboť ten byl nedůvěřivý a cizím osobám by nikdy neotevřel dveře. Řekl mu přímo, aby poškozenému vyhodil jistič na chodbě a vylákal ho tak z bytu ven. Rovněž ho instruoval, že musí nutně odnést z bytu vystřelenou nábojnici. Pavel Straka pak k usmrcení poškozeného dne 14. ledna 1995 přemluvil Radka Jaška, který byl jeho kamarád. Ten souhlasil, přičemž motivací jednání Radka Jaška byla především snaha proniknout resp. jak sám uvedl, dostat se na výplatní listinu takových lidí, jako byl Jiří Večeř a dostat se tak k penězům.

Společně pak Straka s Jaškem téhož dne, tedy 14. 1. 1995 odjeli do bydliště poškozeného v Praze 5 na Barrandově, do ulice Werichova č. 954, a to vozidlem Honda - Legend šedé barvy, které patřilo Večeřovi, ale které

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

užíval Pavel Straka. Na Barrandově v ulici Werichova č. 954 pak zaparkovali vozidlo a společně odešli do bytu poškozeného. Naslouchali za dveřmi, obhlíželi situaci, přičemž vzhledem k tomu, že poškozený nebyl doma, což mimo jiné zjistili i z toho, že na parkovišti nikde nebylo vozidlo Toyota - Lexus, patřící poškozenému. Proto oba obžalovaní, tedy Straka a Jašek přespali ve vozidle, kde zároveň Straka vyzkoušel výstřelem do země funkčnost pistole, kterou mu poskytl Večeř a kterou předal Jaškovi.

Druhého dne, 15. ledna 1995 pak Straka s Jaškem opětovně vešli do domu, přičemž posléze Straka sdělil Jaškovi, že v podstatě není schopen usmrtit poškozeného Holého a požádal jej, ať poškozeného Holého usmrtí Jašek sám s tím, že na něho počká s vozidlem v motelu Průhonice. Až Jašek tuto tzv. „práci“ vykoná, zavolá mu z veřejného telefonního automatu na jeho mobilní telefon a Straka pro Jaška přijede. Jašek pak delší dobu stál na chodbě domu, poblíž bytu Lubomíra Holého, aby se tak ujistil, že Lubomír Holý je v bytě sám. Kolem poledne vyhodil jistič elektrického proudu v chodbě domu u bytu poškozeného, přičemž poškozený Lubomír Holý potom vyšel ven. Jašek proti němu v té době nezasáhl, přičemž poškozený Holý odešel za svým sousedem, Pavlem Křížem, který mu jistič nahodil.

Poškozený Holý se vrátil do bytu, přičemž Jašek zůstal skryt v mezizpatře a po deseti až patnácti minutách opětovně vyhodil jistič. Poté, co Lubomír Holý vyšel z bytu, přinutil ho Jašek namířenou zbraní, aby se vrátil zpět do bytu. V bytě ho přinutil, aby mu vydal nejméně částku 400.000,- Kč na hotovosti z kuffíku, dále zlaté hodinky, dva zlaté řetízky, dva zlaté prsteny, zároveň mu poškozený Holý dal vrtačku, kterou zakoupil den předtím, digitální budík. Dále si vzal Jašek dvě lahve alkoholu a tašku, částečně prohledal byt, mimo jiné odmontoval i víko nádržky na WC, povolil poškozenému, aby si vzal léky v souvislosti s jeho cukrovkou. Pak odvedl poškozeného do jeho ložnice, kde mu nařídil, že si má lehnout na postel s tím, ať zůstane v klidu ležet, že odchází a že se mu nic nestane. Poté mu přikryl hlavu polštářem a střílel poškozeného přes polštář do hlavy, čímž mu způsobil střelnou ránu hlavy. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo pohmoždění mozku s otokem mozku. Smrt nebylo možno odvrátit ani včasnou lékařskou pomocí. Jašek si poté z odcizených peněz schoval do boty částku asi 120.000,- Kč, pokusil se zavolat Straku, aby pro něho přijel, ale vzhledem k tomu, že všechny VTA (veřejné telefonní automaty) v okolí byly na kartu a Jašek kartu neměl, odjel stopem do

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Průhonic, kde na něho čekal Straka. Zde mu předal věci a peníze s výjimkou částky 120.000,- Kč. Pak společně odjeli po dálnici do Prostějova.

Cestou odbočili a zavolali z VTA Jiřího Večeře, jehož informoval Pavel Straka domluveným heslem „hory jsou zařízené“. Dále pokračovali v cestě, přičemž Pavel Straka navštívil sám Jiřího Večeře, aby mu předal věci odcizené v bytě poškozeného Holého. Večeř řekl Strakovi, ať si ponechá peníze získané v bytě poškozeného Holého. Ostatní věci převzal a nejprve telefonicky a poté osobně informoval Šišmu o zavraždění poškozeného Holého. Zároveň požádal Šišmu o zaplacení částky 400.000,- Kč pro Pavla Straku, přičemž od Šišmy odjel Večeř k bratrovi Šišmy ke svědkovi Janu Šišmovi. V kotli na tuhá paliva zde spálil část věcí odcizených v bytě poškozeného Holého. Následující den předal Večeř Strakovi částku 400.000,- Kč, rovněž mu předal zlato a hodinky odcizené v bytě poškozeného.

Večeř rovněž zničil část věcí získaných v bytě poškozeného, přičemž pokud jde o vražednou zbraň odhodil ji do jednoho rybníka. Pokud jde o tlumič pistole předal jej Vladimíru Jílkovi a zároveň ho informoval, k čemu byl tlumič pistole použit. Vladimír Jílek tento tlumič přechovával až do 12. 11. 1999, kdy jej dobrovolně vydal orgánům činným v trestním řízení. Pokud jde

O Radka Jaška, s výjimkou částky 120.000,-Kč, kterou bez vědomí ostatních obžalovaných v bytě vzal, mu Pavel Straka žádné další peníze za zavraždění poškozeného Lubomíra Holého nevyplatil. Radek Jašek informoval v přesně nezjištěný den v měsíci březnu 1995 v Zábřehu na Moravě svého známého Romana Malého o tom, že zastřelil poškozeného Lubomíra Holého v jeho bytě. Rovněž mu popsal, za jakých okolností a co z bytu odcizil. Roman Malý však tyto skutečnosti neoznámil orgánům činným v trestním řízení.

Jiří Večeř se ke svému jednání uvedenému pod bodem I. jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení opakovaně doznal, rovněž shodně je uváděl i při svých konfrontacích jak se Strakou, tak se Šišmou a rovněž i s Kutaiem a Koubkem.

V přípravném řízení podrobně rozebral své vztahy se Šišmou i Kutaiem. Ve své první výpovědi, po řádném sdělení obvinění dne 12. 11. 1999, uvedl původně, že to byli Šišma s Kutaiem, kdo usoudili, že poškozený Holý je pro ně nebezpečný, mimo jiné pro své pití. Již dne 12.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

11.1999 ve své první výpovědi Večeř potvrdil, že to byl Šišma, kdo ho před Vánocemi, roku 1994 instruoval, zda by se poškozenému Holému „nestalo neštěstí“. Zároveň Večeřovi řekl, že nebudou muset vracet poškozenému Holému peníze, přičemž hovořil o částce asi 80 milionů Kč.

Obžalovaný Večeř již ve své první výpovědi potvrdil, že mu Šišma výslovně řekl, že poškozený Holý má zemřít. V této své první výpovědi uvedl, že to měl následně říci i Kutal.

V této své výpovědi Jiří Večeř zároveň popsal, jakým způsobem získal pistoli ČZ vzor 27 s tlumičem, kterou ovšem získal již několik měsíců předtím, než jej Šišma požádal o usmrcení poškozeného Holého. Zároveň ve své první výpovědi v přípravném řízení Večeř uvedl, že od Vladimíra Jílka zjistil, jakým způsobem lze člověka „dostat z bytu“. To byla i další informace, kterou poskytl Pavlu Strakovi, k němuž zároveň v první výpovědi uvedl, že Straka měl asi ve dvou případech jet do Prahy obhlédnout místo činu předtím, než tam jel s Jaškem.

Večeř v této výpovědi potvrdil heslo, na němž se domluvil se Strakou, který ho měl informovat, že zavraždil poškozeného Holého. Potvrdil také, že Strakovi předal adresu poškozeného Holého, způsob, jakým má být vylákán z bytu a vražednou zbraň s tlumičem. Potvrdil, že od něho převzal věci získané v bytě poškozeného Holého, což však neměl původně se Strakou domluvené, naopak mu výslovně dal příkaz, aby z bytu nic nebral. Uvedl, že nejprve telefonicky a poté osobně informoval Šišmu o zavraždění poškozeného Holého. Potvrdil, že cestou k Šišmovi zničil lahve s alkoholem z bytu poškozeného a potvrdil, že výslovně Šišmu informoval, že to nebyl on, kdo poškozeného Holého zavraždil a také že je nutné vrahům předat částku 400.000,- Kč, aby byli zaplacení.

Potvrdil, že Šišma mu peníze předal. Tyto peníze následující den předal Pavlovi Strakovi, který si jinak ponechal peníze získané z bytu poškozeného Holého. Zároveň ve své první výpovědi potvrdil, že spálil některé písemnosti u bratra Milana Šišmy, svědka Jana Šišmy. Rovněž v téže výpovědi uvedl, že po smrti poškozeného Holého se podařilo Kutalovi a Šišmovi dostat k majetku poškozeného Holého a hospodařit s ním.

V přípravném řízení ve své první výpovědi Jiří Večeř podrobně vypovídal o svém odchodu z území České republiky v květnu 1995. Uvedl, že to bylo na popud Šišmy a Kutala, přičemž Vratislav Kutal ho rovněž doprovázel na hranice České republiky. Potvrdil, že ho v zahraničí, kde pobýval ve Slovinsku, v Chorvatsku, v Itálii a Španělsku, navštěvovali také Vratislav

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Kutal, Milan Šišma, Pavel Straka a Roman Malý a že mu vozili peníze z České republiky. Část peněz pocházela také od Kutala a od Šišmy.

Již ve své první výpovědi Jiří Večeř uvedl, že pistoli použitou k zavraždění poškozeného Holého odhodil do rybníku zvaného „Brasák“ v Zábřehu na Moravě. Pokud jde o zlato a hodinky z bytu poškozeného, předal je Pavlovi Strakovi, který měl dát hodinky jednomu muži tureckého původu, jehož znal pod přezdívkou „Lučis“. Jde o svědka Gürúra Súkrú. Teprve později se Večeř dozvěděl od Pavla Straky, že nezavraždil poškozeného Holého osobně, ale že samotnou vraždu provedl Radek Jašek, známý pod přezdívkou „Kubrt“. Ten byl ale Večeřovi oficiálně představen až po spáchání vraždy a Večeřovi potvrdil, že poškozeného Holého skutečně zastřelil on.

Ve své další výpovědi ze dne 1. 12. 1999 na své první výpovědi z přípravného řízení Jiří Večeř setrval. Potvrdil, že to byl Šišma, kdo ho požádal o odstranění poškozeného Lubomíra Holého, potvrdil pokyny, které zadal Pavlu Strakovi, jakým způsobem má být poškozený Holý vylákán z bytu, i to, že mu předal zbraň. Potvrdil, že Straka dostal výslovný pokyn, aby z místa činu rozhodně odnesl nábojnici z vražedné zbraně. A také potvrdil, že při instrukcích Strakovi použil rady, které získal od Vladimíra Jílka.

Uvedl, že ho Straka informoval, že byl dvakrát či třikrát předtím obhlížet v Praze situaci, asi tak dva až tři dny před vraždou. Obžalovaný Večeř pak ve své druhé výpovědi upřesnil, že pokyn k zavraždění Holého obdržel od Šišmy a když se ptal spoluobžalovaného Kutala, zda to obžalovaný Šišma myslí vážně, měl na to reagovat Kutal slovy „oba dva jste blázni“. To byl jediný rozhovor, který měl s Kutalem ohledně zavraždění poškozeného Holého před jeho vraždou.

Z toho je zřejmé, že Večeř nedostal pokyn k likvidaci poškozeného Holého od Vratislava Kutala.

Ve své druhé výpovědi ze dne 1. 12. 1999 usvědčuje jak Pavla Straku, tak Radka Jaška a Milana Šišmu. Pokud jde o Milana Šišmu, usvědčuje ho i z motivů, které ho vedly k usmrcení poškozeného Holého. Ve své druhé výpovědi také potvrdil, že Jílkovi předal tlumič z vražedné zbraně a předal mu rovněž elektrickou vrtačku z bytu poškozeného Holého s tím, že mu dal pokyn, aby věci zničil. Ve své druhé výpovědi ze dne 1. 12. 1999 za účasti své obhájkyne a rovněž za účasti obhájců obžalovaných Jiří Večeř podrobně popsal své vztahy s Milanem Šišmou a Vratislavem Kutalem i okolnosti

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

týkající se zavraždění poškozeného Holého. Na této své výpovědi setrval Večeř i při konfrontaci s Pavlem Strakou dne 25. 11. 1999 a s Milanem Šišmou 24. 11. 1999 a s Vratislavem Kutalem 24. 11. 1999. Při další konfrontaci se svědkem ing. Koubkem potvrdil, že od tohoto svědka získal přesnou adresu poškozeného Holého.

Při hlavním líčení se Jiří Večeř opětovně ke svému jednání v plném rozsahu doznal, setrval na svých výpovědích jak z přípravného řízení, tak při konfrontacích s ostatními spoluobžalovanými. Potvrdil, že pokud jde o spoluobžalovaného Radka Jaška, seznámil ho s ním Pavel Straka v roce 1995, kdy mu ho představil jako muže, který byl v Praze a který zavraždil poškozeného Holého.

Při hlavním líčení Večeř podrobně popsal své vztahy se Šišmou a s Kutalem, okolnosti seznámení s ostatními spoluobžalovanými, popsal své obchody s cigaretami a rovněž své obchody s LTO. Ty prováděl od září 1992 do konce roku 1992 na svou fyzickou osobu Jiří Večeř - AKCEPT Vyškov. Potvrdil také, že tuto firmu založil na návod Kutala a rovněž potvrdil, že posléze pro Kutala a Šišmu pracoval. Popsal své vztahy s poškozeným Lubomírem Holým a popsal i vztahy mezi Lubomírem Holým, Kutalem a Šišmou. Potvrdil, že to byl Šišma, kdo ke konci roku 1994 sdělil Večeřovi, že Holý začíná být nepohodlný a pije, je upovídaný a rovněž že se nebudou muset mimo jiné vracet peníze ve výši 80 milionů Kč a zároveň se nebudou muset vracet peníze od Marka Lehkého ze Zlína v souvislosti s podnikáním firmy STANLEY COMPANYY.

Při hlavním líčení Večeř jednoznačně potvrdil, že Šišma se vyjádřil jednoznačně, že poškozený Holý má být zavražděn. Potvrdil rovněž, že od Kutala takovýto příkaz nikdy nedostal, pouze se ptal Šišmy, zda o tom Kutal ví a Šišma mu řekl, že ano. Když se však zeptal Kutala, reagoval na to Kutal tím, že Šišmu a Večeře označil za blázný. Večeř opakovaně při hlavním líčení potvrdil, že příkaz k zavraždění poškozeného Holého rozhodně nedostal přímo od Kutala, ale od Šišmy.

Při hlavním líčení potvrdil, že o zavraždění poškozeného Holého požádal svého kamaráda Pavla Straku, předal mu vražednou zbraň včetně nábojů a tlumiče a instruoval ho, že vražda musí být provedena rychle. Poradil mu také, jak dostat poškozeného Holého z bytu i to, že musí přinést zpět nábojnici.

Mezi jeho výpověďmi z hlavního řízení a v přípravném řízení není podstatných rozporů. Potvrdil, že ho Pavel Straka informoval o tom, že do

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Prahy si bere řidiče, kterého znal pod přezdívkou „Kubrt“, přičemž šlo o Jaška. Opakovaně uvedl, že mu Pavel Straka předal věci odcizené v bytě poškozeného Holého a také pistoli s tlumičem a vystřelenou nábojnicí. Peníze si Straka ponechal, přičemž Jiří Večeř při hlavním líčení znovu potvrdil, že Pavlu Strakovi dal příkaz, aby z bytu nic nebral.

Při hlavním líčení Večeř popsal, jak se setkal se Šišmou, informoval ho o zavraždění poškozeného Holého a zničil některé věci z bytu. Tlumič a vrtačku že předal spoluobžalovanému Jílkovi a další věci spálil v kotli Šišmova bratra Jana Šišmy. Zlato z bytu předal Strakovi s pokynem, aby je zničil. Večeř při hlavním líčení potvrdil, že se původně domníval, že poškozeného Holého zastřelil osobně Straka. Až později byl informován, a to jak Strakou, tak Jaškem, že vraždu poškozeného Holého provedl Jašek.

Uvedl také opakovaně, že Strakovi dal k užívání vozidlo Honda - Legend, kterým Straka jel s Jaškem do Prahy zavraždit poškozeného Holého. Při hlavním líčení Večeř podrobně rozepisoval své vztahy s ostatními obžalovanými, svůj pobyt v zahraničí i to, jakým způsobem byl financován. Mezi jeho výpověďmi z přípravného řízení a z hlavního líčení není podstatných rozporů. Soud si uvědomuje i to, že Jiří Večeř vypovídal k událostem, k nimž došlo již téměř před 6 lety. Večeř tak svými výpověďmi usvědčuje nejen spoluobžalované Jaška, Straku, Šišmu a Jílka, ale také sebe.

Pokud jde o Radka Jaška, ten v přípravném řízení byl vyslechnut opakovaně. Poprvé dne 12. 11. 1999, kdy po řádném sdělení obvinění se ke svému jednání v plném rozsahu doznal. Uvedl, že dne 14. ledna 1995 byl osloven ve večerních hodinách Pavlem Strakou, který mu řekl, že je třeba udělat v Praze nějakou práci. Během jízdy do Prahy mu pak řekl, že je třeba zastřelit poškozeného Holého. Radek Jašek ve své první výpovědi dne 12. 11. 1999 rovněž potvrdil, že již během jízdy mu předal Pavel Straka pistoli s tlumičem a předal mu instrukce, jak se má vražda provést. Popsal mu také způsob, jak dostat poškozeného Holého z bytu s tím, že mu vyhodí jističe.

Jašek ve své první výpovědi podrobně popsal, co dělali na místě činu 14. ledna 1995, rovněž i 15. ledna 1995. Potvrdil, že to byl Jašek sám, kdo vyhodil poškozenému Holému jističe v rozvodné skříňce. Ve své první výpovědi uvedl, že poté, co poškozený vyšel z bytu po tom, co mu Jašek podruhé vyhodil jističe, měl v rukou zbraň. Pomocí této zbraně donutil poškozeného, aby se vrátil zpět do bytu. Potvrdil, že v bytě vyzval poškozeného Lubomíra Holého, aby mu dal peníze. Poškozený mu začal nabízet i zlato, které měl na rukou a na krku, a sliboval mu, že pokud ho

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

nechá Jašek jít, že mu druhý den zajde do banky a dá mu mnohem víc peněz, než má doma.

Jašek potvrdil, že poté co dostal peníze a zlato od poškozeného, začal prohledávat byt. Poškozený chodil všude před Jaškem. Jašek potvrdil, že sám prohledal záchodovou mísu, z obýváku vzal budík, na chodbě bytu mu poškozený do plátěné tašky, která mu rovněž patřila, dal vrtačku. Již ve své první výpovědi Jašek potvrdil, že zašel s poškozeným do jeho ložnice, kde mu řekl, ať si lehne břichem na postel. Poté mu přikryl tvář polštářem a střílel jej do hlavy.

Uvedl, že byl domluvený se Strakou na tom, že po vraždě mu zatelefonuje. Vzhledem k tomu, že v okolí byly pouze VTA na karty stopl si dva mladíky, kteří ho vzali do Průhonic. Tady informoval Straku a předal mu nábojnici z místa činu a rovněž mu předal věci z bytu. Potvrdil rovněž, že cestou na Moravu zabočili z dálnice do nějaké vesnice, kde z VTA volal Straka Večeřovi a informoval ho o zavraždění Holého. Jašek také potvrdil, že si část peněz bez vědomí ostatních vzal a schoval do boty. Zbytek peněz s věcmi předal Pavlu Strakovi, který je údajně předal Večeřovi.

Rovněž již ve své první výpovědi potvrdil, že o této události, týkající se zavraždění poškozeného Holého, informoval spoluobžalovaného Romana Malého asi dva měsíce po vraždě. V jednom případě se rovněž bavil o zavraždění poškozeného s Večeřem. Z rozhovoru se dozvěděl, že za vraždu poškozeného byly vyplaceny peníze, které si však všechny ponechal Straka. V první výpovědi uvedl, že do Prahy jeli vozidlem mazda nebo honda, snad tmavší barvy, ale nemůže si vzpomenout, jaké mělo barvu. Šlo o vozidlo, které užíval Straka. Potvrdil, že již 14. ledna 1995, tedy den před vraždou, večer obhlíželi situaci, přičemž však zjistili, že poškozený Holý není doma, neboť venku nestálo jeho vozidlo Lexus s rakouskou SPZ. Společně se Strakou toho večera obhlíželi situaci na místě činu. Oba společně vešli do domu. Podrobně popsal vražednou zbraň i to, co dělali v domě. Zároveň řekl, že Straka mu jako důvod zavraždění poškozeného Holého sdělil, že měl poškozený Holý dlužit velkou částku peněz Večeřovi a že nevyplácel provize. Tyto informace získal Radek Jašek od Pavla Straky.

Jašek rovněž ve své první výpovědi popsal, které věci vzal poškozenému Holému. Hovořil o dvou zlatých řetízcích a dvou prstenech, o hodinkách, vrtačce a budíku, které odnesl v bílé až šedivé tašce, která rovněž patřila Holému, a předal Strakovi. Již ve své první výpovědi uvedl Jašek, že část peněz si odebral, aniž by to řekl Strakovi. Šlo o částku 120.000,-Kč. Popsal,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

že nejprve byl se Strakou domluven, že zavraždění poškozeného provedou společně, ale Straka se pak tzv. psychicky složil s tím, že na to nemá a že to musí udělat Jašek sám. Jašek potvrdil, že za to neměl slíbenou přímo konkrétní finanční odměnu, ale udělal to proto, že po zavraždění poškozeného Holého stoupne tzv. v ceně a dostane se na výplatní pásku Večeře. O něm věděl, že je movitý a domníval se, že se tak dostane mezi lidi jako byl Večeř.

Potvrdil rovněž, že Straka vyzkoušel funkčnost zbraně v Praze 5 na Barrandově, kousek od parkoviště, kde vystřelil do země, i to, že teprve po vraždě byl představen Strakou v Prostějově Večeřovi. Již při první výpovědi nakreslil Jašek plán bytu poškozeného Holého. V další své výpovědi učiněné dne 6. 12. 1999 mimo jiné zopakoval, že spoluobžalovanému Malému řekl, že zastřelil nějakého muže (tedy poškozeného Holého), a i jinak setrval na své původní výpovědi z přípravného řízení. Popsal, kde našel nábojnici z vražedné zbraně, zopakoval, které věci odnesl z bytu.

V další výpovědi učiněné dne 21. 12. 1999 setrval na svých předchozích výpovědích a opětovně přiznal, že to byl Roman Malý, jemuž řekl, že byl v Praze se Strakou a že zde zastřelil jednoho muže. Znovu uvedl, že za vraždu žádné peníze nedostal a že se na něho obrátil Straka právě proto, že byli kamarádi.

Dne 13- 11. 1999 za účasti své obhájkyne a dalších obhájců po poučení dle trestního řádu byla provedena s Jaškem rekonstrukce nazvaná prověrka o výpovědi, kdy obžalovaný popsal na místě před domem, kde dřív bydlel poškozený Holý, svou činnost se Strakou. Potvrdil, že mu Straka řekl, že psychicky na to nemá, aby zavraždil poškozeného Holého a že počká na Jaška, až se mu vražda podaří. Jašek podrobně popsal, jakým způsobem vylákal poškozeného Holého z bytu a popsal svou činnost v bytě poškozeného Holého i to, jakým způsobem poškozeného Holého zavraždil. Na těchto svých výpovědích setrval Jašek rovněž i při konfrontaci se Strakou dne 25. 11. 1999.

Teprve v poslední své výpovědi, učiněné v přípravném řízení dne 27. 10. 2000 poté, co byla trestní věc vrácena zpět státnímu zástupci k došetření, Jašek podstatným způsobem změnil svoji výpověď. Uvedl, že to, co vypovídal v minulém protokolu, se nezakládá na pravdě, že je sice pravda, že se Strakou odjel do Prahy s tím, že Straka dostal za úkol od Večeře jet za nějakým dlužníkem do Prahy a přivést mu peníze. Jašek uvedl, že nevěděl,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

že Straka má u sebe střílnou zbraň a ani nevěděl, co Straka chce v Praze dělat. Domníval se pouze, že jedou vymáhat dlužné peníze pro Večeře.

Dále uvedl, že společně se Strakou skutečně poškozenému Holému vyhodili jističe a podruhé po vyhození jističe zatlačili se Strakou poškozeného do bytu. Tam jim měl poškozený vydat částku 400.000,- Kč a další věci, přičemž to byl Pavel Straka, kdo odešel s poškozeným Holým do ložnice s tím, že ho tam sváže. Asi po minutě uslyšel Jašek z ložnice tlumený zvuk, jakoby tlumený výstřel a po deseti vteřinách vyšel ven Straka. Třásl se a říkal, že musí okamžitě zmizet a teprve v autě informoval Jaška, že v ložnici poškozeného Holého zastřelil.

Dále Radkovi Jaškovi řekl, že v tom jede s ním a od Pavla Straky dostal vyplacenou částku 120.000,- Kč. Také tvrdil, že asi měsíc před svým zatčením ho informoval Večeř, že měl velké dluhy u poškozeného Holého a že kdyby se něco Večeřovi stalo, tak že to všechno hodí na Šišmu a na Kutala. To uvedl proto, že jej Večeř zároveň informoval v tom smyslu, že mu Kutal se Šišmou nechťejí vyplácet další peníze, neboť když byl v zahraničí, přivázal mu Malý od Kutala a Šišmy částky 2.500DM měsíčně. Zároveň Jašek potvrdil, že v roce 1995 někdy v létě měl být zastřelen v Itálii na údajné dovolené, kam měl údajně jet se Strakou a kde měl být zlikvidován Večeřem. Toto mu prý sdělil sám Večeř při cestě ze Španělska, u čehož byl i spoluobžalovaný Malý.

Na otázku vyšetřovatele v přípravném řízení, proč informoval i Malého, že v Praze zavraždil člověka, Jašek odpověděl, že mu Straka výslovně řekl, jakou verzi má všude uvádět. Všechny údaje mu nakreslil a sdělil Straka, i to, jak má vypovídat nebo jak měl poškozený otočenou hlavu. Sdělil údajně Jaškovi, že vraždu provedl přes polštář, aby to vypadalo jako od ruské mafie. Všechny údaje mu vysvětlil následující den, kdy mu nakreslil i pláněk, načež mu v autě při cestě zpět z Prahy ukazoval zbraň i tlumič. Dokonce uvedl, kde u okna ležela nábojnice, Straka mu také údajně nakreslil, kde nábojnice ležela.

Ke svým dřívějším výpovědím, kdy se plně doznal k zavraždění poškozeného Holého, uvedl, že tak vypovídal proto, že věřil, že Straka a Večeř dostanou rozum a řeknou, jak to bylo popravdě. Zároveň popsal, že měl se Strakou určité rozpory ohledně zastavení svého bytu. Na této změněné verzi výpovědi tak setrval Jašek rovněž při hlavním líčení, kdy tvrdil, že vraždu na poškozeném Holém provedl sám Straka, že jel se Strakou vozidlem Honda - Legend šedé barvy s brněnskou SPZ před dům

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

poškozeného. Jašek prý nevěděl skutečný cíl cesty a domníval se, že jedou k panu Holému jenom pro peníze. Potvrdil, že se účastnil prohledávání bytu poškozeného Holého, ale pokud jde o samotnou vraždu, provedl ji Straka. I ve své změněné výpovědi však setrval na původních tvrzeních, a to že se s Večeřem seznámil až po zavraždění poškozeného Holého.

Radek Jašek potvrdil, že během svého pobytu ve věznici Pankrác byl na stejné cele s obv. Raulem Kohnerem. Raul Kohner předtím vykonával vazbu ve stejné cele s Milanem Šišmou ve vazební věznici v Českých Budějovicích. Z Pankráce se Raul Kohner vrátil zpět do Českých Budějovic do cely k Milanovi Šišmovi. Po dalších asi 14 dnech se vrátil obv. Raul Kohner zpět na vazbu na Pankrác do společné cely s Radkem Jaškem. Při hlavním líčení Radek Jašek potvrdil, že ho obv. Raul Kohner informoval o tom, že v Českých Budějovicích měl stejnou celu s Milanem Šišmou. Pokud jde o původní výpovědi z přípravného řízení, kde se plně doznává k zavraždění poškozeného Holého, uvedl, že výpověď ho naučil Straka, který mu druhý den doma namaloval plánek ložnice a řekl, aby vše uváděl tak, jak vypovídal původně v přípravném řízení.

Zatímco ve změněné výpovědi v přípravném řízení tvrdil, že mu Straka při cestě zpět ukazoval pistoli s tlumičem, při hlavním líčení hovořil dokonce i o tom, že mu byla pistole s tlumičem svěřena, aby tlumič z pistole demontoval. Trvdil, že mu Straka dal z odcizených peněz v bytě Holého částku 120.000,- Kč. Při hlavním líčení pak Jašek podrobně popsal své vztahy se Strakou. Popsal také svoji cestu do zahraničí za Večeřem do Španělska, kam jel s Romanem Malým, který mu vezl 3.000 USD a další věci. Potvrdil, že Večeř měl odjet do ciziny z toho důvodu, že jak jej Pavel Straka informoval, o Večeře se zajímala policie kvůli obchodům s LTO.

Pavel Straka jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení popřel, že by se dopustil jednání uvedeného ve výroku tohoto rozsudku pod bodem I. Ve své první výpovědi dne 12. 11.

1999 uvedl, že s Jiřím Večeřem se zná již od dětství. Uvedl, že Večeř v roce 1995 opustil republiku, přičemž Straka za ním opakovaně jezdil, zejména do Slovinska, a přivážel mu tam z České republiky různé věci. Takto učinil pro Večeře asi 50 cest. Jezdil osobním vozidlem, které patřilo Večeřovi, resp. jeho manželce. Mimo jiné vozil Večeřovi z České republiky peníze od lidí, kteří je Večeřovi dlužili. Jaška rovněž zná od dětství a podle toho, co uvedl, se Večeř určitě znal s Jaškem. Straka uvedl v přípravném řízení, že

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

zná Kutala a Šišmu, a popřel již ve své první výpovědi, že by se dopustil jednání uvedeného pod bodem I. Pokud jde o den 14. 1. 1995, neví, co v té době dělal, pravděpodobně byl doma.

Pokud jde o poškozeného Lubomíra Holého, toho nikdy neviděl a neznal ho. S Jaškem se v roce 1995 již nepřátelili. Dne 1. 2.

2000 Pavel Straka již odmítl ve věci vypovídat. V další výpovědi v přípravném řízení 8. 3. 2000 setrval na svém tvrzení, že s vraždou poškozeného Holého nemá nic společného.

Popsal podrobně své vztahy s Radkem Jaškem, Romanem Malým a Jiřím Večeřem. Potvrdil, že Večeř mu poskytoval finanční částky, neboť nepracoval, a uvedl, že po odchodu Večeře do zahraničí za ním jezdil, vozil mu peníze, jídlo a pití. Fungovalo to asi dva roky a pak místo Straky jezdil za Večeřem Roman Malý. Straka jednoznačně potvrdil, že pokud jde o jeho zdroj obživy v letech 1994 - 1995, žil z toho, co mu poskytl Večeř.

Pokud jde o tureckého státního příslušníka Gürura Sukrů, o němž hovořil Večeř, uvedl, že ho sice zná, avšak neví, že by mu cokoliv předával. Poté, co byl seznámen v přípravném řízení Straka s výpovědí svědka Gürúra Sükru, uvedl, že v jednom z aut, které mu poskytl Večeř, když ho uklízel, našel hodinky, které skutečně předal svědkovi Gururovi Sükrovi s tím, že hodinky měly utržený pásek. Pokud jde o peníze, které obdržel Straka od Večeře, uvedl, že nikdy nedostal vyšší částku než 50.000,- Kč, takže nemohl obdržet částku 400.000,- Kč za zavraždění poškozeného Holého, neboť se tohoto jednání ani nedopustil. Zároveň potvrdil, že dle jeho názoru se musel Večeř s Jaškem znát již před vraždou poškozeného Holého. Usuzuje tak i z toho, že Radek Jašek navštěvoval plavání společně s Večeřovou sestrou a z tohoto důvodu se asi museli znát.

Při konfrontacích dne 25. 11. 1999 s Večeřem a Jaškem Straka popřel, že by se dopustil jednání uvedeného pod bodem I. Při hlavním líčení setrval na svých výpovědích z přípravného řízení. Potvrdil, že s Jaškem a Večeřem se zná od dětství, zná rovněž Malého. Pokud jde o Kutala a Šišmu, zná je od vidění, resp. se Šišmou se seznámil blíže až poté, co Večeř odjel do zahraničí. Zároveň uvedl při hlavním líčení, že Jašek měl odcizit bratrovi jeho družky, svědkovi Igorovi Klepáčovi částku 70.000,- Kč. Jašek měl také napsat Strakově družce anonym, že jí je Straka nevěrný. Od té chvíle, tedy od roku 1995, vztahy s Jaškem rapidně ochladly.

Jinak Straka uvedl, že pokud jde o bod I. výroku rozsudku, ničeho takového se nedopustil, poškozeného Holého nezná a rovněž není pravda,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

že by se na něho Večeř obrátil, aby usmrtil poškozeného Holého. Rovněž podle něho není pravda, že by Jaška vezl do Prahy za tímto účelem. Nikdy neměl Straka vlastní vozidlo, vozidlo mu půjčoval Večeř. Je pravdou, že mezi vozidly, které mu Večeř dával k užívání byla i Honda - Legend světlejší barvy. I při hlavním líčení Straka jinak popsal své vztahy s Večeřem a s Jaškem.

Potvrdil, že byl na vojně, kde absolvoval základní střelecký výcvik z pistole a ze samopalu, potvrdil i to, že měl s Jaškem v minulosti dva větší konflikty. Jeden v roce 1996 v souvislosti s bytem a v roce 1992 - 1994, což se týkalo odcizení peněz. Pokud jde o Večeře, netušil v roce 1993, že obchoduje s LTO. Potvrdil, že za Večeřem jezdil do zahraničí nejméně v 50 případech, kdy mu asi v 10 případech vezl i peníze od jeho dlužníků a přivážel mu jídlo a oblečení. Pavel Straka zároveň potvrdil, že i v době, kdy byl Jiří Večeř v zahraničí, žil z peněz, které mu jeho družka a Jiří Večeř poskytovali.

Potvrdil, že Jašek má přezdívku „Kubrt“ a že to byl on, kdo Jaška s Večeřem na benzínové pumpě nebo mycí lince seznámil. K seznámení mělo dojít již v roce 1991 nebo 1992, což je ovšem v rozporu s tím, když tvrdil, že se Večeř musel znát s Jaškem v souvislosti s plaváním, které navštěvoval Jašek společně se sestrou Večeře. Po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení Straka uvedl, že si je naprosto jist, že se Jašek s Večeřem znal již v roce 1991 nebo 1992. Připustil, že vyřizoval od Večeře vzkazy Šišmovi a potvrdil při hlavním líčení, že svědkovi Gúrúrovi Sůkrovi skutečně dal hodinky, které byly poškozené, měly přetržený pásek. Tyto hodinky údajně našel v autě, které měl od Večeře. Po návratu Večeře do republiky se měl Večeř stýkat jak se Strakou, tak s Jaškem. Zároveň Straka potvrdil, že když u něho bydlel, resp. u něho přespával Radek Jašek, ztrácely se mu peníze a Jašek měl údajně odcizit peníze i bratrovi jeho družky, svědkovi Klepáčovi.

Obžalovaný Pavel Straka tak popřel svou trestnou činnost uvedenou pod bodem I., a to jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení a rovněž tak při konfrontacích Straky s Jaškem dne 25.11.1999 a také téhož dne při konfrontaci s Večeřem. Nutno však dodat, že mezi výpověďmi Straky v přípravném řízení i v hlavním líčení jsou určité rozpory, které nebyl schopen Straka při hlavním líčení hodnověrným způsobem vysvětlit.

Milana Šišma v přípravném řízení, při konfrontaci s Večeřem i při hlavním líčení popřel, že by se dopustil jednání popsaného pod bodem I.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

výroku tohoto rozsudku. V přípravném řízení byl Milan Šišma slyšen dvakrát a jednou v rámci konfrontace s Jiřím Večeřem.

Dne 17. 11. 1999 ve své první výpovědi uvedl, že se s poškozeným Holým seznámil přibližně ve třetím čtvrtletí roku 1992. Poškozený Holý se zabýval obchodem s LTO a požádal Šišmu, zda by mu nepohlídal ve Vitošově ve skladovacích prostorách pohyb vagonů a autocisteren s LTO. Šišma to pro něho učinil a zároveň potvrdil, že se na něho Holý obrátil, jestli neví o nějaké firmě, která by s ním obchodovala v komoditě LTO. Šišma se proto obrátil na Kutala, který v té době údajně pracoval jako placený tajemník Národního výboru v obci Dubicko.

V přípravném řízení potvrdil, že Kutal měl firmu, která se nazývala AKCEPT a dalšími společníky tam byla JUDr. Jiřina Berková a JUDr. Josef Němeček. Podle Šišmy poté došlo k dohodě poškozeného Holého s firmou AKCEPT a pro firmu AKCEPT začal pracovat také Šišma na základě mandátních smluv. Obchody s LTO tak dle tvrzení Šišmy ze dne 17. 11. 1999 mezi poškozeným Holým a firmou AKCEPT přetrvaly až do druhého čtvrtletí roku 1993. V té době se Šišma po dohodě s Kutalem rozhodli, že tuto komoditu opustí, neboť se v ní začalo podnikat živelně.

Pokud jde o poškozeného Holého, ten tyto obchody ještě neopustil. Obžalovaný Šišma už ve své první výpovědi potvrdil své kontakty s poškozeným Holým. Kontakty přetrvávaly podle něho i poté, co přestal obchodovat s LTO. Poškozený Holý je navštěvoval na Moravě a údajně vnucoval Šišmovi různé informace o různých firmách. Pokud jde o osobu Večeře, uvedl, že ho poznal přibližně koncem roku 1992. Byl mu doporučen Kutalem a začal pracovat pro oba, tedy pro Šišmu a Kutala, jako diskrétní kurýrní služba, a tak vozil peníze poškozenému Holému. Potom se již údajně s Večeřem Šišma obchodně téměř nestýkal a jejich styk byl pouze náhodný. Do třetího až čtvrtého čtvrtletí roku 1994 však měl s Večeřem korektní a bezkonfliktní vztah.

Pokud jde však o vztah Večeře k poškozenému Holému, uvedl Šišma ve své první výpovědi v přípravném řízení, že zhruba ve čtvrtém čtvrtletí roku 1994 ho informoval poškozený Holý, že firmy, které do podnikání přivedl Večeř, odebraly u poškozeného Holého značné množství LTO. Poškozený Holý požadoval po Šišmovi, aby zjistil, kde se Večeř pohybuje a aby mu domluvil, ať se Večeř postará o úhrady za LTO. Zároveň potvrdil, že společně s Kutalem v první polovině prosince 1994 navštívili poškozeného Holého v jeho novém rodinném domku postaveném na Valašsku. Tady opět

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

poškozený Holý žádal Šišmu o pomoc vůči osobě Večeře v souvislosti s obchody s LTO. Šišma potvrdil, že se zkontaktoval s Večeřem, který mu však řekl, že o všem ví a že na tom pracuje.

Přibližně v polovině ledna 1995 pak v televizní relaci zahlédl filmovou reportáž, ve které bylo uvedeno, že byl v Praze zavražděn poškozený Holý. Asi 30 až 40 minut poté k němu měl přijít Večeř, který se ho ptal, zda se díval na televizi. Po chvíli mu měl sdělit, že má pro Šišmu nepříjemné věci, a proto se Šišma zeptal Večeře, zda to souvisí s odvysílanou reportáží o vraždě poškozeného Holého. Večeř pak měl tvrdit, že s tím nemá nic společného a že v době, kdy se to stalo, byl minimálně 200 km od Prahy. Poté Šišma, jak uvedl, slušně vyzval Večeře, aby odešel. Na odchodu mu pak sdělil Večeř, že odchází k Šišmovu bratrovi, aniž by věděl Šišma důvod.

Pokud jde o poškozeného Holého, uvedl, že to byla rozporuplná osoba. Zprvu byl přátelský a sdílný, avšak pokud obchodní aktivity nedopadaly přesně podle jeho představ, změnil se k mnohem horšímu. Pokud jde o alkohol, tento užíval nadprůměrně. Po požití alkoholu se údajně i vytahoval. Podle Šišmy jezdil poškozený Holý velice často opilý i svým motorovým vozidlem. Zároveň potvrdil, že mu Kutal sdělil, že měl od poškozeného Holého zapůjčené nějaké peníze, což však Kutal bere jako svou osobní záležitost a že podle svých možností peníze splácí vdově po poškozeném Holém nebo některému z blízkých příbuzných Holého. Kdy však Holý tuto půjčku Kutalovi poskytnul, o tom nic neví. Neví ani o jakou částku se jednalo. Pokud jde o poškozeného Holého, tohoto v Praze v jeho bytě nikdy nenavštívil. Zároveň však potvrdil, že tak, jak Lubomíra Holého poznal, tento by do bytu nikoho cizího nepustil.

Šišma v rámci své první výpovědi dne 17. 11. 1999 rovněž uvedl okolnosti odchodu Večeře do zahraničí. Podle něho k tomuto vycestování došlo v polovině roku 1995, protože Večeř měl nějaké osobní, podnikatelské a rodinné problémy. Potvrdil, že s Večeřem měl i v zahraničí určité kontakty. Od Večeře dostával různé vzkazy a v srpnu či v září 1995 ho společně s Kutalem jel navštívit buď do Slovinska či do Chorvatska. S Večeřem se setkal také v Rakousku poblíž hranic u nějakého motorestu či benzinové pumpy. Vzkaz, že se má setkat s Večeřem, mu přinesl Straka.

V přípravném řízení uvedl Šišma, že si nevzpomíná, o čem s Večeřem na této schůzce mluvil. Zároveň potvrdil, že Večeř po něm chtěl peníze, a Šišma mu nevyhověl. Pokud jde o Straku, s tím se setkal poprvé v roce 1995. Ve své další výpovědi v přípravném řízení dne 14. 3. 2000 opětovně popřel,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

že by měl se smrtí poškozeného Holého cokoli společného. Uvedl, že měl s poškozeným Holým korektní vztahy bez sebemenších finančních nesrovnalostí. Poslední konkrétní obchod s poškozeným Holým se uskutečnil v prosinci 1993 a šlo o rozprodej pěti kamionů jižního ovoce. Údajné dohody mezi Kutalem a poškozeným Holým se nikdy nezúčastnil, u žádného jednání nebyl a od Kutala o žádných dohodách informován nebyl. Někdy v druhém pololetí roku 1995 se dozvěděl určité údaje ohledně finančních závazků Kutala k vdově po poškozeném Holém a jeho nevlastnímu synovi, svědku Jiráčkovi. Šišmovi to bylo prezentováno jako osobní záležitost Kutala.

Pokud jde o osobu Večeře, Šišma uvedl, že v roce 1993 a v roce 1994 si povšiml na Večeřovi změny v jeho chování. Večeř chodil nákladně oblečený, kupoval drahé dárky, několik osobních motorových vozidel, a když se jej Šišma ptal na zdroj příjmů, uváděl, že rozjel obchody ve vlastní skupině, kterou si personálně sestavil a finančně ji ovládá. Obžalovaný Večeř byl obklopen i ochrankou a svým přátelům na Prostějovsku a Zlínsku rozdal k osobnímu užívání asi 10-12 vozidel. V květnu 1994 pak přijel Večeř za Šišmou na nové motorce Honda 750 s tím, že si Večeř zakládal image velkého bosse.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Pokud jde o vztah Večeře a poškozeného Holého, Šišma uvedl, že až do srpna a září 1994 měli naprosto bezproblémový vztah, avšak v září 1994 došlo ke zhoršení proto, že Večeř se měl zaměřit na bližší spolupráci s některými pracovníky z firmy poškozeného Holého. Začátkem října 1994 se pak měl Večeř Šišmovi svěřit opakovaně, že má nějaký velký problém v souvislosti s vlakem benzínu.

Na konci listopadu 1994 pak byl Šišma údajně kontaktován poškozeným Holým, aby vyřídil Večeřovi urgenci dluhů, přičemž šlo o částku asi 16 mil. korun. Tu měl Jiří Večeř s Markem Lehkým zcizit jako hotovostní platbu brněnské firmy Morava vůči poškozenému Holému. Šišma také uváděl okolnosti týkající se STANLEY COMPANY, ve které měli figurovat právě Večeř a Marek Lehký. Rovněž měl dlužit panu Holému částku 8-10 milionů svědek Luděk Havránek, kterého měl k poškozenému Holému přivést Večeř. Jako důvod obviňování své osoby ze strany Večeře vidí Šišma v tom, že když se v roce 1999 Večeř vrátil ze zahraničí, rozpoutal na Šumpersku určitou psychologickou kampaň v úmyslu vydírat podnikatele. Přitom se měl zaštiťovat jmény Šišmy a Kutala.

V rámci přípravného řízení se Milan Šišma rozhodl již nevypovídat. Při konfrontaci s Večeřem dne 24. 11. 1999 popřel Šišma, že by se dopustil jednání uvedeného pod bodem I. Zároveň ale při této konfrontaci uvedl, že řekl Večeřovi, že poškozený Holý je nervózní, že se mu nedaří, že má rovněž zdravotní problémy i to, že si na Večeře najal nějaké „hrdlořezy“ z vysloužilých policistů a že potom chce někam odjet. Na to měl Večeř reagovat slovy „to já ho pošlu na hodně dlouho pryč“. Zároveň potvrdil, že od vdovy po zemřelém Holém odkoupil některé věci, včetně brokové zbraně a rovněž bot. Je nutno dodat, že mezi obsahem výpovědi Šišmy v přípravném řízení a tím, co uváděl v konfrontaci, jsou určité rozpory

Při hlavním líčení Šišma popřel, že by se dopustil jednání uvedeného pod bodem I. výroku rozsudku. Uvedl, že pokud jde o Straku, viděl ho asi 2x až 3x v roce 1995, kdy ho poslal za ním Večeř s tím, že mu má přivést částku 200.000,- Kč, které skutečně Strakovi Šišma poskytl. O tom ale Šišma v přípravném řízení nehovořil. Pokud jde o Jaška, tohoto do trestního řízení vůbec neznal. K Večeřovi Šišma uvedl, že ho poznal v roce 1992 v souvislosti s diletantským obchodem s cigaretami. Později, když pracoval na základě mandátní smlouvy pro firmu AKCEPT Jeseník se sídlem v Mohelnici, kde byli společníky JUDr. Němeček, JUDr. Berková i Kutal, se zabývali obchody s LTO a počínaje třetím čtvrtletím roku 1992 začal

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

pracovat Večeř pro pana Šišmu a pana Kutala jakožto kurýr peněz od odběratelů LTO poškozenému Holému.

Peníze z obchodu z LTO se svázely do AKCEPTU Mohelnice, odkud byly převáženy Večeřem poškozenému Holému. Takto působil Večeř jako kurýr do dubna 1993. Večeř se podle něho sám prostřednictvím své firmy AKCEPT Vyškov zapojil do obchodu s LTO. Od dubna 1993, jak uvedl Šišma, se vídával s Večeřem již velice sporadicky. Zároveň však potvrdil, že pro Večeře resp. pro jeho firmu AKCEPT Vyškov v určité době pracoval. Pokud jde

o spoluobžalovaného Romana Malého, toho poznal někdy v roce 1997, kdy pro něho chtěl Malý pracovat.

Kutala zná od dětství, neboť pochází z vedlejší vesnice. Později měl Kutal pracovat jako placený tajemník Místního úřadu Dubicko a Šišma mu dodával stavební materiál. Na základě mandátní smlouvy se Šišma se zapojil do obchodu s LTO ve firmě, kde figuroval

1 Kutal. Připustil, že v roce 1993 měl s Kutalem firmu LENOX i to, že měli společné aktivity asi v pěti firmách. Pokud jde o obchodní vztahy s poškozeným Holým, uvedl Šišma, že skončily v roce 1993 koncem prvního pololetí a poté přerostly v určité přátelské vztahy. V Praze ho však navštívil pouze 4x až 5x v sídle jeho firmy, přičemž poškozený Holý jezdil častěji na Moravu, zejména na Klepáčov. Při těchto cestách navštěvoval Šišmu. Rovněž byli společně na honu.

V dubnu až v květnu 1993 uvedl Šišma, že se ukončovaly aktivity s LTO vzhledem k zájmu policie. Nikdy si od poškozeného Holého žádné peníze nepůjčil, přičemž velké objemy dodávek LTO od pana Holého i mimo jiné pro ostatní firmy končily v pololetí 1994, neboť se zhoršila platební morálka odběratelů a poškozený Holý chtěl přesunout aktivity jinam. Po ukončení obchodu s LTO firmou AKCEPT Jeseník se sídlem v Mohelnici měl převzít tyto obchody právě Jiří Večeř s Luďkem Havránkem a později s Markem Lehkým.

Při hlavním líčení zároveň Šišma uvedl, že mu Večeř dluží částku 14,5 milionů Kč, kterou si zapůjčil, a další tři miliony korun si zapůjčil na obchod se zlatem, který skončil fiaskem. Předložil pak soudu smlouvu z 21. 9. 1994 ohledně těchto půjček.

Šišma popřel, že by vůči poškozenému Holému měl jakékoliv závazky či pohledávky, a popřel, že by požádal Večeře o likvidaci poškozeného Holého. Naopak Šišma uvedl, že plánoval s poškozeným Holým v blíže

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

neurčeném časovém horizontu budoucí obchodní partnerství na Šumpersku. Zároveň potvrdil, že 15. ledna 1995 ve večerních hodinách, když skončily zprávy televize NOVA, kde se objevilo jméno poškozeného Holého, avšak s křestním jménem Stanislav, za ním přijel Večeř, ptal se obžalovaného, zda viděl zprávy. Když se ho zeptal, zda to souvisí s poškozeným Holým, jehož znal, rovněž se ho zeptal, zda s tím má něco společného. Večeř mu měl sdělit, že byl stovky kilometrů daleko. Zároveň ho však požádal, zda by si u něho nemohl spálit nějaké věci. Toto Šišma odmítl, aniž by tušil, že Večeř pojedí k jeho bratrovi s tím, že jej tam posílá.

Nutno dodat, že toto je v rozporu s tím, co uváděl Šišma v přípravném řízení, kdy hovořil o tom, že jej Večeř informoval, že jede za jeho bratrem. Dále při hlavním líčení uvedl, že za dva dny někdo volal z firmy od poškozeného Holého, že Holý je mrtvý.

Dále při hlavním líčení uvedl, že nikdy neviděl Holého opilého, neboť požíval alkohol velice decentně, což je opětovně v rozporu s tím, co tvrdil v přípravném řízení. Zároveň potvrdil, že dne 17. či 18. 5. 1995 se u něho objevil nečekaně Večeř s tím, že musí nutně opustit území republiky, že má velké problémy, ale i velké podnikatelské plány v zahraničí. Pak se s Večeřem viděl až v srpnu 1995, kdy jej Kotal požádal, aby ho doprovodil za Večeřem do zahraničí s tím, že mu tam přivezou manželku. To vzápětí opravil s tím, že naopak měli paní Večeřovou odvézt ze Slovinska či Chorvatska.

Zároveň potvrdil, že v říjnu 1995 se u něho ve firmě objevil Straka s tím, že jde pro částku 100.000 Kč pro Večeře. Šišma mu tyto peníze poskytl na základě určité zástavy, kterou ovšem posléze Straka vymámil zpět. Potvrdil svoji schůzku s Večeřem, ke které došlo v Rakousku. Šišma se s ním setkal u benzinové pumpy asi 100 km od Vídně. Obsahem této schůzky byl požadavek Šišmy na Večeře, aby splnil své závazky vůči Šišmovi. Potvrdil, že za Večeřem jel z tohoto důvodu, že mu měl Večeř sdělit, že ho chce údajně Šišma zlikvidovat. Měl Šišmovi údajně vyhrožovat, že pokud na schůzku nepřijede, že za ním někoho pošle. Z tohoto důvodu tam jel, avšak schůzka skončila po 30-40 minutách bez jakéhokoliv výsledku.

Zároveň předložil obžalovaný smlouvu o částce 200.000,- Kč mezi Šišmou a Strakou, kde je uvedena svědkyně Divišová jako ručitel této půjčky. Údajně z toho důvodu, že se za půjčku Večeřovi přimlouvala. V rozporu se svými předchozími tvrzeními však Šišma uvedl, že peníze půjčil Večeřovi z toho důvodu, že si myslel, že je solidní a že svůj závazek uhradí, přestože od

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

září 1994 podle jeho tvrzení mu Večeř dlužil nejméně částku 17,5 milionů Kč. Šišma také při hlavním líčení potvrdil, že v roce 1995 se mu Kutal svěřil, že i on půjčil Večeřovi nějaké peníze.

Kutal byl za Večeřem v zahraničí vícekrát, ale kolikrát, to Šišma neví. Poté se s Večeřem setkal nečekaně na přelomu roku 1996 až 1997, kdy po něm Večeř chtěl další peníze a poté v roce 1997 a 1998, kdy po něm chtěl zase peníze, avšak v těchto případech mu již žádné peníze Šišma neposkytl. Hovořil i o dalších aktivitách Večeře po návratu ze zahraničí. Nutno dodat, že po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení nebyl Šišma schopen vysvětlit své rozpory ve svých výpovědích z přípravného řízení a z hlavního líčení. Při hlavním líčení potvrdil, že byl informován o pohledávce asi 34 milionů Kč Večeře, resp. firmy STANLEY COMPANY vůči poškozenému Holému. Tato firma sice patřila Romanu Sloukovi, ale byla využívána Markem Lehkým a Jiřím Večeřem.

Zároveň při hlavním líčení uvedl, že měla být Jiřím Večeřem či Markem Lehkým zpronevěřena další částka 16 milionů Kč, která byla převážena poškozenému Holému. Současně potvrdil, že koncem roku 1994 se dozvěděl, že Večeř má dluhy ve výši 100 milionů Kč, přičemž však předtím při hlavním líčení uváděl, že Večeřovi věřil, a proto mu poskytl i další půjčku 200.000,-Kč, aby vzápětí uvedl, že Večeř je údajně předlužený a má různé závazky ve výši 100 milionů Kč. Při hlavním líčení Šišma popřel, že by poskytl Malému jakýkoliv automobil k užívání.

Vratislav Kutal, jehož rovněž státní zástupce vinil z podílu na smrti poškozeného Holého, jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení popřel, že by měl se smrtí poškozeného Holého cokoli společného. Ve své první výpovědi v přípravném řízení dne 17. 11. 1999 uvedl, že v roce 1973 nastoupil k tehdejšímu SNB, od roku 1982 do roku 1990 pracoval na Místním národním výboru v Dubicku a od roku 1990 do roku 1993 se vrátil zpět k Policii ČR. Avšak již od roku 1992 začal soukromě podnikat.

Tyto údaje poskytnuté Kutalem jsou plně v souladu s tím, co uváděl Večeř již od počátku přípravného řízení a je z nich zřejmé, že Vratislav Kutal začal podnikat již v době, kdy byl služebně zařazen jako policista, a to až do roku 1993. Dále Kutal v přípravném řízení ve své první výpovědi uvedl, že s Milanem Šišmou se zná od dětství. Blíže se seznámili v roce 1992 a měli od té doby společné podnikatelské aktivity.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Poškozeného Lubomíra Holého poznal v polovině roku 1992 a začal s ním obchodovat prostřednictvím společnosti AKCEPT s.r.o. Obchody s LTO pak skončily na přelomu let 1992 až 1993- Byly provedeny příslušné finanční revize finančního ředitelství v Ostravě, které dopadly s dobrým výsledkem. Od počátku roku 1993 pak začal Kutal, dle vlastního tvrzení, pro Lubomíra Holého vykonávat různé druhy práce, především právního charakteru a postupně se spřátelili. Postupem času měl poškozený Holý zájem převést své obchodní aktivity do jiné oblasti, pokoušel se dovážet jižní ovoce, chtěl rovněž koupit zbrojovku v České republice.

Kutal pro něho zpracovával různé rozборы, návrhy řešení a prognózy. Kutal popřel, že by Večeřovi sám, či společně se Šišmou dal jakýkoliv pokyn k usmrcení Holého, naopak jeho smrtí byl Kutal, podle svého tvrzení, značně ekonomicky poškozen, neboť s ním nemohl dokončit společné projekty, které měli připraveny. Společně založili firmu GaM, kam vložili každý částku 500.000,- Kč a Kutal očekával budoucí efekt ze spolupráce s poškozeným

Holým. Pokud jde o Večeře, zná ho od roku 1992, byl s ním v dobrém kontaktu prakticky až do smrti poškozeného Holého.

Z počátku roku 1994, resp. od konce roku 1993, měl Večeř intenzivně pracovat pro poškozeného Holého, především v oblasti vymáhání pohledávek po splatnosti. Podle názoru Kutala měl poškozený Holý pro Večeře jistou slabost. Rovněž Kutal po právní stránce a po stránce daňové pomáhal Večeřovi. Pokud jde o Straku, pouze ví, jak zběžně vypadá a kde pravděpodobně na Šumpersku bydlí, a to z toho důvodu, že v domě jeho družky měla jedna ze společností Kutala pronajaté kanceláře.

Připustil, že Straka občas vyřizoval vzkazy od Večeře, když byl tento mimo území České republiky, což bylo po úmrtí poškozeného Holého. Obžalovaného Radka Jaška nezná vůbec, přičemž uvedl ve své výpovědi v přípravném řízení dne 17. 11. 1999, že mu nikdy poškozený Holý žádné peníze nepůjčil. Pouze ví, že měl uložené značné finanční obnosy jak u tuzemských, tak zahraničních bank. Všechny tyto vklady byly předmětem dědického řízení a jednalo se řádově o částky desítek milionů Kč. Potvrdil, že se zúčastnil společně s pozůstalými vyřizování těchto záležitostí, a to nejen na území České republiky, ale i v zahraničí.

Zároveň dne 17. 11. 1999 uvedl, že dědické řízení v České republice dosud není ukončeno. Přesto však příslušný majetek po panu Holém byl nějakým způsobem rozdělen dohodou. Potvrdil, že se podílel určitým

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

způsobem na likvidaci firmy GITT poškozeného Holého, která však byla silně předložena a měla i vzájemné pohledávky s druhou společností poškozeného, firmou HOMI, kam měl poškozený Holý přesouvat peníze na nákup benzinových čerpadel, cisteren a tahačů na přepravu pohonných hmot.

Poškozeného Holého pak charakterizoval Kutal jako společenského člověka, jednodušší typ, který občas požíval alkohol, avšak dle názoru Kutala nepil přes míru. Kutal uvedl v přípravném řízení, že nejprve poznal poškozeného Holého a poté Večeře. Pokud jde o vztah Večeře a Šišmy, tento nedokáže blíže popsat. Zároveň potvrdil v přípravném řízení, že po smrti poškozeného Holého měly zmizet určité dokumenty v jeho trezoru v pracovně, mj. měly zmizet i směnky a dlužní úpisy.

Pokud jde o vraždu poškozeného Holého, uvedl Kutal, že se o tom dozvěděl v podstatě z televizního šotu, kde bylo popletené jméno a teprve s odstupem dvou až tří dnů se dozvěděl o zavraždění poškozeného Holého. Nemůže vyloučit, že ho o tom neinformoval Milan Šišma. Pokud jde o Večeře, nikdy s ním nehovořil o vraždě poškozeného Holého. Rovněž nikdy nenavštívil poškozeného Holého v bytě na Barrandově.

Potvrdil, že Večeř vozil peníze poškozenému Holému a poté rozjel již své vlastní aktivity. Tvrdil, že poškozený Holý měl pro obžalovaného Večeře jednoznačně slabost a toleroval mu drobné prohřešky. Pokud jde o odchod Večeře do zahraničí v polovině roku 1995. Důvodem byly finanční potíže Večeře. Připustil, že občas za Večeřem do zahraničí zajel, při nějaké příležitosti a v jednom, či ve dvou případech za ním jel z toho důvodu, že Večeř potřeboval peníze. Řádově mu poskytoval pouze drobné částky, třeba kolem 10.000,- Kč, které mu předával i v DM či v jiné cizí měně.

Vůči Večeřovi má stále kladný vztah, i když na druhé straně připustil, že ve firmě v Šumperku byl vydán příkaz, aby styky s Večeřem byly přerušeny. Uvedl, že si není vědom toho, že by Šišma navštívil Večeře v zahraničí. Ve své další výpovědi v přípravném řízení dne 7. 12. 1999 v podstatě setrval na své výpovědi. Popřel, že by měl se smrtí poškozeného Holého cokoli společného. I když v původní své výpovědi v přípravném řízení hovořil o tom, že vůči Večeřovi má v podstatě přátelský vztah, v této své druhé výpovědi vypovídal naprosto odlišně.

Dokonce uvedl, že mu Večeř měl naznačit, že si Šišma u něho objednal fyzickou likvidaci Kutala. Uvedl, že Večeř měl přezdívku „sedmilhář“ a že byl nevěrohodný. Rovněž z doslechu ví, že Večeř se měl chlubit či resp.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

uvádět, že se Kutalovi pomstí. Pokud jde o setkání s Večeřem v zahraničí, uvedl, že za Večeřem jezdil do Rakouska, Slovinska, více si již nepamatuje. Vyloučil však, že by za ním byl ve Španělsku či ve Švýcarsku. Potvrdil, že Večeřovi poskytoval určité peníze, přičemž hovořil, že celkově mohl Večeřovi v zahraničí poskytnout částku od 300.000,- Kč do 400.000,-Kč. Tvrdil, že již v roce 1992 přestala společnost AKCEPT Jeseník se sídlem v Mohelnici obchodovat s LTO, což je mimo jiné v rozporu s tím, co uváděl Šišma. Poté měl převzít obchody s LTO Večeř.

Dne 17. 2. 2000 pak odmítl Kutal vypovídat. Při hlavním líčení setrval na své výpovědi. Pokud jde o bod I. z přípravného řízení popřel, že by se smrtí poškozeného Holého měl cokoli společného. Uvedl, že Jaška vůbec nezná, pokud jde o Straku, ví jenom, že existuje, přičemž se s ním nikdy osobně nesešel. Pokud jde o Malého, setkal se s ním v letech 1995 až 1997 ve firmě v ulici Kozinova v Šumperku. Ostatní obžalované, tedy Habicha a Jílka, rovněž nezná. Pokud jde o Večeře, pracoval pro Večeře Kutal v letech 1992, kdy pro něho prováděl právní, daňové a finanční poradenství. Od poloviny roku 1992 potvrdil své obchodní kontakty se Šišmou, se kterým měli i některé společné firmy a pokud jde o firmu AKCEPT s.r.o. Jeseník, se sídlem resp. i s provozovnou v Mohelnici, pracoval pro tuto firmu Kutal jako jednatel. Tato firma se zabývala obchody s LTO a pracoval pro ni i Šišma na základě mandátních smluv. Firmě AKCEPT s.r.o. Jeseník s provozovnou v Mohelnici poškozený Holý dodával LTO prostřednictvím svých firem TREHOL s.r.o. a TREHOL plus s.r.o., přičemž údajně dodával poškozený Holý LTO firmě AKCEPT jen do listopadu 1992.

Kutal dále uvedl, že již v červnu 1992 byl odvolán z funkce jednatele a pro firmu AKCEPT s.r.o. dělal pouze daňové a právní poradenství, včetně ekonomického poradenství. S obchodem v LTO podnikal i Večeř jakožto fyzická osoba pod názvem Jiří Večeř - AKCEPT Vyškov, kdy dodavatelem LTO byl rovněž poškozený Holý.

Potvrdil, že spoluobžalovaný Šišma zabezpečoval odběratele pro AKCEPT Mohelnice, kdy s nimi firma ještě obchodovala. Připustil, že ve firmě AKCEPT Jeseník s pobočkou v Mohelnici měla obchodní podíl i jeho manželka. V roce 1994 pak získal Kutal osobně větší obchodní podíl v této firmě. Potvrdil své přátelské vztahy s poškozeným Holým. Potvrdil, že poškozenému Holému byly převáženy značné sumy v hotovosti, jednalo se řádově o miliony a tyto sumy převážel Večeř.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Popřel, že by od poškozeného Holého měl zapůjčeny jakékoliv finanční prostředky a vdově po zemřelém Holém, svědkyni

Holé, dával peníze pouze v souvislosti s vypořádáním podílu ve společnosti GaM. Uvedl, že poškozený Holý měl pro Večeře určitou slabost, přičemž Večeř, co je mu známo, poškozenému Holému osobně žádné peníze nedlužil. Poškozenému Holému měl dlužit mimo jiné Luděk Havránek a firma Beran s.r.o.. Firmu STANLEY COMPANY Kutal nezná.

Potvrdil, že doprovodil též Večeře při odchodu do zahraničí a navštěvoval v zahraničí, celkem asi v deseti případech, kdy mu vozil peníze. Večeř se měl pohybovat ve Slovinsku, Chorvatsku i v Rakousku. Celkově mu měl poskytnout částku asi 400.000,- Kč. Potvrdil rovněž při hlavním líčení, po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení, že poškozený Holý, zejména když se opil, byl poněkud chlubitivý, i pokud jde o své finanční prostředky. Při hlavním líčení potvrdil, že od roku 1993 přestal Večeře považovat za spolehlivého a v roce 1999 dal skutečně příkaz, aby Večeř nebyl pouštěn do kanceláří firmy.

Nutno dodat, že i mezi výpověďmi Kutala jsou určité rozdíly mezi tím, co vypovídal v přípravném řízení a při hlavním líčení. Zároveň však nutno dodat, že jsou zejména rozpory mezi výpověďmi Kutala a Šišmy. Rozpory jsou především proti tomu, co vypovídal Večeř jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení.

Roman Malý, jemuž se měl Jašek svěřit s tím, že usmrtil poškozeného Holého, v přípravném řízení mimo jiné uvedl, že se mu měl Jašek svěřit při jedné návštěvě, že někoho usmrtil. Konkrétně řekl, že Straka Jaška odvezl do Prahy, kde ho vyložil a dal mu adresu muže, jehož má zastřelit. Jašek mu měl pak říci, že toho pána vylákal z bytu tak, že mu na chodbě vypnul elektriku, a to opakovaně. Ve druhém případě s ním šel Jašek do bytu, kde mu poškozený nabízel peníze, pak zpanikařil a poté měl vzít Jašek polštář a přes polštář poškozeného zastřelit a vzít mu peníze, dále zlaté hodinky, poté se nechat odvézt autostopem. Údajně zamával tisícikorunou před dvěma mladíky v autě, aby jej odvezli do Průhonic do motelu, kde na něho čekal Straka.

Zároveň potvrdil, že začátkem roku 1995 si u něho Jašek nechal schovaných 70.000,-Kč s tím, že nechce, aby o těchto penězích věděl Straka. Roman Malý rovněž v přípravném řízení uvedl, že tomu nevěřil, ale zároveň potvrdil, že mu Jašek řekl, že v bytě u poškozeného mělo být asi

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

370.000,-Kč a on že si 70.000,- Kč tzv. ulil pro sebe a 300.000,- Kč předal Strakovi. Dále řekl, že mu Jašek naznačil, že vraždu po Strakovi chtěl Večeř.

Malý dále v přípravném řízení hovořil o vztazích, které měl s Večeřem. Pokud jde o hlavní líčení Roman Malý se k tomuto jednání v podstatě opětovně doznal a uvedl, že k setkání s Jaškem došlo v březnu 1995, kdy mu Jašek sdělil, že někoho zastřelil v Praze. Při tom vyhodil jistič, aby se dostal do bytu a pokud si vzpomíná Malý, více k tomu Jašek neřekl. To je v rozporu s tím, co uváděl v přípravném řízení a Malý poté, co mu byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, uvedl, že to, co vypověděl v přípravném řízení je pravda.

Potvrdil, což uvedl i v přípravném řízení, že za Večeřem jezdil do zahraničí, nejméně v deseti případech. Byl za ním v Chorvatsku, Slovinsku a Itálii. Vozil mu peníze od jeho dlužníků, šlo o částky 20, 30 či 40.000,- Kč a ve třech případech jel rovněž s penězi, které poslal Večeřovi Šišma, šlo o částky do 50.000,- Kč, přičemž v jednom případě tyto peníze předával Malému přímo Šišma a dvakrát jeho sekretářka. Na hranicích pak měnil Malý tyto peníze za šilinky či marky a převážel je Večeřovi. Za každou cestu pro Večeře obdržel částku 100 DM.

Vladimír Jílek se hlavního líčení neúčastnil, takže bylo konáno v jeho nepřítomnosti. V přípravném řízení Jílek uvedl, že je pravdou, že se počátkem roku 1995 setkal s Večeřem, který vytáhl z podlahy vozu igelitovou tašku a ukazoval Jílkovi tlumič a zároveň tento tlumič nabídl Jílkovi jako raritu, přičemž mu k tomu víc neřekl. Jílek si tlumič vzal. 12. 11. 1999 ho pak vydal policii.

Zároveň potvrdil, že v minulosti pracoval u kriminální služby policie. Pokud jde o vraždu poškozeného Holého, věděl o ní z televize a to, že jméno Holý má něco společného s Večeřem, se dozvěděl až 12. 11. 1999. Zároveň potvrdil, že tlumič doma rozdělal, ten se mu ale rozsypal, z čehož usoudil, že tlumič musel být použit. Zároveň potvrdil, že dobře věděl, že tento tlumič nesmí být v držení, neboť jde o zákeřnou zbraň, která je podle zákona o zbraních a střelivu nedovolena. V přípravném řízení Vladimír Jílek také vypovídal o svých vztazích k Večeřovi. Potvrdil, že ročně Večeřovi, když byl v zahraničí, vyplácel částku asi 40.000,-Kč.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Vedle shora uvedených výpovědí obžalovaných provedl soud, zejména k jednání uvedenému pod bodem I., v rámci hlavního líčení řadu dalších důkazů, a to i těch, které nebyly provedeny v rámci přípravného řízení. Vedle výpovědí obžalovaných měl soud k dispozici výpovědi řady svědků, z nichž někteří nebyli slyšeni v rámci přípravného řízení.

Z výpovědi svědka Petra Velebného jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení soud zjistil, že tento svědek prodal Večeřovi v období červen až říjen 1994 pistoli ČZ 27 bez výrobního čísla včetně tlumiče. Tehdy pracoval pro Večeře jako jeho zaměstnanec - vyhazovač. Pistoli si opatřil asi 4-5 měsíců předtím, než ji prodal Večeřovi jako nefunkční, ale opravil ji, aby byla střílby schopná.

Zároveň v přípravném řízení poznal tlumič, který předal Večeřovi a který byl zajištěn orgány činnými v přípravném řízení. Při hlavním líčení pak svědek Petr Velebný setrval na své výpovědi z přípravného řízení, přičemž při hlavním líčení jednoznačně uvedl, že z osob účastných u hlavního líčení zná toliko Večeře. Z toho je zřejmé, že pokud by bylo pravdivé tvrzení Straky o tom, že Jašek se s Večeřem zná již z dřívější doby a stýkali se, musel by o tom svědek Petr Velebný vědět.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědka JUDr. ing. Stanislava Kuzmy, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení. Tento svědek uvedl, že se znal s poškozeným Holým prostřednictvím svědka Jindřicha Stejskala. Dne 15. ledna 1995 měl domluvenou schůzku s poškozeným Holým v restauraci Slunečnice v Praze 4, kde měli hrát billiard společně se svědkem Stejskalem. Na schůzku však poškozený Holý nedorazil. Svědek Stejskal mu proto telefonoval, avšak poškozený Holý nebral telefon. Proto společně odjeli před dům poškozeného Holého. Svědek Jindřich Stejskal měl od bytu poškozeného klíče. Šel za poškozeným do bytu, po chvíli seběhl dolů s tím, že poškozený Holý leží v bytě, kde je úplná tma a nejde elektřina.

Poté měl svědek Stejskal nahodit jističe, v bytě se rozsvítilo a začala hrát televize a když vešli dovnitř, sdělil mu svědek Stejskal, že zde leží poškozený Holý na posteli a má polštář na hlavě. Svědek Kuzma pak zvedl polštář a uviděl, že má poškozený zakrvácené temeno, proto upustil polštář a šel zavolat policii a záchrannou lékařskou službu. Pokud jde o vztah poškozeného Holého k alkoholu, uvedl, že se nikdy osobně nesetkal s poškozeným Holým, aby byl opilý. Vídával se s ním na kulečnicku v průměru dvakrát do měsíce. Zároveň uvedl, že se mu poškozený Holý svěřil, že má pohledávky, které byly v milionových hodnotách, ale jména

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

konkrétních firem, které mu dluží, neuvedl. Svědek Kuzma vypovídal shodně jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení. Jeho výpověď pak koresponduje se svědeckou výpovědí svědka Jindřicha Stejskala, který byl slyšen rovněž v přípravném řízení i při hlavním líčení, kdy k první výpovědi ze dne 15. 1. 1995, neboť byla učiněna před sdělením obvinění, soud nepřihlíží. Přihlíží však ke druhé výpovědi učiněné dne 10. 1. 2000 a k tomu, co vypovídal svědek při hlavním líčení.

Svědka Jindřicha Stejskala uvedl, že z obžalovaných zná osobně Šišmu a Kutala, přičemž mu rovněž říká něco jméno Večeře. S poškozeným Holým se zná od roku 1991 či od roku 1992. Měl s ním přátelské vztahy a každou neděli pravidelně kolem 15.00 hod. chodili spolu hrát billiard do Billiard klubu na Jižní město v Praze 4. Naposledy se s ním viděl v sobotu 14. 1. 1995, kdy byli společně na burze na Výstavišti, kde si poškozený Holý koupil vrtačku. Kolem 15. 00 hod. měli sraz na kulečnicku a hráli společně kulečnick až do 19.00 hod.

Pak odjeli na Vlachovku na pivo, avšak Vlachovka byla zavřená a z toho důvodu odvezl poškozený Holý svědka Stejskala domů s tím, že si domluvili schůzku na druhý den v 15. 00 hod, opět na kulečnick. Z výpovědi Jindřicha Stejskala je tak zřejmé, že skutečně poškozený Holý nemohl být 14. 1. 1995, když k jeho domu přijeli Jašek s Strakou, doma, neboť byl se svědkem Jindřichem Stejskalem.

Dále svědek Stejskal v přípravném řízení uvedl, že 15. 1. 1995 na schůzku poškozený Holý nepřišel. Z tohoto důvodu, neboť měl klíče od bytu poškozeného, se stavil pro tyto klíče doma, jel se svědkem Kuzmou a poté odjeli na Barrandov do bytu poškozeného, přičemž osobní vozidlo poškozeného Holého stálo na parkovišti, ale v okně bytu se nesvítilo. K bytu poškozeného přijeli kolem 17.30 hod. Svědek Jindřich Stejskal potom sám šel do bytu poškozeného, v bytě nešla elektřina, volal jméno poškozeného, nikdo se mu neozýval a potom ho uviděl ležet v pokoji na břiše, měl na hlavě polštář a ruce zřejmě podél těla. Zkoušel mu tep, ale nic nenahmatal, z toho důvodu seběhl pro pana Kuzmu, který vzal ve vozidle šroubovák, nahodil posléze jistič a šli do bytu. Po nahození jističů začala hrát v bytě televize a poté svědek Kuzma zavolał policii a záchrannou službu.

Zároveň tento svědek uvedl, že si pamatuje, že z bytu zmizela vrtačka, kterou zakoupil poškozený Holý v přítomnosti svědka den předtím na

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

burze. Pokud jde o poškozeného Holého, označil ho jako za celkově nedůvěřivého člověka, o kterém věděl, že podniká v prodeji nafty, benzinu a LTO. Rovněž se od poškozeného Holého dozvěděl, že v přítomnosti Kutala a Šišmy slavil 25. výročí svatby na Moravě. Viděl, že poškozený Holý má s oběma obžalovanými, tedy s Kutalem a Šišmou velmi dobrý vztah, že jim důvěřuje, jezdí za nimi na návštěvu na Moravu a rovněž Šišma s Kutalem jezdili za poškozeným Holým do Prahy.

Pokud jde o jméno Večeř, vzpomíná si, že o něm hovořil poškozený Holý v souvislosti s nějakým převozem peněz. Zároveň potvrdil, že zná ing. Koubka od vidění z kanceláře ve Vršovické, hovořil i o dalších aktivitách poškozeného Holého, kdy chtěl např. vytvořit BIO JZD na Moravě a chtěl rozšířit své aktivity na severu Moravy s Kutalem. Zároveň potvrdil, že při jednom setkání na kulečnicku byl poškozený poněkud zasmušilý a stěžoval si mu, že mu zase neplatí, přičemž si svědek vzpomíná, že padla jména Lehký a Večeř, přičemž tomu svědek nevěnoval bližší pozornost.

Dne 13- 1. 1995 se měl poškozený Holý dle tvrzení svědka dostavit na policii ohledně firmy STANLEY COMPANY v Praze 10. Na této své výpovědi setrval tento svědek rovněž při hlavním líčení, přičemž pokud jde o jméno Večeř a Lehký v souvislosti s dluhy, toto jméno padlo někdy v listopadu 1994.

Dále provedl soud výslech svědka Pavla Kříže, který byl rovněž slyšen i v přípravném řízení. Jde o souseda poškozeného Holého, který uvedl již v přípravném řízení (přičemž použitelná je jeho výpověď z přípravného řízení ze dne 13. 1. 2000), že znal poškozeného Holého jako souseda, který bydlel v bytě nad svědkem Pavlem Křížem. 15. 1. 1995 u jeho bytu zazvonil poškozený Holý a hledal souseda pana Hrdličku, který byl kutil, avšak nebyl doma. Poškozený Holý si postěžoval, že mu v bytě vypadla elektřina.

Svědka Kříž šel s poškozeným o patro výš a elektřinu mu nahodil v rozvodné skříňce, kdy jeho jistič byl vypadlý. Poté se poškozený Holý podíval, zda mu jde v bytě elektřina a rozešli se se svědkem. Svědek také uvedl, že si v domě nepamatuje nic podezřelého, pouze si dole povšiml dvou mladíků, kteří si prohlíželi tabuli se jmény. Šlo o dva mladé štíhlé kluky sportovní postavy, vysoké kolem 182 cm. Jeden z nich byl snad blondák a možná, že měl i delší vlasy stažené jakoby do culíku.

Poškozeného Holého znal svědek jako příjemného pána, který trvale žije v Rakousku. Byl to velice slušný člověk. Pokud jde o ty dva mladíky v

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

domě, viděl je řádově několik dní předtím, než se stala událost s jističem u bytu poškozeného Holého. Na této své výpovědi setrval v podstatě rovněž při hlavním líčení, přičemž však uvedl, že den před touto událostí, kdy poškozenému Holému šel nahazovat jistič, si povšiml dole dvou mladíků, kteří si u schránek prohlíželi jména. Nutno však dodat, že v přípravném řízení hovořil o tom, že k této události došlo řádově několik dní předtím, než se stala ta záležitost s jističem poškozeného Holého. Jinak odkázal na to, co vypovídal v přípravném řízení.

Ohledně hodinek, které byly odcizeny Jaškem poškozenému Holému, měl soud k dispozici výpověď řady svědků, mimo jiné svědka Gúrúra Súkru, který byl slyšen dvakrát v rámci přípravného řízení a rovněž při hlavním líčení. K první výpovědi svědka Gúrúra Súkru učiněné dne 13.11. 1999 je nutno dodat, že tato jeho výpověď je použitelná zejména ve vztahu k Jiřímu Večeřovi, Pavlu Strakovi a Radku Jaškovi, neboť byla provedena po řádném sdělení obvinění těmto obžalovaným.

Svědka Gururú Súkrú v přípravném řízení uvedl, že se zná s Pavlem Strakou ze Šumperka, a to někdy od roku 1993. Seznámil se s ním v Brně prostřednictvím Jiřího Srba. Společně se navštěvovali, přičemž jednoho dne mu Straka dal jako dárek hodinky ze žlutého kovu švýcarské výroby. Měly pryžový pásek, který byl přetržený. Tyto hodinky od Straky dostal v době, kdy bydlel na adrese v Praze 10 - Horních Měcholupech. Hodinky měl uložené doma, neboť byly pokažené. Co se však stalo s těmito hodinkami už neví.

V další své výpovědi v rámci přípravného řízení změnil svoji výpověď a tvrdil, že zná toliko Pavla Straku jako muže s blond vlasy po ramena, od něhož dostával občas dárky. Na otázku, zda rovněž dostal od Straky jako dárek hodinky, uvedl, že si to nepamatuje. Zároveň uvedl, že v roce 1995 se zdržoval v Praze 5, ul. Nádražní, posléze v Praze 10 - Měcholupech či v Hostivaři. Poté, co mu byla předestřena skutečnost, že 13- 11. 1999 uvedl, že od Straky dostal hodinky ze žlutého kovu, uvedl, že je možná skutečně dostal, ale že je psychicky zničen, neboť je ve výkonu trestu a že byl minule nucen, aby podepsal protokol. Policisté že mu neřekli, o co vůbec jde. S touto záležitostí nemá nic společného. Se Strakou se setkával v Praze, občas za ním zajel do Šumperka.

Svědka se však vyjádřil, že nebyl nucen, pokud jde o obsah výpovědi, ale údajně byl nucen ze strany policistů, aby podepsal protokol. Tento svědek

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

byl rovněž slyšen v rámci hlavního líčení, kde uvedl, že skutečně Straku zná asi po dobu 7 let, měli spolu obchodní vztahy, přičemž je možné, že od Straky dostal nějaký dárek. Poté, co mu byly přečteny jeho výpovědi z přípravného řízení, uvedl, že si na nic nevzpomíná. Zároveň však řekl, že to, co uváděl 13. 11. 1999 není pravda, neboť ho policisté nutili podepsat protokol. Svědka „to“ nezajímá, na nic si nepamatuje, žádný dárek nedostal. Jako pravdivou posuzuje soud výpověď svědka Gururú Sukrú ze dne 13. 11. 1999 a další výpovědi tohoto svědka považuje za lživé, neboť je to konec konců i v rozporu s tím, co potvrdil sám Straka, že tomuto svědkovi hodinky skutečně předal.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědka Josefa Heráka, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení, kdy tento svědek v přípravném řízení potvrdil, že pronajal svůj byt v Nádražní ulici v Praze 5 svědkovi Gúrúru Sukrovi. Posléze, když se dočetl v novinách, že tento svědek má problémy s policií ohledně své trestné činnosti s drogami, odjel do svého bytu a zrušil nájemní smlouvu s družkou svědka Gúrura Sukru, paní Srbkovou. Na žádost svědka Gúrurú Súkrú provedl vyklizení bytu, přičemž při tom mimo jiné našel pánské náramkové hodinky ze žlutého kovu, které měly gumový černý řemínek, jenž byl roztržený u přezky. Tyto hodinky nabízel k prodeji svědkovi Janu Dubskému a posléze je prodal v bazaru za částku 13.000,- Kč.

Svědkovi byly předloženy v přípravném řízení fotografie těchto hodinek, přičemž svědek tyto hodinky poznal. Na této výpovědi setrval svědek rovněž při hlavním líčení, kdy nikoho z obžalovaných nepoznal. Opětovně při hlavním líčení byla předložena svědkovi fotografie těchto hodinek, které nabízel svědkovi Dubskému a opětovně hodinky poznal.

Výpověď Gúrura Sukrú pak koresponduje s výpovědí Jana Dubského, který byl slyšen jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení. Tento svědek v přípravném řízení uvedl, že koncem srpna 1996 za ním přišel svědek Josef Herák a nabízel mu k prodeji hodinky. Jednalo se o zlaté hodinky a chtěl je prodat za částku 30.000,- Kč. Svědek Dubský se vyptával svědka Heráka, zda nejsou hodinky odcizené, přičemž jej Herák ubezpečoval, že dá k hodinkám i doklady. Druhý den měl domluvenou se svědkem Herákem svědek Dubský schůzku, ale svědek Herák již na schůzku nepřišel a hodinky nepřinesl. Po několika dnech si přečetl ve Večerníku Praha článek o hodinkách v souvislosti s vraždou poškozeného

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Holého, kde bylo uvedeno, že se jedná o vzácné hodinky, které byly prodány pouze ve dvou kusech.

Na fotografii poznal Jan Dubský hodinky, jež mu svědek Herák nabízel. Jednalo se o pánské hodinky značky Hublot a článek o těchto hodinkách byl uveřejněn dne 3. 9. 1996 ve Večerníku Praha. Na této své výpovědi setrval svědek Jan Dubský rovněž při hlavním líčení. Uvedl, že si vzpomíná, že hodinky měly přetržený černý kaučukový řemínek. Svědkovi pak byla předložena fotografie těchto hodinek a svědek opětovně tyto hodinky poznal.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědka Miroslava Dušáka, a to z přípravného řízení, neboť tento svědek již nežije a nemohl být slyšen v rámci hlavního líčení. Svědek Miroslav Dušák uvedl, že byl majitelem firmy M. Dušák - hodinář, zlatník se sídlem v Praze 1, Na Příkopě. V roce 1993 mu pan Kilián, majitel firmy Cinderela s.r.o. nabídl do komise dvoje luxusní švýcarské náramkové hodinky značky Hublot. Šlo o velmi cenné hodinky v ceně 180.000,- Kč, přičemž si svědek pamatuje, že jedny z hodinek zakoupil poškozený Lubomír Holý a druhé ing. Novotný.

Jeho výpověď koresponduje s výpovědí svědka ing. Petra Kiliána, který byl slyšen jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení, kdy uvedl, a to již v přípravném řízení, že byl majitelem firmy Cinderela v letech 1992-1995. Dovážel ze Švýcarska zejména luxusní náramkové hodinky, mimo jiné i značky Hublot. Jde o hodinky v provedení 18 karátového zlata a dále ušlechtilého kovu. Cena těchto hodinek se pohybovala od 70.000,- Kč až do 800.000,- Kč. Pokud jde o hodinky Hublot, dal je do prodeje formou komisního prodeje pouze na dvě místa, a to do Boby centra v Brně, tam se ale neprodal ani jeden kus, a tak hodinky z Boby centra převzal zpět ing. Kilián. Další dal do prodeje svědkovi Dušákovi, údajně pět kusů. Jednalo se o pět různých modelů. Doklady k nim předal orgánům činným v přípravném řízení.

Na této své výpovědi setrval svědek rovněž při hlavním líčení, přičemž uvedl, že na celém území České republiky se může pohybovat maximálně dvacet kusů hodinek zn. Hublot. Z dodávek svědka ing. Pera Kiliána bylo prodáno maximálně sedm kusů těchto hodinek. Zároveň svědek ing. Petr Kilián potvrdil, že měl výhradní právo dovozu těchto hodinek na území České republiky. Z výpovědí svědků Gúrura Sukrú, Josefa Heráka, Jana

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Dubského, Miroslava Dušáka a ing. Petra Kiliána byl tak zajištěn pohyb těchto hodinek, které zakoupil poškozený Holý a které byly odcizeny Jaškem v souvislosti s vraždou poškozeného Holého. Na této skutečnosti nemění nic ani ta okolnost namítaná obhájci Straky, že došlo k určitým nesrovnalostem ohledně výrobního čísla těchto hodinek.

Ve spisovém materiálu se sice nachází úřední záznam, který však obsahuje údaje z vytěžení, a proto je nepoužitelný. Ze záznamu je však zřejmé, že v určitém stadiu došlo k záměně výrobních čísel těchto hodinek. Provedenými důkazy použitelnými při hlavním líčení však bylo prokázáno, že hodinky, které zakoupil poškozený Holý od svědka Miroslava Dušáka a které byly odcizeny v bytě Jaškem, byly posléze Strakou dány Gururovi Sukru. Dále se dostaly k Josefu Herákovi, který je nabízel Janu Dubskému. Výpovědi svědka ing. Petra Kiliána a svědka Miroslava Dušáka bylo zjištěno, že šlo o unikátní hodinky.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědka Jana Šišmy, bratra Milana Šišmy, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení. Tento svědek po řádném poučení v přípravném řízení, kdy byl výslovně poučen o svém právu odmítnout výpověď, uvedl, že pokud jde o Kutala, zná se s ním již od dětství, přičemž šlo rovněž i o kamaráda jeho bratra Milana Šišmy. Společně pak Milan Šišma s Kutalem podnikali od roku 1992.

Pokud jde o ostatní Radka Jaška, Jiřího Večeře a Pavla Straku, zná toliko Večeře a Straku. Večeře poznal v souvislosti s doporučením Milana Šišmy ohledně koupě dovezeného vozidla mitsubishi. Na toto auto sehnal Večeř Janovi Šišmovi kupce. Svědek již v přípravném řízení potvrdil, že s Večeřem jezdil a vyskytoval se v jeho přítomnosti často Pavel Straka. S ním se blíže seznámil v roce 1996 či 1997, kdy jej požádal bratr, tedy Milan Šišma, aby jej zavezl do Rakouska, neboť byl kontaktován právě Strakou, s tím, že ho posílá Večeř.

Svědka Jan Šišma potvrdil schůzku svého bratra Milana Šišmy s Večeřem v Rakousku, asi 60 km na dálnici u benzinové pumpy. Schůzka trvala asi hodinu, což je opět v rozporu s tím, co uváděl Milan Šišma. Když se ptal bratra, co po něm Večeř chtěl, bylo mu řečeno, že Večeř měl okrást spousty lidí, přesto se cítí poškozen a žádá po Milanu Šišmovi peníze.

Dále potvrdil, že v polovině května 1999 za ním přišel Straka a žádal po svědkovi, aby mu prostřednictvím své stavební firmy postavil nemovitost na klíč v hodnotě asi 3 milionů Kč. Z tohoto však nakonec sešlo. Zároveň

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

tento svědek v přípravném řízení potvrdil, že Večeř požadoval po jeho bratrovi peníze a rovněž tak po Kutalovi, přičemž ho Milan Šišma údajně vyhodil, ale Kutal mu nějaké peníze půjčil. Zároveň hovořil v přípravném řízení podrobně k osobě Večeře, který mu zejména v posledním období, co se s ním stýkal, připadal poněkud divný. Ví o něm, že jezdil kvalitními auty, chodil kvalitně oblečen a měl spousty zlatých řetězů.

Zároveň tento svědek v přípravném řízení uvedl, že někdy počátkem roku 1995 kolem 23.00 hod. se objevil u něho v domě bez jakéhokoliv ohlášení Večeř s tím, že ho posílá jeho bratr, Milan Šišma, jestli má zatopeno v kotli, neboť Milan Šišma prý má už kotel vyhaslý. Večeř mu řekl, že potřebuje v kotli něco spálit. Svědek mu vyhověl, Večeř byl v kotelně o samotě asi 10 minut a poté vyšel ven. Když šel do kotelny, neměl s sebou žádné zavazadlo, tašku, či něco podobného.

Svědék uvedl, že když se ráno díval do popela, nenašel tam nic podezřelého. Pokud jde o poškozeného Holého, ví, že šlo o obchodního partnera Kutala a Šišmy a to, že byl zavražděn, se dozvěděl až od své matky, která říkala, že jede společně s Milanem Šišmou a Vratislavem Kutalem na pohřeb poškozeného Holého. Svědek Jan Šišma pak popřel tvrzení Večeře, že by to byl on, kdo by radil Večeřovi, že má utéci z území České republiky. Když se ptal svědek svého bratra, Milana Šišmy, kde Večeř je, řekl mu jeho bratr, že se Večeř údajně někde ztratil a nikdo o něm neví. Což je ovšem v rozporu s tím, co uváděl např. obž. Milan Šišma, který i v zahraničí Večeře navštívil. Při hlavním líčení tento svědek poněkud pozměnil svou výpověď, kdy v přípravném řízení uvedl, že se v podstatě s Večeřem seznámil prostřednictvím svého bratra v roce 1993.

Při hlavním líčení hovořil o tom, že se seznámil s Večeřem, který chodil do stavebnin jeho bratra za svojí tetou, a to již v roce 1985. Pokud jde o Pavla Straku, toho zná od roku 1994 i jménem, což je opět v rozporu s tím, co uváděl v přípravném řízení. S bratrem má dobré rodinné vztahy, přičemž potvrdil při hlavním líčení, že za ním skutečně v lednu 1995 přišel Večeř, nenesl žádná zavazadla s tím, že potřebuje v kotelně něco spálit. Což mu svědek umožnil. V kotelně byl asi 10 minut. Co tam páčil, neví, ale druhý den nenašel žádné stopy v popelu. Rovněž uvedl při hlavním líčení, že v roce 1999 ho Večeř požádal o půjčku, když se vrátil ze zahraničí, což svědek odmítl.

Potvrdil, že viděl zaparkované vozidlo poškozeného Lubomíra Holého před stavebninami svého bratra, přičemž věděl, že Milan Šišma s

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

poškozeným Lubomírem Holým má obchodní styky. Potvrdil také schůzku Jiřího Večeře s Milanem Šišmou v Rakousku. Při hlavním líčení pak tento svědek uvedl, že jeho bratr, Milan Šišma, měl v roce 1995 ve svém rodinném domě elektrické topení, avšak v přípravném řízení uvedl, že důvodem, proč obžalovaný Večeř nespálil věci v domě jeho bratra Milana Šišmy, bylo, že údajně již měl bratr vyhaslý kotel.

Tyto rozpory jsou nepodstatné, avšak výpověď Jana Šišmy koresponduje s výpovědí Jiřího Večeře, že u něho v kotelně páčil věci. O tom, že jeho bratr Šišma s Kutalem obchoduje s LTO, věděl od bratra. Obchodovali s LTO v roce 1991 - 1992. Když za nimi přišel v roce 1993, že by se rád do tohoto obchodu zapojil, bylo mu řečeno bratrem, že vyšel nový zákon a že s obchodováním s LTO končí.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědkyně Hany Divišové, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení. Tato svědkyně pracuje od roku 1993 jako podřízená Kutala a Šišmy ve firmě LENOX s.r.o. a později přešla do firmy KONTO a.s.. Firma sídlí v Kozinově ulici v Šumperku od roku 1995, kdy ve společné nemovitosti má kancelář jak Šišma, tak Kutal. Svědkyně sama uvedla v přípravném řízení, že zná od vidění Straku a od roku 1993 zná Večeře, který jezdíval za Kutalem a Šišmou.

Svědkyně však nebyla nikdy přítomna jejich jednání. Večeře považovala svědkyně Divišová za svého přítele, se kterým občas zašla na kávu. Pokud jde o popis vztahu Kutala a Šišmy k Večeřovi, tento vztah považovala svědkyně za stejný. Rovněž uvedla, že si není vědoma toho, že by někdy dostala od Šišmy či od Kutala příkaz nespouštět Večeře do firmy.

Pokud jde o poškozeného Holého, osobně se s ním několikrát setkala, když přijel jednat s Kutalem a Šišmou. O obchodech s LTO jí není nic konkrétního známo. Potvrdila, že Večeř jí několikrát telefonoval z ciziny a setkala se s ním, když byla na dovolené v Chorvatsku v roce 1996.

Potvrdila, že v jednom případě s Kutalem byla v Rakousku a čekala na Kutala v autě. Potvrdila, že Kutal a Šišma si přáli, aby se zaměstnanci firmy s Večeřem nestýkali, což nijak nezdůvodnili, ale to bylo po návratu Večeře z ciziny. Při hlavním líčení uvedla, že obžalované zná v podstatě všechny. Pokud jde o Kutala a Šišmu, byli to její zaměstnavatelé v letech 1993 - 1995. Šišmu s Kutalem vnímá jako své šéfy, přičemž Večeř za nimi občas dojížděl a svědkyni se zdálo, že jsou všichni v přátelských vztazích.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Potvrdila, že Straku viděla v přítomnosti Večeře a poznala rovněž i Jaška, avšak mimo pracovní okruh. Uvedla, že poškozený Holý byl dvakrát na návštěvě u nich ve firmě. O jeho smrti se dozvěděla z televize. Ví o tom, že v roce 1995 odešel Večeř do zahraničí a navštívila ho v roce 1996 v Chorvatsku, kde byla na dovolené. V jednom případě ji požádal Kutal, aby ho doprovázela do Rakouska, z jakého důvodu však neví. Nezná ani účel odjezdu Kutala do Rakouska.

U hlavního líčení však uvedla v rozporu s tím, co uvedla v přípravném řízení, že někdo z obžalovaných, Kutal či Šišma, jí dal příkaz, že Večeř nesmí chodit do firmy. Pokud jde o firmu LENOX, řídil ji jak Šišma, tak Kutal. V současné době svědkyně pracuje pro firmu KONTO a.s. se sídlem Praha, pobočka Šumperk. Šišmu charakterizovala jako muže prudší povahy, ale člověk se s ním vždy domluvil. Byl velice opatrný při manipulaci s penězi. Svědkyně výslovně uvedla, že Šišma velmi nerad vydával finanční prostředky. Svědkyni neříkají nic názvy firem AKCEPT Vyškov či STANLEY

COMPANY. Potvrdila rovněž, že Šišma měl s poškozeným Holým společného koníčka, a to myslivost.

Soud měl k dispozici výpověď svědka Ludka Havránka toliko z přípravného řízení. Soudu se nepodařilo zajistit účast tohoto svědka při hlavním líčení. Svědek Luděk Havránek sice obdržel předvolání k hlavnímu líčení, ale nikdy se nedostavil. Opakovaně byla žádána policie o jeho předvedení, ale vzhledem k tomu, že na tohoto svědka je vydán příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody, dle sdělení policie se tento svědek skrývá a vyhýbá se policii. Jeho současný pobyt není znám. Z tohoto důvodu byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení.

Tento svědek v ní uvedl, že s Večeřem se poznal na podzim roku 1992 v Havířově v souvislosti s prodejem cigaret, kde Večeř vystupoval jako zprostředkovatel. Cigarety zakoupila firma zastupována Šišmou, který vyplácel peníze. V těchto obchodech pak svědek Havránek s Večeřem pokračovali. Při tom se seznámili jak s Kutalem, tak s Šišmou. V té době Havránek potřeboval zapůjčit částku 2.500.000,- Kč na nákup dalších cigaret. Půjčku zprostředkoval Večeř, přičemž peníze pocházely od Kutala a Šišmy.

Vzhledem k tomu, že se obchod s cigaretami nevyvedl a svědek Luděk Havránek neměl ani peníze ani zboží, sešel se ke konci roku 1992 v

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Šumperku s Kutalem a Šišmou. Na této schůzce mu bylo poněkud vyhrožováno Kutalem a této schůzce byl přítomen i Večeř. Zde vystupovali Šišma a Kutal jako společníci. Svědek nebyl schopen splácet svůj dluh, a proto v lednu 1993 v Mohelnici došlo ke schůzce, opět s Večeřem, Šišmou, Kutalem a svědkem Havránkem a s dalším, svědkovi neznámým, mužem. Zde bylo svědkovi nabídnuto Šišmou, že pokud převezme obchody s LTO, nejen že na tom vydělá, ale že může splatit Šišmovi a Kutalovi svůj dluh.

Svědka pochopil, že má převzít obchody s LTO právě po Kutalovi a Šišmovi a bylo domluveno, že na splácení dluhu půjde 1,- Kč z každého kilogramu dovezeného LTO po dobu 1 měsíce. Nakonec z toho byly měsíce tři a po třech měsících měl být dluh splacen.

Na pokyn Šišmy či Kutala pak Večeř seznámil svědka Havránka s poškozeným Holým v Praze. Svědek uvedl v přípravném řízení, že pokud jde o vztah Šišmy a Kutala vůči Večeřovi, dělalo to na něj dojem, že Večeř je vůči nim v zaměstnaneckém poměru.

Další kontakty v obchodování s LTO šly přes Večeře, ale požehnání k tomu, jak sám svědek uvedl, dával Šišma či Kutal. Pokud se vyskytly nějaké problémy v dodávkách LTO, kdy např. svědek požadoval po poškozeném Holém odběr 20 tisíc tun měsíčně, což poškozený odmítl s tím, že Šišmovi a Kutalovi stačil odběr 8 tisíc tun měsíčně, řešil tyto problémy svědek Havránek přímo se Šišmou. Ten to zařídil s poškozeným Holým a svědek mohl pak odebírat 20 tisíc tun resp. 15-18 tisíc tun.

Posléze se s poškozeným Holým domluvil, že ke dni 31. 12. 1993 ukončí obchod s LTO, neboť se připravoval nový zákon o dodání a poslední styky s poškozeným Holým byly v roce 1994 v souvislosti s vykrytím celé objednávky. Svědek rovněž potvrdil, že od Večeře se dozvěděl, že na něho byly převedeny určité firmy, které dříve patřily Šišmovi a Kutalovi. S Večeřem se setkal v roce 1995 asi v pěti případech. S Kutalem a s Šišmou žádné kontakty neudržel, ukončil kontakty s nimi svým odstoupením z obchodu s LTO. Svědek výslovně uvedl, že se obával reakce Šišmy a Kutala na rozhodnutí svědka vystoupit z obchodu s LTO, avšak oba obžalovaní toto rozhodnutí akceptovali. Když svědek Havránek sdělil poškozenému Holému, že s LTO již obchodovat nebude, řekl mu poškozený Holý, že mu k tomu neřekne nic do té doby, než se poradí se Šišmou a Kutalem. V roce 1995 pak již svědek Večeře neviděl, byl v zahraničí. Telefonoval mu, že vyřizuje něco pro pány na Ukrajině.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

V roce 1999 se spojil Večeř se svědkem a žádal ho o půjčku 500.000,- Kč. Pokud jde o vraždu poškozeného Holého, uvedl, že se v té době pohyboval v Minsku obchodně. Tam mu zavolał Skákal, že večer ukazovali v televizi, že byl poškozený Holý zastřelen ve svém bytě. Svědek uvedl, že mu došlo, že poškozený Holý musel někomu překážet a měl strach, že by teď mohl být na řadě on nebo Večeř či někdo další. Poté mu Skákal po týdnu zavolał, že je vše v pořádku, že se může vrátit domů. Mluvil o tom s Večeřem, který mu řekl, že s tím nemá nic společného.

Večeře charakterizoval svědek Havránek jako člověka, který mu za celou dobu nelhal a měli spolu velice korektní vztah. Vůči Šišmovi a Kutalovi byl Večeř velice loajální, což se projevovalo de facto tak, že co Šišma a Kutal po Večeřovi požadovali, to udělal, navíc jako bývalý voják respektoval plně příkazy. Svědek Havránek jednoznačně popsal obžalovaného Večeře jako pravou ruku Kutala a Šišmy. Dokonce hovořil o svém dluhu v tom smyslu, že když Večeř dostal příkazy od Kutala a Šišmy, tzv. sankční příkazy vůči svědkovi, Večeř i přesto, že šlo o kamaráda, to udělal, i když bylo vidět, že to dělá nerad.

Svědka Havránek rovněž uvedl, že když jednal s poškozeným Holým v letech 1993-1994, často byl poškozený Holý v podnapilém stavu a když se napil, byl velice hovorný a rozverný a byl také velkým suverénem. Dle názoru svědka bylo evidentní, že svým chováním začal být poškozený Holý někomu nepohodlný. Pokud jde o svědka Karla Skákala potvrdil, že Skákal někdy jezdil za svědka Havránka za poškozeným Holým provést platby.

Vztah Kutala a Šišmy charakterizoval svědek Havránek jako partnerský. Pokud jde o vztah Holý - Kutal - Šišma, označil je svědek za určité společníky, i když ví, že v jednom nebo dvou případech musel poškozený Holý poslechnout příkaz nebo rozhodnutí Kutala nebo Šišmy. Jeden případ se týkal i navýšení odběru LTO pro svědka Havránka, což zařizoval právě Šišma. Pokud jde o vztah poškozeného Holého k Večeřovi, hodnotil tento vztah jako přátelský s tím, že poškozený Holý dobře věděl, že Večeř je výkonnou rukou Kutala a Šišmy.

Svědka uvedl, že se poškozený Holý několikrát zmínil o dlužnících, avšak konkrétní jméno nepadlo v souvislosti s obchody s LTO. I výpověď svědka Luďka Havránka z přípravného řízení koresponduje s výpověďmi Večeře, zejména pokud jde o vztah Večeře vůči Šišmovi a Kutalovi. Potvrzuje i údaje Večeře, jakým způsobem probíhaly obchody s LTO poté, co oficiálně firma AKCEPT s.r.o. ukončila obchody s LTO.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Soud měl k dispozici výpověď svědka Karla Skákala, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení. Tento svědek v přípravném řízení potvrdil, že se v roce 1992 - 1993 seznámil s Večeřem a bylo to v době, kdy Jiří Večeř jezdil za svědkem Luděkem Havránkem, pro kterého svědek Karel Skákal pracoval. Večeř nabídl Havránkovi a Skákalovi, aby založili firmu KRÉDO, kterou nakonec založili.

Večeře charakterizuje svědek Skákal v přípravném řízení jako normálního vytíženého člověka, který pořád někam jezdí. Tento svědek v přípravném řízení potvrdil, že pro Luděka Havránka dělal obchody s LTO. Pokud jde o Straku, toho znal v souvislosti s prodejem auta a také, když přijel v jednom případě s Večeřem. Svědek Skákal rovněž potvrdil v přípravném řízení, že v roce 1994 plánovali mimo jiné i s Večeřem založení firmy na zpracování uzenin. Firma byla založena v roce 1994, ale nepodařilo se sehnat úvěr.

Svědka Skákala v přípravném řízení uvedl, že nevěděl vůbec o tom, že by Jiří Večeř obchodoval s LTO. Při hlavním líčení svědek Karel Skákal v podstatě setrval na své výpovědi z přípravného řízení. Potvrdil své přátelské vztahy s Večeřem i to, že měli společně založenou firmu KRÉDO. Také potvrdil, že svědek Luděk Havránek obchodoval s LTO a svědek Skákal pro něho pracoval. Svědek Luděk Havránek podnikal s LTO pod názvem Luděk Havránek, přičemž odebíral LTO od pražské firmy TREHOL, tedy firmy poškozeného Holého. Rovněž potvrdil, že svědek Luděk Havránek před obchody s LTO obchodoval i s cigaretami. O tom, že by obchodoval s LTO, Večeř nic neví. Svědek Havránek měl obchodovat s LTO do konce roku 1993. Zároveň potvrdil, že je přesvědčen, že svědek Havránek měl vůči společnosti poškozeného Holého všechny závazky uhrazeny.

Soud měl k dispozici výpověď svědka ing. Miloše Koubka, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení, přičemž jde o člověka, jehož označil Večeř jako osobu, která mu předala adresu bydliště poškozeného Holého.

V rámci přípravného řízení s ním byl konfrontován. Svědek ing. Miloš Koubek v přípravném řízení potvrdil, že v roce 1993 se seznámil s Vratislavem Kutalem a Milanem Šišmou. Někdy v průběhu let 1993 či 1994 zastupoval společnost, ve které byl právě Kutal pravděpodobně společníkem, a to v daňovém řízení. V roce 1994 měl svědek ing. Koubek

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

kancelář v budově společnosti KOHINOOR v Praze 10, Vršovická ulice a na stejném patře měl kancelář i poškozený Lubomír Holý.

S poškozeným Lubomírem Holým, jak uvedl v přípravném řízení, svědek nebyl v pracovním poměru ani s ním neudržel kamarádské vztahy. Večeře potkával v průběhu roku 1994 právě v budově KOHINOOR v Praze 10. Svědek v přípravném řízení popřel, že by sděloval jakékoliv informace o bydlišti poškozeného Holého, neboť jeho adresu ani neznal, natož aby ji někomu sděloval.

Potvrdil, že ví o tom, že poškozený Holý s Kutalem založili společnost GaM s.r.o.. Pokud jde o cestu svědka ing. Koubka do Olomouce ke konci roku 1994 či začátkem roku 1995, o které hovořil mimo jiné i Večeř, svědek uvedl, že pracovní v Olomouci nebyl určitě, ale nemůže vyloučit, že Olomoucí projížděl cestou do Šumperka. V Olomouci žádné obchodní partnery, jimž by poskytoval své služby, neměl.

Svědek byl slyšen při hlavním líčení, kdy potvrdil, že zná jak Večeře, tak Kutala a Šišmu a zároveň potvrdil, že pro firmu AKCEPT Jeseník vykonával určité práce. Zastupoval je před finančním úřadem v rámci daňové kontroly a revize finančního stavu vůči státnímu rozpočtu. Potvrdil, že to byl Šišma, kdo pracoval pro firmu AKCEPT Jeseník na základě mandátní smlouvy.

Oproti přípravnému řízení potvrdil, že se Šišmou a Kutalem se osobně setkával. Pokud jde o poškozeného Holého, rovněž se s ním setkával, neboť měli kanceláře vedle sebe, neměli však ani mimopracovní ani obchodní styky. Šlo o náhodná setkání. Od poškozeného Holého však svědek věděl, že se Holý zná s Kutalem a Šišmou. O tom, kde poškozený Holý bydlí, svědek ing. Koubek údajně neví. Byl však informován, že poškozený Holý jednal se Šišmou o založení společné firmy někdy v letech 1993 či 1994.

Potvrdil, že ho poškozený Holý přesvědčoval, aby svědek pro něho pracoval. S Kutalem a Šišmou se setkával v Šumperku v jejich kanceláři. Pokud jde o Večeře, poznal ho v Mohelnici v roce 1992, což je opět v rozporu s tím, co uváděl v přípravném řízení. Potvrdil, že poté viděl Večeře, jak jezdil za poškozeným Holým do Prahy a vozil mu peníze. Bylo to rozhodně vícekrát, než jednou za měsíc, ale nebylo to každý týden.

Svědek ing. Koubek ví, že Večeř přivázel řádově milionové sumy. Při hlavním líčení popřel, že by Večeřovi sdělil přesnou adresu poškozeného Holého, zároveň však potvrdil, že byl přítomen v obchodní bance podepisování účtu poškozeným Holým, a to v souladu se zřízením tohoto účtu. Šlo o firemní účet a vzhledem k tomu, že svědek měl povolený vjezd

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

na parkoviště Na Příkopech do pobočky ČSOB, poškozeného Holého tam osobně vezl.

Pokud jde o Šišmu, ví, že poškozeného Holého navštívil v Praze 10 nejméně jedenkrát. Kutal navštívil poškozeného Holého vícekrát. O vraždě poškozeného Holého se dozvěděl z médií. Svědek uvedl, že pokud ví, tak AKCEPT Jeseník ukončil aktivity s LTO ke konci roku 1992.

Zároveň potvrdil, že mu v roce 1994 navrhl Večeř účast na obchodu s CD nosiči a ke konci roku 1994 mu zapůjčil částku 100.000,- Kč. Od té doby Večeře neviděl, neboť byl svědek hospitalizován v nemocnici. Poškozený Holý hovořil o osobách, které mu dlužily peníze, avšak mezi nimi nikdy nefigurovalo jméno Kutala či Šišmy. Naopak se s Kutalem poškozený Holý často radil o tom, jak získat zpět své pohledávky.

Nutno dodat, že údaje, které přednesl ing. Koubek při hlavním líčení, jsou v přímém rozporu s tím, co tvrdil ohledně intenzity a charakteru vztahu, které měl s poškozeným Holým v přípravném řízení. Navíc, pokud byl přítomen zakládání firemního účtu poškozeného Holého v ČSOB, měl možnost se seznámit s adresou poškozeného Holého, kterou musel uvést do účtu. Ing. Koubek však jak v přípravném řízení, tak při konfrontaci s Večeřem, tak při hlavním líčení popřel, že by adresu poškozeného Holého znal a že by ji poskytl Večeřovi. Nutno však dodat, že mezi jeho výpověďmi jsou určité rozpory, které svědek řádně nevysvětlil.

Soud měl k dispozici také výpověď manželky zavražděného, poškozeného Holého, svědkyně Margit Holé. Její výpověď byla přečtena se souhlasem obžalovaných a státního zástupce.

Svědkyně Margit Holá se zdržuje na území Rakouské republiky a prostřednictvím svého syna Petra Juráčka se vyjádřila v tom smyslu, že se k soudu dostavit nechce. Svědkyně Margit Holá pak v přípravném řízení ve své výpovědi ze dne 2. 2. 2000, která je použitelná pro účely trestního řízení, uvedla, že poškozený Lubomír Holý byl jejím manželem po dobu 27 let a od roku 1969 žili v Rakousku.

Po roce 1990 začal manžel podnikat v České republice, nejprve v Bratislavě s ing. Igorem Trepáčem, později v Praze. Poškozený Holý podnikal s LTO, nejprve pod firmou TREHOL, později měl firmy HOMI a GITT. Z obchodních partnerů svého manžela znala právě Šišmu a Kutala a dalšího muže z Brna. Kutala a Šišmu znala rovněž osobně, neboť byli oba i

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

se svými manželkami přítomni oslavě stříbrné svatby poškozeného Holého a svědkyně Holé na Klepáčově na Šumpersku.

Svědkyně potvrdila, že se svým manželem byla u Šišmy na návštěvě v jeho bydlišti u Šumperka v jedné vesnici. Naposledy mluvila se svým mužem 15. 1. 1995 v době od 9-45 do 10.00 hod., kdy mu telefonovala do jeho bytu na Barrandov v Praze 5. Manžel jí sdělil, že si vaří kuřecí polévku a že jde na billiard a že jí večer zavolá. 16. 1. 1995 se prostřednictvím paní Duškové dozvěděla

o smrti svého muže. Tentýž den odjela do Prahy, a to na firmu do Vršovické ulice, kde byli všichni zaměstnanci včetně paní Duškové a byl zde rovněž i Kutal.

Svědkyně uvedla, že požadovala na svém muži, aby přestal žít v Praze a vrátil se zpět do Vídně, s čímž mu měl údajně pomáhat právě Kutal. 17. 1. 1995 se vrátila svědkyně zpět do Rakouska a do Prahy se již nevrátila. Pohřeb jejího manžela byl ve Vídni 23. 1. 1995. Byla tam firma jejího manžela, známí z Prahy, rovněž Kutal

1 Šišma. Na pohřbu jí Kutal nabídl, že cokoli bude potřebovat, ať se na něho obrátí.

Potkala se s Kutalem poté ve Vídni a v Brně s tím, že se s ní Kutal dohodl, že jí pomůže s likvidací firem po zemřelém manželovi. V tomto se konec konců angažoval i JUDr. Svoboda, který byl posléze v rámci celého přípravného řízení obhájcem Kutala. Pokud jde o dědictví po manželovi, zbyl zde pouze dluh pana Gottwalda ve výši 20 milionů Kč. O tom ji informoval svědek Kouřil. Dluh byl pak zaplacen. Po manželovi jí navíc zbylo vozidlo Toyota - Lexus, jiné dědictví po manželovi nezbylo.

Dle tvrzení svědkyně bylo dědické řízení ukončeno již v roce 1999.

Potvrdila, že Kutal pomohl svědkyni při zaplacení pohřbu ve Vídni a ve dvou až ve třech případech jí poskytl finanční pomoc. Odmítla sdělit v jaké výši. Svědkyně uvedla, že její manžel začal podnikat zpočátku s dluhem, avšak o výdělcích manžela nic nevěděla, neboť se jí poškozený Holý se svými aktivitami nesvěřoval. Vztahy svého manžela s Kutalem a Šišmou charakterizovala svědkyně Margit Holá jako přátelské a dobré.

Potvrdila, že poškozený Holý chtěl ukončit podnikání v Praze. Na otázky vyšetřovatele, zda měl poškozený Holý nějaké úspory či úločky na účtech v bankách, odvětila svědkyně, že po manželovi nezůstalo absolutně nic, což je mimo jiné v rozporu s tím, co např. tvrdil Kutal. Pokud jde o vztah manžela k alkoholu, uvedla, že poškozený vůbec nepil, maximálně jednou

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

za týden sklenku piva. Pokud jde o klíče od bytu na Barrandově, měl je k dispozici pan Stejskal, který zaléval v bytě květiny.

V rámci hlavního líčení byla po souhlasu obžalovaných a státního zástupce čtena výpověď svědka Petra Juráčka, nevlastního syna poškozeného Lubomíra Holého. Petr Juráček uvedl, že navštěvoval svého otce dvakrát až třikrát ročně. Věděl o svém nevlastním otci jen to, že prodává LTO. Věděl také o tom, že otec má firmy HOMI a GITT. Co se týče obchodních partnerů, znal pouze Stejskala. Kutala a Šišmu poznal až před vraždou, a to na oslavě stříbrné svatby svých rodičů na Šumpersku. Otce naposledy viděl před Vánoci v roce 1994.

O smrti svého otce se dozvěděl od paní Duškové. V Praze se viděli s Kutalem, pohřeb se konal v Rakousku a byl zde přítomen i Šišma a Kutal. Pokud jde o likvidaci firem po zemřelém otci, svědek uvedl, že to snad navrhl Kutal, aby vyřizoval likvidaci JUDr. Fojt. Svědek o něm věděl, že se zná s Kutalem. Rovněž byla poskytnuta plná moc JUDr. Němečkovi, přičemž jde o společníka firmy AKCEPT s.r.o., který se zná s Kutalem.

JUDr. Němečka rovněž svědek poznal právě prostřednictvím Kutala. Svědek uvedl, že likvidace probíhala asi rok a nic se nedělo, přičemž zaměstnanci firmy jeho otce byli pořád v sídle firmy. Nic nedělali a dostávali peníze. Podle názoru svědka se ani JUDr. Fojt ani JUDr. Němeček nestarali řádně o likvidaci.

Svědka rovněž uvedl, že po otci zbyla půjčka od pana Gottwalda ve výši 20 milionů Kč, která byla splacena. Po roce byl informován Kutalem, že se vyřizování dědictví nehýbe, a navrhl, aby vypověděli JUDr. Němečkovi plnou moc. Navrhl mu jiného právníka, a to JUDr. Svobodu, shodného právníka, který poté zastupuje Kutala během celého přípravného řízení v této trestní věci. Svědek uvedl na rozdíl od své matky, že dědické řízení není uzavřené, avšak likvidace firem měla přinést toliko částku 12.000.- Kč.

Pokud jde o vztah Kutala k likvidátorovi JUDr. Fojtovi, uvedl svědek, že šlo o známé. Potvrdil, že Kutal rodině zpočátku pomohl, a to určitými sumami peněz, asi ve třech, čtyřech případech. Nemůže však říci, kolik bylo celkem vyplaceno. Zároveň potvrdil, že po smrti otce mělo být zaplaceno 50 milionů Kč na daních a také ví, že dluhy, které měly být zaplacené dlužnými firmami, zaplacené nebyly. Potvrdil, že od svého otce věděl, že chce přestat podnikat v Praze. To říkal svědkovi poškozený Holý

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

osobně v říjnu či listopadu 1994. Také řekl, že po smrti otce to byl Kutal, kdo nabídl rodině pomoc.

Soud měl také k dispozici výpověď svědka Václava Masáka. Ten v přípravném řízení uvedl, že s poškozeným Holým se setkal v roce 1985 či 1986 v Jugoslávii, tedy ještě před revolucí, a v roce 1989 se několikrát setkali v Praze. Po revoluci, v listopadu 1989 po určité době přicestoval do Prahy a začal obchodovat s LTO. Od poškozeného Holého se svědek dozvěděl, že obchoduje též s Kutalem a Šišmou. Byl dokonce přítomen i jejich jednání. Toto jednání proběhlo v hotelu v Jeseníkách. Ke vztahu Holý - Šišma svědek uvedl, že měl poškozený Holý dodávat Kutalovi a Šišmovi dodávky LTO.

Poškozený si pronajal po určité době byt v Praze 5 na Barrandově, přičemž se svědkem se setkával asi dvakrát týdně, když chodili hrát tenis do Čakovic. Pokud jde o vztah poškozeného Holého k alkoholu, pil sice málo, ale když si dal, jak svědek uvedl, tři piva, poněkud se rozpovídal a byl hlučnější. Na této své výpovědi setrval svědek rovněž při hlavním líčení. Z obžalovaných nikoho nepoznal, zná však jména Kutala a Šišmy. Potvrdil také, že navštívil byt poškozeného Holého na Barrandově. Při hlavním líčení uvedl, že se občas poškozený Holý napil, ale opilého ho nikdy neviděl. Po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení uvedl, že to, co uváděl v přípravném řízení, je pravda.

Soud měl také k dispozici výpověď svědka ing. Zdeňka Müllera, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení. Svědek ing. Zdeněk Müller v přípravném řízení uvedl, že s poškozeným Holým se znal od roku 1988. Později nastoupil, v dubnu 1994, do firmy TREHOL plus, přičemž šlo o firmu poškozeného Holého, která obchodovala s LTO. LTO byl nakupován od CHEMAPOLU a dodáván dalším odběratelům. Jednatel firmy TREHOL plus byl pak svědek Josef Kouřil a jediným vlastníkem poškozený Holý.

Svědka ještě v přípravném řízení pozměnil svoji výpověď v tom smyslu, že vlastně nastoupil k poškozenému Holému až do jeho nové firmy GITT v roce 1994. Firma GITT pak měla stejnou činnost jako firma TREHOL plus, přičemž dle jeho znalostí z účinkování ve firmě měla firma GITT obrát okolo dvou miliard korun ročně. Pokud jde o Šišmu, seznámil se s ním na lovecké chatě v roce 1993, kam byl pozván Šišmou s poškozeným Holým.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Kutala pak poznal při otevírání nových kanceláří v KOOHINOORCE v ulici Vršovická v Praze 10, kam se přestěhovala kancelář poškozeného ze Smíchova. Zde byl svědkovi představen Kutal poškozeným Holým.

Se Šišmou a Kutalem se pak setkával při jejich návštěvách v kanceláři ve Vršovické ulici, a také i při svých návštěvách v Šumperku. Uvedl, že obžalovaní jezdili za poškozeným jedenkrát až dvakrát za měsíc, a to spíše Kutal, a to v doprovodu JUDr. Němečka, přičemž Šišma jezdil do Prahy méně. V roce 1994 se domlouval poškozený Holý se Šišmou a Kutalem, že by založili firmu pro investování vložených finančních prostředků zúčastněných lidí.

Pokud jde o Večeře, toho poznal při jednání na Moravě v roce 1994 a poznal ho rozhodně později než Kutala či Šišmu. Naposledy viděl Večeře v roce 1994 a viděl ho osobně pouze dvakrát či třikrát. Nutno dodat, že svědek ing. Zdeněk Müller v přípravném řízení uvedl, že firma GITT na tom v roce 1994 byla špatně, měla dlužníky, kteří nespláceli za odběry LTO. Dluhy činily kolem 200 milionů Kč. Uvedl však, že si nemyslí, že firmy, které dlužily firmě GITT, měly nějakou spojitost s Kutalem, Šišmou či Večeřem. Firma GITT z toho důvodu měla i dluh vůči společnosti CHEMAPOL. Tento dluh ale byl nižší než pohledávky vůči neplatícím firmám. Kutala a Šišmu viděl naposledy na pohřbu poškozeného Holého, Večeře viděl někdy v roce 1994.

Poškozeného Holého naposledy viděl asi týden před jeho smrtí, přičemž svědek byl v tu dobu často nemocen a také zůstával častěji v Rakousku. O smrti poškozeného Holého se dozvěděl v kanceláři, když se vrátil do práce. Pokud jde o likvidaci firmy GITT, byl navržen JUDr. Fojt, ale kdo ho navrhl, to neví. Firmu svědek ing. Müller opustil v říjnu 1995, do toho okamžiku pomáhal JUDr. Fojtovi při likvidaci firem. Například s ním byl v Brně zabezpečit autocisterny. Svědek uvedl, že se nedokáže konkrétně vyjádřit, zda po smrti poškozeného Holého po něm zbyla nějaká finanční hotovost. Spíše se domnívá, že ano, avšak hotovost se ukládala do trezoru, klíč od trezoru měl on a svědek Kouřil. Vše, co bylo ve schránce, si odnesl syn zemřelého poškozeného Holého.

Svědek potvrdil, že byl rovněž v bydlíšti poškozeného Holého v Praze. Potvrdil, že poškozený Holý půjčoval i peníze, např. firmě ORIELA půjčil v roce 1993 částku 3 miliony Kč, o níž se domnívá, že dosud nebyla zaplácena. Potvrdil, že poškozený Holý alkohol pil. Rovněž potvrdil, že

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

nosil peníze od zákazníků firmy GITT do banky, jednorázově i desítky milionů Kč. Na této své výpovědi setrval svědek i v rámci hlavního líčení.

Potvrdil, že poškozený Holý byl movitý člověk, avšak nedokáže odhadnout jeho majetek. Potvrdil setkání s Kutalem a Šišmou nejen při založení sídla firmy, ale rovněž se s nimi sešel na Klepáčově, kde byl přítomen i Večeř a šlo o společenskou záležitost. Zda obchodoval Kotal se společností GITT nedokáže říci. Svědek uvedl, že skutečně ví o tom, že v roce 1994 se domlouvali Kotal a Šišma s poškozeným Holým na společné činnosti. Při hlavním líčení oproti přípravnému řízení uvedl, že mezi dlužníky patřila i firma STANLEY COMPANY, která měla dlužit částku asi 10-20 milionů Kč. Komu však tato firma patřila, neví.

O pohledávce poškozeného Holého vůči panu Gottwaldovi ve výši 20 milionů Kč svědek nic neví. Nejčastěji navštěvoval poškozeného Holého obžalovaný Kotal. O přesném bydlišti poškozeného Holého na Barrandově věděl nejen svědek, ale i řada dalších lidí ve firmě. Zároveň potvrdil, že poškozený Holý měl své osobní konto v Komerční bance.

Firma GITT dlužila CHEMAPOLU za dodávky LTO částku asi 60-70 milionů Kč. Poškozený Holý pil alkohol příležitostně, když se napil, byl veselý a vůči Večeřovi, Kotalovi i Šišmovi měl přátelský vztah. Při hlavním líčení rovněž upřesnil svědek své tvrzení, že firma TREHOL plus měla v roce 1993 obrat 2 miliardy Kč a GITT obrat 1 miliardu Kč. Jednání o zhodnocování finančních prostředků byli přítomni pouze tři lidé, a to poškozený Holý, Šišma a Kotal.

Svědek rovněž hovořil o dalších podnikatelských záměrech poškozeného Holého. Pozůstalost po poškozeném Holém vyřizoval Kotal a likvidací firem byl pověřen JUDr. Fojt. Tento svědek potvrdil, že pokud jde o obchody s LTO, jejich marže činila 1.000,- Kč na jedné tuně. Pokud jde o společnost na zhodnocování finančních prostředků, mělo jít o společnost se jménem 300 milionů Kč. Denní tržbu u firmy GITT pak odhadl svědek na částku 25-30 milionů Kč.

Soud měl také k dispozici výpověď svědka Daga Přívozníka, který v přípravném líčení využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Byl slyšen v rámci hlavního líčení, kdy uvedl, že Večeře zná od roku 1992 či 1993. U Radka Jaška slyšel pouze jméno, pokud jde o Pavla Straku, ví, že je to známý Jiřího Večeře. Kutala svědek nezná vůbec, Šišmu zná stejně jako Straku. Večeře označil za svého kamaráda, avšak neví, čím se Večeř živil v době od

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

roku 1992 do roku 1995. Zároveň uvedl, že Večeř se zná se Šišmou, ale jaké spolu měli vztahy, to neví. Hovořil i o dalších podnikatelských záměrech Večeře ohledně videostřelnice. Naposledy viděl obžalovaného na jaře roku 1995 nebo 1996. Firma STANLEY COMPANY mu nic neříká, ale znal Marka Lehkého. Z výpovědi tohoto svědka je zřejmé, že i když jde o přítele Večeře, neznal Jaška a svou výpověď tak potvrzuje svědectví jak Jaška, tak Večeře, že Večeř s Jaškem se oficiálně seznámili až po zavraždění poškozeného Holého.

Soud měl dále k dispozici výpověď svědkyně Šárky Weinlichové, a to jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení. Jde o družku Pavla Straky. Ta v přípravném řízení uvedla, že může zcela bezpečně potvrdit, že její druh byl 14 dní před porodem jejich dítěte, tedy před 20. lednem 1995, doma. V přípravném řízení však uvedla, že nemůže potvrdit, že na několik hodin neopustil byt, ale vždycky to bylo jen na pár hodin. Mohl např. navštívit rodiče v Zábřehu, ale rozhodně nemohl opustit okres Šumperk. Navíc dne 14. ledna 1995 v sobotu slavila své narozeniny, které má 11. ledna. Narozeniny slavila za účasti svého bratra Igora Klepáče a Pavla Straky.

V neděli 15. ledna 1995 byla po celou dobu doma s Pavlem Strakou. Vztahy Straky s Večeřem hodnotila jako rozporuplné, v jednom období byli kamarádi, poté se nestýkali. Potvrdila však, že ke konci roku 1995 a v roce 1996 jezdil Straka často za Večeřem mimo republiku. Pokud jde o Kutala a Šišmu, zná je jako velice úspěšné podnikatele z novin. Kotalovi navíc pronajala kanceláře u nich v domě. Šišmu osobně několikrát viděla.

Na této výpovědi setrvala i při hlavním líčení s tím, že se Strakou žije ve společné domácnosti od dubna či května roku 1994. Straka nepracoval, žili z příjmu z pronájmu nemovitostí. Poslední měsíce před porodem, tedy před 20. 1. 1995, byl Straka vždy v přítomnosti svědkyně, jak sama prohlásila, od rána do večera. To je ovšem v rozporu s tím, co uváděla v přípravném řízení.

Při hlavním líčení tvrdila, že společně chodili i nakupovat. Tvrdila, že Straka s Večeřem měli přátelský vztah až do roku 1998. Pokud jde o Jaška, byl to přítel Straky, avšak když se Jašek svědkyni svěřil, že vykradl byt jejího bratra, svědka Klepáče, což bylo v květnu 1994, tak se s Jaškem svědkyně ani Straka nestýkali. Straka podle ní jezdil za Večeřem do zahraničí proto, že Straka je slušně vychovaný a Večeř ho o to požádal.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Potvrdila, že od Večeře měl Straka k dispozici osobní motorová vozidla. Pokud jde o dům, o kterém hovořil svědek Jan Šišma, že ho chtěl Straka postavit na klíč, bylo to v roce 1998 a dům měl být zaplacen z hypotéky, ovšem v mnohem menším rozpočtu než 3 miliony Kč. Svědkyně potvrdila, že se Večeř znal s Jaškem ještě před smrtí poškozeného. Scházeli se všichni tři na kávě v Zábřehu. Ohledně krádeže, které se měl dopustit Jašek, uvedla při hlavním líčení, že k ní mělo dojít v roce 1993, kdy měl Jašek vzít bratrovi svědkyně částku 70.000 Kč. Tuto okolnost jí přiznal v březnu 1994.

Při hlavním líčení uvedla, že Jašek jí začal psát anonymy poté, co se jí přiznal, že vykradl byt jejího bratra. K autorství těchto anonymů se svědkyni údajně přiznal. Jašek však obojí popřel. Při hodnocení hodnověrnosti výpovědi Šárky Weinlichové je nutno vycházet z toho, že mezi jejími výpověďmi z přípravného řízení a z hlavního líčení jsou určité rozpory. Navíc jde o družku Pavla Straky. Mají spolu dítě a svědkyně má samozřejmě tendenci vypovídat ve prospěch Straky.

Její výpověď pak částečně koresponduje s výpovědí jejího bratra, svědka Igora Klepáče, který byl slyšen až v rámci hlavního líčení. Uvedl, že Straka je druhem jeho sestry, Jaška zná asi 10 - 11 let. Večeře poznal v roce 1992 či 1993. Potvrdil, že Straka měl od Večeře k dispozici různá osobní motorová vozidla, neboť byli dobří známí. Uvedl také, že Straka i po určitou dobu bydlel u Jaška, že se dobře znali. Uvedl, že Straku zaměstnával Večeř, avšak co konkrétně pro Večeře Straka dělal, to svědek neví.

Na konci roku 1996, kdy končil s mycí linkou, tam jezdil Jašek i Večeř. Jezdili spolu, znali se, jezdil tam i Straka. Ztratila se mu částka 70.000,- Kč, vinil z toho původně Malého, ale sestra mu řekla, že peníze odcizil Jašek. S Jaškem však o krádeži nikdy nemluvil. Na přelomu let 1994 a 1995 se Straka s Jaškem přestali stýkat. I přes to, že uváděl tyto podrobné informace, zároveň svědek Igor Klepáč řekl, že se svojí sestrou se začal stýkat až po dvou letech, v lednu 1995.

Potvrdil, že ze soboty na neděli po 11. lednu v roce 1995 se zúčastnil se Strakou a se sestrou oslavy jejich narozenin. Byli spolu po celou dobu ze soboty na neděli. Pokud jde o odcizené peníze, údajně Jaškem, muselo k tomu dojít někdy kolem Vánoc roku 1994. To je ovšem v rozporu s tím, co tvrdila jeho sestra, svědkyně Weinlichová, která uvedla, že ke krádeži

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

peněz došlo již v roce 1993. Jašek se jí měl údajně svěřit s krádeží v březnu 1994.

Mezi výpověďmi svědka Klepáče a jeho sestry, svědkyně Weinlichové, jsou podstatné rozpory. Navíc Večeř i Jašek shodně tvrdili, že se poznali až po vraždě poškozeného Holého a také to vyplývá z výpovědí dalších svědků, kteří se znali blíže s Večeřem. Nikdo z těchto svědků neoznačil Jaška, že by ho buď znal nebo že by šlo o přítele Večeře.

Soud měl dále k dispozici výpovědi svědků, pracujících ve firmách poškozeného Holého. Svědek Josef Kouřil, který byl rovněž slyšen až v rámci hlavního líčení, uvedl, že se zná s Kutalem a Šišmou, přičemž Večeře viděl asi dvakrát. Pracoval pro poškozeného Holého ve firmě GITT jako obchodní ředitel. Pokud jde o svědka Mullera, byl ve firmě prokuristou. Potvrdil, že firma GITT neměla žádné úvěry u bank a přestala údajně obchodovat s LTO asi půl roku před smrtí poškozeného Holého. Nadále však obchodovala s ropnými produkty. Večeře i Šišmu viděl ve firmě asi dvakrát, Kutal navštěvoval firmu častěji. Odběratelé platili LTO vždy hotově, přičemž poškozený Holý připravil peníze pro svědka do kufříku a ten je odnášel na bankovní účet. Ve firmě všichni věděli, kde poškozený Holý bydlí, zda to věděl svědek ing. Koubek, to svědek Kouřil neví, přičemž však svědka Koubka asi dvakrát zahlédl ve firmě. Ing. Koubek se jinak znal jak se Šišmou, tak s Kutalem.

Svědka Kouřil sám uvedl, že byl velice překvapen, když se po poškozeném Holém našlo tak málo finančních prostředků. Půl roku před svou smrtí jej Holý informoval o půjčce poskytnuté Gottwaldovi. Svědek pak zařizoval vrácení peněz rodině Holého. Uvedl, že poškozený Holý ho neinformoval o svých obchodních záměrech, byl poněkud tajnůstkář a ve firmě zakázal sjednávat komukoli a jakékoli obchody s tím, že jinak ten dotyčný pracovník bude na hodinu vyhozen ze zaměstnání. Jednal vždycky s obchodními partnery sám. Průběžně poškozený Holý mluvil o firmách, že mu někdo dluží peníze, ale konkrétní jména neuváděl.

Pokud jde o vztah poškozeného Holého k alkoholu, tento nepil, jen si dal občas malé pivo. Účetnictví měla vést ve firmě ing. Železná. Vztahy mezi poškozeným Holým, Kutalem a Šišmou byly slušné, korektní. Zároveň svědek uvedl, že firma GITT ani poškozený Holý nikomu peníze nedlužili.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Soud měl dále k dispozici výpověď svědkyně ing. Gabriely Železné, která byla rovněž slyšena až v rámci hlavního líčení. Svědkyně pracovala ve firmě GITT poškozeného Holého. Obrat firmy byl 2 miliardy Kč v roce 1994. Jediným společníkem byl poškozený Holý, kterému byl vyplácen měsíční plat 180.000,- Kč měsíčně.

Pokud jde o platby za LTO, svědkyně nejprve uvedla, že je přebírala ona, později změnila svoji výpověď s tím, že peníze přebíral poškozený Holý. I tato svědkyně stejně jako svědek Kouřil uvedla, že firma GITT neměla žádné dluhy. O dluhu 20 milionů Kč vůči panu Holému od pana Gottwalda nevěděla. Potvrdila, že firma GITT zaplatila daně ve výši 50 milionů Kč.

Pokud jde o vztahy obžalovaných k poškozenému Holému, Kutal jezdil za poškozeným často, Šišma méně, Večeře viděla ve firmě asi dvakrát. Nikdy však nebyla přítomna osobnímu jednání poškozeného s obžalovanými. Uvedla, že poškozený Holý jezdil často na Moravu za Kutalem a Šišmou, asi jedenkrát za měsíc. Zároveň potvrdila, že firma STANLEY COMPANY figurovala mezi dlužníky, dlužila řádově několik desítek milionů korun. Celkem asi 10 odběratelů dlužilo peníze poškozenému Holému.

Tato svědkyně v rozporu s tím, co uváděl svědek Kouřil, však uvedla, že firma GITT obchodovala s LTO až do smrti poškozeného Holého. Zároveň potvrdila, že ví, že poškozený Holý se chystal buď na návrat do Rakouska, či přesunout své aktivity na Moravu. Potvrdila, že poškozený Holý měl dobré vztahy s ing. Koubkem a firma GITT měla vedený účet u ČSOB v Praze 1, Na Příkopěch. Poškozený Holý při založení účtu musel uvést své bydliště.

Na firmě GITT byla provedena daňová kontrola během její likvidace, přičemž firma neměla žádnou pohledávku či závazek ani vůči státu. Potvrdila, že další firma poškozeného Holého, HOMI, vlastnila nemovitost na Valašsku. Vlastnila rovněž asi 8-10 tahačů s cisternami. Ve firmě HOMI byla jediným zaměstnancem ona, později přešla do firmy GITT.

Po smrti poškozeného Holého firma HOMI vlastnila jak tahače s cisternami, tak nemovitost. Tahače pocházely z Rakouska, šlo o auta cizích značek. Pokud jde o nemovitost, kterou měl poškozený Holý na svou firmu, byla v obci Mikulůvka na Valašsku. Obě dvě firmy likvidoval JUDr. Fojt, jak firmu GITT, tak firmu HOMI. Firma GITT měla v rozpětí od 4 do 9 zaměstnanců, přičemž náklady firmy byly měsíčně řádově ve 100 tisících. Rozhodně však příjem peněz z obou firem převyšoval jejich výdaje.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Poškozený Holý podle ní alkohol nepil, jen si občas dal k večeři pivo. Zároveň uvedla, že o žádných půjčkách poškozeného Holého vůči Šišmovi či Kutalovi nevěděla.

Dalším svědkem, který byl slyšen v až rámci hlavního líčení, byl svědek Stanislav Sýkora, a to na žádost obhájců. Svědek potvrdil, že Večeře zná od prosince 1994, kdy natáčel na video jeho setkání s jistým mužem na parkovišti u Devíti křížů. Mělo se jednat o plánování trestné činnosti jiné, než je předmětem tohoto trestního řízení. Svědek Stanislav Sýkora potvrdil, že rovněž on obchodoval s LTO. Potvrdil, že mu poškozený Holý zaplatil 28 denní cestu do USA a dále mu poskytl kapesné.

Potvrdil, že poškozenému Holému vozil tržby z LTO stejně jako Večeř. O něm však tvrdil, že kradl peníze z tržeb a označil Večeře při hlavním líčení za obyčejného zloděje. Pokud jde o Kutala a Šišmu, uvedl svědek, že od poškozeného Holého ví, že mu za dodávky LTO žádné peníze nedlužili. Svědek se při hlavním líčení blíže vyjádřil k principům obchodu LTO, přičemž označil poškozeného Holého jako jednoho z největších obchodníků s LTO.

Rovněž potvrdil, že poškozenému Holému patřilo asi 8-10 tahačů s cisternami, šlo o vozidla značky Renault a Man pronajatá jedné firmě v Brně. Zároveň potvrdil, že poškozený Holý plánoval koupit od společnosti CHEMAPOL společnost PETRA včetně asi deseti čerpadel. Rovněž však uvedl, že od poškozeného Holého nikdy neslyšel, že by mu Večeř dlužil peníze. Nikdy ovšem ani neslyšel od poškozeného Holého jméno Jan Gottwald, který prokazatelně poškozenému Holému peníze dlužil.

Pokud jde o nemovitost na Valašsku v Mikulůvce, stála poškozeného Holého částku 8 milionů Kč. Na rozdíl od ostatních svědků však svědek tvrdil, že poškozený Holý rozhodně nebyl nimrodem, ale rybářem. Od poškozeného Holého a jiných lidí ví, že Šišma a Kutal již v roce 1994 nefigurovali v obchodech s LTO. Zároveň potvrdil, že poškozený Holý připravoval založení společnosti s vkladem 160 milionů Kč. Uvedl také, že poškozený Holý měl s Kutalem založit firmu na obchod s drahými kameny a že poškozený Holý se ke konci roku 1994 změnil k horšímu. Byl přístupný i k lidem s kriminální minulostí.

Dále soud provedl v rámci hlavního líčení výslech svědka Romana Slouka. Ten v určitém období figuroval ve firmě STANLEY COMPANY

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

jako jediný společník. Tuto firmu koupil v roce 1994 od svědkyně Ivany Masákové. Svědek uvedl, že o tom, že by měl Marek Lehký, který byl rovněž zavražděn, cokoli společného s firmou STANLEY COMPANY, o tom vůbec nic neví.

Poté pozměnil svou výpověď a uvedl, že obchodní transakce dělal ve skutečnosti Marek Lehký, přičemž tyto obchody byly provedeny na jméno svědka Romana Slouka. Mezi ním a Večeřem nebyly žádné finanční závazky. Firmu koupil vlastně zadarmo, šlo pouze o papírový převod, finance na nákup LTO zajišťoval právě Marek Lehký. Šišmu a Kutala svědek vůbec neznal. LTO odebírala firma od poškozeného Holého a jeho firmy GITT někdy v roce 1993.

Svědka Roman Slouk pak uvedl, že měl rovněž podíl ve firmě N.O.V.A., která však provedla pouze jeden obchod s LTO. Obchod realizoval opět Marek Lehký a dodavatelem byl poškozený Holý. Zároveň potvrdil, že Marek Lehký zastupoval i firmu TÓRÓK, která od svědka odebírala LTO.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědka JUDr. Jana Fojta, který byl opět slyšen až v rámci hlavního líčení. Svědek uvedl, že se zná s Kutalem již někdy od roku 1980, přičemž Šišmu poznal v roce 1995, s Kutalem se znali ještě jako policisté. Poškozeného Holého poznal někdy v roce 1993 či 1994, kdy ho s ním seznámil právě Kutal. Za poškozeným Holým byl v Praze asi třikrát, čtyřikrát, zastupoval ho jako zmocněnec ve správním řízení. Panu Holému ho doporučil právě Kutal.

Po smrti poškozeného Holého ho požádal Kutal, zda by nenavštívil vdovu, svědkyni Margit Holou, která přijela do Prahy. JUDr. Fojt ji proto navštívil v hotelu Hilton, ona jej požádala, aby dělal likvidátora obou firem poškozeného Holého. Svědek tvrdil, že firmy poškozeného Holého měly nemovitost na Moravě, ale měly i hodně pohledávek, které tvořily vlastně většinu aktiv, takže po skončení likvidace obou firem zůstalo pouze 20.000,- Kč a na toto proběhl finanční audit a kontrola daní. Pokud jde o pasiva, šlo o nezaplacené dodávky např. CHEMAPOLU a bylo to v milionech korun.

To je ale v naprostém rozporu s tím, co uváděli zaměstnanci firem, svědkové Kouřil a ing. Železná.

Poté, co byly svědkovi přečteny výpisy z účtu ČSOB, svědek uvedl, že pokud tyto sumy opravdu byly na účtech, musely být zaslány věřitelům nebo oprávněným osobám. JUDr. Fojt tvrdil, že Kutal se nepodílel na likvidaci firem. To je ovšem v rozporu s tím, co bylo zjištěno v rámci

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

hlavního líčení. Pokud jde o tahače včetně cisteren, byly řádně prodány. Mělo jít celkem o 12 tahačů. Prodán byl také hotel v Kyjově, který patřil společností poškozeného Holého.

Soud měl k dispozici výpověď svědka Karla Hegera, který byl rovněž slyšen teprve v rámci hlavního líčení. Svědek uvedl, že Kutal a Šišma byli jeho obchodní partneři. Zná je od roku 1991-1992. Již začátkem devadesátých let se proslýchalo, že Kutal se Šišmou obchodují s LTO. Pokud jde o Večeře, označil ho jako osobu, kterou vídával pracovat právě pro Šišmu. Sám Šišma mu řekl, že pro něho Večeř pracuje. Nejdříve poznal svědek Šišmu, který mu doporučil

Kutala. Potvrdil, že se zúčastnil jedné schůzky, která se týkala vymáhání dluhů za účasti Večeře. Tam byl Večeř údajně osloven, proč už nedělá pro Kutala a Šišmu. Večeř si měl postěžovat, že se na něho „vykašlali“ a že ho již finančně nepodporují a že jim údajně „zavaří“. K této schůzce mělo dojít někdy na jaře 1999.

Dále byla v rámci hlavního líčení slyšena svědkyně Ivana Masáková, která byla původní zakládající společnicí firmy STANLEY COMPANY ještě s dalšími dvěma osobami. Firma neprovozovala další činnost, a proto ji prodala svědkovi Romanu Sloukovi. Pracovala pak pro něho jako účetní.

Pokud byly ve firmě toky peněz, tak to byly vklady v hotovosti či okamžité výběry. Účetnictvím neprošel jediný bankovní výpis z účtu. Všechny platby byly v hotovosti. Jednatelem byl Roman Slouk. Měl kamaráda Marka Lehkého, ale zda se ten podílel na činnosti firmy, to neví.

O existenci pohledávky firmy STANLEY COMPANY vůči firmě GITT poškozeného Holého se dozvěděla, když jí firma GITT omylem zaslala fakturu do jejího bydliště, resp. jí fakturu přinesl osobně Roman Slouk. Svědkyně proto odjela na firmu GITT, kde jednala v přítomnosti asi 5 mužů. Ti si stěžovali, že jim firma STANLEY COMPANY dluží moc peněz.

Svědkyně uvedla, že jí firma už dávno nepatří. Proto dohodla schůzku s Romanem Sloukem. Zároveň potvrdila, že v roce 1994 založila s Romanem Sloukem společnost N.O.V.A, kde proběhly společností pouze dvě faktury za obchody s LTO.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Dále soud provedl v rámci hlavního líčení výslech svědka JUDr. Jaroslava Němečka. Jde o společníka firmy AKCEPT Jeseník, který osobně zná jak Večeře, tak Šišma a Kutala. Společníkem dále byla JUDr. Berková.

Tento svědek potvrdil, že společníkem firmy byl rovněž Kutal a za jeho působení firma mimo jiné nakupovala a prodávala LTO. Na obchodech se podílel Šišma, který měl uzavřené mandátní smlouvy. Svědek tvrdil, že do konce roku 1992 obchodovali s LTO, ani však neví, kdo byl dodavatelem. Pro poškozeného Holého resp. firmu TREHOL dělal právní služby. Dřív než s poškozeným Holým se však znal s Kutalem.

Obrat firmy AKCEPT Jeseník v LTO byl řádově v milionech korun. Vztahy mezi poškozeným Holým a Kutalem, dle názoru svědka, přesáhly rámec obchodní činnosti. Rovněž Šišma se s poškozeným Holým znal, avšak nestýkal se s ním tak často jako Kutal. Potvrdil, že společnost AKCEPT Jeseník měla i pobočku v Mohelnici a rovněž že byl přítomen ve společnosti GITT, když tam volal účetní firmy STANLEY COMPANY, která řádově dlužila desítky milionů korun firmě GITT.

Tento svědek tvrdil, že za firmou STANLEY COMPANY stojí Večeř. Nutno však dodat, že tuto skutečnost nepotvrdila ani svědkyně Masáková, ani slyšení pracovníci firmy GITT.

Svědka dále uvedl, že v roce 1992 ve firmě AKCEPT došlo k rozhodnutí, že bude ukončen obchod s LTO. Pak už s LTO neobchodovali. Zároveň tento svědek potvrdil, že věděl od poškozeného Holého, že půjčil Janu Gottwaldovi větší sumu peněz a poškozený Holý se mu rovněž svěřil, že chce ukončit obchody s LTO. Likvidátora firmy GITT a HOMI vybrala paní Holá, přičemž svědek potvrdil, že to byl on, kdo psal žádost krajskému obchodnímu soudu ohledně likvidace firem GITT a HOMI.

Posledním svědkem k bodu I., který byl slyšen rovněž až v rámci hlavního líčení, byl ing. Petr Janík. Ten uvedl, že z obžalovaných zná Večeře, a Kutala zná od dubna či května 1993 a poznal ho jako kamaráda Marka Lehkého. Večeř právě doporučil ing. Janíka Kutalovi, a to v srpnu či září 1993. Marek Lehký požádal ing. Petra Janíka, zda by na přelomu roku 1993 či 1994 na sebe nepřevlel obchodní podíl firmy TREHOL plus, patřící poškozenému Holému. Firma má být prodána do zahraničí a oni si nepřejí, aby zde figuroval poškozený Holý. K tomuto skutečně došlo a svědek vlastnil firmu TREHOL od ledna do června 1994 a poté ji prodal.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Ohledně Marka Lehkého, který byl rovněž později zavražděn, uvedl, že se mu svěřil, že mu svědek Luděk Havránek půjčil peníze. Marek Lehký měl finanční problémy, pak se ale situace obrátila a Marek Lehký dával velmi najevo, že již má dost finančních prostředků. Od Marka Lehkého svědek věděl, že Šišma s Kutalem měli v minulosti nějakou firmu a že Večeř pro ně pracoval.

Marek Lehký se mu pochlubil někdy ke konci roku 1993, že bude pokračovat v tom, v čem začal svědek Luděk Havránek. Evidentně šlo o obchody s LTO. Naposledy Večeře viděl v roce 1995. V roce 1994 či 1995 se mu svěřil Večeř, že má problémy s Markem Lehkým ohledně jeho vztahu k penězům.

Svědke znal rovněž i Romana Slouka, neboť jeho bývalá manželka byla bývalou družkou tohoto svědka. Roman Slouk zajišťoval obchody Lehkého svou firmou, přičemž Lehkého uvedl do obchodu s LTO zřejmě Havránek, ale pozadí obchodu by lépe znal Večeř. Asi ve dvou případech jel s Večeřem za poškozeným Holým do Prahy zaplatit dodávky LTO.

Potvrdil, že poškozený Holý se měl dostavit s vymahači dluhů za svědkyni Masákovou do jejího bytu v Praze 10 a požadovat zaplacení dluhů firmy GITT od firmy STANLEY COMPANY. Mělo k tomu dojít někdy od července do září 1994.

Svědke soudu předložil i doklady, z nichž má být zřejmé, že firma STANLEY COMPANY dlužila poškozenému Holému částku 31.263.516,-Kč. Tvrdil, že svědkyně Masáková návštěvu poškozeného Holého s vymahači neunesla a ptala se, co má dělat. Marek Lehký se mu měl svěřit, že Večeř má financovat firmu STANLEY COMPANY. Večeř byl ze situace firmy STANLEY COMPANY dost špatný a zejména byl špatný z chování Lehkého ke konci roku 1994.

Když měl Roman Slouk s Markem Lehkým problémy, přišli za Večeřem. Večeř se však svědkovi nikdy nesvěřil, že by firmu STANLEY COMPANY financoval ze svých peněz. Ing. Janík však uvedl, že neví o žádném vztahu Šišmy či Kutala vůči firmě STANLEY COMPANY. Svědek Janík se dále vyjádřil i k dalším firmám obchodujícím s LTO.

Vedle shora uvedených svědeckých výpovědí měl soud k dispozici i řadu dalších písemných důkazů. Jednak to byl náčrtek bytu poškozeného Holého vyhotovený dne 12. 11. 1999 Radkem Jaškem. Dále videozáznam prověrky o výpovědi, což byla v podstatě rekonstrukce, prováděná s

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Radkem Jaškem dne 13. 11. 1999. Tento videozáznam byl promítnut v jednacím síni. Soud měl k dispozici i protokol o rekognici tlumiče s Večeřem, kdy tento poznal tlumič, který byl použit při zavraždění poškozeného Holého.

Dále měl soud k dispozici článek ve Večerníku Praha s fotografií hodinek zn. Hublot, na které poznal svědek Jan Dubský hodinky, které mu ukazoval svědek Herák.

Rovněž měl soud k dispozici výsledky domovních prohlídek, uskutečněných v bydlících obžalovaných a s tím související protokoly o vydání věci.

Mimo jiné soud zjistil, že Vladimír Jílek vydal dne 12. 11. 1999 tlumič, který byl použit při vraždě poškozeného Holého.

Z výsledku domovní prohlídky provedené dne 17. 11. 1999 v bytě Šišmy mimo jiné soud zjistil, že byly nalezeny peníze na hotovosti ve výši celkem 897.000,- Kč a dále valuty ve výši 3.600,- DM. To potvrzuje i Večeř, který tvrdí, že Šišma měl vždycky doma dost peněz na hotovosti.

Soud měl k dispozici protokoly o prohlídce jiných prostor včetně fotodokumentace a protokoly o vydání a vrácení věcí, dále protokol ohledání místa trestného činu, z něhož soud zjistil, že s ohledáním místa činu, kde byl zavražděn poškozený Holý, bylo započato 15. ledna 1995 v 18. 45 hod.

Soud zjistil, jaké stopy byly nalezeny a rovněž měl k dispozici fotodokumentaci a videozáznam z místa činu, který byl rovněž promítnut v rámci hlavního líčení. Nutno dodat, že skutečnosti uvedené v tomto protokolu o ohledání místa trestného činu korespondují s obsahem prvních výpovědí obžalovaného Jaška a jsou plně v souladu s jeho původními výpověďmi.

V rámci přípravného řízení byla rovněž vyhotovena řada odborných vyjádření, kdy měl soud k dispozici jednak odborné vyšetření z oboru kriminalistická a počítačová expertiza. Z ní soud mimo jiné zjistil adresáře mobilních telefonů u Šišmy, Straky i z digitálního diáře.

Soud měl k dispozici rovněž odborné vyjádření z oboru balistiky. Kriminalistickému ústavu byly předloženy zbraně a střelivo zajištěné jak u Kutala, Jaška, Večeře, Jílka, tak u svědků např. Vladimíra Jílka mladšího či Petra Velebného. V rámci toho byl zkoumán i tlumič hluku výstřelu, zajištěný u Vladimíra Jílka. Provedeným výtěrem vnitřku tlumiče byly na

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

vatovém tamponu zjištěny stopy očazením, z čehož lze usuzovat, že tlumiče bylo užito ke střelbě.

V rámci odborného vyjádření z oboru balistiky byla zkoumána předložená střelaraže 7,65 mm BROWNING tuzemské provenience, která byla vyňata při pitvě poškozeného Holého. Zkoumáním bylo zjištěno, že střela pochází buď ze samonabíjecí pistole BERETA vz. 1934 či ČZ vz. 27 či ČZ vz. 50/70 či ČZ vz. 83 či WALTER PP či PPK. I závěr tohoto balistického zkoumání obsaženého v odborném vyjádření koresponduje s výpovědí jak svědka Petra Velebného, tak Jiřího Večeře, že smrtící zbraň, která byla použita při zavraždění poškozeného Holého, byla právě ČZ vz. 27.

Ze sdělení z oboru odorologie soud zjistil, jakými prostředky lze tzv. překrýt pachové stopy.

Dále měl soud k dispozici odborné vyjádření z oboru daktyloskopie, kdy v rámci ohledání místa trestného činu byly nalezeny daktyloskopické stopy, avšak porovnáním bylo zjištěno, že upotřebitelné daktyloskopické stopy zanechal v bytě právě poškozený Lubomír Holý a jeho manželka Margit Holá.

Z odborného vyjádření z oboru trasologie soud nezjistil nic podstatného, rovněž tak z odborného vyjádření z oboru kriminalisticko - technického zkoumání z oboru chemie.

Dále měl soud k dispozici odborné vyjádření z oboru zkoumání mikrostop, z něhož zjistil, že zkoumáním předloženého polštáře, přes který byl poškozený Holý zastřelen, byla prokázána přítomnost výstřelových produktů.

Soud měl k dispozici i protokol z ohledání motorového vozidla poškozeného Holého ze dne 16. ledna 1995, z něhož mimo jiné zjistil, že ve vozidle byly nalezeny i dva kusy pouzder s kulečnickými tágy, což koresponduje s výpovědí svědka JUDr. ing. Stanislava Kuzmy a Jindřicha Stejskala, že s nimi měl poškozený Holý schůzku dne 15. 1. 1995 s tím, že budou hrát kulečnick.

Dále měl soud k dispozici záznamy o výjezdu záchranné služby, kterou přivolali právě svědkové Stejskal a Kuzma. Záchranná služba byla vyrozuměna 15.1.1995 v 17.38 hod. Soud měl k dispozici lékařský protokol o prohlídce mrtvého, vyhotovený dne 15. 1. 1995 ve 20.45 hod. 2 odborného vyjádření z oboru biologie, kde byla předložena ke zkoumání jednak zkumavka s tekutou krví poškozeného, ústřížky nehtů poškozeného

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

a zajištěné stopy, včetně trichologického materiálu, bylo zkoumáním zjištěno, že poškozený měl krevní skupinu 0. 2 nehtů levé a pravé ruky poškozeného Holého byla prokázána přítomnost lidských délkovlnných substancí, avšak krevní skupinou vlastnost nelze pro malé množství materiálu hodnotit.

Pokud jde o trichologické zkoumání, zajištěný trichologický materiál spadá svojí morfologickou charakteristikou do variačního rozpětí vlasů, předložených z pitvy poškozeného.

Soud měl rovněž k dispozici pitvný protokol z provedené pitvy poškozeného, z něhož zjistil, že provedenou pitvou bylo zjištěno, že poškozený Lubomír Holý utrpěl střelnou ránu hlavy - zástřel. Byl zjištěn vstřel o průměru 10 mm s lemem sedření, který byl nalezen v zadní části levé temenní krajiny. Střelná duce pokračovala do dutiny lebni, do zadní části levého temenního laloku mozku, blíže horní plochy laloku do bazálních ganglií mozku vlevo do mozkové komory a do mezilalokové rýhy, mezi čelními laloky. Odtud do čelní kosti a stropu pravé očníce a zpět do čelního laloku mozku vpravo, kde byl na hranici kory a bílé hmoty spodní plochy laloku nalezen uvedený projektil. Ten byl poté předložen k balistickému zkoumání. Střelná duce tedy probíhala vzhledem k lebce poškozeného zezadu dopředu a lehce zleva shora doprava dolů. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného Lubomíra Holého bylo tak pohmoždění mozku s otokem mozku. Toto poranění bylo smrtícím uškozením na těle, samo o sobě smrt poškozeného nebylo možno ani včasnou odbornou lékařskou pomocí odvrátit.

Závěry pitvy rovněž ztvdila v rámci hlavního líčení znalkyně MUDr. Alena Lisenková, která potvrdila, že stopové prvky dusíkatých zplodin, zjištěné v oblasti střelu u poškozeného Holého, svědčí, že muselo být střeleno ze vzdálenosti kratší než dva metry. Je však nutné vzít v úvahu, že bylo střeleno přes polštář, který mohl zachytit většinu těchto látek, takže mohlo být střeleno i z mnohem menší vzdálenosti. Na těle poškozeného nebyly nalezeny ani krevní výronky či oděrky.

Vzhledem k tomu, že pitva poškozeného probíhala až dva dny po nálezů těla, nemohli znalci přesně podle vyvinuté posmrtné ztuhlosti a posmrtných skvrn určit dobu smrti. Vzhledem k obsahu žaludku však dospěli k závěru, že nalezené nestrávené zbytky stravy odůvodňují, že ke smrti poškozeného muselo dojít do tří hodin po požití posledního jídla.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

U hlavního líčení byl rovněž slyšen jako znalec RNDr. Vladimír Dobisík, který vyhotovoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví a toxikologie a potvrdil, že v krvi poškozeného nebyla prokázána přítomnost ethanolu ani jiných těkavých toxických látek. V žaludečním obsahu byla prokázána přítomnost malého množství glypizidu, tedy účinné složky preparátu minidiab, což svědčí o aplikaci preparátu, který je lékem cukrovkářů. Vzhledem k tomu, že tato látka byla nalezena pouze v žaludečním obsahu, svědčí pro to, že byla buď použita v malém množství nebo krátce před smrtí poškozeného.

Tento závěr znalce tak odpovídá i úvodní výpovědi Jaška, který potvrdil, že krátce před svou smrtí si poškozený Holý vzal lék proti cukrovce, než Jašek poškozeného zastřelil. Rovněž bylo prokázáno, že poškozený Lubomír Holý měl krevní skupinu vlastností 0.

Soud měl k dispozici i fotodokumentaci z provedené pitvy, dále měl k dispozici fotodokumentaci včetně protokolu o ohledání schránky v Komerční bance, patřící poškozenému. Zde byly nalezeny písemnosti.

Rovněž měl soud k dispozici fotografie druhově shodných věcí odcizených v bytě poškozeného, včetně hodinek značky Hublot, a dále vrtačky. Soud měl k dispozici i záruční list k telefonu zn. SANYO typ CLT 980 E včetně záručního listu, který byl rovněž z bytu odcizen. Nutno dodat, že obžalovaný Jašek odcizení telefonu od začátku popíral.

Soud měl k dispozici znalecké posudky z oborů ekonomie, znalců JUDr. Václava Dubce a znalkyně Renaty Sukové. Z nich soud zjistil hodnotu věcí odcizených Jaškem v bytě poškozeného Holého. Hodnota zlatých šperků a hodinek činila nejméně 108.400,- Kč, hodnota vrtačky a dalších věcí činila celkem 1.605,- Kč.

Dále měl soud k dispozici protokol o předání věcí, které byly dne 17. 1. 1995 předány Petru Juráčkovi (jde o věci jeho otce, poškozeného Holého). Mimo jiné soud z protokolu o předání věcí ze dne 27. 4. 1995 svědkovi Petru Juráčkovi, kdy mu byl vrácen kancelářský šanon z majetku jeho otce poškozeného Lubomíra Holého, zjistil, že se zde nachází mimo jiné potvrzení Vratislava Kutala o zapůjčení finanční částky v Praze ze dne 27. 4. 1994, avšak není zřejmé, o jakou částku šlo.

Rovněž měl soud k dispozici kopie písemných materiálů k odcizení daňového spisového materiálu Večeře, o němž hovořil Večeř jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení. Ty však nemají bezprostřední souvislost s vraždou poškozeného Holého.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Soud měl k dispozici řadu dalších písemných důkazů, jako byly výpisy z obchodních rejstříků, doklady ohledně zbrojních průkazů týkajících se obžalovaných a dalších zpráv policie. Řadu důkazů si opatřil soud až v rámci hlavního líčení či byly předloženy obžalovanými v rámci hlavního líčení.

Takto měl soud k dispozici i rozsudek Krajského obchodního soudu v Ostravě ze dne 22. 5. 1996 ohledně žaloby navrhovatele Vápenka - Vitošov proti společnosti AKCEPT s.r.o.. Soud z tohoto rozsudku mimo jiné zjistil, že z výpovědi Šišmy vyplynulo, že pro firmu AKCEPT s.r.o. pracoval pouze od 28. 2. 1992 do října. Poté měl pracovat pro fyzického podnikatele Jiřího Večeře, který měl údajně užívat i razítko firmy AKCEPT se sídlem Mohelnice. Nutno však dodat, že z tohoto rozsudku je zřejmé, že jde o údaje zjištěné pouze z výpovědi obžalovaného Šišmy.

Soud měl také k dispozici smlouvu o půjčce, uzavřenou mezi Šišmou a Večeřem ze dne 20. 9- 1994, na základě které poskytl Šišma Večeřovi půjčku ve výši 18 milionů Kč, a to bezúročně. K této smlouvě je nutno dodat, že nebyla ověřena ani u notáře, byť jde o značnou sumu. Suma byla navíc poskytnuta bez jakýchkoliv úroků a pokud jde o období poskytnutí této půjčky, spadá do období mimo jiné obchodování firmy STANLEY COMPANY s LTO s poškozeným Holým. Ta se vlivem chování Marka Lehkého dostala do značných finančních potíží.

Z výpovědi Večeře bylo zjištěno, že firma STANLEY COMPANY byla řízena právě Večeřem na základě pokynů uložených mu Milanem Šišmou. Šišma rovněž předložil soudu smlouvu o úvěru ze dne 2. 10. 1995, kdy Šišma poskytl Pavlu Strakovi půjčku ve výši 200.000,- Kč k podnikatelským účelům. Ručitelem této půjčky byla uvedena svědkyně Hana Divišová. Z výpovědi Šišmy, Straky, Večeře i svědkyně Divišové bylo v podstatě zjištěno provedenými důkazy, že jde o peníze, které byly poskytnuty Večeřovi v době, kdy byl již v zahraničí. Šišma k tomu předložil i výdajový doklad. I u této půjčky nebyly stanoveny úroky, přičemž soud může odkázat mimo jiné i na výpověď svědkyně Hany Divišové, která sama uvedla, že Šišma byl při nakládání s penězi velice opatrný a jak sama uvedla, nerad je vydával. Tyto samotné půjčky pak hovoří o specifickém vztahu, který měl Šišma vůči Večeřovi. Sám Večeř ho označil jako vztah důvěrný, s tím, že se na něho Šišma mohl vždy spolehnout.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Dalšími písemnými důkazy, které si vyžádal soud, byly rovněž výpisy z obchodního rejstříku u krajského obchodního soudu, a to jednak ty, které se týkaly společnosti HOMI s.r.o., zapsané ke dni 2. 6. 1993. Od 11. 7. 1995 byla tato firma v likvidaci, a jejím likvidátorem od 11. 7. 1995 do 25. 9. 1997 se stal právě JUDr. Jan Fojt. Od 25. 9. 1997 se stal likvidátorem Vladimír Loukota a dne 7. 4. 1999 byl na společnost HOMI s.r.o. Krajským obchodním v Praze vyhlášen konkurz.

Soud měl k dispozici i výpis z obchodního rejstříku firmy GITT s.r.o., která byla založena ke dni 3.1.1994, jednatelem této firmy byl Josef Kouřil stejně jako u firmy HOMI a stejně jako u firmy HOMI od 13. 7.1995 do 25. 8. 1997 byl likvidátorem společnosti JUDr. Jan Fojt. Jediným majitelem jak firmy GITT, tak firmy HOMI byl pouze poškozený Lubomír Holý.

Soud si dále vyžádal zprávu vězeňské služby ohledně umístění Radka Jaška na cele v době trestního řízení. Zjistilo se, že Radek Jašek byl na společné cele s obviněným Raulem Kohnerem v období od 31.8.2000 do 30. 10.2000, a to na cele č. 316. Ze zprávy vězeňské služby vazební věznice České Budějovice pak soud zjistil, že jmenovaný Raul Kohner byl ve věznici v Českých Budějovicích v době od 9. 3. 2000 do 13. 7. 2000, kdy byl eskortován do věznice

Pankrác. Do Českých Budějovic se vrátil 20. 7. 2000 aby dne 31.8. 2000 byl znovu přemístěn do vazební věznice Pankrác. Při pobytu ve věznici v Českých Budějovicích byl umístěn na cele č. 130 společně s Milanem Šišmou. Na stejnou celu byl umístěn po svém dalším návratu z věznice Pankrác.

K této zprávě je nutno dodat, že orgány činné v přípravném řízení, učinily v rámci přípravného řízení opatření, aby obžalovaní, kteří jsou vazebně stíháni, byli umístěni odděleně v různých věznicích. Takto však došlo k porušení tohoto opatření, neboť po setkání Radka Jaška s Raulem Kohnerem došlo u Jaška ke změně výpovědi. Začal tvrdit, že poškozeného Lubomíra Holého nezastřelil, vše učinil Pavel Straka sám a navíc svou změněnou výpovědi argumentuje, že to byl Jiří Večeř, kdo měl eminentní zájem na smrti poškozeného Holého. Změna výpovědi Jaška pak koresponduje s obhajobou Milana Šišmy.

Dále měl soud k dispozici zprávu ohledně pátrání po svědkovi Luďkovi Havránkovi, na kterého byl vydán příkaz k dodání do výkonu trestu na základě žádosti Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 9T

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

17/98. Z tohoto důvodu musela být výpověď z přípravného řízení svědka Havránka u hlavního líčení toliko čtena.

Dále si soud vyžádal od ČSOB výpisy z účtů společnosti HOMI a GITT patřící poškozenému Lubomírovi Holému. Soud z výpisů těchto účtů, pokud jde o společnost HOMI s.r.o. zjistil, že dne 18. 1. 1995, tedy tři dny po smrti poškozeného Holého na účtu této společnosti byl zůstatek 8.298.420,-Kč a poté dochází v podstatě toliko k výběrům peněz.

Mimo jiné pak soud zjistil, že 27. 6. 1997, tedy již dva roky po smrti poškozeného, byla odeslána částka 500.000,- Kč Vratislavu Kutalovi.

Pokud jde o výpis z účtu společnosti GITT s.r.o., soud z výpisu ČSOB zjistil, že dne 16. 1. 1995, tedy den po smrti poškozeného měla společnost GITT na účtu hotovost ve výši 59-979.277,- Kč a poté již dochází stále pouze k výběrům a 27. 1. 1995 je vybrána hotovost 40.000.000,- Kč. Ta však je 27. 3. 1995 vložena, a to konkrétně suma 40.629.333,- Kč, vzápětí však dne 14. 4. 1995 opět dochází k výběru částky 40.000.000,- Kč, aby dne 26. 6. 1995 došlo opět ke vkladu částky 40.762.440,- Kč. Dne 29. 6. 1995, tři dny poté je vybrána částka 53.575.145,- Kč. Poté již znovu dochází pouze jen a jen k výběrům z účtu.

Dle názoru soudu, tyto pohyby na účtech, zejména u společnosti GITT svědčí o machinacích, které dle názoru soudu měly být dále předmětem zkoumání orgánů činných v trestním řízení.

Soud si rovněž opatřil videokazetu televizních zpráv stanice NOVA ze dne 15. 1. 1995 a 16. 1. 1995, neboť orgány činné v přípravném řízení předložily soudu toliko televizní relaci ze dne 16. 1. 1995. Obě relace byly přehrány v jednacím sále a je zřejmé, že dne 15. 1. 1995 v krátké reportáži ohledně smrti poškozeného Holého nebyly uvedeny žádné konkrétní okolnosti, z kterých by bylo možno zjistit, že jde o osobu poškozeného Holého. Následující den 16. 1. 1995 došlo v reportáži k záměně křestního jména poškozeného. Obsah této televizní reportáže pak např. vyvrací tvrzení Milana Šišmy v rámci hlavního líčení o tom, jakým způsobem se vlastně o smrti poškozeného dozvěděl.

Soud si vyžádal i nové výpisy z obchodních rejstříků, kdy např. zjistil, že Vratislav Kutal má celkem 47 nalezených záznamů v různých společnostech. Milan Šišma pak 11, přičemž některé společnosti jsou totožné jak u Šišmy, tak u Kutala a svědčí o společném podnikání obou obžalovaných.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Pokud jde o Večeře, tento figuruje dle obchodního rejstříku pouze ve společnosti RELAX Prostějov s.r.o.

Zároveň soud zjistil, že u obchodního rejstříku je nadále veden poškozený Lubomír Holý ve společnosti GaM s.r.o., kde rovněž figuruje Vratislav Kutal.

Dále měl soud k dispozici doklady vydané svědkem ing. Petrem Janíkem. Šlo o potvrzení ze dne 6. 5. 1998, k němuž svědek uvedl, že toto potvrzení je padělané. Dále předložil soudu údajné vyčíslení dluhů firmy STANLEY COMPANY ze dne 13. 10. 1994, přičemž toto vyčíslení není žádným způsobem ověřeno a je z něho zřejmé, že firma STANLEY COMPANY měla dlužit ke dni 13. 10. 1994 31.263.516,- Kč. Z potvrzení ale nevyplývá, komu peníze dluží. Svědek k tomu uvedl, že jde o dluh právě vůči společnosti GITT poškozeného Lubomíra Holého. Předložil pak soudu daňový doklad - fakturu společnosti GITT adresované firmě STANLEY COMPANY právě na adresu svědkyně Masákové, na částku 278.543 Kč za dopravu plynného oleje.

Tento svědek předložil soudu také mandátní smlouvu Ivany Masákové ohledně firmy STANLEY COMPANY ze dne 3. 7. 1994 a společenskou smlouvu o společnosti N.O.V.A s.r.o., kdy společníky byl Roman Slouk a svědkyně Ivana Masáková a doklady týkající se této firmy.

Obhájce Kutala předložil soudu nové výpisy z obchodního rejstříku, z nichž je zřejmé, že Kutal v současné době prochází pouze 11 firmami.

Zároveň bylo předloženo živnostenské oprávnění Jiřího Večeře - AKCEPT, kdy živnost jmenovaného zanikla výmazem ke dni 10. 3. 1993.

Dále byla předložena zpráva Finančního úřadu v Jeseníku ohledně kontroly daně z obratu u firmy AKCEPT s.r.o. v Jeseníku, kde byla ověřena kontrola správnosti daňového hlášení.

Soud měl k dispozici dopis JUDr. Jaroslava Němečka ze dne 17. 10. 1994, který byl rovněž slyšen v rámci hlavního líčení, adresovaný Policii ČR. Uvádí se v něm, že firma AKCEPT již neprovádí obchody sLTO.

Soud měl rovněž k dispozici přiznání k dani z příjmu obyvatelstva za rok 1992 Jiřího Večeře, z něhož zjistil, že za toto období měl příjmy 98.018.326.99 Kč a výdaje ve výši 93.577.003,- Kč. Základ daně byl stanoven na částku 4.441.323,-Kč a byla vyměřena daň ve výši 2.247.915,- Kč.

Při hlavním líčení byly rovněž promítnuty videozáznamy, a to jak z protokolu o ohledání místa činu, tak z prověrky výpovědi Jaška, tak z

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

konfrontací Jaška se Strakou. Byl promítnut také videozáznam televizních novin televize NOVA ze dne 15. a 16.1.1995 a provedeny další písemné důkazy, včetně výpisu z obchodního rejstříku týkající se firmy AKCEPT s.r.o. a dalších písemných důkazů, z nichž soud nezjistil nic podstatného.

Na základě všech shora provedených důkazů pak soud dospěl k závěru ohledně jednání uvedeného pod bodem I., IV., V., že v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:

Obžalovaný Jiří Večeř v souvislosti s počátkem svého podnikání se kontaktoval s Vratislavem Kutalem a Milanem Šišmou, kteří byli při podnikání společníci. Mezi všemi třemi obžalovanými se vytvořil specifický vztah. Jiří Večeř pro Milana Šišmu a Vratislava Kutala prováděl různé práce, mimo jiné související s obchody sLTO.

Bylo prokázáno, že firma AKCEPT s.r.o. se sídlem v Jeseníku a s pobočkou v Mohelnici obchodovala s LTO. Dodavatelem LTO byly firmy poškozeného Holého, a to konkrétně firma TREHOL, přičemž firma AKCEPT s.r.o. na vlastní vrub obchodovala s LTO nejméně do období na přelomu 1992 - 1993, kdy po žádosti Kutala a Šišmy převzal další obchody s LTO svědek Luděk Havránek.

Luděk Havránek z prodeje LTO jednak splácel dluh Kutalovi a Šišmovi, kterým odváděl z každého kilogramu prodaného LTO částku 1,- Kč. Bylo prokázáno, že poté, co ke konci roku 1993 ukončil Luděk Havránek obchody s LTO, byl dodavatelem LTO opět poškozený Holý. Luděk Havránek mu byl na pokyn Kutala a Šišmy představen právě Večeřem. Šišma prostřednictvím Večeře zkontaktoval firmu STANLEY COMPANY, která byla vedena na osobu svědka Romana Slouka. Obchody s LTO v této firmě prováděl zavražděný Marek Lehký.

Firma byla řízena prostřednictvím Jiřího Večeře právě Milanem Šišmou. Ze strany Marka Lehkého došlo k určitým machinacím s penězi, které vedly k tomu, že firma STANLEY COMPANY začala dlužit dodavateli LTO poškozenému Holému. Ten začal urgovat zaplacení pohledávek a bylo zároveň zjištěno, že mezi Šišmou, Kutalem a poškozeným Holým došlo k vývoji vztahů. Tyto vztahy přerostly obchodní rámec a staly se přátelskými vztahy. Kutal s Šišmou zhodnocovali pro poškozeného Holého peníze a chystali i další společné podnikatelské aktivity.

V určitém období ke konci roku 1994 poškozený Holý učinil kroky k vymáhání dluhu od firmy STANLEY COMPANY. Za touto firmou v pozadí

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

stál právě Šišma a Šišma nechtěl vracet poškozenému Holému peníze, které mu poskytl ke zhodnocení.

Šišma se zároveň obával, že poškozený Holý, když je pod vlivem alkoholu, často hovoří o svých podnikatelských aktivitách. Oslovil Jiřího Večeře, aby zařídil usmrcení poškozeného Lubomíra Holého. Jiří Večeř usmrcením poškozeného Holého pověřil Pavla Straku, který společně s Radkem Jaškem usmrcení poškozeného Holého provedli. Poškozeného Holého zastřelil sám Radek Jašek, který se s tím v březnu 1995 svěčil Romanu Malému. Vladimír Jílek od Jiřího Večeře převzal tlumič pistole, ačkoliv věděl, že byl použit k zastřelení poškozeného Lubomíra Holého.

V hlavním líčení byl tak prokázán skutkový děj popsany konkrétně pod body I., IV., V., kdy soud dospěl k závěru, že to byl Jiří Večeř, kdo se v roce 1999 zkontaktoval s orgány policie, a sdělil jí skutečnosti, které umožnily obvinění konkrétních osob z vraždy poškozeného Lubomíra Holého. Do doby, než promluvil Jiří Večeř, neměly orgány činné v trestním řízení žádné konkrétní důkazy, které by vedly ke sdělení obvinění konkrétním osobám.

V hlavním líčení byla ostatními důkazy prokázána hodnověrnost výpovědi Jiřího Večeře a prvních výpovědí Radka Jaška. Večeř s Jaškem plně usvědčují z jednání uvedeného pod bodem I. Pavla Straku a Jiří Večeř rovněž i Milana Šišmu.

Pokud jde o Vladimíra Jílka, ten se sám částečně ke svému jednání doznal, když uvedl, že tlumič pistole skutečně obdržel. Tvrdil však, že nevěděl, že byl použit k zastřelení poškozeného Lubomíra Holého.

Pokud jde o Romana Malého, ten se rovněž ke svému jednání uvedenému pod bodem V. jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení v podstatě doznal s tím, že nevěřil Radkovi Jaškovi, že se této vraždy dopustil.

Provedenými důkazy v hlavním líčení byla rovněž vyvrácena obhajoba Pavla Straky, který tvrdil, že s vraždou poškozeného Lubomíra Holého nemá nic společného. Jeho obhajoba koresponduje s výpověďmi toliko dvou svědků, a to Šárky Weinlichové, družky Straky, a jejího bratra, svědka Igora Klepáče.

Soud při hodnocení těchto svědeckých výpovědí nemůže opomenout, že jde o výpověď svědků, kteří mají k osobě Pavla Straky velice blízký vztah a mají tendenci vypovídat v jeho prospěch. Výpovědi těchto dvou svědků soud hodnotil jako nevěrohodné, učiněné ve snaze pomoci Pavlu Strakovi.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Zároveň v hlavním líčení byla vyvrácena některá tvrzení Milana Šišmy, zejména ohledně vztahu k Jiřímu Večeřovi. Bylo prokázáno, že po odchodu Jiřího Večeře do zahraničí v období od roku 1995 až téměř do roku 1999 byl Jiří Večeř podporován finančně jednak Milanem Šišmou a dále Vratislavem Kutalem. Ti ho rovněž v zahraničí navštěvovali.

Výpověď Jiřího Večeře rovněž koresponduje s výpověďmi shora uvedených svědků, a to nejen jeho přátel, jako byl Petr Velebný, Dag Přívozník, či Luděk Havránek, ale i s výpověďmi ostatních svědků, kteří nemají k Večeřovi žádný bližší vztah.

Z důkazů provedených při hlavním líčení pak soud dospěl k závěru, že výpovědi Jiřího Večeře jsou hodnověrné, Jiří Večeř od počátku vypovídal shodně a jeho výpověď byla potvrzována řadou dalších provedených důkazů.

Provedeným dokazováním oproti tvrzení obžaloby se však nepodařilo zjistit, že to byl rovněž Vratislav Kutal, kdo by společně s Milanem Šišmou žádal po Jiřím Večeřovi, aby zařídil usmrcení poškozeného Holého. Vůči Vratislavu Kutalovi nebyl v rámci hlavního líčení proveden žádný přímý usvědčující důkaz. O hodnověrnosti výpovědi Jiřího Večeře hovoří i to, že Večeř opakovaně uvedl, že tento příkaz k usmrcení poškozeného Holého přímo nikdy nedostal od Kutala. Potvrdil však svou výpověď, že Vratislav Kutal věděl o tom, že poškozený má být usmrcen a rovněž mu bylo známo, kdo za usmrcením poškozeného Holého stojí.

Z tohoto důvodu byl pak Vratislav Kutal zproštěn obžaloby, pokud jde o skutek týkající se smrti poškozeného Lubomíra Holého, neboť v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by se tohoto skutku Vratislav Kutal dopustil.

Podle názoru soudu pak jednání Vratislava Kutala, který věděl o tom, že se připravuje usmrcení poškozeného Holého a věděl, kdo za usmrcením poškozeného Holého stojí, by naplňovalo skutkovou podstatu trestných činů nepřekažení trestného činu ve smyslu § 167 tr. zák. popř. trestného činu neoznámení trestného činu ve smyslu § 168 tr. zák., jde však m.j. o skutky, které navíc podle názoru soudu jsou ve smyslu § 67 odst. 1 písm. C tr. zák. promlčeny, a to k lednu roku 2000.

Na straně druhé však soud nemůže opomenout to, že v rámci provedeného hlavního líčení byly zjištěny určité podezřelé okolnosti, které odůvodňují podezření, že docházelo k machinacím s majetkem poškozeného Holého, na kterých se mimo jiné podílel Kutal, popř. osoby,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

kteří byly s Kutalem v přátelských vztazích. Rozsah majetku poškozeného Holého po jeho smrti neodpovídá výsledkům dědického řízení.

Soud měl k dispozici jako přílohu kompletní spis Obvodního soudu pro Prahu 5, kde probíhalo dědické řízení po zemřelém poškozeném Lubomíru Holém, kdy soud z tohoto spisu pod sp. zn. 18 D 152/95 zjistil, že dědictví po zemřelém tvořila v podstatě toliko pohledávka po Janu Gottwaldovi ve výši 20 milionů Kč, členská karta Karlštejnského golfového klubu ve výši 200.000,- Kč a pokud jde o peníze na hotovosti, šlo o drobnou sumu v českých korunách, v rakouských šilincích a německých markách.

Výsledek dědického řízení pak neodpovídá výsledkům důkazů provedených v rámci hlavního líčení. Po zavražděném poškozeném Lubomíru Holém podle něho zůstaly nejen vysoké zůstatky na účtech jeho společnosti GITT s.r.o. a HOMI s.r.o. vedené u ČSOB, ale rovněž nemovitost v hodnotě osmi milionů Kč na Valašsku, dále hotel v Kyjově, 8 - 10 tahačů zahraniční výroby s cisternami. Hodnota tohoto majetku rozhodně neodpovídá výsledkům zjištěného majetku v rámci dědického řízení. Bude pak na orgánech činných v přípravném řízení, zda se budou zabývat prošetřením těchto skutečností, zda nedošlo k naplnění skutkové podstaty dalšího trestného činu.

Soud v tomto případě může zopakovat, že na likvidaci majetku poškozeného Holého se podílel rovněž Kutal a dále osoby z jeho blízkosti, včetně likvidátora, kterého Vratislav Kutal doporučil manželce poškozeného Lubomíra Holého.

Pokud jde o jednání uvedené pod bodem II. výroku tohoto rozsudku, byl v hlavním líčení zjištěn následující skutkový děj:

Svědék Stanislav Čech pracoval jako redaktor deníku Blesk od roku 1992, kdy tento deník počal vycházet. Přibližně v dubnu 1993 se jako redaktor začal zajímat o ekologickou havárii, ke které došlo v Domašíně okr. Benešov. Do říčky Blanice, která byla zdrojem pitné vody pro město Vlašim, vytekla neznámá tekutina, která byla podle prvních poznatků odborníků hodnocena jako olej nebo nafta, či něco podobného.

Redaktor Stanislav Čech se o událost zajímal a zjistil, že únik ropných produktů byl z velkých pozemních cisteren. Když se zajímal, kdo a co má v těchto cisternách uložené, zkontaktoval se s pracovníci ČSD, která mu sdělila, že o tom nemá mluvit a že měla všechny doklady už dávno zničit.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Nakonec ale předala pracovnice ČSD tyto dokumenty Stanislavu Čechovi, který zjistil, že v cisternách byly uloženy LTO.

Při pátrání po původu těchto látek získal redaktor v Domašíně vozové nálepky z cisteren a přes své známé se dostal až k uzlovým stanicím, kterými byly Zábřeh na Moravě a Mohelnice, kde měl možnost získat původní cestovní doklady. Zároveň zjistil, že tyto ropné produkty se dovážejí z území bývalého Sovětského svazu a Maďarska, objednavatelem LTO byl CHEMAPOL Praha a CHEMAPOL toto zboží předával dalším firmám, např. firmě TREHOL či AKCEPT Mohelnice a tyto firmy již zprostředkovaly další obchod dalším zájemcům.

Redaktor Stanislav Čech si opatřil vzorky ropného produktu z cisteren a zjistil, že tyto LTO jsou prodávány jako nafta a díky rozdílům v cenách na daních z toho plynuly firmám ohromné zisky. O těchto informacích začal psát v dubnu 1993, přičemž při pátrání ohledně obchodu s LTO navštívil řadu firem jako BENZINA, CHEMAPOL, TKL Příbram a rovněž firmu TREHOL, kde navštívil její kanceláře ve Zborovské ulici v Praze 5.

Z vozových nálepek, kam mimo jiné byly voženy cisterny s LTO, zjistil, že jsou voženy do Zábřehu na Moravě a je zde uvedena firma AKCEPT Mohelnice jako příjemce těchto cisteren. Tyto doklady pak získal na nádraží v Zábřehu.

V souvislosti s články, které uveřejňoval redaktor Stanislav Čech v deníku Blesk, kdy mimo jiné dokazoval souvislost s obchody s LTO s firmou AKCEPT Jeseník, resp. Mohelnice, se pak dotkl firmy spojené s osobou Vratislava Kutala, kterému články v deníku Blesk byly nepohodlné. Rovněž mu bylo nepohodlné pátrání redaktora Stanislava Čecha.

Z toho důvodu společně s Jiřím Večeřem, který tehdy pracoval pro Vratislava Kutala, připravovali usmrcení žurnalisty deníku Blesk Stanislava Čecha.

Vratislav Kutal si v přesně nezjištěné době v roce 1993, na přesně nezjištěném místě v okr. Šumperk objednal u Jiřího Večeře usmrcení Stanislava Čecha, který se zajímal o uvedené obchody s LTO. Za tímto účelem poskytl Kutal Večeřovi zálohu ve výši nejméně 500.000,- Kč a rovněž mu poskytl informace o adrese Stanislava Čecha v Praze. Jiří Večeř pak prostřednictvím svědka Luďka Havránka zkontaktoval svědka Leona Válku, u něhož si objednal usmrcení Stanislava Čecha. Pokud usmrcení Válka zařídí, bude mu vyplacena odměna 1.000.000,- Kč. Jako zálohu mu předal částku ve výši 400.000,- Kč a informace o místě pobytu Čecha. K

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

usmrcení Stanislava Čecha nedošlo, a to i z toho důvodu, že svědek Leon Válka se tohoto jednání ani dopustit nechtěl.

Pokud jde o Jiřího Večeře, ten se k tomuto jednání jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení plně doznal, přičemž svou výpovědí usvědčuje i spoluobžalovaného Vratislava Kutala.

Již ve své první výpovědi v přípravném řízení učiněné dne 12. 11. 1999, která však byla učiněna před sdělením obvinění jak Večeřovi, tak Kutalovi pro toto jednání, o tomto jednání poprvé vypovídá.

Ve své další výpovědi z přípravného řízení, která je již použitelná pro účely trestního řízení dne 1. 12. 1999 uvedl, že si u něho objednal vraždu redaktora deníku Blesk Stanislava Čecha Vratislav Kutal. Na tom setrval rovněž ve své další výpovědi v přípravném řízení dne 20. 12. 1999, kdy uvedl, že někdy v roce 1993, snad na počátku, ho zkontaktoval Kutal, že na Šumpersku se pohybuje redaktor deníku Blesk a že má velice nepříjemné otázky.

Měla se dokonce uskutečnit schůzka JUDr. Němečka v Šumperku právě s redaktorem Stanislavem Čechem. Na schůzku měl přijít také Jiří Večeř, ale Stanislav Čech se na schůzku nedostavil. Kutal požádal Večeře o odstranění Stanislava Čecha, přičemž zároveň sdělil Večeřovi, kde se Stanislav Čech pohybuje, kde bydlí, pro koho píše a že píše velice nepříjemné články týkající se kauzy LTO.

Jiří Večeř se v té době znal se svědkem Luděkem Havránkem, se kterým se zkontaktoval, požádal ho, zda by nevěděl o někom, kdo by zařídil odstranění jednoho člověka. Na základě toho zajistil svědek Luděk Havránek schůzku Jiřího Večeře se svědkem Leo Válkem. Již na první schůzce mu předal sumu 10-30.000,- Kč a sdělil mu informace ohledně Stanislava Čecha. Zároveň mu řekl, že pokud Stanislava Čecha usmrtí, bude mu vyplacena částka 1.000.000,- Kč. Naznačil také Válkovi, že za ním stojí skupina, která obchoduje s LTO.

Další schůzka se svědkem Leo Válkem proběhla asi 14 dní poté, co svědek Leo Válka potvrdil telefonicky, že zakázku na usmrcení Stanislava Čecha převezme, přičemž na druhé schůzce, na základě vzájemné dohody převzal Válka od Jiřího Večeře zálohu ve výši 400.000,- Kč.

Večeř uvedl, že tyto peníze měl k dispozici od Kutala, dokonce v této své výpovědi hovořil o tom, že měl k dispozici částku 1.000.000,- Kč s tím, že

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

peníze převzaté od Kutala byly přesně určeny na zaplacení člověka, který má usmrtit, či zařídit usmrcení redaktora Stanislava Čecha.

Jiří Večeř se tak opakovaně u svědka Válka informoval, jak záležitost probíhá a byl ze strany Válka informován, že došlo k určitým problémům. Údajně se nepodařilo dosud Stanislava Čecha usmrtit.

Poté však články redaktora Stanislava Čecha přestaly vycházet a v pozdější době již tato „zakázka“ u svědka Války nebyla urgována. Válka si však peníze dle vyjádření Večeře v přípravném řízení dne 20. 12. 1999 ponechal s tím, že Válka má u Večeře předplacenou podobnou další službu.

Večeř v této své výpovědi uvedl, že to byl Kutal, kdo mu jeden z článků Čecha ohledně kauzy LTO ukazoval. Večeř pak hovořil v této své výpovědi, že od Kutala dále dostal další zakázku na likvidaci Jiřího Neseta a opět zkontaktoval Leo Válku. Vzhledem k tomu, že měl zaplacenou již částku 400.000,- Kč jakožto zálohu na odstranění Stanislava Čecha, doplatil mu dalších 300.000,- Kč. Avšak ani k usmrcení Neseta nedošlo.

Pokud jde o částku 1.000.000,- Kč, kterou předal Kutal původně Večeřovi, zbylé peníze podle tvrzení Večeře byly vráceny. Kutal tyto peníze předával Večeřovi s vědomím, že budou použity k likvidaci Stanislava Čecha. Obžalovaný o tomto konci konců hovořil i při konfrontaci dne 24. 11. 1999, kdy tato konfrontace však byla k tomuto bodu, ještě před řádným sdělením obvinění Kutalovi a Večeřovi a soud k tomu tedy nepřihlíží. Přihlíží zejména v přípravném řízení k výpovědi Večeře ze dne 1.12.1999 a zejména ze dne 20. 12. 1999.

Při hlavním líčení Večeř setrval v podstatě na svých výpovědích učiněných v přípravném řízení, kdy uvedl, že Kutalem byl ohledně usmrcení Stanislava Čecha osloven na jaře roku 1993. Tehdy mu Kutal zároveň nechal číst jeden z článků Stanislava Čecha, který psal o LTO a uvedl, že by bylo dobré, aby Stanislav Čech byl mrtvý. Večeř přislíbil, že se po někom pozeptá, spojil se s Luděkem Havránkem, kterému řekl, že potřebuje kontakt na nějakého člověka, který by se postaral o jednoho redaktora.

Svědék Luděk Havránek ho zkontaktoval s Leo Válkou, doprovodil ho na první schůzku a pak je ponechal o samotě. Svědkovi Válkovi pak Večeř řekl, o co jde a že by za to mohl dostat 1.000.000,- Kč. Tuto sumu již předtím navrhl sám Kutal Večeřovi. Svědek Leo Válka pak dal Večeřovi na sebe telefonický kontakt a po 14 dnech došlo k další schůzce, kdy Večeř měl již připravenou celkovou sumu ve výši 1.000.000,-Kč.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Po dohodě Války s Večeřem, převzal Leo Válka zálohu na usmrcení redaktora Stanislava Čecha pouze ve výši 400.000,- Kč. Zároveň Večeř předal Leo Válkovi informace ohledně toho, kde se tento člověk pohybuje, resp. kde bydlí. Několikrát se ptal poté Války, jak to s věcí vypadá. Ten se vymlouval, dokonce tvrdil, že jeho lidé šli po nějakém člověku, u kterého nejprve řekl, že ho usmrtili, a stále se vymlouval. Večeř uvedl, že Kutala průběžně informoval a i když Stanislav Čech nebyl usmrčen, přestaly se zároveň v Blesku objevovat články jím podepsané a z tohoto důvodu se Večeř dohodl s Leo Válkou, že když tuto „práci“ neodvedl, ať si peníze ponechá s tím, že má předplacenou práci do budoucna.

Pokud jde o částku 600.000,- Kč, tuto vrátil buď Kutalovi, či Šišmovi, který však nevěděl, za co to bylo. Večeř potvrdil, že s Leo Válkou se zkontaktoval v motelu v Novém Jičíně a potvrdil při hlavním líčení také, že Kutal žádal po něm rovněž odstranění Neseta. Proto doplatil k částce 400.000,- Kč dalších 300.000,- Kč. Večeř potvrdil, že s Kutalem jednal o odstranění Stanislava Čecha v dubnu či květnu 1993 a to až do doby, než ustaly články v novinách. Kutal poté již netrval na dokončení zakázky na odstranění Stanislava Čecha. Večeř prohlásil, že již sice není schopen citovat slova Kutala při zadávání této „zakázky“, ale nebylo možné si tato slova vysvětlit jinak, než že směřují k fyzické likvidaci Stanislava Čecha.

Večeř připustil, že i v té době prováděl obchody s LTO, nikoli však na svoji firmu, ale na základě plných mocí, které měl jak od Kutala, tak od Šišmy. V té době obchodoval s LTO také Luděk Havránek, který byl kontrolován Jiřím Večeřem.

Pokud jde o částku 300.000,- Kč Leo Válkovi určenou jako doplatek na likvidaci Jiřího Neseta, tyto peníze poslal Leo Válkovi, jak sám uvedl v hlavním líčení Večeř, po Luďkovi Havránkovi. Pokud jde o Stanislava Čecha zároveň při hlavním líčení uvedl, že Kutal jej přímo informoval, že se Stanislav Čech pohybuje po nádražích v Zábřehu, aby mohl vysledovat pohyb železničních cisteren s LTO. Pokud jde o tyto cisterny s LTO, uvedl Večeř, že se vozily z firmy poškozeného Holého dále do Ostravy a na další místa. Zároveň potvrdil, že se měla dokonce uskutečnit schůzka Stanislava Čecha s Vratislavem Kutalem. Ke schůzce však nedošlo. Večeř zopakoval, že zájem Kutala na usmrcení Stanislava Čecha ochabl v okamžiku, kdy přestaly vycházet články Stanislava Čecha v deníku Blesk. Kutal rovněž nechtěl zpět peníze vyplacené Leo Válkovi.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Pokud jde o Vratislava Kutala, tento jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení popřel, že by se dopustil jednání uvedeného ve výroku tohoto rozsudku pod bodem II. V přípravném řízení, po řádném sdělení obvinění, dne 23. 12. 1999 uvedl, že pokud jde o Stanislava Čecha, nevzpomíná si, že by ho vůbec někdy zaregistroval, uvedl, že dle jeho názoru v mnohem větším rozsahu psali o problémech LTO další redaktori. Nemůže však vyloučit, že četl články tohoto redaktora, Stanislava Čecha.

Navíc uvedl, že ve společnosti AKCEPT s.r.o. probíhala od února či března 1993 kontrola tzv. daně z obratu a poté kontrola na daních z příjmů a dále od dubna 1993 probíhala finanční revize Finančního ředitelství Ostrava. Vzhledem k výsledkům všech těchto kontrol tak Kotal, jak sám uvedl, neměl důvod se obávat článků uvedeného žurnalisty. Kotal rovněž uvedl, že nevidí ani logický důvod, proč ho Večeř z tohoto jednání obviňuje. Zároveň tvrdí, že si Večeře držel tzv. od těla a nikdy s ním v žádném přátelském vztahu nebyl.

Na druhé straně to však odporuje zjištěným skutečnostem v rámci důkazů provedených v hlavním líčení. Tam bylo prokázáno, že např. Večeřovi finančně vypomáhal v době, kdy opustil území České republiky a rovněž za ním jezdil do zahraničí. Při hlavním líčení pak Kotal setrval na své výpovědi z přípravného řízení, kdy popřel, že by se tohoto jednání uvedeného pod bodem II. dopustil. Uvedl jenom, že pokud si vzpomíná, někdy v roce 1993 se chtěl redaktor Blesku Stanislav Čech setkat se statutárním orgánem AKCEPTU s.r.o., kterým snad v té době měl být JUDr. Němeček. Zda se jednání uskutečnilo, neví. Obžalovaný Kotal uvedl při hlavním líčení, že tomu nepřikládal žádnou důležitost. Při hlavním líčení však potvrdil, že článek redaktora Blesku Stanislava Čecha četl. Ani ve firmě AKCEPT s.r.o. nepadla žádná myšlenka, že by se těmto článkům měli právně bránit. Navíc firma AKCEPT Mohelnice rovněž souvisela s firmou Večeře, který provozoval svou činnost jak ve Vyškově, tak v Mohelnici. Kotal zopakoval, že nepřichází v úvahu, že by pověřil Večeře, aby zajistil likvidaci Stanislava Čecha. S Večeřem nebyl nikdy kamarád, nebyl to žádný jeho přítel a od dubna 1993 se vídali sporadicky. Z toho je zřejmé, že Kotal hovoří ohledně této skutečnosti odlišně než to, co uváděl v přípravném řízení.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

V přípravném řízení uvedl, že osoba Stanislava Čecha mu nic neříká, uvedl, že nemůže vyloučit, že články četl, ale více se k tomu nevyjádřil. Zatímco při hlavním líčení nejen že potvrdil, že Stanislava Čecha, pokud jde o toto jméno zná, ale dokonce hovoří o schůzce, ke které mělo dojít mezi redaktorem Stanislavem Čechem a JUDr. Němečkem. Potvrdil, že články Stanislava Čecha četl.

Vedle výpovědí obou shora uvedených obžalovaných, kdy Jiří Večeř usvědčuje svými výpověďmi jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení Vratislava Kutala, měl soud k dispozici dále výpověď svědka Ludřka Havránka. Tohoto svědka se nepodařilo pro účely hlavního líčení zajistit, neboť na tuto osobu je vydán příkaz k dodání do výkonu trestu a Luděk Havránek se vyhýbá jakémukoliv kontaktu s orgány policie, což je konec konců uvedeno již pokud jde o jeho svědeckou výpověď k jednání uvedenému pod bodem I.

Z tohoto důvodu byla přečtena výpověď svědka Ludřka Havránka z přípravného řízení, kdy tento svědek uvedl, že snad někdy začátkem roku 1993 za ním přijel Večeř, že by potřeboval někoho sehnat na tzv. „špinavou práci“. Když se ho svědek zeptal, o co jde, řekl mu, že nějaký redaktor si „pouští hubu na špacír“ v novinách v souvislosti s LTO, kde probírá hlavně severní Moravu a že se to některým pánům nelíbí. Konkrétně nejmenoval, avšak mluvil o svých šéfech, rovněž tam padlo jméno „starý pán“, což jak uvedl svědek Luděk Havránek, byla přezdívka Kutala.

Jak sám svědek uvedl, konec konců jiné šéfy, než Kutala a Šišmu Večeř ani neměl. Večeř se vyjádřil v tom smyslu, že je třeba dát tomu redaktorovi na pamětnou, aby s tím přestal. Svědek Luděk Havránek proto spojil Jiřího Večeře s Leo Válkou a to z toho důvodu, že jiného vhodného člověka svědek Havránek neznal. Tato schůzka se snad konala v Hradci Králové, pokud jde o první schůzku, a to snad v hotelu Flora.

Svědka Havránka uvedl, že Večeře s Leo Válkem seznámil a poté odešel. Po určité době mu Večeř řekl, zda nemá cestu do Hradce, že by potřeboval svědkovi Válkovi předat určitý obnos a dal mu částku 300.000,- Kč, což svědek Luděk Havránek udělal.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Nutno dodat, že svědek Havránek hovoří v přípravném řízení, že k tomu mělo dojít asi týden po uvedené schůzce, což neodpovídá tomu, co uváděl Večeř, a zřejmě jde o záměnu této částky s tím, co poslal Večeř po Luďkovi Havránkovi svědkovi Válkovi v souvislosti s další objednávkou na likvidaci Neseta.

Svědék Havránek rovněž potvrdil, že se svědkem Válkou o tom hovořil telefonicky, že k žádné akci nakonec nedošlo. Zároveň potvrdil, že jde o nějakého redaktora z deníku Blesk, bližší informace však nevěděl.

Soud měl k dispozici k tomuto jednání i svědeckou výpověď svědka Leo Války, který byl slyšen opakovaně v přípravném řízení a rovněž byl slyšen při hlavním líčení. Ve své první výpovědi učiněné dne 15. 12. 1999 svědek Leo Válka uvedl, že pracuje jako soukromý detektiv a někdy v roce 1993 nebo 1994, blíže si to nepamatuje, se mu ozval svědek Luděk Havránek, že by měl pro něho obchod.

Zároveň mu měl Luděk Havránek říct, že pokud přijde na schůzku, dostane hned 20.000,- Kč a dozví se podrobnosti na místě. S tímto souhlasil, sešel se s Luďkem Havránkem, k první schůzce snad došlo někde poblíž Hradce Králové či v Kostelci nad Labem. Asi týden po této schůzce došlo k dalšímu setkání snad v Kostelci, kam nejprve přijel sám Luděk Havránek s tím, že Leo Válku zná z Karviné či z Havířova.

V určité době přijel štíhlý vysoký muž jménem Jirka, šlo o Večeře, který se mu však příjmením nepředstavil. Řekl mu, že zastupuje určitou skupinu lidí, která dělá tvrdší práci a je pověřen, aby ho zkontaktoval s tím, že se potřebují zbavit určitého člověka.

Jak svědek Válka uvedl, nikdy Večeř nemluvil v tom smyslu, že si to přeje pouze on. Když mu řekl, že se potřebují zbavit určitého člověka, zeptal se ho svědek, zda toho člověka potřebují na 14 dní zavřít do sklepa nebo něco podobného, avšak Večeř jednoznačně uvedl, že ho potřebují usmrtit. Vyznělo to zcela jednoznačně.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Svědék Leo Válka uvedl, že ho to pak začalo zajímat jako soukromého detektiva. Směřoval své dotazy tak, aby zjistil, jakou skupinu Večeř v podstatě zastupuje. Bylo mu však jen řečeno, že jde o finančně silnou skupinu, která je schopna dát svědkovi 1.000.000,-Kč za tuto zakázku. Svědkovi Válkovi se pak podařilo toliko zjistit, že Večeř zastupuje skupinu, která se pohybuje v oblasti LTO a tento člověk, který má být usmrčen je pro ně velice nepohodlný. Byl informován, že jde o osobu, která se zabývá psaním článků v deníku Blesk na téma ropných olejů. Jméno mu při první schůzce sděleno nebylo.

Leo Válka souhlasil nejprve s částkou 1.000.000,- Kč s tím, že tato suma má být vyplacena najednou. Toto pozměnil a uvedl, že mu byla poskytnuta záloha ve výši 400.000,-Kč. Vzhledem k tomu, že Leo Válka uvedl, že požadoval celou sumu 1.000.000,- Kč, Večeř mu řekl, že o tom sám nerozhoduje, že to musí projednat s lidmi, které zastupuje a že se mu ozve. Leo Válka uvedl, že za to, že se setkal s Jiřím Večeřem, dostal ihned 20.000,- Kč, což bylo domluveno. Po 4 - 5 měsících se mu Večeř ozval znovu s tím, že se sejdou v Olomouci před hotelem Flora, kde chtěl Večeř předat Leo Válkovi sumu 1.000.000,- Kč, s čímž ale nesouhlasil. Došlo tam k předání zálohy ve výši 400.000,- Kč plus lístečku se jménem a adresou dotyčného člověka z deníku Blesk. Leo Válka peníze přijal s tím, že bude neustále prodlužovat na základě vymyšlených objektivních příčin vykonání této práce, aby se dostal k této skupině, alespoň podle svého tvrzení.

Leo Válka v přípravném řízení potvrdil, že Večeř měl k dispozici sumu peněz, která byla možná i vyšší, než částka 1.000.000,- Kč. Na papíru, který dostal svědek Válka, bylo jméno snad Svatopluk Čech. Uvedl, že sledoval články redaktora Čecha, které se opravdu týkaly kauzy LTO. Asi po měsíci až dvou Večeř urgoval, v jaké fázi je příprava. Leo Válka sám uvedl, že se vymlouval, že hlídá pana Čecha soukromá ochranka. Později, že je hlídán policií a že je sledován civilními policisty a že to je absolutně zatím nebezpečné. Pokoušel se zjistit, kdo stojí za objednááním vraždy, toto se mu však nepodařilo. Večeř po určitou dobu, asi 5 měsíců, telefonicky zjišťoval, co ve věci Leo Válka podniká. Asi po 4- 5 měsících od předání peněz však přestal Čech publikovat v deníku Blesk, přičemž Leo Válka sdělil Večeřovi, že se už o to nemá starat, že mají od Čecha pokoj. S Večeřem se setkal až v září roku 1999 v hotelu

Chemik, kde po něm požadoval Večeř půjčku 200.000,- Kč. Leo Válka mu však žádné peníze nepůjčil.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Leo Válka rovněž v přípravném řízení ve své první výpovědi uvedl, že se vymlouval stále Večeřovi, proč dosud neusmrtil poškozeného Čecha. Potvrdil, že začal sledovat deník Blesk ve vztahu k panu Čechovi ihned po schůzce v Olomouci s Večeřem. Leo Válka již ve své první výpovědi uvedl, že z celého rozhovoru i jednání a chování Večeře jednoznačně vyplynulo, že si tuto práci neobjednává sám, ani pro ni nemá sám důvod a Leo Válka neměl důvod mu nevěřit. Nikdy nevystupoval jako samostatná osoba. Z celého jednání vyplynulo, že Čech píše o určité skupině lidí, které je nepohodlný a kterou Večeř zastupuje.

Je nutno dodat, že v první své výpovědi Leo Válka označuje Stanislava Čecha nesprávným křestním jménem Svatopluk. Svědek Leo Válka tak rovněž v přípravném řízení ve své první výpovědi uvedl, že s Večeřem na toto téma ohledně usmrcení Čecha absolvoval toliko dvě osobní schůzky.

Ve své další výpovědi učiněné v přípravném řízení dne 15. 2. 2000, kdy byl svědek Leo Válka vyslýchán ke skutečnosti, zda obdržel od Večeře ještě další částku v souvislosti s objednávkou na další vraždu ve výši 300.000,- Kč uvedl, že částku neobdržel a o žádné zakázce na zavraždění dalšího člověka neví. Od Večeře obdržel pouze částku 400.000,- Kč, přičemž však zároveň připustil, že pokud jde o jméno Neset, mohlo toto jméno při rozhovoru padnout.

Svědék Leo Válka zároveň uvedl, že skutečně obdržel papírek se jménem redaktora Čecha. Jeho články pak sledoval v deníku Blesk, papírek však někam vyhodil.

Svědék Leo Válka byl rovněž slyšen při hlavním líčení. Zde uvedl, že z obžalovaných přítomných v jednacím sále poznává Večeře s tím, že celá záležitost začala tak, že ho zkontaktoval svědek Luděk Havránek, že má pro něho určitou práci a poté došlo k setkání s Večeřem a se svědkem Havránkem v jedné restauraci. Už si nepamatuje, ve kterém městě to bylo, kde byl Večeřovi představen svědkem Havránkem. Večeř ihned zaplatil výlohy spojené s cestou, svědek při hlavním líčení hovořil o částce 5.000,- Kč jen za to, že tam dojde. Poté ho informoval, zda by nebyl schopen usmrtit nějakého člověka, aniž by toho konkretizoval. Z řeči pak svědek vyrozuměl, že Večeř zastupuje nějakou jinou skupinu lidí, avšak nepodařilo se mu konkretizovat jakou. Přislíbil Večeřovi, že se to pokusí zařídit, a to z důvodu, že chtěl proniknout do celé záležitosti.

Již na první schůzce Večeř uvedl sumu, za kterou se má zakázka provést, po určité době se sešli v Olomouci v restauraci, kde mu bylo sděleno jméno

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

redaktora Blesku pana Čecha. Zde došlo k předání zálohy 400.000,- Kč. Tato záloha byla předána v parku, před restaurací. Poté měl Večeř několikrát svědkovi telefonovat, jak to vypadá, přičemž svědek se vymlouval, jaké se provádějí kroky ve sledování toho člověka.

Dle názoru svědka Večeř sám řekl, že zastupuje skupinu lidí obchodujících s LTO, což svědkovi došlo i v tom okamžiku, kdy si začal sám číst články redaktora Čecha v Blesku. Poté články v Blesku redaktora Čecha ustaly a Večeř se přestal zajímat, co s věcí je. Částku 400.000,- Kč si Leo Válka ponechal.

V říjnu 1999 se sešli v hotelu Chemik v Ostravě, kde ho požádal Večeř o půjčku, ale svědek mu žádné peníze nepůjčil. Jméno Neset mu nic neříká.

Po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení svědek připustil, že skutečně dostal nabídku 20.000,- Kč na první schůzce, ale držel se své taxy a obdržel sumu 5.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že jde však o událost starou 7 let, nemůže říci, zda si vzal od Večeře 20.000,- Kč či 5.000,- Kč.

Pokud si vzpomíná na toho redaktora, který měl být zlikvidován ví, že se jmenoval Čech, ale pokud jde o křestní jméno, nepamatuje se, zda šlo o Svatopluka, či Stanislava. O další druhé zakázce na odstranění Neseta svědek Válka nic neví. Potvrdil, že od Večeře dostal lístek s adresou a se jménem, ale lístek někde ztratil a adresu Čecha zapomněl.

Zároveň potvrdil při hlavním líčení, že 14 dní před termínem svého výslechu při hlavním líčení mu bylo telefonicky v podstatě vyhrožováno, a to na telefon domů i do kanceláře. Až od policie se dozvěděl, že muž, kterého znal pod jménem Jirí se ve skutečnosti jmenuje Večeř. K první schůzce mělo dojít v Kostelci, pokud si vzpomíná, přičemž neví, zda se nesetkal s Večeřem i v Jičíně. S Večeřem však absolvoval ohledně poškozeného Čecha toliko dvě schůzky.

Potvrdil, že vzal částku 400.000,- Kč aby mohl vyúčtovat tzv. přípravu, zatímco 1.000.000,- Kč, kdyby ho přijal, tak by ho zavazoval. Znovu uvedl, že Večeř nikdy po něm tyto peníze nechtěl vrátit zpět. Telefonicky po té události několikrát s Večeřem hovořil, přičemž Večeř to nekomentoval. Sdělil Večeřovi, ať se již o Čecha nestará, že již nepíše. Z této řeči mohl Večeř pochopit, že redaktor Čech jim nebude dělat problémy.

Svědka uvedl, že se snažil pátrat v oblasti okruhu osob zabývajících se LTO, ale k další konkrétní osobě se nedostal a z Večeře nedostal žádné informace, z nichž by zjistil, jakou skupinu osob zastupuje. Večeř mu však jednoznačně naznačil, že jim je Stanislav Čech nepohodlný právě kvůli

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

článkům ohledně LTO. Večeř po výpovědi svědka pak uvedl, že trvá na tom, že ke třetí schůzce se svědkem Leo Válkem došlo v Novém Jičíně a že se tato schůzka týkala likvidace Neseta.

Leo Válka pak připustil, že si toho sice není vědom, ale v Olomouci se Večeř obecně zmínil o další práci, avšak jméno Neset nepadlo. Pokud jde o peníze vyplacené svědkovi Válkovi při první schůzce, hovořil Večeř, že šlo o částku mezi 10-30.000,- Kč, mohla to být i částka 20.000,- Kč. Svědek Válka rovněž potvrdil, že Večeř uvedl k penězům ohledně zakázky na zavraždění Stanislava Čecha, že peníze patří skupině lidí, kterou zastupuje.

Soud si je vědom, že mezi výpověďmi Leo Válka i Jiřího Večeře jsou určité rozpory, které se nepodařilo odstranit. Jde zejména o místa schůzek, jakož i o intervaly těchto schůzek. Nutno dodat, že jak svědek Válka, tak Jiří Večeř se shodují v hlavních bodech, tzn. že Leo Válka byl skutečně Večeřem požádán o usmrcení Stanislava Čecha a za to skutečně obdržel zálohu ve výši 400.000,- Kč s tím, že měl přislíbenou celkovou odměnu 1.000.000,- Kč.

Večeř, jak sám uvedl svědek Válka, zastupoval určitou skupinu lidí obchodujících s LTO. K tomu je nutno dodat, že výpověď svědka Leo Válka může být konec konců ovlivněna i tím, že podle názoru soudu se Leo Válka v podstatě dopustil trestného činu nepřežazení trestného činu ve smyslu § 167 tr. zák. i když tento je již k dnešnímu dni promlčen.

Svědka Válka se jinak shoduje i s tvrzením Večeře, že pokud jde o částku 400.000,- Kč vyplacenou jako zálohu na usmrcení Stanislava Čecha, tato suma nebyla nikdy vrácena a nebylo ani požadováno vrácení těchto peněz.

K tomuto jednání měl rovněž soud k dispozici výpověď poškozeného Stanislava Čecha, který byl slyšen jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení, kdy ze zdravotních důvodů byl výslech svědka Čecha proveden v hlavním líčení tak, že jmenovaný vypovídal v jiné místnosti, přes telefon s hlasitým odposlechem. Jeho výpověď byla přenášena do jednací síně.

Stanislav Čech potvrdil, že o kauzu LTO se začal zajímat v souvislosti s ekologickou havárií v Domašíně, okr. Benešov v dubnu 1993. Při pátrání po cisternách s LTO se dostal až k uzlovým stanicím Zábřeh na Moravě a Mohelnice, přičemž zjistil, že LTO byly převáženy z bývalého Sovětského svazu a z Maďarska firmou CHEMAPOL Praha a dále dodávány firmám, např. TREHOL patřící poškozenému Holému a firmě AKCEPT Mohelnice.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Svědék potvrdil, že v souvislosti s psaním tohoto článku mu nebylo žádným způsobem vyhrožováno. Kontaktoval rovněž firmu TREHOL, kde hovořil s nějakou osobou v kanceláři ve Zborovské ulici s tím, že šlo o původního majitele TREHOLU, kterým byl snad Slovák, či Maďar. S poškozeným Holým nehovořil.

Svědék uvedl, že nemůže vyloučit, že hovořil s někým z AKCEPTU s.r.o. na Moravě, uvedl, že měl u sebe vzorové nálepky, které získal v Zábřehu na Moravě, kde byla uvedena firma AKCEPT Mohelnice jako příjemce těchto cisteren. Tyto doklady získal na nádraží v Zábřehu.

Svědék Stanislav Čech konec konců tak vyvrací tvrzení Kutala, kdy přestala firma AKCEPT obchodovat s LTO.

Svědék rovněž potvrdil, že před ekologickou havárií v Domašíně se problematikou LTO vůbec nezabýval. Při hlavním líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení s tím, že již není schopen si vybavit osoby, s nimiž jednal v souvislosti s LTO, buď v Hranicích na Moravě či ve městě Mohelnice. Vzpomíná si pouze na schůzku se dvěma muži, s nimiž hovořil asi 15-20 minut a vše popsal ve svých člancích.

Dále uvedl, že půl roku poté, co byly napsány první články o LTO, mu byl v zaměstnání vykraden počítač, přičemž se Stanislav Čech dozvěděl, že i v redakci někteří jeho spolupracovníci měli zájem jak o jeho osobu, tak o záležitost, o které psal, což oznámil policii.

Svědék při hlavním líčení uvedl, že si je stoprocentně jist, že ve svém pátrání po LTO se dostal k firmě TREHOL Praha, které patřila poškozenému Holému a rovněž firmě AKCEPT v Mohelnici, tedy firmě spojené s Kutalem. Pokud jde o jeho bydliště uvedl, že sice neměl stálý byt, ale spousta lidí v jeho okolí věděla, kde se zdržuje a věděly to i osoby v redakci. Články na téma LTO ukončil z toho důvodu, že reakce státních orgánů na tyto články byla nulová. Lidé, kteří tomu rozuměli a věděli, že se takto rozkrádají značné sumy peněz, s tím nic nedělali a články ukončil po vzájemné dohodě se šéfredaktorem.

Zároveň svědek uvedl, že v té době, kdy o tom psal, byl jediný z novinářů, kdo se o tu věc zajímal a teprve po jeho člancích, kdy tyto články ukončil, se tím začala zabývat redaktorka v České televizi. I touto svou výpovědí vyvrací tvrzení Kutala.

Dále měl soud k dispozici výpověď svědka JUDr. Jaroslava Němečka, který byl slyšen až v rámci hlavního líčení. Němeček uvedl, že v listopadu

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

1992, poté, co se dohodl se svými společníky ve firmě AKCEPT o ukončení ochodů s LTO, začal provozovat obchod s LTO Večeř pod názvem AKCEPT Vyškov. Pro Večeře bylo zpracovááno účetnictví v Mohelnici. V té době volal svědkovi JUDr. Němečkovi redaktor Čech z deníku Blesk. Potom, co vyšel o LTO první článek, sešel se s redaktorem v hotelu Grand v Šumperku, přičemž JUDr. Jaroslav Němeček ho informoval, že AKCEPT Jeseník s LTO skončil a že mu k tomu může předat doklady. Zároveň ho informoval o AKCEPTU Vyškov, resp. o Večeřovi, který podnikal pod jménem AKCEPT Vyškov, resp. Jiří Večeř - AKCEPT Vyškov.

Nutno dodat, že soud považuje výpověď JUDr. Jaroslava Němečka za nevěrohodnou, kdy jde jednak o společníka Kutala, kdy má s Kutalem společné zájmy, zejména ohledně firmy AKCEPT Jeseník. Navíc bylo prokázáno v hlavním líčení v případě dokazování k jednání uvedenému pod bodem I., že JUDr. Jaroslav Němeček byl společníkem ve firmě AKCEPT Jeseník i v době, kdy obchodovala s LTO a tedy prováděla činnost, o kterou se zajímal redaktor Čech z deníku Blesk.

Navíc se soudu zdá nevěrohodné, aby JUDr. Jaroslav Němeček, který je advokátem, si po době téměř 8 let přesně pamatoval obsah rozhovoru se svědkem Stanislavem Čechem, kdy Večeř uvedl, že si není jist, zda k této schůzce vůbec došlo. Na druhé straně Stanislav Čech hovoří o tom, že mluvil v Mohelnici na toto téma se dvěma muži. Zatímco JUDr. Němeček hovoří o svém setkání s redaktorem Stanislavem Čechem v hotelu Grand v Šumperku pouze za svou osobu, bez účasti další osoby.

Vedle shora uvedených svědeckých výpovědí měl soud k tomuto jednání k dispozici předmětné články redaktora Stanislava Čecha, uveřejněné v deníku Blesk na téma LTO. První článek je ze dne 21. 5. 1993, kdy v tomto článku je jednoznačně uvedeno, že firma PROMOTO ve Vlašimi dovezla v loňském roce prostřednictvím s.r.o. AKCEPT Mohelnice z Maďarska laciný topný olej a je zde ofocený i nákladový list, kde je uvedena firma AKCEPT Mohelnice, stanice Zábřeh na Moravě a vlečka Vápenka Vitošov, tedy místa přímo spojená s firmou AKCEPT s.r.o.. Konec konců ani Jiří Večeř nikdy nepodnikal pod názvem AKCEPT s.r.o., ale jakožto fyzická osoba Jiří Večeř - AKCEPT Vyškov. Další článek na téma LTO uveřejněný v deníku Blesk byl ze dne 7. 6. 1993, dále 4. 6. 1993, a v tomto článku se hovoří nejenom o CHEMAPOLU, ale rovněž o slovenské firmě TREHOL s tím, že

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

lehký topný olej je dovážen do Zábřehu na Moravě, odkud putuje prostřednictvím AKCEPTU Mohelnice k zákazníkům.

Další článek je ze dne 10. 6. 1993 a dále dne 22. 6. 1993 opět na téma LTO. Nejméně ve dvou těchto článcích je zmiňována firma AKCEPT s.r.o. Mohelnice.

Zároveň soud měl k dispozici i výpis z obchodního rejstříku firmy AKCEPT s.r.o. původně se sídlem v Jeseníku, poté v Praze, poté v Praze 1, přičemž od roku 1991 do 20. 6. 1994 bylo sídlo v Jeseníku. Jako jednatele této firmy byli právě Vratislav Kutal, dále JUDr. Jiřina Berková, ing. Miloš Koubek, přičemž jde o stejnou osobu, která vypovídala k jednání uvedenému pod bodem I., týkajícímu se vraždy poškozeného Holého.

Podle sdělení Jiřího Večeře to byl právě ing. Miloš Koubek, který mu sdělil adresu poškozeného Holého. Ing. Miloš Koubek se stal jednatelem společnosti AKCEPT Jeseník od 17. 12. 1998 do 8. 2. 1999. Dalším jednatelem byl Miroslav Magda a prokuristou této firmy od 20. 6. 1994 do 8. 12. 1997 byl JUDr. Jaroslav Němeček. Je tak zřejmé, že k údajnému setkání svědka Jaroslava Němečka s redaktorem Stanislavem Čechem došlo v době, kdy nebyl ani jednatelem ani prokuristou této firmy. Soud však zjistil, že JUDr. Jaroslav Němeček podle výpisu z obchodního rejstříku patřil mezi společníky firmy, společně s Janou Chytkovou, Jitkou Kutalovou, Vratislavem Kutalem, JUDr. Jiřinou Berkovou, JUDr. Jitkou Dolečkovou, ing. Jindřichem Kubíčkem a dále firmou KONTO a.s. a rovněž byl společníkem po určitou dobu i ing. Miloš Koubek a Miroslav Magda.

Na základě všech shora provedených důkazů pak dospěl soud k závěru, že v hlavním líčení bylo prokázáno, že Vratislav Kutal uložil Jiřímu Večeřovi, který tehdy pro něho pracoval, aby zařídil fyzickou likvidaci žurnalisty deníku Blesk Stanislava Čecha, který ve svých článcích ohledně kauzy LTO opakovaně zmiňoval firmu AKCEPT s.r.o. spojenou právě s osobou Vratislava Kutala.

Poskytl mu peníze a to ve výši nejméně vyplacené zálohy 400.000,- Kč na usmrcení Stanislava Čecha, kterou Jiří Večeř předal Leo Válkovi. Toho prostřednictvím svědka Luďka Havránka zkontaktoval, aby usmrtil poškozeného Stanislava Čecha, přičemž Leo Válka si peníze ponechal a od počátku byl rozhodnut, že usmrcení Stanislava Čecha neprovede. Poté, co přestaly vycházet články Stanislava Čecha v deníku Blesk, ustaly urgencye ze strany Jiřího Večeře na splnění tohoto „kontraktu“.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Dle názoru soudu nelze v tomto případě akceptovat námitky obhajoby Kutala, že zanikla trestnost přípravy k tomuto závažnému trestnému činu ve smyslu § 7 odst. 3 tr. zák., neboť dle názoru soudu Kutal s Večeřem sice upustili do dalšího jednání směřujícího ke spáchání tohoto trestného činu, avšak neodstranili nebezpečí, které vzniklo v zájmu chráněného tímto zákonem z podniknuté přípravy. Konkrétně ani Večeř ani Kutal nesdělili Leo Válkovi, že již nežádají usmrcení Stanislava Čecha, nevyžádali si zpět vyplacenou zálohu ve výši 400.000,- Kč. Nebyly tak splněny veškeré podmínky pro to, aby zanikla trestnost této přípravy tak, jak má na mysli ust. § 7 odst. 3 písm. a) tr. zák. Vzhledem k tomu, že žádný z obžalovaných neučinil o přípravě k trestnému činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo v zájmu chráněnému tímto zákonem z podniknuté přípravy, mohlo být ještě odstraněno, nepřichází v úvahu ani zánik trestnosti přípravy ve smyslu § 7 odst. 3 písm. B) tr. zák.

Konečně pokud jde o jednání uvedené pod bodem III. výroku tohoto rozsudku byl v hlavním líčení zjištěn následující skutkový děj.

V době, kdy Jiří Večeř v roce 1995 opustil území republiky a pobýval ve Slovinsku, Chorvatsku a v dalších zemích, v přesně nezjištěný den koncem roku 1996 ve Slovinsku si objednal Vratislav Kutal u Jiřího Večeře provedení explozí výbušných systémů, jednak u Okresního soudu v Olomouci, jednak v Praze pod libovolným taxikářským vozidlem, a to s úmyslem tzv. zaměstnat policii, přičemž Večeř za tímto účelem najal Romana Malého, který požádal Otakara Habicha o opatření výbušnin.

Otakara Habich na žádost Malého v přesně nezjištěný den před 29. lednem 1997 koupil na burze v Kroměříži dvě trinitrotoluenové výbušky, včetně zápalnic, které předal Malému. Malý sestrojil dva na dálku ovládané výbušné systémy, zkontaktoval se s Radkem Jaškem, jemuž předal oba výbušné systémy a odvezl ho do Olomouce.

Jašek v Olomouci na Tř. Svobody před budovou Okresního soudu dne 29. ledna 1997 kolem 21.45 hod. odpálil jednu z náložek. Téže noci odjel Radek Jašek do Prahy, kde umístil druhý výbušný systém pod dosud neztotožněné vozidlo taxi tovární značky Seat - Toledo bílé barvy, které bylo zaparkované v blíže nezjištěné ulici ústící na Václavském náměstí v Praze 1, a pokusil se náložku odpálit. K výbuchu nedošlo vzhledem k technické závadě, proto toto zařízení odvezl a předal je zpět Romanovi Malému.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Pokud jde o Večeře, ten se k tomuto jednání jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení opakovaně doznal. Dne 8. 12. 1999 v přípravném řízení uvedl, že Kutal ho navštívil v roce 1996 ve Slovinsku. Muselo to být ke konci roku, kdy ho požádal, aby zařídil „tuto věc“ u jakékoliv policejní stanice nebo soudu v Olomouci. Důvodem byly tzv. „válka policajtů“. Zároveň zažádal poničit jakékoliv taxikářské auto v Praze z důvodu „války taxikářů“. Když se Večeř ptal na důvod, proč zrovna tyto práce, bylo mu odpovězeno, že bude mít alespoň policie co dělat. Kutal si však výslovně přál a důrazně trval na tom, že se nesmí při výbuchu nic stát lidem.

Večeř měl přislíbenou odměnu ve výši 100.000 Kč. Kutal upřesnil své požadavky na poničení policejní stanice nebo soudu v Olomouci a tím, že by bylo dobré, kdyby to byl výbuch, že se však nikomu nesmí nic stát. Pokud jde o Prahu, že by bylo dobré, aby vybuchlo nějaké taxikářské auto. U Prahy pak Kutal požadoval, aby to nebylo považováno za náhodu.

Večeř instruoval v tom smyslu Romana Malého, který zároveň dostal za úkol zjistit, kde by se dala sehnat nějaká výbušnina či trhavina. Večeř komunikoval s Romanem Malým rovněž prostřednictvím telefonu. Malý mu telefonicky sdělil, že je v kontaktu s jedním člověkem, který mu slíbil sehnat trhavinu, že ji však nemá. Proto Večeř poslal Malého za Jílkem do Prostějova, avšak to se Malému nepodařilo. Proto sehnal nějakého člověka ze Zábřežska (šlo o Habicha), který by mu trhavinu obstaral, avšak za částku 20.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že Malý neměl peníze, poslal jej Večeř za Kutalem a Kutal Malému peníze předal. Šlo o částku 20.000,- Kč, přičemž Večeř vyrozuměl telefonem Kutala, že si Malý pro peníze přijede a Kutal mu peníze vyplatil. Večeř byl ve spojení s Kutalem, zároveň Malý přibral k této „práci“ ještě Jaška. Kutal pak sdělil Večeřovi termíny, kdy mají výbuchy provést.

Večeř v přípravném řízení uvedl, že v Praze nálož zkrachovala, resp. nevybuchla, avšak v Olomouci k výbuchu došlo. Informaci o tom dostal od Romana Malého, a to telefonicky. Rovněž byl v telefonickém kontaktu Večeř s Kutalem. Kutal poté přijel do Slovinska a předal Večeřovi částku 100.000,- Kč. Tyto peníze předal Večeř po odjezdu Kutala Malému, který také přijel do Slovinska za Večeřem. K předávce peněz došlo ve Slovinsku u Bohynského jezera v hotelu Jezero.

Večeř uvedl, že nálož osobně neviděl, avšak Roman Malý mu řekl, že byla použita nějaká trhavina a spouštěcí mechanismus byl na bázi elektrického zvonku. Zároveň mu Roman Malý sdělil, že výbušnou nálož

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

sestavil sám. Malý navíc dle tvrzení Večeře se již v té době s Kutalem znal, neboť ho Večeř používal jako kurýra.

Večeř uvedl, že s Kutalem se osobně telefonem bavil o částce 20.000,- Kč, přičemž do telefonu přímo nehovořil o výbušnině, ale šlo o odvedení té práce, o které se bavili předtím osobně. S Kutalem telefonoval zásadně z budky nebo z pošty. Romanu Malému telefonoval Večeř ze Slovinska z budky, z pošty nebo z apartmánu, kde byl ubytován. Kutal měl reagovat na výbuch v Olomouci spokojeně a selhání v Praze údajně nekomentoval.

Při hlavním líčení Jiří Večeř v podstatě setrval na své výpovědi. Uvedl, že ke konci roku 1996 ho Kutal navštívil osobně ve Slovinsku a řekl mu, že by potřeboval zařídit výbuch výbušniny buď u budovy policie či soudu v Olomouci, aby se tím policie musela zabývat. Večeř opětovně potvrdil, že výslovné přání Kutala bylo, aby se při tomto výbuchu nikomu nic nestalo. Zároveň měl vyhodit výbušninou taxikářské auto v Praze.

Jak Večeř při hlavním líčení uvedl, zavolał Malému, aby za ním přijel do Slovinska, informoval ho o tom, že tuto práci chce po něm Kutal. Hovořil o něm někdy jako o „starém pánovi“ popř. výrazem „káčko“. Zároveň Malého instruoval, že se při výbuchu nikomu nesmí nic stát. Malý uvedl, že to udělá. Osobně i částečně telefonicky pak sdělil Večeřovi, že nemůže výbušninu sehnat a když ji konečně sehnal, měl problém s financemi. Proto zavolał Večeř ze Slovinska Kutalovi, který předal Malému částku 20.000,- Kč na zaplacení výbušniny. Konkrétní termín výbuchů byl pak na Malém.

Zároveň Večeř potvrdil, že Malého poslal za Jílkem, který něco ví o trhavinách, ale zde údajně Malý nepochodil. Teprve nyní se dozvěděl Večeř, že výbušnina byla zakoupena od Habicha. Malý rovněž informoval Večeře, že do akce zapojí Jaška, s čímž Večeř souhlasil. Kutal přislíbil odměnu za provedení těchto výbuchů v pětimístné sumě, kolem 100.000,- Kč.

Večeř připustil, že s Malým se začal bavit o částce 900.000,- Kč a v tomto omylu Malého nechal, byť dobře věděl od Kutala, že bude vyplacena částka toliko 100.000,- Kč. Poté, co došlo k výbuchu, zkontaktoval Večeř Kutala, že je vše hotové, a dal si s ním rovněž schůzku ve Slovinsku a rovněž i s Malým, kterému po odjezdu Kutala předal částku 100.000,- Kč. Malý se měl divit, že nejde o celkovou částku 900.000,- Kč a naznačoval, že by si došel pro zbytek peněz ke Kutalovi, avšak Večeř jej od toho zrazoval.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Pokud jde o Romana Malého, tento v přípravném řízení uvedl, že začátkem roku 1997, asi týden po Novém roce, byl za Večeřem ve Slovinsku, kde ho informoval Večeř, že před několika hodinami odjel Kutal. Po odchodu z restaurace se Večeř zeptal Malého, zda je schopen sehnat nějakou výbušninu. Malý mu řekl, že se o to pokusí. Když se ho zeptal Malý, na co výbušninu potřebuje, odpověděl Večeř, že by potřeboval odvrátit vyšetřování od LTO s tím, že chce nechat dát jednu výbušninu před olomoucký soud ke vchodovým dveřím a druhou pod vozidlo taxislužby v Praze. Chtěl tím odvrátit vyšetřování, protože v Olomouci se v té době odehrávala policejní kauza „válka policajtů“ a v Praze probíhala „válka taxikářů“.

Když se Malý zeptal Večeře, za co to má být, odpověděl mu 900.000,- Kč. Když se Malý zeptal Večeře, kdo dá takové množství peněz, odpověděl mu, že Kutal. Z tohoto důvodu se Malý domníval, že si tuto věc objednal přímo Kutal.

Po návratu Malého do České republiky mu za týden volal Večeř, zda již výbušninu sehnal. Malý v té době oslovil Otakara Habicha, který mu řekl, že výbušninu sežene a zeptal se ho, co to má stát. Malý mu řekl, že asi 20.000,- Kč. Malý instruoval Habicha, že má jít o výbušninu, která nenadělá „žádnou paseku“, že jde jenom o to, aby udělala „velkou ránu“. Když poté Večeř volal Malému, tento mu sdělil, že „to“ již sehnal a že to bude stát 20.000,- Kč. Večeř mu řekl, že mu ráno zavolá, kam má zajet pro peníze. Ráno mu sdělil, že má zajet do firmy LENOX a až bude v baru, že si má nechat zavolat přímo Kutala a říci, že ho posílá Večeř. Kutal mu dá 20.000,- Kč.

Malý uvedl, že se řídil podle pokynů Večeře, Kutalovi sdělil, že ho posílá Večeř a Kutal se po chvíli vrátil a přinesl mu částku 20.000,- Kč. Když se ptal Večeř poté telefonicky, kdo tu práci provede, sdělil mu Malý, že se zeptá Radka Jaška. Odpoledne téhož dne převzal Malý od Otakara Habicha trhavinu. Šlo o dva kusy velikosti mýdel hnědé barvy opatřené nápisy tritolová náložka včetně zápalnic. Habich poučil Malého, jak trhavinu iniciovat. Uvedl, že jako zdroj postačí plochá baterie 4,5 voltů. Zároveň uvedl, že šňůra má zpoždění a že k výbuchu dojde asi za 1-2 minuty.

Malý náložky převzal a druhého dne se zkontaktoval s Jaškem, kterého informoval, že Večeř chce odvrátit vyšetřování LTO a že by potřeboval uložit jednu náložku před budovu soudu v Olomouci a druhou pod vozidlo taxislužby v Praze. Jašek se ptal Malého, proč to neudělá sám, načež mu měl

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Malý odpovědět, že má strach a že má rodinu. Zároveň Malý informoval Jaška, že jde o malé nálože, které dělají jenom „ránu“ a že k výbuchu musí dojít v době, kdy kolem nejsou žádní lidé, v pozdních večerních hodinách. Jašek se ptal, co za to bude a když byl informován, že „slušné peníze“, souhlasil, že práci provede. Byl instruován, jak výbušninu odpálit.

Druhý den Malý s Jaškem šli shánět elektrické zvonky, což se jim podařilo. Jeden zvonek zakoupili v Zábřehu na Moravě a druhý v Litovli. Malý pak doma zkompletoval nálož s tím, že to „zazvoní“ ovladačem a do dvou minut exploduje. Zároveň se Malý domluvil s Večeřem, že v době, až za ním pojedou do Slovinska, Jašek provede dva výbuchy, přičemž Malý pak odvezl červenou mazdou, která jinak patřila manželce Večeře, Jaška do Olomouce do centra. Upozornil znovu Jaška, aby při výbuchu dal pozor, aby u toho nebyli chodci. Poté Malý odcestoval za Večeřem.

V době, kdy byl na hraničním přechodu, mu zavolał Jašek a informoval ho, že věc v Olomouci je hotová, že vše proběhlo v pořádku a že jede do Prahy. Do Slovinska dojel Malý kolem čtvrté hodiny ranní a ptal se u kávy Večeře, kdy mu bude zapláceno. Večeř mu sdělil, že musí zavolat Kutalovi.

Druhý den ráno se Malý vrátil zpět na území České republiky a Jašek mu sdělil, že v Praze to nedopadlo, neboť byla špatná baterie. Nálož že umístil v boční ulici u Václavského náměstí pod vozidlo taxi a že po půlhodině nálož vyzvedl a přivezl zpět. Výbušninu Malý uschoval na zahrádce a v roce 1999 hodil výbušninu do řeky Moravy. Zápalnici a součásti zvonku pak hodil do popelnice.

V přípravném řízení Malý také uvedl, že do Olomouce přijel s Jaškem kolem 20.00 hodiny s tím, že instruoval přímo Jaška, aby výbuch provedl až kolem 22. 00 hodiny. Ještě v přípravném řízení Malý zopakoval při setkání s Kutalem, že mu přímo řekl, že ho posílá Večeř, aby vyzvedl těch 20.000,- Kč. Kutal se na nic nevyptával a donesl 20.000,- Kč v tisícikorunových bankovkách.

Malý dále hovořil o svých vztazích s ostatními obžalovanými v přípravném řízení, přičemž zároveň uvedl, že po určité době si myslel, že pokud jde o výbuchy, šlo o nápad Večeře. Jaškovi žádné peníze nezaplatil, neboť od Večeře rovněž žádné peníze nedostal.

Při své další výpovědi dne 3. 2. 2000 v podstatě setrval na své původní výpovědi. Za přítomnosti pyrotechnika popsal, jakým způsobem sestrojil nálož a provedl náčrtek, jak byla nálož sestrojena a jak měla být odpálena.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Při hlavním líčení pak Malý setrval na své výpovědi z přípravného řízení, uvedl, že se skutečně na něho obrátil ve Slovinsku Večeř, zda má možnost Malý sehnat výbušninu. Malý to přislíbil, obrátil se na Habicha, o kterém věděl, že jezdívá po burzách a ten mu slíbil výbušninu sehnat.

Když navštívil Večeře v Itálii, ptal se ho Večeř, zda je schopen náložky sám položit. Chtěl je položit u soudu v Olomouci a pod vozidlo taxi v Praze. Malý toto odmítl a ptal se Večeře, proč to chce udělat. Večeř mu řekl, že to po něm chce „káčko“, tedy Kutal. Říkal, že to je z důvodu odvrácení pozornosti od vyšetřování LTO. Večeř také požádal Malého, aby sehnal někoho, kdo by náložky položil a odpálil. Obžalovaný Malý mu řekl, že nemá peníze na zaplacení trhaviny. Večeř řekl, že to zajistí.

Po nedělním setkání s Malým mu volal v úterý, že má jít do baru do objektu společnosti Kutala a Šišmy, že mu peníze někdo v baru přinese. Pak se objevil Kutal a předal mu částku 20.000,-Kč v obálce bez jakýchkoliv slov.

Habich pak na burze v Kroměříži skutečně sehnal dvě náložky včetně roznětek a předal je Malému. Vysvětlil mu, jakým způsobem výbušninu iniciovat za pomoci baterie. Malý se obrátil na Jaška, aby náložky položil a on s tím souhlasil. Malý mu řekl, že je to práce pro Večeře a možná že mu řekl, že to je práce i pro Kutala. Telefonicky informoval Večeře, že práci provede Jašek. Večeř uvedl, že k výbuchu musí dojít v noci.

Výslovné přání Večeře bylo, aby se nikomu nic nestalo. Večeř výslovně požadoval, aby k výbuchu došlo u soudu v Olomouci, neboť tehdy probíhala válka policistů v Olomouci, a v Praze pod vozidlem taxi proto, že v Praze probíhala válka taxikářů. Výbuchy měly odvrátit pozornost od vyšetřování kauzy s LTO.

Habich předal Malému výbušninu kolem 26. 1. 1997 a Večeř stanovil výbuch v termínu na 29. 1. 1997. Tohoto dne pak Malý odvezl Jaška do Olomouce, do centra, aby provedl výbuch v době, kdy tam bude co nejmenší množství lidí, a odjel za Večeřem. Jašek mu volal na mobil, že v Olomouci k výbuchu došlo a že odjíždí vlakem do Prahy, avšak ráno telefonoval, že v Praze to selhalo.

Malý rovněž potvrdil, že z částky 20.000,- Kč předal Habichovi toliko částku 2.000,- Kč, 18.000,-Kč si ponechal. Něco z toho dal Jaškovi, aby měl na cestu vlakem do Prahy, a něco použil na cestu do Chorvatska za Večeřem.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Malý rovněž při hlavním líčení potvrdil, že mu Večeř řekl, že Kutal za výbuchy zaplatí částku 900.000,-Kč.

Pokud jde o Jaška, ten se ke svému jednání jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení doznal. V přípravném řízení uvedl, že ho kontaktoval Malý, který mu řekl, že výbuchy se mají provést proto, že policie se zabývá vyšetřováním LTO, aby se pak zabývala něčím jiným.

Výbušninu sehnal Malý s tím, že instruoval Jaška, aby ji odpálil ve večerních hodinách, tak, aby se nikomu nic nestalo. Zároveň byl informován Malým, že za to bude vyšší obnos peněz, ale kolik mu zaplatí, to mu neřekl. Malý ho informoval, že výbušninu sehnal a poté odjel za Večeřem do Slovinska.

Jašek potvrdil, že Malý měl zakoupené dva bezdrátové zvonky, dvě devítivoltové baterie a dvě dvěstěmiligramové tritolové náložky.

Jašek v přípravném řízení dne 6. 12. 1999 popsal, jakým způsobem mělo dojít k iniciaci nálože. Ten samý večer, tedy 29-1.1997, ho odvezl Malý Mazdou 323 do Olomouce a rozloučil se s tím, že jede za Večeřem do Rakouska. Jašek šel pěšky k budově Okresního soudu v Olomouci. Položil nálož k železným dveřím přímo za mříže a odešel. Pokračoval až za věznici, kde opakovaně stisknul spínač. Počkal určitou dobu a když se nic nedělo, vracel se k soudu. Viděl, že zápalnice kouří, proto rychle přešel na druhou stranu. Asi po dvou minutách, došlo k výbuchu. V té době stál před hotelem naproti soudu. Pěšky šel na vlakové nádraží v Olomouci, odjel vlakem do Prahy, kam dorazil v ranních hodinách.

Prošel Václavským náměstím ze shora dolů a poté šel zpět nahoru, zahnul do boční ulice, kde objevil zaparkované vozidlo taxi Seat - Toledo bílé barvy. Pod zadní kola položil nálož, opakovaně stiskl spínač a odešel. Po pěti minutách se vrátil zpátky, nálož vzal, zjistil, že se z ní nekouří, že nálož není schopna výbuchu a odvezl ji zpět domů.

Jašek rovněž potvrdil, že dostal instrukce, že se nikomu nesmí nic stát. Vyjádřil se v tom smyslu, že ze strany Malého zaznělo ohledně této zakázky i jméno Kutala.

Při hlavním líčení na této své výpovědi v podstatě obžalovaný setrval. Potvrdil, že byl najat Malým. Malý mu řekl, že práci sjednal Večeř a objednal ji Kutal. Zároveň byl Malým instruován, že celou akci má zaplatit právě Kutal. Habicha Jašek nezná. Jašek popsal, kde uložil druhou náložku v ulici ústící na Václavské náměstí.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Malým byl informován, že za výbuchy bude vyšší částka peněz. Uvedl, že mu Malý také sdělil, že výbuchy mají být provedeny proto, aby se oddálilo vyšetřování LTO a aby se výbuchy spojily s válkou policistů v Olomouci. Výpověď Jaška tak koresponduje jak s výpovědí Malého, tak Večeře.

Pokud jde o Otakara Habicha, ten v přípravném řízení uvedl, že někdy v roce 1997 za ním přišel Malý, aby mu pomohl sehnat nějakou výbušninu - petardu. Habich mu přislíbil, že mu výbušninu sežene. Po určité době jel na burzu do Kroměříže, kde prodával blíž neztotožněný muž zábavnou pyrotechniku a rovněž měl k dispozici vojenský materiál. Habich se ho zeptal, zda nemá „nějakou velkou petardu“. Muž vytáhl balík, vše měl narovnané ve vojenských bednách, a nabídl mu výbušninu původně za částku 7.000,-Kč. Habich mu řekl, že nepotřebuje takové množství, proto mu tento muž prodal dva kusy velikosti toaletního mýdla, dal mu k tomu dvě zápalky a Habich zaplatil částku 1.400,- Kč, Výbušninu včetně zápalnic předal Malému a Malý mu zaplatil částku 2.000,- Kč. Zeptal se Habicha, jak s výbušninou manipulovat, což mu Habich vysvětlil. Upřesnil, že k iniciaci je třeba jen elektrická zápalka. Potvrdil, že výbušnina byla označena jako vojenská náložka. Na co výbušninu Roman Malý potřebuje, se ho neptal. To, co bylo provedeno s výbušninou, se dozvěděl až v rámci přípravného řízení.

Na této své výpovědi setrval Habich rovněž při hlavním líčení. Uvedl, že zná i ostatní obžalované, a to Jaška, s nímž ho seznámil právě Malý, a zná rovněž Šišmu, který byl v minulosti jeho nadřízeným. Večeře a Kutala nezná.

Jinak vypovídal shodně při hlavním líčení jako v přípravném řízení.

Konečně pokud jde o Kutala, tento jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení popřel, že by se tohoto jednání dopustil. Konkrétně uvedl, že by ho to ani ve snu nenapadlo. Navíc vzhledem k tomu, že určitou dobu pracoval u policie, je úvaha, že by zaměstnal výbuchy policejní specialisty tímto vyšetřováním, naprosto zcestná. V Olomouci nikdy žádnými policisty ve věci LTO nebyl vyslýchán. Je mu jasné, že hospodářské delikty, případně násilnou trestnou činnost vyšetřují úplně jiné týmy policistů. Na tom setrval i při hlavním líčení.

Vedle výpovědí shora uvedených obžalovaných měl soud k dispozici k tomuto jednání jednak náčrtek Radka Jaška o umístění nálože u budovy Okresního soudu v Olomouci, dále měl soud k dispozici náčrtek Romana

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Malého, jakým způsobem byl sestrojen výbušný systém, jak vypadala tritolová náložka.

Soud měl k dispozici také odborná vyjádření z oboru pyrotechniky. Z odborného vyjádření ze dne 23. 2. 2000 soud zjistil, že na základě výpovědi obžalovaných Radka Jaška a Romana Malého dospěl Kriminalistický ústav v Praze ke zjištění, že k výbuchu použitého nástražného systému v Olomouci byl k roznetu použit bezdrátový domovní zvonek. Po vyslání signálu z vysílače došlo k zažehnutí elektrického palníku, připojeného na místo reproduktoru v přijímači. Elektrický palník následně zažehl standardní zápalnici a po jejím prohoření došlo k iniciaci rozbušky umístěné na konci zápalnice a k detonaci tritolové náložky. Dle uvedené délky zápalnice lze odhadnout časové zpoždění 30-50 sekund.

Na základě uvedených skutečností lze pak konstatovat, že nástražný výbušný systém lze sestrojít skutečně takovým způsobem, jak jej popsal při svém výsledku Malý.

Je nutno dodat, že při výsledku Malého byl přítomen rovněž pyrotechnik. Pokud jde o druh trhaviny, expertizou zajištěných stop z místa výbuchu byl zjištěn trinitrotoluen, což odpovídá konci konců i výpovědi Malého a Habicha. Hmotnost použité trhaviny nebylo možné expertizou stanovit, avšak orientačně to odpovídá náložce 200 gramů velké TNT, přičemž trinitrotoluen je výbušninou ve smyslu zákona č. 61/88 Sb. ve znění č. 440/92 Sb.

Z dalšího odborného vyjádření z oboru pyrotechniky, vyhotoveného již dne 28. 2. 1997 rovněž soud zjistil, že na základě pyrotechnické expertizy všech předložených zajištěných stop bylo zjištěno, že výbuch způsobila trhavina na bázi trinitrotolueny.

Po vrácení původní obžaloby zpět státnímu zástupci k došetření s pokynem doplnit toto odborné vyjádření o závěr pyrotechniků, jakým způsobem mohlo být výbuchem ohroženo okolí, soud z doplňujícího odborného vyjádření ze dne 19.7.2000 zjistil, že všemi provedenými expertizami bylo zjištěno, že k výbuchu byla použita tritolová náložka o hmotnosti 200 gramů. Uvedená náložka byla spojena s komponentami tak, jak je popsal při svém výsledku Malý, které dávají pouze minimální střepinový efekt. Proto lze konstatovat, že v nejbližším okolí, do 5-10 metrů, mohlo dojít k poranění osob letícími drobnými fragmenty z konstrukčních prvků nálože, popř. vlivem vytržených kusů z podloží, na kterém byla nálož umístěna, a dále vlivem vzniklé rázové vlny, vyvolané

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

výbuchem. Ve větší vzdálenosti, např. v okruhu několika desítek metrů, lze předpokládat možnost lehčích zranění osob vlivem výbuchu pouze s malou pravděpodobností, avšak nelze ji zcela vyloučit.

Uvedené skutečnosti jsou konstatovány s ohledem na to, že znalci nejsou známy žádné informace o směru iniciace nálože. Závěry doplňujícího odborného vyjádření z oboru pyrotechniky tak konec konců odpovídají tvrzení obžalovaných, kteří se k tomuto jednání doznávají, tj. Večeře, Jaška a Malého, že výbuchem nesměly být zraněny osoby.

To koresponduje i se závěry znaleckého posudku ze dne 25. 9. 2000, kdy znalec Kriminálního ústavu v Praze dospěl k závěru, že předmětný nástražný výbušný systém, který explodoval u olomouckého Okresního soudu, nebyl konstruován tak, aby při svém výbuchu poskytoval střepinový efekt. Znamená to, že jeho účinky odpovídaly přibližně výbuchu prosté tritolové náložky o hmotnosti 200 gramů. K tomu, aby tento nástražný výbušný systém mohl rozletem střepin ohrozit široké okolí, by bylo třeba, aby tritolová náložka byla umístěna do pevného obalu, např. ocelové trubky, nebo obalena kovovými předměty, jako jsou šrouby, matice či hřebíky. Což v tomto případě nebylo.

Za ohrožený prostor, kde by mohlo dojít k určitému zranění osob v něm se nacházejících, lze považovat prostor na chodníku před hlavním vchodem do budovy soudu do vzdálenosti 5 metrů, maximálně 10 metrů. Ohrožený prostor byl rovněž v budově soudu, a to bezprostředně za vnitřními dveřmi, kde vlivem vyražení skleněné výplně vnitřních dveří by mohlo dojít k poranění osob. Hranice ohroženého prostoru lze přibližně odhadnout na vzdálenost 5 metrů. Ostatní prostory soudu ohroženy nebyly.

Účinky výbuchu, vzhledem k uložení nálože u vchodu v levém rohu u vstupních kovových dveří s mříží, směřovaly v převážné míře do vnějšího prostoru na ulici. Co se týče možného ohrožení prostoru na tramvajové zastávce, ze zjištěných okolností skutečnosti tak vyplývá, že osoby nalézající se na tramvajové zastávce nebyly výbuchem prakticky ohroženy.

Prostory vzdálenější, jako byl chodník na protější straně ulice a prostor před městským divadlem, lze z hlediska případného poranění osob působením uvedeného výbuchu považovat za bezpečné.

Tento znalecký posudek byl rovněž stvrzen výsledkem znalce ing. Bohumila Mareše při hlavním líčení, který doplnil, že pokud jde o tritolovou náložku o hmotnosti 200 gramů, jde o běžně dodávané množství,

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

jež je standardní a je dodáváno armádě. Pokud dojde k výbuchu samotné této náložky a nedojde k vymetení žádných předmětů, jsou ohroženy skutečně osoby řádově toliko v metrech od místa výbuchu.

Nutností k výbuchu takové náložky je přítomnost rozbušky, buď na bázi elektrické či zážehové. U zážehových rozbušek lze získat prodlevu pouze délkou zápalnice, kdy na 1 metr zápalnice je délka asi 2 minut hoření. U elektrických rozbušek je několik stupňů zpoždovačů. U elektrické rozbušky bývá maximální doba zpoždění 6 vteřin. Tyto systémy však lze za pomoci např. budíku libovolně nastavit a dosáhnout zpoždění výbuchu třeba o 2-10 minut i více. Navíc lze zkombinovat zápalnici s elektrickým palníkem a zažehnutím.

Znalec také potvrdil, že byl přítomen výsledku Malého a to, co uvedl ve své výpovědi v přípravném řízení, jakým způsobem došlo k iniciaci výbuchu za pomoci zápalnice, tak elektrického zápalníku a zvonku, tedy zvonku a baterie, dále byl použit palník, zápalnice a náložka potvrzuje. Osvědčuje, že u tohoto výbuchu bylo zpoždění řádově v desítkách vteřin, rozhodně ne v desítkách minut.

Soud měl k dispozici také znalecký posudek z oboru ekonomiky ohledně způsobené škody. Podle znaleckého posudku soudního znalce z oboru ekonomiky bylo zjištěno, že poškozením vstupního prostoru a vstupních dveří budovy Okresního soudu v Olomouci byla způsobena škoda ve výši 3.200,- Kč. Z dalšího znaleckého posudku z oboru ekonomiky však je zřejmé, že celková výše škody způsobená výbuchem u Okresního soudu v Olomouci, včetně odstranění všech škod, činí částku 19.770,- Kč.

Soud měl však k dispozici i vyčíslení poškozené organizace, kdy Okresní soud v Olomouci vyčísлил způsobenou škodu dokonce na částku 97.544,- Kč a rovněž se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody. K tomu předložil Okresní soud v Olomouci příslušné faktury.

Dále měl soud k dispozici i protokol o ohledání místa trestného činu ze dne 29.1.1997, kde došlo k explozi, včetně fotodokumentace, doplňující protokol ohledání místa činu ze dne 15.2.2000 na žádost soudu, po vrácení věci zpět státnímu zástupci k došetření, včetně nové fotodokumentace, zejména fotodokumentace z hlediska pohledu umístění budovy Okresního soudu v Olomouci v okolní zástavbě. Je nutno dodat, že všechny tyto provedené důkazy, jakož i výslech znalce u hlavního líčení, korespondují s údaji, které uváděli ve své výpovědi jak Malý, tak Jašek.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

V těchto místech původně byly součástí rozsudku znalecké posudky znalců z oboru psychologie a psychiatrie na všechny obžalované. S ohledem na to, že jejich zveřejnění autoři považují za zásah do soukromí osob, jichž se dotýkají, rozhodli se je vypustit.

Nutno dodat, že soud v rámci dokazování akceptoval řadu návrhů na doplňování dokazování ze strany obhajoby. Další důkazy, zejména k bodu I, si soud opatřil z vlastní iniciativy. Zároveň některé návrhy na doplňování dokazování ze strany obhajoby soud pro jejich zřejmou nadbytečnost zamítl, neboť dle názoru soudu nemohou ovlivnit zjištěné skutkové děje popsané ve výroku tohoto rozsudku.

Na základě všech shora provedených důkazů pak soud dospěl k následujícím závěrům:

Pokud jde o jednání pod bodem I. byla v hlavním líčení prokázána vina Jaška, Straky, Večeře a Šišmy na usmrcení poškozeného Lubomíra Holého. Soud dospěl k závěru, že Jašek a Straka svým jednáním uvedeným pod bodem I., jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, naplnili skutkovou podstatu trestného činu vraždy dle §219 odst. 1, 2 písm. 0 tr. zák. účinného do 1. 1. 1994 do 1. 9. 1995, neboť jiného usmrtili v úmyslu získat majetkový prospěch.

Tohoto jednání se dopustili ve spolupachatelství ve smyslu § 9 odst. 2 tr. zák. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že jednání Straky přesáhlo rámec účastenství ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) k § 219 odst. 1,2 písm. 0 tr. zák. tak, jak navrhoval státní zástupce v písemném vyhotovení své obžaloby.

Skutečnost, že Straka dovezla Jaška na místo činu, obhlížel situaci na místě činu, poskytl Jaškovi konkrétní rady k vylákání poškozeného Holého z bytu, vyzkoušel funkčnost zbraně, dohodl se s Jaškem, kde na něho bude čekat a jakým způsobem má být vyrozuměn, aby pro Jaška přijel poté, co usmrtí poškozeného Holého, přesahují rámec účastenství a dosahují intenzity stupně spolupachatelství. Z tohoto důvodu byl Straka shledán jako spolupachatel Radka Jaška na usmrcení poškozeného Lubomíra Holého. Tohoto jednání se oba obžalovaní dopustili v přímém úmyslu, a to ze zjištěných důvodů, které byly zejména markantní u Straky, kdy motivací Jaška vedle zisku bylo i to, aby se dostal mezi skupinu lidí, které obdivoval.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Pokud jde o Jiřího Večeře, tento svým jednáním uvedeným pod bodem I. naplnil jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní skutkovou podstatu organizátorství trestného činu vraždy dle § 10 odst. 1 písm. h) tr. zákona k § 219 odst. 1 tr. zák. účinného od 1.1.1994 do 1.9.1995, neboť zosnoval úmyslné usmrcení jiného. Dle názoru soudu Večeřovi nebyl prokázán zjištěný úmysl jeho jednání. Motivací zosnování úmyslného usmrcení poškozeného Lubomíra Holého byla snaha splnit přání, v podstatě rozkaz Šišmy, jehož Jiří Večeř vnímal v rámci podnikání s LTO jako svého nadřízeného. Ten mu společně s Kutalem umožnil získat značné finanční prostředky a v hierarchii vztahů, vytvořených mezi Večeřem, Šišmou a Kutalem, vnímal Večeř Šišmu jako svého nadřízeného. Tohoto jednání se Večeř dopustil rovněž v přímém úmyslu.

Pokud jde o Šišmu, ten svým jednáním uvedeným pod bodem I. naplnil jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní skutkovou podstatu návodu k trestnému činu vraždy dle § 10 odst. 1 písm. b) k § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák., neboť navedl jiného k usmrcení jiného v úmyslu získat majetkový prospěch.

Dle názoru soudu, v případě Šišmy nelze hovořit o formě účastenství tak, jak navrhol státní zástupce ve smyslu § 10 odst. 1 písm. a) k § 219 odst. 1, 2 písm. f) tr. zák. č. 38/94 Sb., neboť bylo prokázáno v hlavním líčení, že Šišma pouze sdělil Večeřovi, že je nutné usmrtit poškozeného Lubomíra Holého a veškerou ostatní činnost ve smyslu organizování jeho usmrcení, včetně opatření vražedné zbraně a sjednání osob, které konkrétně provedou usmrcení Stanislava Čecha, prováděl Jiří Večeř. Proto soud hodnotil jednání Milana Šišmy toliko ve smyslu návodu k trestnému činu vraždy tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Šišma se tohoto jednání dopustil v přímém úmyslu.

Provedenými důkazy byl rovněž prokázán i zjištěný motiv jednání Šišmy. Konkrétně bylo prokázáno, že Šišma jednak nechtěl vrátet peníze poskytnuté Holým, přičemž mělo jít o částku 80.000.000,- Kč, zároveň s usmrcením Holého nemusely být zaplacený dodávky LTO pro firmu STANLEY COMPANY, která byla ve skutečnosti řízena Šišmou prostřednictvím Večeře.

Dalším motivem jednání Šišmy, ohledně usmrcení poškozeného Holého bylo to, že poškozený Lubomír Holý v důsledku občasných požívání

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

alkoholu se stával hovorným a to i ohledně aktivit v oblasti LTO. Tímto jednáním poškozeného Holého se cítil Šišma ohrožen. I tento poslední motiv je však částečně zjištěného charakteru, neboť bylo prokázáno, že díky obchodní spolupráci poškozeného Holého se Šišmou bylo Šišmovi umožněno, v důsledku obchodování s LTO, dosáhnout obrovských finančních zisků.

Všichni obžalovaní se tak svého jednání uvedeného pod bodem I. dopustili v přímém úmyslu, přičemž soud při právní kvalifikaci použil trestního zákona účinného v době jednání uvedeného pod bodem I. a to v souladu s ust. § 16 odst. 1 tr. zák.

Pokud jde o jednání uvedené pod bodem II. dospěl soud k závěru, že Večeř i Kutal, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, naplnili skutkovou podstatu přípravy k trestnému činu vraždy dle § 7 odst. 1 tr. zák. k § 219 odst. 1 tr. zák. účinného od 1.1.1992 do 1.1.1994. Večeř a Kutal se při tom dopustili jednání pro společnost nebezpečného, které záleželo v návodu k trestnému činu vraždy dle § 219 odst. 1 tr. zák., přičemž k pokusu, ani k dokonání trestného činu nedošlo.

Soud také v tomto případě použil při právní kvalifikaci trestního zákona účinného v době spáchání jednání Kutala a Večeře. Odmítl závěry obhajoby, že došlo k zániku trestnosti přípravy ve smyslu § 7 odst. 3 písm. a) tr. zák., neboť je sice pravdou, že oba obžalovaní upustili od dalšího jednání směřujícího ke spáchání trestného činu, avšak neodstranili nebezpečí, které vzniklo v zájmu chráněnému tímto zákonem z podniknuté přípravy.

Z důkazů provedených u hlavního líčení totiž nebylo prokázáno, že by Kutal a Večeř učinili kroky k vrácení částky 400.000,- Kč, jež byla vyplacena Leovi Válkovi za usmrcení poškozeného Stanislava Čecha a rovněž nebyl dán jednoznačný pokyn, aby nepodnikal nic, co by vedlo k usmrcení Stanislava Čecha. Pouze to, že Leo Válka od počátku usmrcení poškozeného Stanislava Čecha nechtěl provést, vedla k neuskutečnění záměrů Večeře a Kutala.

Pokud jde o jednání pod bodem III., dospěl soud k závěru, že Kutal a Večeř, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, naplnili skutkovou podstatu trestného činu návodu k trestnému činu nedovoleného ozbrojování dle § 10 odst. 1 písm. a) k § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák. účinného od 1.9.1995, neboť jiného navedli, aby si opatřil a přechovával

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

výbušninu. Jednání se dopustili v přímém úmyslu a ve spolupachatelství ve smyslu § 9 odst. 2 tr. zák.

Pokud jde o Radka Jaška, Romana Malého a Otakara Habicha, tito svým jednáním uvedeným pod bodem III. naplnili, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, skutkovou podstatu trestného činu nedovoleného ozbrojování dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák., neboť si opatřili a přechovávali výbušninu. Tohoto jednání se dopustili v přímém úmyslu a ve spolupachatelství.

Soud nepoužil ohledně jednání uvedeného pod bodem III. právní kvalifikace trestného činu poškození cizí věci ve smyslu § 257 odst. 1 tr. zák., neboť na tuto právní kvalifikaci plně dopadá amnestie prezidenta republiky ze dne 3.2.1998. Vzhledem k tomu, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že jednání všech obžalovaných směřovalo k tomu, aby s výjimkou samotného výbuchu nebyli ohroženi lidé a nebyla způsobena velká škoda, nepřicházela v úvahu ani právní kvalifikace trestného činu obecného ohrožení ve smyslu § 179 tr. zák.

Z tohoto důvodu proto soud použil toliko právní kvalifikace ve smyslu § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák., na které nedopadá amnestie prezidenta republiky, přičemž byl použit trestní zákon účinný v době spáchání tohoto jednání.

Pokud jde o jednání uvedené pod bodem IV. výroku tohoto rozsudku, pak Vladimír Jílek tímto svým jednáním, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, naplnil skutkovou podstatu trestného činu nadřování dle § 166 odst. 1 tr. zák., neboť pachateli trestného činu pomáhal v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání. V tomto konkrétním případě pomáhal Jiřímu Večeřovi, neboť převzal a ukrýval tlumič pistole, předaný mu Večeřem. Byl přitom informován, k čemu byl tento tlumič použit. Tohoto jednání se Jílek dopustil v přímém úmyslu.

Pokud jde o jednání uvedené pod bodem V. výroku tohoto rozsudku, dle názoru soudu Roman Malý sám tímto jednáním, jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, naplnil skutkovou podstatu trestného činu neoznámení trestného činu dle § 168 odst. 1 tr. zák., neboť hodnověrným způsobem se dozvěděl, že jiný spáchal trestný čin vraždy a takový trestný čin neoznámil bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu. I tohoto jednání se Roman Malý dopustil v přímém úmyslu. Je z tohoto

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

jednání usvědčován částečně nejen svou výpovědí, ale zejména výpovědí spoluobžalovaného Radka Jaška. V případě jak Jílka, tak Malého, pokud jde o jednání uvedené pod bodem IV., V., byl při právní kvalifikaci použit opět trestní zákon účinný v době spáchání jejich jednání.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel u všech obžalovaných z ust. § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zák., zvažoval stupeň společenské nebezpečnosti jednání všech obžalovaných pro společnost. Stupeň společenské nebezpečnosti v případě všech obžalovaných dosahuje intenzity všech shora uvedených trestných činů a je zejména zvyšován svou závažností v případě Jaška, Straky, Večeře, Kutala a Šišmy. Zejména pokud jde o jednání uvedené pod bodem I., II., III. Soud se dále zabýval i osobami obžalovaných, ke kterým zjistil následující.

Pokud jde o Radka Jaška, tento byl sice v minulosti dvakrát soudně trestán, avšak vzhledem k charakteru odsouzení se na Jaška hledí jako na osobu netrestanou. Radek Jašek má rovněž dobré hodnocení z výkonu vazby. Jeho chování a vystupování je na požadované úrovni a dodržuje povinnosti vyplývající z vnitřního řádu výkonu vazby. Rovněž v místě svého bydliště měl vcelku dobré hodnocení. Jako polehčující okolnost vzal soud v úvahu, v případě Jaška, jeho plné doznání k trestné činnosti uvedené pod bodem III., jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení, jakož i jeho počáteční opakovaná doznání k jednání uvedenému pod bodem I. K tomuto jednání se v přípravném řízení opakovaně doznával a napomohl orgánům činným v trestním řízení při objasňování této trestné činnosti uvedené pod bodem I.

Pokud jde o Pavla Straku, tento byl sice v minulosti jedenkrát soudně trestán pro majetkovou trestnou činnost, ale vzhledem k charakteru odsouzení, kdy se osvědčil, soud hledí na Pavla Straku jako na osobu netrestanou. Straka má rovněž kladné hodnocení z výkonu vazby a požívá dobré pověsti i v místě svého trvalého bydliště. Tato dosavadní bezúhonnost se zjištěným, v rámci dokazování, konkrétním podílem najednání uvedeném pod bodem I., tak samozřejmě ovlivnila výši trestu ukládaného Strakovi.

Pokud jde Jiřího Večeře, tento dosud nebyl soudně trestán. Ve výkonu vazby je kladně hodnocen a v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní skutečnosti. Jako výrazně polehčující okolnost vzal soud v úvahu

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

u Jiřího Večeře jeho plné doznání k trestné činnosti, spolupráci s orgány činnými v trestním řízení. Soud si je plně vědom, že nebýt opakovaného doznání Večeře a jeho spolupráce s orgány činnými v trestním řízení, stěží by byla tak závažná nebezpečná trestná činnost i ostatních obžalovaných úplně objasněna. Tyto skutečnosti tedy soud posoudil jako výrazně polehčující okolnost.

Pokud jde o Vratislava Kutala, tento rovněž dosud nebyl soudně trestán. Je kladně hodnocen z výkonu vazby a rovněž má velmi dobrou pověst v místě svého bydliště. Nemá žádné záznamy na oddělení policie. Jako přitěžující okolnost však soud vzal v úvahu u Kutala, že pokud jde o jednání uvedené pod bodem II., III., z něhož byl shledán vinným, šlo o iniciátora celého jednání.

Pokud jde o Milana Šišmu, ani tento dosud nebyl soudně trestán. Během výkonu vazby je celkem dobře hodnocen, i když byl jedenkrát kázeňsky trestán za nedovolené přenášení korespondence z výslechové místnosti. Jinak je jeho chování a vystupování na dobré úrovni. Má rovněž kladné hodnocení v místě svého trvalého bydliště. Jako přitěžující okolnost vzal soud v úvahu, v případě Šišmy, ohledně jednání uvedeného pod bodem I., že to byl Šišma, kdo byl iniciátorem zavraždění poškozeného Lubomíra Holého. Právě díky podnikání s poškozeným dosáhl Šišma značných finančních zisků a svým způsobem i zneužil určitého přátelství, které vůči jeho osobě měl právě poškozený Lubomír Holý.

Pokud jde o Romana Malého, tento byl v minulosti sice dvakrát soudně trestán, ale vzhledem k charakteru odsouzení soud k těmto odsouzením nepřihlíží a hledí na Malého jako na osobu netrestanou. Rovněž v místě bydliště má dobrou pověst. Jako polehčující okolnost vzal soud v úvahu v případě Malého jeho plné doznání k jednání uvedenému pod bodem III., a částečné doznání, pokud jde o jednání uvedené pod bodem V.

Pokud jde o Vladimíra Jílka, tento byl sice v minulosti dvakrát soudně trestán, ale i u tohoto obžalovaného vzhledem k charakteru odsouzení soud hledí na obžalovaného jako na osobu netrestanou, která v místě bydliště požívá dobré pověsti. V případě Jílka vzal soud v úvahu i, byť částečné, doznání ke svému jednání.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Konečně pokud jde o Otakara Habicha, tento byl v minulosti rovněž dvakrát soudně trestán. V roce 1972 pro majetkovou trestnou činnost i k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, avšak vzhledem k době, která uplynula od prvního odsouzení s tím, že druhé odsouzení z roku 1984 je zahlazeno ze zákona, soud rovněž na Habicha hledí jako na osobu netrestanou. V místě bydliště požívá vcelku dobré pověsti s tím, že v rejstříku přestupků má jeden záznam z roku 1991. V případě Habicha pak vzal soud v úvahu jeho doznání k trestné činnosti. Při ukládání trestů, zejména v případě Malého, Jílka a Habicha vzal soud v úvahu i to, že od spáchání jejich trestné činnosti uplynula delší doba.

Na základě všech těchto skutečností pak soud uložil Radkovi Jaškovi úhrnný trest, podle trestní sazby za nejpřísnější spáchaný trestný čin tedy dle ustanovení § 219 odst. 2 tr. zák., přičemž mu byl uložen úhrnný trest ve smyslu § 35 odst. 1 tr. zák., a to trest odnětí svobody v trvání 13 let nepodmíněně, tedy ještě vyměřený v dolní polovině zákonné trestní sazby a po splnění podmínek § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Pokud jde o Pavla Straku, tomuto rovněž soud ukládal trest dle ust. § 219 odst. 2 tr. zák., přičemž vzhledem k jeho konkrétnímu podílu na trestné činnosti uvedené pod bodem I., soud uložil Strakovi trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Zároveň Straku zařadil do mírnějšího typu věznice, než kam by správně náležel, a v souladu s ust. § 39a odst. 3 tr. zák. zařadil Straku do věznice s ostrahou, neboť se domnívá, že vzhledem ke konkrétnímu stupni narušení Straky jakožto pachatele, bude jeho náprava v mírnějším typu věznice lépe zaručena než v přísnějším typu věznice.

Pokud jde o Jiřího Večeře, byť se Večeř dopustil velice závažné trestné činnosti, vzhledem k jeho přístupu k trestnímu řízení, plné spolupráci s orgány činnými v trestním řízení, kdy si je soud jednoznačně vědom, že spolupráce Jiřího Večeře byla rozhodující při objasnění této závažné trestné činnosti, což ovlivnilo i výši ukládaného trestu, kdy soud uložil Jiřímu Večeřovi úhrnný trest ve smyslu § 35 odst. 1 tr. zák., a to podle nejpřísnější trestného činu jehož se dopustil dle § 219 odst. 1 tr. zák., a to trest odnětí svobody v trvání 12 let nepodmíněně, tedy vyměřený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby. Pro výkon tohoto trestu, v souladu se zákonem, zařadil soud Večeře dle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. do věznice se zvýšenou

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

ostrahou. Zároveň jako vedlejší trest uložil soud Jiřímu Večeřovi trest propadnutí 1 ks tlumiče, ve smyslu § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák., který patřil Večeřovi a byl použit při usmrcení poškozeného Holého tak, jak je blíže popsáno pod bodem I. výroku tohoto rozsudku.

Pokud jde o Vratislava Kutala, tomuto byl uložen trest dle § 219 odst. 1 tr. zák., neboť příprava trestného činu ve smyslu § 7 odst. 2 tr. zák. je trestná podle trestní sazby stanovené za samotný trestný čin. Kotal svým přístupem k trestnímu stíhání a zároveň ke stupni společenské nebezpečnosti svého jednání znemožnil soudu postup dle § 40 odst. 2 tr. zák. Přitom soud Kutalovi uložil trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 10 let, přičemž zařadil Kutala do mírnějšího typu věznice, než kam by správně náležel, neboť se domnívá, že vzhledem ke konkrétnímu stupni jeho narušení, bude jeho náprava v mírnějším typu věznice zaručena lépe, než v přísnějším typu věznice. Z tohoto důvodu ho zařadil do věznice s ostrahou.

Pokud jde o Milana Šišmu, tomuto byl uložen nejpřísnější trest ze všech obžalovaných v této trestní věci, přičemž mu byl vyměřen trest již v polovině zákonné trestní sazby § 219 odst. 2 tr. zák. v trvání 13,5 let nepodmíněně. Vzhledem k jeho stupni narušení, byl zařazen do mírnějšího typu věznice, než kam by náležel, tzn. ve smyslu § 39a odst. 3 tr. zák. toliko do věznice s ostrahou a vzhledem k motivaci jeho jednání, kdy bylo prokázáno, že svou úmyslnou trestnou činností získal majetkový prospěch, mu byl uložen peněžitý trest ve smyslu § 53 odst. 1 tr. zák., a to ve výši 4.000.000,- Kč, tzn. vyměřený již v horní polovině zákonné trestní sazby. I přesto si je soud vědom, že vzhledem k výdělkům Šišmy, zejména z obchodů s LTO, tato výše peněžitého trestu se ani nepřibližuje výši majetkového prospěchu, který získal svým trestným činem. Pro případ, že by tento peněžitý trest nebyl vykonán, uložil soud Šišmovi náhradní trest odnětí svobody v trvání 1,5 roku. Při výměře náhradního trestu nemůže s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby, která v případě Šišmy byla 15 let.

Pokud jde o Romana Malého, tomuto soud ukládal trest dle ust. § 168 odst. 1 tr. zák., přičemž mu uložil trest odnětí svobody hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to v trvání 1 roku. Výkon tohoto trestu

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

ještě podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 let v souladu s ust. § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. V tomto případě vzal soud v úvahu i tu skutečnost, že Malý od spáchání své trestné činnosti žil řádným životem.

Pokud jde o Vladimíra Jílka, tomuto soud ukládal trest odnětí svobody dle ust. § 166 odst. 1 tr. zák., přičemž mu uložil trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, tedy trest v dolní polovině zákonné trestní sazby. Také u tohoto obžalovaného soud odložil výkon tohoto trestu na přiměřenou zkušební dobu v trvání 2,5 let v souladu s ust. § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. neboť stejně jako v případě Malého se soud domnívá, že i v případě Jílka postačí tento podmíněný trest odnětí svobody plně k jeho nápravě a není třeba mu ukládat trest přísnější.

Konečně pokud jde o Otakara Habicha, tomuto soud ukládal trest dle ust. § 185 odst. 2 tr. zák., přičemž k jeho konkrétnímu podílu na trestné činnosti mu byl uložen trest hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. I v případě tohoto obžalovaného byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Rovněž délka zkušební doby mu byla vyměřena v dolní polovině zákonné trestní sazby. Stejně jako v případě Malého a Jílka se soud domnívá u Otakara Habicha, že tento podmíněný trest odnětí svobody bude dostatečným poučením pro Habicha, aby se do budoucna vyvaroval obdobného jednání, z něhož je nyní shledáván vinným.

Pokud jde o zprošťující část výroku, týkající se Vratislava Kutala, který byl ve smyslu § 226 písm. c) tr. zák. zproštěn obžaloby, ohledně jednání uvedeného pod bodem I., soud může odkázat na zhodnocení důkazní situace uvedené shora v odůvodnění tohoto rozsudku, týkající se bodu I., kdy nebylo důkazy provedenými v hlavním líčení prokázáno, že by se Vratislav Kutal dopustil jednání uvedeného v obžalobě pod bodem I., z tohoto důvodu byl zproštěn.

Vzhledem k tomu, že soud nepřipustil účast poškozených, nerozhodoval o nárocích poškozených, resp. o nároku Okresního soudu v Olomouci, čímž však není dotčeno právo

Okresního soudu v Olomouci uplatňovat nárok na náhradu škody v občanskoprávním řízení.

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 16. ledna 2001

Za správnost: JUDr. Luboš V l a s á k , v.r.
Šelerová Petra předseda senátu

56T 23/2000

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. ledna 2001 v trestní věci Radka J a š k a , toho času ve vazbě ve věznici Praha 4 - Pankrác, Pavla S t r a k y , toho času ve vazbě ve věznici Praha 6 - Ruzyně, Jiřího V e č e ř e , toho času ve vazbě ve věznici Praha 4 - Pankrác, Vratislava K u t a l a , toho času ve vazbě ve věznici Plzeň - Bory, Milana Š i š m y , toho času ve vazbě ve věznici České Budějovice, t a k t o :

I.

Podle § 72 odst. 1 tr. ř. se u Radka J a š k a , Pavla S t r a k y , Jiřího V e č e ř e , Vratislava K u t a l a a Milana Š i š m y , **z r u š u j e** vazební důvod dle § 67odst. 1 písm. b) tr. ř.

II.

Podle § 72 odst. 2 tr. ř. se žádost Vratislava K u t a l a o propuštění z vazby na svobodu ze dne 14. ledna 2001 z a m í t á .

III.

Podle § 73 odst. 1 písm. b) a contrario tr.ř. se písemný slib Vratislava K u t a l a **n e p ř i j í m á**

Odůvodnění:

U Městského soudu v Praze probíhá trestní řízení ohledně Radka Jaška, Pavla Straky, Jiřího Večeře, Vratislava Kutala a Milana Šišmy, kteří jsou

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

stíhání vazebně pro velmi závažnou trestnou činnost, kdy obžaloba napadla u Městského soudu v Praze dne 20. 11. 2000. Všichni obžalovaní pak byli vzati do vazby z důvodů uvedených v § 67 odst. 1 písm. a), b) tr.ř.

Městský soud v Praze pak v hlavním líčení, konaném dne 16. 1. 2001 rozhodl o trestné činnosti shora uvedených obžalovaných rozsudkem, kdy v rámci provedeného hlavního líčení provedl výslech všech svědků, jejichž výslech považoval soud za nutný k rozhodnutí o vině a trestu obžalovaných.

Vzhledem k tomu, že byli tak všichni svědci vyslechnuti, dospěl soud k závěru, tak jak je uvedeno pod bodem I. výroku tohoto usnesení, že u Radka Jaška, Pavla Straky, Jiřího Večeře, Vratislava Kutala a Milana Šišmy pominul vazební důvod ve smyslu § 67 odst. 1 písm. b) tr. ř. a tento zrušil s tím, že u všech těchto obžalovaných nadále pokračuje důvod vazby uvedený v § 67 odst. 1 písm. a) tr. ř. neboť všem obžalovaným byly rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 56T 23/2000, který je nepravomocný, uloženy přísné tresty odnětí svobody a je zde důvodná obava, že v případě propuštění shora uvedených obžalovaných by tito mohli uprchnout, skrývat se, aby se tak vyhnuli nepravomocnému trestnímu stíhání, popř. trestu, pokud tento rozsudek nabyde právní moci.

S tímto souvisí i rozhodnutí soudu uvedené pod bodem II. a III., kdy Vratislav Kutal dne 14. 1. 2001 v rámci své závěrečné řeči požádal o propuštění z vazby na svobodu s tím, že dle jeho názoru plně pominuly důvody vazby, kdy však soud dospěl k závěru, že jeho žádost je nedůvoaná a tuto ve smyslu § 72 odst. 2 tr. ř. zamítl, neboť Kutal byl shledán vinným ze spáchání závažné trestné činnosti a byl mu, byť nepravomocně, uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 let do věznice s ostrahou a je zde tudíž nebezpečí, že v případě propuštění Kutala na svobodu by tento mohl uprchnout nebo se skrývat, neboť v hlavním líčení bylo prokázáno, že Kutal se mimo jiné účastnil na obchodech s LTO, z nichž plynuly Kutalovi značné finanční zisky a jeho finanční situace mu dle názoru soudu v případě propuštění na svobodu, mimo jiné umožňuje i případné vycestování z území České republiky a pobyt v zahraničí, aby se tak vyhnul trestu, popř. pokračujícímu trestnímu stíhání, které dosud není pravomocně ukončené.

Vzhledem k tomu, že Vratislav Kutal zároveň složil písemný slib, soud rozhodl ve smyslu § 73 odst. 1 písm. b) tr. ř. a contrario, že tento písemný

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

slib nepřijímá, neboť vzhledem k povaze samotného projednávaného případu ho nepovažuje za dostatečný. Soud v tomto případě může odkázat i na předchozí rozhodnutí v případě Kutala jak Městského soudu v Praze, tak rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, ohledně existence vazebních důvodů Kutala, tak jak koneckonců plyne z usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 To 186/2000 ze dne 3. 1. 2001.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do 3 dnů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 16. ledna 2001.

Za správnost: JUDr. Luboš V l a s á k , v.r.
Šelerová Petra předseda senátu

Proti rozsudku se odvolali všichni odsouzení. S výjimkou Jiřího Večeře, který trest přijal pokud jde o jeho délku a který se odvolal pouze proti zařazení do nejtěžší skupiny, se ostatní čtyři odvolali proti výši trestu. Vratislav Kutal a Milan Šišma požádali nejvyšší soud o propuštění z vazby neboť rozsudek nenabyl zatím právní moci. Nejvyšší soud potvrdil rozsudky v plné výši u třech odsouzených: Jiřího Večeře, Pavla Straky a Radka Jaška. Vratislava Kutala a Milana Šišmu propustila soudkyně nejvyššího soudu Maternová z vazby a zároveň u obou nařídila Městskému soudu v Praze obnovu soudního líčení. Soudce Vlasák v odvolacím řízení vyslechl o 30 svědků více než u prvního projednávání kauzy. Odvolací rozsudek měl více než 130 stran a potvrdil, že Vratislav Kutal a Milan Šišma jsou vinni tím, co jim soud od počátku kladl za vinu a potvrdil rovněž výši trestu. Před jeho nástupem Vratislav Kutal odejel do zahraničí neb mu nebyly odebrány ani cestovní doklady a přibližně rok a půl po určení data nástupu trestu se vězení vyhýbal a v luxusně vybaveném karavanu se pohyboval po Evropě. Zatčen byl v roce 2005 na Slovensku. V současné době odpykává trest ve věznici v Brně.

Milan Šišma byl zatčen necelé dva měsíce po sdělení nástupu trestu v místě svého bydliště. V současné době odpykává trest v

Krvavé oleje - Můj přítel vrah

Ostravě-Heřmanicích. 2 původních 13,5 roku a pokuty ve výši 4 miliony mu byl trest změněn neboť pokutu určenou soudem nezaplatil.



Vlády

VLÁDY ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY
1990-1992

VLÁDA NÁRODNÍHO POROZUMĚNÍ

Vlády

10.12.1989-27.6.1990	
předseda vlády	Marián Čalfa
první místopředsedové vlády	Ján Čarnogurský do 6.4.1990
	Valtr Komárek do 6.4.1990
místopředsedové vlády	Oldřich Burský do 6.4.1990
	František Reichel do 6.4.1990
	Vladimír Dlouhý
	Josef Hromádka
	František Pitra do 13.2.1990
	Petr Pithart od 13.2.1990
	Milan Čič od 13.12.1989
	Ján Čarnogurský od 6.4.1990
	Valtr Komárek od 6.4.1990
	Jiří Dienstbier od 6.4.1990
	Armin Delong od 6.4.1990
	Václav Valeš od 6.4.1990
ministr zahraničních věcí	Jiří Dienstbier
ministr národní obrany	Miroslav Vacek
ministr vnitra	pověření společným řízením Marián Čalfa, Ján Čarnogurský a Valtr Komárek od 30.12.1989 ministrem Richard Sacher
ministr dopravy a spojů (od 1.2.1990 dopravy)	František Podlena
ministr financí	Václav Klaus
ministr hutnictví, strojírenství a elektrotechniky	Ladislav Vodrážka od 13.2.1990 Slavomír Stračár
ministr paliv a energetiky	František Pinc, od 13.2.1990 Jaroslav Šůva
ministr práce a sociálních věcí	Petr Miller
ministr zahraničního obchodu	Andrej Barčák ml.

Vlády

ministr zemědělství a výživy	Oldřich Burský od 7.4.1990, Rudolf Kutnar od 12.5.1990
mistr pověření řízením Federálního cenového úřadu	Ladislav Dvořák
ministr, předseda Výboru lidové kontroly ČSSR	Květoslava Kořínková
ministr bez portfeje	Richard Sacher do 30.12.189
	Robert Martinko, od 13.2.1990 pověřen řízením ministerstva spojů
	Vladimír Prikazský od 13.2.1990
	Karel Havlík od 11.5.1990

VLÁDY ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

Do tohoto období patří od 20.4.1990 i předcházející vláda

27.6.1990 - 2.7.1992 demise 26.6.1992	
předseda vlády	Marián Čalfa
místopředsedové vlády	Jiří Dienstbier
	Josef Mikloško
	Pavel Rychetský
	Václav Valeš
	Václav Klaus od 3.10.1991
ministr zahraničních věcí	Jiří Dienstbier
ministr obrany	Miroslav Vacek, Luboš Dobrovský od 18.10.1990
ministr vnitra	Já Langoš
ministr dopravy	Jiří Nezval
ministr financí	Václav Klaus
ministr práce a sociálních věcí	Petr Miller
ministr zahraničního obchodu	Slavomír Stračár do 21.8.1990 JozefBakšay od 25.1.1991
ministr spojů	Theodor Petrlík Emil Ehrenberger od 19.4.1991

Vlády

mistr pověření řízením ministerstva hospodářství	Vladimír Dlouhý
mistr pověření řízením ministerstva pro strategické plánování	Pavel Hoffman
mistryně pověření řízením ministerstva kontroly	Květoslava Kořínková
mistr pověření řízením Federálního úřadu pro hospodářskou soutěž	Imrich Flassikod 18.1.1991
ministr a předseda výboru pro životní prostředí	Josef Vavroušek od 197.1990
2.7.1992-31.12.1992	
předseda vlády	Ian Stránský
místopředsedové vlády	Rudolf Filkus (první místopředseda)
	Antonín Baudyš
	Milan Čič
	Miroslav Macek
ministr zahraničních věcí	Jozef Moravčík
ministr obrany	Imrich Andrejčák
ministr vnitra	Petr Čermák
ministr financí	Jan Klak
ministr hospodářství	Jaroslav Kubečka
ministr kontroly	Rudolf Filkus
ministr pověřený řízením ministerstva dopravy	Antonín Baudyš do 29.10.1992
ministr pověřený řízením ministerstva spojů	Antonín Baudyš do 29.10.1992
ministr pověřený řízením ministerstva práce a sociálních věcí	Miroslav Macek do 29.10.1992
ministr pověřený řízením ministerstva pro strategické plánování	Jaroslav Kubečka do 29.10.1992

Vlády

ministr pověřený řízením ministerstva zahraničního obchodu	Jan Stráský 29.10.1992
předseda Federálního úřadu pro hospodářskou soutěž	Milan Čičdo 29.10.1992
Předseda Federálního výboru pro životní prostředí	Miroslav Macek do 29.10.1992

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY 29.6.1990-31.12.1993

29.6.1990-2.7.1992	
předseda vlády	Petr Píthart
místopředseda vlády	František Vlasák
	Antonín Baudyš
	Milan Lukeš
ministr financí	Karel Špaček
ministr školství, mládeže a tělovýchovy	Petr Vopěnka
ministr kultury	Milan Uhde
ministr zdravotnictví	Martin Bojar
ministr práce a sociálních věcí	Milan Horálek
ministr výstavby a stavebnictví (zrušeno k 31.12.1990)	Ludvík Motyčka
ministr obchodu a cestovního ruchu	Vlasta Štěpová
ministr životního prostředí	Bedřich Moldan do 24.1.1991, Ivan Dejmal
ministr spravedlnosti	Leon Richter do 2.1.1992, Jiří Novák od 24.1.1992
ministr vnitra	Tomáš Hradílek do 14.11.1990, Tomáš Sokol
ministr průmyslu	Jan Vrba
ministr zemědělství a výživy	Bohumil Kubát
ministr bez portfeje	Karel Dyba
	Miroslav Grégr
	Jaroslav Šabata
	Tomáš Ježek

Vlády

předseda Výboru lidové kontroly (od 20.6.1991 ministerstvo kontroly)	Bohumil Tichý, Igor Němec od 20.6.1991
2.7.1992-4.7.1996 (od 1.1.1993 samostatné České republiky)	
předseda vlády	Václav Klaus
místopředseda vlády	Jan Kalvoda
místopředseda vlády a ministr financí	Ivan Kočárník
místopředseda vlády a ministr zemědělství	Josef Lux
ministr kultury	Jindřich Kabát 17.1.1994 demise Pavel Tigrid od 19.1.1994
ministr mezinárodních vztahů, od 1.1.1993 ministr zahraničí	Josef Zieleniec
ministr průmyslu a ministr obchodu cestovního ruchu, od 31.10.1992 ministr průmyslu a obchodu	Vladimír Dlouhý
ministr práce a sociálních věcí	Jindřich Vodička
ministr pro hospodářskou politiku a rozvoj zrušeno 31.10.1992 a zřízeno Ministerstvo hospodářství	Karel Dyba
ministr pro správu národního majetku a jeho privatizaci, zrušeno 1.7.1996	Jiří Skalický
ministr spravedlnosti	Jiří Novák
ministr státní kontroly 30.6.1993 ministerstvo zrušeno,	Igor Němec, po 30.6.1993 ministrem vlády
ministr školství, mládeže a tělovýchovy	Petr Pítha 27.4.1994 demise Ivan Pilip od 2.5.1994
ministr vnitra	Jan Ruml
ministr zdravotnictví	Petr Lom 22.6.1993 demise Luděk Rubáš 23.6.1993, od 10.10.1995
	Jan Stráský
ministr životního prostředí	František Benda

Vlády

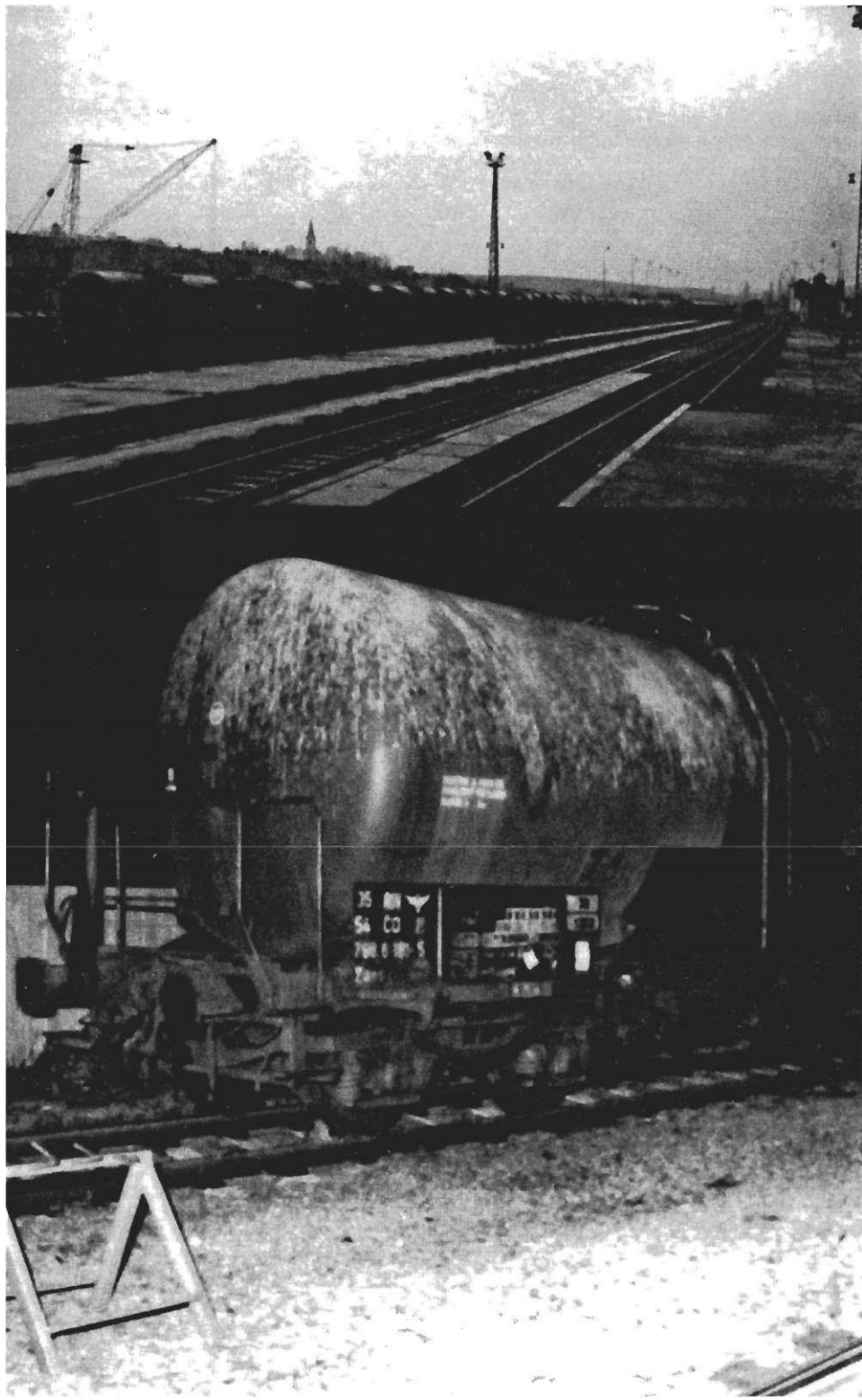
Vlády

ministr bez portfeje	Stanislav Bělohrádek do 30.10.1992
ministr dopravy (min.zřízeno 30.1.1992)	Jan Stráský do 10.10.1995
	Vladimír Budínský od 10.10.1995
ministr pro hospodářskou soutěž	Stanislav Bělohrádek od 31.10.1992
ministr obrany (min.zřízeno 30.1.1992)	Antonín Baudyš do 21.9.1994
	Vilém Holář od 22.9.1994

4.7.1996-2.1.1998 (demise 30.11.1997)	
předseda vlády	Václav Klaus
místopředseda vlády a ministr spravedlnosti	Jan Kalvoda 17.12.1996 podal demisi, 7.1.1997 ji přijal president
	Vlasta Parkanová od 7.1.1997
místopředseda vlády a ministr financí	Ivan Kočárník 24.5.1997 podal demisi, 2.6.1997 ji přijal president
	Ivan Pilip od 2.6.1997
místopředseda vlády a ministr zemědělství	Josef Lux
místopředseda vlády a ministr zahraničí	Josef Zieleniec 23.10.1997 demise
	Jaroslav Šedivý od 8.11.1997
místopředseda vlády a ministr životního prostředí	Jiří Skalický, místopředsedou vlády jmenován 16.6.1997
ministr průmyslu a obchodu	Vladimír Dlouhý 24.5.1997 podal demisi, 2.6.1997 ji přijal president
	Karel Kúhnl od 2.6.1997, s účinností od 3.6.1997
ministr hospodářství (min.zrušeno v říjnu 1996 a došlo ke zřízení Ministerstva pro místní rozvoj)	Jaromír Schneider 1.11.1996 - 9-4.1997 podal demisi, 2.5.1997 ji přijal president Kvapil Tomáš od 12.5.1997
ministr dopravy	Martin Říman
ministr zdravotnictví	Jan Stráský
ministr práce a sociálních věcí	Jindřich Vodička do 8.11.1997

Vlády

	Stanislav Volák od 8.11.1997, s účinností od 9.11.1997
ministr kultury	Jaromír Talíř
ministr školství, mládeže a tělovýchovy	Ivan Pilip do 2.6.1997
	Jiří Gruša od 2.6.1997, s účinností od 3.6.1997
ministr vnitra	Jan Ruml 7.11.1997 demise
	Jindřich Vodička 8.11.1997
ministr obrany	Miloslav Výborný
ministr pro hospodářskou soutěž	Václav Klaus (pověřen řízením)
ministr bez portfeje	Pavel Bratinka



Firmy v LTO

Policisté, celníci, finanční úřady, ale i já postupně narazili na firmy a fyzické osoby, které jsou uvedené v seznamu.

Jsou mezi nimi distributoři, překupníci, bílí koně, fakturanti, obchodníci a také někteří koneční uživatelé nezdaněné nafty. Zdaleka nejsou všichni.

Pátrání po dalších pozbylo smysl, protože zákony byly tehdejší vládou postaveny tak, že nemohou být potrestáni.

Firmy v LTO

Nikomu nebyl zabaven majetek, který prostřednictvím obchodů s nezdaněnou naftou, nazývanou LTO, získali.

1. EKOLOGICKÁ SPOL. s.r.o. Mírové náměstí, Litvínov, IČ 48264342	AB TRANS s.r.o. Praha 9, Újezd nad Lesy
5PTRADE - Petr Kašpar 7D s.r.o., Pohraniční 1, Děčín, IČ 60276614	ABK PARDUBICE, Labská 237
A + S Hrádek nad Nisou	ABV Moravské Budějovice
A LUX, Kosmonautů 6, Olomouc	ACA Bohumín - ing. Shaba
	ACA ZDICE

Firmy v LTO

ACER, Veletiny 14, Staré Město p. Javor.
ACTA a.s. Mohelnice ACTIVA, Kosmonautů 8,
Olomouc ADLER F.M.C., Nádražní 66,
Ostrava AGAR s.r.o. Sedlice
AGENCY STYBR, Dukelských hrdinů 48,
Praha 7
AGENTURA SKLAVE v.o.s. Cheb, Školní 17
AGLIS MOST, smíšená česko-německá
společnost, Milíkov, okres Tachov
AGL REGEL INTERNATIONAL, Kralupy nad
Vltavou
AGL Znojmo
AGP ALFA s.r.o. Bludov
AGR KOMPLEX s.r.o., Nádražní 308,
Vebrnice
AGRA a.s. Kunčice - Matějka AGRAS Choceň
AGREOPOS Kojetín
AGRIKULTUR Nýrsko
AGRO Bor
AGRO Přeštice
AGRO Choceň
AGRO Kmetík
AGRO PETROL Liberec
AGRO Tábor-Kmetík
AGRO Žamberk
AGROBETON s.r.o.
AGRODRUŽSTVO Mimoň
AGRODRUŽSTVO Slavkov u Brna
AGROFARMA Litice Plzeň
AGROGALAS a.s., Zámecký okruh 4048,
Frýdlant v Čechách
AGRO-GES KALIBRA
AGROCHEM Lanškroun
AGROCHEMICKÝ PODNIK Žamberk
AGROCHEZ HOBZA Humpolec
AGROKART Karlovice u Turnova
AGROKOMBINÁT Františkovy Lázně
AGROKOMBINÁT Nebanice
AGROKOMBINÁT Aš
AGROKOMPLEX OHŘE a.s. Bohuslavice nad
Ohří
AGROKOMPLEX s.r.o. Nádražní 308,
Verneřice
AGROMONT Prostějov AGRON Louny
AGRONA Staré Město
AGROPAPAčejov-Zajíček AGROPAZ
Havlíčkův Brod
AGROPEST Kojetín
AGROPETROL CHORNICE, Turnov
AGROPETROL Chropyně
AGROPETROL Skrochovice
AGROPETROL STANICE Ostrava
AGROPODNIK BLATNÁ STANICE LNÁŘE
AGROPOS Kojetín
AGROS PETROL s.r.o. Liberec - Tomáš Rádi
AGROS v.o.s. Božice
AGROSERVIS Libouchec
AGROSLUŽBY a.s. Kaplice
AGROSOMA s.r.o., Machnín 16, Liberec
AGROSPED Jesenice.
AGRO-SPOL a.s. Kolín Žibohlavý
AGROSTAR s.r.o. Velká Bíteš
AGROSTROJ Pelhřimov
AGROSYSTEM VITA
AGROTRENDAH. Městec

Firmy v LTO

AGROVYSOČINA Žďár u Sázavy
AGROZ Božice
AGS BOHEMIASTAV s.r.o. Hradec AGS
Kaplice
AGW Moravské Budějovice AGW Slavonice
ACHAP Borovany - Charvát ACHD-ACHP
Sušice ACHP-VEST
ACHP Choceň, Prostějov, Trhový Štěpánov
ACHP Chynov
ACHP Louny
ACHP
Modřice
ACHP Sušice
ACHP, stanice Lnáře - Červenka
AIR Choceň - Jírousek, Jadrný, Urválek
AIR ROPEX s.r.o. Mošnov, Letiště Ostrava
AKCEPT MOHELNICE
AKCEPT s.r.o. Jeseník, společníci: Mgr.
Vratislav Kutal, Jitka Kutalová, JUDr. Jiřina
Berková, JUDr. Jaroslav Němeček
AKCEPT Vyškov-Jiří Večeř
AKOD Frýdek-Místek
AKRON s.r.o. Česká Lípa
AKTIVA S.R.O. BIOCHEMA
ALBENA KRAČMAR, Kosmonautů 8,
Olomouc
ALBEVA s.r.o. Olomouc
ALDEZA Kosmonautů 8, Olomouc
ALDO České Budějovice
ALEŠ Václav, Frýdek-Místek
ALEX - Patera, Dbalý, Homola, dr. Lamač
ALEX, Na výběžku 12, Praha 9 - ing. Králík

ALEXANDER s.r.o. Praha
ALEXANDR Jiří, Ústí nad Labem
ALFA MOST s.r.o., Podkrušnohorská 308,
Litvínov, IČ 44567600
ALFA ZETA a.s. Olomouc - David
ALFASPED Jablonec nad Nisou

Firmy v LTO

ALIDA, Ohrazenice 132, Turnov - Zdeněk Brožek
ALL CONTRADE s.r.o. Praha 10
ALTERA Děčín
ALTERIA s.r.o. Děčín
ALUX Olomouc
AMBRA, Kosmonautů 28, Olomouc
AMKATRADÍNG
AMPARA s.r.o. České Budějovice,
IČ 49060961
AMV s.r.o. Holice
AN STANICE Prostějov
ANAHK+R Prostějov
ANDERS ANTONÍN OBCHODNÍ ČINNOST,
Brandlova 85, Hodonín
ANDERS, Slušovice
ANDREA s.r.o., Vlčnovská 1936, Uherský
Brod
ANTRA Ostrava
ANYLOM(AMYLOM) a.s. Havlíčkův Brod
AOOTJaroslavneftěorgsintez
APM s.r.o, Wellnerova 7, Olomouc
ARCADIA s.r.o. Lučina
AREX ZD-Mape-Charvát
AREX, Rudolfovska 167, České Budějovice
ARGO adresa neuvedena
ARGO Brno-Tuřany
ARGO Měřín
ARGO Tábor

ARGONA Uherské Hradiště 424
ARISTIA s.r.o. - Bohuslav Kincl
ARISTIA, Rokycanova 30, Praha

ARLET s.r.o. Pardubice
ARMABETON Plzeň
ARTA s.r.o. Břízová 3218, Mělník, IČ
45149046
ARTEKO Sušice - Hájek
ARTEX s.r.o. České Budějovice
ARTOS s.r.o. Praha 9
ARVAT Lipník nad Bečvou
ASAVET s.r.o.
ASBESTOS a.s.
ASTOR Nebanice-Tkáč
ASTOR, Nebanice 10,35112 - p. Tkáč
ASTRA Mělník
ATANASOV (bez upřesnění)
ATERA Náchod
ATS Ostrava
AURA Uherské Hradiště
AURA Uherský Brod
AUTO COLODES
AUTO HOUFEK Jílové u Prahy
AUTO SCHOP Kroměříž
AUTO TRANS PETROL
AUTOBAZAR SALEK A Turnov - Sýkora
AUTODOPRAVA NOVOTNÝ Jablonec nad
Nisou
AUTODOPRAVA Sojka Petr Valašské
Klobouky
AUTODOPRAVA VALUŠ Radovesnice 176
AUTOEXPRES Blansko

Firmy v LTO

AUTOMAT Křenovice	BEČVÁŘ Zdeněk
AUTOMONT a.s. Mladá Boleslav	BEKOS s.r.o. Mimoň
AUTONOVA Liberec 6 Rochlice	BĚLIDLA Olomouc - Lubomír Štefan
AUTOP Praha	BEN MART Krejza, Vrána SDRUŽENÍ Tábor
AUTOPAL s.r.o.	BEN MART TÁBOR - Krejza, Vrána
AUTOPALACE PRAHA	BENA Litvínov
AUTOSLUŽBY Dvořák J.	BENA Praha
AUTOSLUŽBY NEDĚLKA Libouchec	BENA s.r.o. Hořovice
AUTOSTUDIO KAŠPAR MACH SÝKORA CÍSAŘ	BENAMIX s.r.o, IČ 60323388
AUTOŠKOLA DOUBEK Benešov u Prahy	BENASO s.r.o. Chrastava, Turpisova 243, IČ 60279991
AUTOTRANS PETROL s.r.o. Šestajovice 17	BENDA PETR, Dobnerova 236, Most BENETA
AUTOTREND Hrádek na Nisou	MACHÁČEK, Litovel BENETA Olomouc
AVEKO AGL s.r.o., Modřice, Znojmo	BENMORT Bálkova Lhota BENOL s.r.o.
AVIAT (bez upřesnění)	Hodonín BENZ TRANZIT s.r.o. Teplice
AVIKOM a.s. Česká Kamenice	BENZIN TANK Hranice BENZINAs.p. Praha
AVIR UNION - Nové Sedlo u Lokte	BENZINA Praha 8, Trojská 13A
AVRAT. Piaristická 100, Lipník nad Bečvou	BENZINA Praha 82 Dáblice
AW Loštice	BENZINA PRAHA SKLADY
AWT Vídeň, Rakousko AXA Černilo	BENZINA Smyslov, Tábor, Loukov, Červené Pečky
B + B RECLAIM a.s. Děčín B+V+P	BENZINA Šlapanov
BAJGAR-UNIOS, Fučíkova 667, Chropyně	BEPROL Lipník nad Bečvou
BAL IBIS Praha	BEPROL Olomouc
BALTAZAR Teplice	BERAN s.r.o. Pardubice
BÁŇSKÉ STAVBY Sokolov	BEREŽNÝJurij
BARCAL Jiří	BERGMANN s.r.o.
BARREN Chabařovice BARUM a.s.	BERNART obchodní společnost Tábor
BARUM CONTINENTAL BASC Praha - Bernardová BAŠR - Bárta Jiří, Hrabětice 317	BEROUSEK Jiří
BAU PLUS s.r.o. BAU STAV	BERTRANS Liberec
BEATO Zlín - ing. Josef Drba	BES s.r.o. Litvínov, Podkrušnohorská 308, IČ 44567642
BECK Blnovice	BESA s.r.o.

Firmy v LTO

BESI Třeboň
BEST Žďár nad Sázavou
BETA AIR
BETA REFINARY WILHELMHAFEN
ÓLWEICHE Německo
BETA Teplice, Vrchlického 690/18
BETA WILHELMSHAFEN RAFIN.STR1
BRD
BETON PROFI - Chovanec, Teplá-Hoštětč
BETROL s.r.o Bohuňovice - dr. Knobloch
BHV TRUCK
BIMEX - ing. Tonev R.
BIO Poděbrady
BIOCEL Paskov
BLACK LADY Česká Lípa
BLAHACOMPANY BLAŽEK Otrokovice
BMC LEV s.r.o., ul. 5. května 13, Svitavy,
ič 60930969
BOBÍK Most - dr. Hotový BOBIO Brno
BOCUS (adresa neznámá)
BODLÁK Radek, Zlín, Drnovice, Újezd u
Val. Klobouk
BODY M Bránice u Milevska - ing. Fořt
BOHÁČEK František, Mariánské Lázně
BOHÁČEK Zdeněk, Malšice 181, Tábor
BOHÉMA Jičín
BOHEMIA ASFALT Kosov u Berouna
BOHEMIA BROD Mošnov
BOHEMIA CHEM Boletice
BOHEMIA TRANS AIRPORT Ostrava
BOLIS Ostrava
BOMEZ - Miroslav Burkoň
BONA Litvínov, IČ 47307013
BONAS s.r.o. Milevsko
BONAX C.E.O. Praha Chodov
BONDAR Hostinné
BONITAS, Bezdřevská 35, České Budějovice
- Jan Švec
BOPO a.s. Třebíč
BOS Frýdek-Místek
BOSÁK s.r.o. Kroměříž
BOTEX Hrušovany
BOUDA Bohumil Sokolov
BOWAS, Blechova 677, Milevsko
BOWLING CLUB hotel p. Trup, Děčín
BOXIT-Marek
BRAND MARTIN MORAVA s.d,
Veleoslavínova 10, Brno
BRAVO Lovosice
BRISKA.s. Tábor
BRITRADE s.r.o. Zlíní
BROD, Čs. Legií 11, Ostrava
BRONTEUS Česká Lípa - Stankovič
BRONTOUS Česká Lípa
BROŽ A SÍKORA s.r.o. Beroun
BRW s.r.o. Sokolovská 124, Jihlava
BŘEZINA Karel, Kysutská 5, Český Těšín
BS DEALER Slušovice
BUFKA L, Ruprechtická 1225, Liberec, IČ
42465656
BUKOTHERM Třebechovice pod Orebem
BULLDOG, Žižkova 247, Soběslav - Soňa
Kratochvílová
BYTOVÝ PODNIK Cheb
C + P Brno
C a C PLUS s.r.o. Ústí nad Labem

Firmy v LTO

C A V s.r.o. (adresa neupřesněna)
C.A.T. INTERNATIONAL, Pohraniční 1,
Děčín
C.E. TRANS s.r.o., Vavřenova, Praha 4
C.E.O. Centrum ekologických olejů,
Jarníkova, Praha 4
C.O.S. Opletalova 41, Praha, IČ 41186079
-JUDr. Krýl CSc, dr. Šlezár CSc, ing. Kraus
CSc.
C.S.C. s.r.o. PRAHA
C.Z.V. ZETA Znojmo
C+P, Josefská 23, Brno
CALIBRA Žďár nad Sázavou - Hobza
CAME PETROL - Mališka
CAMP ELNIS SKROCHOVICE, Otická 37,
Opava
CAMP-ELNYS s.r.o. Neplachovice
CAPITAL MARKET CONSULTING s.r.o. -
založil nebo má většinový podíl CHEMAPOL
CARGO FARY-VRBA
CARVAN-SEAL
CARVAN Litvínov
CAS, Dobšická 2, Znojmo
CD LDKUNCICE LETOHRAD
CD Prostějov
CDA Havlíčkův Brod
CDS STROJ. STANICE, FY ROBIN
CEMENTÁRNA Brno
CENTRuKOVBrno
CENTROODPADY a.s. Mírové nám. 338,
Litvínov, IČ 48289914
CÉVA-ZEM. TECHNIKA Beroun
CIL ALEXANDR s.r.o. Praha
CIPO, Sokolská 596, Hrádek nad Nisou
CK ALEXANDR s.r.o. Praha
CK ATLANTIS TOURS Praha
C-LIMI s.r.o.
COLORLAK s.p.
COMEDIS s.r.o., Winterova 24, Piešťany,
Slovensko
CON.ELECTRONIC CONSORT Prostějov
CONTO a.s. CONTO GROUP a.s.
CORATEAM s.r.o., Mírové náměstí 338,
Litvínov, IČ 40261216
CORBA Vysoké Mýto
CORENC s.r.o. Veletržní 505, Praha 7
CORFIN a.s. Praha 8
CORPUS, Kůrková 1211, Praha 8
CORRSPOL s.r.o. Vsetín
COS PRAHA, Zborovská 35, V závětří 4,
Praha 7
CREDIT AGENCY, Střelnice 2956, Česká
Lípa
CSV ZETA Znojmo
CUKROVAR Prosenice
CWA s.r.o, Štefánikova 2905, Zlín
CZ-CAGIVAa.s.
CZETECHNIKA
CZECH OIL s.r.o. Žamberk
Č+P SPOLEČNOST, Josefská 23, Brno
ČD Lipník nad Bečvou - ing. Hrubý
ČD Skrochovice - Vrbenský
ČECHOFRACHT Liberec
ČECHOTRANS Hostivice
ČEPRO a.s. Praha Spálená
ČEPRO - PRODUKTOVODY, sklad Včelná

Firmy v LTO

ČERNÝ Ivo, Slezská 2332, Praha 3 -
Vinohrady
ČERPACÍ STANICE HOUFEK Okrouhlo
ČERPACÍ STANICE KLOKOTY Tábor 1
ČERTOVI SCHODY a.s, Tmář u Berouna
ČERVINKA Tomáš, Brno
ČESKÁ SPEDICE-AUTOOPRAVNÝ-AUTO-
DOPRAVA Hofmann Praha 9
ČESKA SPRÁVA LETIŠŤ, Ostrava
ČESKÉ DRÁHY
ČESKÉ PRODUKTOVODY A ROPOVODY,
Spálená 5, Praha 1
ČESKÉ ŠKROBÁRNY A LIHOVARY s.r.o.
Kasárenská ul, Opava
ČESKOMORAVSKÁ KOOPERATIVA a.s.
Evropská ul, Praha 6, IČ 41197267;
ČETRANS Ústí nad Labem
ČÍMAN, Otrokovice
ČKD-Hájek
ČKD Bena
ČSAD
ČSAD Jablonec nad Nisou ČSAD Mladá
Boleslavi ČSAD s.p. Děčín Malšovice ČSAD
Česká Lípa ČSAD Pelhřimov ČSAD
Praha-západ ČSAD s.p. Liberec 6 Rochlice
ČSAD Sokolov ČSAD Vansdorf ČSD Ústí nad
Labem ČSPL a.s. Děčín
ČSUP - TUU Stráž pod Ralskem DAKON
Hovězí
DALKOS s.r.o. Brno - František Vráblík,
Jiří Večeř, Vratislav Kutal
DANCHEM a.s. - založil nebo má větší
nový podíl CHEMAPOL
DANNY, 5. května 42, Praha 4 - Daniel
Soukup
DANZASAG, Švýcarsko
DARECO, U Bečvy 1842, Vsetín - Dárek
Hajdík
DAS Příbram
DASKONOIL TRUCK STOP s.r.o. Olomouc
DASTYCH JOSEF, Pardubice
DE VY, Zeyerova 7, Olomouc
DEJDA Vladimír, Kolín
DEKOJ, Hradební 48, Ústí nad Labem
DELTEX, Klobouková 2203, Praha 4
DEMOS s.r.o. - JUDr. Jan Zemánek
DENA Frenštát p.R.
DENETA Litovel (KOVO S+P)
DEN i A, Novobranská 35, Litoměřice
DEPO Klimeš Kamil, Bohumín-Vrbice
DEPO Brno
DESTA a.s. Děčín 5
DEVON s.r.o. Kralupy
DEZA TRANSCOOP
DEZATRANSCOOP Lhotka, Ostrava,
Valašské Meziříčí - Stankovič
DIA - Bárta Jiří
DIAMO Mydlovary
DIAMO S 6 s.r.o.
DIAMO SUL Příbram
DIEM - Stankovič
DIOS NYMBURK - Kalousek
DIPÓL
DISPE Miroslav Dittrich Větrná 65
DM EXPRESS, Jankovcova 2, Praha 7
DMT DOSPED s.r.o, Soustružnická ul. Děčín
5
DNT DOLY NÁSTUP

Firmy v LTO

DOFI-MK, Kozlem Miroslav, Kamenec
DOKOUPIL Hřbitovní 228, Králíky
DOLEJŠKA Ladislav, Blatná
DOLY Břlina
DOLY Bylany
DOLY HLUBINA Litvínov
DOLY Litvínov
DOLY Nástup
DOLY Tušimice
DOMES Bylany
DOMES, Sokolovská 156, Karlovy Vary - Štolfa
DOMINO Blansko
DOPA, Havlíčkova 2263, Česká Lípa - Jiří Houfek
DOPRAVA A MECHANIZACE
DOPRAVA CEMENTU Sihelský, Kolín
DOPRAVNÍ OBCHODNÍ AGENTURA
HOUFEK (DOPA), Na vyhlídce 2732, Česká Lípa, IČ 42167868
DOPRAVNÍ STAVBY
DOPRAVNÍ STAVBY Uherské Hradiště
DOUBRAVOVÁ Olga, Pelhřimov - vlečka
AGROSTROJ
DOXA s.r.o. Sokolov, U stadionu 6, Cheb
DOZEP Blšany, Podbořany DOZEP Blšany
DPM - DANIEL PAUL MONTALTO, Kulturní 1754, Rožnov pod Radhoštěm
DRÁBEK OBCHODNÍ ČINNOST Zlín
DRÁBEK, Lešetín 651, Zlín
DRBAL Václav, Kolín
DROSID s.r.o.
DRUSPED d.s.d.
DŘEVAŘSKÉ ZÁVODY, Mariánské Lázně
DŘEVO s.r.o. Čáslavice
DŘEVOKROV s.r.o. Kolín
DŘEVONIE Čáslavice
DŘEVOTRANS
DŘEVOVÝROBA ŠTĚPÁN
DŘEVOVÝROBA-Hrachovec
DŘEVOZPRACUJÍCÍ ZÁVOD Lukavec u Pacova
DUCHEK Plzeň
DUPOLEX (Ital Augustin Santini) DUŠEK
Boris DUKYR Krnov DUŠEK Zdeněk, Praha
9 DVOŘÁČEK Petr
DVOŘÁK Josef, D. POUSTEVNA IZOPOL
DÝKO KOLÍN DYMA s.r.o. E PETROL
EAST-WESTTRADE, Bekecs, Maďarsko
EBR Martin, Praha 4
ECICA, Rumunská 1156, Veselí na Moravě
ECOM s.r.o. Ostrava
ECONOMYINVEST, Vladimírova 12, Praha 4
EFEKT s.r.o. Turnov - jednatel Švampera
EFEKT TURNOV, Trávnice 902
EGERIA-Pospíšil EIGL Brno
EKO OIL, Malinovského 884, Otrokovice - Kusák
EKOLIMPIA v.o.s. SRNA Liberec EKOMOSYS s.r.o. Ratiškovice EKONA Přerov - Kanurkov, Šimoník EKO OIL
EKOTRAKTA Jindřichův Hradec
ELCOM s.r.o.
ELDO s.r.o. Praha
ELEKTROVASURY

Firmy v LTO

ELF MAZIVA, s.r.o. Praha 4 - Chodov	3 EVER STAR, Bludovská 18, Šumperk
ELITEXChrastava	EVIKO Čížkovice
ELITEX KDYNĚ s.r.o.	EX IM TRADE [SALET], Mladá Boleslav
ELSPOCOMP s.r.o. Jablonec nad Nisou	EXICO Rosice
EMASCO Kojetice	EXINA, Mírová 227, Liberec
ENERGIA s.r.o. U koupaliště 802, Chodov, IČ 49194445	EXIT Budapešť, Maďarsko
ENERGOSERVIS	EXPORT IMPORT
ENG S.R.O.	F MARKETING s.r.o. Tržní 508, Litvínov, IČ 49097741
ENIMIX Turnov-Pavel Špic	FAKOŠATRAFIK ENGINEERING
ENTERPRISSE-Julius Banda	Dětmárovice
ENTRA s.r.o. Třebíč - Miloš Machovec, Karel Podškubka, fa Spektra, Karel Fišer, Jiří Vrbka, Josef Nedvědičský, David Ostřížek, Lubomír Machovec	FALANGA s.r.o. Ostrava
ENTRA TŘEBÍČ, Hasskova9, Kojetice n. M.	FALK KOLEČEK Dušan, Zubří 104
ENTYRA s.r.o. Zlín	FALKO s.r.o. Praha, Plovdivská
ENVIMA a.s. Štětí	FALL KOLEČEK DUŠAN Štramberk
ER ES ROMAN SVOBODA Kopřivnice	FARM Stará Voda
ERA-PACK s.r.o. Chrudim ERAS České Budějovice, Miroslav Krejčí ERGO	FARM Velká Hledsebe
CHORNICE MIDO ERPATEX- Bílina ESKO Přerov	FASSMAN OTA Rožnov
ESOX Litvínov,Nádražní 11, IČ 48266434	FASSMANN O+M Rožnov p.R.
ESPEX s.r.o. Chornice ESSO CSL s.r.o.	FAU MERS s.r.o. Trutnov
ETRIM s.r.o., Žatecká ul. Most, IČ 48292729	FAU Opava
EURO SHOP s.r.o., Thámova 22, Praha 8, IČ 40612708	FENYO Budapešť, Maďarsko
EUROPEN MAGIC GLASS EUROPRIM s.r.o. Praha, F. Diviše EUROS s.r.o. Vídeňská 102, Brno EUROSHOP Praha EUROŠARM Havířov EUROŠARM Šenov EUHOTEL Praha	FERONA a.s. Liberec 6 Rochlice
	FESTO s.r.o. Praha
	FIALA LINEO Brno
	FIALA Vladimír, Nákup a prodej výr. petroch. Střelice
	FIDES Jaroměř
	FILIPČÁK Karel, Havířov
	FILPAX Chlumeck nad Cidlinou
	FINAPOL a.s. Plzeň
	FINCH a.s. Hradec Králové

Firmy v LTO

FINISCH v.o.s. Pardubice 2

FIRAL s.r.o, Cimburkova 23, Praha 3

Firmy v LTO

FMF Praha
FMZsx.o. Břeclav
FORLEASa.s.
FORD Charouz Praha 1
FORECO PRAHA, Otakar Schuster, Praha,
Čenětická
FORMÁNEK Jaroslav
FRALA s.r.o, Kmochova 4, Olomouc
FRANĚK Jindřich, Pardubice
FREMA (KLOCEK MACH)
FRÝDA NORBERT České Budějovice
FUNDAS s.r.o, Děčín
FYTO Trnava, Slovensko
FYTOTERRATrstenice
GALLI s.r.o, Velenice
GALLO L.
GALON VSETÍN s.r.o.-Kupsa GaM
GAMA a.s. České Budějovice
GAMA OIL s.r.o, KD dolu Dukla,
Havířov-Sučá
GAMATRADING (GAMMA)
GAMMA GmbH, Frimmelgasse 4, Vídeň,
Rakousko
GARANT OIL Děčín
GARANTIA Havlíčkův Brod
GARGULÁK, Slušovice
GARKOS s.r.o.
GASOL Slušovice
GAST
GATRAK Slušovice 432
GAVLÍKOVA Romana-TRIAS GEEF Opava
GELOV Teplice, Školní 15, IČ 11451858
GELSO s.r.o. Praha GEMEC Ostrava GEMI
Vsetín
GENES JEMNICE Znojmo GENTRA s.r.o. Zlín
GESTA a.s. Rynoltice GIMEX Zlín
GITTs.r.0.-Lubomír Holý GOBIO s.r.o. Brno
GOTRANS a.s. - založil nebo má většinový
podíl CHEMAPOL
GSH s.r.o. - založil nebo má většinový podíl
CHEMAPOL
GUMOTEXa.s. Brno
GUREGA PATR Kralupy nad Vltavou
GVARTANA s.r.o. Česká Lípa
H a H - Hájek a syn
HABICH Otakar
HÁJEK A SYN, Březová 194/279, Děčín
HÁJEK-HÁJKOVÁ s.r.o. Děčín HAKON Nový
Bor
HAMAD - OMAR COMPANY Česká Lípa
HÁN Pavel ing. CSc, Drdy 15, Brno
HANÁK Petr IČ41424123
HANPO Havlíčkův Brod
HARMONY a.s. - založil nebo má většinový
podíl CHEMAPOL

Firmy v LTO

HATRAS spol. s r.o, Thámova 26, Praha 8, IČ 47123388
HAVELKA Vratislav JUDr.
HAVLÍČEK K, Chvaletice
HAVRÁNEK - Havránek, Skákal
HAVRÁNEK Luděk, Litomyšl
HAZa.s. Lebeda
HDBCheb
HDB s.r.o. Vamberk
HECKMANN Herbert
HEKRA Neplachovice
HELOS o.s., Na Valešince 173, Příbram
HENGAL Karel
HERDA Třeboň
HERMANN COTON s.r.o. Bystřička - B. Plíšek
HEŘMÁNEK Karel
HEYDEE s.no, Blatno 137, okres Louny, IČ 49097865
HGA Úněšov, Kaznějov
HILL ROLAND Boršov
HLAVIZNA Otakar Lipník nad Bečvou
HLUK A VIBRACE
HOBE Pardubice
HOBO-MOUDRY, Brodek
HOBZA CALIBRA Humpolec
HOLENER Jiří, Chotěboř
HOLOTA Jan, Kaznějov 470
HOLÝ Lubomír
HOMI
HOMOLKA Děčín
HORA-Chýnov
HORÁČEK Česká Lípa
HORAXKABIA Vysoké Mýto
HOREJS S.F. Rychnov u Jablonce
HORŇÁK Klobouky
HOUDEK K. České Budějovice
HOUFEK Jiří, Na Vyhliďce 2732, Česká Lípa
HOUSEREK Svatopluk
HOYER ČR s.r.o. Praha 8
HP SPOL. VITMO Chotěboř
HRADECKÉ PÍSKOVNY Hrádek nad Nisou
HRANIČKA BOŘEK obchodní činnost, V Haltýři 32/7, Praha 10, IČ 48075264
HRBÁČEK Josef, Nižkovice
HRDA Jaroslav, Vsetín
HRDA, Erbenova, Blansko
HRDLIČKA Milan Česká Lípa
HRUBÝ JOSEF, Jaroše 1354, Hraničena Moravě
HRZ LIBEREC - SDRUŽENÍ PODNIKATELŮ
HŘEBČÍN KLADRUBY HS EFEKT s.r.o. Chotěboř HSB PETROL Skrochovice
HUŇKOVÁ Lipník n.B. HUZ Česká Lípa
HYKŠ Roman, Jáchymovská 80, Karlovy Vary
CHABAROVSKÉ STROJÍRNY
CHARVÁT Antonín ing. Praha 4
CHARVÁT OIL s.r.o. Praha 7, U Topíren
CHARVÁT OIL s.r.o. Kladno CHARVÁT Praha Holešovice CHARVÁT, Litovel
CHEDOM TURNOV CHARVÁT s.r.o, Thámova 7, Praha 8, IČ 49354337
CHEMAPETROL Litvínov
CHEMAPOL a.s.

Firmy v LTO

CHEMAPOL DISTRIBUCE a.s. - založil
nebo má většinový podíl CHEMAPOL
CHEMAPOL GROUP a.s. Praha
CHEMAPOL Litvínov
CHEMAPOL Praha
CHEMAPOL PRAHA, Kodaňská 46
CHEMICELULOZA Žilina 1
CHEMICKÉ ZÁVODY Litvínov
CHEMIS s.r.o. Brno
CHEMOFOND a.s. - založil nebo má
většinový podíl CHEMAPOL
CHEMOPHARMA
CHOMOS s.r.o.
CHOMOS KAME PETROL - CHEMOPET-
ROL Kralupy nad Vltavou
CHOVANEC Zdeněk
CHVOJKA Petr, Koloveč
CHZ LITVÍNŮV CHEMOPETROL
I.C.a.s. Praha 3
IBIS Praha
IBIS s.r.o. Litvínov
IDM-M J.M.Litovel
IGAL OPAVA, Otická 37, Praha
ILA Strakonice
ILA-OIL CZ s.r.o. Vimperk
ILLES Marcel, Na pastvisku 10, Opava
IMPROL
IMT Kuřim
Inekon s.r.o. Praha
INEX s.r.o, Zlechovská 171, Staré Město
INGSTAV Uherské Hradiště INKO Brno
INOVATION s.r.o. Praha 2 INTEGRO s.r.o.
Pardubice INTERIDEÁL Velká Hledsebe
INTERIÉR PRAHA Liberec 14 - Ruprech
INTERPROGRESS Brno - Libor Kudla
INTRASBrno
IPS a.s. Praha 10, Kubánské nám.
IPS a.s. Stodůlky
IROMEZ Pelhřimov
IS EXPANDIA a.s. - založil nebo má
většinový podíl CHEMAPOL
ITC TECHNIKA s.r.o.
IZ OL AS Pardubice - Břetislav Sedláček
IZOPOL-Josef Dvořák
J J INTERNATIONAL Brno, kpt. Jaroše 9
J.M.I.T. Musil Jaromír, Stará Ves
n.Ondřejnicí
J+H Chotěboř
J-4 s.r.o. Skladištní oblast 848, Hradec
Králové, IČ 60935731
JABLONECKÉ SKLÁRNY
Desna v Jizerských horách JADO, Dostál
Jaroslav, Kraslice JADRAN Frýdek-Místek
JANČ Dušan
JANEČEK Jaroslav, Pobřežní 19, Jablonec
nad Nisou
JANÍK
JANKOVIČ (nezvěstný)
JANKOVIČ Ivan, Zámecká 1068, Děčín
JANOVCOVÁ
JANÝZ s.r.o, Železárenská 21, Ostrava
JAROŠ Chodov
JAROŠ Sezimovo Ústí
JAROŠ A SYN s.r.o.
JASA Benešov u Prahy
JASA Velká Bukovina uD.

Firmy v LTO

JASNO R - Jiří Mikuláščík, Jasenná 287	JUGO TANK, Kopřivnice
JAŠEK Znojmo	JUKOS s.r.o. Jesenice
JAŠKOVÁ, Vltavská 13, Brno	JUNEK Petr, U stadionu 1563, Most
JAVEL, Veletiny 14, Znojmo	JVTOUR Olomouc
JAVORA S. Brno	JZD Brloh
JCE TEPLÁRNA Mydlovary	JZD Obrataň
JEGR Hosef, Hradec Králové Třebeš	K A G MORAVA Jihlava
JETS	K.S.S. r.o. Litoměřice
JH Chotěboř	K+M s.r.o. Zvolen
JIHOČESKÁ OBALOVNA s.r.o. Boršov	K+Z Znojmo
JIHOFRUKT - Zdeněk Boháč ing, CSc., Malšice 181	KAB OÍL UHERSKÝ BROD s.r.o. Uherský Brod
JIHOSPOL - Lesy Prachatice JÍLEK Vladimír	KABLO s.p. Kladno
JIMI	KABLO KLADNO a.s.
JINAS s.r.o. Praha-Libeň	KAG Jihlava
JIRÁČEK obchodní činnost - Chodov u Karlovy Vary	K-AGENTURAKNOR VÁCLAV, Mařanova 332, Liberec
JIRÁČEK Pavel, Čapkova 767, Chodov	KAMA LUŽICE Jihlava
JIRÁSEK Břeclav	KAME-METAL s.r.o.
JIROTKA	KAME PETROL OSTRAVA, 28. Října 84, Roman Mališka
JIROUSEK Jaroslav, Jetetice 88, Písek JIROUT	KAMENOLOM Šlapaný
JIROUTKA Michal, Derkova 5, Nový Jičín	KAMENOPRŮMYSL SKUTEČ Vlastějovice
JITKA a.s. Jindřichův Hradec	KAMO Ostrava
JÍVA CAR BRNO, Šumavská 23 - ing. Matoušek	KAMRLOVÁ Mária ing., Kunovice
JNC	KANURKOV
JOPE	KARÁSEK, Omlenice
JOPO Kolín - Podlešák	KARDO, Kulhaj Miloslav, Rapotín
JORIS - Josef Tetur, Větrná 5, Hustopeče u Brna	KARET
JOVA	KARET-BOHUMÍN
JSJ TANK s.r.o. Děčín	KARET MICHAL KRAJČOVIČ Jablunkov
	KARLOVARSKÉ SILNICE, P. Holého 13, Karlovy Vary

Firmy v LTO

KARONIA s.r.o., Husova 2615, Česká Lípa,
IČ 50232842
KASPED Ústí nad Labem
KASRO Liberec
KAŠPAR
KAŠPAR Hustopeče
KAŠPAR, MACH, ČISAŘ, SÝKORA
AUTOSTUDIO
KAUČUK CHEMOPETROL Kralupy
KAUČUK Kralupy
KAUT S.R.O. Zlín
KAZÍK Jan
KBW s.r.o. Dobkovice
KEMA Skalná
KEPRO s.r.o.
KEROL - KRŠKA, Veselíčko u Milevska
KEXACOBLUDOV AGP ALFA
KHP EXPORT IMPORT s.r.o. Lažiště, okr.
Strakonice
KIMO OBCHODNÍ ČINNOST s.r.o. Šumice
KINCL Milan, Helenínská 93, Jihlava
KISS
KISZ aJIMI, Životická 1629, Újezd nad Lesy
KIZV.o.s. Praha-Krč
KIZZ
KLADIVA Jaroslav, Na Balkáně 98/2101,
Praha 3, IČ 13922351
KLÁSEK
KLASIK 91 Ostrava
KLASIK Jihlava
KLEIN J. Brno
KLIMEŠ Kamil, Bohumín
KLN CENTRUM s.r.o., Havlíčkova 41, Cheb
KM PRONA v.o.s, Janov 44, Děčín,
IČ 49097661
KMETÍIK, FA AGRO Tábor KNÍŽEK
KNOR Václav, Ústí nad Labem
KOBRA s.r.o. Vysoké Mýto
KOCOUREK Karel
KOČÍK Josef
KODEX Olomouc
KOLEČEK Dušan, Rožnov pod Radhoštěm
KOLIANDR Jan, Jablonec nad Nisou
KOMERCIA s.r.o. Přerov
KONEGO Ostrava
KONSORCIUM FIREM, Frýdek-Místek
KONTEKO FOOD s.r.o. Zlín KOOSPOL
Husinec
KORÁBEČNÝ Pavel, Praha-Vinohrady
KORAL Planá u Mariánských Lázní
KORAMO Kolín
KOREDO s.r.o. Brno
KOROL Milevsko
KORTAN s.r.o. Hrádek nad Nisou
KOSA Ostrava
KOTLÁŘ, Rumunská 115, Liberec, IČ
44603843
KOTLÁŘ Miroslav KOTTING
KOTYZA, Komenského 538, Cvikov
KOUBA Praha 5
KOVANDA Milan, Vrchlického, Most
KOVEXK Plzeň KOVO S+P Hrádek nad
Nisou KOVO S+P v.o.s. Děčín
KOVOFINIS a.s. Ledec nad Sázavou
KRÁČMAR Aleš, Štursova 8, Olomouc
KRÁL Josef, Zábřeh, okr. Šumperk

Firmy v LTO

KRALOVODVORSKÉ ŽELEZÁRNY Králův Dvůr	LD VESELÍ N. M.; JIHLAVA, OLOMOUC, DARKOV
KRÁTKÝ Zdeněk	LEADERS s.r.o., Smetanova 148, Litvínov, IČ 49101277
KRATOCHVÍL Milan, Družstevní 31, Slušovice	LEICO s.r.o. Brno
KRATOS BODNARUK VÚ Mošnov KRATOS HOLDING a.s. Ostrava, Cihelní KRÉDO Vyškov KREJČÍ Šumperk	LENKL Dačice
KREJZEK Ladislav, Staré Město 88 KROCH Němčice nad Moravou KROMCAR Koryčany	LENOX, Kozinova 12, Šumperk
KRŠKA R.A.K. Bránice KRŠKA Roman KRUPIČKOVÁ	LESNÍ ZÁVOD Prachatice
KŘIVÁNEK - EKOCENTRUM Chrlice KŘÍŽ Martin, Němčice KTK s.r.o. Karlovy Vary	LEŠENÍ s.r.o. Mírové náměstí, Litvínov, IČ 47283637
KUBÍČEK České Budějovice KUBÍČEK Rostislav, Slavkov u Brna KUNRT IBIS BAL Praha-Hostivař KUPSA Jaromír KUPSA Zdeněk KUTAL Vratislav Mgr. KUVR s.r.o.	LETEX INTERNATIONAL Letex Praha spol. s r.o, V olšínách 9, Praha 10, IC 44266103
Česká Lípa KVAPIL Petr	LIANA s.r.o, Přemyslova 1759, Chomutov, IČ 47309164
KVH-SDRUŽENÍ Pardubice	LIAZ Mnichovo Hradiště
KVIDERA s.r.o. KYBO s.r.o.	LIKAS Luhačovice
LADY MARION - Lubomír Štefan	LIMI s.r.o. Pardubice
LAGI s.r.o. Otická 37, Opava	LIMOIL MOBO Brodek u Prostějova 77 - ing. Moudrý
LACHEMA a.s.	LIMPIA Bratislava - ing. Jedlička
LACHEMA Kaznějov	LINDAL-AVEKO Znojmo
LAKVA Bohuňovice	LINDĚ FRIDEGERA
LAMA Opava	LINEO Fiala Vladimír, Střelice, Brno-venkov
LANDEK MOŠNOV ČSL	LIŠKA, Mikova 473, Tábor
LAOB - DRUŽSTVO Bohuňovice	LITULTOVICKÁ, a.s. Litultovice
LAOB ing. Kráčmar	LITMO s.r.o. Moskevská 1, Most
LAPER Kopřivnice	LÍVIA s.r.o. Studentská 546, Litvínov
LASA PROSTĚJOV, Kmochova 4, Olomouc	LIVOX s.r.o. Liberec 15 St. Harcov
	LOGOS Olomouc
	LOKODEPO Česká Lípa
	LOUDA Petr, Vzdušná ul, Jablonec na Nisou
	LUCKY České Budějovice - Jiří Záluský

Firmy v LTO

LUGANO s.r.o. Příkazy	MAREK TRADE Jindřichův Hradec
LUGANO s.r.o. Žďár u Mnichova Hradiště	MARKVART Zdeněk
LUGANO s.r.o. U potůčku, Liberec	MARTÍNKOVÁ Hana
- Klesal, Říha	MARTOM, Puchmajerova ul, Ostrava
LUKA Drahoslav, Vinoř 230 LUKOZ	MASNÝ PRŮMYSL Opava
Pozlovice LUKROM Uherský Brod LUVOS	MASOKOMBINÁT s.r.o. Samoty
TRANS s.r.o. Rokycany LUXON Kamenice	MATĚJOVSKÝ Jan, Čenětická,
nad Lipou LUXON-MATOUŠEK České	Praha-Chodov
Budějovice LÝKA Břeclav LYRIC	MATULOVÁ, Sokolnice
Kolín-Janík	MAZANEC Jaroslav, Písecká 913, Bechyně
LYRIC Praha, Na Skládce 1749, Praha 4	MAZÁNEK Josef, Jižní 1817/47, Česká Lípa
- Koubková, Kutal, Koubek	MBL s.r.o. T.G.Masaryka 804, Týniště nad
LZ Prachatice M + 0 Vsetín	Orlicí, IČ 60932368
M 2000 PRODUCT, Macháček Jiří,	MC REXv.o.s. Blatý
Dolany Olomouce	MEDOS Hvoždany
M.A.A. NASAU	MEDOS Praha
MJ.M. MIBETL Litovel	MEGACOMPANY
M+B AUTOMECHANIK Cheb	MERCIA
M+H+M s.r.o. Skuteč	MERSK s.r.o.
MADĚR KLÍMA Soběslav	MERUŇKA Josef, Prachatice METCO
MÁDER-KLÍPA	METRANS, Podleská 926, Praha 10
MADIS	MEZERA Miroslav, České Budějovice
' MADOKAR Děčín	MHM TRANS HAVLÍČEK Miloslav, M+M+M,
MADOS Městec Králové - ing. Juzek	Skuteč
MACHALEC + TRDLICA s.r.o. Vsetín	MIBET Litovel
MÁLEK Jaroslav, Valašské Meziříčí	MICRO ART, Haviřská 1986, Česká Lípa -
MALMERO (PRO CELESTE) Rožmitál	Pavel Subík
pod Třemšínem	MIDOM OIL Ostrava - ing. Palach MIDOS
MALÝ Roman	MIKEŠ Evžen, Paristická 100, Lipník nad
MANOL, Znojemská 80, Jihlava MAPE	Bečvou
Dívčice	MIKL Stavební firma Libouchec
MARCOOP, Horní náměstí 2, Opava	MIKOLÁŠEK Pavel
	MIKOV, Mikulášovice
	MIKŠOVSKÁ Anna, Slibovice 28, Běrunice

Firmy v LTO

MIKŠOVSKÝ Zdeněk, Chlumeč nad Cidlinou
MIMA, HORÁK Milan, Jiráskova 838,
Studénka
MINELA, Kosmákova 58, Přerov
MINERALÖL GMBH HAMBURG FEH-
LANDSTR.3 LUIS DREYFUS, Německo
MINIERAAG Švýcarsko
MIP s.r.o. Polička
MIPA Sokolov - ing. Šedivý
MITA-TRANS, Milan Tácha, Žár 22, Nové
Hrady
MITOP a.s. Mimoň
MITRO - Ján Mitro
MJM, Cholínská 19, Litovel
MK MINERALKONTOR AG, Breitingen-
strasse 35, Zurich, Švýcarsko
MLÉKÁRENSKÝ PRŮMYSL Klatovy
MLÝNY Brodek u Přerova
MMC ENERGIE, Lorencova 9, Zlín
MND Hodonín
MOBIL s.r.o. Hradec Králové
MOBIL (FALCO), Opatovice nad Labem
MOBIL Hradec Králové s.r.o, IČ 49810103
MOBIL OILAUSTRRIAAG Vídeň, Rakousko
MOBIL s.r.o. Ústí nad Orlicí
MOBIL Týniště
MOBO Prostějov - Moudrý
MOGUL NOCC a.s. Praha 8
MOL RT, Tiszai Finomito, Maďarsko
MOLHUNGARIAN OIL AND GAS Co.
Budapešť, Maďarsko
MONAEXPORT
MONERO Praha 6
MONNALISSA
MONTÁŽE Příbram 5
MORAGRO Slušovice
MORAVA s.r.o, Veleslavínova 10, Brno, IČ
49969064
MORAVIA s.d. Brno
MOSPED, Moskevská 1/14, Most - Brabec
MOSS Kunovice
MOSS, Tiskařská 10, Praha 10
MOSTÁRNA Hustopeče
MOTOR JIKOV a.s.
MOTORON s.r.o. Benešov, Křížov 45
MOTORPAL a.s.
MOTOVIA Praha
MOUDRÝ Bohumil, Brodek u Prostějova
MOVA Bratislava, Slovensko MP s.r.o.
Chotěboř
MP SPOL, Slepá 186, Chotěboř - Svoboda
MRÁZEK v.o.s. Příbram-Bytíz MTB
Benzinkontor MUNDO - Větrovec MURTIN
Valašské Meziříčí MVCR Praha
MYKS Roman, Jáchymovská 60, Karlovy
Vary
NaNNEJEPSATřebotov
N.O.V.A. Šumperk
N+B, Na staré 113, Praha 5
NAFTA A.S. Manětín NAFTEX
NÁKLADNÍ DOPRAVA Děčín NARES
s.r.o.
NAVOZ Hořovice - Houba NAVRÁTIL
Zdeněk NB PRODUKT Teplá - Černý,
Jelínek NEDBÁLEK Praha

Firmy v LTO

NĚMEČEK Jaroslav a syn, Lipová 489,
Česká Kamenice
NĚMEČEK Roman, Bzenec
NEPTUN Hustopeče - Zdeněk Starý
NETO-Jablůnka
NETTO s.r.o.
NEUBAUER DAVID AUTODOPRAVA,
Hrdějovice 156
NEUSTYLE OIL,
Staré Město u Uherského Hradiště NEW
MARKET Praha-Modřany N-GLOB s.r.o.
NIK TRADE, Polní 10, Svitavy - Nirsad
Rastoder
NIKÉ s.r.o. Stráž u Tachova
NIKI, Veleslavinova 10, Brno
NIZBEN
NOCC Praha 8
NOSTAWIEN Rakousko
NOVÁ HUŤ a.s. Ostrava
NOVÁK Jan, Bělehradská 1532, Pardubice,
IČ 44580382
NOVÁKOVÁ fy ZÁLUSKY
NOVEL s.r.o. Havlíčkův Brod NOVEL
Litovel
NOVERO o.s. Pardubice - Václav Rom- port
NOVIBRA s.r.o.
NOVOTNÝM., Na náhonu 131,
Lanškroun
NOVOTNÝ, Matušková 15, Ostrava
NOVÝ SVĚT s.r.o. Volyně
NOWA s.r.o. Podkrušnohorská 308,
Litvínov IČ 44567618
NOŽIČKA-plynový olej
NOŽIČKA Jiří, Kostelecká 1829, Náchod
O + K MARKET
O+M SDRUŽENÍ PODNIKATELŮ,
Pivovarská, Rožnov pod Radhoštěm
OÁZA Žďár nad Sázavou - D. Svobodová
OBALEX s.r.o. Jílové u Děčína
OBCHOD PRO KAŽDÝ DEN
Hrádek nad Nisou
OBNA s.r.o. Zlín
OBOŘIL Josef obchodní činnost, Veron- ské
nám. 336, Praha 10, IČ 49385682
OBOŘIL Zdeněk obchodní činnost,
Veronské nám. 336, Praha 10
OBUVNICKÝ PRŮMYSL Zlín
OBZOR Plzeň
ODEHNAL, vlečka ZEZANA Chrlice
OFERTA M.E.P. s.r.o, Sobotín - Klepáčov,
společníci: Milan Šišma, Pavel Žalman, Emil
Kinc
OIL Český Těšcín - Ladislav Janešík
OILTEAM Hlučín-ing. Skaba
OILTRADE, Václavské nám. 56, Praha 1
OK KLADIVA Praha 1
OKD a.s. Ostrava
OKD a.s. Doprava - Janíková
OKD a.s. Zásobování, odštěpný závod
Ostrava, Gregorova
OKTAN s.r.o. - Krejsa, Chotoviny, Červené
Záhoří
OLIMPEX TRADE s.r.o. Ostrava
Československá
OMEGA Arnoltice u Děčína
OMEGA, U plovárny 45/5, Děčín
OMV s.r.o. B. Němcové, Praha 8
ONDA Pavel, Nám. Republiky 3, Žďár nad
Sázavou
OPAT Ladislav, Děčín
OPTIMIT a.s. Odry

Firmy v LTO

ORFTRADING
ORLICKÁ s.r.o. T.G.Masaryka 804, Týniště
nad Orlicí, IČ 45539049
OSB s.r.o. Vinařská 5, Brno
OSEVA Javorník ve Slezsku - Záhorský
OSNADO
OSTRAMO VLČEK Ostrava
OTEPS České Budějovice P A
VTRANS s.r.o. Praha 4 P SERVIS
Ostrov nad Ohří P+P EVIKO
Litoměřice PACKO, Vranovská 3,
Brno PAKO PARDUBICE
PALACE PRAHA k.s. Praha 41 PALIVOVÝ
KOMBINÁT Ústí nad Labem PALIVOVÝ
KOMBINÁT Chabařovice PÁLKA František
PAOLICO Hrádek nad Nisou PAPOS Chodov
PARAMO s.p. Pardubice PARDALL,
Uničovská 46, Šumperk PARDUS s.r.o.
PARIŠEK Štefan, Ostrava - Zábřeh PARÍZEK
Libor, Sebranice 62 PAS v.o.s, Štefánikova
198, Pardubice PATÁK Ladislav, Lesní čtvrť
3731, Zlín PAVEX Pardubice
PAVLOVIC Robert, Vsetín - Sychrov
PAZDERKA Jan, T. Bati 417, Sezimovo Ústí
PC PETR Rosice nad Labem
PCC s.r.o. Kaplice
PEGASI-PARDUBICE,
PEGAS-INVEST s.r.o. Pardubice
PEKÁRNÝ MERKUR s.r.o. Samoty 208, Písek
PEMA PRAHA s.r.o. Praha 8 PERMAS s.r.o.
Podolí, Brno-venkov PERMON s.p.
PETRA a.s. - založil nebo má většinový podíl
CHEMAPOL
PETRAS Miroslav, Běloruská 8, Brno
PETRI-PARTS
PETRO, Malý Koloredov 811,
Frýdek-Místek
PETROCHEM GmbH, Pischeldorfer str.
128, Klagenfurt, Rakousko
PETROCHEMA Dubová
PETROL-EFEKT s.r.o.
PETROL A.S. (GAST), Vranovice u Brna
PETROL CAMP Pardubice - Ferenc
PETROL COMPANY, Chlumec nad
Cidlinou
PETROL PLZEŇ s.r.o. Dobrovského 1,
Plzeň, IČ 48362344
PETROLCAMP
PETROPA Znojmo
PETŘÍČEK - VOLEK, Studentská 17,
Prostějov
PETŘÍK Beroun
PETŘÍK Benešov u Prahy
PETŘÍK ing. Čerčany
PEXIM Kladno - Luboš Slováček
PHB s.r.o. Uhřetínovice 9, Voděradý
PHM SERVICES s.r.o. Hranice, IČ
48395188
PHP ELEKTRO v.o.s. Nový Bor PINĎÁK
Jiří PIVOVAR Děčín PIVOVAR Cheb PK
Ústí n. Labem PKU-PKU, Ústí nad Labem
PNEUSTYLE OIL, Potoční 6, Vyškov
PODLESÁK, Kolín
POHONA s.r.o. Lovosice,
Straškov-Vodochody
POKORNÁ Zdena, Pardubice

Firmy v LTO

POLARI s.r.o. Písek
POLÍVKA Otto, Ostrov, okr. Karlovy Vary
POSPÍŠIL Pavel, Mírová, Karlovy Vary
POSPROS, Bratislava, Slovensko
POŠTA ing. Bělohorská, Praha 6
POUSTEVSKÝ Petr, Dobroměřice 88, IČ
46062475
PPC s.r.o. Praha
PRADOS Brno, Kaštanová
PRAGAs.p. Praha 9
PRAGCOMPUTERS s.r.o. Praha 1
PRAGOSPORT a.s.
PRAKTIK obchodní činnost - Dizider
Kliment
PRAMA s.r.o. Kardášova Řečice
- Pazdera
PRAMO sro, PRECIOZA Turnov PREFA
Praha PREMING a.s. Opatovice PRESTA
a.s. Česká Lípa
PRIMA PLAST České Budějovice
- Neubauer
PRO ART PROBISYS Teplá PROBITAS
PROBO TRANS PRAHA s.r.o. Praha 3

Firmy v LTO

PROBO TRANS PRAHA, Pod výtopnou 10,
Nymburk
PRODESs.r.o. Ostrava
PRODIS s.r.o.
PRODOS, F. Nováka 3, Prostějov
PROFI NAVRÁTIL Pelhřimov
PROGRES Boru Tachova
PROCHÁZKA Radek, Olešná, okr. Pelhřimov
PROCHAZKAJiří, Prostějov
PROKEŠ LEADERS S 6 Brniště
PROKOP Jan, Nový Bydžov
PROMO s.r.o. Dvůr Králové
PROMOTO DOMAŠÍN - JANOUS VL, Vlašim
PROMOTO Vlašim-Janous
PRONA Děčín
PRONAJanov
PROSEK S.R.O. SEZ.USTI
PROSPEKTRUM s.r.o. Praha 4
PROVEN Budapešť, Maďarsko
PROVODÍNSKÉ PIŠKOTY a.s. Provodín
PRŮMSTAV Ústí nad Labem
PŘÍSTAV MĚLNÍK
PS+PS s.r.o, Rynoltice 215, DIC 19243222897
PT MOTOSPORT Duba
PURSCH Pavel, Starý rybník 114, Skalná
PWB EXPORT - IMPORT Blansko
PWS S.R.O.
PYBO, Nádražní 65, Ostrava 444
QARTANA, Bardějovská 2471, Česká Lípa
QUATRO SERVICE Ostrava
RADA Miroslav ing.
RÁDL Tomáš obchodní sdružení, Jiráskova
303, Liberec
RAFINERIE VOHLBURG ERNSGADEN,
Německo
RAIS s.r.o. Staré Město
RAJSKÝ KOLIBA BAR, čerpací stanice
Vratimovice
RAK Zbožnov - Roman Krška RAKONCY
s.r.o, U lihovaru 231, Praha 5 RÁKOS s.r.o.
Rakovník RAKSTAR Plzeň-Přeštice
RALLUS, Březový vrch, Liberec
- Koliandr
RAMA, Školní 543, Teplá
- Rada Bohuslav
RAMO s.r.o. Přístavní 6, Praha 7, IČ
60199410
RANOVA s.r.o. Nebužely, okr. Mělník
RAPING, Jarošovská, Jindřichův Hradec
RAPLAN s.r.o, Kalvodova 1227, Praha 9
- Horní Počernice - Plíhal
RAVI-IMPEX-Marcel Illes
REANA Praha 3 - Jiřina Berková, Marek
Lehký
REANA PRAHA, U brány 16, Mohelnice
REANA s.r.o. - Mgr. Vratislav Kutal, JUDr.
Jiřina Berková, JUDr. Jaroslav Němeček
REANA, Zábřeh na Moravě REAX Praha -
ing. Packo

Firmy v LTO

REBEL PETROL k.s. Chlumeč nad Cidlinou
REBEL PETROL PLUS, Chlumeč nad Cidlinou
REBON s.r.o. Praha Libeň
REBON Stará Boleslav - Čelada, Sidej
REGIONÁLNÍ ÚŘAD CIVILNÍ OCHRANY Ústí nad Labem - Růžicka
REKONA, Zlepšovatelů 28, Ostrava - Vít Románek
REKONA, Žerotínova 53, Praha 3
REKTORYS Dalibor
RELAX s.r.o. Nuselská 124, Praha 4, IČ 42650453, zastoupena Richtmocer Pavel
REME1 s.r.o. Praha
RENEANCE Chabařovice
RENEANCE Praha - Miketa
RENO s.r.o. Mimoň
REPHACHEM Ltd. - založil nebo má většinový podíl CHEXMAPOL
RESI Třeboň - Šimeček
REXEKO a.s. Praha 9
RIAS, Brněnská 1098, Staré Město
RIGI s.r.o. Kutná Hora - Bubák
RICHTER Peter, Josefino údolí 10, Liberec
RIKRO Sokolov
RIVELINO s.r.o.
ROBIN, J. Hory 1596, Kladno
RODAS Želenice - Růžek
RODASS, U tvrže 2, Děčín - Dohnálek, Jankovič
ROID-IMER, Janáčkova 157, Frýdek-Místek, Zdeno Olšovský, IČ 48406791
ROLAND HILL České Budějovice
ROLINC Píerov
ROLINS Havířov
ROLNICKÁ SPOLEČNOST a.s. Pavlovice
ROMIKO Zlín - Miroslav Kovařík
ROMIKO-AGRO Vlkoš u Kyjova
RONAP, Svolinského 11, Prostějov - Švéda, Snida
ROOB, Stašova 3, Zlín-Malenovice
ROPA SERVIS Kostelec nad Ohří
ROPEX OIL s.r.o. Letiště Mošnov
ROPING, Jarošovská 66, Slavonice, Jindřichův Hradec
RÓSSLER Křivoklátská 264, Praha 9 - Letňany, IČ 43704816
RÓSSLER Praha-Letňany, kancelář tř.T. Bati 299, Zlín
RÓSSLER Václav
ROSTLINNÁ VÝROBA MATOUŠEK ' Stiborovice
ROSTROJ a.s.
ROTAS s.r.o. Rotava
ROUPEC Plzeň-Přeštice
RPP s.r.o. Kroftova 80, Brno
RSV MOTORS - Oto Reckziegel
RTI, 1. máje 1000, Rožnov pod Radhoštěm - Maléř, Hradil, Soška
RUN s.r.o. Rokycany
RYBIN Dubí
RYCEK Bořivoj
RYCHLÉ STAVBY s.r.o. Liberec 1
ŘEDITELSTVÍ SPOJŮ Ústí nad Labem
ŘEMPO a.s. Liberec 1
ŘIČICA Jan, Veselí nad Moravou
S 7 s.r.o. (IBIS),
S 6 s.r.o. Stráž pod Ralskem - Domažlický Milan

Firmy v LTO

S a D v.o.s. Jablonec nad Nisou	SETA s.r.o. Most - Ondrová, Mandík, Wojtovicz, ing. Kolev, Klárman, Šemík, Kodrle, Novák
S.A.D.A.C. s.r.o. Mladá Boleslav 1	SETA QUADRO, Moskevská 1/14. Most
S+D PETROL	SETESAMost
S+S INTERNATIONAL, Slévačská 926, Praha 9	SETEZA Most
S-6 HAMR, BRNIŠTĚ 0. Č. Lípa, FILIÁLKA IBIS	SETEZA Sušice
S-7 (IBIS) Most, Litvínov, Meziboří 678	SETTA Prostějov
SADOS Šumperk SAGE Brno	SETTE BENA
SALET Mladá Boleslav SALVO Zlín	SETTE, obchodní firma, Vladimíra Kuklíková, Prokopova 1638, Vlašim, IČ 46421599
SANY MOTOR MB s.r.o. Mladá Boleslav	SEVA a.s. Hrádek nad Nisou
SAPM JOSEF ZVARA, Stříbřec 149, Jarošov n. Nežárkou	SEVEROČESKÉ DRŮBEŽÁŘSKÉ ZÁVODY Příšovice
SARUD Karviná	SEVEROČESKÉ ENERGETICKÉ ZÁVODY Děčín IV
SATA Roman, Opálkova 16, Brno	SEVEROČESKÉ TEPLÁRENSKÉ ZÁVODY Most 1
SATAK COMPANY, Všechnovice 174, Kvě- toslava Klimková, ing. Jiří Šebela	SEVEROČESKÁ EKOLOGICKÁ SPOLEČ- NOST a.s. Litvínov, IČ 48289931
SAVAD s.r.o. Jilemnická 1217, Lomenice nad Popelkou	SEVEROCHEMA Liberec
SCAD Opava	SEXTA s.r.o. České Budějovice
SCAN PETROL a.s. Na Pankráci, Praha	SEZOOZ GROUP Vsetín - Zubík
SDRUŽENÍ DRÁBEK Zlín	SGS
SDRUŽENÍ KMETÍK Tábor SEAL s.r.o.	SHARK-BEPROL Olomouc
SEBATanvald	SCHADE Liberec - MUDr. Škoda
ŠEDIVÝ Zdeněk, Kardášova Řečice	SCHWARZER Jiří, Žerotínova 60, Šumperk
SEDMIDUBSKÝ Václav ŠEFLJAN, Mánesova 1782, Sokolov SECHEZA	Sido Děčín 6
Lovosice SEKERA Martin, Litvínov	SIGMA Hodonín
SEKOMA s.r.o. Hodonín SELECTA Litvínov	SIL.MOT.DOPRAVA HAVLÍČEK Chvaletice
SEMA-OIL s.r.o. Praha 4 Modřany	SILISAN s.r.o., Pivovarská 1/101, Děčín
SEMA-OIL s.r.o. Praha 4 Sofijské nám.	SILMET Chlebná M. ing. Příbram
SERVIS CENTRUM Brno 11 SET	SILMET VL. BRTAS Příbram, Hrušovany
INTERNATIONAL Děčín SETA HOLDING Litvínov SETAKOMANOV	

Firmy v LTO

ŠIMKOVÁ Lenka, Sokolnice
SINAGRO Karlovy Vary
SINGER Václav, Brno
SISTASERVIS Praha 1
SKÁCEL Vladimír
SKÁKAL Karel, Plotiště n. L.
SKLADY HOSPODÁŘSKÝCH REZERV
PHM Halenka
SKLÁRNÝ DESNA
SKLAVE-Arnošt Panenka
SKLAVE s.r.o.
SKLOEXPORT a.s, Liberec 3
SKLOMONT KUBÍK Teplice 1
SKO PRAHA a.s. Oblouková, Praha 10
SKOMA Zábřeh na Moravě
SKY-TRANS s.r.o. Vizovice Rázov Areál
Vládo
SLADOVNA
HOUSEREK SLÁVEK
s.r.o. Praha 8 SLEZÁK,
Děčín SLOUBAU
Hrotovice SLOVNAFT
Bratislava SLOVNAFT
MORAVIA SLOVNAFT
Vojany
SLUŽBY MOTORISTŮM, Koňský trh 24,
Turnov, IČ 13236407;
SMS VLEČKA OTROKOVICE
ŠNEBERK Jiří, Jednoty 1094, Sokolov
SNEL S.R.O, VLEČKA ACHP, Uherský
Brod
SOCHA Oldřich, Klučov
SOKOL, Štěpovická 1105, Uherské Hradiště

SOKOLOVSKÁ UHELNÁ a.s. Sokolov
SOKOLOVSKÉ STROJÍRNÝ Cheb
SOLVENTA Praha
SONEX, Kounicova 44, Brno
SOO, Dusíková 3, Brno
SOPO RACING TEAM s.r.o, Bardějovská
2470, Česká Lípa, IČ 49100068
SOS - PŘÁSLAVICE ING.KRAČMAR;
CHRASTINA
SOSKA(RTIO.S.) Rožnov pod Radhoštěm
SOUKUP DANIEL DANNY Praha 4
SPESPÉ ČESKÁ LÍPA
SP PTSING. SUSICKY, PRAHA 6, BUBE-
NÍČKA
SPÁČIL, Veselíčko
SPALOVNA IGAL Praha
SPIDER CHEB SOKOLOVSKÉ STR.
SPOL.CHEM.VÝR.
SPOLANA a.s, Neratovice 1
SPOLEČNOST PŘÁTEL NÁRODŮ VÝ-
CHODU - Lukavský, Pipová, Hanušova,
Nevečeřalová
SPOLEČNÝ BYTOVÝ PODNIK Beroun
SPOLEK SOCIÁLNĚ DEMOKRATICKÝCH
DRUŽSTEV, Střelecká 45, Hradec Králové,
IČ15063640
SPRÁVA A ÚDRŽBA SILNIC Děčín 2 Bynov
SPRÁVA A ÚDRŽBA SILNIC A ŽELEZNIC
Děčín
SRVP-DAS Příbram
SRZDENTTRANS Zlín
STÁČÍRNA letiště Středokluky (BENA)
STADLER ENGINEERING GmbH
Oberhaching SRN Gucko
STACHEMA KOLÍN s.r.o. Kolín, Zibohlavy
27

Firmy v LTO

STAMI Zákupy
STAMOND Brno
STAMONT-METAL INTERNATIONAL s.r.o.
- ing. Čermák
ŠTANCLTRANSPORT
STANKOVIČ František
STANLEY AND COMPANY s.r.o. Praha -
Roman Slouk
STANLEY COMPANY s.r.o. Praha
STARÝ Miroslav, Pardubice, IČ 40247147
STATEK COMPANY Všechnovice
STATEK Dolní Dvořiště
STATEK Dolní Dvořiště
STATEK Dolní Ždanov
STATEK Cheb
STATEK Králíky
STATEK Křimice
STATEK Přeštice
STATEK Rovná
STATEK Skalná
STÁTNÍ STATEK s.p. Česká Kamenice
STAVBY SILNIC A ŽELEZNIC Ústí nad
Labem
STAVEBNÍ SPOLEČNOST Semtín, sídlo
Pardubice
STAVEBNINY Zákupy
STAVEBNINY HOŘEJŠÍ s.r.o. Jablonec nad
Nisou
STAVEXIM Všeruby
STAVITEL PEŠTA František Výrov
STAVIVA Zlín
STAVOGEN Blatnice
STAVOPLAST
STEFAN + LUBOŠ ZD BROUMOVICE
ŠTEFAN Lubomír, Shwaigrova9, Brno
ŠTEFAN DŘEVOVÝROBA Koprivnice
STEIERSxo, Biskupská 1, České Budějovice
STEKO s.r.o. Březnice
STÉLO 01L COMPANY Olomouc
STENCEL TRANSPORT s.r.o. Opava, IČ
47666307
ŠTĚPÁN Josef, Hrachovec
ŠTĚRKOPÍSEK HÁJEK Josef Velvary
STIBOR Lubomír, Jezdecká 323, Děčín
STOČ TRADING s.r.o. Hluboká 283,
Hirnov, IČ 049814991
STODŮLKA Roman, Boršice u Buchlova 677
STONE REGEL - Praha 6
STP Česká Lípa
STRABAG a.s. České Budějovice
STRAKA Pavel
STROJÍRNÝ Suchdol
STROJOVÁ STANICE Lipová
STROKY s.r.o. Liberec
STRONG, M. Horákové 185/66, Liberec -
Navrátil
STRONG v.o.s. Krnov STŘELEČ Mladějov
STS Chrastava ŠULC Tomáš
ŠUŠKÁ Filakovo, Slovensko
SVAM ING.MAGLIONA OSTRAVA
(ZÁRUBA HRABYNĚ)
SVAM, ing. Vasil Nagnolia, Stěbořice
SVDM Liberec 1
SVING CHEMO a.r.o. Praha 412 Modřany
SVITPLAST s.r.o.
SVOBODA Mimoň
SVOBODA Chotěboř
SWIETELSKY - STAVEBNÍ s.r.o. Jarošov nad
Nežárkou

Firmy v LTO

- SÝKORA - Autostudio - Stanislav Sýkora,
František Císař
SÝKORA Jaroslav, Malá skála 361, Jablonec
nad Nisou
SÝKORAJaroslav, Doležalova 1043, Praha 9
SYNAGRO, Pila 121, Karlovy Vary-Točnick
SYVAK Litovel
ŠAFARŽÍK-OBCHOD
ŠÁLEK František, Turnov
ŠÁOVÍČEK TURNOV
ŠEBELA Jiří ing.
ŠIKOLA Radek, Doubravník 187
ŠIMČÍK Nivnice
ŠIMEČEK
ŠIMEK Josef, Milánská 431, Praha 10
ŠIMKOVÁ Lenka
ŠIMONOVA, Brno
ŠIŠMA Milan, Leština, Zábřeh
ŠKODA Mladá Boleslav
ŠKODA dopr.tech.
ŠKROBÁRNÝ s.p.
ŠPAČEK Daniel, Lužická 4, Praha
ŠPOK Oldřich, Ostrava Porubá ŠTEFEK
Milan, Tichá 448 ŠTĚPÁNEK Zdeněk
ŠTOFA, Počerady, okres Chomutov ŠTOLFA
ŠTÝBR AGENCY Praha - Jiří Štýbr, Mšec
234, Rakovník
ŠUMAVSKÁ LESNÍ a.s. Bohdaneč
T.Y.B.O, Hotelový dům Jindřich, Ostrava
TABACO PRAHA - Hek, Kubala
TANGO s.r.o. Lesní 340, Litvínov, IČ
47309148
TANK PLUS Strakonice 1 TANK PLUS
(ROBIN) TANTRA s.r.o. TEAM a.s. Hlučín
TEAM Ludgeřovice TEAM OILa.s. Hlučín
TEGO 2000 s.r.o. Cheb TECHNEX s.r.o.
Praha TECHNICKÉ SLUŽBY Tanvald 183
TECHNOPLAST Chropyně TECHNOTEP a.s.
Teplice 1 TEKAZCheb TEMOSPED Cheb
TEMPEX, Pecháčkova 872, Uherský Brod
TEMOSPED
TEN EXPRES s.r.o. Hradec Králové 2
TENAPO - SPED, Karlovarská 507, Cheb -
Průša
TENESA
TEPLÁRNA Mydlovary
TEPLOTECHNA Praha
TERAMO Vápenná
TERMO Napajedla - Klofáč
TES Bzenec
TESARŽÍK, Lužice
TESLA Lanškroun
TES-MARKETING Bzenec
TETURJosef
TETUROVÁ Blanka
THUN Miroslav
TCHAS Ostrava, Miličovaul.
TIME, U náměstí 12, Golčův Jeníkov
TIRI Tanvald - Tihomir Rizov,
Jan Prokop
TIS DOMES ŠTOLFA S.R.O.
IBIS-BOHEMIA PETROL
TIS s.r.o. - Ing. Petr Hojer, bývalý ministr
nár. hosp, býv. ředitel Chemapolu a
Chemapetrolu, agent StB, Miroslav Brožík,

Firmy v LTO

Václav Švestka, ing. Jan Pátek,
místopředseda KNV v UL
TISIBIS s.r.o. Litvínov
TIU a.s. Neratovice
TKL PŘÍBRAM-Trkal
TM LITVÍNNOV s.r.o. Studentská 546,
Litvínov, IČ 48290076
TOBOS Ostrava
TOMA a.s. Otrokovice
TOMAN Patrik, K. Světlé, Havířov
TOMAN, AGROSTAR s.r.o. Sokolnice
TOMÁŠEK Martin, Dubá
TOMEČEK Pavel, Milevsko
TOMI - UH /PRO COMERC SERVIS/
TOMITRANSPORT s.r.o. Mělník
TONAMO Přelouč
TONASO - Hájek
TONASO Neštěmice
TOP AGRO Stráž u Tachova - Kovařík
TOPAS s.r.o. Brno-Slatina
TOP-TRADE Holešov
TÓRÓK Beroun
TÓRÓK Josef, Polní 563, Liberec
TOTAL Nový Bor
TRAKOZlín
TRANS POLARHOPE
TRANSGONT Ltd. - založil nebo má
většinový podíl CHEMAPOL
TRANSCOOP, B. Martinů 2, Nový Jičín
TRANSLIT s.r.o. Litoměřice
TRANSPETROL s.r.o. Praha 4
TRANSPETROL, Wendenstr. 4, Hamburg,
Německo
TRANSPORT Ludvíkovice
TRANSPORT/SPEED Bludov
TRANSPORTA a.s. Chrudim
TRANSYLNIS, TRANSELNIS s.r.o.
Skrochovice
TREFIL Praha
TREHOL Bratislava
TREHOL PLUS s.r.o. Kolín - ing. Janík
TREHOL PLUS spol. s r.o. Zborovská 35,
Praha 5, Ing. I. Havránek
TREHOL Praha - Dušková, Kouřil, Holý
TREJDING TRAGO COOPERATIVA
Olomouc
TRIANGLE, Ječná 39, Praha
TRIAS Jindřichův Hradec - Romana
Gavlíková
TRID S.R.O. PRAHA
TRIFID, Tábořská 7, Praha
TRIGA s.r.o. Praha 9
TRIGACS s.r.o. Březno
TRODAT Praha
TRUBAČ; LD JIHLAVA
TRUCK STOP SERVIS, J.V. Pavelky 2,
Olomouc
TRUCKA František TŘINECKÉ
ŽELEZÁRNY TUAREG RACING TURSTAV
TVM Prostějov
TVRDÝ ZD BRUMOVICE ELNIS
TYBO Imrich
TYRY Ostrava
UHELNÉ SKLADY Ostrava
UHLÍŘ Milan, Cheb
UNI-OIL-Juzek

Firmy v LTO

UNI MIX obchodní firma Loučky - Pavel Špic	VECTRA Němčice na Hané
UNIBIX Praha	VEGA Kostelec na Hané
UNICOM RIGI Čáslav	VEKTA s.r.o. Libiř VEKTRA
UNILEVERNelahozeves	a.s, Prostějov VELKOLOM
UNIOS, Fučíkova 667, Chropyně - Bajgar	MG Bílina VENA, nám. krále
UNIVEL - Novák Miroslav, Vodňany, Čičenická	Jiřího 18, Cheb VENTO
UNIVEL-Novák František, České Budějovice	VERBNÝ Milan, Norská 44, Liberec
UNIVEL COMP. obchodní sdružení, Šumavská, Vodňany	VERNIA Okříšky - Bronislav Kapko
UNIVEL sxo, Branišovská 31, České Budějovice	VERNIA s.r.o. PROBOMEZ
UNIVER s.r.o. Trutnov 1 UNIVEX Příbram	VESTModřice
UNOPSV.o.s. Svitavy UPEX-CHEMIE	VEST Slavkovu Brna
URBAN-LAKATOS-FILIPAX Chlumeč nad Cidlinou	VETA s.r.o. Třebíč
V a V (Voborník) Chomutov	VH 6 BÍLINA
V.K. VOLNÉ OBCHODNÍ SDRUŽENÍ Lužná	VHS ROPA, U potoka 9, Bruntál VCHZ
V.L. TRADING, a.s.	Pardubice
VACEK, Kostelec nad Orlicí	VICTORY s.r.o, Palackého 88, Dvůr
VACEK Libor, Rychnov	Králové, IČ 47473541
VADAS, Petr Vít, Litoměřice	VIFsxa Praha 5
VADE s.r.o. Brno	VIKI
VADS Bohumín	VINDUŠKA JAN obchodní činnost, PO box
VaKMALBEX s.r.o.	21, Třebízského 5/1091, Liberec 1, IČ
VAKADING - Vladimír Kautský, Veselá 208, Děčín	13919342
VÁLCOVNY TRUB Chomutov	VIP ING. BAYER Rudolf, Tábor
VAPAS s.r.o. Hrušovany	VIS, Kryštofova 1, Ostrava
VARIAJablunkov	VÍT Jiří, Pod hřištěm 109/9, Praha 10 - Dolní
VAŠČÁK Martin	Měcholupy
VATE AGROSTAR Brno	VITA Praha-Ondřejov
VAVŘÍK Petr, Brno	VÍTKOVICE a.s. Ostrava
	VÍTKOVICKÉ STAVBY, závod 6
	VITMO s.r.o, Tovární 1112, Chrudim - Prokeš
	VJS ROPA BRUNTÁL, U potoka 9
	VK SPEED
	VK VLK ZAJÍČEK
	VL a S Mimoň

Firmy v LTO

VLČEK OSTRAMO Ostrava	WIGRO
VLK, Litomyšl	WOLF, Nádražní 181, Ostrava XETA s.r.o.
VM VÁVRO Milan, Ostrava	YARO, Pod svahy 1001, Uherské Hradiště - Šašinka
VMG DOLY Břlina	YKAR s.r.o.
VOBOŘIL V. ing.	Z LEASING Zlín
VOD PAKO, Křemenská, Pardubice VODNÍ	ZAFA
STAVBY Plzeň VOJENSKÉ LESY Lípniík nad	ZAJÍČEK Klatovy
Bečvou VOLEK A PETERČUK, Kostelec na	ZAJÍČEK Pavel podnikatelská kancelář, Sezimovo Ústí
Hané VOZEBNÍ STANICE Prostějov	ZÁLEŠÁK Bohumil, Jaroslavice
VPCHVL. CHOMUTOV VRBA Miloslav,	ZÁLUSKÝ Jiří, České Budějovice
Třešňová 1803, Tachov VŠCHT Praha VTCH -	ZAM Havlíčkův Brod - Zápotočný
IBIS	ZÁMIŠ Josef, Jižní 1362, Přelouč
VTŽ CHOMUTOV VLEČKA IBIS SETA	ZÁPADOČESKÉ ENERGETICKÉ ZÁVODY
KOVÁŘ, BUVALIČ	Plzeň
VU- 2547 HALENKOV; 1901 OLOMOUC;	ZAVTRADE s.r.o. Uherské Hradiště
1972 CHLUMEC N.C.	ZÁVLAHY DYJÁKOVICE s.no. Dyjákovice
VU 9450 ING. MIKULE, MIKLIK, České	ZDEKO Liberec
Budějovice	ZEFOX Heroltice 88 - J. Zeman
VU MAKROMOL	ZEMÁNEK Jan, Pasohlávky
VÚ Olomouc	ZEMÁNEK, Brno
VULKÁN a.s. Hradec Králové VULKÁN a.s.	ZEMÁNEK, Choceň
Hrádek nad Nisou	ZEMAX a.s. Stibořice okr. Břeclav
VÝCHODNÍ s.r.o, T.G.Masaryka 804, Týniště	ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA Beroun
nad Orlicí, IČ 60933721	ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Bánov
VYKYDAL, Přemyslovice	ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Běšiny
VÝLETOVÁ, Znojmo	ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Blata
VYSL SUCHÁ LOZ 341 P.ŠKODÁK SLO-	ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Bohuslavice
VMLYN, VELKÁ N.VEL.	ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Brno 16 - Ža- bovřesky
VYSOČINA-Štěpánek, Zlín 5, Bkžkov 71	ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Brumovice
WAGNER, Brno	
WASA, Uherský Brod	
WERNER, Zelný trh 21, Brno	
WEST, Husova 6, Slavkov u Brna	

Firmy v LTO

ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Bystřice u Benešova
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Čistá u Mladé Boleslavi
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Čížová
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Dívčice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Dolní Královice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Dolní Lukavice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Hostrau Roudnice n.L.
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Hošteradice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Jamné n. 0.
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Janovice nad Úhlavou
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Keblov
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Klášterec nad Ohří
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Křižovatka
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Letohrad
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Lety
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Lipová
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Loket
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Lounovice pod Bláníkem
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Lysice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Měcholupy
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Načeradec
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Nečín
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Němětice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Obrataň
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Odrava
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Otice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Penčín
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Pobjuky
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Pobjuky
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO POKROK Český Dub
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Pravonín
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Přestavlky u Čerčan
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Sedlec
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Sedmihorky
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Smilkov
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Strážnice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Strážov
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Struharov
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO STŘEDA Doksy
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Tochovice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Trhový Štěpánov
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Trtenice
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Uherský Brod
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Velká Bukovina u D.
ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO Vrčen
ZEMĚDĚLSKÉ OBCHODNÍ DRUŽSTVO Humpolec
ZEMĚDĚLSKÉ SLUŽBY Modřice
ZEMĚDĚLSKÝ PODNIK Chotyně
ZEMOS Dobřanov
ZEMPRA - Křetínský František Rašovice 249
ZEMPRO Zlín - Malenovice Hlaváčová
ZEMPRONOVA
ZEOS - ing. Boček
ZEPRO VARIA Jablunkov
ZETKájov
ZETOR BRNO a.s.
ZETTEN Blovice - Bejček
ZEVOS Uherské Hradiště
ZEVYS s.r.o, V zahrádkách 14, Svitavy

Firmy v LTO

ZÍDEK Ladislav, Praha 8, Na Kopci	ZROK s.r.o. Praha 5
ZIFA, nám. Jiřího z Lobkovic 2239/999, Praha 3 - Jaroslav Farář	ZRUP /PRO M.O.P./
ZIKA SUPERTANK Ostrava	ZSPRAHALD
ZIKÁN ROBERT obchodní činnost, U Lib. pivovaru 19, Praha 8, IČ 41839963, zast. Vorel Martin	ZUBÍK Roman, Vsetín
ZIRO s.r.o. Brno	ZUGAROVÁ, Brno
ZKZ Horní Bříza	ZUKAL, Okružní 9, Blansko
ZN CHARVÁT	ZUSKA František, J. Schillera 284, Liberec
ZNZ SILO Radovesice	ZZN-FIALA LIEMO ZZN
ZOD Ostřetín - Roštěnice	a.s. Šumperk ZZN Česká
ZOP Předslavice	Lípa ZZN Litomyšl ZZN
ZOS, Budovatelů 8, Jablonec nad Nisou	Přeštice ZZN SETESA
ZOSKA a.s. Bulharská 1557, Česká Lípa	SETA Slaný ZZN VNS
ZPS Malenovice	Blovice

Za účinnou spolupráci spojenou s vydáním této knihy děkují autoři

Dipl. Kfm. Alexandru Seidlovi.

Poděkování autorů za podporu při práci na knize patří Nadaci Open society fund se sídlem v Praze, panu Maxmiliánu Šimkovi z Ostravy, Generálnímu ředitelství vězeňské služby Praha Pankrác a vedení věznice Mírov, především řediteli věznice Vladimíru Langovi a tiskové mluvčí Magdě Petříkové za to, že autorům knihy vyšli při práci na ní vstříc.

Tato kniha mohla být napsaná díky desítkám celníků, policistů a úředníků finančních úřadů, kteří mnohdy riskovali svoji existenci, když mi poskytovali k této problematice informace.

Děkuji také

svým bývalým šéfredaktorům a vydavatelům novin, za prostor, který mi umožnili věnovat kauze, při níž stát připravil podmínky k okradení svých občanů.

Za všechny jmenuji Josefa Kudláčka a Jiřího Vávru z Českého týdeníku,

Děkuji vedení České televize Praha a vedení TS ČT Ostrava, šéfdramaturgům pořadu Nadoraz a Klekánice Janu Šternovi a Lence Polákové za to že mi umožnili natočit reportáže na téma LTO a za zásluhu na tom, že byl odvysílán film Můj přítel vrah.

V souvislosti s odvysíláním dokumentárního filmu Můj přítel vrah patří poděkování rovněž Janu Krausovi.

Děkuji svým přítelkyním Pavle Freiwaldové, Haně Jenčové, Markétě Janouškové a Marii Šenárkové za morální podporu i za pomoc při zpracovávání archivních materiálů i za to, že mne přinutily knihu dokončit.

Díky patří mým čtenářům a divákům za dopisy, projevy uznání a důvěru, kterou mi v nich vyjádřili. Kauza LTO asi už nikdy nebude došetřena, ale díky jim vím, že moje práce na této ani na dalších kauzách nebyla zbytečná.

Jana Lorencová